

ພຣະໄຕຣປິດິກພາສາລາວ

ເຫຼ້ມທີ ໔

ພຣະວິໄນ

ເຫຼ້ມທີ ໔

ມະຫາວັກ ພາກ ໑

ສະບັບຄົ້ນຄົ້ວວັດທາດຫຼວງເໜືອ

ພຸດທະສັກກະຣາດ ໒໕໖໕

ຄຳປາຣົບ

ສືບເນື່ອງ ອາດຕະມາໄດ້ມີໂອກາດມາຊ່ວຍພຣະອາຈານອົງໜຶ່ງເຮັດພຣະໄຕປິດົກສະບັບ ພາສາບາລີລາວ ອອກມາເປັນເຫຼັ້ມ ຢູ່ທີ່ຫໍທຳມະສະພາ ວັດທາດຫຼວງເໜືອ ໃນປີ ພ.ສ ໒໔໕໕-໒໔໕໗ ເປັນຈຳນວນ ໓໕ ຊຸດ ໑,໕໗໕ ຫົວ ໂດຍມີຍາທ່ານໃຫຍ່ ມະຫາເວດ ມະເສໂນ ເປັນປະທ່ານເກັບກຳຄຳໃຊ້ຈ່າຍ ຈົນສຳເລັດລົງດ້ວຍດີ ໂດຍມີແຜນການຈັກສືບຕໍ່ແປພຣະໄຕຣປິດົກສະບັບພາສາໄທ ມ.ຈ.ລ. ມາເປັນພາສາລາວ ອາດຕະມາຄຶດເຫັນວ່າເປັນມະຫາບຸນກຸສົນອັນຍິ່ງໃຫຍ່ແກ່ຕົນທີ່ຈະໄດ້ອ່ານ ແລະແປພຣະໄຕຣປິດົກອອກມາເປັນພາສາລາວທັງໝົດ ອັນເປັນໜັງສືທີ່ຮີບໂຮມຄວາມຮູ້ ຄຳສັ່ງສອນຂອງພຣະພຸດທະເຈົ້າທີ່ອາດຕະມາເຄົາລົບ ແລະສັດທາເໜືອສິ່ງອື່ນໃດ ຈຶ່ງໄດ້ຢູ່ສືບຕໍ່ແປໂດຍລຳພັງພຽງອົງດຽວຢູ່ຫໍທຳມະສະພາບ່ອນເກົ່າ ໂດຍມີຄວາມຮູ້ບໍ່ຈົບ ມ ໒ ຄຶດຍ້ານເຮັດຜິດຫຼາຍກວ່າຖືກຢູ່ ແຕ່ອາໄສສັດທາທີ່ມີຢູ່ໃນໂຕ ຈຶ່ງສູ້ຊົນທາຄວາມຮູ້ເອົາເອງ ຜ່ານໄປ ໓ ປີ ກໍໄດ້ແປພຣະວິໄນປິດົກສຳເລັດໄດ້ ໘ ເຫຼັ້ມ

ແຕ່ຕໍ່ມາໄດ້ເກີດປັນຫາຂຶ້ນໃນການແປພຣະໄຕຣປິດົກສະບັບ ມ.ຈ.ລ ຂອງຣາດສະອານາຈັກໄທມາເປັນພາສາລາວ ໃນຄັ້ງນີ້ ກຽວກັບໂປຣແກຣມທີ່ໃຊ້ແປຢູ່ບໍ່ສາມາດແປງເອກກະສານຂອງໂປແກຣມເກົ່າໃຫ້ມາເປັນໂປຣແກຣມໃໝ່ໄດ້ ອາດຕະມາຈຶ່ງຕັດໃຈຖິ້ມວຽກທີ່ໄດ້ແປມາ ໘ ເຫຼັ້ມນັ້ນໄປແລ້ວນັບໜຶ່ງໃໝ່ຈົນຜ່ານມາອີກ ໔ ປີ ກໍໄດ້ສຳເລັດລົງໂດຍມີພຣະອາຈານອົງນັ້ນເປັນຜູ້ແກ້ສຳນວນໃຫ້ອີກປີໜຶ່ງ

ຂໍໃຫ້ບຸກຄົນທີ່ຈະນຳເອົາໄປໃຊ້ຮັບຮູ້ໄວ້ວ່າ ເປັນການແປໂດຍສ່ວນບຸກຄົນມີພຽງແຕ່ຄູບາ ໒ ອົງເທົ່ານັ້ນ ໂດຍມີເຈດຕະນາ ກາຍ ຄັດລອກ ໂຄງສ້າງເກົ່າມາແປທັງໝົດ ທັງຫົວຂໍ້ ແລະ ວັກຄີກັນທັງໝົດ ໔໔ ຫົວ ຕ່າງແຕ່ສາຣະບານ ແລະການຈັດໜ້າ ແລະບໍ່ມີຄຳນຳ

ສະນັ້ນ ອາດຕະມາເອງຜູ້ແປຮູ້ດີວ່າຍັງມີຂໍ້ຜິດພາດຢູ່ຫຼາຍ ບໍ່ວ່າຄຳຜິດ ສຳນວນທີ່ໃຊ້ອ່ອນໄປ ຍ້ອນອາດຕະມາເອງການສຶກສາບໍ່ສູງ ຈຶ່ງຂໍອະໄພໄວ້ໃນທີ່ນີ້ ແລະຂໍແນະນຳໃຫ້ລະມັດລະວັງໃນການນຳໄປໃຊ້ອ້າງອີງ ຫຼື ເຮັດອອກມາເປັນເຫຼັ້ມ ກະລຸນາກວດແກ້ໃໝ່ກ່ອນທັງໝົດ

ສຸດທ້າຍນີ້ ຂໍຂອບໃຈ ລະລຶກຮູ້ບຸນຄຸນຂອງຄະນະຜູ້ແປຕົ້ນສະບັບ ມ.ຈ.ລ ພາສາໄທ ຍາທ່ານໃຫຍ່ ຖາວອນ ຕາພອນປະເສີດ ເຈົ້າອາທິການວັດທາດຫຼວງເໜືອ ທີ່ອ່ານວຍຄວາມສະດວກໃນການເຮັດວຽກ ຄູບາ ບຸນ ອົງແນະນຳໃຫ້ໃຊ້ໂປຣແກຣມໃໝ່ເຮັດໃຫ້ແປໄດ້ໄວຂຶ້ນຫຼາຍ ແລະ ພຣະອາຈານຜູ້ຊີ້ນຳເຂົ້າມາເຮັດວຽກແປພຣະໄຕຣປິດົກໃນຄັ້ງນີ້ອີກອົງໜຶ່ງ ເພິ່ນບໍ່ປະລິງອອກນາມຄືອາດຕະມາ ຂໍພຣະສັດທາຂອງອົງສົມເດັດ ພຣະສຳມາສຳພຸດທະເຈົ້າຈົງເກື້ອກູນແດ່ ເພື່ອນ ເກີດ ແກ່ ເຈັບ ຕາຍ ທຸກຄົນ ທຸກຊັ້ນ ທຸກວັນນະ ທຸກພົບ ທຸກພູມ ເທີ້ນ.

ສາລະບານ

໑. ມະຫາຂັນທະກະ	໑
໑. ໂພທິກະຖາ	໑
ວ່າດ້ວຍເຫດການທຳອິດຕັດສະຮູ້ທີ່ຂ່ວງຕົ້ນໂພທິພິກ	໑
ເລື່ອງຊົງມະນະສິການປະຕິດຈະສະມຸບບາດ	໑
໒. ອະຊະປາລະກະຖາ	໕
ວ່າດ້ວຍເຫດການຂະນະປະທັບຢູ່ ຂ່ວງຕົ້ນອະຊະປາລະນິໂຄດ	໕
ເລື່ອງຊົງສະແດງທຳເປັນເຫດໃຫ້ເປັນພາມ	໕
໓. ມຸຈະລິນທະກະຖາ	໖
ວ່າດ້ວຍເຫດການຂະນະປະທັບຢູ່ຂ່ວງຕົ້ນມຸຈະລິນ	໖
ເລື່ອງຊົງເປ່ງອຸທານຜາຣົບຄວາມສຸກ	໖
໔. ຣາຊາຍະຕະນະກະຖາ	໗
ວ່າດ້ວຍເຫດການຂະນະປະທັບຢູ່ ຂ່ວງຕົ້ນຣາຊາຍະຕະນະ	໗
ເລື່ອງຊົງພົບກັບຕະປຸດສະແລະພັນລິກະ	໗
໕. ພົມຍາຈະນະກະຖາ	໘
ວ່າດ້ວຍພົມອາຣາດທະນາໃຫ້ຊົງສະແດງທຳ	໘
ເລື່ອງຊົງພິຈາລະນາຄວາມເລິກເຊິ່ງແຫ່ງປະຕິດຈະສະມຸບບາດ	໘
ເລື່ອງຊົງພິຈາລະນາເວໄນຍະສັດປຽບດ້ວຍດອກບົວ	໑໐
໖. ປັນຈະວັກຄິຍະກະຖາ	໑໑
ວ່າດ້ວຍພິກຂຸປັນຈະວັກຄິ	໑໑
ເລື່ອງອາລາຣະດາບົດກາລາມະໂຄດ	໑໑
໗. ປັບພັດຊາກະຖາ	໒໔
ວ່າດ້ວຍການປັນພະຊາ	໒໔
ເລື່ອງຍະສະກຸນລະບຸດ	໒໔
ບິດາຕາມທາຍະສະກຸນລະບຸດ	໒໕
໘. ມາຣະກະຖາ	໓໒
ວ່າດ້ວຍມານ	໓໒
ເລື່ອງສົງພະອະຣະຫັນ ໖໐ ອົງ ໄປປະກາດສາດສະໜາ	໓໒
໙. ປັບພັດຊູປະສຳປະທາກະຖາ	໓໓

ວ່າດ້ວຍການບັນພະຊາແລະອຸປະສົມບົດດ້ວຍໄຕຣສະຣະນະຄົມ	໓໓
ເລື່ອງຊົງອະນຸຍາດພິກຂຸບັນພະຊາອຸປະສົມບົດໃຫ້ກຸນລະບຸດ.....	໓໓
໑໐. ທຸຕິຍະມາຣະກະຖາ	໓໔
ວ່າດ້ວຍມານ ເລື່ອງທີ ໒	໓໔
ເລື່ອງຊົງແນະວິທີໃຫ້ໄດ້ອະນຸດຕະຣະວິມຸດຕິ	໓໔
໑໑. ພັດທະວັກຄີຍະວັດຖຸ.....	໓໕
ວ່າດ້ວຍພິກຂຸພັດທະວັກຄີ.....	໓໕
ເລື່ອງຊົງສະແດງທຳໂຜດພັດທະວັກຄີ ໓໐ ຄົນ.....	໓໕
໑໒. ອຸຣຸເວລະປາຕິທາຣິຍະກະຖາ	໓໗
ວ່າດ້ວຍປາຕິທານທີ່ເຂດອຸຣຸເວລາ	໓໗
ເລື່ອງຊະດິນ ໓ ພີ່ນ້ອງ	໓໗
໑໓. ພິມພິສາຣະສະມາຄົມກະຖາ	໔໓
ວ່າດ້ວຍສະມາຄົມຂອງພຣະເຈົ້າພິມພິສານ	໔໓
ເລື່ອງສວນຕານໜຸ່ມ	໔໓
໑໔. ສາຣີປຸດຕະໂມກຄັນລານະປັບພັດຊາກະຖາ.....	໔໖
ວ່າດ້ວຍສາຣີປຸດແລະໂມກຄັນລານະບັນພະຊາ.....	໔໖
ສາຣີປຸດປະຣິພາຊິກເຮັດຕາມຄຳສັ່ນຍາ	໖໐
໑໕. ອຸປັດຊາຍະວັດຕະກະຖາ.....	໖໕
ວ່າດ້ວຍອຸປັດຊາຍະວັດ	໖໕
ເລື່ອງພິກຂຸນຸ່ງທີ່ມີບໍ່ຮຽບຮ້ອຍ	໖໕
໑໖. ສັດທິວິທາຣິກະວັດຕະກະຖາ	໗໒
ວ່າດ້ວຍສັດທິວິທາຣິກະວັດ	໗໒
໑໗. ປະນາມິຕະກະຖາ.....	໗໖
ວ່າດ້ວຍການປະນາມ	໗໖
໑໘. ອາຈະຣິຍະວັດຕະກະຖາ	໘໔
ວ່າດ້ວຍອາຈະຣິຍະວັດ.....	໘໔
ເລື່ອງການບອກນິດໄສແກ່ມານິບກ່ອນບວດ.....	໘໔
໑໙. ອັນເຕວາສິກະວັດຕະກະຖາ	໙໒
ວ່າດ້ວຍອັນເຕວາສິກະວັດ.....	໙໒
໒໐. ປະນາມະນາຂະມາປະນາ.....	໙໖

ວ່າດ້ວຍການປະນາມແລະການຂໍຂະມາ	໙໖
ເລື່ອງອັນເຕວາສິກບໍ່ປະພຶດສົມຄວນ	໙໖
໒໑. ພາລະອັບພະຍັດຕະວັດຖຸ.....	໑໐໐
ວ່າດ້ວຍພິກຂຸໂງ່ບໍ່ສະຫຼາດ	໑໐໐
ເລື່ອງອາຈານໂງ່ຈ້າ	໑໐໐
໒໒. ນິດສະຍະປະຕິປັດສັດທິກະຖາ	໑໐໑
ວ່າດ້ວຍການລະງັບນິດໄສ	໑໐໑
ເລື່ອງນິດໄສລະງັບຈາກອຸປັດຊາແລະອາຈານ	໑໐໑
໒໓. ອຸປະສຳປາເທຕັບພະປັນຈະກະ	໑໐໒
ວ່າດ້ວຍອົງ ໕ ແຫ່ງພິກຂຸຜູ້ຄວນໃຫ້ອຸປະສົມບົດ ໑໖ ໝວດ	໑໐໒
ເລື່ອງພິກຂຸປະກອບດ້ວຍອົງ ໕.....	໑໐໒
໒໔. ອຸປະສຳປາເທຕັບພະສັກກະ.....	໑໐໓
ວ່າດ້ວຍອົງ ໖ ແຫ່ງພິກຂຸຜູ້ຄວນໃຫ້ອຸປະສົມບົດ ໑໔ ໝວດ	໑໐໓
ເລື່ອງພິກຂຸປະກອບດ້ວຍອົງ ໖.....	໑໐໓
໒໕. ອັນຍະຕິດຖິຍະປຸບພະກະຖາ	໑໑໕
ວ່າດ້ວຍພິກຂຸຜູ້ເຄີຍເປັນອັນຍະເດຍຣະຖິ	໑໑໕
ຕິດຖິຍະປະຣິວາດ	໑໑໕
໒໖. ປັນຈາພາດວັດຖຸ	໑໑໙
ວ່າດ້ວຍອາພາດ ໔ ຊະນິດ.....	໑໑໙
ເລື່ອງອັນຕະຣາຍິກະທຳ.....	໑໑໙
໒໗. ຣາຊະພະຕະວັດຖຸ	໑໒໑
ວ່າດ້ວຍຣາຊະພັດປັນພະຊາ.....	໑໒໑
ພຣະເຈົ້າພິມພິສານທູນຂໍອະນຸຍາດ	໑໒໑
໒໘. ອັງຄຸລິມາລະໂຈຣະວັດຖຸ.....	໑໒໓
ວ່າດ້ວຍໂຈນອົງຄຸລິມານປັນພະຊາ	໑໒໓
ເລື່ອງທຳມໂຈນມີຊື່ສຽງປັນພະຊາ.....	໑໒໓
໒໙. ກາຣະເພທະກະໂຈຣະວັດຖຸ.....	໑໒໓
ວ່າດ້ວຍໂຈນແທກຄຸກປັນພະຊາ.....	໑໒໓
໓໐. ລິຂິຕະກະໂຈຣະວັດຖຸ.....	໑໒໔
ວ່າດ້ວຍໂຈນຖືກອອກໝາຍຈັບປັນພະຊາ	໑໒໔

໓໑. ກະສາຫະຕະວັດຖຸ	໑໒໕
ວ່າດ້ວຍບຸຣຸດຜູ້ຖືກຄັງນິຕິດ້ວຍຫວາຍບັນພະຊາ	໑໒໕
໓໒. ລັກຂະນາຫະຕະວັດຖຸ.....	໑໒໕
ວ່າດ້ວຍບຸຣຸດຖືກສັກໝາຍໂທດບັນພະຊາ.....	໑໒໕
໓໓. ອິນາຍິກະວັດຖຸ	໑໒໕
ວ່າດ້ວຍລູກໜີ້ບັນພະຊາ.....	໑໒໕
໓໔. ທາຕະວັດຖຸ.....	໑໒໖
ວ່າດ້ວຍຂ້າທາດບັນພະຊາ	໑໒໖
໓໕. ກຳມາຣະພັນດະວັດຖຸ.....	໑໒໖
ວ່າດ້ວຍບຸດຊ່າງຄຳຜົມຈຸກຫ້າຫຍ່ອມບັນພະຊາ.....	໑໒໖
໓໖. ອຸປາລິທາຣະກະວັດຖຸ.....	໑໒໗
ວ່າດ້ວຍເດັກຊາຍອຸປາລິບັນພະຊາ.....	໑໒໗
໓໗. ອະຫິວາຕະກະໂຣຄະວັດຖຸ	໑໒໙
ວ່າດ້ວຍອະຫິວາຕະກະໂຣກ	໑໒໙
ກຳນົດອາຍຸຜູ້ບັນພະຊາເປັນສາມະເນນ.....	໑໒໙
໓໘. ກັນຕະກະວັດຖຸ	໑໓໐
ວ່າດ້ວຍສາມະເນນກັນຕະກະ	໑໓໐
໓໙. ອາທຸນະທະຣິກະວັດຖຸ	໑໓໐
ວ່າດ້ວຍທິດຄັບແຄບ.....	໑໓໐
໔໐. ນິດສະຍະມຸດຈະນະກະກະຖາ	໑໓໑
ວ່າດ້ວຍການຖືນິດໄສແລະການພົ້ນນິດໄສ	໑໓໑
໔໑. ຣາທຸລະວັດຖຸ.....	໑໓໘
ວ່າດ້ວຍພຣະຣາທຸນກຸມານບັນພະຊາ.....	໑໓໘
ພຣະຣາທຸນກຸມານຊົງບວດເປັນສາມະເນນ	໑໓໘
໔໒. ສິກຂາປະທະກະຖາ	໑໔໑
ວ່າດ້ວຍສິກຂາບົດຂອງສາມະເນນ.....	໑໔໑
໔໓. ທັນດະກຳມະວັດຖຸ.....	໑໔໑
ວ່າດ້ວຍການລົງທັນດະກຳສາມະເນນ	໑໔໑
໔໔. ອະນາປຸດສາວະຣະນະວັດຖຸ	໑໔໓
ວ່າດ້ວຍການກັກໂຕສາມະເນນໂດຍບໍ່ອກອຸປັດຊາ.....	໑໔໓
໔໕. ອະປະລາລະນະວັດຖຸ.....	໑໔໓

ວ່າດ້ວຍການເກັບກ່ອມສາມະເນນ	໑໔໓
ຊົງຫ້າມເກັບກ່ອມສາມະເນນ	໑໔໓
໔໖. ກັນຕະກະສາມະເນຣະວັດຖຸ	໑໔໔
ວ່າດ້ວຍການນາສະນະສາມະເນນກັນຕະກະ	໑໔໔
ອົງ ໑໐ ສຳລັບນາສະນະສາມະເນນ	໑໔໔
໔໗. ບັນຖະກະວັດຖຸ	໑໔໔
ວ່າດ້ວຍບັນເດາະບັນພະຊາ	໑໔໔
ຫ້າມບັນເດາະອຸປະສົມບົດ	໑໔໔
໔໘. ເຖີຍຍະວາສະວັດຖຸ	໑໔໕
ວ່າດ້ວຍຄົນລັກເພດແລະຄົນເຂົ້າຮິດເດຍຣະຖິບັນພະຊາ	໑໔໕
ຫ້າມຄົນລັກເພດແລະຄົນເຂົ້າຮິດອຸປະສົມບົດ	໑໔໕
໔໙. ຕິຣັດສານະຄະຕະວັດຖຸ	໑໔໖
ວ່າດ້ວຍສັດເດຍຣັດສານບັນພະຊາ	໑໔໖
ນາກແປງກາຍເປັນມະນຸດມາຂໍບັນພະຊາ	໑໔໖
໕໐. ມາຕຸຄາຕະກະວັດຖຸ	໑໔໗
ວ່າດ້ວຍຄົນຂ້າມານດາຂໍບັນພະຊາ	໑໔໗
ຫ້າມຄົນຂ້າມານດາອຸປະສົມບົດ	໑໔໗
໕໑. ປິຕຸຄາຕະກະວັດຖຸ	໑໔໘
ວ່າດ້ວຍຄົນຂ້າບິດາຂໍບັນພະຊາ	໑໔໘
ຫ້າມຄົນຂ້າບິດາອຸປະສົມບົດ	໑໔໘
໕໒. ອະຣະຫັນຕະຄາຕະກະວັດຖຸ	໑໔໙
ວ່າດ້ວຍຄົນຂ້າພຣະອະຣະຫັນບັນພະຊາ	໑໔໙
ຫ້າມຄົນຂ້າພຣະອະຣະຫັນອຸປະສົມບົດ	໑໔໙
໕໓. ພິກຂຸນິທູສະກະວັດຖຸ	໑໔໙
ວ່າດ້ວຍຄົນປະທຸດສະຮ້າຍພິກຂຸນິເປັນຕົ້ນບັນພະຊາ	໑໔໙
ຫ້າມຄົນປະທຸດສະຮ້າຍພິກຂຸນິເປັນຕົ້ນອຸປະສົມບົດ	໑໔໙
໕໔. ອຸພະໂຕພະຍັນຊະນະກະ	໑໕໐
ວ່າດ້ວຍອຸພະໂຕພະຍັນຊະນະກະບັນພະຊາ	໑໕໐
ຫ້າມອຸພະໂຕພະຍັນຊະນະກະອຸປະສົມບົດ	໑໕໐
໕໕. ອະນຸປັດຊາຍະກາທິວັດຖຸ	໑໕໐

ວ່າດ້ວຍຄົນບໍ່ມີອຸປັດຊາອຸປະສົມບົດເປັນຕົ້ນ	໑໕໐
ເລື່ອງຄົນມີລົງເປັນອຸປັດຊາ.....	໑໕໑
ເລື່ອງຄົນມີຄະນະເປັນອຸປັດຊາ	໑໕໑
ເລື່ອງຄົນມີບັນເດາະເປັນອຸປັດຊາເປັນຕົ້ນ	໑໕໑
໔໖. ອະປັດຕະກາທິວັດຖຸ.....	໑໕໒
ວ່າດ້ວຍຄົນບໍ່ມີບາດອຸປະສົມບົດເປັນຕົ້ນ	໑໕໒
ຫ້າມຄົນບໍ່ມີບາດອຸປະສົມບົດ.....	໑໕໒
ເລື່ອງຄົນບໍ່ມີຈິວອນ	໑໕໒
ເລື່ອງຄົນບໍ່ມີທັງບາດແລະຈິວອນ	໑໕໓
ເລື່ອງຄົນຍືມບາດ	໑໕໓
ເລື່ອງຄົນຍືມຈິວອນ	໑໕໓
ເລື່ອງຄົນຍືມບາດແລະຈິວອນ.....	໑໕໓
໔໗. ປັບພາເຊຕັບພະທະວັດຕິງສະວານ	໑໕໔
ວ່າດ້ວຍບຸກຄົນບໍ່ຄວນໃຫ້ບັນພະຊາ ໓໒ ຈຳພວກ.....	໑໕໔
ເລື່ອງຊົງຫ້າມໃຫ້ຄົນມີກຸດເປັນຕົ້ນບັນພະຊາ.....	໑໕໕
໔໘. ອະລັດຊິນິດສະຍະວັດຖຸ.....	໑໕໖
ວ່າດ້ວຍການໃຫ້ນິດໄສແກ່ພິກຂຸອະລັດຊີ.....	໑໕໖
ເລື່ອງຊົງຫ້າມການໃຫ້ນິດໄສແກ່ພິກຂຸອະລັດຊີ.....	໑໕໖
ເລື່ອງຊົງຫ້າມການຖືນິດໄສພິກຂຸອະລັດຊີ	໑໕໖
໔໙. ຄະມິກາທິນິດສະຍະວັດຖຸ.....	໑໕໗
ວ່າດ້ວຍການຖືນິດໄສຂອງພິກຂຸຜູ້ເດີນທາງເປັນຕົ້ນ	໑໕໗
ເລື່ອງພິກຂຸຜູ້ເດີນທາງໄກບໍ່ຕ້ອງຖືນິດໄສ	໑໕໗
ເລື່ອງພິກຂຸໄຂ້ບໍ່ຕ້ອງຖືນິດໄສ.....	໑໕໗
ເລື່ອງພິກຂຸຜູ້ພະຍາບານໄຂ້ບໍ່ຕ້ອງຖືນິດໄສ	໑໕໘
ເລື່ອງບໍ່ຕ້ອງຖືນິດໄສຍ້ອນຫາຜູ້ໃຫ້ນິດໄສບໍ່ໄດ້.....	໑໕໘
໕໐. ໂຄດເຕນະອະນຸດສາວະນານຸຊານະນາ.....	໑໕໘
ວ່າດ້ວຍຊົງອະນຸຍາດອຸປະສົມບົດກຳໂດຍສູດຣະບຸໂຄດຂອງອຸປັດຊາ	໑໕໘
ເລື່ອງພຣະມະຫາກັດສະປະນິມົນພຣະອານົນມາສູດນາກ.....	໑໕໘
໕໑. ທະເວອຸປະສຳປະທາເປກຂາທິວັດຖຸ.....	໑໕໙

ວ່າດ້ວຍອຸປະສົມບົດອຸປະສຳປະທາເປກຂະ ໒ ຄົນເປັນຕົ້ນ	໑໕໙
ເລື່ອງຍາດກັນອຸປະສົມບົດກ່ອນ	໑໕໙
ເລື່ອງອຸປະສົມບົດຄັ້ງລະ ໓ ຄົນ ມີອຸປັດຊາອົງດຽວ	໑໕໙
໖໒. ຄັບພະວິສູປະສຳປະທານຸຊານະນາ	໑໕໙
ອຸປະສົມບົດໃຫ້ກຸນລະບຸດໂດຍການນັບອາຍຸ ໒໐ ປີ ແມ່ນຢູ່ໃນທ້ອງ	໑໕໙
ເລື່ອງພຣະກຸມານກັດສະປະ	໑໕໙
໖໓. ອຸປະສຳປະທາວິທີ	໑໖໐
ວ່າດ້ວຍອຸປະສົມບົດວິທີ	໑໖໐
ເລື່ອງອຸປະສຳບັນຖືກໂຣກບຽດບຽນ	໑໖໐
໖໔. ຈັດຕາຣິນິດສະຍະ	໑໖໔
ວ່າດ້ວຍນິດໄສ ໔	໑໖໔
ເລື່ອງຊົງອະນຸຍາດໃຫ້ບອກນິດໄສ ໔	໑໖໔
໖໕. ຈັດຕາຣິອະກະຣະນິຍະ	໑໖໕
ວ່າດ້ວຍກິດທີ່ບໍ່ຄວນເຮັດ ໔	໑໖໕
ເລື່ອງຖິ້ມພິກຂຸບວດໃໝ່ໄວ້ຕາມລຳພັງ	໑໖໕
໖໖. ອາປັດຕິອະທັດສະນະອຸກຂິຕະກະວັດຖຸ	໑໖໗
ວ່າດ້ວຍພິກຂຸຖືກສົງລົງອຸກເຂປະນິຍະກຳຍ້ອນບໍ່ເຫັນອາປັດ	໑໖໗
໖໗. ລວມເລື່ອງທີ່ມີໃນມະຫາຂັນທະກະ	໑໖໘
໒. ອຸໂປສະຖະຂັນທະກະ	໑໗໔
໖໘. ສັນນິປາຕານຸຊານະນາ	໑໗໔
ວ່າດ້ວຍຊົງອະນຸຍາດໃຫ້ສົງປະຊຸມກັນ	໑໗໔
ເລື່ອງປະຣິພາຊົກອັນຍະເດຍຣະຖື	໑໗໔
໖໙. ປາຕິໂມກຊຸດເທສານຸຊານະນາ	໑໗໖
ວ່າດ້ວຍການຊົງອະນຸຍາດປາຕິໂມກຊຸດເທດ	໑໗໖
ເລື່ອງພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຊົງຫຼົບຫຼີກຢູ່ໃນທີ່ສະຫງົດ	໑໗໖
໗໐. ມະຫາກັບປິນະວັດຖຸ	໑໗໙
ວ່າດ້ວຍພຣະມະຫາກັບປິນະເຖຣະ	໑໗໙
ເລື່ອງມັດທະກຸດສີມະລິຄະທາຍະວັນ	໑໗໙
໗໑. ສີມານຸຊານະນາ	໑໘໐

ວ່າດ້ວຍຊົງອະນຸຍາດສີມາ	໑໘໐
ສົມມຸດສີມາແລະນິມົດແຫ່ງສີມາ.....	໑໘໐
ກ໒. ອຸໂປສະຖາຄາຣະກະຖາ	໑໘໒
ວ່າດ້ວຍໂຮງອຸໂປສົດ.....	໑໘໒
ເລື່ອງຍົກປາຕິໂມກຂຶ້ນສະແດງຕາມບໍລິເວນວິຫານ	໑໘໒
ກ໓. ອຸໂປສະຖະປະມຸຂານຸຊານະນາ.....	໑໘໓
ວ່າດ້ວຍຊົງອະນຸຍາດພື້ນທີ່ທິດໜ້າໂຮງອຸໂປສົດ.....	໑໘໓
ເລື່ອງສົມມຸດໂຮງອຸໂປສົດນ້ອຍເກີນໄປ	໑໘໓
ກ໔. ອະວິບປະວາດສີມານຸຊານະນາ.....	໑໘໔
ວ່າດ້ວຍຊົງອະນຸຍາດເຂດບໍ່ຢູ່ປາສະຈາກໄຕຣຈິວອນ	໑໘໔
ເລື່ອງນະຄອນຣາຊະຄຶ.....	໑໘໔
ກ໕. ສີມາສະມູຫະນະນາ	໑໘໗
ວ່າດ້ວຍການຖອນສີມາ	໑໘໗
ເລື່ອງສົມມຸດສະມານະສັງວາດສີມາກ່ອນ	໑໘໗
ກ໖. ຄາມະສີມາທິ	໑໘໘
ວ່າດ້ວຍຄາມະສີມາເປັນຕົ້ນ.....	໑໘໘
ອະພັດທະສີມາ	໑໘໘
ກ໗. ອຸໂປສະຖະເພທາທິ.....	໑໙໐
ວ່າດ້ວຍປະເພດແຫ່ງວັນອຸໂປສົດເປັນຕົ້ນ	໑໙໐
ເລື່ອງປະເພດແຫ່ງວັນອຸໂປສົດ	໑໙໐
ກ໘. ສັງຂີຕະປາຕິໂມກຊຸດເທສາທິ.....	໑໙໑
ວ່າດ້ວຍການຍົກປາຕິໂມກຂຶ້ນສະແດງໂດຍຫຍໍ້ເປັນຕົ້ນ	໑໙໑
ເລື່ອງປະເພດແຫ່ງປາຕິໂມກຊຸດເທດ	໑໙໑
ກ໙. ວິນະຍະປຸດສະນະກະຖາ.....	໑໙໓
ວ່າດ້ວຍການຖາມພຣະວິໄນ	໑໙໓
ເລື່ອງຖາມພຣະວິໄນທ່າມກາງສົງຄັ້ງໄດ້ຮັບສົມມຸດກ່ອນ.....	໑໙໓
໘໐. ວິນະຍະວິສັດຊະນະກະຖາ	໑໙໔
ວ່າດ້ວຍການວິສັດຊະນາພຣະວິໄນ	໑໙໔
ເລື່ອງພຣະສັບພັກຄືວິສັດຊະນາພຣະວິໄນ	໑໙໔
໘໑. ໂຈທະນາກະຖາ	໑໙໕

ວ່າດ້ວຍການຟ້ອງຮ້ອງ	໑໙໕
ເລື່ອງໂຈດດ້ວຍອາບັດ.....	໑໙໕
໘໒. ອະທຳມະກຳມະປະຕິກະໂກສະນາທິ	໑໙໖
ວ່າດ້ວຍການຄັດຄ້ານເຮັດກຳທີ່ບໍ່ຊອບທຳເປັນຕົ້ນ	໑໙໖
ເລື່ອງຊົງອະນຸຍາດຄັດຄ້ານກຳທີ່ບໍ່ຊອບທຳ	໑໙໖
໘໓. ປາຕິໂມກຊຸດເທສະກະອັດເຊສະນາທິ	໑໙໘
ວ່າດ້ວຍການອາຣາດທະນາຜູ້ຍົກປາຕິໂມກຂຶ້ນສະແດງເປັນຕົ້ນ	໑໙໘
ເລື່ອງພິກຂຸຊາວເມືອງໂຈທະນາວັດຖຸບໍ່ຮູ້ຈັກອຸໂປສິດ	໑໙໘
໘໔. ປັກຂະຄະນະນາທິອຸກຄະທະນານຸຊານະນາ.....	໒໐໐
ວ່າດ້ວຍຊົງອະນຸຍາດໃຫ້ຮຽນວິທີນັບປັກເປັນຕົ້ນ	໒໐໐
ເລື່ອງວິທີການນັບປັກ	໒໐໐
໘໕. ປຸບພະກະຣະນານຸຊານະນາ.....	໒໐໑
ວ່າດ້ວຍຊົງອະນຸຍາດປຸບພະກອນ.....	໒໐໑
ເລື່ອງປຸບພະກອນແລະປຸບພະກິດໃນໂຮງອຸໂປສິດ	໒໐໑
໘໖. ທິສັງຄະມິກາທິວັດຖຸ.....	໒໐໓
ວ່າດ້ວຍພິກຂຸໄປສູ່ທິດເປັນຕົ້ນ	໒໐໓
ເລື່ອງພິກຂຸຈະໄປໄສຕ້ອງບອກລາກ່ອນ.....	໒໐໓
໘໗. ປາຣິສຸດທິທານະກະຖາ.....	໒໐໕
ວ່າດ້ວຍການມອບປາຣິສຸດທິ	໒໐໕
ເລື່ອງພິກຂຸໄຂ້ມອບປາຣິສຸດທິ	໒໐໕
໘໘. ສັນທະທານະກະຖາ	໒໐໗
ວ່າດ້ວຍການມອບສັນທະ.....	໒໐໗
ເລື່ອງເຮັດກຳທີ່ຈະຕ້ອງເຮັດ.....	໒໐໗
໘໙. ຍາຕະກາທິກະທະນະກະຖາ.....	໒໐໙
ວ່າດ້ວຍພວກຍາດເປັນຕົ້ນຈັບພິກຂຸ	໒໐໙
ເລື່ອງພິກຂຸຖືກພວກຍາດຕິພົນ້ອງເປັນຕົ້ນຈັບໄວ້	໒໐໙
໙໐. ອຸມມັດຕະກະສະມະຕິ.....	໒໑໐
ວ່າດ້ວຍການສົມມຸດພິກຂຸວິກິນຈະລິດ.....	໒໑໐
໙໑. ສັງຄຸໂປສະຖາທິປະເພທະ	໒໑໑
ວ່າດ້ວຍປະເພດແຫ່ງອຸໂປສິດມີອຸໂປສິດເປັນການສົງເປັນຕົ້ນ	໒໑໑

ເລື່ອງພິກຂຸ ໔ ອົງ ໓ ອົງ ໒ ອົງ ແລະ ໑ ອົງ	໒໑໑
ລົງອຸໂປສິດ ໓ ຢ່າງ ຕາມລຳດັບ.....	໒໑໑
ເລື່ອງພິກຂຸ ໔ ອົງ ຍົກປາຕິກໂມກຂຶ້ນສະແດງ.....	໒໑໑
໓໒. ອາປັດຕິປະຕິກຳມະວິທີ.....	໒໑໔
ວ່າດ້ວຍວິທີແກ້ໄຂອາປັດ.....	໒໑໔
ເລື່ອງພິກຂຸຕ້ອງອາປັດໃນວັນອຸໂປສິດ.....	໒໑໔
໓໓. ອາປັດຕິອາວິກະຣະນະວິທີ	໒໑໕
ວ່າດ້ວຍວິທີເປີດເຜີຍອາປັດ.....	໒໑໕
ເລື່ອງຣະນິກອາປັດໄດ້ເມື່ອຈະຍົກປາຕິໂມກຂຶ້ນສະແດງ	໒໑໕
໓໔. ສະພາຄາປັດຕິປະຕິກຳມະວິທີ	໒໑໖
ວ່າດ້ວຍວິທີແກ້ໄຂສະພາຄາປັດ	໒໑໖
ເລື່ອງສົງທັງໝົດຕ້ອງສະພາຄາປັດ.....	໒໑໖
໓໕. ອະນາປັດຕິປັນນະຣະສະກະ	໒໑໘
ວ່າດ້ວຍການລົງອຸໂປສິດໂດຍບໍ່ຕ້ອງອາປັດ ໑໕ ກໍລະນີ.....	໒໑໘
໓໖. ວັກຄາວັກຄະສັນຍິປັນນະຣະສະກະ	໒໒໓
ວ່າດ້ວຍແບ່ງພວກກັນຢູ່ແລະສຳຄັນວ່າແບ່ງພວກກັນ ໑໕ ກໍລະນີ.....	໒໒໓
໓໗. ເວມະຕິກະປັນນະຣະສະກະ	໒໒໖
ວ່າດ້ວຍພິກຂຸບໍ່ແນ່ໃຈລົງອຸໂປສິດ ໑໕ ກໍລະນີ	໒໒໖
໓໘. ກຸກກຸດຈະປະກະຕະປັນນະຣະສະກະ	໒໒໗
ວ່າດ້ວຍພິກຂຸກັງວົນໃຈລົງອຸໂປສິດ ໑໕ ກໍລະນີ	໒໒໗
໓໙. ເພທະປຸເຣກຂາຣະປັນນະຣະສະກະ	໒໒໙
ວ່າດ້ວຍມຸ້ງທຳຄວາມແຕກແຍກລົງອຸໂປສິດ ໑໕ ກໍລະນີ.....	໒໒໙
໑໐໐. ສີໂມກກັນຕິກະເບີຍຍາລະ	໒໓໔
ວ່າດ້ວຍການລະຂີ້ຄວາມກຸ່ງວກັບພິກຂຸເຂົ້າສູ່ສີມາ.....	໒໓໔
ເບີຍຍາລະມຸກ ໗໐໐ ຕິກະ	໒໓໔
໑໐໑. ລົງຄາທິທັດສະນະ	໒໓໕
ວ່າດ້ວຍການເຫັນລັກສະນະເປັນຕົ້ນ.....	໒໓໕
໑໐໒. ນານາສັງວາສະກາທິອຸໂປສະຖະກະຣະນະ	໒໓໗
ວ່າດ້ວຍພິກຂຸເປັນນານາສັງວາດເປັນຕົ້ນລົງອຸໂປສິດ	໒໓໗
໑໐໓. ນະຄັນຕັບພະວານ	໒໓໘

ວ່າດ້ວຍສະຖານທີ່ບໍ່ຄວນໄປໃນວັນອຸໂປສົດ.....	໒໓໘
໑໐໔. ຄັນຕັບພະວານ	໒໔໐
ວ່າດ້ວຍສະຖານທີ່ຄວນໄປໃນວັນອຸໂປສົດ	໒໔໐
໑໐໕. ວັດຊະນິຍະປຸກຄະລະສັນທັດສະນາ.....	໒໔໑
ວ່າດ້ວຍການສະແດງບຸກຄົນທີ່ຄວນເວັ້ນໃນອຸໂປສົດກໍາ	໒໔໑
໑໐໖. ລວມເລື່ອງທີ່ມີໃນອຸໂປສົດຂັ້ນທະກະ	໒໔໒

໓. ວັດສູປະນາຍິກະຂັ້ນທະກະ ໒໔໕

໑໐໗. ວັດສູປະນາຍິກະນຸຊານະນາ.....	໒໔໕
ວ່າດ້ວຍຊົງອະນຸຍາດການເຂົ້າຈຳພັນສາ	໒໔໕
໑໐໘. ວັດສານະຈາຣິກາປະຕິກະເຂປາທິ	໒໔໖
ວ່າດ້ວຍຊົງທຳມທຸງວຈາຣິກໃນລະຫວ່າງພັນສາເປັນຕົ້ນ	໒໔໖
ເລື່ອງພຣະສັບພັກຄືທຸງວຈາຣິກໃນລະຫວ່າງພັນສາ	໒໔໖
໑໐໙. ສັດຕາທະກະຣະນິຍານຸຊານະນາ	໒໔໗
ວ່າດ້ວຍຊົງອະນຸຍາດສັດຕາທະກະຣະນິຍະເມື່ອເຂົາສ້າງວິຫານຖວາຍເປັນຕົ້ນ	໒໔໗
ເລື່ອງອຸປາສິກສ້າງວິຫານເປັນຕົ້ນຖວາຍ.....	໒໔໗
໑໑໐. ປັນຈະອັບປະທິຕານຸຊານະນາ	໒໔໓
ວ່າດ້ວຍຊົງອະນຸຍາດສັດຕາທະກະຣະນິຍະເມື່ອສະຫະທຳມິກທັງ ໕ ຈະບໍ່ສົ່ງທູດມາ	໒໔໓
ເລື່ອງພິກຂຸເປັນໄຂ້ເປັນຕົ້ນ	໒໔໓
ສັດຕາທະກະຣະນິຍະເມື່ອງດ້ວຍສາມະເນຣີ ໖ ກໍລະນີ.....	໒໔໐
໑໑໑. ສັດຕະອັບປະທິຕານຸຊານະນາ	໒໔໑
ວ່າດ້ວຍຊົງອະນຸຍາດສັດຕາທະກະຣະນິຍະເມື່ອບຸກຄົນ ໗ ຈຳພວກຈະບໍ່ສົ່ງທູດມາ	໒໔໑
ເລື່ອງມານດາບິດາເປັນໄຂ້.....	໒໔໑
໑໑໒. ປະທິຕານຸຊານະນາ.....	໒໔໒
ວ່າດ້ວຍຊົງອະນຸຍາດສັດຕາທະກະຣະນິຍະເມື່ອອ້າຍນ້ອງຊາຍເປັນຕົ້ນສົ່ງທູດມາ....	໒໔໒
໑໑໓. ອັນຕະລາຍະອະນາປັດຕິວັດສະເສທະວາຣະ	໒໔໓
ວ່າດ້ວຍການຂາດພັນສາໂດຍບໍ່ຕ້ອງອາປັດໃນເມື່ອມີອັນຕະລາຍ.....	໒໔໓
ເລື່ອງສັດຮ້າຍບຽດບຽນ.....	໒໔໓
໑໑໔. ສັງຄະເພທະອະນາປັດຕິວັດສະເສທະວາຣະ	໒໔໗
ວ່າດ້ວຍການຂາດພັນສາໂດຍບໍ່ຕ້ອງອາປັດໃນເມື່ອມີຜູ້ພະຍາຍາມທຳລາຍສົງ	໒໔໗
ເລື່ອງທຳລາຍສົງ ໘ ກໍລະນີ	໒໔໗

໑໑໕. ວະຊາທິວັດສູປະຄະມະນະ	໒໖໙
ວ່າດ້ວຍການເຂົ້າຈຳພັນສາໃນຄອກງົວເປັນຕົ້ນ	໒໖໙
ເລື່ອງເຂົ້າຈຳພັນສາໃນຄອກງົວ	໒໖໙
໑໑໖. ວັດສານຸປະຄັນຕັບພັດຖານ	໒໗໐
ວ່າດ້ວຍສະຖານທີ່ບໍ່ຄວນເຂົ້າຈຳພັນສາ	໒໗໐
ເລື່ອງເຂົ້າຈຳພັນສາໃນໂກນໄມ້	໒໗໐
໑໑໗. ອະທຳມິກະກະຕິກາ	໒໗໒
ວ່າດ້ວຍການຕັ້ງກະຕິກາບໍ່ຊອບທຳ	໒໗໒
ເລື່ອງຕັ້ງກະຕິກາບໍ່ຊອບທຳ	໒໗໒
໑໑໘. ປະຕິດສະວະທຸກກະຕາປັດຕິ	໒໗໒
ວ່າດ້ວຍການຕ້ອງອາປັດທຸກກົດຍ້ອນຮັບຄຳ	໒໗໒
ເລື່ອງພຣະອຸປະນັນທະເຂົ້າຈຳພັນສາໃນອາວາດ ໒ ປ່ອນ	໒໗໒
໑໑໙. ລວມເລື່ອງທີ່ມີໃນວັດສູປະນາຍິກະຂັນທະກະ	໒໗໗
ວັດສູປະນາຍິກະຂັນທະກະ ມີ ໔໒ ເລື່ອງ ຄື	໒໗໗
໔. ປະວາຣະນາຂັນທະກະ	໒໗໙
໑໒໐. ອະຜາສຸວິທາຣະ	໒໗໙
ວ່າດ້ວຍການຢູ່ຈຳພັນສາບໍ່ຜາສຸກ	໒໗໙
ເລື່ອງພິກຂຸຫຼາຍອົງເຂົ້າຈຳພັນສາໃນແຄວ້ນໂກສິນມາເຝົ້າພຣະສາດສະດາ	໒໗໙
໑໒໑. ປະວາຣະນາເພທະ	໒໘໔
ວ່າດ້ວຍປະເພດແຫ່ງວັນປະວາຣະນາ	໒໘໔
ເລື່ອງວັນປະວາຣະນາມີ ໒ ວັນ	໒໘໔
໑໒໒. ປະວາຣະນາທານານຸຊານະນາ	໒໘໕
ວ່າດ້ວຍຊົງອະນຸຍາດໃຫ້ພິກຂຸເປັນໄຂ້ມອບປະວາຣະນາ	໒໘໕
ເລື່ອງພິກຂຸເປັນໄຂ້ມອບປະວາຣະນາ	໒໘໕
໑໒໓. ຍາຕະກາທິກະຫະນະກະຖາ	໒໘໗
ວ່າດ້ວຍໝູ່ຍາດເປັນຕົ້ນຈັບພິກຂຸ	໒໘໗
ເລື່ອງພິກຂຸຖືກພວກຍາດເປັນຕົ້ນຈັບໄວ້	໒໘໗
໑໒໔. ສັງຄະປະວາຣະນາທິປະເພທະ	໒໘໘
ວ່າດ້ວຍປະເພດປະວາຣະນາມີປະວາຣະນາເປັນການສົງເປັນຕົ້ນ	໒໘໘

ເລື່ອງພິກຂຸ ໕ ອົງ ປະວາຣະນາເປັນການສົງ.....	໒໘໘
໑໒໕. ອາປັດຕິປະຕິກຳມະວິທີ.....	໒໙໓
ວ່າດ້ວຍວິທີແກ້ໄຂອາປັດ.....	໒໙໓
ເລື່ອງພິກຂຸຕ້ອງອາປັດໃນວັນປະວາຣະນາ.....	໒໙໓
໑໒໖. ອາປັດຕິອາວິກະຣະນະວິທີ.....	໒໙໔
ວ່າດ້ວຍວິທີເປີດເຜີຍອາປັດ.....	໒໙໔
ເລື່ອງພິກຂຸຣະນິກອາປັດໄດ້.....	໒໙໔
໑໒໗. ສະພາຄາປັດຕິປະຕິກຳມະວິທີ.....	໒໙໔
ວ່າດ້ວຍວິທີແກ້ໄຂສະພາຄາປັດ.....	໒໙໔
ເລື່ອງສົງທັງໝົດຕ້ອງສະພາຄາປັດ.....	໒໙໔
໑໒໘. ອະນາປັດຕິປັນນະຣະສະກະ.....	໒໙໕
ວ່າດ້ວຍການປະວາຣະນາໂດຍບໍ່ຕ້ອງອາປັດ ໑໕ ກໍລະນີ.....	໒໙໕
໑໒໙. ວັກຄາວັກຄະສັນຍິປັນນະຣະສະກະ.....	໒໙໙
ວ່າດ້ວຍແບ່ງພວກກັນຢູ່ສຳຄັນວ່າພ້ອມພຽງ ໑໕ ກໍລະນີ.....	໒໙໙
໑໓໐. ເວມະຕິກະປັນນະຣະສະກະ.....	໓໐໐
ວ່າດ້ວຍພິກຂຸບໍ່ແນ່ໃຈປະວາຣະນາ ໑໕ ກໍລະນີ.....	໓໐໐
໑໓໑. ກຸກກຸດຈະປະກະຕະປັນນະຣະສະກະ.....	໓໐໒
ວ່າດ້ວຍພິກຂຸກັງວົນໃຈເຮັດປະວາຣະນາ ໑໕ ກໍລະນີ.....	໓໐໒
໑໓໒. ເພທະປຸຣະກຂາຣະປັນນະສະຣະກະ.....	໓໐໔
ວ່າດ້ວຍມັງຫຳຄວາມແຕກແຍກເຮັດປະວາຣະນາ ໑໕ ກໍລະນີ.....	໓໐໔
໑໓໓. ສີໂມກກັນຕິກະເບີຍຍາລະ.....	໓໐໘
ວ່າດ້ວຍການລະຂໍ້ຄວາມກ່ຽວກັບພິກຂຸເຂົ້າສູ່ສີມາ.....	໓໐໘
ເບີຍຍາລະມຸກ ໗໐໐ ຕິກະ.....	໓໐໘
໑໓໔. ທິວະສະນານັດຕະ.....	໓໐໙
ວ່າດ້ວຍການນັບວັນປະວາຣະນາຕ່າງກັນ.....	໓໐໙
໑໓໕. ລິງຄາທິທັດສະນະ.....	໓໑໐
ວ່າດ້ວຍການເບິ່ງລັກສະນະເປັນຕົ້ນ.....	໓໑໐
ເລື່ອງລັກສະນະຂອງພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດ.....	໓໑໐
໑໓໖. ນານາສັງວາສະກາທິປະວາຣະນາ.....	໓໑໑
ວ່າດ້ວຍພິກຂຸຜູ້ເປັນນານາສັງວາດເປັນຕົ້ນປະວາຣະນາ.....	໓໑໑

ເລື່ອງພິກຂຸ ໒ ສັງວາດປະວາຣະນາ.....	໓໑໑
໑໓໗. ນະຄັນຕັບພະວານ.....	໓໑໒
ວ່າດ້ວຍບໍ່ຄວນໄປໄສໃນວັນປະວາຣະນາ.....	໓໑໒
໑໓໘. ຄັນຕັບພະວານ.....	໓໑໔
ວ່າດ້ວຍສະຖານທີ່ຄວນໄປໃນວັນປະວາຣະນາ.....	໓໑໔
໑໓໙. ວັດຊະນີຍະປຸກຄະລະສັນທັດສະນາ.....	໓໑໕
ວ່າດ້ວຍການສະແດງບຸກຄົນຄວນເວັ້ນໃນປະວາຣະນາກໍາ.....	໓໑໕
໑໔໐. ທະເວວາຈິກາທິປະວາຣະນາ.....	໓໑໖
ວ່າດ້ວຍສົງປະວາຣະນາ ໒ ເທື່ອເປັນຕົ້ນ.....	໓໑໖
ເລື່ອງຊາວດົງ.....	໓໑໖
໑໔໑. ປະວາຣະນາຖະປະນະ.....	໓໑໙
ວ່າດ້ວຍການງົດປະວາຣະນາ.....	໓໑໙
ເລື່ອງພຣະສັບພັກຄຶມີອາບັດຕິດໂຕປະວາຣະນາ.....	໓໑໙
໑໔໒. ຖຸນລັດຈະຍະວັດຖຸກາທິ.....	໓໒໔
ວ່າດ້ວຍການຕ້ອງອາບັດຖຸນລັດໄຈເປັນຕົ້ນ.....	໓໒໔
ເລື່ອງຕ້ອງອາບັດຖຸນລັດໄຈເປັນຕົ້ນ.....	໓໒໔
໑໔໓. ວັດຖະປະຖະນາທິ.....	໓໒໕
ວ່າດ້ວຍການງົດວັດຖຸເປັນຕົ້ນ.....	໓໒໕
ເລື່ອງວັດຖຸແລະບຸກຄົນຜາກົດ.....	໓໒໕
໑໔໔. ພັນທະນະກາຣະກະວັດຖຸ.....	໓໒໖
ວ່າດ້ວຍການກໍ່ຄວາມບາດໝາງ.....	໓໒໖
໑໔໕. ປະວາຣະນາສັງຄະທະ.....	໓໒໙
ວ່າດ້ວຍການສົງເຄາະກັນດ້ວຍປະວາຣະນາ.....	໓໒໙
໑໔໖. ລວມເລື່ອງທີ່ມີໃນປະວາຣະນາຂັນທະກະ.....	໓໓໑
ປະວາຣະນາຂັນທະກະ ມີ ໔໖ ເລື່ອງ ຄື.....	໓໓໑

ພຣະໄຕຣປິດົກ

ເຫຼັ້ມທີ ໔

ພຣະວິໄນ

ເຫຼັ້ມທີ ໔

ມະຫາວັກ ພາກ ໑

ຂໍນອບນ້ອມແດ່ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກ ອະຣະຫັນຕະ ສຳມາສຳພຸດທະເຈົ້າ ພຣະອົງນັ້ນ

໑. ມະຫາຂັນທະກະ

໑. ໂພທິກະຖາ

ວ່າດ້ວຍເຫດການທຳອິດຕັດສະຮູ້ທີ່ຂ່ວງຕົ້ນໂພທິພິກ
ເລື່ອງຊົງມະນະສິການປະຕິດຈະສະມຸບບາດ

[໑] ສະໄໝນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກ ພຸດທະເຈົ້າ ເມື່ອທຳອິດຕັດສະຮູ້ ປະທັບຢູ່ຂ່ວງຕົ້ນ
ໂພທິພິກ^໑ ໃກ້ຝັ່ງແມ່ນ້ຳເນຣັນຊະຣາ ເຂດອຸຣຸເວລາ ເທື່ອນັ້ນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າໄດ້ປະທັບ
ນັ່ງໂດຍບັນລັງດຽວສະເຫວີຍວິມຸດຕິສຸກຢູ່ຂ່ວງຕົ້ນໂພທິພິກເປັນເວລາ ໗ ວັນ ໃນທີ່ນັ້ນ ພຣະຜູ້
ມີພຣະພາກເຈົ້າຊົງມະນະສິການປະຕິດຈະສະມຸບບາດໂດຍອະນຸໂລມະ ແລະ ປະຕິໂລມ
ຕະຫຼອດປະຖົມຍາມແຫ່ງຣາຕິວ່າ

ປະຕິດຈະສະມຸບບາດໂດຍອະນຸໂລມ

ຍ້ອນອະວິດຊາເປັນປັດໄຈ

ສັງຂານຈິ່ງມີ

ຍ້ອນສັງຂານເປັນປັດໄຈ

ວິນຍານຈິ່ງມີ

ຍ້ອນວິນຍານເປັນປັດໄຈ

ນາມຮູບຈິ່ງມີ

ຍ້ອນນາມຮູບເປັນປັດໄຈ

ສາລະຍະຕະນະຈິ່ງມີ

ຍ້ອນສາລະຍະຕະນະເປັນປັດໄຈ	ຜັດສະຈິງມີ
ຍ້ອນຜັດສະເປັນປັດໄຈ	ເວທະນາຈິງມີ
ຍ້ອນເວທະນາເປັນປັດໄຈ	ຕັນຫາຈິງມີ
ຍ້ອນຕັນຫາເປັນປັດໄຈ	ອຸປາທານຈິງມີ
ຍ້ອນອຸປາທານເປັນປັດໄຈ	ພົບຈິງມີ
ຍ້ອນພົບເປັນປັດໄຈ	ຊາດຈິງມີ
ຍ້ອນຊາດເປັນປັດໄຈ	ຊະຣາ ມໍລະນະ ໂສກະ ປະຣິເທວະ

ທຸກຂະ ໂທມະນັດ ອຸປາຍາດຈິງມີ
ກອງທຸກທັງມວນນີ້ມີການເກີດຂຶ້ນດ້ວຍອາການແນວນີ້

ປະຕິດຈະສະມຸບບາດໂດຍປະຕິໂລມ

ອັນໜຶ່ງ ຍ້ອນອະວິດຊາດັບໄປບໍ່ເຫຼືອດ້ວຍວິຣາຄະສັງຂານຈິງດັບ

ຍ້ອນສັງຂານດັບ	ວິນຍານຈິງດັບ
ຍ້ອນວິນຍານດັບ	ນາມຮູບຈິງດັບ
ຍ້ອນນາມຮູບດັບ	ສາລະຍະຕະນະຈິງດັບ
ຍ້ອນສາລະຍະຕະນະດັບ	ຜັດສະຈິງດັບ
ຍ້ອນຜັດສະດັບ	ເວທະນາຈິງດັບ
ຍ້ອນເວທະນາດັບ	ຕັນຫາຈິງດັບ
ຍ້ອນຕັນຫາດັບ	ອຸປາທານຈິງດັບ
ຍ້ອນອຸປາທານດັບ	ພົບຈິງດັບ
ຍ້ອນພົບດັບ	ຊາດຈິງດັບ
ຍ້ອນຊາດດັບ	ຊະຣາ ມໍລະນະ ໂສກະ ປະຣິເທວະ

ທຸກຂະ ໂທມະນັດ ອຸປາຍາດຈິງດັບ ກອງທຸກທັງມວນນີ້ມີການດັບດ້ວຍອາການແນວນີ້
ລຳດັບນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຊົງຮູ້ເນື້ອຄວາມນີ້ແລ້ວ ຈຶ່ງຊົງເປ່ງອຸທານນີ້ໃນເວລາ
ນັ້ນວ່າ

ພຸດທະອຸທານຄາຖາທີ ໑

ເມື່ອໃດແລ ທຳທັງຫຼາຍຜາກົດແກ່ພາມ
ຜູ້ມີຄວາມພຽນ ເພ່ງຢູ່
ເມື່ອນັ້ນ ຄວາມສົງໄສທັງປວງຂອງພາມນັ້ນຍ່ອມໝົດໄປ
ຍ້ອນມາຮູ້ທຳພ້ອມທັງເຫດ

[໒] ລຳດັບນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຊົງມະນະສິການປະຕິດຈະສະມຸບບາດໂດຍອະນຸໂລມະແລະປະຕິໂລມ ຕະຫຼອດມັດຊົມະຍາມແຫ່ງຣາຖີວ່າ

ປະຕິດຈະສະມຸບບາດໂດຍອະນຸໂລມ

ຍ້ອນອະວິດຊາເປັນປັດໄຈ	ສັງຂານຈຶ່ງມີ
ຍ້ອນສັງຂານເປັນປັດໄຈ	ວິນຍານຈຶ່ງມີ
ຍ້ອນວິນຍານເປັນປັດໄຈ	ນາມຮູບຈຶ່ງມີ
ຍ້ອນນາມຮູບເປັນປັດໄຈ	ສາລະຍະຕະນະຈຶ່ງມີ
ຍ້ອນສາລະຍະຕະນະເປັນປັດໄຈ	ຜັດສະຈຶ່ງມີ
ຍ້ອນຜັດສະເປັນປັດໄຈ	ເວທະນາຈຶ່ງມີ
ຍ້ອນເວທະນາເປັນປັດໄຈ	ຕັນຫາຈຶ່ງມີ
ຍ້ອນຕັນຫາເປັນປັດໄຈ	ອຸປາທານຈຶ່ງມີ
ຍ້ອນອຸປາທານເປັນປັດໄຈ	ພົບຈຶ່ງມີ
ຍ້ອນພົບເປັນປັດໄຈ	ຊາດຈຶ່ງມີ
ຍ້ອນຊາດເປັນປັດໄຈ	ຊະຣາ ມໍລະນະ ໂສກະ ປະຣິເທວະ

ທຸກຂະ ໂທມະນັດ ອຸປາຍາດຈຶ່ງມີ ກອງທຸກທັງມວນນີ້ມີການເກີດຂຶ້ນດ້ວຍອາການແນວນີ້

ປະຕິດຈະສະມຸບບາດໂດຍປະຕິໂລມ

ອັນໜຶ່ງ ຍ້ອນອະວິດຊາດັບໄປບໍ່ເຫຼືອດ້ວຍວິຣາຄະ	ສັງຂານຈຶ່ງດັບ
ຍ້ອນສັງຂານດັບ	ວິນຍານຈຶ່ງດັບ
ຍ້ອນວິນຍານດັບ	ນາມຮູບຈຶ່ງດັບ
ຍ້ອນນາມຮູບດັບ	ສາລະຍະຕະນະຈຶ່ງດັບ
ຍ້ອນສາລະຍະຕະນະດັບ	ຜັດສະຈຶ່ງດັບ
ຍ້ອນຜັດສະດັບ	ເວທະນາຈຶ່ງດັບ
ຍ້ອນເວທະນາດັບ	ຕັນຫາຈຶ່ງດັບ
ຍ້ອນຕັນຫາດັບ	ອຸປາທານຈຶ່ງດັບ
ຍ້ອນອຸປາທານດັບ	ພົບຈຶ່ງດັບ
ຍ້ອນພົບດັບ	ຊາດຈຶ່ງດັບ
ຍ້ອນຊາດດັບ	ຊະຣາ ມໍລະນະ ໂສກະ ປະຣິເທວະ

ທຸກຂະ ໂທມະນັດ ອຸປາຍາດຈຶ່ງດັບ ກອງທຸກທັງມວນນີ້ມີການດັບດ້ວຍອາການແນວນີ້

ລຳດັບນັ້ນ ເມື່ອພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຊົງຮູ້ເນື້ອຄວາມນັ້ນແລ້ວ ຈຶ່ງຊົງເປ່ງອຸທານນີ້ໃນ
ເວລານັ້ນວ່າ

ພຸດທະອຸທານຄາຖາທີ ໒

ເມື່ອໃດແລ ທຳທັງຫຼາຍຜາກົດແກ່ພາມ
ຜູ້ມີຄວາມພຽນ ເພ່ງຢູ່
ເມື່ອນັ້ນ ຄວາມສົງໄສທັງປວງຂອງພາມນັ້ນຍ່ອມສິ້ນໄປ
ຍ້ອນໄດ້ຮູ້ຄວາມສິ້ນໄປແຫ່ງປັດໄຈທັງຫຼາຍ

[໓] ລຳດັບນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຊົງພິຈາລະນາປະຕິດຈະສະມຸບບາດໂດຍອະນຸ
ໂລມແລະປະຕິໂລມຕະຫຼອດປັດສິມຍາມແຫ່ງຣາຕິວ່າ

ປະຕິດຈະສະມຸບບາດໂດຍອະນຸໂລມ

ຍ້ອນອະວິດຊາເປັນປັດໄຈ	ສັງຂານຈຶ່ງມີ
ຍ້ອນສັງຂານເປັນປັດໄຈ	ວິນຍານຈຶ່ງມີ
ຍ້ອນວິນຍານເປັນປັດໄຈ	ນາມຮູບຈຶ່ງມີ
ຍ້ອນນາມຮູບເປັນປັດໄຈ	ສາລະຍະຕະນະຈຶ່ງມີ
ຍ້ອນສາລະຍະຕະນະເປັນປັດໄຈ	ຜັດສະຈຶ່ງມີ
ຍ້ອນຜັດສະເປັນປັດໄຈ	ເວທະນາຈຶ່ງມີ
ຍ້ອນເວທະນາເປັນປັດໄຈ	ຕັນຫາຈຶ່ງມີ
ຍ້ອນຕັນຫາເປັນປັດໄຈ	ອຸປາທານຈຶ່ງມີ
ຍ້ອນອຸປາທານເປັນປັດໄຈ	ພົບຈຶ່ງມີ
ຍ້ອນພົບເປັນປັດໄຈ	ຊາດຈຶ່ງມີ
ຍ້ອນຊາດເປັນປັດໄຈ	ຊະຣາ ມໍລະນະ ໂສກະ ປະຣິເທວະ

ທຸກຂະ ໂທມະນັດ ອຸປາຍາດຈຶ່ງມີ ກອງທຸກທັງມວນນີ້ມີການເກີດຂຶ້ນດ້ວຍອາການແນວນີ້

ປະຕິດຈະສະມຸບບາດໂດຍປະຕິໂລມ

ອັນໜຶ່ງ ຍ້ອນອະວິດຊາດັບໄປບໍ່ເຫຼືອດ້ວຍວິຣາຄະ	ສັງຂານຈຶ່ງດັບ
ຍ້ອນສັງຂານດັບ	ວິນຍານຈຶ່ງດັບ
ຍ້ອນວິນຍານດັບ	ນາມຮູບຈຶ່ງດັບ
ຍ້ອນນາມຮູບດັບ	ສາລະຍະຕະນະຈຶ່ງດັບ

ຍ້ອນສາລະຍະຕະນະດັບ

ຜັດສະຈຶ່ງດັບ

ຍ້ອນຜັດສະດັບ

ເວທະນາຈຶ່ງດັບ

ຍ້ອນເວທະນາດັບ

ຕັນຫາຈຶ່ງດັບ

ຍ້ອນຕັນຫາດັບ

ອຸປາທານຈຶ່ງດັບ

ຍ້ອນອຸປາທານດັບ

ພົບຈຶ່ງດັບ

ຍ້ອນພົບດັບ

ຊາດຈຶ່ງດັບ

ຍ້ອນຊາດດັບ

ຊະຣາ ມໍລະນະ ໂສກະ ປະຣິເທວະ

ທຸກຂະ ໂທມະນັດ ອຸປາຍາດຈຶ່ງດັບ ກອງທຸກທັງມວນນີ້ມີການດັບດ້ວຍອາການແນວນີ້
ລຳດັບນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຊົງຮູ້ເນື້ອຄວາມນັ້ນແລ້ວ ຈຶ່ງຊົງເປ່ງອຸທານນີ້ໃນເວລາ
ນັ້ນວ່າ

ພຸດທະອຸທານຄາຖາທີ ໓

ເມື່ອໃດແລ ທຳທັງຫຼາຍຜາກົດແກ່ພາມ

ຜູ້ມີຄວາມພຽນ ເພ່ງຢູ່

ເມື່ອນັ້ນ ພາມນັ້ນ ຍ່ອມກຳຈັດມານແລະເສນາໄດ້

ເໝືອນພຣະອາທິດອຸໂຫຂັ້ນສາດສ່ອງທ້ອງຟ້າໃຫ້ສະຫວ່າງສະໄຫວສັນນັ້ນ

ໂພທິກະຖາ ຈົບ

໒. ອະຊະປາລະກະຖາ

ວ່າດ້ວຍເຫດການຂະນະປະທັບຢູ່ ຂ່ວງຕົ້ນອະຊະປາລະນິໂຄດ

ເລື່ອງຊົງສະແດງທຳເປັນເຫດໃຫ້ເປັນພາມ

[໔] ເມື່ອລ່ວງໄປ ໗ ວັນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຊົງອອກຈາກສະມາທິນັ້ນ ແລ້ວສະເດັດ
ຈາກຂ່ວງຕົ້ນໂພທິພິກ ໄປສູ່ຂ່ວງຕົ້ນອະຊະປາລະນິໂຄດ ເມື່ອເຖິງແລ້ວ ຈຶ່ງປະທັບນັ່ງໂດຍ
ບັນລັງດຽວສະເຫວີຍວິມຸດຕິສຸກຢູ່ ຂ່ວງຕົ້ນອະຊະປາລະນິໂຄດເປັນເວລາ ໗ ວັນ

ເວລານັ້ນ ພາມທຸກທຸກະຊາດ ຜູ້ໜຶ່ງໄດ້ເຂົ້າໄປເຝົ້າພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າເຖິງທີ່ປະທັບ
ເມື່ອເຖິງແລ້ວ ໄດ້ສົນທະນາປາໄສກັບພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ພໍເປັນທີ່ບັນເທີງໃຈ ພໍເປັນທີ່ຣະ
ນົກເຖິງກັນແລະກັນແລ້ວໄດ້ຍືນໃນບ່ອນສົມຄວນ ພາມນັ້ນຜູ້ຍືນ ໃນບ່ອນສົມຄວນແລ້ວແລ ໄດ້
ຂາບທູນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ດັ່ງນີ້ວ່າ “ພຣະໂຄດົມຜູ້ຈະເລີນ ບຸກຄົນຊື່ວ່າເປັນພາມດ້ວຍເຫດ
ພຽງໃດນໍ ກໍແລະທຳເຫຼົ່າໃດທີ່ເຮັດບຸກຄົນໃຫ້ເປັນພາມ

ລຳດັບນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຊົງຮູ້ເນື້ອຄວາມນັ້ນແລ້ວ ຈຶ່ງຊົງເປ່ງອຸທານນີ້ໃນເວລາ
ນັ້ນວ່າ

ພາມໃດ ລອຍບາບທຳໄດ້ແລ້ວ ບໍ່ຫ້ອງໃສ່ຜູ້ອື່ນວ່າ ທີ ທີ
ບໍ່ມີກິເລດເໝືອນນ້ຳຝາດ ສັງລວມຕົນຮຽນຈົບພຣະເວດ ຢູ່ຈົບພົມມະຈັນ
ພາມນັ້ນ ບໍ່ມີກິເລດເຄື່ອງພູຂຶ້ນໃນອາລົມໃດ ໆ ໃນໂລກ
ຄວນກ່າວວາທະວ່າ ເຮົາເປັນພາມໂດຍທຳ

ອະຊະປາລະກະຖາ ຈົບ

໓. ມຸຈະລິນທະກະຖາ

ວ່າດ້ວຍເຫດການຂະນະປະທັບຢູ່ຂ່ວງຕົ້ນມຸຈະລິນ
ເລື່ອງຊົງເປ່ງອຸທານຜາຣົບຄວາມສຸກ

[໕] ເມື່ອລ່ວງໄປ ກ ວັນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ຊົງອອກຈາກສະມາທິນັ້ນ ແລ້ວ
ສະເດັດຈາກຂ່ວງຕົ້ນອະຊະປາລະນິໂຄດໄປສູ່ຂ່ວງຕົ້ນມຸຈະລິນ ເມື່ອເຖິງແລ້ວ ຈຶ່ງປະທັບນັ່ງ
ໂດຍບັນລັງດຽວສະເຫວີຍວິມຸດຕິສຸກຢູ່ ຂ່ວງຕົ້ນມຸຈະລິນເປັນເວລາ ກ ວັນ

ໃນເວລານັ້ນ ໄດ້ບັງເກີດເມກກ້ອນໃຫຍ່ຂຶ້ນໃນສະໄໝບໍ່ແມ່ນລະດູ ເປັນເມັດຝົນມີລົມ
ໜາວຕົກຕະຫຼອດ ກ ວັນ ລຳດັບນັ້ນ ພະຍານາກມຸຈະລິນໄດ້ອອກຈາກທີ່ຢູ່ຂອງຕົນໄປໂອບ
ຮອບພຣະກາຍຂອງພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ດ້ວຍຄົດ ກ ຮອບ ແຜ່ພັງພານໃຫຍ່ປົກຄຸມເໜືອ
ພຣະສຽນດ້ວຍຫວັງວ່າ “ຄວາມໜາວ ຢ່າໄດ້ບຽດບຽນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ຄວາມຮ້ອນ ຢ່າ
ໄດ້ບຽດບຽນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ສຳຜັດຈາກເຫຼືອດ ຍຸງ ລົມ ແດດ ສັດເລືອຄານຢ່າໄດ້
ບຽດບຽນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າເລີຍ”

ເມື່ອ ກ ວັນຜ່ານໄປ ພະຍານາກມຸຈະລິນຮູ້ວ່າ ຝົນຫາຍປອດເມກແລ້ວ ຈຶ່ງຄາຍຄົດ
ອອກຈາກພຣະກາຍຂອງພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ນິມົດຮ່າງຂອງຕົນເປັນມານົບ ຍືນປະນົມມີ
ຖວາຍອະພິວາດຢູ່ເບື້ອງພຣະພັກ

ລຳດັບນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ຊົງຮູ້ເນື້ອຄວາມນັ້ນແລ້ວ ຈຶ່ງຊົງເປ່ງອຸທານນີ້ໃນເວ
ລານັ້ນວ່າ

ພຸດທະອຸທານຄາຖາ

ຄວາມສະຫງົດເປັນສຸກຂອງບຸກຄົນຜູ້ສັນໂດດ
ຜູ້ມີທຳຜາກົດແລ້ວ ຜູ້ເຫັນຢູ່

ຄວາມບໍ່ບຽດບຽນຄືຄວາມສັງລວມໃນສັດທັງໝາຍ ເປັນສຸກໃນໂລກ
 ຄວາມປາສະຈາກຣາຄະຄືຄວາມລ່ວງກາມທັງໝາຍໄດ້ ເປັນສຸກໃນໂລກ
 ຄວາມກຳຈັດອັດສະມິມານະ (ຄວາມຖືໂຕວ່າເປັນນັ້ນເປັນນີ້) ອອກໄດ້
 ເປັນສຸກຢ່າງຍິ່ງ

ມຸຈະລິນທະກະຖາ ຈົບ

໔. ຣາຊາຍະຕະນະກະຖາ

ວ່າດ້ວຍເຫດການຂະນະປະທັບຢູ່ ຂ່ວງຕົ້ນຣາຊາຍະຕະນະ
 ເລື່ອງຊົງພົບກັບຕະປຸດສະແລະພັນລິກະ

[໖] ເມື່ອລ່ວງໄປ ໗ ວັນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຊົງອອກຈາກສະມາທິນັ້ນ ແລ້ວສະເດັດ
 ຈາກຂ່ວງຕົ້ນມຸຈະລິນໄປສູ່ຂ່ວງຕົ້ນຣາຊາຍະຕະນະ ເມື່ອເຖິງແລ້ວຈຶ່ງປະທັບນັ່ງໂດຍບັນລັງດຽວ
 ສະເຫວີຍວິມຸດຕິສຸກຢູ່ ຂ່ວງຕົ້ນຣາຊາຍະຕະນະເປັນເວລາ ໗ ວັນ

ຄັ້ງນັ້ນ ພໍ່ຄ້າ ໒ ຄົນຊື່ ຕະປຸດສະແລະພັນລິກະ ເດີນທາງໄກຈາກອຸກກະລະຊົນນະບົດ
 ມາເຖິງທີ່ນັ້ນ ຂະນະນັ້ນ ເທວະດາຜູ້ເປັນຍາດຮ່ວມສາຍໂລຫິດຂອງຕະປຸດສະ ແລະພັນລິກະ
 ພໍ່ຄ້າທັງສອງ ໄດ້ກ່າວວ່າ “ທ່ານຜູ້ມີຣະທຸກ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າພຣະອົງນີ້ ເມື່ອທຳອິດຕັດ
 ສະຮູ້ປະທັບຢູ່ ຂ່ວງຕົ້ນຣາຊາຍະຕະນະ ທ່ານທັງສອງຈຶ່ງໄປຕ້ອນຮັບພຣະອົງດ້ວຍເຂົ້າສັດຕຸຜົງ
 ແລະເຂົ້າສັດຕຸກ້ອນປຸງດ້ວຍນ້ຳເຜິ້ງເທີນ ການບູຊາຂອງທ່ານທັງສອງຈັກເປັນໄປເພື່ອປະໂຫຍດ
 ສຸກສິນການລະນານ”

ຕໍ່ມາ ຕະປຸດສະແລະພັນລິກະ ໄດ້ຖືເຂົ້າສັດຕຸຜົງແລະເຂົ້າສັດຕຸກ້ອນປຸງດ້ວຍນ້ຳເຜິ້ງ
 ເຂົ້າໄປເຝົ້າພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ຖວາຍອະພິວາດແລ້ວຍືນຢູ່ບ່ອນສົມຄວນ ຂາບທູນວ່າ
 “ພຣະອົງຜູ້ຈະເລີນ ຂໍພຣະອົງໂຜດຊົງຮັບເຂົ້າສັດຕຸຜົງ ແລະເຂົ້າສັດຕຸກ້ອນປຸງດ້ວຍນ້ຳເຜິ້ງ ເຊິ່ງ
 ຈະເປັນໄປເພື່ອປະໂຫຍດສຸກ ສິນການລະນານແກ່ຂ້າພະເຈົ້າທັງສອງດ້ວຍເທີນ

ຂະນະນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າໄດ້ຊົງດຳຣິວ່າ “ພຣະຕະຖາຄົດທັງໝາຍ ບໍ່ຊົງຮັບ
 ພັດຕາຫານດ້ວຍພຣະຫັດ ແລ້ວເຮົາຈະເພິ່ງຮັບເຂົ້າສັດຕຸຜົງ ແລະເຂົ້າສັດຕຸກ້ອນປຸງດ້ວຍນ້ຳເຜິ້ງ
 ໄດ້ແນວໃດນໍ?

ທັນໃດນັ້ນ ທ້າວມະຫາຣາດທັງ ໔ ຮູ້ຄວາມຄິດໃນພຣະຫະໄທຂອງພຣະຜູ້ມີພຣະພາກ
 ເຈົ້າ ດ້ວຍໃຈຂອງຕົນ ໆ ຈຶ່ງນຳບາດສິລາ ໔ ໜ່ວຍມາຈາກ ໔ ທິດ ເຂົ້າໄປຖວາຍແລ້ວທູນວ່າ
 “ຂໍພຣະອົງໂຜດຊົງຮັບເຂົ້າສັດຕຸຜົງ ແລະເຂົ້າສັດຕຸກ້ອນປຸງດ້ວຍນ້ຳເຜິ້ງ ດ້ວຍບາດນີ້ເທີນ ຂ້ານ້ອຍ

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ຊົງຮັບເຂົ້າສັດຕູຜົງ ແລະເຂົ້າສັດຕູກ້ອນປຸງດ້ວຍນ້ຳເຜິ້ງດ້ວຍ
ບາດສິລາໃໝ່ອຸ່ມແລ້ວສະເຫວີຍ

ຕໍ່ມາ ຕະບຸດສະແລະພັນລິກະໄດ້ຂາບທູນວ່າ “ພຣະອົງຜູ້ຈະເລີນ ຂ້າພະອົງທັງສອງນີ້
ຂໍເຖິງພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ພ້ອມທັງພຣະທຳເປັນສະຣະນະ ຂໍພຣະອົງໂຜດຊົງຈີ່ ຂ້າພະອົງ
ທັງສອງວ່າ ເປັນອຸປາສົກຜູ້ເຖິງສະຣະນະຕັ້ງແຕ່ວັນນີ້ເປັນຕົ້ນໄປ ຈົນຕະຫຼອດຊີວິດ

ຕະບຸດສະ ແລະພັນລິກະນັ້ນ ໄດ້ເປັນທະເວວາຈິກະອຸປາສົກ (ຜູ້ກ່າວວາຈາເຖິງຮັດ
ຕະນະ ວ່າເປັນສະຣະນະ) ເປັນພວກທຳອິດໃນໂລກແລ

ຣາຊາຍະຕະນະກະຖາ ຈົບ

໕. ພົມຍາຈະນະກະຖາ

ວ່າດ້ວຍພົມອາຣາດທະນາໃຫ້ຊົງສະແດງທຳ

ເລື່ອງຊົງພິຈາລະນາຄວາມເລິກເຊິ່ງແຫ່ງປະຕິດຈະສະມຸບບາດ

[໗] ເມື່ອລ່ວງ ໗ ວັນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຊົງອອກຈາກສະມາທິ ແລ້ວສະເດັດຈາກ
ຂ່ວງຕົ້ນຣາຊາຍະຕະນະໄປສູ່ຕົ້ນອະຊະປາລະນິໂຄດ ຮູ້ວ່າ ພຣະອົງປະທັບຢູ່ ຂ່ວງຕົ້ນ ອະຊະ
ປາລະນິໂຄດນັ້ນ ຂະນະເມື່ອຊົງຫຼົບຫຼີກຢູ່ໃນທີ່ສະຫງົດ ຊົງເກີດຄວາມຄິດຂຶ້ນໃນພຣະຫະໄທວ່າ
“ທຳທີ່ເຮົາໄດ້ບັນລຸແລ້ວນີ້ ເລິກເຊິ່ງ ເຫັນໄດ້ຍາກ ຮູ້ຕາມໄດ້ຍາກ ສະງົບ ປະນິດ ບໍ່ເປັນວິໄສ
ແຫ່ງຕັກກະ ລະອຽດ ບັນດິດຈິ່ງຈະຮູ້ໄດ້ ສຳລັບໝູ່ປະຊາຜູ້ຮື້ນຣົມດ້ວຍອາໄລ ຍິນດີໃນອາໄລ
ເພີດເພີນໃນອາໄລ ສະພາວະອັນນີ້ຍ່ອມເປັນສິ່ງທີ່ເຫັນໄດ້ຍາກ ກ່າວຄື ຫຼັກອິທິບັດຈະຍະຕາ
ຫຼັກປະຕິດຈະສະມຸບບາດ ເຖິງແມ່ນຖານະອັນນີ້ກໍເປັນສິ່ງທີ່ເຫັນໄດ້ຍາກຫຼາຍ ຄວາມສະງົບແຫ່ງ
ສັງຂານທັງປວງ ຄວາມສະລັດອຸປະທິທັງປວງ ຄວາມສິ້ນຕັນຫາ ວິຣາຄະ ນິໂຣດ
ນິບພານ ກໍຖ້າເຮົາຈະເພິ່ງສະແດງທຳ ແລະຜູ້ອື່ນຈະບໍ່ເຂົ້າໃຈຊຶ່ງຕໍ່ເຮົາ ຂໍ້ນັ້ນກໍຈະເພິ່ງເປັນ
ຄວາມເມື່ອຍລ້າງແກ່ເຮົາ ຈະເພິ່ງເປັນຄວາມລຳບາກລ້າງແກ່ເຮົາ

ອັນໜຶ່ງນັ້ນ ອະນັດສະຣິຍະຄາຖາເຫຼົ່ານີ້ ທີ່ບໍ່ເຄີຍຊົງສະດັບມາກ່ອນ ໄດ້ຜາກົດຊັດແຈ້ງ
ແກ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າວ່າ

ອະນັດສະຣິຍະຄາຖາ

ບັດນີ້ ເຮົາຍັງບໍ່ຄວນປະກາດທຳທີ່ເຮົາໄດ້ບັນລຸດ້ວຍຄວາມລຳບາກ ຍ້ອນທຳນີ້ ບໍ່ແມ່ນ

ສິ່ງທີ່ຜູ້ຖືກຣາຄະ ແລະໂທສະຄອບງຳ ຈະຮູ້ໄດ້ງ່າຍ ແຕ່ເປັນສິ່ງທີ່ທວນກະແສ ລະອຽດ ເລິກເຊິ່ງ ຮູ້ເຫັນໄດ້ຍາກ ປະນີດ ຜູ້ກຳໜົດດ້ວຍຣາຄະ ຖືກກອງໂມຫະທຸມຫໍ່ໄວ້ ຈັກຮູ້ເຫັນບໍ່ໄດ້

ເມື່ອພຣະອົງຊົງພິຈາລະນາດັ່ງນັ້ນແລ້ວ ພຣະທະໂທກໍນ້ອມໄປເພື່ອການຂວນຂວາຍ ໜ້ອຍ ບໍ່ໄດ້ນ້ອມໄປເພື່ອສະແດງທຳ

[໘] ຄັ້ງນັ້ນ ທ້າວສະທຳບໍດີພົມຮູ້ຄວາມຄິດໃນພຣະທະໂທຂອງພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ດ້ວຍໃຈຂອງຕົນ ໄດ້ມີຄວາມຄິດວ່າ “ທ່ານຜູ້ຈະເລີນເອີຍ ໂລກຈະຈົບຫາຍແລ້ວນໍ ໂລກຈະ ພົນາດແລ້ວນໍ ຍ້ອນພຣະຕະຖາຄົດ ອະຣະຫັນຕະ ສຳມາສຳພຸດທະເຈົ້າ ຈະຊົງນ້ອມພຣະ ທະໂທໄປເພື່ອການຂວນຂວາຍໜ້ອຍ ບໍ່ໄດ້ນ້ອມພຣະທະໂທໄປເພື່ອຊົງສະແດງທຳ” ຈຶ່ງຫາຍລົງ ມາຈາກພົມມະໂລກມາຜາກົດຢູ່ເບື້ອງພຣະພັກພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ປຸງບຣົກັບບຸຣຸດມີກຳລັງ ຢຽດແຂນອອກ ຫຼື ຄູ່ແຂນເຂົ້າ ສັນນັ້ນ ແລ້ວຫົ່ມອຸດຕະຣາສົງບ່ຽງບ່າຂ້າງໜຶ່ງ ຄຸກເຂົ້າເບື້ອງ ຂວາລົງເທິງແຜ່ນດິນ ປະນີມີໄປທາງທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າປະທັບ ພ້ອມທູນ ວ່າ “ຂ້າ ແດ່ພຣະອົງຜູ້ຈະເລີນ ຂໍພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າໄດ້ໂຜດສະແດງທຳ ຂໍພຣະສຸຄົດເຈົ້າໄດ້ໂຜດ ສະແດງທຳ ຍ້ອນສັດທັງຫຼາຍ ຜູ້ມີທຸລີໃນຕາໜ້ອຍມີຢູ່ ສັດເຫຼົ່ານັ້ນ ຍ່ອມເສື່ອມຍ້ອນບໍ່ໄດ້ສະດັບ ທຳ ຍ້ອນຈັກມີຜູ້ຮູ້ທຳທີ່ພຣະອົງສະແດງ

ເມື່ອທ້າວສະທຳບໍດີພົມ ໄດ້ທູນອາຣາດທະນາດັ່ງນັ້ນແລ້ວ ໄດ້ທູນເປັນປະພັນທະຄາຖາ ຕໍ່ໄປອີກວ່າ

ພົມນິຄົມຄາຖາ

ໃນການກ່ອນ ທຳທີ່ບໍ່ບໍລິສຸດ ອັນຄົນທີ່ມີມົນທົນຄົດຄົ້ນໄວ້

ຜາກົດໃນແຄວ້ນມະຄົດ

ພຣະອົງ ໂຜດຊົງ ເປີດປະຕູອະມະຕະທຳນັ້ນເກີນ

ຂໍເຫຼົ້າສັດ ຈົ່ງຟັງທຳທີ່ພຣະສຳພຸດທະເຈົ້າ ຜູ້ປາສະຈາກມົນທົນ

ໄດ້ຕັດສະຮູ້ແລ້ວຕາມລຳດັບ

ຂ້າແດ່ ພຣະອົງຜູ້ມີປັນຍາດີ ມີສະມັນຕະຈັກຊຸ

ບຸຣຸດຜູ້ຢືນຢູ່ເທິງຍອດເຂົາສິລາລ້ວນ ເພິ່ງເຫັນໝູ່ຊົນໄດ້

ໂດຍຮອບໄດ້ ສັນໃດ

ພຣະອົງຜູ້ໝົດຄວາມໂສກແລ້ວ ກໍສັນນັ້ນ

ໂຜດສະເດັດຂຶ້ນສູ່ຜາສາດຄືທຳແລ້ວ

ຈັກໄດ້ເຫັນໝູ່ຊົນຜູ້ຕົກຢູ່ໃນຄວາມໂສກແລະຖືກຊາດຊະຣາ

ຄອບງຳໄດ້ຊັດເຈນ

ຂ້າແດ່ ພຣະອົງຜູ້ມີຄວາມພຽນ ຜູ້ຊະນະສົງຄາມ ຜູ້ນຳໝູ່
ຜູ້ບໍ່ມີໜີ້ ຂໍພຣະອົງໂຜດລຸກຂຶ້ນສະເດັດຈາກໄປໃນໂລກ
ຂ້າແດ່ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ
ຂໍພຣະອົງໂຜດຈົ່ງຊົງສະແດງທຳ ຍ້ອນຈັກມີຜູ້ຮູ້ທຳ

ເມື່ອທ້າວສະທຳບໍດີພົມໄດ້ຂາບທູນແນວນີ້ແລ້ວ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ຈຶ່ງຕັດກັບທ້າວ
ສະທຳບໍດີພົມວ່າ ພົມ ແມ່ນເຮົາເອງກໍມີຄວາມຄິດວ່າ ທຳທີ່ເຮົາໄດ້ບັນລຸແລ້ວນີ້ ຯລຯ ຈະເພິ່ງ
ເປັນຄວາມລຳບາກລ້າໆແກ່ເຮົາ

ພົມ ອັນໜຶ່ງ ອະນັດສະຣິຍະຄາຖາເຫຼົ່ານີ້ ທີ່ບໍ່ເຄີຍສະດັບມາກ່ອນໄດ້ຜາກົດຊັດແຈ້ງແກ່
ເຮົາ ວ່າ ບັດນີ້ ເຮົາຍັງ ບໍ່ຄວນປະກາດທຳທີ່ເຮົາໄດ້ບັນລຸ ດ້ວຍຄວາມລຳບາກ ຯລຯ ແຕ່ເປັນ
ສິ່ງທີ່ທວນກະແສ ຯລຯ

ພົມ ເມື່ອເຮົາພິຈາລະນາແຈ້ງຊັດດັ່ງນີ້ ຈິດຍ່ອມນ້ອມໄປເພື່ອການຂວນຂວາຍໜ້ອຍ ບໍ່
ນ້ອມໄປເພື່ອສະແດງທຳ

ແມ່ນຄັ້ງທີ ໒ ທ້າວສະທຳບໍດີພົມກໍທູນວ່າ “ຂ້າແດ່ ພຣະອົງຜູ້ຈະເລີນ ຂໍພຣະຜູ້ມີພຣະ
ພາກເຈົ້າໄດ້ໂຜດສະແດງທຳ ຯລຯ ຍ້ອນຈັກມີຜູ້ຮູ້ທຳ

ແມ່ນຄັ້ງທີ ໒ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າກໍຕັດວ່າ “ພົມ ແມ່ນເຮົາເອງກໍມີຄວາມຄິດວ່າ
ຯລຯ ບໍ່ນ້ອມໄປເພື່ອສະແດງທຳ

ແມ່ນຄັ້ງທີ ໓ ທ້າວສະທຳບໍດີພົມກໍທູນວ່າ “ຂ້າແດ່ພຣະອົງຜູ້ຈະເລີນ ຂໍພຣະຜູ້ມີພຣະ
ພາກເຈົ້າໄດ້ໂຜດສະແດງທຳ ຯລຯ ຍ້ອນຈັກມີຜູ້ຮູ້ທຳ

ເລື່ອງຊົງພິຈາລະນາເວໄນຍະສັດປຸງປັດດ້ວຍດອກບົວ

[໙] ຄັ້ງນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ຊົງຮັບຄຳທູນອາຣາດທະນາຂອງພົມ ແລະຍ້ອນ
ອາໄສພຣະກະລຸນາໃນໝູ່ສັດ ຊົງກວດເບິ່ງໂລກດ້ວຍພຸດທະຈັກຊຸ ເມື່ອຊົງກວດເບິ່ງໂລກດ້ວຍ
ພຸດທະຈັກຊຸ ໄດ້ເຫັນສັດທັງຫຼາຍຜູ້ມີທຸລີໃນຕາໜ້ອຍ ມີທຸລີໃນຕາຫຼາຍ ມີອິນຊີແກ່ກ້າ ມີອິນຊີ
ອ່ອນ ມີອາການດີ ມີອາການຊາມ ສອນໃຫ້ຮູ້ໄດ້ງ່າຍ ສອນໃຫ້ຮູ້ໄດ້ຍາກ ບາງພວກມັກເຫັນ
ປະຣະໂລກ ແລະໂທດວ່າເປັນຕາຢ້ານກໍມີ ບາງພວກມັກບໍ່ເຫັນປະຣະໂລກ ແລະໂທດວ່າເປັນ
ຕາຢ້ານກໍມີ

ມີອຸປະມາເໝືອນໃນກໍອຸບົນ ໃນກໍປະທຸມ ຫຼື ໃນກໍບຸນທະຣິກ ດອກອຸບົນ ດອກປະທຸມ
ດອກບຸນທະຣິກ ບາງດອກທີ່ເກີດໃນນ້ຳ ຈະເລີນໃນນ້ຳ ຍັງບໍ່ພົ້ນນ້ຳ ຈົມຢູ່ໃນນ້ຳ ດອກອຸ

ບົນ ດອກປະທຸມ ດອກບຸນທະຣິກ ບາງດອກທີ່ເກີດໃນນ້ຳ ຈະເລີນໃນນ້ຳຢູ່ສະເໝີນ້ຳ ດອກອຸ
ບົນ ດອກປະທຸມ ດອກບຸນທະຣິກ ບາງດອກທີ່ເກີດໃນນ້ຳ ຈະເລີນໃນນ້ຳ ຂຶ້ນພື້ນນ້ຳ ບໍ່ແຕະນ້ຳ
ສັນໃດ

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ຊົງກວດເບິ່ງໂລກດ້ວຍພຸດທະຈັກຊຸ ໄດ້ເຫັນສັດທັງຫຼາຍ ຜູ້ມີທຸລີ
ໃນຕາໜ້ອຍ ມີທຸລີໃນຕາຫຼາຍ ມີອິນຊີແກ່ກ້າ ມີອິນຊີອ່ອນ ມີອາການດີ ມີອາການຊາມ ສອນ
ໃຫ້ຮູ້ໄດ້ງ່າຍ ສອນໃຫ້ຮູ້ໄດ້ຍາກ ບາງພວກມັກເຫັນປະຣະໂລກ ແລະໂທດວ່າເປັນສິ່ງເປັນຕາ
ຢ້ານກໍມີ ບາງພວກມັກບໍ່ເຫັນປະຣະໂລກ ແລະໂທດວ່າເປັນສິ່ງເປັນຕາຢ້ານກໍມີ ສັນນັ້ນ

ເມື່ອຊົງເຫັນແລ້ວ ໄດ້ຕັດຄາຖາຕອບທ້າວສະທຳບໍ່ດີພົມວ່າ

ສັດທັງຫຼາຍເຫຼົ່າໃດ ຈະຟັງທຳ ຈົ່ງປ່ອຍສັດທາມາເກີນ
ເຮົາໄດ້ເປີດປະຕູອະມະຕະທຳແກ່ສັດທັງຫຼາຍເຫຼົ່ານັ້ນແລ້ວ
ທ່ານພົມ ຍ້ອນເຮົາສຳຄັນວ່າຈະລຳບາກ
ຈົ່ງບໍ່ໄດ້ສະແດງທຳທີ່ປະນີດລະອຽດ ໃນໝູ່ມະນຸດ

ຂະນະນັ້ນ ທ້າວສະທຳບໍ່ດີພົມໄດ້ຮູ້ວ່າ “ພຣະພຸດທະອົງໄດ້ຊົງປະທານໂອກາດເພື່ອຈະ
ສະແດງທຳແລ້ວ” ຈົ່ງຖວາຍອະພິວາດ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ກະທຳປະທັກຂຶ້ນແລ້ວອັນຕະຣະ
ທານໄປໃນທີ່ນັ້ນແລ

ພົມຍາຈະນະກະຖາ ຈົບ

໖. ປັນຈະວັກຄີຍະກະຖາ

ວ່າດ້ວຍພິກຂຸປັນຈະວັກຄີ

ເລື່ອງອາລາຣະດາບົດກາລາມະໂຄດ

[໑໐] ຄັ້ງນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າໄດ້ຊົງຄຶດວ່າ “ເຮົາຈະເພິ່ງສະແດງທຳແກ່ໃຜກ່ອນດີ
ນໍ ຜູ້ໃດຈັກຮູ້ທຳນີ້ໄດ້ທັນທີ” ແລ້ວຊົງຄຶດຕໍ່ໄປວ່າ “ອາລາຣະດາບົດ ກາລາມະໂຄດ ນີ້ ເປັນປັນ
ດິດ ສະຫຼາດ ລັກແຫຼມ ມີປັນຍາ ມີທຸລີໃນຕາໜ້ອຍມາດົນແລ້ວ ຖ້າຈັ່ງໃດ ເຮົາຈະເພິ່ງ
ສະແດງທຳແກ່ອາລາຣະດາບົດ ກາລາມະໂຄດກ່ອນ ທ່ານຈັກຮູ້ທຳນີ້ໄດ້ໃນເວລາບໍ່ດົນ

ລຳດັບນັ້ນ ເທວະດາຜູ້ບໍ່ຜາກົດກາຍມາທູນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າວ່າ “ພຣະອົງຜູ້ຈະເລີນ
ອາລາຣະດາບົດ ກາລາມະໂຄດໄດ້ທຳກາລະ ໗ ວັນແລ້ວ

ແມ່ນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ກໍໄດ້ເກີດຍານຂຶ້ນວ່າ “ອາລາຣະດາບົດ ກາລາມະໂຄດ ໄດ້ທຳກາລະໄດ້ ກຸ ວັນແລ້ວ” ຈຶ່ງຊົງຄິດວ່າ “ອາລາຣະດາບົດ ກາລາມະໂຄດ ເປັນຜູ້ມີຄວາມ ເສື່ອມແລ້ວ ຍ້ອນຖ້າທ່ານໄດ້ຟັງທຳນີ້ ກໍຈະເພິ່ງຮູ້ໄດ້ທັນທີ

ເລື່ອງອຸດທະກະດາບົດຣາມະບຸດ

ຕໍ່ມາ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າໄດ້ຊົງຄິດວ່າ “ເຮົາຈະເພິ່ງສະແດງທຳແກ່ໃຜກ່ອນນໍ ໃຜ ຈັກຮູ້ທົ່ວເຖິງທຳນີ້ໄດ້ທັນທີ” ຈຶ່ງຊົງຄິດຕໍ່ໄປວ່າ “ອຸດທະກະດາບົດ ຣາມະບຸດນີ້ ເປັນບັນດິດ ສະຫຼາດລັກແຫຼມ ມີປັນຍາ ມີທຸລີໃນຕາໜ້ອຍມາດົນ ຖ້າຈັ່ງໃດ ເຮົາຈະເພິ່ງສະແດງທຳແກ່ ອຸດທະກະດາບົດ ຣາມະບຸດກ່ອນ ທ່ານຈັກຮູ້ທຳນີ້ໄດ້ທັນທີ

ລຳດັບນັ້ນ ເທວະດາຜູ້ບໍ່ຜາກົດກາຍມາທູນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າວ່າ “ພຣະອົງຜູ້ຈະເລີນ ອຸດທະກະດາບົດ ຣາມະບຸດ ໄດ້ທຳກາລະມື້ວານນີ້

ແມ່ນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ກໍໄດ້ເກີດຍານຂຶ້ນວ່າ “ອຸດທະກະດາບົດ ຣາມະບຸດ ໄດ້ທຳ ກາລະເມື່ອມື້ວານນີ້” ຈຶ່ງຊົງຄິດວ່າ “ອຸດທະກະດາບົດ ຣາມະບຸດ ເປັນຜູ້ມີຄວາມເສື່ອມແລ້ວ ຍ້ອນຖ້າທ່ານໄດ້ຟັງທຳນີ້ ກໍຈະເພິ່ງຮູ້ໄດ້ທັນທີ

ຕໍ່ມາ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າໄດ້ ຊົງຄິດດັ່ງນີ້ວ່າ “ເຮົາຈະເພິ່ງສະແດງທຳແກ່ໃຜກ່ອນນໍ ໃຜຈັກຮູ້ທຳນີ້ໄດ້ທັນທີ” ຈຶ່ງຊົງຄິດວ່າ “ພິກຂຸ ບັນຈະວັກຄີ ມີອຸປະກາຣະແກ່ເຮົາຫຼາຍ ທີ່ໄດ້ເຝົ້າ ບົວລະບັດເຮົາຜູ້ມັງໜ້າພຳເພັງພຽນຢູ່ ຖ້າຈັ່ງຊັ້ນ ເຮົາຈະເພິ່ງສະແດງທຳແກ່ພິກຂຸບັນຈະວັກຄີ ກ່ອນ” ແລ້ວຊົງຄິດຕໍ່ໄປວ່າ “ບັດນີ້ ພິກຂຸບັນຈະວັກຄີຢູ່ທີ່ໃດນໍ” ກໍໄດ້ຊົງເຫັນພິກຂຸບັນຈະວັກຄີຢູ່ ທີ່ປ່າອິສິປະຕະນະມະລືຄະທາຍະວັນ ເຂດນະຄອນພາຣານະສີ ດ້ວຍທິບພະຍະຈັກຊຸ ອັນ ບໍລິສຸດລ່ວງຈັກຊຸມະນຸດ

ຕໍ່ມາ ເມື່ອພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຊົງໄດ້ປະທັບຢູ່ ເຂດອຸຣຸເວລາຕາມພຣະອັດທະຍາໄສ ແລ້ວ ໄດ້ສະເດັດຈາຣິກໄປທາງນະຄອນພາຣານະສີ

ເລື່ອງອຸປະກາຊີວິກ

[໑໑] ອາຊີວິກ ຊື່ ອຸປະກາ ໄດ້ພົບພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ສະເດັດດຳເນີນມາແຕ່ທາງ ໂກໃນລະຫວ່າງແມ່ນ້ຳຄະຍາກັບຕົ້ນໄພທິພິກ ໄດ້ທູນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າດັ່ງນີ້ວ່າ “ອາວຸໂສ ອິນຊີຂອງທ່ານຜ່ອງໃສຍິ່ງ ຜົວພັນຂອງທ່ານບໍລິສຸດຜຸດຜ່ອງຍິ່ງ ທ່ານບວດອຸທິດຜູ້ໃດ ໃຜເປັນ ສາດສະດາຂອງທ່ານ ຫຼື ທ່ານພໍໃຈໃນທຳຂອງໃຜ?

ເມື່ອອຸປະກາຊີວິກທູນຖາມດັ່ງນີ້ແລ້ວ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ໄດ້ຕັດຄາຖາຕອບອຸປະກາ ຊີວິກ ວ່າ

ເຮົາເປັນຜູ້ຄອບງຳທຳທັງປວງ ຮູ້ທຳທັງປວງ
ບໍ່ເປີເປື້ອນໃນທຳທັງປວງ ລະທຳທັງປວງໄດ້ໝົດສິ້ນແລ້ວ
ລຸດພົ້ນຍ້ອນສິ້ນຕັນຫາ ຕັດສະຮູ້ຍິ່ງເອງ
ແລ້ວຈະເພິ່ງກ່າວອ້າງຮອດຜູ້ໃດນີ້

ເຮົາບໍ່ມີອາຈານ ເຮົາບໍ່ມີຜູ້ສະເໝີເໝືອນ
ເຮົາບໍ່ມີຜູ້ທັດທຽມ ບໍ່ວ່າໃນໂລກ ຫຼື ເທວະໂລກ
ຍ້ອນເຮົາເປັນອະຣະຫັນ ເປັນສາດສະດາຜູ້ປະເສີດ
ເປັນຜູ້ຕັດສະຮູ້ຊອບເອງພຽງຜູ້ດຽວ ເປັນຜູ້ເຍືອກເຢັນ
ດັບກິເລດໄດ້ແລ້ວໃນໂລກ

ເຮົາຈະໄປເມືອງຫຼວງ ແຫ່ງຊາວກາສີ ປະກາດທຳມະຈັກ
ໄດ້ຕຶກອງອະມະຕະທຳໃຫ້ດັງກ້ອງໃນໂລກ ອັນມີຄວາມມືດມົນປັກປິດໄວ້

ອຸປະກາຊີວິກທູນ ວ່າ “ອາຈຸໂສ ທ່ານສົມຄວນເປັນພຣະອະນັນຕະຊິນະ ຕາມທີ່ທ່ານ
ປະກາດນັ້ນເດີ

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າ

ຊົນເຫຼົ່າໃດ ໄດ້ເຖິງຄວາມສິ້ນອາສະວະແລ້ວ
ຊົນເຫຼົ່ານັ້ນ ຍ່ອມເປັນພຣະຊິນະເຊັ່ນເຮົາ
ອຸປະກະ ເຮົາຊະນະຄວາມຊົ່ວໄດ້ແລ້ວ
ຍ້ອນແນວນັ້ນ ເຮົາຈຶ່ງຊື່ວ່າ ພຣະຊິນະ

ເມື່ອພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ໄດ້ຕັດດັ່ງນີ້ແລ້ວ ອຸປະກາຊີວິກຈຶ່ງທູນວ່າ “ອາຈຸໂສ ຄວນ
ຈະເປັນແນວນັ້ນ” ງຶກຫົວແລ້ວຢ່າງສວນທາງຫຼີກໄປ

ເລື່ອງຊົງສະແດງທຳແກ່ພິກຂຸບັນຈະວັກຄີ

[໑໒] ຄັ້ງນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າສະເດັດຈາຣິກໄປໂດຍລຳດັບ ເຖິງປ່າອິສິປະຕະ
ນະມະລິຄະທາຍະວັນ ເຂດນະຄອນພາຣານະສີ ແລ້ວໄດ້ສະເດັດໄປທາງທີ່ພິກຂຸບັນຈະວັກຄີຢູ່
ພິກຂຸບັນຈະວັກຄີໄດ້ເຫັນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ສະເດັດມາແຕ່ໄກ ໄດ້ນັດໝາຍກັນ ແລະກັນ
ວ່າ “ທ່ານທັງຫຼາຍ ພຣະສະມະນະໂຄດົມນີ້ ເປັນຜູ້ມັກຫຼາຍ ຄາຍຄວາມພຽນ ວຽນມາເພື່ອ
ຄວາມເປັນຄົນມັກຫຼາຍ ກຳລັງສະເດັດມາ ພວກເຮົາບໍ່ເພິ່ງຂາບໄຫວ້ ບໍ່ເພິ່ງລຸກຮັບ ບໍ່ເພິ່ງຮັບ
ບາດ ແລະຈິວອນຂອງພຣະອົງ ແຕ່ຈະຈັດອາສະນະໄວ້ ຖ້າພຣະອົງປາຖະໜາກຳຈັກປະທັບນັ່ງ
ລົງເອງ

ເມື່ອສະເດັດມາເຖິງ ພິກຂຸບັນຈະວັກຄີກໍບໍ່ອາດຕັ້ງຢູ່ໃນກະຕິກາຂອງຕົນໄດ້ ຕ່າງກໍພາກັນຢືນຢັນຕ້ອນຮັບ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ອົງໜຶ່ງ ຮັບບາດແລະຈົວອນ ອົງໜຶ່ງປູອາສະນະ ອົງໜຶ່ງຈັດຫານນໍ້າລ້າງພຣະບາດ ອົງໜຶ່ງ ຈັດຕັ້ງຕັ້ງຮອງພຣະບາດ ອົງໜຶ່ງ ນໍາກະເບື້ອງເຊັດພຣະບາດເຂົ້າໄປວາງ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ໄດ້ປະທັບນັ່ງເທິງອາສະນະທີ່ພິກຂຸບັນຈະວັກຄີ ຈັດຖວາຍ ແລ້ວຊົງລ້າງພຣະບາດ ແຕ່ພິກຂຸບັນຈະວັກຄີກັບຮ້ອງຮຽກພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ໂດຍອອກພຣະນາມແລະໃຊ້ຄຳວ່າ “ອາວຸໂສ”

ເມື່ອພິກຂຸບັນຈະວັກຄີ ກ່າວແນວນັ້ນແລ້ວ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ໄດ້ຕັດທ້າມພິກຂຸບັນຈະວັກຄີວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພວກທ່ານຢ່າຮ້ອງຮຽກຕະຖາຄົດໂດຍອອກຊື່ແລະໃຊ້ຄຳວ່າ ອາວຸໂສ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຕະຖາຄົດເປັນອະຣະຫັນຕັດສະຮູ້ເອງໂດຍຊອບ ພວກທ່ານຈົ່ງງ່ຽງໂສດສະດັບ ເຮົາໄດ້ບັນລຸອະມະຕະທຳແລ້ວຈະສັ່ງສອນ ຈະສະແດງທຳ ພວກທ່ານເມື່ອປະຕິບັດຕາມທີ່ເຮົາສັ່ງສອນ ບໍ່ດົນຫຼາຍກໍຈັກເຮັດໃຫ້ແຈ້ງເຊິ່ງປະໂຫຍດອັນປະເສີດ ອັນເປັນທີ່ສຸດແຫ່ງພົມມະຈັນ ທີ່ເຫຼົ່າກຸນລະບຸດຜູ້ອອກຈາກເຮືອນບວດເປັນບັນພະຊົດໂດຍຊອບຕ້ອງການດ້ວຍປັນຍາອັນຍິ່ງເອງ ເຂົ້າເຖິງຢູ່ໃນປັດຈຸບັນນີ້ໄດ້ຢ່າງແນ່ນອນ

ເມື່ອພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດແນວນີ້ແລ້ວ ພິກຂຸບັນຈະວັກຄີໄດ້ຂາບທູນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກດັ່ງນີ້ວ່າ “ອາວຸໂສໂຄດົມ ແມ່ນດ້ວຍຈະຣິຍານັ້ນ ແມ່ນດ້ວຍປະຕິປະທານັ້ນ ແມ່ນດ້ວຍທຸກກະຣະກິຣິຍານັ້ນ ພຣະອົງກໍຍັງບໍ່ໄດ້ບັນລຸອຸດຕະຣິມະນຸດສະທຳ ອັນເປັນຍານທັດສະນະທີ່ປະເສີດ ອັນສາມາດ ບັດນີ້ ພຣະອົງເປັນຜູ້ມັກຫຼາຍ ຄາຍຄວາມພຽນ ວຽນມາເພື່ອຄວາມເປັນຄົນມັກຫຼາຍແລ້ວ ຈັ່ງໃດ ຈັກບັນລຸອຸດຕະຣິມະນຸດສະທຳ ອັນເປັນຍານທັດສະນະທີ່ປະເສີດ ອັນສາມາດໄດ້ນີ້?

ເມື່ອພິກຂຸບັນຈະວັກຄີ ຂາບທູນແນວນັ້ນແລ້ວ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າໄດ້ຕັດກັບພິກຂຸບັນຈະວັກຄີດັ່ງນີ້ວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຕະຖາຄົດບໍ່ເປັນຄົນມັກຫຼາຍ ບໍ່ໄດ້ຄາຍຄວາມພຽນ ບໍ່ໄດ້ວຽນມາເພື່ອຄວາມເປັນຄົນມັກຫຼາຍ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຕະຖາຄົດເປັນອະຣະຫັນ ຕັດສະຮູ້ເອງໂດຍຊອບ ພວກທ່ານຈົ່ງງ່ຽງໂສດສະດັບ ເຮົາໄດ້ບັນລຸອະມະຕະທຳແລ້ວ ຈະສັ່ງສອນ ຈະສະແດງທຳ ພວກທ່ານເມື່ອປະຕິບັດຕາມທີ່ເຮົາສັ່ງສອນແລ້ວ ບໍ່ດົນກໍຈັກເຮັດໃຫ້ແຈ້ງເຊິ່ງປະໂຫຍດອັນປະເສີດ ອັນເປັນທີ່ສຸດແຫ່ງພົມມະຈັນ ທີ່ເຫຼົ່າກຸນລະບຸດຜູ້ອອກຈາກເຮືອນບວດເປັນບັນພະຊົດໂດຍຊອບ ຕ້ອງການດ້ວຍປັນຍາອັນຍິ່ງເອງ ເຂົ້າເຖິງຢູ່ໃນປັດຈຸບັນນີ້ໄດ້ຢ່າງແນ່ນອນ

- ແມ່ນເທື່ອທີ ໒ ພິກຂຸບັນຈະວັກຄີ ກໍໄດ້ຂາບທູນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າດັ່ງນີ້ວ່າ ຯລຯ
- ແມ່ນເທື່ອທີ ໒ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ໄດ້ຕັດກັບພຣະບັນຈະວັກຄີດັ່ງນີ້ວ່າ ຯລຯ
- ແມ່ນເທື່ອທີ ໓ ພິກຂຸບັນຈະວັກຄີ ກໍໄດ້ຂາບທູນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າດັ່ງນີ້ວ່າ

“ອາວຸໂສໂຄດົມ ແມ່ນດ້ວຍຈະຮິຍານັ້ນ ແມ່ນດ້ວຍປະຕິປະທານັ້ນ ແມ່ນດ້ວຍທຸກກະຣະກິຣິຍານັ້ນ ພຣະອົງກໍຍັງບໍ່ໄດ້ບັນລຸອຸດຕະຣົມະນຸດສະທໍາ ອັນເປັນຍານທັດສະນະທີ່ປະເສີດ ອັນສາມາດ ບັດນີ້ ພຣະອົງເປັນຜູ້ມັກຫຼາຍ ຄາຍຄວາມພຽນ ວຽນມາເພື່ອຄວາມເປັນຄົນມັກຫຼາຍ ແລ້ວຈຶ່ງໃດຈັກບັນລຸອຸດຕະຣົມະນຸດສະທໍາ ອັນເປັນຍານທັດສະນະທີ່ປະເສີດ ອັນສາມາດໄດ້ນີ້?”

ເມື່ອພິກຂຸບັນຈະວັກຄີ ໄດ້ຂາບທູນແນວນັ້ນແລ້ວ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ໄດ້ຕັດກັບພິກຂຸບັນຈະວັກຄີດັ່ງນີ້ວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພວກທ່ານຍັງຈື່ໄດ້ບໍ່ວ່າ ຄໍາເວົ້າແນວນີ້ເຮົາໄດ້ເຄີຍກ່າວມາກ່ອນໜ້ານີ້ບໍ່?”

ພິກຂຸບັນຈະວັກຄີຂາບທູນວ່າ “ຄໍາເວົ້າແນວນີ້ ພຣະອົງບໍ່ເຄີຍກ່າວມາກ່ອນ ຂ້ານ້ອຍ”

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຕະຖາຄົດເປັນອະຣະທັນຕັດສະຮູ້ເອງ ໂດຍຊອບ ພວກທ່ານຈຶ່ງງຽງໂສດສະດັບ ເຮົາໄດ້ບັນລຸອະມະຕະທໍາແລ້ວ ຈະສັງສອນ ຈະສະແດງທໍາ ພວກທ່ານ ເມື່ອປະຕິບັດຕາມທີ່ເຮົາສັງສອນ ບໍ່ດົນຫຼາຍກໍຈັກເຮັດໃຫ້ແຈ້ງເຊິ່ງປະໂຫຍດອັນປະເສີດ ອັນເປັນທີ່ສຸດແຫ່ງພົມມະຈັນ ທີ່ເຫຼົ່າກຸນລະບຸດຜູ້ອອກຈາກເຮືອນບວດ ເປັນບັນພະຊິດໂດຍຊອບ ຕ້ອງການດ້ວຍປັນຍາອັນຍິ່ງເອງ ເຂົ້າເຖິງຢູ່ໃນປັດຈຸບັນນີ້ໄດ້ຢ່າງແນ່ນອນ

ເມື່ອພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ຊົງສາມາດເວົ້າໃຫ້ພິກຂຸບັນຈະວັກຄີຍອມ ງຽງໂສດສະດັບ ໄດ້ພາກັນຕັ້ງຈິດເພື່ອຮູ້ຍິ່ງໃນທໍາ

ທໍາມະຈັກກັບປະວັດຕະນະສູດ

[໑໖] ຄັ້ງນັ້ນແລ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ໄດ້ຮັບສັ່ງກັບພິກຂຸບັນຈະວັກຄີວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ທີ່ສຸດ ໒ ຢ່າງນີ້ ບັນພະຊິດບໍ່ເພິ່ງເສບ ກ່າວຄື

໑. ກາມະສຸຂັນລິການຸໂຍກໃນກາມທັງຫຼາຍ (ການມີກມຸ້ນຢູ່ດ້ວຍກາມສຸກໃນກາມທັງຫຼາຍ) ເປັນທໍາອັນຊາມ ເປັນຂອງຊາວບ້ານ ເປັນຂອງປຸຖຸຊົນ ບໍ່ແມ່ນຂອງພຣະອະຣິຍະ ບໍ່ປະກອບດ້ວຍປະໂຫຍດ
໒. ອັດຕະກິລະມະຖານຸໂຍກ (ການປະກອບຄວາມລໍາບາກເດືອດຮ້ອນແກ່ຕົນ) ເປັນທຸກ ບໍ່ແມ່ນຂອງພຣະອະຣິຍະ ບໍ່ປະກອບດ້ວຍປະໂຫຍດ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ມັດຊົມປະຕິປະທາບໍ່ອຸ່ງເຂົ້າໃກ້ທີ່ສຸດ ໒ ຢ່າງນັ້ນ ຕະຖາຄົດໄດ້ຕັດສະຮູ້ອັນເປັນປະຕິປະທາກໍໃຫ້ເກີດຈັກຊຸ ກໍໃຫ້ເກີດຍານ ເປັນໄປເພື່ອຄວາມສະງົບ ເພື່ອຄວາມຮູ້ຍິ່ງ ເພື່ອຄວາມຕັດສະຮູ້ ເພື່ອພຣະນິບພານ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ກໍມັດຊິມາປະຕິປະທາທີ່ຕະຖາຄົດໄດ້ຕັດສະຮູ້ແລ້ວ ອັນເປັນປະຕິປະທາກໍ
ໃຫ້ເກີດຈັກຊຸ ກໍໃຫ້ເກີດຍານ ເປັນໄປເພື່ອຄວາມສະງົບ ເພື່ອຄວາມຮູ້ຍິ່ງ ເພື່ອຄວາມຕັດສະຮູ້
ເພື່ອພຣະນິບພານນັ້ນເປັນຢ່າງໃດ?

ມັດຊິມາປະຕິປະທານັ້ນ ໄດ້ແກ່ ອະຣິຍະມັກມີອົງ ໘ ນີ້ ຄື

໑. ສຳມາທິດຖິ (ເຫັນຖິກ)	໒. ສຳມາສັງກັບປະ (ດຳຣິຖິກ)
໓. ສຳມາວາຈາ (ເຈລະຈາຖິກ)	໔. ສຳມາກຳມັນຕະ (ກະທຳຖິກ)
໕. ສຳມາອາຊີວະ (ລ້ຽງຊີບຖິກ)	໖. ສຳມາວາຍາມະ (ພະຍາຍາມຖິກ)
໗. ສຳມາສະຕິ (ຣະນຶກຖິກ)	໘. ສຳມາສະມາທິ (ຕັ້ງຈິດໝັ້ນຖິກ)

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ນີ້ ຄື ມັດຊິມາປະຕິປະທາ ທີ່ຕະຖາຄົດໄດ້ຕັດສະຮູ້ແລ້ວ ອັນເປັນປະຕິ
ປະທາ ກໍໃຫ້ເກີດຈັກຊຸ ກໍໃຫ້ເກີດຍານ ເປັນໄປເພື່ອຄວາມສະງົບ ເພື່ອຄວາມຮູ້ຍິ່ງ ເພື່ອຄວາມ
ຕັດສະຮູ້ ເພື່ອພຣະນິບພານ

[໑໔] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຂໍ້ນີ້ ເປັນທຸກຂະອະຣິຍະສັດ ຄື ແມ່ນຄວາມເກີດກໍເປັນທຸກ ແມ່ນ
ຄວາມແກ່ກໍເປັນທຸກ ແມ່ນຄວາມເຈັບກໍເປັນທຸກ ແມ່ນຄວາມຕາຍກໍເປັນທຸກ ຄວາມປະສົບກັບສິ່ງ
ອັນບໍ່ເປັນທີ່ຮັກກໍເປັນທຸກ ຄວາມພັດພາກຈາກສິ່ງອັນເປັນທີ່ຮັກກໍເປັນທຸກ ຄວາມບໍ່ໄດ້ສິ່ງທີ່
ປາຖະໜາກໍເປັນທຸກ ໂດຍຫຍໍ້ ອຸປາທານຂັ້ນ ໕ ເປັນທຸກ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຂໍ້ນີ້ ເປັນທຸກຂະສະມຸທະຍະອະຣິຍະສັດ ຄື ຕັນຫາອັນເຮັດໃຫ້ເກີດອີກ
ປະກອບດ້ວຍຄວາມເພີດເພີນ ແລະຄວາມກຳໜັດ ມີປົກກະຕິໃຫ້ເພີດເພີນໃນອາລົມນັ້ນ ໆ ຄື
ກາມະຕັນຫາ ພະວະຕັນຫາ ວິພະວະຕັນຫາ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຂໍ້ນີ້ ເປັນທຸກຂະນິໂຣທະອະຣິຍະສັດ ຄື ຄວາມດັບຕັນຫາໄດ້ໂດຍບໍ່ເຫຼືອ
ດ້ວຍວິຣາຄະ ຄວາມສະລະ ຄວາມສະລະຖິ້ມ ຄວາມພົ້ນ ຄວາມບໍ່ອາໄລໃນຕັນຫາ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຂໍ້ນີ້ ເປັນທຸກຂະນິໂຣທະຄາມິນີປະຕິປະທາອະຣິຍະສັດ ຄື ອະຣິຍະມັກມີ
ອົງ ໘ ນີ້ເອງ ຄື

໑. ສຳມາທິດຖິ	໒. ສຳມາສັງກັບປະ
໓. ສຳມາວາຈາ	໔. ສຳມາກຳມັນຕະ
໕. ສຳມາອາຊີວະ	໖. ສຳມາວາຍາມະ
໗. ສຳມາສະຕິ	໘. ສຳມາສະມາທິ

[໑໕] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຈັກຊຸເກີດຂຶ້ນແລ້ວ ຍານເກີດຂຶ້ນແລ້ວ ປັນຍາເກີດຂຶ້ນແລ້ວ ວິດຊາ
ເກີດຂຶ້ນແລ້ວ ແສງສະຫວ່າງເກີດຂຶ້ນແລ້ວໃນທຳທັງຫຼາຍ ທີ່ເຮົາບໍ່ເຄີຍສະດັບມາກ່ອນວ່າ ນີ້ທຸກ
ຂະອະຣິຍະສັດ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຈັກຊເກີດຂຶ້ນແລ້ວ ຍານເກີດຂຶ້ນແລ້ວ ປັນຍາເກີດຂຶ້ນແລ້ວ ວິດຊາເກີດຂຶ້ນແລ້ວ ແສງສະຫວ່າງເກີດຂຶ້ນແລ້ວໃນທຳທັງຫຼາຍ ທີ່ເຮົາບໍ່ເຄີຍສະດັບມາກ່ອນວ່າ ທຸກຂະນີໂຣທະຄາມິນີປະຕິປະທາອະຣິຍະສັດນີ້ ຄວນໃຫ້ຈະເລີນ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຈັກຊເກີດຂຶ້ນແລ້ວ ຍານເກີດຂຶ້ນແລ້ວ ປັນຍາເກີດຂຶ້ນແລ້ວ ວິດຊາເກີດຂຶ້ນແລ້ວ ແສງສະຫວ່າງເກີດຂຶ້ນແລ້ວໃນທຳທັງຫຼາຍ ທີ່ເຮົາບໍ່ເຄີຍສະດັບມາກ່ອນວ່າ ທຸກຂະນີໂຣທະຄາມິນີປະຕິປະທາອະຣິຍະສັດນີ້ ເຮົາໄດ້ໃຫ້ຈະເລີນແລ້ວ

[໑໖] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຍານທັດສະນະຕາມຄວາມເປັນຈິງຂອງເຮົາໃນອະຣິຍະສັດ ໔ ເຫຼົ່ານີ້ ໓ ຮອບ ໑໒ ອາການແນວນີ້ ຍັງບໍ່ມີດຈິດຕິຕາບໃດ ເຮົາກໍຍັງບໍ່ຮັບຮອງວ່າ ເປັນຜູ້ຕັດສະຮູ້ສຳມາສຳໂພທິຍານອັນປະເສີດໃນໂລກ ກັບທັງເທວະໂລກ ມານໂລກ ພິມມະໂລກ ໃນໝູ່ສັດພ້ອມທັງສະມະນະພາມ ເທວະດາ ແລະມະນຸດຕາບນັ້ນ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເມື່ອໃດ ຄວາມຮູ້ເຫັນຕາມເປັນຈິງຂອງເຮົາໃນອະຣິຍະສັດ ໔ ເຫຼົ່ານີ້ ໓ ຮອບ ໑໒ ອາການແນວນີ້ ມີດຈິດຕິແລ້ວ ເມື່ອນັ້ນ ເຮົາຈຶ່ງຮັບຮອງໄດ້ວ່າ ເປັນຜູ້ຕັດສະຮູ້ ສຳມາສຳໂພທິຍານອັນປະເສີດໃນໂລກ ກັບທັງເທວະໂລກ ມານໂລກ ພິມມະໂລກ ໃນໝູ່ສັດພ້ອມທັງສະມະນະພາມ ເທວະດາແລະມະນຸດ ຍານທັດສະນະເກີດຂຶ້ນແກ່ເຮົາວ່າ “ຄວາມລຸດພົ້ນຂອງເຮົາບໍ່ກັບກຳເຣີບ ຊາດນີ້ເປັນຊາດສຸດທ້າຍ ບັດນີ້ ພົບໃໝ່ບໍ່ມີອີກ

ເມື່ອພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ຕັດໄວຍາກອນມີຢູ່ ທຳມະຈັກຊອັນປາສະຈາກທຸລີປາສະຈາກມົນທົນ ໄດ້ເກີດແກ່ທ່ານພຣະໂກນທັນຍະວ່າ “ສິ່ງໃດສິ່ງໜຶ່ງ ມີຄວາມເກີດຂຶ້ນເປັນທຳມະດາ ສິ່ງນັ້ນທັງປວງ ມີຄວາມດັບໄປເປັນທຳມະດາ”

[໑໗] ເມື່ອພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ຊົງປະກາດພຣະທຳມະຈັກໃຫ້ເປັນໄປແລ້ວ ທວຍເທບຊັ້ນພຸມມະໄດ້ກະຈາຍຂ່າວວ່າ “ນັ້ນ ພຣະທຳມະຈັກອັນປະເສີດ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຊົງໃຫ້ເປັນໄປແລ້ວ ໃນປ່າອິສິປະຕະນະມະລືຄະທາຍະວັນ ເຂດນະຄອນພາຣານະສີ ອັນສະມະນະ ພາມ ເທວະດາ ມານ ພິມ ຫຼື ຜູ້ໃດ ໃນໂລກ ໃຫ້ໝູນກັບບໍ່ໄດ້”

ທວຍເທບຊັ້ນ ຈາຕຸມະຫາຣາດ ສະດັບສຽງຂອງທວຍເທບຊັ້ນພຸມມະແລ້ວ ໄດ້ກະຈາຍຂ່າວ ຕໍ່ໄປ ຯລຯ

ທວຍເທບຊັ້ນ ຕາວະຕິງສາ ສະດັບສຽງຂອງທວຍເທບຊັ້ນຈາຕຸມະຫາຣາດແລ້ວ ໄດ້ກະຈາຍຂ່າວຕໍ່ໄປ ຯລຯ

ທວຍເທບຊັ້ນ ຍາມາ ຯລຯ

ທວຍເທບຊັ້ນ ດຸສິດ ຯລຯ

ທວຍເທບຊັ້ນ ນິມມານະຣະດີ ຯລຯ

ທວຍເທບຊັ້ນ ປະຣະນິມມິຕະວະສະວັດຕີ ຯລຯ

ທວຍເທບທີ່ນັບເນື່ອງໃນໝູ່ພົມ ສະດັບສຽງຂອງເຫຼົ່າເທວະດາຊັ້ນ ປະຣະນິມມິຕະວະສະວັດຕີ ແລ້ວກໍກະຈາຍຂ່າວວ່າ “ນັ້ນ ພຣະທຳມະຈັກອັນປະເສີດ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຊົງປະກາດແລ້ວ ໃນປ່າອິສິປະຕະນະມະລືຄະທາຍະວັນ ເຂດນະຄອນພາຣານະສີ ອັນສະມະນະພາມ ເທວະດາ ມານ ພົມ ຫຼື ຜູ້ໃດ ໃນໂລກຈັກເຮັດໃຫ້ໝູນກັບບໍ່ໄດ້

ພຽງບົດໜຶ່ງເທົ່ານັ້ນ ສຽງປ່າວປະກາດໄດ້ກະຈາຍຂຶ້ນໄປເຖິງພົມມະໂລກ ທັງໝົດໂລກ ກະທາດກໍສັ່ນສະເທືອນເລື້ອນລັ່ນ ທັງແສງສະຫວ່າງອັນເຈັດຈ້າ ຫາປະມານບໍ່ໄດ້ ກໍຜາກົດໃນໂລກ ລ່ວງເທວານຸພາບຂອງເທວະດາທັງຫຼາຍ

ລຳດັບນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຊົງເປ່ງພຣະອຸທານນີ້ວ່າ “ຜູ້ຈະເລີນທັງຫຼາຍ ໂກນທັນຍະ ໄດ້ຮູ້ແລ້ວນໍ ຜູ້ຈະເລີນທັງຫຼາຍ ໂກນທັນຍະໄດ້ຮູ້ແລ້ວນໍ” ດັ່ງນັ້ນ ຄຳວ່າ “ອັນຍາໂກນທັນຍະ” ນີ້ ຈຶ່ງໄດ້ເປັນຊື່ຂອງທ່ານພຣະໂກນທັນຍະນັ້ນແລ

ພິກຂຸບັນຈະວັກຄືທຸນຂໍບັນພະຊາອຸປະສົມບົດ

[໑໘] ຄັ້ງນັ້ນ ທ່ານພຣະອັນຍາໂກນທັນຍະໄດ້ເຫັນທຳແລ້ວ ບັນລຸທຳແລ້ວ ຮູ້ແຈ້ງທຳແລ້ວ ຍັງລົງສູ່ທຳແລ້ວ ຂ້າມຄວາມສົງໄສແລ້ວ ປາສະຈາກຄວາມສົງໄສ ເຖິງຄວາມເປັນຜູ້ແກ່ກ້າ ບໍ່ຕ້ອງເຊື່ອຜູ້ອື່ນໃນຄຳສອນຂອງພຣະສາດສະດາ ໄດ້ຂາບທຸນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າດັ່ງນີ້ວ່າ “ຂ້າແດ່ພຣະອົງຜູ້ຈະເລີນ ຂ້າພະອົງເພິ່ງໄດ້ການບັນພະຊາ ເພິ່ງໄດ້ການອຸປະສົມບົດໃນສຳນັກຂອງພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າໄດ້ຕັດວ່າ “ທ່ານຈົ່ງມາເປັນພິກຂຸເທີນ” ແລ້ວຕັດຕໍ່ໄປວ່າ “ທຳອັນເຮົາກ່າວດີແລ້ວ ທ່ານຈົ່ງປະພຶດພົມມະຈັນ ເພື່ອເຮັດທີ່ສຸດທຸກໂດຍຊອບເທີນ

ພຣະວາຈານັ້ນ ໄດ້ເປັນການອຸປະສົມບົດຂອງທ່ານອັນຍາໂກນທັນຍະ

[໑໙] ຕໍ່ມາ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຊົງໂອວາດ ສັ່ງສອນພິກຂຸທັງຫຼາຍທີ່ເຫຼືອດ້ວຍທຳມິກະຖາ ເມື່ອພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຊົງໂອວາດ ສັ່ງສອນດ້ວຍທຳມິກະຖາ ທຳມະຈັກຊຸອັນປາສະຈາກທຸລີ ປາສະຈາກມົນທົນ ໄດ້ເກີດຂຶ້ນແກ່ທ່ານພຣະວັບປະ ແລະທ່ານພຣະພັນທິຍະວ່າ “ສິ່ງໃດສິ່ງໜຶ່ງ ມີຄວາມເກີດຂຶ້ນເປັນທຳມະດາ ສິ່ງນັ້ນທັງປວງ ມີຄວາມດັບໄປເປັນທຳມະດາ”

ທ່ານທັງ ໒ ນັ້ນ ໄດ້ເຫັນທຳແລ້ວ ບັນລຸທຳແລ້ວ ຮູ້ແຈ້ງທຳແລ້ວ ຍັງລົງສູ່ທຳແລ້ວ ຂ້າມຄວາມສົງໄສໄດ້ແລ້ວ ປາສະຈາກຄວາມສົງໄສ ເຖິງຄວາມເປັນຜູ້ແກ່ກ້າ ບໍ່ຕ້ອງເຊື່ອຜູ້ອື່ນໃນຄຳສອນຂອງພຣະສາດສະດາ ໄດ້ຂາບທຸນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າດັ່ງນີ້ວ່າ “ຂ້າແດ່ພຣະອົງຜູ້

ຈະເລີນ ຂ້າພະອົງທັງ ໒ ເພິ່ງໄດ້ການບັນພະຊາ ເພິ່ງໄດ້ການອຸປະສົມບົດໃນສຳນັກຂອງພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າ “ທ່ານທັງ ໒ ຈົ່ງມາເປັນພິກຂຸເທີນ” ແລ້ວຕັດຕໍ່ໄປອີກວ່າ “ທ່ານອັນເຮົາກ່າວດີແລ້ວ ທ່ານທັງ ໒ ຈົ່ງປະພຶດພົມມະຈັນເພື່ອເຮັດທີ່ສຸດແຫ່ງທຸກໂດຍຊອບເທີນ

ພຣະວາຈານັ້ນແລ ໄດ້ເປັນການອຸປະສົມບົດຂອງທ່ານທັງ ໒ ນັ້ນ

ຕໍ່ມາ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າໄດ້ສະເໜີພຣະກະຍາຫານທີ່ທ່ານທັງສາມນຳມາຖວາຍແລ້ວ ກໍຊົງໂອວາດສັງສອນພິກຂຸທັງຫຼາຍທີ່ເຫຼືອດ້ວຍທຳມິກະຖາ ພິກຂຸ ໓ ອົງທຽວບິນທະບາດ ແລ້ວນຳສິ່ງໃດມາ ທັງ ໔ ອົງ ກໍຍັງອັດຕະພາບໃຫ້ເປັນໄປດ້ວຍສິ່ງນັ້ນ ເມື່ອພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຊົງໂອວາດ ສັງສອນດ້ວຍທຳມິກະຖາ ທຳມະຈັກຊອ້ນປາສະຈາກທຸລີປາສະຈາກມົນທົນ ໄດ້ເກີດແກ່ທ່ານພຣະມະຫານາມະ ແລະທ່ານພຣະອັດສະຊິວ່າ “ສິ່ງໃດສິ່ງໜຶ່ງ ມີຄວາມເກີດຂຶ້ນເປັນທຳມະດາ ສິ່ງນັ້ນທັງປວງ ມີຄວາມດັບໄປເປັນທຳມະດາ

ທ່ານທັງ ໒ ນັ້ນ ໄດ້ເຫັນທຳແລ້ວ ບັນລຸທຳແລ້ວ ຮູ້ແຈ້ງທຳແລ້ວ ຍັງລົງສູ່ທຳແລ້ວ ຂ້າມຄວາມສົງໄສແລ້ວ ປາສະຈາກຄວາມແຄງໃຈ ເຖິງຄວາມເປັນຜູ້ແກ່ກ້າ ບໍ່ຕ້ອງເຊື່ອຜູ້ອື່ນໃນຄຳສອນຂອງພຣະສາດສະດາ ໄດ້ຂາບທູນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າດັ່ງນີ້ວ່າ “ຂ້າແດ່ພຣະອົງຜູ້ຈະເລີນ ຂ້າພຣະອົງທັງ ໒ ເພິ່ງໄດ້ການບັນພະຊາ ເພິ່ງໄດ້ການອຸປະສົມບົດໃນສຳນັກຂອງພຣະອົງ

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າ “ທ່ານທັງ ໒ ຈົ່ງມາເປັນພິກຂຸເທີນ” ແລ້ວຕັດຕໍ່ໄປວ່າ “ທ່ານອັນເຮົາກ່າວດີແລ້ວ ທ່ານທັງ ໒ ຈົ່ງປະພຶດພົມມະຈັນເພື່ອເຮັດທີ່ສຸດທຸກໂດຍຊອບເທີນ

ພຣະວາຈານັ້ນ ໄດ້ເປັນການອຸປະສົມບົດຂອງທ່ານທັງ ໒ ນັ້ນ

ອະນັດຕະລັກຂະນະສູດ

[໒໐] ຄັ້ງນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ໄດ້ຕັດກັບພິກຂຸປັນຈະວັກຄືວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຮູບເປັນອະນັດຕາ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຖ້າຮູບນີ້ຈັກເປັນອັດຕາແລ້ວ ຮູບນີ້ ບໍ່ເພິ່ງເປັນໄປເພື່ອອາພາດ ແລະ ບຸກຄົນເພິ່ງໄດ້ໃນຮູບວ່າ “ຮູບຂອງເຮົາຈົ່ງເປັນແນວນີ້ ຮູບຂອງເຮົາຢ່າໄດ້ເປັນແນວນັ້ນ” ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ກໍຍ້ອນຮູບເປັນອະນັດຕາ ສະນັ້ນ ຮູບຈຶ່ງເປັນໄປເພື່ອອາພາດ ແລະ ບຸກຄົນຍ່ອມບໍ່ໄດ້ໃນຮູບວ່າ “ຮູບຂອງເຮົາຈົ່ງເປັນແນວນີ້ ຮູບຂອງເຮົາຢ່າໄດ້ເປັນແນວນັ້ນ”

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເວທະນາເປັນອະນັດຕາ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຖ້າເວທະນານີ້ຈັກເປັນອັດຕາແລ້ວ ເວທະນານີ້ບໍ່ເພິ່ງເປັນໄປເພື່ອອາພາດ ແລະ ບຸກຄົນເພິ່ງໄດ້ໃນເວທະນາວ່າ “ເວທະນາຂອງ ເຮົາຈົ່ງເປັນແນວນີ້ ເວທະນາຂອງເຮົາຢ່າໄດ້ເປັນແນວນັ້ນ” ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ກໍຍ້ອນເວທະນາ ເປັນອະນັດຕາ ສະນັ້ນ ເວທະນາຈຶ່ງເປັນໄປເພື່ອອາພາດ ແລະ ບຸກຄົນຍ່ອມບໍ່ໄດ້ໃນເວທະນາວ່າ “ເວທະນາຂອງເຮົາຈົ່ງເປັນແນວນີ້ ເວທະນາຂອງເຮົາຢ່າໄດ້ເປັນແນວນັ້ນ”

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ສັນຍາເປັນອະນັດຕາ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຖ້າສັນຍານີ້ຈັກເປັນອັດຕາແລ້ວ ສັນຍານີ້ບໍ່ເພິ່ງເປັນໄປເພື່ອອາພາດ ແລະບຸກຄົນເພິ່ງໄດ້ໃນສັນຍາວ່າ “ສັນຍາຂອງເຮົາຈຶ່ງເປັນ ແນວນີ້ ສັນຍາຂອງເຮົາຢ່າໄດ້ເປັນແນວນັ້ນ” ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ກໍຍ້ອນສັນຍາ ເປັນອະນັດຕາ ສະນັ້ນ ສັນຍາຈຶ່ງເປັນໄປເພື່ອອາພາດ ແລະບຸກຄົນຍ່ອມບໍ່ໄດ້ໃນສັນຍາວ່າ “ສັນຍາຂອງເຮົາຈຶ່ງ ເປັນແນວນີ້ ສັນຍາຂອງເຮົາຢ່າໄດ້ເປັນແນວນັ້ນ”

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ສັງຂານທັງຫຼາຍເປັນອະນັດຕາ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຖ້າສັງຂານເຫຼົ່ານີ້ຈັກເປັນ ອັດຕາແລ້ວ ສັງຂານເຫຼົ່ານີ້ບໍ່ເພິ່ງເປັນໄປເພື່ອອາພາດ ແລະບຸກຄົນເພິ່ງໄດ້ໃນສັງຂານທັງຫຼາຍ ວ່າ “ສັງຂານທັງຫຼາຍຂອງເຮົາຈຶ່ງເປັນແນວນີ້ ສັງຂານທັງຫຼາຍຂອງເຮົາຢ່າໄດ້ເປັນແນວນັ້ນ” ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ກໍຍ້ອນສັງຂານທັງຫຼາຍເປັນອະນັດຕາ ສະນັ້ນ ສັງຂານທັງຫຼາຍຈຶ່ງເປັນໄປເພື່ອ ອາພາດ ແລະບຸກຄົນຍ່ອມບໍ່ໄດ້ໃນສັງຂານທັງຫຼາຍວ່າ “ສັງຂານທັງຫຼາຍ ຂອງເຮົາຈຶ່ງເປັນແນວ ນີ້ ສັງຂານທັງຫຼາຍຂອງເຮົາຢ່າໄດ້ເປັນແນວນັ້ນ”

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ວິນຍານເປັນອະນັດຕາ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຖ້າວິນຍານນີ້ຈັກເປັນອັດຕາ ແລ້ວ ວິນຍານນີ້ ບໍ່ເພິ່ງເປັນໄປເພື່ອອາພາດ ແລະບຸກຄົນເພິ່ງໄດ້ໃນວິນຍານວ່າ “ວິນຍານ ຂອງເຮົາຈຶ່ງເປັນແນວນີ້ ວິນຍານຂອງເຮົາຢ່າໄດ້ເປັນແນວນັ້ນ” ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ກໍຍ້ອນວິນຍານ ເປັນອະນັດຕາ ສະນັ້ນ ວິນຍານຈຶ່ງເປັນໄປເພື່ອອາພາດ ແລະບຸກຄົນຍ່ອມບໍ່ໄດ້ໃນວິນຍານວ່າ “ວິນຍານຂອງເຮົາຈຶ່ງເປັນແນວນີ້ ວິນຍານຂອງເຮົາຢ່າໄດ້ເປັນແນວນັ້ນ”

[໒໑] ເມື່ອແລ້ວ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າໄດ້ຕັດຖາມວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພວກທ່ານ ເຂົ້າໃຈຂໍ້ນັ້ນແນວໃດ ຮູບທ່ຽງ ຫຼື ບໍ່ທ່ຽງ?”

ພິກຂຸບັນຈະວັກຄີ ທູນວ່າ “ບໍ່ທ່ຽງ ຂ້ານ້ອຍ
ກໍສິ່ງໃດບໍ່ທ່ຽງ ສິ່ງນັ້ນເປັນທຸກ ຫຼື ເປັນສຸກ
ເປັນທຸກ ຂ້ານ້ອຍ

ກໍສິ່ງໃດບໍ່ທ່ຽງ ເປັນທຸກ ມີຄວາມແປຜັນເປັນທຳມະດາ ຄວນບໍ່ທີ່ຈະເຫັນສິ່ງນັ້ນວ່າ ນັ້ນ ຂອງເຮົາ ເຮົາເປັນນັ້ນ ນັ້ນເປັນອັດຕາຂອງເຮົາ
ຂໍ້ນັ້ນ ບໍ່ຄວນເລີຍ ຂ້ານ້ອຍ

ເວທະນາທ່ຽງ ຫຼື ບໍ່ທ່ຽງ?
ບໍ່ທ່ຽງ ຂ້ານ້ອຍ
ກໍສິ່ງໃດບໍ່ທ່ຽງ ສິ່ງນັ້ນເປັນທຸກ ຫຼື ເປັນສຸກ?
ເປັນທຸກ ຂ້ານ້ອຍ

ກໍສິ່ງໃດບໍ່ທ່ຽງ ເປັນທຸກ ມີຄວາມແປຜັນເປັນທຳມະດາ ຄວນບໍ່ທີ່ຈະເຫັນສິ່ງນັ້ນວ່າ ນັ້ນ
ຂອງເຮົາ ເຮົາເປັນນັ້ນ ນັ້ນເປັນອັດຕາຂອງເຮົາ

ຂໍ້ນັ້ນບໍ່ຄວນເລີຍ ຂ້ານ້ອຍ

ສັນຍາທ່ຽງ ຫຼື ບໍ່ທ່ຽງ?

ບໍ່ທ່ຽງ ຂ້ານ້ອຍ

ກໍສິ່ງໃດບໍ່ທ່ຽງ ສິ່ງນັ້ນ ເປັນທຸກ ຫຼື ເປັນສຸກ?

ເປັນທຸກ ຂ້ານ້ອຍ

ກໍສິ່ງໃດບໍ່ທ່ຽງ ເປັນທຸກ ມີຄວາມແປຜັນເປັນທຳມະດາ ຄວນບໍ່ທີ່ຈະເຫັນສິ່ງນັ້ນວ່າ ນັ້ນ
ຂອງເຮົາ ເຮົາເປັນນັ້ນ ນັ້ນເປັນອັດຕາຂອງເຮົາ?

ຂໍ້ນັ້ນບໍ່ຄວນເລີຍ ຂ້ານ້ອຍ

ສັງຂານທັງຫຼາຍທ່ຽງ ຫຼື ບໍ່ທ່ຽງ?

ບໍ່ທ່ຽງ ຂ້ານ້ອຍ

ກໍສິ່ງໃດບໍ່ທ່ຽງ ສິ່ງນັ້ນເປັນທຸກ ຫຼື ເປັນສຸກ?

ເປັນທຸກ ຂ້ານ້ອຍ

ກໍສິ່ງໃດບໍ່ທ່ຽງ ເປັນທຸກ ມີຄວາມແປຜັນເປັນທຳມະດາ ຄວນບໍ່ທີ່ຈະເຫັນ ສິ່ງນັ້ນວ່າ ນັ້ນ
ຂອງເຮົາ ເຮົາເປັນນັ້ນ ນັ້ນເປັນອັດຕາຂອງເຮົາ?

ຂໍ້ນັ້ນ ບໍ່ຄວນເລີຍ ຂ້ານ້ອຍ

ວິນຍານທ່ຽງ ຫຼື ບໍ່ທ່ຽງ?

ບໍ່ທ່ຽງ ຂ້ານ້ອຍ

ກໍສິ່ງໃດບໍ່ທ່ຽງ ສິ່ງນັ້ນເປັນທຸກ ຫຼື ເປັນສຸກ?

ເປັນທຸກ ຂ້ານ້ອຍ

ກໍສິ່ງໃດບໍ່ທ່ຽງ ເປັນທຸກ ມີຄວາມແປຜັນເປັນທຳມະດາ ຄວນບໍ່ທີ່ຈະເຫັນ ສິ່ງນັ້ນວ່າ ນັ້ນ
ຂອງເຮົາ ເຮົາເປັນນັ້ນ ນັ້ນເປັນອັດຕາຂອງເຮົາ?

ຂໍ້ນັ້ນ ບໍ່ຄວນເລີຍ ຂ້ານ້ອຍ

[໒໒] ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຍ້ອນແນວນັ້ນ ຮູບແນວໃດແນວໜຶ່ງ
ທີ່ເປັນອະຕິດ ອະນາຄົດ ແລະປັດຈຸບັນ ພາຍໃນ ຫຼື ພາຍນອກ ຫຍາບ ຫຼື ລະອຽດ ຊົ່ວ ຫຼື ປະ
ນົດ ໄກ ຫຼື ໄກ້ ທັງໝົດນັ້ນ ທ່ານທັງຫຼາຍ ເພິ່ງເຫັນດ້ວຍປັນຍາອັນຊອບຕາມເປັນຈິງແນວນີ້ວ່າ
ນັ້ນບໍ່ແມ່ນຂອງເຮົາ ເຮົາບໍ່ເປັນນັ້ນ ນັ້ນບໍ່ແມ່ນອັດຕາຂອງເຮົາ

ເວທະນາແນວໃດແນວໜຶ່ງ ທີ່ເປັນອະຕິດ ອະນາຄົດ ແລະປັດຈຸບັນ ພາຍໃນຫຼືພາຍ

ນອກ ຫຍາບ ຫຼື ລະອຽດ ຊົ່ວ ຫຼື ປະນີດ ໄກ ຫຼື ໃກ້ ທັງໝົດນັ້ນ ທ່ານທັງຫຼາຍເພິ່ງເຫັນ ດ້ວຍປັນຍາອັນຊອບຕາມເປັນຈິງແນວນີ້ວ່າ ນັ້ນບໍ່ແມ່ນຂອງເຮົາ ເຮົາບໍ່ເປັນນັ້ນ ນັ້ນບໍ່ແມ່ນ ອັດຕາຂອງເຮົາ

ສັນຍາແນວໃດແນວໜຶ່ງ ທີ່ເປັນອະດີດ ອະນາຄົດ ແລະປັດຈຸບັນ ພາຍໃນ ຫຼື ພາຍ ນອກ ຫຍາບ ຫຼື ລະອຽດ ຊົ່ວ ຫຼື ປະນີດ ໄກ ຫຼື ໃກ້ ທັງໝົດນັ້ນ ທ່ານທັງຫຼາຍເພິ່ງເຫັນດ້ວຍ ປັນຍາອັນຊອບຕາມເປັນຈິງແນວນີ້ວ່າ ນັ້ນບໍ່ແມ່ນຂອງເຮົາ ເຮົາບໍ່ເປັນນັ້ນ ນັ້ນບໍ່ແມ່ນ ອັດຕາ ຂອງເຮົາ

ສັງຂານທັງຫຼາຍແນວໃດແນວໜຶ່ງ ທີ່ເປັນອະດີດ ອະນາຄົດ ແລະປັດຈຸບັນ ພາຍໃນ ຫຼື ພາຍນອກ ຫຍາບ ຫຼື ລະອຽດ ຊົ່ວ ຫຼື ປະນີດ ໄກ ຫຼື ໃກ້ ທັງໝົດນັ້ນ ທ່ານທັງຫຼາຍ ເພິ່ງເຫັນດ້ວຍປັນຍາອັນຊອບຕາມເປັນຈິງແນວນີ້ວ່າ ນັ້ນບໍ່ແມ່ນຂອງເຮົາ ເຮົາບໍ່ເປັນນັ້ນ ນັ້ນບໍ່ແມ່ນ ອັດຕາຂອງເຮົາ

ວິນຍານແນວໃດແນວໜຶ່ງ ທີ່ເປັນອະດີດ ອະນາຄົດ ແລະປັດຈຸບັນ ພາຍໃນ ຫຼື ພາຍ ນອກ ຫຍາບ ຫຼື ລະອຽດ ຊົ່ວ ຫຼື ປະນີດ ໄກ ຫຼື ໃກ້ ທັງໝົດນັ້ນ ທ່ານທັງຫຼາຍ ເພິ່ງເຫັນ ດ້ວຍປັນຍາອັນຊອບຕາມເປັນຈິງແນວນີ້ວ່າ ນັ້ນບໍ່ແມ່ນຂອງເຮົາ ເຮົາບໍ່ເປັນນັ້ນ ນັ້ນບໍ່ແມ່ນ ອັດຕາຂອງເຮົາ

[໒໓] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອະຣິຍະສາວົກຜູ້ໄດ້ສະດັບ ເຫັນຢູ່ແນວນີ້ ຍ່ອມເປື້ອໜ່າຍແມ່ນໃນ ຮູບ ຍ່ອມເປື້ອໜ່າຍແມ່ນໃນເວທະນາ ຍ່ອມເປື້ອໜ່າຍແມ່ນໃນສັນຍາ ຍ່ອມເປື້ອໜ່າຍແມ່ນໃນ ສັງຂານທັງຫຼາຍ ຍ່ອມເປື້ອໜ່າຍແມ່ນໃນວິນຍານ ເມື່ອເປື້ອໜ່າຍ ຍ່ອມຄາຍກຳໜົດ ຍ້ອນຄາຍ ກຳໜົດ ຈິດຍ່ອມລຸດພົ້ນ ເມື່ອຈິດລຸດພົ້ນແລ້ວ ຍ່ອມມີຍານວ່າ ລຸດພົ້ນແລ້ວ ອະຣິຍະສາວົກ ຍ່ອມຮູ້ຊັດແຈ້ງວ່າ ຊາດສິ້ນແລ້ວ ພົມມະຈັນໄດ້ຢູ່ຈົບແລ້ວ ກິດທີ່ຄວນເຮັດໄດ້ເຮັດສຳເລັດແລ້ວ ກິດອື່ນເພື່ອຄວາມເປັນແນວນີ້ ບໍ່ມີອີກ

[໒໔] ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ໄດ້ຕັດອະນັດຕະລັກຂະນະສູດນີ້ແລ້ວ ພິກຂຸປັນຈະວັກຄືກໍ ມີໃຈຍິນດີ ຊື່ນຊົມພາສິດຂອງພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ເມື່ອພຣະພຸດທະອົງຕັດໄວຍາກອນນີ້ຢູ່ ຈິດຂອງພິກຂຸປັນຈະວັກຄື ກໍລຸດພົ້ນຈາກອາສະວະທັງຫຼາຍ ຍ້ອນບໍ່ຖືໝັ້ນ

ຄັ້ງນັ້ນ ໄດ້ມີພຣະອະຣະຫັນເກີດຂຶ້ນແລ້ວໃນໂລກ ໖ ອົງ

ປັນຈະວັກຄືຍະກະຖາ ຈົບ

ພານະວານທີ ໑ ຈົບ

ກ. ປັບພັດຊາກະຖາ

ວ່າດ້ວຍການບັນພະຊາ

ເລື່ອງຍະສະກຸນລະບຸດ

[໒໕] ສະໄໝນັ້ນ ໃນນະຄອນພາຣານະສີ ມີກຸນລະບຸດຊື່ ຍະສະ ເປັນລູກເສດຖີເປັນຜູ້ສຸຊຸມາລະຊາດ ຍະສະກຸນລະບຸດນັ້ນ ມີຜາສາດ ໓ ຫຼັງ ຄື ຫຼັງໜຶ່ງ ສຳລັບລະດູໜາວ ຫຼັງໜຶ່ງ ສຳລັບລະດູຮ້ອນ ຫຼັງໜຶ່ງສຳລັບລະດູຝົນ ຍະສະກຸນລະບຸດໄດ້ຮັບການບຳເລີດດ້ວຍດົນຕີ ບໍ່ມີບຸຣຸດຊາຍປົນ ຕະຫຼອດ ໔ ເດືອນ ຢູ່ເທິງຜາສາດລະດູຝົນ ບໍ່ລົງມາຜາສາດຊັ້ນລຸ່ມ ຄືນວັນໜຶ່ງ ເມື່ອຍະສະກຸນລະບຸດໄດ້ຮັບການບຳເລີດຈົນອີ່ມເອມ ພຽບພ້ອມດ້ວຍກາມມະຄຸນ ໔ ແລ້ວໄດ້ຫຼັບໄປກ່ອນ ຝ່າຍບໍລິວານໄດ້ຫຼັບພາຍຫຼັງ ຕະກຽງນ້ຳມັນຖືກໄຕ້ໄວ້ໃຫ້ສະຫວ່າງເບີດຄືນ

ໃນຄືນນັ້ນ ຍະສະກຸນລະບຸດໄດ້ຕື່ນຂຶ້ນມາກ່ອນ ເຫັນບໍລິວານຂອງຕົນກຳລັງຫຼັບຢູ່ ບາງນາງມີພິນຢູ່ໃກ້ຂີ້ແຮ້ ບາງນາງມີຕະໂພນຢູ່ຂ້າງຄໍ ບາງນາງມີໂປງມາງຢູ່ທີ່ເອິກ ບາງນາງສະຫຍາຍຜົມ ບາງນາງມີນ້ຳລາຍໄຫຼ ບາງນາງລະເມີເພີ້ໄປຕ່າງ ໆ ຜາກົດເໝືອນປ່າຊ້າຜີດິບ ຍ້ອນໄດ້ເຫັນໂທດ ຈຶ່ງຜາກົດແກ່ຍະສະກຸນລະບຸດ ຈົດຕັ້ງຢູ່ໃນຄວາມເປື້ອໜ່າຍ ຍະສະກຸນລະບຸດຈຶ່ງເປ່ງອຸທານ ຂຶ້ນໃນຂະນະນັ້ນວ່າ “ທ່ານຜູ້ຈະເລີນ ບ່ອນນີ້ວຸ່ນວາຍແທ້ນໍ ທ່ານຜູ້ຈະເລີນ ບ່ອນນີ້ຂັດຂ້ອງແທ້ນໍ”

ຄັ້ງນັ້ນ ຍະສະກຸນລະບຸດຈຶ່ງສຸບເກີບຄຳຍ່າງກົງໄປສູ່ປະຕູນິເວດ ພວກອະມະນຸດເປີດປະຕູໃຫ້ດ້ວຍຄິດວ່າ “ຜູ້ໃດ ຢ່າໄດ້ເຮັດອັນຕະລາຍຕໍ່ການອອກຈາກເຮືອນບວດເປັນບັນພະຊິດຂອງຍະສະກຸນລະບຸດ

ລຳດັບນັ້ນ ຍະສະກຸນລະບຸດໄດ້ຍ່າງຕໍ່ໄປສູ່ປະຕູເມືອງ ພວກອະມະນຸດກໍເປີດປະຕູໃຫ້ດ້ວຍຄິດວ່າ “ຜູ້ໃດ ຢ່າໄດ້ເຮັດອັນຕະລາຍຕໍ່ການອອກຈາກເຮືອນບວດເປັນບັນພະຊິດຂອງຍະສະກຸນລະບຸດ” ຫຼັງຈາກນັ້ນ ຍະສະກຸນລະບຸດ ຈຶ່ງຍ່າງຕໍ່ໄປສູ່ປ່າອິສິປະຕະນະມະລືຄະທາຍະວັນ

[໒໖] ເມື່ອຮາຕິໃກ້ຮຸ່ງ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າສະເດັດລຸກຂຶ້ນຈົງກົມຢູ່ທີ່ແຈ້ງ ໄດ້ທອດພຣະເນດເຫັນຍະສະກຸນລະບຸດຍ່າງມາແຕ່ໄກ ເມື່ອເຫັນແລ້ວ ຈຶ່ງສະເດັດລົງຈາກທີ່ຈົງກົມປະທັບນັ່ງເທິງອາສະນະທີ່ເຂົາຈັດໄວ້ ຂະນະນັ້ນ ຍະສະກຸນລະບຸດໄດ້ເປ່ງອຸທານຂຶ້ນໃນທີ່ບໍ່ໄກ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າວ່າ “ທ່ານຜູ້ຈະເລີນ ບ່ອນນີ້ວຸ່ນວາຍນໍ ທ່ານຜູ້ຈະເລີນ ບ່ອນນີ້ຂັດຂ້ອງນໍ

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ໄດ້ຕັດກັບຍະສະກຸນລະບຸດນັ້ນດັ່ງນີ້ວ່າ “ຍະສະ ບ່ອນນີ້ ບ່ວນວາຍ ບ່ອນນີ້ບໍ່ຂັດຂ້ອງ ມາເທີນ ຍະສະ ຈົ່ງນັ່ງລົງ ເຮົາຈັກສະແດງທຳແກ່ທ່ານ

ລຳດັບນັ້ນ ຍະສະກຸນລະບຸດລ່າເລີງເບີກບານໃຈວ່າ “ໄດ້ຍິນວ່າ ບ່ອນນີ້ບໍ່ວຸ່ນວາຍ ບ່ອນນີ້ ບໍ່ຂັດຂ້ອງ” ຈຶ່ງປົດເກີບຄຳເຂົ້າໄປເຝົ້າພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າເຖິງທີ່ປະທັບ ເມື່ອເຖິງແລ້ວໄດ້ຖວາຍອະພິວາດ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າແລ້ວນັ້ງໃນບ່ອນສົມຄວນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າໄດ້ຕັດອະນຸປຸບພິກະຖາ ຄື ຊົງປະກາດ

໑. ທານະກະຖາ (ເລື່ອງທານ)
໒. ສິລະກະຖາ (ເລື່ອງສິນ)
໓. ສັກຄະກະຖາ (ເລື່ອງສະຫວັນ)
໔. ກາມາທິນະວະກະຖາ (ເລື່ອງໂທດຄວາມຕຳຊາມຄວາມເສົ້າໝອງແຫ່ງກາມ)
໕. ເນກຂຳມານິສັງສະກະຖາ (ເລື່ອງອານິສັງແຫ່ງການອອກຈາກກາມ)

ແກ່ຍະສະກຸນລະບຸດ ຜູ້ນັ່ງຢູ່ບ່ອນສົມຄວນ

ເມື່ອຊົງຮູ້ວ່າ ຍະສະກຸນລະບຸດມີຈິດອັນຄວນ ອ່ອນໂຍນ ປາສະຈາກນິວອນ ເບີກບານຜ່ອງໃສ ຈຶ່ງຊົງປະກາດສາມຸກກັງສິກະທຳມະເທດສະໜາຂອງພຣະພຸດທະເຈົ້າທັງຫຼາຍ ຄື ທຸກສະມຸໄທ ນິໂຣດ ມັກ ທຳມະຈັກຊອອັນປາສະຈາກທຸລີປາສະຈາກມົນທິນ ໄດ້ເກີດແກ່ຍະສະກຸນລະບຸດໃນອາສະນະນັ້ນແລ ວ່າ “ສິ່ງໃດສິ່ງໜຶ່ງມີຄວາມເກີດຂຶ້ນເປັນທຳມະດາ ສິ່ງນັ້ນທັງປວງມີຄວາມດັບໄປເປັນທຳມະດາ” ປຸງບເໝືອນ ຜ້າຂາວສະອາດປາສະຈາກມົນທິນ ຄວນຮັບນ້ຳຍ້ອມໄດ້ເປັນຢ່າງດີ

ບິດາຕາມຫາຍະສະກຸນລະບຸດ

[໒໗] ເມື່ອຮຸ່ງເຊົ້າ ມານດາຂຶ້ນໄປເທິງຜາສາດບໍ່ພົບຍະສະກຸນລະບຸດ ຈຶ່ງເຂົ້າໄປຫາເສດຖີຄະຫະບໍດີເຖິງທີ່ຢູ່ ເມື່ອເຖິງແລ້ວໄດ້ກ່າວກັບເສດຖີຄະຫະບໍດີ ດັ່ງນີ້ວ່າ “ທ່ານຄະຫະບໍດີ ຂ້ານ້ອຍ ຍະສະບຸດຂອງທ່ານຫາຍໄປໄສແລ້ວ

ຝ່າຍເສດຖີຄະຫະບໍດີໄດ້ສົ່ງທູດຂີ້ມ້າໄປຕາມຫາທັງ ໔ ທິດແລ້ວ ສ່ວນຕົນເອງໄປສູ່ປ່າອິສິປະຕະນະມະລິຄະທາຍະວັນ ໄດ້ພົບເກີບຄຳວາງຢູ່ ຈຶ່ງຕາມໄປສູ່ທີ່ນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າທອດພຣະເນດເຫັນເສດຖີຄະຫະບໍດີຢ່າງມາແຕ່ໂກ ເມື່ອທອດພຣະເນດເຫັນແລ້ວຊົງມີພຣະດຳຣິວ່າ “ຖ້າຈັ່ງໃດ ເຮົາເພິ່ງບັນດານອິດທາພິສັງຂານ (ການບັນດານທາງລິດ) ໃຫ້ເສດຖີຄະຫະບໍດີ ຜູ້ນັ່ງບ່ອນນີ້ບໍ່ເຫັນຍະສະກຸນລະບຸດນັ່ງຢູ່ບ່ອນນັ້ນ” ຈຶ່ງຊົງບັນດານອິດທາພິສັງຂານແນວນັ້ນ

ລຳດັບນັ້ນ ເສດຖີຄະຫະບໍດີເຂົ້າໄປເຝົ້າພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າເຖິງທີ່ປະທັບ ເມື່ອເຖິງແລ້ວໄດ້ ຂາບທູນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າດັ່ງນີ້ວ່າ “ພຣະອົງຜູ້ຈະເລີນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຊົງພົບຍະສະກຸນລະບຸດແດ່ບໍ່? ຂ້ານ້ອຍ

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າ “ຄະຫະບໍດີ ເຊີນທ່ານນັ່ງລົງກ່ອນເທີນ ບາງເທື່ອທ່ານນັ່ງ ບ່ອນນີ້ແລ້ວ ຈະເພິ່ງພົບຍະສະກຸນລະບຸດນັ່ງຢູ່ບ່ອນນີ້ກໍໄດ້

ເສດຖີຄະຫະບໍດີລ່າເລີງເບີກບານໃຈວ່າ “ໄດ້ຍິນວ່າ ເຮົານັ່ງບ່ອນນີ້ຈັກພົບຍະສະກຸນລະ ບຸດຜູ້ນັ່ງຢູ່ບ່ອນນີ້” ຈຶ່ງຖວາຍອະພິວາດພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າແລ້ວນັ່ງໃນບ່ອນສົມຄວນພຣະຜູ້ມີ ພຣະພາກເຈົ້າໄດ້ຕັດອະນຸປຸບພິກຖາ ຄື ຊົງປະກາດ

໑. ທານະກະຖາ

໒. ສິລະກະຖາ

໓. ສັກຄະກະຖາ

໔. ກາມາທິນະວະກະຖາ

໕. ເນກຂໍາມານິສັງສະກະຖາ

ແກ່ເສດຖີຄະຫະບໍດີຜູ້ນັ່ງໃນບ່ອນສົມຄວນແລ້ວ

ເມື່ອຊົງຊາບວ່າ ເສດຖີຄະຫະບໍດີມີຈິດສົມຄວນ ອ່ອນໂຍນ ປາສະຈາກນິວອນ ເບີກ ບານ ຜ່ອງໃສ ຈຶ່ງຊົງປະກາດສາມຸກກັງສິກະທຳມະເທດສະໜາຂອງພຣະພຸດທະເຈົ້າທັງຫຼາຍ ຄື ທຸກ ສະມຸໄທ ນິໂຣດ ມັກ ທຳມະຈັກຊອ້ນປາສະຈາກທຸລີ ປາສະຈາກມົນທົນ ໄດ້ເກີດແກ່ເສດຖີ ຜູ້ຄະຫະບໍດີ ເທິງອາສະນະນັ້ນແລ ວ່າ “ສິ່ງໃດສິ່ງໜຶ່ງມີຄວາມເກີດຂຶ້ນເປັນທຳມະດາ ສິ່ງນັ້ນທັງ ປວງ ມີຄວາມດັບໄປເປັນທຳມະດາ” ປຽບເໝືອນ ຜ້າຂາວສະອາດປາສະຈາກມົນທົນ ຄວນຮັບ ນ້ຳຍ້ອມໄດ້ເປັນຢ່າງດີ

ເສດຖີຄະຫະບໍດີໄດ້ເຫັນທຳແລ້ວ ບັນລຸທຳແລ້ວ ຮູ້ແຈ້ງທຳແລ້ວ ຢັ້ງລົງສູ່ທຳແລ້ວ ຂ້າມ ຄວາມສົງໄສແລ້ວ ປາສະຈາກຄວາມແຄງໃຈ ເຖິງຄວາມເປັນຜູ້ແກ່ກ້າ ບໍ່ຕ້ອງເຊື່ອຜູ້ອື່ນໃນຄຳ ສອນຂອງພຣະສາດສະດາ ໄດ້ຂາບທູນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າດັ່ງນີ້ວ່າ “ພຣະອົງຜູ້ຈະເລີນ ພາ ສິດຂອງພຣະອົງຊັດແຈ້ງໄພເລາະມ່ວນຫຼາຍ ພຣະອົງຜູ້ຈະເລີນ ພາສິດຂອງພຣະອົງຊັດແຈ້ງໄພ ເລາະມ່ວນຫຼາຍ ພຣະອົງຊົງປະກາດທຳຊັດແຈ້ງໂດຍປະການຕ່າງ ໆ ປຽບເໝືອນ ບຸກຄົນ ຫງາຍຂອງທີ່ຂວ້າ ເປີດຂອງທີ່ປິດ ບອກທາງແກ່ຜູ້ຫຼົງທາງ ຫຼື ເຍືອງປະທັບໃນທີ່ມີດ້ວຍຕັ້ງໃຈ ວ່າ ຄົນມີຕາດີຈັກເຫັນອົງ ພຣະອົງຜູ້ຈະເລີນ ຂ້າພະອົງນີ້ ຂໍເຖິງພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ພ້ອມ ທັງພຣະທຳ ແລະພຣະສົງເປັນສະຣະນະ ຂໍພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ຈົ່ງຊັງຈີຂ້າພະອົງວ່າເປັນອຸ ປາສົກຜູ້ເຖິງສະຣະນະຕັ້ງແຕ່ວັນນີ້ເປັນຕົ້ນໄປ ຈົນຕະຫຼອດຊີວິດ

ເສດຖີຄະຫະບໍດີນີ້ແລ ໄດ້ເປັນເຕວາຈິກະອຸປາສົກ (ຜູ້ກ່າວເຖິງຣັດຕະນະທັງ ໓ ວ່າເປັນ ສະຣະນະ) ເປັນຄົນທຳອິດ ໃນໂລກ

ຍະສະກຸນລະບຸດສຳເລັດພຣະອະຣະຫັດຕະຜົນ

[໒໘] ຂະນະທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ຊົງສະແດງທຳໂຜດບິດາຂອງຍະສະກຸນລະບຸດຢູ່ ຈິດຂອງຍະສະກຸນລະບຸດຜູ້ພິຈາລະນາພູມທຳຕາມທີ່ໄດ້ເຫັນ ຕາມທີ່ໄດ້ຮູ້ ກໍລຸດພົ້ນຈາກອາສະ ວະທັງຫຼາຍ ຍ້ອນບໍ່ຖືໝັ້ນ

ລຳດັບນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ຊົງຄິດດັ່ງນີ້ວ່າ “ເມື່ອເຮົາສະແດງທຳແກ່ບິດາຂອງ ຍະສະກຸນລະບຸດຢູ່ ຈິດຂອງຍະສະກຸນລະບຸດ ຜູ້ພິຈາລະນາພູມທຳຕາມທີ່ໄດ້ເຫັນຕາມທີ່ໄດ້ຮູ້ ກໍລຸດພົ້ນຈາກອາສະວະທັງຫຼາຍ ຍ້ອນບໍ່ຖືໝັ້ນ ຍະສະກຸນລະບຸດບໍ່ຄວນຈະກັບໄປເປັນຄະລິຫັດບໍຣິໂພກກາມ ເໝືອນເປັນຄະລິຫັດຄັ້ງກ່ອນ ຖ້າຈັ່ງໃດ ເຮົາເພິ່ງຄາຍອິດທາພິສັງຂານ” ກໍຊົງຄາຍອິດທາພິສັງຂານແລ້ວ

ເສດຖີຄະຫະບໍດີໄດ້ເຫັນຍະສະກຸນລະບຸດນັ້ງຢູ່ ເມື່ອເຫັນແລ້ວຈຶ່ງກ່າວກັບຍະສະກຸນລະບຸດວ່າ “ຍະສະ ມານດາຂອງເຈົ້າໂສກເສົ້າຄຳຄວນເຖິງ ເຈົ້າຈຶ່ງໃຫ້ຊີວິດແກ່ມານດາກັບມາເທີ້ນ”

ຍະສະກຸນລະບຸດໄດ້ເຖີຍໜ້າແນມເບິ່ງພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າໄດ້ຕັດກັບເສດຖີຄະຫະບໍດີ ດັ່ງນີ້ວ່າ “ຄະຫະບໍດີ ທ່ານຈະເຂົ້າໃຈຂໍ້ນັ້ນແນວໃດ ຍະສະກຸນລະບຸດໄດ້ເຫັນໄດ້ຮູ້ທຳດ້ວຍຍານອັນເປັນເສຂະ ດ້ວຍທັດສະນະອັນເປັນເສຂະເໝືອນທ່ານ ເມື່ອທ່ານພິຈາລະນາພູມທຳຕາມທີ່ໄດ້ເຫັນຕາມທີ່ໄດ້ຮູ້ຢູ່ ຈິດກໍລຸດພົ້ນຈາກອາສະວະທັງຫຼາຍ ຍ້ອນບໍ່ຖືໝັ້ນ ຄະຫະບໍດີ ຍະສະກຸນລະບຸດຄວນບໍ່ທີ່ຈະກັບໄປເປັນຄະລິຫັດ ບໍຣິໂພກກາມຄືຕອນເປັນຄະລິຫັດ

ເສດຖີຄະຫະບໍດີຂາບທູນວ່າ “ຂໍ້ນັ້ນ ບໍ່ຄວນເລີຍ ຂ້ານ້ອຍ”

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດຮັບຮອງວ່າ “ຄະຫະບໍດີ ຍະສະກຸນລະບຸດໄດ້ເຫັນໄດ້ຮູ້ທຳດ້ວຍຍານອັນເປັນເສຂະ ດ້ວຍທັດສະນະອັນເປັນເສຂະເໝືອນທ່ານ ເມື່ອເຂົາພິຈາລະນາພູມທຳຕາມທີ່ໄດ້ເຫັນຕາມທີ່ໄດ້ຮູ້ຢູ່ ຈິດກໍລຸດພົ້ນຈາກອາສະວະທັງຫຼາຍ ຍ້ອນບໍ່ຖືໝັ້ນ ຄະຫະບໍດີ ຍະສະກຸນລະບຸດບໍ່ຄວນຈະກັບໄປເປັນຄະລິຫັດບໍຣິໂພກກາມ ຄືຕອນເປັນຄະລິຫັດ

ເສດຖີຄະຫະບໍດີຂາບທູນວ່າ “ພຣະອົງຜູ້ຈະເລີນ ການທີ່ຈິດຂອງຍະສະກຸນລະບຸດລຸດພົ້ນຈາກອາສະວະທັງຫຼາຍຍ້ອນບໍ່ຖືໝັ້ນ ເປັນລາບຂອງຍະສະກຸນລະບຸດ ຍະສະກຸນລະບຸດໄດ້ດີແລ້ວ ພຣະອົງຜູ້ຈະເລີນ ຂໍພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ມີຍະສະກຸນລະບຸດເປັນປັດສາສະມະນະໂຜດ ຊົງຮັບພັດຕາທານຂອງຂ້າພະອົງ ເພື່ອຈະເລີນກຸສົນໃນວັນນີ້ເທີ້ນ

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ຊົງຮັບນິມົນໂດຍດຸດສະນິພາບ ເສດຖີຄະຫະບໍດີຮູ້ການທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຊົງຮັບນິມົນແລ້ວ ຈຶ່ງລຸກຈາກອາສະນະຖວາຍອະພິວາດ ກະທຳປະທັກຂຶ້ນກັບໄປ

ເມື່ອເສດຖີຄະຫະບໍດີກັບໄປແລ້ວບໍ່ດົນ ຍະສະກຸນລະບຸດໄດ້ຂາບທູນວ່າ “ພຣະອົງຜູ້ຈະເລີນ ຂ້າພະອົງເພິ່ງໄດ້ການບັນພະຊາ ເພິ່ງໄດ້ການອຸປະສົມບົດໃນສຳນັກຂອງພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າ “ທ່ານຈົ່ງມາເປັນພິກຂຸ ເທີນ” ແລ້ວຕັດຕໍ່ໄປວ່າ “ທຳອັນເຮົາກ່າວດີແລ້ວ ທ່ານຈົ່ງປະພຶດພົມມະຈັນນັ້ນ ເທີນ”

ພຣະວາຈານັ້ນແລ ໄດ້ເປັນການອຸປະສົມບົດຂອງທ່ານຍະສະນັ້ນ

ຄັ້ງນັ້ນ ມີພຣະອະຣະຫັນເກີດຂຶ້ນໃນໂລກ ກຸ ອົງ

ມານດາແລະພັນລະຍາເກົ້າຂອງພຣະຍະສະໄດ້ທຳມະຈັກຊຸ

[໒໙] ເມື່ອເວລາເຊົ້າ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ຊົງອັນຕະຣະວາສົກຖືບາດແລະຈິວອນ ມີທ່ານພຣະຍະສະເປັນປັດສາສະມະນະ ສະເດັດໄປສູ່ນິເວດຂອງເສດຖີຄະຫະບໍດີ ເມື່ອເຖິງແລ້ວຈຶ່ງປະທັບນັ່ງເທິງອາສະນະທີ່ເຂົາຈັດຖວາຍ

ລຳດັບນັ້ນ ມານດາແລະພັນລະຍາເກົ້າຂອງທ່ານພຣະຍະສະກຳພາກັນເຂົ້າເຝົ້າພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ເຖິງທີ່ປະທັບ ເມື່ອເຖິງແລ້ວ ໄດ້ຖວາຍອະພິວາດພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າແລ້ວນັ່ງໃນບ່ອນສົມຄວນ

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າໄດ້ຕັດອະນຸປຸບພິກຖາ ຄື ຊົງປະກາດ

໑. ທານະກະຖາ	໒. ສີລະກະຖາ
໓. ສັກຄະກະຖາ	໔. ກາມາທິນະວະກະຖາ
໕. ເນກຂຳມານິສັງສະກະຖາ ແກ່ມານດາແລະພັນລະຍາເກົ້າ	

ເມື່ອຊົງຊາບວ່າທັງສອງມີຈິດສົມຄວນ ອ່ອນໂຍນ ປາສະຈາກນິວອນ ເບີກບານ ຜ່ອງໃສ ຈຶ່ງຊົງປະກາດສາມຸກກັງສີກະທຳມະເທດສະໜາຂອງພຣະພຸດທະເຈົ້າທັງຫຼາຍ ຄື ທຸກ ສະມຸໄທ ນິໂຣດ ມັກ ທຳມະຈັກຊຸອັນປາສະຈາກທຸລີປາສະຈາກມົນທົນໄດ້ເກີດແກ່ມານດາ ແລະພັນລະຍາເກົ້າ ໃນອາສະນະນັ້ນແລ້ວ “ສິ່ງໃດສິ່ງໜຶ່ງມີຄວາມເກີດຂຶ້ນເປັນທຳມະດາ ສິ່ງນັ້ນທັງປວງ ມີຄວາມດັບໄປເປັນທຳມະດາ” ປຽບເໝືອນ ຜ້າຂາວສະອາດປາສະຈາກມົນທົນ ຄວນຮັບນ້ຳຍ້ອມໄດ້ເປັນຢ່າງດີ

ມານດາ ແລະພັນລະຍາເກົ້າຂອງພຣະຍະສະໄດ້ເຫັນທຳແລ້ວ ບັນລຸທຳແລ້ວ ຮູ້ແຈ້ງທຳແລ້ວ ຍັງລົງສູ່ທຳແລ້ວ ຂ້າມຄວາມສົງໄສແລ້ວ ປາສະຈາກຄວາມແຄງໃຈ ເຖິງຄວາມເປັນຜູ້ແກ່ກ້າ ບໍ່ຕ້ອງເຊື່ອຜູ້ອື່ນໃນຄຳສອນຂອງພຣະສາດສະດາ ໄດ້ຂາບທູນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າດັ່ງນີ້

ວ່າ “ພຣະອົງຜູ້ຈະເລີນ ພາສິດຂອງພຣະອົງຊັດແຈ້ງໄພເລາະມ່ວນຫຼາຍ ພຣະອົງຜູ້ຈະເລີນ ພາສິດຂອງພຣະອົງຊັດແຈ້ງໄພເລາະມ່ວນຫຼາຍ ພຣະອົງຊົງປະກາດທຳຊັດແຈ້ງ ໂດຍປະການຕ່າງໆ ປຸງປເໝືອນ ບຸກຄົນທຸກໆຂອງທີ່ຂວ້າ ເປີດຂອງທີ່ປິດ ບອກທາງແກ່ ຜູ້ຫຼົງທາງ ຫຼື ເຍືອງປະທັບໃນທີ່ມືດດ້ວຍຕັ້ງໃຈວ່າ ຄົນມີຕາດີຈັກເຫັນຮູບ ພຣະອົງຜູ້ຈະເລີນ ຂ້ານ້ອຍທັງສອງນີ້ຂໍເຖິງພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ພ້ອມທັງພຣະທຳ ແລະພຣະສົງເປັນສະຣະນະ ຂໍພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຈົ່ງຊົງຈີ່ຂ້ານ້ອຍທັງສອງ ວ່າເປັນອຸປາສິກາຜູ້ເຖິງສະຣະນະ ຕັ້ງແຕ່ວັນນີ້ເປັນຕົ້ນໄປຈົນຕະຫຼອດຊີວິດ

ມານດາ ແລະພັນລະຍາເກົ່າຂອງທ່ານພຣະຍະສະທັງສອງນີ້ ໄດ້ເປັນເຕວາຈິກະອຸປາສິກາ (ຜູ້ກ່າວເຖິງຣັດຕະນະທັງ ໙ ວ່າເປັນສະຣະນະ) ເປັນຄູ່ທຳອິດໃນໂລກ

ເມື່ອແລ້ວ ມານດາບິດາ ແລະພັນລະຍາເກົ່າຂອງທ່ານພຣະຍະສະໄດ້ນຳຂອງຫຍ້າຂອງສັນອັນປະນີດ ປະເຄນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າກັບທ່ານພຣະຍະສະດ້ວຍຕົນເອງ ຈົນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າສະເຫວີຍສຳເລັດແລ້ວ ຊົງທຳມພັດຕາທານແລ້ວລະພຣະຫັດຈາກບາດ ຈຶ່ງນັ່ງໃນບ່ອນສົມຄວນ ລຳດັບນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ຊົງຊີ້ແຈ້ງໃຫ້ມານດາບິດາ ແລະພັນລະຍາເກົ່າຂອງທ່ານພຣະຍະສະເຫັນຊັດແຈ້ງ ຊວນໃຫ້ຍາກຮັບເອົາໄປປະຕິບັດ ຊຸກຍູ້ໃຈໃຫ້ອາດທານແກ່ກ້າ ປອບປະໂລມໃຈໃຫ້ ສົດຊື່ນລ່າເລີງດ້ວຍທຳມິກະຖາແລ້ວ ສະເດັດລຸກຈາກອາສະນະຈາກໄປ

ເລື່ອງການບັນພະຊາຂອງສະຫາຍ ໔ ຄົນຂອງພຣະຍະສະ

[໙໐] ສະຫາຍຄະລິຫັດຂອງທ່ານພຣະຍະສະ ໔ ຄົນ ຄື ວິມະລະ ສຸພາຫຸ ບຸນນະຊິ ຄະວຳປະຕິ ເປັນບຸດຂອງຕະກູນເສດຖີໃຫຍ່ນ້ອຍໃນນະຄອນພາຣານະສີໄດ້ຮູ້ຂ່າວວ່າ “ຍະສະກຸນລະບຸດແຖຜີມ ແລະໜວດນຸ່ງທີ່ມີຜ້າກາສາຍະອອກຈາກເຮືອນບວດເປັນບັນພະຊົດແລ້ວ”

ເມື່ອສະຫາຍຄະລິຫັດໄດ້ຮູ້ຂ່າວແລ້ວ ຈຶ່ງໄດ້ມີຄວາມຄິດດັ່ງນີ້ວ່າ “ທຳວິໄນແລະບັນພະຊາທີ່ຍະສະກຸນລະບຸດແຖຜີມ ແລະໜວດນຸ່ງທີ່ມີຜ້າກາສາຍະອອກຈາກເຮືອນບວດເປັນບັນພະຊົດ ນັ້ນ ຄົງຈະບໍ່ຕ່ຳຊາມແນ່ນອນ” ເມື່ອແລ້ວສະຫາຍຄະລິຫັດເຫຼົ່ານັ້ນ ໄດ້ພາກັນເຂົ້າໄປຫາທ່ານພຣະຍະສະເຖິງທີ່ຢູ່ ເມື່ອເຖິງແລ້ວ ໄດ້ໄຫວ້ທ່ານພຣະຍະສະແລ້ວໄດ້ຍືນຢູ່ໃນບ່ອນສົມຄວນ

ຄັ້ງນັ້ນ ທ່ານພຣະຍະສະໄດ້ພາສະຫາຍຄະລິຫັດ ໔ ຄົນໄປເຂົ້າເຝົ້າພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າເຖິງທີ່ປະທັບ ເມື່ອເຖິງແລ້ວ ໄດ້ຖວາຍອະພິວາດພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າແລ້ວນັ່ງໃນບ່ອນສົມຄວນ ທ່ານພຣະຍະສະຜູ້ນັ່ງໃນບ່ອນສົມຄວນ ໄດ້ຂາບທູນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ດັ່ງນີ້ວ່າ “ຂ້າແດ່ພຣະອົງຜູ້ຈະເລີນ ສະຫາຍຄະລິຫັດຂອງຂ້າພະອົງ ໔ ຄົນເຫຼົ່ານີ້ ຄື ວິມະລະ ສຸພາຫຸ

ປຸນນະຊິ ຄະວໍາປະຕິ ເປັນບຸດຂອງຕະກູນເສດຖີໃຫຍ່ນ້ອຍໃນນະຄອນພາຣານະສີ ຂໍພຣະອົງ
ໂຜດປະທານໂອວາດສັງສອນສະຫາຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າເຫຼົ່ານີ້ດ້ວຍເທີນ

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າໄດ້ຕັດອະນຸປຸບພິກຖາ ຄື ຊົງປະກາດ

໑. ທານະກະຖາ

໒. ສີລະກະຖາ

໓. ສັກຄະກະຖາ

໔. ກາມາທິນະວະກະຖາ

໕. ເນກຂໍາມານິສັງສະກະຖາ ແກ່ສະຫາຍເຫຼົ່ານັ້ນ

ເມື່ອຊົງຊາບວ່າພວກເຂົາມີຈິດສົມຄວນ ອ່ອນໂຍນ ປາສະຈາກນິວອນ ເບີກບານ ຜ່ອງໃສ
ຈົ່ງຊົງປະກາດສາມຸກກັງສິກະທຳມະເທດສະໜາຂອງພຣະພຸດທະເຈົ້າທັງຫຼາຍ ຄື ທຸກ ສະມຸໄທ ນິ
ໂຣດ ມັກ ທຳມະຈັກຊອັນປາສະຈາກທຸລີປາສະຈາກມົນທົນໄດ້ເກີດແກ່ພວກເຂົາເທິງບ່ອນນັ້ນ
ແລ້ວວ່າ “ສິ່ງໃດສິ່ງໜຶ່ງມີຄວາມເກີດຂຶ້ນເປັນທຳມະດາ ສິ່ງນັ້ນທັງປວງມີຄວາມດັບໄປເປັນທຳມະດາ”
ປຸງ ເພື່ອນຜ້າຂາວສະອາດປາສະຈາກມົນທົນຄວນຮັບນ້ຳຍ້ອມໄດ້ເປັນຢ່າງດີ

ພວກເຂົາໄດ້ເຫັນທຳແລ້ວ ບັນລຸທຳແລ້ວ ຮູ້ແຈ້ງທຳແລ້ວ ຍັງລົງສູ່ທຳແລ້ວ ຂ້າມຄວາມ
ສົງໄສແລ້ວ ປາສະຈາກຄວາມແຄງໃຈ ເຖິງຄວາມເປັນຜູ້ແກ່ກ້າ ບໍ່ຕ້ອງເຊື່ອຜູ້ອື່ນໃນຄຳຂອງ
ພຣະສາດສະດາ ໄດ້ຂາບທູນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າດັ່ງນີ້ວ່າ “ຂ້າແດ່ພຣະອົງຜູ້ຈະເລີນ ພວກຂ້າ
ພະອົງເພິ່ງໄດ້ການບັນພະຊາ ເພິ່ງໄດ້ການອຸປະສົມບົດໃນສຳນັກຂອງພຣະອົງດ້ວຍເທີນ

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າໄດ້ຕັດວ່າ “ພວກທ່ານຈົ່ງມາເປັນພິກຂຸເທີນ” ແລ້ວຕັດຕໍ່ໄປວ່າ
“ທຳອັນເຮົາກ່າວດີແລ້ວ ພວກທ່ານຈົ່ງປະພຶດພົມມະຈັນເພື່ອເຮັດທີ່ສຸດແຫ່ງທຸກໂດຍຊອບເທີນ”
ພຣະວາຈານັ້ນ ໄດ້ເປັນການອຸປະສົມບົດຂອງທ່ານເຫຼົ່ານັ້ນ

ຫຼັງຈາກນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າໄດ້ຊົງປະທານໂອວາດສັງສອນພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ດ້ວຍ
ທຳມິກະຖາ ເມື່ອຊົງປະທານໂອວາດສັງສອນດ້ວຍທຳມິກະຖາຢູ່ ຈິດຂອງພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນກໍລຸດພົ້ນ
ຈາກອາສະວະທັງຫຼາຍຍ້ອນບໍ່ຖືໝັ້ນ

ຄັ້ງນັ້ນ ມີພຣະອະຣະຫັນເກີດຂຶ້ນໃນໂລກ ໑໑ ອົງ

ເລື່ອງການບັນພະຊາຂອງສະຫາຍ ໔ ຄົນຂອງພຣະຍະສະ ຈົບ

ເລື່ອງການບັນພະຊາຂອງສະຫາຍ ໕໐ ຄົນຂອງພຣະຍະສະ

[໓໑] ສະຫາຍຄະລິທັດຂອງທ່ານພຣະຍະສະຈຳນວນ ໕໐ ຄົນ ເປັນຊາວຊົນນະບົດ
ເປັນບຸດຂອງຕະກູນເສດຖີໃຫຍ່ນ້ອຍໄດ້ຮູ້ຂ່າວວ່າ “ຍະສະກຸນລະບຸດແຖຜົມ ແລະໜວດນຸ່ງຫົ່ມ
ຜ້າກາສາຍະ ອອກຈາກເຮືອນບວດເປັນບັນພະຊົດແລ້ວ” ເມື່ອສະຫາຍຄະລິທັດໄດ້ຮູ້ຂ່າວແລ້ວ

ຈຶ່ງໄດ້ມີຄວາມຄິດ ດັ່ງນີ້ວ່າ “ທຳວິໄນ ແລະບັນພະຊາທີ່ຍະສະກຸນລະບຸດແຖຜົມ ແລະໜວດນຸ່ງ ທີ່ມື້ກາສາຍະ ອອກຈາກເຮືອນບວດເປັນບັນພະຊິດນັ້ນ ຄົງຈະບໍ່ຕຳຊາມແນ່ນອນ” ເມື່ອແລ້ວ ສະຫາຍຄະລິທັດເຫຼົ່ານັ້ນ ໄດ້ພາກັນເຂົ້າໄປຫາທ່ານພຣະຍະສະເຖິງທີ່ຢູ່ ເມື່ອເຖິງແລ້ວ ໄດ້ໄຫວ້ ທ່ານພຣະຍະສະ ຍືນຢູ່ບ່ອນສົມຄວນ

ຄັ້ງນັ້ນ ທ່ານພຣະຍະສະຈຶ່ງພາສະຫາຍຄະລິທັດ ໔໐ ຄົນ ໄປເຂົ້າເຝົ້າພຣະຜູ້ມີພຣະ ພາກເຈົ້າເຖິງທີ່ປະທັບ ເມື່ອເຖິງແລ້ວ ໄດ້ຖວາຍອະພິວາດພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າແລ້ວນັ້ງໃນ ບ່ອນສົມຄວນ

ທ່ານພຣະຍະສະຜູ້ນັ້ງໃນບ່ອນສົມຄວນ ໄດ້ຂາບທູນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ດັ່ງນີ້ວ່າ “ຂ້າແດ່ພຣະອົງຜູ້ຈະເລີນ ສະຫາຍຄະລິທັດຂອງຂ້າພະອົງ ໔໐ ຄົນເຫຼົ່ານີ້ ເປັນຊາວຊົນນະບົດ ເປັນບຸດຂອງຕະກູນເສດຖີໃຫຍ່ນ້ອຍ ຂໍພຣະອົງໂຜດປະທານໂອວາດສັ່ງສອນສະຫາຍຂອງຂ້າ ພະອົງເຫຼົ່ານີ້ດ້ວຍເທີນ

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າໄດ້ຕັດອະນຸປຸບພິກຖາ ຄື ຊົງປະກາດ

໑. ທານະກະຖາ	໒. ສີລະກະຖາ
໓. ສັກຄະກະຖາ	໔. ກາມາທິນະວະກະຖາ
໕. ເນກຂຳມານິສັງສະກະຖາ	ແກ່ສະຫາຍເຫຼົ່ານັ້ນ

ເມື່ອຊົງຊາບວ່າພວກເຂົາມີຈິດສົມຄວນ ອ່ອນໂຍນ ປາສະຈາກນິວອນ ເບີກບານ ຜ່ອງໃສ ຈຶ່ງຊົງປະກາດສາມຸກກັງສິກະທຳມະເທດສະໜາຂອງພຣະພຸດທະເຈົ້າທັງຫຼາຍ ຄື ທຸກ ສະມຸໂທ ນິ ໂຣດ ມັກ ທຳມະຈັກຊອັນປາສະຈາກທຸລີ ປາສະຈາກມົນທົນໄດ້ເກີດແກ່ພວກເຂົາ ໃນບ່ອນນັ້ງນັ້ນ ແລ ວ່າ “ສິ່ງໃດສິ່ງໜຶ່ງ ມີຄວາມເກີດຂຶ້ນເປັນທຳມະດາ ສິ່ງນັ້ນທັງປວງມີຄວາມດັບໄປເປັນທຳມະ ດາ” ປຸງເໝືອນຜ້າຂາວສະອາດ ປາສະຈາກມົນທົນ ຄວນຮັບນ້ຳຍ້ອມໄດ້ເປັນຢ່າງດີ

ພວກເຂົາໄດ້ເຫັນທຳແລ້ວ ບັນລຸທຳແລ້ວ ຮູ້ແຈ້ງທຳແລ້ວ ຍັງລົງສູ່ທຳແລ້ວ ຂ້າມຄວາມ ສົງໄສແລ້ວ ປາສະຈາກຄວາມແຄງໃຈ ເຖິງຄວາມເປັນຜູ້ແກ່ກ້າ ບໍ່ຕ້ອງເຊື່ອຜູ້ອື່ນ ໃນຄຳສອນ ຂອງພຣະສາດສະດາ ໄດ້ຂາບທູນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າດັ່ງນີ້ວ່າ “ຂ້າແດ່ພຣະອົງຜູ້ຈະເລີນ ພວກຂ້າພະອົງເພິ່ງໄດ້ການບັນພະຊາ ເພິ່ງໄດ້ການອຸປະສົມບົດໃນສຳນັກຂອງພຣະອົງ

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າ “ພວກທ່ານຈົ່ງມາເປັນພິກຂຸເທີນ” ແລ້ວຕັດຕໍ່ໄປວ່າ “ທຳ ອັນເຮົາກ່າວດີແລ້ວ ພວກທ່ານຈົ່ງປະພຶດພົມມະຈັນເພື່ອເຮັດທີ່ສຸດທຸກໂດຍຊອບເທີນ

ພຣະວາຈານັ້ນ ໄດ້ເປັນການອຸປະສົມບົດຂອງທ່ານເຫຼົ່ານັ້ນ ຫຼັງຈາກນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະ

ພາກເຈົ້າໄດ້ຊົງປະທານໂອວາດສັງສອນພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ດ້ວຍທຳມິກະຖາ ເມື່ອຊົງປະທານໂອວາດ
ສັງສອນດ້ວຍທຳມິກະຖາຢູ່ ຈິດຂອງພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ກໍລຸດພົ້ນຈາກອາສະວະທັງຫຼາຍຍ້ອນບໍ່ຖືໝັ້ນ

ຄັ້ງນັ້ນ ມີພຣະອະຣະຫັນເກີດຂຶ້ນໃນໂລກ ໖໑ ອົງ

ບັນພະຊາກະຖາ ຈົບ

໘. ມາຣະກະຖາ

ວ່າດ້ວຍມານ

ເລື່ອງສົງພຣະອະຣະຫັນ ໖໐ ອົງ ໄປປະກາດສາດສະໜາ

[໖໒] ຄັ້ງນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າໄດ້ຮັບສັ່ງກັບພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເຮົາ
ພົ້ນແລ້ວຈາກບ່ວງທັງປວງ ທັງທີ່ເປັນຂອງທິບ ທັງທີ່ເປັນຂອງມະນຸດ ແມ່ນພວກທ່ານກໍພົ້ນ
ແລ້ວຈາກບ່ວງທັງປວງ ທັງທີ່ເປັນຂອງທິບ ທັງທີ່ເປັນຂອງມະນຸດ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພວກທ່ານຈົ່ງ
ຈາຣິກໄປ ເພື່ອປະໂຫຍດສຸກແກ່ຊົນຈຳນວນຫຼາຍ ເພື່ອອະນຸເຄາະຊາວໂລກ ເພື່ອປະໂຫຍດ
ເກື້ອກູນ ແລະຄວາມສຸກແກ່ທວຍເທບແລະມະນຸດ ຢ່າໄປໂດຍທາງດຽວກັນສອງອົງ ຈົ່ງສະແດງ
ທຳມີຄວາມງາມໃນເບື້ອງຕົ້ນ ມີຄວາມງາມໃນທ່າມກາງ ແລະມີຄວາມງາມໃນທີ່ສຸດ ຈົ່ງປະກາດ
ພົມມະຈັນ ພ້ອມທັງອັດຖະ ແລະພະຍັນຊະນະບໍລິສຸດບໍລິບູນຄົບຖ້ວນ ສັດທັງຫຼາຍທີ່ມີທຸລີໃນຕາ
ໜ້ອຍມີຢູ່ ຈັກເສື່ອມຍ້ອນບໍ່ໄດ້ຟັງທຳ ຈັກມີຜູ້ຮູ້ທຳ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ແມ່ນເຮົາກໍຈັກໄປສູ່ເຂດອຸຣຸ
ເວລາເສນານິຄົມເພື່ອສະແດງທຳ

ເລື່ອງມານ

[໖໓] ຄັ້ງນັ້ນ ມານຜູ້ມີບາບໄດ້ເຂົ້າເຝົ້າພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າເຖິງທີ່ປະທັບ ເມື່ອເຖິງ
ແລ້ວ ໄດ້ຂາບທູນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າເປັນຄາຖາຄວາມ ວ່າ

ທ່ານໄດ້ຖືກບ່ວງທັງປວງ ທັງທີ່ເປັນຂອງທິບ
ທັງທີ່ເປັນຂອງມະນຸດຄ້ອງໄວ້ແລ້ວ
ທ່ານໄດ້ຖືກຜູກດ້ວຍເຄື່ອງພັນທະນາການທັງຫຼາຍ
ແນ່ນ ທ່ານສະມະນະ ທ່ານບໍ່ພົ້ນຈາກເຮົາໄດ້

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າໄດ້ຕັດວ່າ

“ເຮົາໄດ້ພົ້ນແລ້ວຈາກບ່ວງທັງປວງ ທັງທີ່ເປັນຂອງທິບ
ທັງທີ່ເປັນຂອງມະນຸດ ເຮົາໄດ້ພົ້ນແລ້ວຈາກເຄື່ອງພັນທະນາການທັງຫຼາຍ

ແນ່ນ ມານຜູ້ກະທຳເຊິ່ງທີ່ສຸດ ເຮົາກຳຈັດທ່ານໄດ້ແລ້ວ

ມານຂາບທູນວ່າ

ບ່ວງ ນີ້ທ່ຽວໄປໃນອາກາດ ມີໃຈ ສັນຈອນໄປຢູ່
ເຮົາຈັກຄ້ອງທ່ານດ້ວຍບ່ວງນັ້ນ
ສະມະນະ ທ່ານບໍ່ພົ້ນຈາກເຮົາໄດ້

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າ

ເຮົາປາສະຈາກຄວາມພໍໃຈໃນອາລົມເຫຼົ່ານີ້
ຄື ຮູບ ສຽງ ກິນ ຣົດ ໄຜດຖັບພະ ເຊິ່ງເປັນທີ່ຮື້ນຮົມໃຈ
ມານຜູ້ກະທຳເຊິ່ງທີ່ສຸດ ເຮົາກຳຈັດທ່ານໄດ້ແລ້ວ

ຂະນະນັ້ນ ມານຜູ້ມີບາບຮູ້ວ່າ “ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຊົງຮູ້ຈັກເຮົາ ພຣະສຸຄິດຊົງຮູ້ຈັກ
ເຮົາ” ມີທຸກ ເສຍໃຈ ໄດ້ຫາຍໄປໃນທີ່ນັ້ນ

ມາຣະກະຖາ ຈົບ

໙. ປັບພັດຊຸປະສຳປະທາກະຖາ

ວ່າດ້ວຍການບັນພະຊາແລະອຸປະສົມບົດດ້ວຍໂຕສະຣະນະຄົມ

ເລື່ອງຊົງອະນຸຍາດພິກຂຸບັນພະຊາອຸປະສົມບົດໃຫ້ກຸນລະບຸດ

[໓໔] ສະໄໝນັ້ນ ພິກຂຸທັງຫຼາຍພາເຫຼົ່າກຸນລະບຸດ ຜູ້ມັງບັນພະຊາແລະມັງອຸປະສົມບົດ
ມາຈາກທິດຕ່າງ ໆ ຈາກຊົນນະບົດຕ່າງ ໆ ດ້ວຍຕັ້ງໃຈວ່າ “ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຈັກຊົງໃຫ້
ພວກເຂົາບັນພະຊາອຸປະສົມບົດ” ໃນການທີ່ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພາກັນນຳກຸນລະບຸດມາຫຼາຍ ເພື່ອມັງ
ບັນພະຊາ ແລະມັງອຸປະສົມບົດ ຍ່ອມເປັນການລຳບາກ

ຄັ້ງນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າປະທັບຫຼົບຫຼີກຢູ່ໃນທີ່ສະຫງັດ ຊົງເກີດຄວາມຄຳນຶງຂຶ້ນ
ໃນພຣະຫະໄທແນວນີ້ວ່າ “ບັດນີ້ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພາເຫຼົ່າກຸນລະບຸດຜູ້ມັງບັນພະຊາ ແລະມັງອຸປະ
ສົມບົດມາຈາກທິດນັ້ນ ໆ ຈາກຊົນນະບົດຕ່າງ ໆ ດ້ວຍຕັ້ງໃຈວ່າ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຈັກຊົງ
ໃຫ້ພວກເຂົາບັນພະຊາອຸປະສົມບົດ ໃນການທີ່ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພາກັນນຳກຸນລະບຸດມາຫຼາຍ ເພື່ອ
ມັງບັນພະຊາ ແລະມັງອຸປະສົມບົດ ຍ່ອມເປັນການລຳບາກ ຢ່າຈັ່ງຊັ້ນເລີຍ ເຮົາເພິ່ງອະນຸຍາດ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ບັດນີ້ທ່ານທັງຫຼາຍນັ້ນເອງ ຈົ່ງໃຫ້ບັນພະຊາ ຈົ່ງໃຫ້ອຸປະສົມ ບົດໃນທິດນັ້ນ ໆ ໃນຊົນນະບົດນັ້ນ ໆ ເທີ້ນ

ເມື່ອເວລາເຢັນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າສະເດັດອອກຈາກທີ່ພັກ ຊົງສະແດງທຳມິກະຖາ ຍ້ອນເລື່ອງນີ້ເປັນຕົ້ນເຫດ ຮັບສັ່ງກັບພິກຂຸທັງຫຼາຍວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເຮົາຢູ່ໃນທີ່ສະຫງັດ ຫຼືບ ຫຼືກຢູ່ທີ່ນີ້ ໄດ້ເກີດຄວາມຄິດຄຳນຶງຂຶ້ນໃນໃຈວ່າ ບັດນີ້ ພິກຂຸທັງຫຼາຍພາເຫຼົ່າກຸນລະບຸດຜູ້ມັງ ບັນພະຊາ ແລະມັງອຸປະສົມບົດມາຈາກທິດຕ່າງ ໆ ຈາກຊົນນະບົດຕ່າງ ໆ ດ້ວຍຕັ້ງໃຈວ່າ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ຈັກຊົງໃຫ້ພວກເຂົາບັນພະຊາອຸປະສົມບົດ ໃນການທີ່ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພາກັນນຳກຸນລະບຸດມາຫຼາຍ ເພື່ອມັງບັນພະຊາ ແລະມັງອຸປະສົມບົດ ຍ່ອມເປັນການລຳບາກ ຢ່າຈົ່ງຊັ້ນເລີຍ ເຮົາຄວນອະນຸຍາດພິກຂຸທັງຫຼາຍວ່າ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ບັດນີ້ ທ່ານທັງຫຼາຍນັ້ນ ຈົ່ງ ໃຫ້ບັນພະຊາ ຈົ່ງໃຫ້ອຸປະສົມບົດໃນທິດນັ້ນ ໆ ໃນຊົນນະບົດນັ້ນ ໆ ເທີ້ນ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເພິ່ງ ໃຫ້ບັນພະຊາເພິ່ງໃຫ້ອຸປະສົມບົດແນວນີ້

ໃນເບື້ອງຕົ້ນ ເພິ່ງໃຫ້ກຸນລະບຸດຜູ້ມັງບັນພະຊາແລະມັງອຸປະສົມບົດ ແຖຜົມແລະໜວດ ໃຫ້ຄອງຜ້າກາສາຍະ ໃຫ້ຫົ່ມອຸດຕະຣາສົງບ່ຽງປ່າຂ້າງໜຶ່ງ ໃຫ້ຂາບຕີນພິກຂຸທັງຫຼາຍ ໃຫ້ນັ່ງ ຢ່ອງຍໍ ໃຫ້ປະນົມມືແລ້ວສັ່ງວ່າ ທ່ານຈົ່ງກ່າວແນວນີ້ ແລ້ວໃຫ້ວ່າສະຣະນະຄົມດັ່ງນີ້

ໄຕຣສະຣະນະຄົມ

ວ່າດ້ວຍການເຖິງພຣະຣັດຕະນະໄຕຣເປັນສະຣະນະ

ພຸດທັງ	ສະຣະນັງ	ຄັດສາມີ	ຂ້າພະເຈົ້າຂໍເຖິງພຣະພຸດທະເຈົ້າເປັນສະຣະນະ	
ທຳມັງ	ສະຣະນັງ	ຄັດສາມີ	ຂ້າພະເຈົ້າຂໍເຖິງພຣະທຳເປັນສະຣະນະ	
ສັງຄັງ	ສະຣະນັງ	ຄັດສາມີ	ຂ້າພະເຈົ້າຂໍເຖິງພຣະສົງເປັນສະຣະນະ	
ທຸຕິຍຳປິ	ພຸດທັງ	ສະຣະນັງ	ຄັດສາມີ ຯລຯ ພຣະພຸດທະເຈົ້າ ຯລຯ	ແມ່ນຄັ້ງທີ ໒
ທຸຕິຍຳປິ	ທຳມັງ	ສະຣະນັງ	ຄັດສາມີ ຯລຯ ພຣະທຳ	ຯລຯ ແມ່ນຄັ້ງທີ ໒
ທຸຕິຍຳປິ	ສັງຄັງ	ສະຣະນັງ	ຄັດສາມີ ຯລຯ ພຣະສົງ	ຯລຯ ແມ່ນຄັ້ງທີ ໒
ຕະຕິຍຳປິ	ພຸດທັງ	ສະຣະນັງ	ຄັດສາມີ ຯລຯ ພຣະພຸດທະເຈົ້າ	ຯລຯ ແມ່ນຄັ້ງທີ ໓
ຕະຕິຍຳປິ	ທຳມັງ	ສະຣະນັງ	ຄັດສາມີ ຯລຯ ພຣະທຳ	ຯລຯ ແມ່ນຄັ້ງທີ ໓
ຕະຕິຍຳປິ	ສັງຄັງ	ສະຣະນັງ	ຄັດສາມີ ຯລຯ ພຣະສົງ	ຯລຯ ແມ່ນຄັ້ງທີ ໓

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເຮົາອະນຸຍາດບັນພະຊາອຸປະສົມບົດດ້ວຍໄຕຣສະຣະນະຄົມເຫຼົ່ານີ້

ປັບພັດຊຸບສຳປະທາກະຖາ ຈົບ

໑໐. ທຸຕິຍະມາຣະກະຖາ

ວ່າດ້ວຍມານ ເລື່ອງທີ ໒

ເລື່ອງຊົງແນະວິທີໃຫ້ໄດ້ອະນຸດຕະຣະວິມຸດຕິ

[໓໕] ຄັ້ງນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຊົງຈຳພັນສາແລ້ວ ໄດ້ຮັບສັ່ງກັບພິກຂຸທັງຫຼາຍວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຍ້ອນມະນະສຶກາມໂດຍແຍບຄາຍ ຍ້ອນຕັ້ງຄວາມພຽນຊອບໂດຍແຍບຄາຍ ເຮົາຈຶ່ງໄດ້ບັນລຸອະນຸດຕະຣະວິມຸດຕິ ໄດ້ເຮັດອະນຸດຕະຣະວິມຸດຕິໃຫ້ແຈ້ງ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຍ້ອນເຮັດໄວ້ໃນໃຈໂດຍແຍບຄາຍ ຍ້ອນຕັ້ງຄວາມພຽນຊອບໂດຍແຍບຄາຍ ແມ່ນທ່ານ ທັງຫຼາຍຍ່ອມບັນລຸອະນຸດຕະຣະວິມຸດຕິໄດ້ ຍ່ອມເຮັດອະນຸດຕະຣະວິມຸດຕິໃຫ້ແຈ້ງໄດ້

ລຳດັບນັ້ນ ມານຜູ້ມີບາບໄດ້ເຂົ້າໄປເຝົ້າພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າເຖິງທີ່ປະທັບ ເມື່ອເຖິງແລ້ວໄດ້ຂາບທຸນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າເປັນຄາຖາຄວາມ ວ່າ

“ທ່ານໄດ້ຖືກຜູກດ້ວຍບ່ວງມານ ທັງທີ່ເປັນຂອງທົບ
ທັງທີ່ເປັນຂອງມະນຸດ
ທ່ານໄດ້ຖືກເຄື່ອງຜູກຫຼາຍປະການຮັດກັງວໄວ້ແລ້ວ
ສະມະນະ ທ່ານບໍ່ພົ້ນຈາກເຮົາໄດ້ດອກ

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າໄດ້ຕັດວ່າ

“ເຮົາໄດ້ພົ້ນແລ້ວຈາກບ່ວງມານ ທັງທີ່ເປັນຂອງທົບ
ທັງທີ່ເປັນຂອງມະນຸດ ເຮົາໄດ້ພົ້ນແລ້ວຈາກເຄື່ອງຜູກຫຼາຍປະການ
ມານຜູ້ກະທຳເຊິ່ງທີ່ສຸດ ເຮົາກຳຈັດທ່ານໄດ້ແລ້ວ

ຂະນະນັ້ນ ມານຜູ້ມີບາບຮູ້ວ່າ “ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຊົງຮູ້ຈັກເຮົາ ພຣະສຸຄົດຊົງຮູ້ ຈັກເຮົາ” ມີທຸກ ເສຍໃຈ ໄດ້ຫາຍໂຕໄປຈາກທີ່ນັ້ນ

ທຸຕິຍະມາຣະກະຖາ ຈົບ

໑໑. ພັດທະວັກຄີຍະວັດຖຸ

ວ່າດ້ວຍພິກຂຸພັດທະວັກຄີ

ເລື່ອງຊົງສະແດງທຳໂຜດພັດທະວັກຄີ ໓໐ ຄົນ

[໓໖] ຄັ້ງນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າປະທັບຢູ່ໃນນະຄອນພາຣານະສີ ຕາມພຣະອັດທະ

ຍາໄສ ແລ້ວໄດ້ສະເດັດຈາກໂປທາງເຂດອຸຣຸເວລາ ສະເດັດຫຼີກຈາກທາງ ເຂົ້າໄປສູ່ເຂດປ່າແຫ່ງໜຶ່ງ ເມື່ອສະເດັດເຖິງເຂດປ່າແຫ່ງນັ້ນແລ້ວ ໄດ້ປະທັບນັ່ງຢູ່ ຂ່ວງໄມ້ຕົ້ນໜຶ່ງ

ສະໄໝນັ້ນ ສະຫາຍພັດທະວັກຄີປະມານ ໓໐ ຄົນພ້ອມພັນລະຍາບຳເລີກັນໃນເຂດປ່າແຫ່ງນັ້ນ ສະຫາຍຄົນໜຶ່ງບໍ່ມີພັນລະຍາ ພວກສະຫາຍ ຈຶ່ງນຳຍິງແພດສະຫຍາມາເພື່ອປະໂຫຍດແກ່ເຂົາ ຕໍ່ມາ ຍິງແພດສະຫຍາໄດ້ລັກຂອງໜີໄປ ຂະນະທີ່ພວກເຂົາເຜີຍເຮືມົວບຳເລີກັນ ສະຫາຍເຫຼົ່ານັ້ນເມື່ອຈະຊ່ວຍເຫຼືອເຂົາ ຈຶ່ງທຽວຕາມຫາຍິງແພດສະຫຍາຈົນໄປເຖິງເຂດປ່າແຫ່ງນັ້ນ ໄດ້ເຫັນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າປະທັບນັ່ງຢູ່ ຂ່ວງໄມ້ຕົ້ນໜຶ່ງ ເມື່ອເຫັນແລ້ວຈຶ່ງເຂົ້າໄປເຝົ້າພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າເຖິງທີ່ປະທັບ ເມື່ອເຖິງແລ້ວໄດ້ຂາບທູນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າດັ່ງນີ້ວ່າ “ພຣະອົງຊົງເຫັນຍິງຄົນໜຶ່ງແດ່ບໍ່? ຂ້ານ້ອຍ

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ຊົງຍ້ອນຖາມວ່າ “ກຸມານທັງຫຼາຍ ພວກທ່ານມີຄວາມຕ້ອງການຍິງສາວໄປເຮັດຫຍັງ?”

ສະຫາຍພັດທະວັກຄີຂາບທູນວ່າ “ຂ້າແດ່ພຣະອົງຜູ້ຈະເລີນ ພວກຂ້າພະອົງເປັນສະຫາຍພັດທະວັກຄີມີປະມານ ໓໐ ຄົນໃນເຂດນີ້ ພ້ອມພັນລະຍາບຳເລີກັນໃນເຂດປ່າ ແຫ່ງນີ້ ສະຫາຍຄົນໜຶ່ງບໍ່ມີພັນລະຍາ ພວກຂ້າພະອົງຈຶ່ງໄດ້ນຳຍິງແພດສະຫຍາມາເພື່ອປະໂຫຍດແກ່ເຂົາ ຕໍ່ມາ ຍິງແພດສະຫຍາໄດ້ລັກຂອງໜີໄປ ຂະນະພວກຂ້າພະອົງເຜີຍເຮືມົວບຳເລີກັນຢູ່ ຍ້ອນເຫດນັ້ນ ພວກຂ້າພະອົງເປັນສະຫາຍກັນ ເມື່ອຈະຊ່ວຍເຫຼືອເຂົາ ຈຶ່ງທຽວຕາມຫາຍິງແພດສະຫຍາຈົນໄດ້ມາເຖິງເຂດປ່າແຫ່ງນີ້ ຂ້ານ້ອຍ

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າໄດ້ຕັດວ່າ “ກຸມານທັງຫຼາຍ ພວກທ່ານຈະສຳຄັນຄວາມຂໍ້ນີ້ວ່າ ແນວໃດ ການທີ່ພວກທ່ານຈະສະແຫວງຫາຍິງ ຫຼື ສະແຫວງຫາຕົນ ຢ່າງໃດຈະປະເສີດກວ່າກັນ

ການທີ່ພວກຂ້າພະອົງ ສະແຫວງຫາຕົນ ປະເສີດກວ່າ ຂ້ານ້ອຍ
ກຸມານທັງຫຼາຍ ຖ້າແນວນັ້ນ ພວກທ່ານຈຶ່ງນັ່ງລົງ ເຮົາຈັກສະແດງທຳແກ່ພວກທ່ານ
ສະຫາຍພັດທະວັກຄີເຫຼົ່ານັ້ນ ທູນຮັບວ່າ “ດີແລ້ວ ຂ້ານ້ອຍ” ຖວາຍອະພິວາດພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າແລ້ວນັ່ງໃນບ່ອນສົມຄວນ

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ໄດ້ຕັດອະນຸປຸບພິກຖາ ຄື ຊົງປະກາດ

໑. ທານະກະຖາ	໒. ສິລະກະຖາ
໓. ສັກຄະກະຖາ	໔. ກາມາທິນະວະກະຖາ
໕. ເນກຂຳມານິສັງສະກະຖາ	ແກ່ພວກເຂົາ

ເມື່ອຊົງຊາບວ່າພວກເຂົາມີຈິດສົມຄວນ ອ່ອນໂຍນ ປາສະຈາກນິວອນ ເບີກບານ ຜ່ອງໃສ ຈົ່ງຊົງປະກາດສາມຸກກັງສີກະທຳມະເທດສະໜາຂອງພຣະພຸດທະເຈົ້າທັງຫຼາຍ ຄື ທຸກ ສະມຸໄທ ນິ ໂຣດ ມັກ ທຳມະຈັກຊອ້ນປາສະຈາກທຸລີປາສະຈາກມົນທົນ ໄດ້ເກີດແກ່ພວກເຂົາ ເທິງບ່ອນນັ້ງນັ້ນ ວ່າ “ສິ່ງໃດສິ່ງໜຶ່ງມີຄວາມເກີດຂຶ້ນເປັນທຳມະດາ ສິ່ງນັ້ນ ທັງປວງມີຄວາມດັບໄປ ເປັນທຳມະດາ” ປຸງເໝືອນ ຜ້າຂາວສະອາດຄວນຮັບນ້ຳຍ້ອມໄດ້ເປັນຢ່າງດີ

ພວກເຂົາໄດ້ເຫັນທຳແລ້ວ ບັນລຸທຳແລ້ວ ຮູ້ແຈ້ງທຳແລ້ວ ຍັງລົງສູ່ທຳແລ້ວ ຂ້າມຄວາມ ສົງໄສແລ້ວ ປາສະຈາກຄວາມແຄງໃຈ ເຖິງຄວາມເປັນຜູ້ແກ່ກ້າ ບໍ່ຕ້ອງເຊື່ອຜູ້ອື່ນໃນຄຳສອນ ຂອງພຣະສາດສະດາ ໄດ້ຂາບທູນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າດັ່ງນີ້ວ່າ “ຂ້າແດ່ພຣະອົງຜູ້ຈະເລີນ ພວກຂ້າພະອົງເພິ່ງໄດ້ການບັນພະຊາ ເພິ່ງໄດ້ການອຸປະສົມບົດໃນສຳນັກຂອງພຣະຜູ້ມີພຣະ ພາກເຈົ້າ

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າ “ພວກທ່ານຈົ່ງມາເປັນພິກຂຸເທີນ” ແລ້ວຕັດຕໍ່ໄປວ່າ “ທ່ານ ອັນເຮົາກ່າວດີແລ້ວ ພວກທ່ານຈົ່ງປະພຶດພົມມະຈັນເພື່ອເຮັດທີ່ສຸດທຸກໂດຍຊອບເທີນ

ພຣະວາຈານັ້ນ ໄດ້ເປັນການອຸປະສົມບົດຂອງທ່ານເຫຼົ່ານັ້ນ

ພັດທະວັກຄີຍະວັດຖຸ ຈົບ

ພານະວານທີ ໒ ຈົບ

໑໒. ອຸຣຸເວລະປາຕິຫາຣິຍະກະຖາ

ວ່າດ້ວຍປາຕິຫານທີ່ເຂດອຸຣຸເວລາ

ເລື່ອງຊະດິນ ໓ ພີ່ນ້ອງ

[໓໗] ຄັ້ງນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າສະເດັດຈາຣິກໄປໂດຍລຳດັບ ລຸເຖິງເຂດອຸຣຸເວລາ ສະໄໝນັ້ນ ຊະດິນ ໓ ຄົນ ຄື ອຸເວລະກັດສະປະ ນະທິກັດສະປະ ຄະຍາກັດສະປະ ອາໄສຢູ່ທີ່ ເຂດອຸຣຸເວລາ ໃນຊະດິນ ໓ ຄົນນັ້ນ ຊະດິນອຸເວລະກັດສະປະເປັນຜູ້ນຳ ເປັນຜູ້ຝຶກ ເປັນເລີດ ເປັນຫົວໜ້າ ເປັນປະທານຂອງຊະດິນ ໔໐໐ ຄົນ ຊະດິນນະທິກັດສະປະເປັນຜູ້ນຳ ເປັນຜູ້ຝຶກ ເປັນເລີດ ເປັນຫົວໜ້າ ເປັນປະທານ ຂອງຊະດິນ ໓໐໐ ຄົນ ຊະດິນຄະຍາກັດສະປະເປັນຜູ້ນຳ ເປັນຜູ້ຝຶກ ເປັນເລີດ ເປັນຫົວໜ້າ ເປັນປະທານ ຂອງຊະດິນ ໒໐໐ ຄົນ

ຕໍ່ມາ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ໄດ້ສະເດັດໄປສູ່ອາສົມຂອງຊະດິນອຸເວລະກັດສະປະ ເມື່ອ

ເຖິງແລ້ວ ໄດ້ຕັດກັບຊະດິນອຸເວລະກັດສະປະດັ່ງນີ້ວ່າ “ກັດສະປະ ຖ້າທ່ານບໍ່ໜັກໃຈ ເຮົາຈະຂໍພັກຢູ່ໃນໂຮງໄຟຄືນໜຶ່ງ

ຊະດິນອຸເວລະກັດສະປະຂາບທູນວ່າ “ທ່ານມະຫາສະມະນະ ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ໜັກໃຈເລີຍ ຫາກແຕ່ວ່າ ໃນໂຮງໄຟນັ້ນ ມີພະຍານາກທີ່ດູຮ້າຍ ມີລິດ ເປັນອະສັຣະພິດ ມີພິດຮ້າຍ ຂໍມັນຢ່າໄດ້ທຳຮ້າຍທ່ານເລີຍ

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ໄດ້ຕັດກັບຊະດິນອຸເວລະກັດສະປະ ແມ່ນຄັ້ງທີ ໒ ວ່າ “ກັດສະປະ ຖ້າທ່ານບໍ່ໜັກໃຈ ຄືນນີ້ ເຮົາຈະຂໍພັກໃນໂຮງໄຟ

ຊະດິນອຸເວລະກັດສະປະກໍຂາບທູນວ່າ “ທ່ານມະຫາສະມະນະ ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ໜັກໃຈເລີຍ ຫາກແຕ່ວ່າ ໃນໂຮງໄຟນັ້ນ ມີພະຍານາກທີ່ດູຮ້າຍ ມີລິດ ເປັນອະສັຣະພິດ ມີພິດຮ້າຍ ຂໍມັນຢ່າໄດ້ທຳຮ້າຍທ່ານເລີຍ

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າໄດ້ຕັດກັບຊະດິນອຸເວລະກັດສະປະ ແມ່ນຄັ້ງທີ ໓ ວ່າ “ກັດສະປະ ຖ້າທ່ານບໍ່ໜັກໃຈ ຄືນນີ້ ເຮົາຈະຂໍພັກໃນໂຮງໄຟ

ຊະດິນອຸເວລະກັດສະປະກໍຂາບທູນວ່າ “ຂ້າແດ່ມະຫາສະມະນະ ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ໜັກໃຈເລີຍ ຫາກແຕ່ວ່າໃນໂຮງໄຟນັ້ນ ມີພະຍານາກທີ່ດູຮ້າຍ ມີລິດ ເປັນອະສັຣະພິດ ມີພິດຮ້າຍ ມັນຢ່າໄດ້ທຳຮ້າຍທ່ານເລີຍ

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າໄດ້ຕັດຕໍ່ໄປວ່າ “ພະຍານາກບໍ່ທຳຮ້າຍເຮົາ ທ່ານກັດສະປະ ທ່ານໂຜດອະນຸຍາດໂຮງໄຟແກ່ເຮົາເທີ້ນ

ຊະດິນອຸເວລະກັດສະປະກໍຂາບທູນວ່າ “ຂ້າແດ່ມະຫາສະມະນະ ນິມົນທ່ານຢູ່ຕາມສະບາຍເທີ້ນ

ລຳດັບນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ໄດ້ສະເດັດເຂົ້າໄປສູ່ໂຮງໄຟ ຊົງປູເຄື່ອງປູລາດຫຍ້າ ປະທັບນັ່ງຄັ້ງ ຕັ້ງພຣະກາຍກົງ ດຳລົງສະຕິໄວ້ສະເພາະໜ້າ

ປາຕິຫານທີ ໑

ເລື່ອງໂຮງບູຊາໄຟ

[໓໘] ຄັ້ງນັ້ນ ພະຍານາກນັ້ນ ໄດ້ເຫັນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າສະເດັດເຂົ້າໄປ ກໍໂກດເຄືອງ ບໍ່ພໍໃຈ ບັງຫວນຄວັນໃຫ້ມີຂຶ້ນ

ທັນໃດນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຊົງພຣະດຳຣິວ່າ “ຖ້າຈັ່ງໃດ ເຮົາເພິ່ງຄອບງຳອຳນາດຂອງພະຍານາກນີ້ດ້ວຍອຳນາດຂອງເຮົາ ບໍ່ໃຫ້ຣະຄາຍຜິວ ໜັງ ຊີ້ນ ເອັນ ກະດູກ ແລະ ເຍື່ອກະດູກ” ລຳດັບນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຊົງສະແດງອິດທາພິສັງຂານແນວນັ້ນ ບັງຫວນຄວັນອອກມາຄືກັນ

ພະຍານາກທົນການລົບຫຼຸບໍ່ໄດ້ ຈຶ່ງພົ່ນໄຟໃສ່ທັນທີ
ຝ່າຍພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າກໍຊົງເຂົ້າເຕໂຊກະສິນ ໃຫ້ມີແສງສະຫວ່າງລຸກເປັນໄຟສູ້
ເມື່ອທັງສອງຝ່າຍບັນດານໃຫ້ເກີດໄຟຂຶ້ນ ເຮືອນໄຟໄດ້ລຸກຮຸ່ງແຈ້ງເໝືອນທະເລເພິ່ງ
ລຳດັບນັ້ນ ຊະດິນທັງຫຼາຍທີ່ກຳລັງພາກັນອ້ອມເຮືອນໄຟກ່າວກັນວ່າ “ທ່ານຜູ້ຈະເລີນ
ທັງຫຼາຍ ມະຫາສະມະນະອົງງາມນັ້ນ ຄົງຈະຖືກພະຍານາກຂ້າໄປແລ້ວ

ເມື່ອຣາຕິນັ້ນຜ່ານໄປ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ກໍຊົງຄອບງຳອຳນາດຂອງພະຍານາກນັ້ນ
ດ້ວຍອຳນາດຂອງພຣະອົງ ບໍ່ໃຫ້ຣະຄາຍຜິວ ໜັງ ຊີ້ນ ເອັນ ກະດູກ ແລະເຍື່ອກະດູກໄດ້ ຊົງ
ຈັບພະຍານາກຂົດເປັນວົງມົນແລ້ວຈັບຍັດລົງໃນບາດ ແລ້ວນຳໄປສະແດງແກ່ຊະດິນອຸເວລະ
ກັດສະປະວ່າ “ທ່ານກັດສະປະ ນີ້ພະຍານາກຂອງທ່ານ ເຮົາຄອບງຳອຳນາດຂອງມັນດ້ວຍ
ອຳນາດຂອງເຮົາໄດ້ແລ້ວ

ຂະນະນັ້ນ ຊະດິນອຸເວລະກັດສະປະຄິດວ່າ “ມະຫາສະມະນະມີລິດຫຼາຍ ມີອານຸພາບ
ຫຼາຍແທ້ນີ້ ສາມາດຄອບງຳອຳນາດຂອງພະຍານາກທີ່ດຸຣ້າຍ ມີລິດ ເປັນອະສິຣະພິດ ມີພິດຣ້າຍ
ໄດ້ດ້ວຍອຳນາດຂອງພຣະອົງ ແຕ່ຄົງບໍ່ໄດ້ເປັນພຣະອະຣະຫັນຄືເຮົາດອກ

ຄາຖາສະຫຼຸບ

[໓໙] ຢູ່ແມ່ນ້ຳເນຣັນຊະຣາ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ
ໄດ້ຕັດກັບຊະດິນອຸເວລະກັດສະປະວ່າ “ກັດສະປະ ຖ້າທ່ານບໍ່ໝັກໃຈ
ຄືນນີ້ເຮົາຈະຂໍພັກໃນໂຮງໄຟ
ຊະດິນອຸເວລະກັດສະປະຂາບທູນວ່າ

ຂ້າແດ່ມະຫາສະມະນະ ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ໝັກໃຈເລີຍ
ຂ້າພະເຈົ້າຫວັງຄວາມຜາສຸກ ຈຶ່ງຫ້າມທ່ານວ່າ ຢູ່ໂຮງໄຟນີ້
ມີພະຍານາກ ເປັນສັດດຸຣ້າຍ ມີລິດ ເປັນອະສິຣະພິດ ມີພິດຣ້າຍ
ມັນຢ່າໄດ້ທຳຮ້າຍທ່ານເລີຍ

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າ

ມັນຄົງບໍ່ທຳຮ້າຍເຮົາດອກ ກັດສະປະ ທ່ານໂຜດອະນຸຍາດໂຮງໄຟເທີນ”
 ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຊົງຮູ້ວ່າ ຊະດິນອຸເວລະກັດສະປະໄດ້ອະນຸຍາດໃຫ້ແລ້ວ
 ບໍ່ຊົງເກງກົວ ຊົງປາສະຈາກຄວາມຍ້ານ ສະເດັດເຂົ້າໄປຢູ່ອາໄສ
 ພະຍານາກເຫັນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ຜູ້ສະແຫວງຫາຄຸນສະເດັດເຂົ້າໄປ
 ກໍບໍ່ພໍໃຈ ໄດ້ບັງຫວນຄວັນອອກມາ
 ຝ່າຍພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ຊົງເປັນມະນຸດຊະນະມານ ມີພຣະຫະໄທຊິນບານ
 ມີພຣະຫະໄທບໍ່ຂັດເຄືອງ ກໍຊົງບັງຫວນຄວັນໃນໂຮງໄຟນັ້ນ
 ສ່ວນພະຍານາກທຶນການລົບຫຼັບໄຫວ ຈຶ່ງພົ້ນໄຟປານກັບໄຟໄໝ້ປ່າສູ້
 ຝ່າຍພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ຊົງເປັນມະນຸດນາຄະຊົງສະຫຼາດໃນເຕໂຊກະສິນ ຊົງ
 ບັນດານໃຫ້ມີແສງສະຫວ່າງມີໄຟລຸກສູ້

ເມື່ອທັງສອງຝ່າຍຕ່າງບັນດານໄຟໃຫ້ລຸກຂຶ້ນ ເຮືອນໄຟກໍຮຸ່ງແຈ້ງ
 ເໝືອນທະເລເພີງ ພວກຊະດິນກ່າວກັນວ່າ
 ຜູ້ຈະເລີນ ມະຫາສະມະນະອົງງາມນັ້ນຄົງຈະຖືກພະຍານາກຂ້າໄປແລ້ວ
 ເມື່ອຮາຕິນັ້ນຜ່ານໄປ ໄຟຂອງພະຍານາກຖືກທຳລາຍ
 ສ່ວນໄຟຫຼາຍສີຂອງພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຜູ້ຊົງລົດຍັງຢູ່
 ພຣະຣັດສະໝີຫຼາຍສີ ຄື ສີຂຽວ ສີແດງ ສີແສດ ສີເຫຼືອງ
 ສີແກ້ວຜູ້ກ ຜາກົດທີ່ພຣະກາຍຂອງພຣະອັງຄິຣະສະ
 ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ຊົງຈັບພະຍານາກຂົດລົງໃນບາດແລ້ວ
 ຊົງສະແດງແກ່ຊະດິນອຸເວລະກັດສະປະວ່າ “ທ່ານກັດສະປະ ນີ້ພະຍານາກ
 ຂອງທ່ານ ເຮົາຄອບງຳອຳນາດຂອງມັນດ້ວຍອຳນາດຂອງເຮົາໄດ້ແລ້ວ

ຂະນະນັ້ນ ຊະດິນອຸເວລະກັດສະປະເຫຼື້ອມໃສໃນອິດທິປາຕິຫານຂອງພຣະຜູ້ມີພຣະພາກ
 ເຈົ້າຍິ່ງແລ້ວໄດ້ຂາບທູນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າດັ່ງນີ້ວ່າ “ຂ້າແດ່ມະຫາສະມະນະ ໂຜດປະທັບຢູ່
 ບ່ອນນີ້ຢ່າໜີໄປໄສ ຂ້າພະເຈົ້າຈັກບຳລຸງພຣະອົງດ້ວຍພັດຕາຫານເປັນປະຈຳ

ປາຕິຫາຣິທິ ໑ ຈົບ

ປາຕິຫານທິ ໒

ເລື່ອງທ້າວມະຫາຣາດທັງ ໔

[໔໐] ຄັ້ງນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າປະທັບຢູ່ເຂດປ່າແຫ່ງໜຶ່ງ ບໍ່ໄກຈາກອາສົມຂອງຊະ
 ດິນອຸເວລະກັດສະປະ

ເມື່ອຮາຕິຜ່ານໄປແລ້ວ ທ້າວມະຫາຣາດທັງ ໔ ເປ່ງຮັດສະໝີງາມໃນເຂດປ່າທັງໝົດໃຫ້ສະຫວ່າງສະໄຫວ ເຂົ້າໄປເຝົ້າພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າເຖິງທີ່ປະທັບ ເມື່ອເຖິງແລ້ວໄດ້ຖວາຍອະພິວາດພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າແລ້ວໄດ້ຍືນເຝົ້າທັງ ໔ ທິດ ເໝືອນກອງໄຟໃຫຍ່ສັນນັ້ນ

ເມື່ອຮາຕິນັ້ນຜ່ານໄປ ຊະດິນອຸເວລະກັດສະປະໄດ້ເຂົ້າໄປເຝົ້າພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າເຖິງທີ່ປະທັບ ເມື່ອເຖິງແລ້ວໄດ້ຂາບທູນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າດັ່ງນີ້ວ່າ “ຂ້າແດ່ມະຫາສະມະນະ ໄດ້ເວລາແລ້ວ ພັດຕາຫານ ສຳເລັດແລ້ວ ທ່ານພຣະມະຫາສະມະນະ ເມື່ອຮາຕິຜ່ານໄປແລ້ວ ພວກນັ້ນຄືໃຜກັນນໍ ເປ່ງຮັດສະໝີງາມຍັງເຂດປ່າທັງໝົດໃຫ້ສະຫວ່າງສະໄຫວ ເຂົ້າມາເຝົ້າພຣະອົງຖວາຍອະພິວາດແລ້ວໄດ້ຍືນເຝົ້າທັງ ໔ ທິດ ເໝືອນກອງໄຟໃຫຍ່ສັນນັ້ນ

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າ “ກັດສະປະ ພວກນັ້ນ ຄື ທ້າວມະຫາຣາດທັງ ໔ ເຂົ້າມາຫາເຮົາເພື່ອຟັງທຳ”

ຂະນະນັ້ນ ຊະດິນອຸເວລະກັດສະປະໄດ້ມີຄວາມຄິດດັ່ງນີ້ວ່າ “ພຣະມະຫາສະມະນະມີລິດຫຼາຍ ມີອານຸພາບຫຼາຍແທ້ນໍ ຈົນວ່າທ້າວມະຫາຣາດທັງ ໔ ເຂົ້າມາເຝົ້າເພື່ອຟັງທຳ ແຕ່ບໍ່ເປັນພຣະອະຣະຫັນຄືກັນກັບເຮົາດອກ

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ສະເຫວີຍພັດຕາຫານຂອງຊະດິນອຸເວລະກັດສະປະ ແລ້ວປະທັບຢູ່ໃນເຂດປ່າແຫ່ງນັ້ນ

ປາຕິຫາຣິທິ ໒ ຈົບ

ປາຕິຫານທິ ໓

ເລື່ອງທ້າວສັກກະ

[໔໑] ຄັ້ງນັ້ນ ເມື່ອຮາຕິຜ່ານໄປແລ້ວ ທ້າວສັກກະຈອມເທບ ເປ່ງຮັດສະໝີງາມໃນເຂດປ່າທັງໝົດໃຫ້ສະຫວ່າງສະໄຫວ ເຂົ້າໄປເຝົ້າພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າເຖິງທີ່ປະທັບ ເມື່ອເຖິງແລ້ວໄດ້ຖວາຍອະພິວາດພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າແລ້ວປະທັບຍືນ ໃນບ່ອນສົມຄວນ ເໝືອນກອງໄຟໃຫຍ່ທັງາມ ແລະປະນີດກວ່າຮັດສະໝີກ່ອນ ໆ

ເມື່ອຮາຕິນັ້ນຜ່ານໄປ ຊະດິນອຸເວລະກັດສະປະໄດ້ເຂົ້າໄປເຝົ້າພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າເຖິງທີ່ປະທັບ ເມື່ອເຖິງແລ້ວໄດ້ຂາບທູນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າດັ່ງນີ້ວ່າ “ຂ້າແດ່ມະຫາສະມະນະ ໄດ້ເວລາແລ້ວ ພັດຕາຫານສຳເລັດແລ້ວ ຂ້າແດ່ພຣະມະຫາສະມະນະ ຜູ້ນັ້ນ ຄືໃຜກັນນໍ ເມື່ອຮາຕິຜ່ານໄປແລ້ວ ໄດ້ເປ່ງຮັດສະໝີງາມໃນເຂດປ່າທັງໝົດໃຫ້ສະຫວ່າງສະໄຫວ ເຂົ້າມາເຝົ້າພຣະອົງຖວາຍອະພິວາດແລ້ວໄດ້ຍືນໃນບ່ອນສົມຄວນ ເໝືອນກອງໄຟໃຫຍ່ທັງາມແລະປະນີດກວ່າຮັດສະໝີກ່ອນ ໆ

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າ “ກັດສະປະ ຜູ້ນັ້ນ ຄືທ້າວສັກກະຈອມເທບ ເຂົ້າມາຫາເຮົາ ເພື່ອຟັງທຳ

ຂະນະນັ້ນ ຊະດິນອຸເວລະກັດສະປະໄດ້ມີຄວາມຄິດດັ່ງນີ້ວ່າ “ພຣະມະຫາສະມະນະມີລິດຫຼາຍ ມີອານຸພາບຫຼາຍແທ້ນໍ ຈົນວ່າທ້າວສັກກະຈອມເທບເຂົ້າມາຫາເພື່ອຟັງທຳ ແຕ່ບໍ່ເປັນພຣະອະຣະຫັນຄືກັນກັບເຮົາດອກ

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ສະເຫວີຍພັດຕາຫານຂອງຊະດິນອຸເວລະກັດສະປະ ແລ້ວປະທັບຢູ່ໃນເຂດປ່າແຫ່ງນັ້ນ

ປາຕິຫານທີ ໓ ຈົບ

ປາຕິຫານທີ ໔

ເລື່ອງທ້າວສະທຳບໍດີພົມ

[໔໒] ຄັ້ງນັ້ນ ເມື່ອຣາຕິຜ່ານໄປແລ້ວ ທ້າວສະທຳບໍດີພົມ ເບິ່ງຮັດສະໝີງາມຍັງເຂດປ່າທັງໝົດໃຫ້ສະຫວ່າງສະໄຫວ ເຂົ້າໄປເຝົ້າພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າເຖິງທີ່ປະທັບ ເມື່ອເຖິງແລ້ວໄດ້ຖວາຍອະພິວາດພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າແລ້ວປະທັບຢືນໃນທີ່ຄວນ ເໝືອນກອງໄຟໃຫຍ່ທີ່ງາມແລະປະນີດກວ່າຮັດສະໝີກ່ອນ ຯ

ເມື່ອຣາຕິນັ້ນຜ່ານໄປ ຊະດິນອຸເວລະກັດສະປະໄດ້ເຂົ້າໄປເຝົ້າພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າເຖິງທີ່ປະທັບ ເມື່ອເຖິງແລ້ວໄດ້ຂາບທູນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າດັ່ງນີ້ວ່າ “ຂ້າແດ່ມະຫາສະມະນະ ໄດ້ເວລາແລ້ວ ພັດຕາຫານສຳເລັດແລ້ວ ຂ້າແດ່ມະຫາສະມະນະ ຜູ້ນັ້ນຄືໃຜກັນນໍ ເມື່ອຣາຕິຜ່ານໄປແລ້ວ ເບິ່ງຮັດສະໝີງາມຍັງເຂດປ່າທັງໝົດໃຫ້ສະຫວ່າງສະໄຫວ ເຂົ້າມາເຝົ້າພຣະອົງ ຖວາຍອະພິວາດແລ້ວໄດ້ຢືນ ໃນບ່ອນສົມຄວນ ເໝືອນກອງໄຟໃຫຍ່ທີ່ງາມແລະປະນີດກວ່າຮັດສະໝີກ່ອນ ຯ

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າ “ກັດສະປະ ຜູ້ນັ້ນ ຄືທ້າວສະທຳບໍດີພົມ ເຂົ້າມາຫາເຮົາ ເພື່ອຟັງທຳ

ຂະນະນັ້ນ ຊະດິນອຸເວລະກັດສະປະໄດ້ມີຄວາມຄິດດັ່ງນີ້ວ່າ “ພຣະມະຫາສະມະນະມີລິດຫຼາຍ ມີອານຸພາບຫຼາຍແທ້ນໍ ຈົນວ່າທ້າວສະທຳບໍດີພົມເຂົ້າມາຫາເພື່ອຟັງທຳ ແຕ່ບໍ່ເປັນພຣະອະຣະຫັນຄືກັນກັບເຮົາດອກ

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າສະເຫວີຍພັດຕາຫານຂອງຊະດິນອຸເວລະກັດສະປະ ແລ້ວປະທັບຢູ່ໃນເຂດປ່າແຫ່ງນັ້ນ

ປາຕິຫານທີ ໔ ຈົບ

ປາຕິທານທີ ໕

ເລື່ອງຊາວອັງຄະແລະມະຄົດ

[໔໖] ສະໄໝນັ້ນ ຊະດິນອຸເວລະກັດສະປະໄດ້ກະກຽມການບູຊາຍັນອັນຍິ່ງໃຫຍ່ ປະຊາຊົນຊາວອັງຄະ ແລະຊາວມະຄົດທັງໝົດ ຕ່າງຖືຂອງຫຍ້າຂອງບໍຣິໂພກເປັນຈຳນວນຫຼາຍ ມຸ້ງໜ້າໄປຫາຊະດິນອຸເວລະກັດສະປະຄິດວ່າ “ບັດນີ້ ເຮົາໄດ້ກະກຽມການບູຊາຍັນອັນຍິ່ງໃຫຍ່ ປະຊາຊົນຊາວອັງຄະ ແລະມະຄົດທັງໝົດຈັກຖືຂອງຫຍ້າຂອງບໍຣິໂພກເປັນຈຳນວນຫຼາຍມຸ້ງໜ້າ ມາຫາ ຖ້າພຣະມະຫາສະມະນະຈັກເຮັດອິດທິປາຕິທານໃນໝູ່ມະຫາຊົນແລ້ວ ລາບສັກກາຣະຈັກ ຈະເລີນຍິ່ງແກ່ພຣະມະຫາສະມະນະ ລາບສັກກາຣະຂອງເຮົາຈັກເສື່ອມ ເຮັດຈັ່ງໃດນໍ ມີອີ່ນ້ື ພຣະມະຫາສະມະນະ ຈຶ່ງຈະບໍ່ສະເດັດມາສັນ

ຄັ້ງນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ຊົງຊາບຄວາມຮຳເພີງໃນໃຈຂອງຊະດິນອຸເວລະກັດສະ ປະດ້ວຍພຣະຫະໄທ ຈຶ່ງສະເດັດໄປສູ່ອຸດຕະຣະກຸຣຸທະວີບ ຊົງນຳບິນທະບາດຈາກທະວີບນັ້ນມາ ສະເຫວີຍທີ່ຝັ່ງສະອະໂນດາດ^໑ ປະທັບພັກກາງເວັນ ໃນບ່ອນນັ້ນ

ເມື່ອຣາຕິນັ້ນຜ່ານໄປ ຊະດິນອຸເວລະກັດສະປະໄດ້ເຂົ້າໄປເຝົ້າພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າເຖິງ ທີ່ປະທັບ ຂາບທູນວ່າ “ຂ້າແດ່ມະຫາສະມະນະ ໄດ້ເວລາແລ້ວ ພັດຕາຫານສຳເລັດແລ້ວ ຂ້າແດ່ ມະຫາສະມະນະ ເປັນຫຍັງນໍ ມື້ວານນີ້ພຣະອົງບໍ່ສະເດັດມາ ອີກຢ່າງໜຶ່ງ ພວກຂ້າພະເຈົ້າຣະ ນິກເຖິງພຣະອົງວ່າ ເປັນຫຍັງນໍ ພຣະມະຫາສະມະນະຈຶ່ງບໍ່ສະເດັດມາ ແຕ່ສ່ວນແຫ່ງຂອງຫຍ້າ ຂອງສັນ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຈັດໄວ້ເພື່ອພຣະອົງແລ້ວ

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ຊົງຍ້ອນຖາມວ່າ “ກັດສະປະ ທ່ານໄດ້ຄິດໄວ້ໃນໃຈບໍ່ແມ່ນບໍ່ວ່າ ບັດນີ້ເຮົາໄດ້ກະກຽມການບູຊາຍັນອັນຍິ່ງໃຫຍ່ ປະຊາຊົນຊາວອັງຄະ ແລະມະຄົດທັງໝົດຈັກຖື ຂອງຫຍ້າຂອງສັນເປັນຈຳນວນຫຼາຍມຸ້ງໜ້າມາຫາ ຖ້າພຣະມະຫາສະມະນະຈັກເຮັດອິດທິປາຕິ ທານໃນໝູ່ມະຫາຊົນໃຫ້ເຫັນແລ້ວ ລາບສັກກາຣະຈັກຈະເລີນຍິ່ງແກ່ພຣະມະຫາສະມະນະ ລາບ ສັກກາຣະຂອງເຮົາຈັກເສື່ອມ ເຮັດຈັ່ງໃດນໍ ມື້ອີ່ນ້ື ພຣະມະຫາສະມະນະຈຶ່ງຈະບໍ່ສະເດັດມາສັນ ກັດສະປະ ເຮົາໄດ້ຮູ້ ດ້ວຍໃຈເຖິງຄວາມຮຳເພີງໃນໃຈຂອງທ່ານ ຈຶ່ງໄປສູ່ອຸດຕະຣະກຸຣຸທະວີບ ນຳບິນທະບາດຈາກທະວີບນັ້ນ ມາສັນທີ່ຝັ່ງສະອະໂນດາດ ພັກກາງເວັນໃນບ່ອນນັ້ນຢູ່”

ຂະນະນັ້ນ ຊະດິນອຸເວລະກັດສະປະຄິດວ່າ “ພຣະມະຫາສະມະນະມີລິດຫຼາຍ ມີ ອານຸພາບຫຼາຍແທ້ນໍ ສາມາດຊົງຮູ້ຄວາມນິກຄິດດ້ວຍໃຈໄດ້ ແຕ່ຍັງບໍ່ເປັນພຣະອະຣະຫັນຄືກັນ ກັບເຮົາດອກ

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ສະເຫວີຍພັດຕາຫານຂອງຊະດິນອຸເວລະກັດສະປະ ແລ້ວປະທັບຢູ່ໃນເຂດປ່າແຫ່ງນັ້ນ

ປາຕິຫານຄັ້ງທີ ໔ ຈົບ

ເລື່ອງຜ້າບັງສຸກຸນ

[໔໔] ສະໄໝນັ້ນ ຜ້າບັງສຸກຸນເກີດຂຶ້ນແກ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ພຣະອົງໄດ້ຊົງພຣະດຳຣິດັ່ງນີ້ວ່າ “ເຮົາຈະເພິ່ງຊັກຜ້າບັງສຸກຸນຢູ່ໄສໄດ້ນີ້”

ລຳດັບນັ້ນ ທ້າວສັກກະຈອມເທບຊົງຊາບພຣະດຳຣິໃນພຣະທະໄທຂອງພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ດ້ວຍພຣະທະໄທ ຈຶ່ງຊົງໃຊ້ຝ່າພຣະຫັດຊຸດສະໂບກຂະຣະນີແລ້ວທູນວ່າ “ຂ້າແດ່ພຣະອົງຜູ້ຈະເລີນ ຂໍພຣະອົງໂຜດຊົງຊັກຜ້າບັງສຸກຸນໃນສະນີເທີນ”

ຄັ້ງນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຊົງພຣະດຳຣິດັ່ງນີ້ວ່າ “ເຮົາຈະເພິ່ງທຸບຜ້າບັງສຸກຸນຢູ່ໄສນີ້”

ລຳດັບນັ້ນ ທ້າວສັກກະຈອມເທບຊົງຊາບພຣະດຳຣິໃນພຣະທະໄທຂອງພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ດ້ວຍພຣະທະໄທ ຈຶ່ງຊົງຍົກສິລາແຜ່ນໃຫຍ່ມາວາງໄວ້ທູນວ່າ “ຂ້າແດ່ພຣະອົງຜູ້ຈະເລີນ ຂໍພຣະອົງໂຜດຊົງທຸບຜ້າບັງສຸກຸນເທິງສິລານີ້ເທີນ

ຄັ້ງນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຊົງພຣະດຳຣິດັ່ງນີ້ວ່າ “ເຮົາຈະເພິ່ງຕາກຜ້າບັງສຸກຸນໄວ້ຢູ່ໄສໄດ້ນີ້?”

ລຳດັບນັ້ນ ເທວະດາຜູ້ສິງສະຖິດຢູ່ທີ່ຕົ້ນໄມ້ ຮູ້ພຣະດຳຣິໃນພຣະທະໄທຂອງພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າດ້ວຍໃຈ ຈຶ່ງໄດ້ນັ້ນອມງ່າລົງມາ ຂາບທູນວ່າ “ຂ້າແດ່ພຣະອົງຜູ້ຈະເລີນ ຂໍພຣະອົງ ໂຜດຊົງຕາກຜ້າບັງສຸກຸນໃສ່ງ່ານີ້ເທີນ

ເມື່ອຣາຕີນັ້ນຜ່ານໄປ ຊະດິນອຸເວລະກັດສະປະໄດ້ເຂົ້າໄປເຝົ້າພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າເຖິງທີ່ປະທັບ ເມື່ອເຖິງແລ້ວໄດ້ຂາບທູນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າດັ່ງນີ້ວ່າ “ຂ້າແດ່ພຣະມະຫາສະມະນະ ໄດ້ເວລາແລ້ວ ພັດຕາຫານສຳເລັດແລ້ວ ຂ້າແດ່ພຣະມະຫາສະມະນະ ເມື່ອກ່ອນສະໂບກຂະຣະນີນີ້ບໍ່ມີໃນບ່ອນນີ້ ແລ້ວເປັນຫຍັງ ເວລານີ້ຈຶ່ງມີສະໂບກຂະຣະນີ ນີ້ຢູ່ ເມື່ອກ່ອນສິລາເຫຼົ່ານີ້ບໍ່ມີ ສິລາເຫຼົ່ານີ້ໃຜຍົກມາວາງໄວ້ ເມື່ອກ່ອນງ່າຕົ້ນນີ້ບໍ່ນັ້ນອມລົງມາ ແຕ່ດຽວນີ້ງ່າຕົ້ນນີ້ກັບນັ້ນອມລົງ

ເລື່ອງສະໂບກຂະຣະນີ

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າ “ກັດສະປະ ຜ້າບັງສຸກຸນເກີດຂຶ້ນແກ່ເຮົາບ່ອນນີ້ ເຮົາໄດ້

ຄິດດັ່ງນີ້ວ່າ ຈະເພິ່ງຊັກຜ້າບັງສຸກຸນຢູ່ໄສນໍ ລຳດັບນັ້ນ ທ້າວສັກກະຈອມເທບຊົງຊາບຄວາມ
ຮຳເພິ່ງໃນໃຈຂອງເຮົາດ້ວຍພຣະຫະໄທ ຈຶ່ງຊົງໃຊ້ພຣະຫັດຊຸດສະໂບກຂະຣະນີແລ້ວທູນວ່າ ຂ້າ
ແດ່ ພຣະອົງຜູ້ຈະເລີນ ຂໍພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າໂຜດຊົງຊັກຜ້າບັງສຸກຸນໃນສະນີເທີນ ສະໂບກ
ຂະຣະນີນີ້ອັນຜູ້ທີ່ບໍ່ແມ່ນມະນຸດໃຊ້ມີຊຸດ

ເລື່ອງທຸບຜ້າບັງສຸກຸນເທິງແຜ່ນສິລາ

ກັດສະປະ ເຮົາໄດ້ດຳຣິ (ຕໍ່ໄປ) ວ່າ ຈະເພິ່ງທຸບຜ້າບັງສຸກຸນຢູ່ໄສນໍ ລຳດັບນັ້ນ ທ້າວ
ສັກກະຈອມເທບຊົງຊາບຄວາມຄິດໃນໃຈຂອງເຮົາດ້ວຍພຣະຫະໄທ ຈຶ່ງຍົກສິລາແຜ່ນໃຫຍ່ມາ
ວາງໄວ້ທູນວ່າ ຂ້າແດ່ພຣະອົງຜູ້ຈະເລີນ ຂໍພຣະອົງໂຜດຊົງທຸບຜ້າບັງສຸກຸນເທິງແຜ່ນສິລານີ້ເທີນ
ສິລານີ້ອັນຜູ້ທີ່ບໍ່ແມ່ນມະນຸດໄດ້ຍົກມາວາງໄວ້

ເລື່ອງພາດຜ້າບັງສຸກຸນເທິງຕົ້ນກຸ່ມ

ກັດສະປະ ເຮົາໄດ້ດຳຣິ (ຕໍ່ໄປ) ວ່າ ຈະເພິ່ງຕາກຜ້າບັງສຸກຸນໄວ້ຢູ່ໄສນໍ ລຳດັບນັ້ນ
ເທວະດາຜູ້ສິງສະຖິດຢູ່ທີ່ຕົ້ນກຸ່ມຮູ້ຄວາມຄິດໃນໃຈຂອງເຮົາດ້ວຍໃຈ ຈຶ່ງໄດ້ນ້ອມງ່າກຸ່ມລົງມາ
ຂາບທູນວ່າ ຂ້າແດ່ພຣະອົງຜູ້ຈະເລີນ ຂໍພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າໂຜດຊົງພາດຜ້າບັງສຸກຸນໄວ້ທີ່ງ່າ
ກຸ່ມນີ້ເທີນ ຕົ້ນກຸ່ມນີ້ໄດ້ນ້ອມລົງເໝືອນຈະຂາບທູນວ່າ ໂຜດຊົງເອື້ອມພຣະຫັດມາເທີນ

ຂະນະນັ້ນ ຊະດິນອຸເວລະກັດສະປະຄິດວ່າ “ພຣະມະຫາສະມະນະມີລິດຫຼາຍ ມີອານຸ
ພາບຫຼາຍແທ້ນໍ ຈົນວ່າທ້າວສັກກະຈອມເທບໄດ້ຊົງກະທຳການຊ່ວຍເຫຼືອ ແຕ່ບໍ່ເປັນພຣະອະຣະ
ຫັນຄືກັນກັບເຮົາດອກ

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າສະເຫວີຍພັດຕາຫານຂອງຊະດິນອຸເວລະກັດສະປະ ແລ້ວປະທັບ
ຢູ່ໃນເຂດປ່າແຫ່ງນັ້ນ

ປາຕິຫານເກັບໝາກຫວ້າ

ເມື່ອຣາຕີນັ້ນຜ່ານໄປ ຊະດິນອຸເວລະກັດສະປະໄດ້ເຂົ້າໄປເຝົ້າພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ
ເມື່ອເຖິງແລ້ວ ຈຶ່ງຂາບທູນບອກພັດຕະການວ່າ “ຂ້າແດ່ພຣະມະຫາສະມະນະ ໄດ້ເວລາແລ້ວ
ພັດຕາຫານສຳເລັດແລ້ວ

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າ “ໄປເທີນ ກັດສະປະ ເຮົາຈະຕາມໄປ” ຊົງສົ່ງຊະດິນອຸ
ເວລະກັດສະປະໄປກ່ອນ ຊົງເກັບໝາກຫວ້າຈາກຕົ້ນຫວ້າທີ່ມີຢູ່ໃນຊົມພູທະວີບ ແລ້ວສະເດັດມາ
ປະທັບນັ່ງໃນໂຮງໄຟກ່ອນ

ເມື່ອຊະດິນອຸເວລະກັດສະປະເທັນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າປະທັບນັ່ງໃນໂຮງໄຟ ເມື່ອເຫັນ ແລ້ວໄດ້ຂາບທູນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າດັ່ງນີ້ວ່າ “ຂ້າແດ່ມະຫາສະມະນະ ພຣະອົງສະເດັດມາ ທາງໃດ ຂ້າພະເຈົ້າກັບມາກ່ອນພຣະອົງ ແຕ່ພຣະອົງສະເດັດມາປະທັບນັ່ງໃນໂຮງໄຟນີ້ກ່ອນ

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າ “ກັດສະປະ ເຮົາສົ່ງທ່ານໄປແລ້ວກໍເກັບໝາກຫວ້າຈາກ ຕົ້ນຫວ້າທີ່ມີຢູ່ໃນຊົມພູທະວີບ ແລ້ວມານັ່ງໃນໂຮງໄຟນີ້ກ່ອນ ກັດສະປະ ໝາກຫວ້ານີ້ສົມບູນ ດ້ວຍສີ ກິ່ນແລະຮົດ ຖ້າທ່ານຕ້ອງການ ກໍເຊີນບໍ່ຮືໂພກໝາກຫວ້າເຫັນ

ຊະດິນອຸເວລະກັດສະປະທູນວ່າ “ຢ່າເລີຍ ມະຫາສະມະນະ, ພຣະອົງຄວນກັບໝາກ ຫວ້ານັ້ນ ໂຜດສະເຫວີຍໝາກຫວ້ານັ້ນເທົ່ນ

ຂະນະນັ້ນ ຊະດິນອຸເວລະກັດສະປະຄິດວ່າ “ພຣະມະຫາສະມະນະມີລິດຫຼາຍ ມີ ອານຸພາບຫຼາຍແທ້ນໍ ບອກໃຫ້ເຮົາກັບມາກ່ອນ ແຕ່ສາມາດແວ່ເກັບໝາກຫວ້າຈາກຕົ້ນຫວ້າທີ່ມີຢູ່ ໃນຊົມພູທະວີບແລ້ວສະເດັດມາປະທັບນັ່ງໃນໂຮງໄຟກ່ອນ ແຕ່ບໍ່ເປັນພຣະອະຣະຫັນຄືກັນກັບ ເຮົາດອກ

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າສະເຫວີຍພັດຕາຫານຂອງຊະດິນອຸເວລະກັດສະປະ ແລ້ວປະທັບ ຢູ່ໃນເຂດປ່າແຫ່ງນັ້ນ

ປາຕິຫານເກັບໝາກມ່ວງ ໝາກຂາມປ້ອມ ດອກປາຣີສັດ

[໔໕] ເມື່ອຣາຕີນັ້ນຜ່ານໄປ ຊະດິນອຸເວລະກັດສະປະໄດ້ເຂົ້າໄປເຝົ້າພຣະຜູ້ມີພຣະພາກ ເຈົ້າເຖິງທີ່ປະທັບ ເມື່ອເຖິງແລ້ວຈຶ່ງຂາບທູນບອກພັດຕະການວ່າ “ຂ້າແດ່ມະຫາສະມະນະ ໄດ້ ເວລາແລ້ວ ພັດຕາຫານສໍາເລັດແລ້ວ

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າ “ໄປເທົ່ນ ກັດສະປະ ເຮົາຈະຕາມໄປ” ຊົງສົ່ງຊະດິນອຸຣຸ ເວລະກັດສະປະໄປກ່ອນ ຊົງເກັບໝາກມ່ວງ ຯລຯ ໝາກຂາມປ້ອມ ຯລຯ ໝາກສົ້ມມໍໃນທີ່ອັນ ບໍ່ໄກຈາກຕົ້ນຫວ້າທີ່ມີຢູ່ໃນຊົມພູທະວີບ ຯລຯ ສະເດັດໄປສູ່ພົບຕາວະຕິງສາ ຊົງເກັບດອກປາຣີ ສັດແລ້ວ ສະເດັດລົງມາປະທັບນັ່ງໃນໂຮງໄຟກ່ອນ

ຊະດິນອຸເວລະກັດສະປະເຫັນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າປະທັບນັ່ງໃນໂຮງໄຟ ຈຶ່ງທູນຖາມ ວ່າ ຂ້າແດ່ມະຫາສະມະນະ ພຣະອົງສະເດັດມາທາງໃດ ຂ້າພະເຈົ້າກັບມາກ່ອນພຣະອົງ ແຕ່ ພຣະອົງສະເດັດມາປະທັບນັ່ງໃນໂຮງໄຟກ່ອນ

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າ “ກັດສະປະ ເຮົາສົ່ງທ່ານໄປແລ້ວກໍໄປສູ່ພົບຕາວະຕິງສາ ເກັບດອກປາຣີສັດ ແລ້ວລົງມານັ່ງໃນໂຮງໄຟກ່ອນ ກັດສະປະ ດອກປາຣີສັດນີ້ສົມບູນດ້ວຍສີ ແລະກິ່ນ ຂະນະນັ້ນ ຊະດິນອຸເວລະກັດສະປະຄິດວ່າ “ພຣະມະຫາສະມະນະມີລິດຫຼາຍ ມີ

ອານຸພາບຫຼາຍແທ້ນໍ ຈົນວ່າສິ່ງເຮົາກັບມາກ່ອນ ສະເດັດໄປສູ່ພົບຕາວະຕິງສາຊົງເກັບດອກປາຣີ
ສັດ ແລ້ວສະເດັດລົງມາປະທັບນັ່ງໃນໂຮງໄຟກ່ອນ ແຕ່ບໍ່ເປັນພຣະອະຣະຫັນຄືກັນກັບເຮົາດອກ

ເລື່ອງພວກຊະດິນຜ່າຟືນ

[໔໖] ສະໄໝນັ້ນ ຊະດິນເຫຼົ່ານັ້ນ ຕ້ອງການຈະບຳເລີໄຟ ແຕ່ບໍ່ອາດຈະຜ່າຟືນໄດ້ ຄັ້ງ
ນັ້ນ ຊະດິນເຫຼົ່ານັ້ນ ໄດ້ມີຄວາມຄິດດັ່ງນີ້ວ່າ “ການທີ່ພວກເຮົາບໍ່ອາດຈະຜ່າຟືນໄດ້ ຄົງເປັນ
ອິດທານຸພາບຂອງພຣະມະຫາສະມະນະໂດຍບໍ່ຕ້ອງສົງໄສເລີຍ

ລຳດັບນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ໄດ້ຕັດກັບຊະດິນອຸເວລະກັດສະປະວ່າ “ກັດສະປະ
ພວກຊະດິນຈົ່ງຜ່າຟືນເທີນ

ຊະດິນອຸເວລະກັດສະປະທູນຮັບພຣະດຳຣັດວ່າ “ຂ້າແດ່ມະຫາສະມະນະ ພວກຊະດິນຈົ່ງ
ຜ່າຟືນ ຊະດິນທັງຫຼາຍໄດ້ຜ່າຟືນ ໔໐໐ ທ່ອນ ໂດຍການຜ່າຄັ້ງດຽວເທົ່ານັ້ນ

ຂະນະນັ້ນ ຊະດິນອຸເວລະກັດສະປະຄິດວ່າ “ພຣະມະຫາສະມະນະມີລິດຫຼາຍ ມີ
ອານຸພາບຫຼາຍແທ້ນໍ ຈົນວ່າໃຫ້ພວກຊະດິນຜ່າຟືນໄດ້ ແຕ່ບໍ່ເປັນພຣະອະຣະຫັນຄືກັນກັບເຮົາ
ດອກ

ເລື່ອງພວກຊະດິນດັງໄຟ

[໔໗] ສະໄໝນັ້ນ ຊະດິນເຫຼົ່ານັ້ນ ຕ້ອງການຈະບູຊາໄຟ ແຕ່ບໍ່ອາດຈະດັງໄຟໃຫ້ລຸກໄດ້
ຄັ້ງນັ້ນ ຊະດິນເຫຼົ່ານັ້ນໄດ້ມີຄວາມຄິດດັ່ງນີ້ວ່າ “ການທີ່ພວກເຮົາບໍ່ອາດຈະດັງໄຟໃຫ້ລຸກໄດ້ ຄົງ
ເປັນອິດທານຸພາບຂອງພຣະມະຫາສະມະນະໂດຍບໍ່ຕ້ອງສົງໄສເລີຍ

ລຳດັບນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າໄດ້ຕັດກັບຊະດິນອຸເວລະກັດສະປະວ່າ “ກັດສະປະ
ພວກຊະດິນ ຈົ່ງດັງໄຟໃຫ້ລຸກຂຶ້ນເທີນ

ຊະດິນອຸເວລະກັດສະປະທູນຮັບພຣະດຳຣັດວ່າ “ຂ້າແດ່ມະຫາສະມະນະ ພວກຊະດິນຈົ່ງ
ດັງໄຟໃຫ້ລຸກຂຶ້ນ ໄຟທັງ ໔໐໐ ກອງ ໄດ້ລຸກຂຶ້ນພ້ອມກັນ

ຂະນະນັ້ນ ຊະດິນອຸເວລະກັດສະປະຄິດວ່າ “ພຣະມະຫາສະມະນະມີລິດຫຼາຍ ມີ
ອານຸພາບຫຼາຍຈົງ ຈົນວ່າໃຫ້ໄຟລຸກຂຶ້ນໄດ້ ແຕ່ບໍ່ເປັນພຣະອະຣະຫັນຄືກັນກັບເຮົາດອກ

ເລື່ອງພວກຊະດິນດັບໄຟ

[໔໘] ສະໄໝນັ້ນ ຊະດິນເຫຼົ່ານັ້ນ ບູຊາໄຟກັນແລ້ວ ແຕ່ບໍ່ອາດຈະດັບໄຟໄດ້ ລຳດັບນັ້ນ
ຊະດິນເຫຼົ່ານັ້ນໄດ້ມີຄວາມຄິດດັ່ງນີ້ວ່າ “ການທີ່ພວກເຮົາບໍ່ອາດຈະດັບໄຟໄດ້ ຄົງເປັນອິດທານຸ

ພາບຂອງພຣະມະຫາສະມະນະໂດຍບໍ່ຕ້ອງສົງໄສເລີຍ

ລຳດັບນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າໄດ້ຕັດກັບຊະດິນອຸເວລະກັດສະປະວ່າ “ກັດສະປະພວກຊະດິນ ຈົ່ງດັບໄຟເທີ້ນ

ຊະດິນອຸເວລະກັດສະປະທູນຮັບພຣະດຳຮັດວ່າ “ຂ້າແດ່ມະຫາສະມະນະ ພວກຊະດິນຈົ່ງດັບໄຟ ໄຟທັງ ໔໐໐ ກອງ ໄດ້ດັບພ້ອມກັນທັນທີ

ຂະນະນັ້ນ ຊະດິນອຸເວລະກັດສະປະຄິດວ່າ “ພຣະມະຫາສະມະນະມີລິດຫຼາຍ ມີອານຸພາບຫຼາຍຈົງ ຈົນວ່າໃຫ້ພວກຊະດິນດັບໄຟໄດ້ ແຕ່ບໍ່ເປັນພຣະອະຣະຫັນຄືກັນກັບເຮົາດອກ

ເລື່ອງພວກຊະດິນດຳນ້ຳ

[໔໙] ສະໄໝນັ້ນ ຊະດິນເຫຼົ່ານັ້ນພາກັນດຳລົງແດ່ ຜຸດຂຶ້ນແດ່ ທັງດຳທັງຜຸດແດ່ ໃນແມ່ນ້ຳເນຮັນຊະຣາ ໃນຣາຕິເຫມັນຕະລະດູອັນໜາວເຢັນເວລາທີມະຕິກ ຢູ່ໃນລະຫວ່າງປາຍເດືອນ ໓ ກັບຕົ້ນເດືອນ ໔

ເລື່ອງພາຊະນະໃສ່ໄຟ

ຄັ້ງນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າໄດ້ຊົງເນຣະມິດພາຊະນະໃສ່ໄຟໄວ້ ໔໐໐ ຊຸດ ສຳລັບໃຫ້ຊະດິນເຫຼົ່ານັ້ນ ຂຶ້ນຈາກນ້ຳຈະໄດ້ຝົງ

ລຳດັບນັ້ນ ຊະດິນເຫຼົ່ານັ້ນມີຄວາມຄິດດັ່ງນີ້ວ່າ “ການທີ່ພາຊະນະໃສ່ໄຟເຫຼົ່ານີ້ໄດ້ຖືກເນຣະມິດໄວ້ ຄົງເປັນຍ້ອນອິດທານຸພາບຂອງພຣະມະຫາສະມະນະໂດຍບໍ່ຕ້ອງສົງໄສເລີຍ

ຂະນະນັ້ນ ຊະດິນອຸເວລະກັດສະປະຄິດດັ່ງນີ້ວ່າ “ພຣະມະຫາສະມະນະມີລິດຫຼາຍ ມີອານຸພາບຫຼາຍແທ້ນໍ ຈົນວ່າເນຣະມິດພາຊະນະໃສ່ໄຟໄວ້ຫຼວງຫຼາຍເຖິງພຽງນັ້ນ ແຕ່ບໍ່ເປັນພຣະອະຣະຫັນຄືກັນກັບເຮົາດອກ

ເລື່ອງຝົນຕົກນ້ຳຖ້ວມ

[໕໐] ສະໄໝນັ້ນ ຝົນໃຫຍ່ນອກລະດູຕົກລົງ ເກີດຫ້ວງນ້ຳໃຫຍ່ ສະຖານທີ່ທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າປະທັບຢູ່ກໍຖືກນ້ຳຖ້ວມ

ຄັ້ງນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຊົງພຣະດຳຮິວ່າ “ຖ້າຈັ່ງໃດ ເຮົາເພິ່ງຂັບນ້ຳໃຫ້ອອກໄປໂດຍຮອບ ແລ້ວຈົງກົມເທິງພື້ນດິນທີ່ມີຝຸ່ນຟຸ້ງຂຶ້ນສູນກາງ” ຊົງຂັບນ້ຳໃຫ້ອອກໄປໂດຍຮອບສະເດັດຈົງກົມເທິງພື້ນດິນທີ່ມີຝຸ່ນຟຸ້ງຂຶ້ນສູນກາງ

ລຳດັບນັ້ນ ຊະດິນອຸເວລະກັດສະປະກ່າວວ່າ “ພຣະມະຫາສະມະນະຢ່າໄດ້ຖືກນ້ຳພັດໄປເລີຍ” ພ້ອມດ້ວຍຊະດິນເປັນຈຳນວນຫຼາຍ ລົງເຮືອໄປສູ່ສະຖານທີ່ທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າປະທັບຢູ່ໄດ້ເຫັນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຊົງຂັບນ້ຳໃຫ້ອອກໄປໂດຍຮອບ ສະເດັດຈົງກົມເທິງພື້ນທີ່ມີຝຸ່ນຟຸ້ງຂຶ້ນກົງກາງຈຶ່ງທູນຖາມວ່າ “ຂ້າແດ່ພຣະມະຫາສະມະນະ ພຣະອົງຍັງປະທັບຢູ່ບ່ອນນີ້ບໍ່?”

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດຕອບວ່າ “ຖືກແລ້ວ ກັດສະປະ ເຮົາຍັງຢູ່ບ່ອນນີ້” ແລ້ວສະເດັດເຫາະຂຶ້ນໄປຜາກົດຢູ່ເທິງເຮືອ

ຂະນະນັ້ນ ຊະດິນອຸເວລະກັດສະປະຄິດວ່າ “ພຣະມະຫາສະມະນະມີລິດຫຼາຍ ມີອານຸພາບຫຼາຍແທ້ນີ້ ຈົນວ່າຊົງບັນດານບໍ່ໃຫ້ນ້ຳໄຫຼໄປໄດ້ ແຕ່ບໍ່ເປັນພຣະອະຣະຫັນຄືກັນກັບເຮົາດອກ

ຊະດິນ ໙ ພື້ນຢູ່ທູນຂໍການບັນພະຊາອຸປະສົມບົດ

[໔໑] ຄັ້ງນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຊົງຄິດດັ່ງນີ້ວ່າ “ໂມຄະບຸຣຸດນີ້ຄົງຈັກມີຄວາມຄິດແນວນີ້ໄປອີກດີນວ່າ ພຣະມະຫາສະມະນະມີລິດຫຼາຍ ມີອານຸພາບຫຼາຍແທ້ນີ້ ແຕ່ບໍ່ເປັນພຣະອະຣະຫັນຄືກັນກັບເຮົາດອກ ຢ່າຈັ່ງຊັ້ນເລີຍ ເຮົາເພິ່ງໃຫ້ຊະດິນນີ້ສະຫຼຸດໃຈ” ຈຶ່ງໄດ້ຕັດກັບຊະດິນອຸເວລະກັດສະປະວ່າ “ກັດສະປະ ທ່ານບໍ່ແມ່ນພຣະອະຣະຫັນດອກ ແລະຍັງບໍ່ເຖິງອະຣະຫັດຕະມັກ ແມ່ນປະຕິປະທາຂອງທ່ານ ອັນຈະເປັນເຫດໃຫ້ເປັນພຣະອະຣະຫັນ ຫຼື ເຖິງອະຣະຫັດຕະມັກກໍຍັງບໍ່ມີ

ລຳດັບນັ້ນ ຊະດິນອຸເວລະກັດສະປະໄດ້ຊົບຫົວລົງແທບພຣະບາດພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຂາບທູນວ່າ “ຂ້າແດ່ພຣະອົງຜູ້ຈະເລີນ ຂ້າພະເຈົ້າເພິ່ງໄດ້ການບັນພະຊາ ເພິ່ງໄດ້ການອຸປະສົມບົດໃນສຳນັກຂອງພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າ “ກັດສະປະ ທ່ານເປັນຜູ້ນຳ ເປັນຜູ້ຝຶກ ເປັນເລີດ ເປັນຫົວໜ້າ ເປັນປະທານຂອງຊະດິນ ໔໐໐ ຄົນ ທ່ານຈຶ່ງບອກລາພວກເຂົາກ່ອນ ໃຫ້ພວກເຂົາເຮັດຕາມທີ່ພວກເຂົາເຂົ້າໃຈ

ຕໍ່ມາ ຊະດິນອຸເວລະກັດສະປະໄດ້ເຂົ້າໄປຫາຊະດິນເຫຼົ່ານັ້ນ ເຖິງທີ່ຢູ່ແລ້ວກ່າວວ່າ ຜູ້ຈະເລີນທັງຫຼາຍ ເຮົາຕ້ອງການຈະປະພຶດພົມມະຈັນໃນສຳນັກພຣະມະຫາສະມະນະ ທ່ານທັງຫຼາຍ ຈຶ່ງເຮັດຕາມທີ່ພວກທ່ານເຂົ້າໃຈ

ຊະດິນເຫຼົ່ານັ້ນ ຂາບຮຽນວ່າ “ພວກຂ້າພະເຈົ້າ ເຫຼືອມໃສຍິ່ງໃນສຳນັກພຣະມະຫາສະມະນະມາດົນແລ້ວ ຂ້ານ້ອຍ ຖ້າທ່ານຈັກປະພຶດພົມມະຈັນໃນສຳນັກພຣະມະຫາສະມະນະ ພວກຂ້າພະເຈົ້າທັງໝົດ ກໍຈັກປະພຶດພົມມະຈັນໃນສຳນັກພຣະມະຫາສະມະນະຄືກັນ” ຈຶ່ງເອົາຜົມ ຊະ

ດາ ເຄື່ອງບໍລິຂານ ແລະເຄື່ອງບູຊາໄຟລອຍນ້ຳ ເຂົ້າໄປເຝົ້າພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າເຖິງທີ່ປະທັບ ແລ້ວຊົບຫົວແທບພຣະບາດຂອງພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ຂາບທູນວ່າ “ຂ້າແດ່ພຣະອົງຜູ້ຈະເລີນ ພວກຂ້າພະອົງເພິ່ງໄດ້ການບັນພະຊາ ເພິ່ງໄດ້ການອຸປະສົມບົດໃນສຳນັກຂອງພຣະຜູ້ມີພຣະພາກ ເຈົ້າດ້ວຍເທີນ

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າ “ພວກທ່ານຈົ່ງມາເປັນພິກຂຸເທີນ” ແລ້ວຕັດຕໍ່ໄປວ່າ ທຳ ອັນເຮົາກ່າວດີແລ້ວ ພວກທ່ານຈົ່ງປະພຶດພົມມະຈັນເພື່ອເຮັດທີ່ສຸດທຸກໂດຍຊອບເທີນ

ພຣະວາຈານັ້ນແລ ໄດ້ເປັນການອຸປະສົມບົດຂອງທ່ານເຫຼົ່ານັ້ນ

[໔໒] ຊະດິນນະທິກັດສະປະໄດ້ເຫັນຜົມ ຊະດາ ເຄື່ອງບໍລິຂານ ແລະເຄື່ອງບູຊາໄຟ ລອຍນ້ຳມາແລ້ວຄິດວ່າ “ອຸປະສັກຢ່າໄດ້ມີແກ່ອ້າຍຂອງເຮົາເລີຍ” ຈຶ່ງສົ່ງຊະດິນທັງຫຼາຍໄປດ້ວຍ ສັ່ງວ່າ “ພວກທ່ານຈົ່ງໄປ ຈົ່ງຮູ້ຄວາມເປັນໄປຂອງອ້າຍຂອງເຮົາ” ແລະຕົນເອງພ້ອມຊະດິນ ໓໐໐ ຄົນ ໄດ້ເຂົ້າໄປຫາທ່ານພຣະອຸເວລະກັດສະປະເຖິງທີ່ຢູ່ແລ້ວຮຽນຖາມວ່າ

ຂ້າແດ່ ອ້າຍກັດສະປະ ພົມມະຈັນນີ້ປະເສີດກວ່າແມ່ນບໍ່?

ທ່ານພຣະອຸເວລະກັດສະປະຕອບວ່າ “ຖືກແລ້ວ ຜູ້ມີອາຍຸ ພົມມະຈັນນີ້ປະເສີດກວ່າ”

ຫຼັງຈາກນັ້ນ ຊະດິນເຫຼົ່ານັ້ນ ຈຶ່ງເອົາຜົມ ຊະດາ ເຄື່ອງບໍລິຂານ ແລະເຄື່ອງບູຊາໄຟ ລອຍນ້ຳ ເຂົ້າໄປເຝົ້າພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ຊົບຫົວແທບພຣະບາດຂອງພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ຂາບທູນ ວ່າ “ຂ້າແດ່ພຣະອົງຜູ້ຈະເລີນ ພວກຂ້າພະອົງເພິ່ງໄດ້ການບັນພະຊາ ເພິ່ງໄດ້ການອຸ ປະສົມບົດໃນສຳນັກຂອງພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າດ້ວຍເທີນ

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າ “ພວກທ່ານຈົ່ງມາເປັນພິກຂຸເທີນ” ແລ້ວຕັດຕໍ່ໄປວ່າ ທຳ ອັນເຮົາກ່າວດີແລ້ວ ພວກທ່ານຈົ່ງປະພຶດພົມມະຈັນເພື່ອເຮັດທີ່ສຸດທຸກໂດຍຊອບເທີນ

ພຣະວາຈານັ້ນແລ ໄດ້ເປັນການອຸປະສົມບົດຂອງທ່ານເຫຼົ່ານັ້ນ

[໔໓] ຊະດິນຄະຍາກັດສະປະໄດ້ເຫັນຜົມ ຊະດາ ເຄື່ອງບໍລິຂານ ແລະເຄື່ອງບູຊາໄຟ ລອຍນ້ຳມາແລ້ວຄິດວ່າ “ອຸປະສັກຢ່າໄດ້ມີແກ່ອ້າຍທັງສອງຂອງເຮົາເລີຍ” ຈຶ່ງສົ່ງຊະດິນທັງຫຼາຍ ໄປດ້ວຍສັ່ງວ່າ “ພວກທ່ານຈົ່ງໄປ ຈົ່ງຮູ້ຄວາມເປັນໄປຂອງອ້າຍທັງສອງຂອງເຮົາ” ແລະຕົນເອງ ພ້ອມຊະດິນ ໒໐໐ ຄົນ ໄດ້ເຂົ້າໄປຫາທ່ານ “ພຣະອຸເວລະກັດສະປະເຖິງທີ່ຢູ່ ແລ້ວຮຽນຖາມວ່າ “ຂ້າແດ່ ອ້າຍກັດສະປະ ພົມມະຈັນນີ້ປະເສີດກວ່າແມ່ນບໍ່?”

ທ່ານພຣະອຸເວລະກັດສະປະຕອບວ່າ “ຖືກແລ້ວ ຜູ້ມີອາຍຸ ພົມມະຈັນນີ້ປະເສີດກວ່າຫຼັງ ຈາກນັ້ນ ຊະດິນເຫຼົ່ານັ້ນຈຶ່ງເອົາຜົມ ຊະດາ ເຄື່ອງບໍລິຂານ ແລະເຄື່ອງບູຊາໄຟລອຍນ້ຳ ເຂົ້າໄປ

ເຝົ້າພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ຊົບຫົວແທບພຣະບາດຂອງພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ຂາບທູນວ່າ “ຂ້າ
ແຕ່ພຣະອົງຜູ້ຈະເລີນ ພວກຂ້າພະອົງ ເພິ່ງໄດ້ການບັນພະຊາ ເພິ່ງໄດ້ການອຸປະສົມບົດໃນ
ສຳນັກຂອງພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າດ້ວຍເທີນ”

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າ “ພວກທ່ານຈົ່ງມາເປັນພິກຂຸເທີນ” ແລ້ວຕັດຕໍ່ໄປວ່າ “ທ່າ
ອັນເຮົາກ່າວດີແລ້ວ ພວກທ່ານຈົ່ງປະພຶດພົມມະຈັນເພື່ອເຮັດທີ່ສຸດທຸກໂດຍຊອບເທີນ

ພຣະວາຈານັ້ນ ໄດ້ເປັນການອຸປະສົມບົດຂອງທ່ານເຫຼົ່ານັ້ນ

ຊະດິນເຫຼົ່ານັ້ນ ເຄີຍຜ່າຟືນ ໔໐໐ ທ່ອນ ບໍ່ໄດ້ ກັບຜ່າໄດ້ ດັງໄຟບໍ່ຕິດ ກັບດັງໄຟຕິດ
ດັບໄຟບໍ່ໄດ້ ກັບດັບໄດ້ ດ້ວຍການອະທິຖານຂອງພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ຊົງເນຣະມິດພາຊະນະໃສ່ໄຟໄວ້ ໔໐໐ ຊຸດ ປາຕິຫານ ໓,໕໐໐
ວິທີ ຍ່ອມມີໂດຍໄນນີ້

ອາທິດຕະປະຣິຍາຍະສູດ

[໔໔] ຄັ້ງນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າປະທັບຢູ່ ເຂດອຸຣຸເວລາເສນານິຄົມຕາມພຣະ
ອັດທະຍາໄສໄດ້ສະເດັດຈາກຮິກໄປສູ່ເຂດຄະຍາສີສະ ພ້ອມດ້ວຍພິກຂຸໝູ່ໃຫຍ່ ມີປະມານ ໑,໐໐໐
ອົງ ລ້ວນເຄີຍເປັນຊະດິນມາກ່ອນ ໄດ້ຂ່າວວ່າ ພຣະອົງປະທັບຢູ່ ເຂດຄະຍາສີສະ ໃກ້ແມ່ນ້ຳຄະຍາ
ນັ້ນ ພ້ອມດ້ວຍພິກຂຸ ໑,໐໐໐ ອົງ ໃນບ່ອນນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຮັບສັ່ງກັບພິກຂຸທັງຫຼາຍວ່າ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ສິ່ງທັງປວງເປັນຂອງຮ້ອນ ກໍອັນໃດນໍ? ຊື່ວ່າ ສິ່ງທັງປວງເປັນຂອງຮ້ອນ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຈັກຊຸ ເປັນຂອງຮ້ອນ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຮູບ ເປັນຂອງຮ້ອນ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຈັກຊຸວິນຍານ ເປັນຂອງຮ້ອນ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຈັກຊຸສຳຜັດ ເປັນຂອງຮ້ອນ

ແມ່ນຄວາມສະເຫວີຍອາລົມທີ່ເປັນສຸກ ຫຼື ທຸກ ຫຼື ທີ່ບໍ່ແມ່ນສຸກບໍ່ແມ່ນທຸກ ທີ່ເກີດຂຶ້ນ
ຍ້ອນຈັກຊຸສຳຜັດເປັນປັດໄຈກໍເປັນຂອງຮ້ອນ ຮ້ອນຍ້ອນອັນໃດ ເຮົາກ່າວວ່າ ຮ້ອນຍ້ອນໄຟຄືຣາ
ຄະ ຍ້ອນໄຟຄືໂທສະ ຍ້ອນໄຟຄືໂມຫະ ຮ້ອນຍ້ອນຄວາມເກີດ ຍ້ອນຄວາມແກ່ ຍ້ອນຄວາມ
ຕາຍ ຍ້ອນຄວາມໂສກ ຍ້ອນຄວາມຄຳຄວນ ຍ້ອນທຸກ ຍ້ອນໂທມະນັດ ຍ້ອນຄວາມຄັບແຄ້ນໃຈ

ໂສຕະ (ຫຼ) ເປັນຂອງຮ້ອນ ສຽງ ທັງຫຼາຍເປັນຂອງຮ້ອນ ຯລຯ

ຄານະ (ດັງ) ເປັນຂອງຮ້ອນ ກິ່ນ ທັງຫຼາຍເປັນຂອງຮ້ອນ ຯລຯ

ຊິວຫາ (ລິ້ນ) ເປັນຂອງຮ້ອນ ຣົດ ທັງຫຼາຍເປັນຂອງຮ້ອນ ຯລຯ

ກາຍະ ເປັນຂອງຮ້ອນ ໂຜດຖັບພະ ທັງຫຼາຍເປັນຂອງຮ້ອນ ຯລຯ

ມະນະ (ໃຈ) ເປັນຂອງຮ້ອນ ທຳ (ອາລົມ) ທັງຫຼາຍເປັນຂອງຮ້ອນ ມະໂນວິນຍານ (ຄວາມຮູ້ທາງໃຈ) ເປັນຂອງຮ້ອນ ມະໂນສຳຜັດ (ການກະທົບທາງໃຈ) ເປັນຂອງຮ້ອນ ແມ່ນຄວາມສະເຫວີຍອາລົມທີ່ເປັນສຸກຫຼືທຸກ ຫຼື ທີ່ບໍ່ແມ່ນສຸກບໍ່ແມ່ນທຸກ ທີ່ເກີດຂຶ້ນຍ້ອນມະໂນສຳຜັດເປັນປັດໄຈ ກໍເປັນຂອງຮ້ອນ ຮ້ອນຍ້ອນອັນໃດ ເຮົາກ່າວວ່າ ຮ້ອນຍ້ອນໄຟຄືຣາຄະ ຍ້ອນໄຟຄືໂທສະ ຍ້ອນໄຟຄືໂມຫະ ຮ້ອນຍ້ອນຄວາມເກີດ ຍ້ອນຄວາມແກ່ ຍ້ອນຄວາມຕາຍ ຍ້ອນຄວາມໂສກ ຍ້ອນຄວາມຄຳຄວນ ຍ້ອນທຸກ ຍ້ອນໂທມະນັດ ຍ້ອນຄວາມຄັບແຄ້ນໃຈ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອະຣິຍະສາວົກຜູ້ໄດ້ສະດັບເຫັນຢູ່ແນວນີ້ ຍ່ອມເປື້ອໜ່າຍແມ່ນໃນຈັກຊຸ ຍ່ອມເປື້ອໜ່າຍແມ່ນໃນຮູບທັງຫຼາຍ ຍ່ອມເປື້ອໜ່າຍແມ່ນໃນຈັກຊຸວິນຍານ ຍ່ອມເປື້ອໜ່າຍແມ່ນໃນຈັກຊຸສຳຜັດ ຍ່ອມເປື້ອໜ່າຍແມ່ນໃນຄວາມສະເຫວີຍອາລົມທີ່ເປັນສຸກຫຼືທຸກ ຫຼື ທີ່ມີແມ່ນສຸກບໍ່ແມ່ນທຸກ ທີ່ເກີດຂຶ້ນຍ້ອນຈັກຊຸສຳຜັດເປັນປັດໄຈ

ຍ່ອມເປື້ອໜ່າຍແມ່ນໃນ	ໂສຕະ	ຍ່ອມເປື້ອໜ່າຍແມ່ນໃນສູງທັງຫຼາຍ ຯລຯ
ຍ່ອມເປື້ອໜ່າຍແມ່ນໃນ	ຄານະ	ຍ່ອມເປື້ອໜ່າຍແມ່ນໃນກິ່ນທັງຫຼາຍ ຯລຯ
ຍ່ອມເປື້ອໜ່າຍແມ່ນໃນ	ຊິວຫາ	ຍ່ອມເປື້ອໜ່າຍແມ່ນໃນຣົດທັງຫຼາຍ ຯລຯ
ຍ່ອມເປື້ອໜ່າຍແມ່ນໃນ	ກາຍ	ຍ່ອມເປື້ອໜ່າຍແມ່ນໃນໂຜດຖັບບພະທັງຫຼາຍ ຯລຯ

ຍ່ອມເປື້ອໜ່າຍແມ່ນໃນ ມະນະ ຍ່ອມເປື້ອໜ່າຍແມ່ນໃນທຳທັງຫຼາຍ ຍ່ອມເປື້ອໜ່າຍແມ່ນໃນມະໂນວິນຍານ ຍ່ອມເປື້ອໜ່າຍແມ່ນໃນມະໂນສຳຜັດ ຍ່ອມເປື້ອໜ່າຍແມ່ນໃນຄວາມສະເຫວີຍອາລົມທີ່ເປັນສຸກຫຼືທຸກ ຫຼື ທີ່ບໍ່ແມ່ນສຸກບໍ່ແມ່ນທຸກ ທີ່ເກີດຂຶ້ນຍ້ອນມະໂນສຳຜັດເປັນປັດໄຈ

ເມື່ອເປື້ອໜ່າຍ ຍ່ອມຄາຍກຳໜັດ ຍ້ອນຄາຍກຳໜັດ ຈິດຍ່ອມລຸດພົ້ນ ເມື່ອຈິດລຸດພົ້ນ ແລ້ວ ຍ່ອມມີຍານຮູ້ວ່າ ລຸດພົ້ນແລ້ວ ອະຣິຍະສາວົກຍ່ອມຮູ້ແຈ້ງວ່າ ຊາດສິ້ນແລ້ວ ພົມມະຈັນໄດ້ຢູ່ຈົບແລ້ວ ກິດທີ່ຄວນເຮັດໄດ້ເຮັດສຳເລັດແລ້ວ ກິດອື່ນເພື່ອຄວາມເປັນແນວນີ້ບໍ່ມີອີກ

ເມື່ອພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ຕັດໄວຍາກອນນີ້ຢູ່ ຈິດຂອງພິກຂຸ ໑,໐໐໐ ອົງນັ້ນ ລຸດພົ້ນຈາກອາສະວະທັງຫຼາຍ ຍ້ອນບໍ່ຖືໝັ້ນ

ອາທິດຕະປະຣິຍາຍະສູດ ຈົບ

ອຸຣຸເວລະປາຕິທາຣິຍະກະຖາ ຈົບ

ພານະວານທີ ໓ ຈົບ

໑໓. ພິມພິສາຣະສະມາຄົມກະຖາ

ວ່າດ້ວຍສະມາຄົມຂອງພຣະເຈົ້າພິມພິສານ

ເລື່ອງສວນຕານໝູ່ມ

[໔໕] ຄັ້ງນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າປະທັບຢູ່ ເຂດຄະຍາສີສະຕາມພຣະອັດທະຍາໄສ ແລ້ວໄດ້ສະເດັດຈາຣິກໄປທາງນະຄອນຣາຊະຄຶພ້ອມດ້ວຍພິກຂຸໝູ່ໃຫຍ່ ໑,໐໐໐ ອົງ ລ້ວນເຄີຍເປັນຊະດິນທັງຫຼາຍມາກ່ອນ ສະເດັດຈາຣິກໄປຕາມລຳດັບ ຈົນເຖິງນະຄອນຣາຊະຄຶ ໄດ້ຂ່າວວ່າ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າປະທັບຢູ່ຕົ້ນໄຮຕົ້ນໜຶ່ງ ຊື່ວ່າ ສຸປະຕິດຖະເຈດີໃນສວນຕານໝູ່ມ ເຂດນະຄອນຣາຊະຄຶນັ້ນ

ພຣະເຈົ້າພິມພິສານຈອມທັບມະຄົດຣັດໄດ້ຊົງສະດັບຂ່າວວ່າ “ທ່ານພຣະສະມະນະໂຄດົມ ເປັນສາກະຍະບຸດ ສະເດັດອອກບວດຈາກສາກະຍະຕະກູນ ສະເດັດເຖິງນະຄອນຣາຊະຄຶໂດຍລຳດັບ ປະທັບຢູ່ຂ່ວງຕົ້ນໄຮຕົ້ນໜຶ່ງຊື່ ສຸປະຕິດຖະເຈດີໃນສວນຕານໝູ່ມ ເຂດນະຄອນຣາຊະຄຶ ທ່ານພຣະໂຄດົມຜູ້ຈະເລີນນັ້ນ ມີກິດຕິສັບອັນງາມຂະຈອນໄປແນວນີ້ວ່າ ແມ່ນຍ້ອນເຫດນີ້ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າພຣະອົງນັ້ນ ເປັນພຣະອະຣະຫັນ ຕັດສະຮູ້ດ້ວຍພຣະອົງເອງໂດຍຊອບ ພຽບພ້ອມດ້ວຍ ວິດຊາແລະຈະຣະນະ ສະເດັດໄປດີ ຮູ້ແຈ້ງໂລກ ເປັນສາຣະຖິຝິກຜູ້ທີ່ຄວນຝຶກໄດ້ຢ່າງປະເສີດ ເປັນສາດສະດາຂອງເທວະດາ ແລະມະນຸດທັງຫຼາຍ ເປັນພຣະພຸດທະເຈົ້າ ເປັນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ

ພຣະອົງຊົງຮູ້ແຈ້ງໂລກນີ້ ພ້ອມທັງເທວະໂລກ ມານໂລກ ພິມມະໂລກ ແລະໝູ່ສັດພ້ອມທັງສະມະນະພາມ ເທວະດາແລະມະນຸດດ້ວຍພຣະອົງເອງແລ້ວ ຈຶ່ງຊົງປະກາດໃຫ້ຜູ້ອື່ນຮູ້ຕາມຊົງສະແດງທຳມີຄວາມງາມໃນເບື້ອງຕົ້ນ ມີຄວາມງາມໃນທ່າມກາງ ແລະມີຄວາມງາມໃນທີ່ສຸດ ຊົງປະກາດພິມມະຈັນ ພ້ອມທັງອັດຖະ ແລະພະຍັນຊະນະບໍລິບູນບໍລິສຸດຄົບຖ້ວນ ການໄດ້ພົບພຣະອະຣະຫັນທັງຫຼາຍແນວນີ້ ເປັນຄວາມດີຢ່າງແທ້ຈິງ

ເລື່ອງພຣະເຈົ້າພິມພິສານຈອມທັບມະຄົດຣັດ

ຄັ້ງນັ້ນ ພຣະເຈົ້າພິມພິສານຈອມທັບມະຄົດຣັດ ຊົງແວດລ້ອມດ້ວຍພາມຄະຫະບໍດີຊາວມະຄົດ ໑໒ ນະຫຸດ^໑ ສະເດັດເຂົ້າໄປເຝົ້າພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າເຖິງທີ່ປະທັບ ເມື່ອເຖິງແລ້ວໄດ້ຖວາຍອະພິວາດພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າແລ້ວ ປະທັບນັ່ງໃນບ່ອນສົມຄວນ

ຝ່າຍພາມຄະຫະບໍດີຊາວມະຄົດ ໑໒ ນະຫຸດເຫຼົ່ານັ້ນ ບາງພວກຖວາຍອະພິວາດພຣະຜູ້ມີ

ພຣະພາກເຈົ້າແລ້ວນັ້ງໃນບ່ອນສົມຄວນ ບາງພວກກໍໄດ້ສົນທະນາປາໄສກັບພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພໍ
ເປັນທີ່ບັນເທີງໃຈ ພໍເປັນທີ່ຣະນຶກເຖິງກັນແລະກັນ ແລ້ວນັ້ງໃນບ່ອນສົມຄວນ ບາງພວກກໍປະ
ຄອງອັນຊະລິໄປທາງທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າປະທັບ ແລ້ວນັ້ງໃນບ່ອນສົມຄວນ ບາງພວກກໍປະ
ກາດນາມ ແລະໂຄດໃນສຳນັກພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ແລ້ວນັ້ງໃນບ່ອນສົມຄວນ ບາງພວກກໍນັ້ງ
ນັ້ງໃນບ່ອນສົມຄວນ

ຂະນະນັ້ນ ພາມຄະຫະບໍດີຊາວມະຄົດ ໑໒ ນະທຸດເຫຼົ່ານັ້ນໄດ້ມີຄວາມຄິດດັ່ງນີ້ວ່າ
“ພຣະມະຫາສະມະນະປະພຶດພົມມະຈັນໃນສຳນັກພຣະອຸເວລະກັດສະປະ ຫຼື ພຣະອຸເວລະກັດ
ສະປະປະພຶດພົມມະຈັນໃນສຳນັກພຣະມະຫາສະມະນະນໍ

ລຳດັບນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຊົງຮູ້ຄວາມຮຳເພິງໃນໃຈຂອງພາມຄະຫະບໍດີຊາວມະ
ຄົດ ໑໒ ນະທຸດເຫຼົ່ານັ້ນດ້ວຍພຣະຫະໄທ ຈຶ່ງຕັດເຊື້ອເຊີນທ່ານພຣະອຸເວລະກັດສະປະດ້ວຍ
ຄາຖາວ່າ

ທ່ານຢູ່ອຸຣຸເວລາມາດົນ ເຄີຍເປັນອາຈານສັງສອນໝູ່ຊະດິນຜູ້ຈ່ອຍ ທ່ານເຫັນອຸບາຍອັນ
ໃດ ຈຶ່ງໄດ້ລະໄຟສາ?

ກັດສະປະ ເຮົາຖາມຂໍຄວາມນີ້ກັບທ່ານ
ເປັນຫຍັງ ທ່ານຈຶ່ງລະການບູຊາໄຟຂອງທ່ານສານໍ?

ພຣະອຸເວລະກັດສະປະທູນຕອບວ່າ

“ຍັນທັງຫຼາຍກ່າວສັນເສີນກາມທັງຫຼາຍ
ຄື ຮູບ ສຽງ ຣົດ ແລະສະຕິທັງຫຼາຍ
ຂ້າພະອົງໄດ້ຮູ້ໃນອຸປະທິວ່າ ນັ້ນເປັນມົນທົນ
ຍ້ອນແນວນັ້ນ ຈຶ່ງບໍ່ໄດ້ຍິນດີໃນການບວງສວງ ບໍ່ໄດ້ຍິນດີໃນການບູຊາ
ກັດສະປະ ໃຈຂອງທ່ານບໍ່ຍິນດີໃນ ຮູບ ສຽງແລະຣົດເຫຼົ່ານັ້ນແລ້ວ
ເມື່ອເປັນແນວນັ້ນ ໃຈຂອງທ່ານຍິນດີໃນສິ່ງໃດນໍ?
ໃນເທວະໂລກ ຫຼື ມະນຸດໂລກ ກັດສະປະ ທ່ານຈົ່ງບອກສິ່ງນັ້ນແກ່ເຮົາ
“ຂ້າພະອົງໄດ້ເຫັນບົດອັນສະງົບ ບໍ່ມີອຸປະທິ ບໍ່ມີກັງວົນ
ບໍ່ຂ້ອງຢູ່ໃນກາມະພົບ ມີອັນບໍ່ປຽນເປັນຢ່າງອື່ນ
ບໍ່ແມ່ນທຳທີ່ຜູ້ອື່ນຈະເພິ່ງແນະນຳໃຫ້ໄດ້
ຍ້ອນແນວນັ້ນ ຂ້າພະອົງຈຶ່ງບໍ່ໄດ້ຍິນດີໃນການບວງສວງບໍ່ໄດ້ຍິນດີໃນການບູຊາ

[໔໖] ລຳດັບນັ້ນ ທ່ານພຣະອຸເວລະກັດສະປະລຸກຂຶ້ນຈາກອາສະນະ ທີ່ມອຸດຕະຣາສົງ
ປຸງປ່າຂ້າງໜຶ່ງ ຊົບຫົວແທບພຣະບາດພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ຂາບທູນວ່າ “ຂ້າແດ່ພຣະອົງຜູ້

ຈະເລີນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າເປັນສາດສະດາຂອງຂ້າພະເອງ ຂ້າພະເອງເປັນສາວົກ ຂ້າແດ່ ພຣະອົງຜູ້ຈະເລີນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າເປັນສາດສະດາຂອງຂ້າພະເອງ ຂ້າພະເອງເປັນສາວົກ

ຂະນະນັ້ນ ພາມຄະຫະບໍດີຊາວມະຄົດທັງ ໑໒ ນະທຸດເຫຼົ່ານັ້ນກໍຮູ້ວ່າ “ພຣະອຸເວລະ ກັດສະປະປະພິດພິມມະຈັນໃນສຳນັກພຣະມະຫາສະມະນະແລ້ວ

ລຳດັບນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຊົງຮູ້ຄວາມຮຳເພີງໃນໃຈຂອງພາມຄະຫະບໍດີຊາວມະຄົດ ໑໒ ນະທຸດເຫຼົ່ານັ້ນ ດ້ວຍພຣະຫະໄທ ຈຶ່ງໄດ້ຕັດອະນຸບຸບພິກະຖາ ຄື ຊົງປະກາດ

໑. ທານະກະຖາ	໒. ສີລະກະຖາ
໓. ສັກຄະກະຖາ	໔. ກາມາທິນະວະກະຖາ
໕. ເນກຂຳມານິສັງສະກະຖາ	

ເມື່ອພຣະພຸດທະອົງຊົງຊາບວ່າພວກເຂົາມີຈິດສົມຄວນ ອ່ອນໂຍນ ປາສະຈາກນິວອນ ເບີກບານ ຜ່ອງໃສ ຈຶ່ງຊົງປະກາດສາມຸກກັງສິກະທຳມະເທດສະໜາຂອງພຣະພຸດທະເຈົ້າທັງຫຼາຍ ຄື ທຸກ ສະມຸໄທ ນິໂຣດ ມັກ ທຳມະຈັກຊຸອັນປາສະຈາກທຸລີປາສະຈາກມົນທົນໄດ້ເກີດແກ່ພາມຄະຫະບໍດີຊາວມະຄົດ ໑໑ ນະທຸດ ເຊິ່ງມີພຣະເຈົ້າພິມພິສານເປັນປະມຸກ ເທິງບ່ອນນັ້ນນັ້ນວ່າ ສິ່ງໃດສິ່ງໜຶ່ງມີຄວາມເກີດຂຶ້ນເປັນທຳມະດາ ສິ່ງນັ້ນທັງປວງ ມີຄວາມດັບໄປເປັນທຳມະດາ” ປຽບ ເໝືອນຜ້າຂາວສະອາດປາສະຈາກມົນທົນຄວນຮັບນ້ຳຍ້ອມໄດ້ເປັນຢ່າງດີ ພາມຄະຫະບໍດີອີກ ໑ ນະທຸດ ໄດ້ສະແດງຕົນເປັນອຸປາສິກ

ເລື່ອງຄວາມປາຖະໜາ ໔ ປະການຂອງພຣະເຈົ້າພິມພິສານ

[໔໗] ຂະນະນັ້ນ ພຣະເຈົ້າພິມພິສານຈອມທັບມະຄົດຮັດໄດ້ເຫັນທຳແລ້ວ ບັນລຸທຳແລ້ວ ຮູ້ແຈ້ງທຳແລ້ວ ຍັງລົງສູ່ທຳແລ້ວ ຂ້າມຄວາມສົງໄສແລ້ວ ປາສະຈາກຄວາມແຄງໃຈ ເຖິງຄວາມເປັນຜູ້ແກ່ກ້າ ບໍ່ຕ້ອງເຊື່ອຜູ້ອື່ນໃນຄຳສອນຂອງພຣະສາດສະດາ ໄດ້ທູນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າວ່າ “ເມື່ອກ່ອນຂ້ານ້ອຍຍັງເປັນພຣະກຸມານ ໄດ້ມີຄວາມປາຖະໜາ ໕ ປະການ ບັດນີ້ຄວາມປາຖະໜາ ໕ ປະການເຫຼົ່ານັ້ນຂອງຂ້ານ້ອຍສຳເລັດແລ້ວ ຄື

໑. ເມື່ອກ່ອນຂ້ານ້ອຍ ຍັງເປັນພຣະກຸມານໄດ້ມີຄວາມປາຖະໜາວ່າ ເຮັດຈຶ່ງໃດນໍ ພະສົກນິກອນເພິ່ງອະພິເສກເຮົາໃນຣາດຊະສົມບັດ ນີ້ເປັນຄວາມປາຖະໜາຂອງຂ້ານ້ອຍປະການທີ ໑ ບັດນີ້ຄວາມປາຖະໜານັ້ນຂອງຂ້ານ້ອຍສຳເລັດແລ້ວ
໒. ຂໍພຣະອະຣະຫັນຕະສຳມາສຳພຸດທະເຈົ້າ ເພິ່ງສະເດັດມາສູ່ແວ່ນແຄວ້ນຂອງ

ຂ້ານ້ອຍແດ່ ນີ້ເປັນຄວາມປາຖະໜາຂອງຂ້ານ້ອຍປະການທີ ໒ ບັດນີ້ຄວາມປາຖະໜານັ້ນ ຂອງຂ້ານ້ອຍສໍາເລັດແລ້ວ

໓. ຂໍຂ້ານ້ອຍເພິ່ງເຂົ້າໄປນັ່ງໃກ້ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າພຣະອົງນັ້ນ ນີ້ເປັນຄວາມປາຖະໜາຂອງຂ້ານ້ອຍປະການທີ ໓ ບັດນີ້ຄວາມປາຖະໜານັ້ນ ຂອງຂ້ານ້ອຍສໍາເລັດແລ້ວ

໔. ຂໍພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າພຣະອົງນັ້ນ ເພິ່ງສະແດງທຳແກ່ຂ້ານ້ອຍ ນີ້ເປັນຄວາມປາຖະໜາຂອງຂ້ານ້ອຍປະການທີ ໔ ບັດນີ້ຄວາມປາຖະໜານັ້ນ ຂອງຂ້ານ້ອຍສໍາເລັດແລ້ວ

໕. ຂໍຂ້ານ້ອຍເພິ່ງຮູ້ທົ່ວເຖິງທຳຂອງພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າພຣະອົງນັ້ນ ນີ້ເປັນຄວາມປາຖະໜາຂອງຂ້ານ້ອຍປະການທີ ໕ ບັດນີ້ຄວາມປາຖະໜານັ້ນຂອງຂ້ານ້ອຍສໍາເລັດແລ້ວ

ເມື່ອກ່ອນຂ້ານ້ອຍ ຍັງເປັນພຣະກຸມານ ໄດ້ມີຄວາມປາຖະໜາ ໕ ປະການເຫຼົ່ານີ້ ຂ້ານ້ອຍ ບັດນີ້ຄວາມປາຖະໜາ ໕ ປະການເຫຼົ່ານັ້ນຂອງຂ້ານ້ອຍສໍາເລັດແລ້ວ ພຣະອົງຜູ້ຈະເລີນ ພາສີດຂອງພຣະອົງຊັດແຈ້ງໄພເລາະມ່ວນຫຼາຍ ພຣະອົງຜູ້ຈະເລີນ ພາສີດຂອງ ພຣະອົງຊັດແຈ້ງໄພເລາະມ່ວນຫຼາຍ ພຣະອົງຊົງປະກາດທຳຊັດແຈ້ງໂດຍປະການຕ່າງ ໆ ປຸງເໝືອນບຸກຄົນທາງາຍຂອງທີ່ຂວ້າ ເປີດຂອງທີ່ປິດ ບອກທາງແກ່ຜູ້ຫຼົງທາງ ຫຼື ເຍືອງປະທັບໃນທີ່ມືດ ດ້ວຍຕັ້ງໃຈວ່າ ຄົນມີຕາຕິຈັກເຫັນຮູບ ພຣະອົງຜູ້ຈະເລີນຂ້ານ້ອຍນີ້ ຂໍເຖິງພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າພ້ອມທັງພຣະທຳ ແລະພຣະສົງເປັນສະຣະນະ ຂໍພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ຈົ່ງຊົງຈື່ຂ້ານ້ອຍວ່າເປັນອຸປາສົກ ຜູ້ເຖິງສະຣະນະ ຕັ້ງແຕ່ວັນນີ້ເປັນຕົ້ນໄປຈົນຕະຫຼອດຊີວິດ ແລະຂໍພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າພ້ອມກັບພິກຂຸສົງ ຊົງຮັບຄຳອາຣາດທະນາຂອງຂ້ານ້ອຍເພື່ອຈະເລີນກຸສົນໃນມື້ອື່ນນີ້ດ້ວຍເທີນ ຂ້ານ້ອຍ

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ຊົງຮັບນິມົນໂດຍດູດສະນີພາບແລ້ວ

ເມື່ອພຣະເຈົ້າພິມພິສານຈອມທັບມະຄົດຣັດ ຊົງຊາບວ່າພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຊົງຮັບນິມົນແລ້ວ ຈົ່ງສະເດັດລຸກຂຶ້ນຈາກທີ່ປະທັບ ຖວາຍອະພິວາດພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ຊົງກະທຳປະທັກຂົນແລ້ວສະເດັດກັບ ຜ່ານຣາຕິນັ້ນໄປ ຮັບສິ່ງໃຫ້ກະກຽມຂອງຫຍ້າຂອງສັນອັນປະນີດໄວ້ ແລ້ວໃຫ້ເຈົ້າພະນັກງານໄປຂາບທູນພັດຕະການວ່າ “ໄດ້ເວລາແລ້ວ ຂ້ານ້ອຍ ພັດຕາຫານສຳເລັດແລ້ວ

[໔໘] ເມື່ອເວລາເຊົ້າ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ຊົງອັນຕະຣະວາສົກແລ້ວຖືບາດແລະຈິວອນ ສະເດັດເຂົ້າໄປໃນເມືອງຣາຊະຄຣິພັອມດ້ວຍພິກຂຸສົງໝູ່ໃຫຍ່ມີປະມານ ໑,໐໐໐ ອົງ ລ້ວນເຄີຍເປັນຊະດິນທັງຫຼາຍມາກ່ອນ

ຂະນະນັ້ນ ທ້າວສັກກະຈອມເທບ ຊົງເນຣະມິດເພດເປັນມານິບສະເດັດພຣະດຳເນີນນຳຢູ່ເບື້ອງໜ້າພິກຂຸສົງ ເຊິ່ງມີພຣະພຸດທະເຈົ້າເປັນປະມຸກ ຊົງຂັບຄາຖາເຫຼົ່ານີ້ໄປພ້ອມ ວ່າ

ຄາຖາສະດຸດີພຣະພຸດທະເຈົ້າ

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຊົງມີພຣະສະຫວີວັນສະເໝີດ້ວຍສີຫຼົ້ມຄຳສົງຄື
ຊົງຝຶກອິນຊີແລ້ວຊົງພົ້ນວິເສດແລ້ວ
ໄດ້ສະເດັດເຂົ້າໄປໃນເມືອງຣາຊະຄຣິພັອມດ້ວຍເຫຼົ່າພິກຂຸທີ່ເຄີຍເປັນຊະດິນ
ຜູ້ຝຶກອິນຊີແລ້ວ ພົ້ນວິເສດແລ້ວ

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ຊົງມີພຣະສະຫວີວັນສະເໝີດ້ວຍສີຫຼົ້ມຄຳສົງຄື
ຊົງພົ້ນແລ້ວ ຊົງພົ້ນວິເສດແລ້ວ ໄດ້ສະເດັດເຂົ້າໄປໃນເມືອງຣາຊະຄຣິ
ພ້ອມດ້ວຍເຫຼົ່າພິກຂຸທີ່ເຄີຍເປັນຊະດິນຜູ້ພົ້ນແລ້ວ ພົ້ນວິເສດແລ້ວ

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ຊົງມີພຣະສະຫວີວັນສະເໝີດ້ວຍສີຫຼົ້ມຄຳສົງຄື
ຊົງຂ້າມແລ້ວ ຊົງພົ້ນວິເສດແລ້ວ ໄດ້ສະເດັດເຂົ້າໄປໃນເມືອງຣາຊະຄຣິ
ພ້ອມດ້ວຍເຫຼົ່າພິກຂຸທີ່ເຄີຍເປັນຊະດິນຜູ້ຂ້າມໄດ້ແລ້ວ ພົ້ນວິເສດແລ້ວ

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ຊົງມີພຣະສະຫວີວັນສະເໝີດ້ວຍສີຫຼົ້ມຄຳສົງຄື
ຊົງສະງົບແລ້ວ ຊົງພົ້ນວິເສດແລ້ວ ໄດ້ສະເດັດເຂົ້າໄປໃນເມືອງຣາຊະຄຣິ
ພ້ອມດ້ວຍເຫຼົ່າພິກຂຸທີ່ເຄີຍເປັນຊະດິນຜູ້ສະງົບແລ້ວ ພົ້ນວິເສດແລ້ວ

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າພຣະອົງນັ້ນ ຊົງຢູ່ຈົບທຳ ໑໐ ປະການ
ຊົງມີທະສະພະລະຍານ ຊົງຮູ້ທຳ ໑໐ ປະການ ແລະຊົງປະກອບ
ດ້ວຍທຳ ໑໐ ປະການ ມີພິກຂຸ ໑,໐໐໐ ອົງເປັນບໍລິວານ
ໄດ້ສະເດັດເຂົ້າໄປໃນເມືອງຣາຊະຄຣິ

ຄົນທັງຫຼາຍ ໄດ້ເຫັນທ້າວສັກກະຈອມເທບແລ້ວພາກັນກ່າວວ່າ “ມານິບນີ້ມີຮູບງາມແທ້ນໍ
ມານິບນີ້ເປັນຕາເບິ່ງແທ້ນໍ ມານິບນີ້ໜ້າແທ້ຊົມນໍ ມານິບນີ້ເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງໃຜນໍ?

ເມື່ອຄົນທັງຫຼາຍກ່າວແນວນັ້ນແລ້ວ ທ້າວສັກກະຈອມເທບໄດ້ຕັດຕອບຄົນເຫຼົ່ານັ້ນ ເປັນ
ຄາຖາ ວ່າ

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າພຣະອົງໃດ ຊົງເປັນນັກປາດ
 ຊົງຝຶກໃນອິນຊີທັງປວງ ເປັນຜູ້ຜຸດຜ່ອງ ບໍ່ມີຜູ້ໃດປຽບ
 ຊົງໄກຈາກກິເລດ ສະເດັດໄປດີໃນໂລກ
 ຂ້າພະເຈົ້າ ເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າພຣະອົງນັ້ນ

ເລື່ອງຊົງຮັບພຣະເວລຸວັນໃຫ້ເປັນວັດແຫ່ງທຳອິດ

[໔໙] ຄັ້ງນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ໄດ້ສະເດັດໄປສູ່ພຣະຣາຊະນິເວດຂອງພຣະເຈົ້າ ພິມພິສານ ຈອມທັບມະຄົດຣັດ ເມື່ອເຖິງແລ້ວຈຶ່ງປະທັບນັ່ງເທິງອາສະນະທີ່ເຂົາຈັດຖວາຍພ້ອມ ດ້ວຍພິກຂຸສົງ ຂະນະນັ້ນ ພຣະເຈົ້າພິມພິສານຈອມທັບມະຄົດຣັດ ຊົງນຳຂອງຫຍ້າຂອງສັນອັນ ປະນີດປະເຄນພິກຂຸສົງມີພຣະພຸດທະເຈົ້າເປັນປະມຸກດ້ວຍພຣະອົງເອງ ຈົນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກ ເຈົ້າສະເຫວີຍສຳເລັດແລ້ວ ຊົງທຳມພັດຕາຫານແລ້ວ ລະພຣະຫັດຈາກບາດ ຈຶ່ງປະທັບນັ່ງໃນ ບ່ອນສົມຄວນ ພຣະອົງຊົງຄິດວ່າ “ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຄວນປະທັບຢູ່ໄສນ ບ່ອນໃດທີ່ຢູ່ບໍ່ໄກ ແລະບໍ່ໄກຈາກໝູ່ບ້ານຫຼາຍ ຄົມນາຄົມສະດວກ ຜູ້ປະສົງເພິ່ງເຂົ້າເຝົ້າໄດ້ ກາງເວັນ ບໍ່ສາລະວົນ ກາງຄືນສະຫງົດ ສຽງບໍ່ອີກກະທົກ ເວັນຈາກຄົນສັນຈອນໄປມາ ເປັນສະຖານທີ່ປິດລັບຈາກໝູ່ ມະນຸດ ຄວນແກ່ການຫຼົບຫຼີກ ຈຶ່ງມີພຣະຣາຊະດຳຣິວ່າ “ອຸທະຍານເວລຸວັນຂອງເຮົານີ້ບໍ່ໄກແລະ ບໍ່ໄກຈາກໝູ່ບ້ານຫຼາຍ ຄົມນາຄົມສະດວກ ຜູ້ປະສົງເພິ່ງເຂົ້າເຝົ້າໄດ້ ກາງເວັນບໍ່ສາລະວົນ ກາງຄືນສະຫງົດ ສຽງບໍ່ອີກກະທົກ ເວັນຈາກຄົນສັນຈອນໄປມາ ເປັນສະຖານທີ່ປິດລັບຈາກໝູ່ ມະນຸດ ຄວນແກ່ການຫຼົບຫຼີກ ຖ້າຈັ່ງຊັ້ນ ເຮົາເພິ່ງຖວາຍອຸທະຍານເວລຸວັນແດ່ພິກຂຸສົງມີພຣະພຸດ ທະເຈົ້າເປັນປະມຸກ” ແລ້ວຊົງຈັບພຣະສຸວັນນະພິງຄານ ຫລັງນັ້ນອ້ອມຖວາຍແດ່ ພຣະຜູ້ມີພຣະ ພາກເຈົ້າດ້ວຍພຣະຣາຊະດຳຣັດວ່າ “ຂ້ານ້ອຍ ຂໍຖວາຍອຸທະຍານເວລຸວັນນີ້ແດ່ ພິກຂຸສົງມີພຣະ ພຸດທະເຈົ້າເປັນປະມຸກ”

ເມື່ອແລ້ວ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ຊົງຮັບອາຮາມແລ້ວ ຊົງຊີ້ແຈ່ງໃຫ້ພຣະເຈົ້າພິມພິສານ ຈອມທັບມະຄົດຣັດເຫັນຊັດແຈ້ງ ຊວນໃຫ້ຍາກຮັບໄປປະຕິບັດ ຊຸກຍູ້ໃຈໃຫ້ອາດຫານແກ່ກ້າ ປອບປະໂລມໃຈໃຫ້ສົດຊື່ນລ່າເລີງດ້ວຍທຳມິກະຖາ ແລ້ວສະເດັດລຸກຂຶ້ນຈາກທີ່ປະທັບສະເດັດ ກັບ ຕໍ່ມາ ພຣະພຸດທະອົງ ໄດ້ຊົງສະແດງທຳມິກະຖາຍ້ອນເລື່ອງນັ້ນເປັນຕົ້ນເຫດ ຮັບສັ່ງກັບພິກ ຊຸທັງຫຼາຍວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເຮົາອະນຸຍາດອາຮາມ”

ພິມພິສານສະມາຄົມກະຖາ ຈົບ

໑໔. ສາຣີບຸດຕະໂມກຄັນລານະປັບພັດຊາກະຖາ

ວ່າດ້ວຍສາຣີບຸດແລະໂມກຄັນລານະປັນພະຊາ

[໖໐] ສະໄໝນັ້ນ ສັນໄຊປະຣິພາຊິກອາໄສຢູ່ໃນນະຄອນຣາຊະຄຣີພັອມດ້ວຍບໍລິສັດປະຣິພາຊິກໝູ່ໃຫຍ່ຈຳນວນ ໒໕໐ ທ່ານ ຄັ້ງນັ້ນ ສາຣີບຸດ ແລະໂມກຄັນລານະປະພຶດພົມມະຈັນຢູ່ໃນສຳນັກສັນໄຊປະຣິພາຊິກ ໄດ້ຕັ້ງກະຕິກາກັນໄວ້ວ່າ “ຜູ້ໃດບັນລຸອະມະຕະທຳກ່ອນ ຜູ້ນັ້ນຈົ່ງບອກແກ່ອີກຝ່າຍໜຶ່ງ

ຂະນະນັ້ນເວລາເຊົ້າ ທ່ານພຣະອັດສະຊິຄອງອັນຕະຣະວາສົກຖືບາດແລະຈິວອນ ເຂົ້າໄປບິນທະບາດໃນເມືອງຣາຊະຄຣີ ມີກິຣິຍາທີ່ກ້າວໄປ ຖອຍກັບ ແນມເບິ່ງ ໝູວເບິ່ງ ຄູ່ເຂົ້າ ຢຽດອອກ ດ້ວຍອາການທີ່ໜ້າເຫຼື້ອມໃສ ມີຈັກຊຸທອດລົງ ເຖິງພ້ອມດ້ວຍອິລິຍາບົດອັນງົດງາມ

ສາຣີບຸດປະຣິພາຊິກໄດ້ເຫັນທ່ານພຣະອັດສະຊິ ກຳລັງທ່ຽວບິນທະບາດຢູ່ໃນນະຄອນຣາຊະຄຣີ ມີກິຣິຍາກ້າວໄປ ຖອຍກັບ ແນມເບິ່ງ ໝູວເບິ່ງ ຄູ່ເຂົ້າ ຢຽດອອກ ໜ້າເຫຼື້ອມໃສ ມີຈັກຊຸທອດລົງ ເຖິງພ້ອມດ້ວຍອິລິຍາບົດອັນງົດງາມແລ້ວຄິດວ່າ “ພິກຂຸອົງນີ້ ຄົງເປັນອົງໃດອົງໜຶ່ງໃນບັນດາພຣະອະຣະຫັນ ຫຼື ທ່ານຜູ້ດຳເນີນສູ່ທົນທາງແຫ່ງຄວາມເປັນພຣະອະຣະຫັນໃນໂລກແນ່ນອນ ຖ້າຈັ່ງໃດ ເຮົາເພິ່ງເຂົ້າໄປຫາພິກຂຸນີ້ຖາມວ່າ ຜູ້ມີອາຍຸ ທ່ານບວດອຸທິດຜູ້ໃດ ໃຜເປັນສາດສະດາຂອງທ່ານ ຫຼື ທ່ານພໍໃຈທຳຂອງໃຜ” ແລ້ວຄິດວ່າ “ບັດນີ້ ຍັງເປັນການບໍ່ສົມຄວນທີ່ຈະຖາມພິກຂຸນີ້ ຍ້ອນທ່ານກຳລັງເຂົ້າໃນບໍລິເວນບ້ານທ່ຽວບິນທະບາດຢູ່ ຖ້າຈັ່ງໃດ ເຮົາຄວນຕິດຕາມ ພິກຂຸນີ້ໄປຂ້າງຫຼັງ ຍ້ອນການຕິດຕາມໄປຂ້າງຫຼັງນີ້ ເປັນທົນທາງທີ່ຜູ້ມີຄວາມຕ້ອງການຮູ້ຄວນເຮັດ ຕໍ່ມາ ທ່ານພຣະອັດສະຊິໄດ້ທ່ຽວບິນທະບາດໃນນະຄອນຣາຊະຄຣີ ຮັບບິນທະບາດແລ້ວກັບ

ລຳດັບນັ້ນ ສາຣີບຸດປະຣິພາຊິກ ຈຶ່ງເຂົ້າໄປຫາທ່ານພຣະອັດສະຊິ ແລ້ວໄດ້ສົນທະນາປາໄສ ພໍເປັນທີ່ບັນເທີງໃຈ ພໍເປັນທີ່ຣະນຶກເຖິງກັນແລ້ວ ຍືນຢູ່ບ່ອນສົມຄວນ ຮຽນຖາມ ວ່າ ຜູ້ມີອາຍຸອິນຊີຂອງທ່ານຜ່ອງໃສ ຜົວພັນບໍລິສຸດຜູດຜ່ອງ ຜູ້ມີອາຍຸ ທ່ານບວດອຸທິດຜູ້ໃດ ໃຜເປັນສາດສະດາຂອງທ່ານ ຫຼື ທ່ານພໍໃຈທຳຂອງໃຜ?

ພຣະອັດສະຊິກ່າວຕອບວ່າ “ເຮົາ ມີພຣະມະຫາສະມະນະຜູ້ເປັນສາກະຍະບຸດ ສະເດັດອອກບວດຈາກສາກະຍະຕະກູນ ເຮົາບວດອຸທິດພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າພຣະອົງນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າພຣະອົງນັ້ນ ເປັນສາດສະດາຂອງເຮົາ ແລະເຮົາພໍໃຈທຳຂອງພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າພຣະອົງນັ້ນ

ກໍພຣະສາດສະດາຂອງທ່ານຕັດໄວ້ແນວໃດ? ມີປົກກະຕິສອນແນວໃດ?

ທ່ານ ເຮົາເປັນຜູ້ໃໝ່ ບວດບໍ່ດົນ ເພິ່ງມາສູ່ພຣະທຳວິໄນນີ້ ບໍ່ສາມາດສະແດງທຳໂດຍ
ພິສະດານແກ່ທ່ານໄດ້ ແຕ່ຈັກກ່າວແຕ່ໃຈຄວາມໂດຍຫຍໍ້ແກ່ທ່ານ

ໃນບັດນັ້ນ ສາຣີບຸດປະຣິພາຊິກຂາບຮຽນທ່ານພຣະອັດສະຊິວ່າ

ຖ້າຈັ່ງຊັ້ນແລ້ວ ຜູ້ມີອາຍຸ ຈະຫຍັອຍ ຫຼື ຫຼາຍກໍຕາມ ຈົ່ງກ່າວມາເທິນ
ຈົ່ງກ່າວແຕ່ໃຈຄວາມແກ່ຂ້າພະເຈົ້າ
ຂ້າພະເຈົ້າຕ້ອງການແຕ່ໃຈຄວາມເທົ່ານັ້ນ
ທ່ານຈັກສະແດງພະຍັນຊະນະໃຫ້ຫຼາຍໄປເຮັດຫຍັງ

ພຣະອັດສະຊິສະແດງທຳ

ລຳດັບນັ້ນ ທ່ານພຣະອັດສະຊິໄດ້ກ່າວທຳປະຣິຍາຍນີ້ແກ່ສາຣີບຸດປະຣິພາຊິກ ວ່າ

ທຳເຫຼົ່າໃດ ເກີດແຕ່ເຫດ
ພຣະຕະຖາຄົດເຈົ້າຕັດເຫດແຫ່ງທຳເຫຼົ່ານັ້ນ
ແລະຄວາມດັບແຫ່ງທຳເຫຼົ່ານັ້ນ
ພຣະມະຫາສະມະນະ ມີປົກກະຕິຕັດແນວນີ້”

ສາຣີບຸດປະຣິພາຊິກໄດ້ທຳມະຈັກຊຸ

ຍ້ອນໄດ້ຟັງທຳປະຣິຍາຍນີ້ ທຳມະຈັກຊຸ ອັນປາສະຈາກທຸລີ ປາສະຈາກມົນທົນໄດ້ເກີດ
ຂຶ້ນແກ່ສາຣີບຸດປະຣິພາຊິກວ່າ “ສິ່ງໃດສິ່ງໜຶ່ງ ມີຄວາມເກີດຂຶ້ນເປັນທຳມະດາ ສິ່ງນັ້ນທັງປວງມີ
ຄວາມດັບໄປເປັນທຳມະດາ” ສາຣີບຸດປະຣິພາຊິກກ່າວ ວ່າ

ຖ້າທຳນີ້ ມີພຽງເທົ່ານີ້
ທ່ານກໍໄດ້ຮູ້ແຈ້ງແທງຕະຫຼອດທາງອັນຫາຄວາມໂສກບໍ່ໄດ້ແລ້ວ
ອັນເປັນທາງທີ່ພວກຂ້າພະເຈົ້າຍັງບໍ່ເຄີຍໄດ້ເຫັນ
ລ່ວງເລີຍມາແລ້ວຫຼາຍໝື່ນກັບ

ສາຣີບຸດປະຣິພາຊິກເຮັດຕາມຄຳສັນຍາ

[໖໑] ຄັ້ງນັ້ນ ສາຣີບຸດປະຣິພາຊິກໄດ້ກັບໄປຫາໂມກຄັນລານະປະຣິພາຊິກເຖິງທີ່ພັກ
ໂມກຄັນລານະປະຣິພາຊິກ ໄດ້ເຫັນສາຣີບຸດປະຣິພາຊິກຢ່າງມາແຕ່ໄກ ເມື່ອເຫັນແລ້ວຈຶ່ງໄດ້

ກ່າວກັບສາຣີບຸດປະຣິພາຊິກ ດັ່ງນີ້ວ່າ “ທ່ານ ອິນຊີຂອງທ່ານຜ່ອງໃສ ຜົວພັນບໍລິສຸດຜູດຜ່ອງ
ຫຼາຍ ທ່ານໄດ້ບັນລຸອະມະຕະທຳແລ້ວແມ່ນບໍ່?”

ສາຣີບຸດປະຣິພາຊິກຕອບວ່າ “ແມ່ນແລ້ວທ່ານ ເຮົາໄດ້ບັນລຸອະມະຕະທຳແລ້ວ”

ທ່ານ ທ່ານໄດ້ບັນລຸອະມະຕະທຳໄດ້ແນວໃດ?

ທ່ານ ເຮົາໄດ້ເຫັນທ່ານພຣະອັດສະຊິກຳລັງທຸ່ງວບິນທະບາດຢູ່ໃນນະຄອນຣາຊະຄຶ ມີກິຣິ
ຍາກ້າວໄປ ຖອຍກັບ ແນມເບິ່ງ ຫຼຽວເບິ່ງ ຄູ່ເຂົ້າ ຢຽດອອກ ໜ້າເຫຼື້ອມໃສ ມີຈັກຊຸທອດລົງ
ເຖິງພ້ອມດ້ວຍອິລິຍາບົດອັນງົດງາມແລ້ວຄິດວ່າ ພິກຂຸອົງນີ້ ຄົງເປັນອົງໃດອົງໜຶ່ງໃນບັນດາ
ພຣະອະຣະຫັນ ຫຼື ທ່ານຜູ້ດຳເນີນສູ່ທຶນທາງແຫ່ງຄວາມເປັນພຣະອະຣະຫັນໃນໂລກແນ່ນອນ
ຖ້າຈັ່ງໃດ ເຮົາເພິ່ງເຂົ້າໄປຫາພິກຂຸນີ້ຖາມວ່າ ຜູ້ມີອາຍຸ ທ່ານບວດອຸທິດຜູ້ໃດ ໃຜເປັນສາດສະດາ
ຂອງທ່ານ ຫຼື ທ່ານຊອບທຳຂອງໃຜ ແລ້ວຄິດວ່າ ບັດນີ້ ຍັງເປັນການບໍ່ສົມຄວນທີ່ຈະຖາມພິກຂຸ
ນີ້ ຍ້ອນທ່ານກຳລັງເຂົ້າໃນບໍລິເວນບ້ານທຸ່ງວບິນທະບາດຢູ່ ຖ້າຈັ່ງໃດ ເຮົາຄວນຕິດຕາມພິກຂຸນີ້
ໄປຂ້າງຫຼັງ ຍ້ອນການຕິດຕາມໄປຂ້າງຫຼັງນີ້ ເປັນທຶນທາງທີ່ຜູ້ມີຄວາມຕ້ອງການຮູ້ຄວນເຮັດ ຕໍ່
ມາ ເມື່ອທ່ານພຣະອັດສະຊິໄດ້ທຸ່ງວບິນທະບາດໃນນະຄອນຣາຊະຄຶ ຮັບບິນທະບາດແລ້ວກັບ

ລຳດັບນັ້ນ ເຮົາຈຶ່ງເຂົ້າໄປຫາທ່ານພຣະອັດສະຊິ ແລ້ວໄດ້ສົນທະນາປາໄສພໍ້ເປັນທີ່ບັນ
ເທີງໃຈ ພໍ້ເປັນທີ່ຣະນຶກເຖິງກັນແລະກັນແລ້ວ ຍືນຍູ່ບ່ອນສົມຄວນ ຮຽນຖາມ ວ່າ ຜູ້ມີອາຍຸ ອິນຊີ
ຂອງທ່ານຜ່ອງໃສ ຜົວພັນບໍລິສຸດຜູດຜ່ອງ ຜູ້ມີອາຍຸ ທ່ານບວດອຸທິດຜູ້ໃດ ໃຜເປັນສາດສະດາຂອງ
ທ່ານ ຫຼື ທ່ານພໍ້ໃຈທຳຂອງໃຜ?

ພຣະອັດສະຊິກ່າວຕອບວ່າ “ເຮົາ ມີພຣະມະຫາສະມະນະຜູ້ເປັນສາກະຍະບຸດ ສະເດັດ
ອອກຜະນວດຈາກສາກະຍະຕະກູນ ເຮົາບວດອຸທິດພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າພຣະອົງນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີ
ພຣະພາກເຈົ້າພຣະອົງນັ້ນ ເປັນສາດສະດາຂອງເຮົາ ແລະເຮົາພໍ້ໃຈທຳຂອງພຣະຜູ້ມີພຣະພາກ
ເຈົ້າພຣະອົງນັ້ນ

ເຮົາຈຶ່ງຖາມວ່າ ກໍພຣະສາດສະດາຂອງທ່ານຕັດແນວໃດ? ມີປົກກະຕິສອນແນວໃດ?

ທ່ານພຣະອັດສະຊິກ່າວວ່າ ທ່ານ ເຮົາເປັນຜູ້ໃໝ່ ບວດບໍ່ດົນ ຫາກຳມາສູ່ພຣະທຳວິໄນນີ້
ບໍ່ສາມາດສະແດງທຳໂດຍພິສະດານແກ່ທ່ານໄດ້ ແຕ່ຈັກກ່າວແຕ່ໃຈຄວາມໂດຍຫຍໍ້ແກ່ທ່ານ

ໃນບັດນັ້ນ ເຮົາຈຶ່ງຂາບຮຽນທ່ານພຣະອັດສະຊິວ່າ

ຖ້າຈັ່ງຊັ້ນແລ້ວ ຜູ້ມີອາຍຸຈະໜ້ອຍ ຫຼື ຫຼາຍກໍຕາມ ຈົ່ງກ່າວເທີ້ນ
ຈົ່ງກ່າວແຕ່ໃຈຄວາມແກ່ຂ້າພະເຈົ້າ
ຂ້າພະເຈົ້າຕ້ອງການແຕ່ໃຈຄວາມເທີ້ານັ້ນ
ທ່ານຈັກສະແດງພະຍັນຊະນະໃຫ້ຫຼາຍໄປເຮັດຫຍັງ

ລຳດັບນັ້ນ ທ່ານພຣະອັດສະຊິໄດ້ກ່າວທຳປະຣິຍາຍນີ້ວ່າ

ທຳເຫຼົ່າໃດເກີດແຕ່ເຫດ
ພຣະຕະຖາຄົດເຈົ້າຕັດເຫດແຫ່ງທຳເຫຼົ່ານັ້ນ
ແລະຄວາມດັບແຫ່ງທຳເຫຼົ່ານັ້ນ
ພຣະມະຫາສະມະນະມີປົກກະຕິຕັດແນວນີ້

ໂມກຄັນລານະປະຣິພາຊິກໄດ້ທຳມະຈັກຊຸ

ຍ້ອນໄດ້ຟັງທຳປະຣິຍາຍນີ້ ທຳມະຈັກຊຸ ອັນປາສະຈາກທຸລີ ປາສະຈາກມົນທົນໄດ້ເກີດຂຶ້ນແກ່ໂມກຄັນລານະປະຣິພາຊິກວ່າ “ສິ່ງໃດສິ່ງໜຶ່ງມີຄວາມເກີດຂຶ້ນເປັນທຳມະດາ ສິ່ງນັ້ນທັງປວງມີຄວາມດັບໄປເປັນທຳມະດາ” ໂມກຄັນລານະປະຣິພາຊິກກ່າວ ວ່າ

ຖ້າທຳນີ້ ມີພຽງເທົ່ານີ້
ທ່ານກໍໄດ້ຮູ້ແຈ້ງແທງຕະຫຼອດທາງອັນຫາຄວາມໂສກບໍ່ໄດ້ແລ້ວ
ອັນເປັນທາງທີ່ພວກເຮົາຍັງບໍ່ເຄີຍໄດ້ເຫັນ
ລ່ວງເລີຍມາແລ້ວຫຼາຍໝື່ນກັບ

ສອງສະຫາຍໄປອຳລາອາຈານ

[໖໒] ຄັ້ງນັ້ນ ໂມກຄັນລານະປະຣິພາຊິກໄດ້ກ່າວກັບສາຣີບຸດປະຣິພາຊິກວ່າ “ທ່ານ ເຮົາໄປສຳນັກພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າກັນເທີນ ຍ້ອນພຣະອົງເປັນສາດສະດາຂອງເຮົາ

ສາຣີບຸດປະຣິພາຊິກກ່າວວ່າ “ທ່ານ ປະຣິພາຊິກ ໒໕໐ ຄົນເຫຼົ່ານີ້ ອາໄສເຮົາ ເຫັນແກ່ເຮົາ ຈຶ່ງຢູ່ໃນສຳນັກນີ້ ເຮົາຄວນບອກລາປະຣິພາຊິກເຫຼົ່ານັ້ນກ່ອນ ພວກເຂົາຈັກເຮັດຕາມທີ່ເຂົາເຂົ້າໃຈ

ຕໍ່ມາ ສາຣີບຸດ ແລະໂມກຄັນລານະພາກັນເຂົ້າໄປຫາປະຣິພາຊິກເຫຼົ່ານັ້ນເຖິງທີ່ຢູ່ ໄດ້ກ່າວດັ່ງນີ້ວ່າ “ທ່ານທັງຫຼາຍ ພວກເຮົາຈະໄປສຳນັກພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ຍ້ອນພຣະອົງເປັນສາດສະດາຂອງພວກເຮົາ

ພວກປະຣິພາຊິກກ່າວວ່າ “ຂ້າພະເຈົ້າທັງຫຼາຍອາໄສພວກທ່ານ ເຫັນແກ່ພວກທ່ານ ຈຶ່ງຢູ່ໃນສຳນັກນີ້ ຖ້າທ່ານທັງສອງຈັກປະພຶດພົມມະຈັນໃນສຳນັກພຣະມະຫາສະມະນະ ຂ້າພະເຈົ້າທັງໝົດ ກໍຈັກປະພຶດພົມມະຈັນໃນສຳນັກພຣະມະຫາສະມະນະດ້ວຍ

ຕໍ່ມາ ສາຣີບຸດ ແລະໂມກຄັນລານະພາກັນເຂົ້າໄປຫາສັນໄຊປະຣິພາຊິກຂາບຮຽນວ່າ “ທ່ານ

ຂ້ານ້ອຍ ພວກຂ້າພະເຈົ້າຈະໄປສຳນັກພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ຍ້ອນພຣະອົງເປັນສາດສະດາຂອງພວກຂ້າພະເຈົ້າ

ສັນໄຊປະຣິພາຊິກກ່າວຫ້າມວ່າ “ຢ່າເລີຍ ທ່ານທັງຫຼາຍຢ່າໄປ ເຮົາທັງໝົດ ໓ ຄົນ ຈັກຊ່ອຍກັນບໍລິຫານຄະນະນີ້”

ແມ່ນຄັ້ງທີ ໒ ຯລຯ

ແມ່ນຄັ້ງທີ ໓ ສາຣີບຸດແລະໂມກຄັນລານະ ກໍຂາບຮຽນສັນໄຊປະຣິພາຊິກດັ່ງນີ້ວ່າ “ທ່ານ ຂ້ານ້ອຍ ພວກຂ້າພະເຈົ້າຈະໄປສຳນັກພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ຍ້ອນພຣະອົງເປັນສາດສະດາຂອງພວກຂ້າພະເຈົ້າ

ສັນໄຊປະຣິພາຊິກກໍຍັງກ່າວຫ້າມວ່າ “ຢ່າເລີຍ ທ່ານທັງຫຼາຍຢ່າໄປ ເຮົາທັງໝົດ ໓ ຄົນ ຈັກຊ່ອຍກັນບໍລິຫານຄະນະນີ້”

ຫຼັງຈາກນັ້ນ ສາຣີບຸດ ແລະໂມກຄັນລານະໄດ້ພາປະຣິພາຊິກ ໒໕໐ ຄົນນັ້ນ ມຸ້ງຫ້າໄປທາງພຣະເວລຸວັນ ໂລທິດຮ້ອນກໍພຸ່ງອອກຈາກປາກຂອງສັນໄຊປະຣິພາຊິກ ໃນບ່ອນນັ້ນເອງ

ຊົງພະຍາກອນພຣະອັກຄະຣະສາວົກ

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ເມື່ອຮູ້ວ່າ ສາຣີບຸດແລະໂມກຄັນລານະກຳລັງມາ ໄດ້ມີຮັບສັ່ງກັບພິກຂຸທັງຫຼາຍວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ສະຫາຍທັງ ໒ ຄົນນັ້ນ ຄືໂກລິຕະ ແລະອຸປະຕິດສະຈັກ ເປັນຄູ່ສາວົກຊັ້ນຍອດ ເປັນຄູ່ທີ່ຈະເລີນຂອງເຮົາ

ທ່ານສາຣີບຸດ ແລະທ່ານໂມກຄັນລານະ ຜູ້ນ້ອມຈິດໄປໃນທຳ
ອັນປະເສີດ ເລິກເຊິ່ງ ເປັນວິໄສແຫ່ງຍານ ເປັນທີ່ສິ້ນອຸປະທິ
ຍັງມາບໍ່ເຖິງພຣະເວລຸວັນ ພຣະສາດສະດາກໍຊົງພະຍາກອນແລ້ວວ່າ
ສະຫາຍທັງ ໒ ຄົນນັ້ນ ຄືໂກລິຕະແລະອຸປະຕິດສະ
ຈັກເປັນຄູ່ສາວົກຊັ້ນຍອດ ເປັນຄູ່ທີ່ຈະເລີນຂອງເຮົາ

ທູນຂໍການບັນພະຊາອຸປະສົມບົດ

ຕໍ່ມາ ສາຣີບຸດ ແລະໂມກຄັນລານະໄດ້ພາກັນເຂົ້າໄປເຝົ້າພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ແລ້ວຊົບຫົວແທບພຣະບາດຂອງພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ຂາບທູນວ່າ “ຂ້າແດ່ພຣະອົງຜູ້ຈະເລີນ ພວກຂ້າພະອົງເພິ່ງໄດ້ການບັນພະຊາ ເພິ່ງໄດ້ການອຸປະສົມບົດໃນສຳນັກຂອງພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າເທົ່ນ

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າ “ພວກທ່ານຈົ່ງມາເປັນພິກຂຸເທີນ” ແລ້ວຕັດຕໍ່ໄປວ່າ “ທ່ານເຮົາກ່າວດີແລ້ວ ພວກທ່ານຈົ່ງປະພຶດພົມມະຈັນເພື່ອເຮັດທີ່ສຸດທຸກໂດຍຊອບເທີນ

ພຣະວາຈານັ້ນແລ ໄດ້ເປັນການອຸປະສົມບົດຂອງທ່ານເຫຼົ່ານັ້ນ”

ເລື່ອງກຸນລະບຸດຊາວມະຄົດຜູ້ມີຊື່ສຽງບັນພະຊາ

[໖໖] ສະໄໝນັ້ນ ພວກກຸນລະບຸດຊາວມະຄົດທີ່ມີຊື່ສຽງ ພາກັນປະພຶດພົມມະຈັນໃນສຳນັກພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ຄົນທັງຫຼາຍຈຶ່ງພາກັນຕຳໜີ ປະນາມ ໂພນທະນາວ່າ “ພຣະສະມະນະໂຄດົມປະຕິບັດເພື່ອໃຫ້ຊາຍບໍ່ມີບຸດ ເພື່ອໃຫ້ຍິງເປັນໝ້າຍ ແລະເພື່ອຄວາມຂາດສູນແຫ່ງຕະກູນ ບັດນີ້ ພຣະສະມະນະໂຄດົມບວດຊະດິນ ໑,໐໐໐ ຄົນໄປແລ້ວ ແລະບວດປະຣິພາຊິກຜູ້ເປັນສິດຂອງສັນຊັຍ ໒໕໐ ຄົນໄປແລ້ວ ແລະພວກກຸນລະບຸດຊາວມະຄົດເຫຼົ່ານີ້ທີ່ມີຊື່ສຽງ ກໍພາກັນປະພຶດພົມມະຈັນໃນສຳນັກພຣະສະມະນະໂຄດົມອີກ

ອັນໜຶ່ງ ຄົນທັງຫຼາຍເຫັນພວກພິກຂຸກໍພາກັນໂຈດດ້ວຍຄາຖານີ້ວ່າ

ພຣະມະຫາສະມະນະ ສະເດັດມາສູ່
ພຣະນະຄອນທີ່ມີພູເປັນຮົ້ວອ້ອມຂອງຊາວມະຄົດ
ຊົງນຳປະຣິພາຊິກຜູ້ເປັນສິດຂອງສັນໄຊໄປໝົດແລ້ວ
ບັດນີ້ຍັງຈັກຊົງນຳໃຜໄປອີກນໍ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ໄດ້ຍິນຄົນພວກນັ້ນຕຳໜີ ປະນາມ ໂພນທະນາ ຈຶ່ງນຳເລື່ອງນີ້ໄປຂາບທູນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າໃຫ້ຊົງຊາບ

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ສຽງນັ້ນ ຢູ່ບໍ່ດົນຈັກມີພຽງ ໗ ວັນເທົ່ານັ້ນ ພື້ນ ໗ ວັນນັ້ນໄປແລ້ວ ຈັກຫາຍໄປເອງ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຖ້າແນວນັ້ນ ຊົນເຫຼົ່າໃດໂຈດພວກທ່ານດ້ວຍຄາຖານີ້ວ່າ

ພຣະມະຫາສະມະນະສະເດັດມາສູ່ພຣະນະຄອນທີ່ມີພູເປັນຮົ້ວອ້ອມຂອງ
ຊາວມະຄົດ
ຊົງນຳປະຣິພາຊິກຜູ້ເປັນສິດຂອງສັນໄຊໄປໝົດແລ້ວ
ບັດນີ້ຈັກຊົງນຳໃຜໄປອີກນໍ

ພວກທ່ານຈົ່ງໂຈດຕອບພວກນັ້ນດ້ວຍຄາຖານີ້ ວ່າ

ພຣະຕະຖາຄົດເຈົ້າທັງຫຼາຍ ຊົງມີຄວາມພຽນຫຼາຍ

ຊົງແນະນຳດ້ວຍພຣະສັດທຳ ເມື່ອຮູ້ຊັດແຈ້ງ (ແນວນີ້)
ຈະຕ້ອງຍ້ານລື້ນພຣະຕະຖາຄົດເຈົ້າຜູ້ຊົງແນະນຳໂດຍທຳໄປເຮັດຫຍັງນໍ

ສະໄໝນັ້ນ ຄົນທັງຫຼາຍເຫັນພວກພິກຂຸກຳພາກັນໂຈດດ້ວຍຄາຖານີ້ວ່າ

ພຣະມະຫາສະມະນະສະເດັດມາສູ່ພຣະນະຄອນທີ່ມີພູເປັນຮົ່ວອ້ອມຂອງ
ຊາວມະຄົດ
ຊົງນຳປະຣິພາຊົກຜູ້ເປັນສິດຂອງສັນໄຊໄປພົດແລ້ວ
ບັດນີ້ຈັກຊົງນຳໃຜໄປອີກນໍ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍກໍໂຈດຕອບຄົນພວກນັ້ນດ້ວຍຄາຖານີ້ວ່າ

ພຣະຕະຖາຄົດເຈົ້າທັງຫຼາຍຊົງມີຄວາມພຽນຫຼາຍ
ຊົງແນະນຳດ້ວຍພຣະສັດທຳ ເມື່ອຮູ້ແຈ້ງ (ແນວນີ້)
ຈະຕ້ອງຍ້ານລື້ນພຣະຕະຖາຄົດເຈົ້າຜູ້ຊົງແນະນຳໂດຍທຳໄປເຮັດຫຍັງນໍ

ຄົນທັງຫຼາຍກ່າວກັນແນວນີ້ວ່າ “ໄດ້ຍິນວ່າ ພຣະສະມະນະຜູ້ເປັນເຊື້ອສາຍສາກະຍະບຸດ
ທັງຫຼາຍ ຍ່ອມແນະນຳໂດຍທຳ ຍ່ອມບໍ່ແນະນຳໂດຍອະທຳ ສຽງນັ້ນມີຢູ່ພຽງ ໗ ວັນເທົ່ານັ້ນ
ພື້ນ ໗ ວັນ ກໍຫາຍໄປເອງ

ສາຣີປຸດຕະໂມກຄັນລານະປັບພັດຊາກະຖາ ຈົບ

ພານະວານທີ ໔ ຈົບ

໑໕. ອຸປັດຊາຍະວັດຕະກະຖາ

ວ່າດ້ວຍອຸປັດຊາຍະວັດ

ເລື່ອງພິກຂຸນຸ່ງທີ່ມໍ່ຮຽບຮ້ອຍ

[໖໔] ສະໄໝນັ້ນ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຍັງບໍ່ມີພຣະອຸປັດຊາ ບໍ່ມີຜູ້ຖ້າຕັກເຕືອນ ສັ່ງສອນ ຈຶ່ງ
ພາກັນນຸ່ງທີ່ມໍ່ຮຽບຮ້ອຍ ມີມາຣະຍາດບໍ່ສົມຄວນ ທ່ຽວບິນທະບາດຢູ່ ເມື່ອຄົນທັງຫຼາຍກຳລັງບໍຣິ
ໂພກຢູ່ ກໍເດ່ບາດສຳລັບບິນທະບາດ ໄປເທິງຂອງຫຍ້າແດ່ ເທິງຂອງສັນແດ່ ເທິງນ້ຳຕື່ມແດ່
ອອກປາກຂໍແກງແດ່ ເຂົ້າສຸກແດ່ ດ້ວຍຕົນເອງມາສັນ ສົ່ງສຽງດັງໃນໂຮງສັນແດ່

ຄົນທັງຫຼາຍພາກັນດຳຫົນ ປະນາມ ໂພນທະນາວ່າ “ເປັນຫຍັງ ສະມະນະເຊື້ອສາຍສາ

ກະຍະບຸດທັງຫຼາຍ ຈຶ່ງນຸ່ງຫົ່ມບໍ່ຮຽບຮ້ອຍ ມີມາຣະຍາດບໍ່ສົມຄວນ ທ່ຽວບິນທະບາດ ເມື່ອຄົນ ທັງຫຼາຍກຳລັງບໍ່ຮູ້ໂພກຢູ່ ກໍເດ່ບາດສຳລັບບິນທະບາດ ໄປເທິງຂອງຫຍ້າແດ່ ເທິງຂອງສັນແດ່ ເທິງນ້ຳຕື້ມແດ່ ອອກປາກຂໍແກງແດ່ ເຂົ້າສຸກແດ່ ດ້ວຍຕົນເອງມາສັນ ສົ່ງສຽງດັງໃນໂຮງສັນແດ່ ເໝືອນພວກພາມໃນສະຖານທີ່ລ້ຽງພາມສັນນັ້ນນີ້”

ພິກຂຸທັງຫຼາຍໄດ້ຍິນຄົນເຫຼົ່ານັ້ນກ່າວຕຳໜີ ປະນາມ ໂພນທະນາ ບັນດາພິກຂຸຜູ້ມັກໜ້ອຍ ສັນໂດດ ມີຄວາມລະອາຍ ມີຄວາມລະມັດລະວັງ ໃຝ່ການສຶກສາ ຈຶ່ງຕຳໜີ ປະນາມ ໂພນທະນາ ວ່າ “ເປັນຫຍັງ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຈຶ່ງນຸ່ງຫົ່ມບໍ່ຮຽບຮ້ອຍ ມີມາຣະຍາດບໍ່ສົມຄວນ ທ່ຽວບິນທະບາດ ເມື່ອຄົນທັງຫຼາຍກຳລັງບໍ່ຮູ້ໂພກຢູ່ ກໍເດ່ບາດສຳລັບບິນທະບາດ ໄປເທິງຂອງຫຍ້າແດ່ ເທິງຂອງສັນ ແດ່ ເທິງນ້ຳຕື້ມແດ່ ອອກປາກຂໍແກງແດ່ ເຂົ້າສຸກແດ່ ດ້ວຍຕົນເອງມາສັນ ສົ່ງສຽງດັງໃນໂຮງສັນ ແນວນັ້ນນີ້” ແລ້ວຈຶ່ງນຳເລື່ອງນີ້ໄປຂາບທູນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າໃຫ້ຊົງຊາບ

ຊົງປະຊຸມສົງສອບຖາມ

ຄັ້ງນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ຮັບສັ່ງໃຫ້ປະຊຸມພິກຂຸສົງຍ້ອນເລື່ອງນີ້ເປັນຕົ້ນເຫດ ຊົງ ສອບຖາມພິກຂຸທັງຫຼາຍວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ໄດ້ຂ່າວວ່າພວກພິກຂຸນຸ່ງຫົ່ມບໍ່ຮຽບຮ້ອຍ ມີມາຣະຍາ ດບໍ່ສົມຄວນ ທ່ຽວບິນທະບາດ ເມື່ອຄົນທັງຫຼາຍກຳລັງບໍ່ຮູ້ໂພກຢູ່ ກໍເດ່ບາດສຳລັບບິນທະບາດ ໄປເທິງຂອງຫຍ້າແດ່ ເທິງຂອງສັນແດ່ ເທິງນ້ຳຕື້ມແດ່ ອອກປາກຂໍແກງແດ່ ເຂົ້າສຸກແດ່ ດ້ວຍ ຕົນເອງມາສັນ ແມ່ນໃນໂຮງສັນກໍສົ່ງສຽງດັງພົດສະນັ້ນຢູ່ ແມ່ນບໍ່?”

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ທູນຮັບວ່າ “ແມ່ນແລ້ວ ຂ້ານ້ອຍ”

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າຊົງຕຳໜີວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ການກະທຳຂອງໂມຄະບຸຣຸດ ເຫຼົ່ານັ້ນ ບໍ່ສົມຄວນ ບໍ່ຄ້ອຍຕາມ ບໍ່ເໝາະສົມ ບໍ່ແມ່ນກິດຂອງສະມະນະ ໃຊ້ບໍ່ໄດ້ ບໍ່ຄວນເຮັດ ເລີຍ ເປັນຫຍັງ ໂມຄະບຸຣຸດເຫຼົ່ານັ້ນ ຈຶ່ງໄດ້ນຸ່ງຫົ່ມບໍ່ຮຽບຮ້ອຍ ມີມາຣະຍາດບໍ່ສົມຄວນ ທ່ຽວບິນ ທະບາດ ເມື່ອຄົນທັງຫຼາຍກຳລັງບໍ່ຮູ້ໂພກຢູ່ ກໍເດ່ບາດສຳລັບບິນທະບາດ ໄປເທິງຂອງຫຍ້າແດ່ ເທິງຂອງສັນແດ່ ເທິງນ້ຳຕື້ມແດ່ ອອກປາກຂໍແກງແດ່ ເຂົ້າສຸກແດ່ ດ້ວຍຕົນເອງມາສັນ ສົ່ງສຽງ ດັງແມ່ນໃນໂຮງສັນແດ່ແນວນັ້ນນີ້ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ການກະທຳຂອງພວກໂມຄະບຸຣຸດນັ້ນ ບໍ່ໄດ້ ເຮັດຄົນທີ່ຍັງບໍ່ເຫຼື້ອມໃສໃຫ້ເຫຼື້ອມໃສ ຫຼື ເຮັດຄົນທີ່ເຫຼື້ອມໃສຢູ່ແລ້ວໃຫ້ເຫຼື້ອມໃສຍິ່ງຂຶ້ນໄດ້ເລີຍ ແທ້ຈິງ ກັບຈະເຮັດໃຫ້ຄົນທີ່ບໍ່ເຫຼື້ອມໃສໃຫ້ບໍ່ເຫຼື້ອມໃສໄປເລີຍ ຄົນທີ່ເຫຼື້ອມໃສຢູ່ແລ້ວບາງພວກກໍ ຈະກາຍເປັນອື່ນໄປ

ຊົງອະນຸຍາດອຸປັດຊາ

ເມື່ອພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ຊົງຕຳໜີພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນໂດຍປະການຕ່າງ ໆ ແລ້ວ ໄດ້ຕັດ

ໂທດແຫ່ງຄວາມເປັນຄົນລ້ຽງຍາກ ບຳລຸງຍາກ ມັກຫຼາຍ ບໍ່ສັນໂດດ ຄວາມຄຸກຄື ຄວາມຂີ້ຄ້ານ ຕັດຄຸນແຫ່ງຄວາມເປັນຄົນລ້ຽງງ່າຍ ບຳລຸງງ່າຍ ມັກໜ້ອຍ ສັນໂດດ ຄວາມຂັດເກົາ ຄວາມກຳຈັດກິເລດ ອາການທີ່ໜ້າເຫຼື້ອມໃສ ການບໍ່ສະສົມ ການຜາຣົບຄວາມພຽນ ໂດຍປະການຕ່າງໆ ຊົງສະແດງທຳມິກະຖາໃຫ້ເໝາະສົມ ໃຫ້ຄ້ອຍຕາມກັບເລື່ອງນັ້ນແລ້ວຮັບສັ່ງກັບພິກຂຸທັງຫຼາຍວ່າ

[໖໕] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເຮົາອະນຸຍາດອຸປັດຊາ ອຸປັດຊາຈັກເຂົ້າໄປຕັ້ງຈິດສະນິດສະໜົມໃນສັດທິວິຫານິກາຣິກັນກັບບຸດຕິນ ສັດທິວິຫານິກາຣິກເຂົ້າໄປຕັ້ງຈິດສະນິດສະໜົມໃນອຸປັດຊາຣິກັນກັບບິດາຕິນ ເມື່ອເປັນແນວນີ້ ອຸປັດຊາແລະສັດທິວິຫານິກາຣິກມີຄວາມເຄົາລົບ ຢ່າເກງປະພຶດກົມກຽວກັນ ຈັກເຖິງຄວາມຈະເລີນງອກງາມໄພບູນໃນທຳວິໄນນີ້ໄດ້

ວິທີຖືອຸປັດຊາ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ສັດທິວິຫານິກເພິ່ງຖືອຸປັດຊາແນວນີ້

ສັດທິວິຫານິກເພິ່ງທີ່ມອດຕະຣາສົງບຸ່ງບ່າຂ້າງໜຶ່ງ ຂາບຕີນ ນັ່ງຢ່ອງຍໍ້ ປະນົມມືກ່າວແນວນີ້ວ່າ “ທ່ານຜູ້ຈະເລີນ ທ່ານຈົ່ງເປັນອຸປັດຊາຂອງຂ້ານ້ອຍເທີນ ທ່ານຜູ້ຈະເລີນ ທ່ານຈົ່ງເປັນອຸປັດຊາຂອງຂ້ານ້ອຍເທີນ ທ່ານຜູ້ຈະເລີນ ທ່ານຈົ່ງເປັນອຸປັດຊາຂອງຂ້ານ້ອຍເທີນ

ອຸປັດຊາໃຫ້ສັດທິວິຫານິກຮູ້ດ້ວຍກາຍ ໃຫ້ຮູ້ດ້ວຍວາຈາ ຫຼື ໃຫ້ຮູ້ດ້ວຍກາຍແລະວາຈາ ວ່າ “ດີແລ້ວ” ວ່າ “ເປົ່າໃຈໄດ້” ວ່າ “ສົມຄວນດ້ວຍອຸປາຍແລ້ວ” ວ່າ “ສົມຄວນແລ້ວ” ຫຼື ວ່າ ຈົ່ງປະພຶດປະຕິບັດໃຫ້ໜ້າເຫຼື້ອມໃສ” ອຸປັດຊາຊື່ວ່າ ເປັນຜູ້ທີ່ສັດທິວິຫານິກຖືແລ້ວ

ຖ້າອຸປັດຊາບໍ່ໃຫ້ສັດທິວິຫານິກຮູ້ດ້ວຍກາຍ ບໍ່ໃຫ້ຮູ້ດ້ວຍວາຈາ ຫຼື ບໍ່ໃຫ້ຮູ້ດ້ວຍກາຍແລະວາຈາ ອຸປັດຊາຊື່ວ່າ ເປັນຜູ້ທີ່ສັດທິວິຫານິກຍັງບໍ່ໄດ້ຖື

ອຸປັດຊາຍະວັດ

[໖໖] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ສັດທິວິຫານິກເພິ່ງປະພຶດໂດຍຊອບໃນອຸປັດຊາ ວິທີປະພຶດໂດຍຊອບໃນອຸປັດຊານັ້ນ ມີດັ່ງນີ້

ສັດທິວິຫານິກເພິ່ງລຸກຂຶ້ນແຕ່ເຊົ້າມືດ ປິດເກີບ ທີ່ມອດຕະຣາສົງບຸ່ງບ່າຂ້າງໜຶ່ງ ຖວາຍໄມ້ຖູແຂ້ວ ນ້ຳລ້າງໜ້າ ປູອາສະນະ

ຖ້າເຂົ້າຕົ້ມມີ ເພິ່ງລ້າງພາຊະນະໃສ່ເຂົ້າຕົ້ມເຂົ້າໄປຖວາຍ ເມື່ອອຸປັດຊາສັນເຂົ້າຕົ້ມສຳເລັດແລ້ວ ເພິ່ງຖວາຍນ້ຳຮັບພາຊະນະມາ ຖືດ້ວຍຄວາມລະມັດລະວັງ ບໍ່ໃຫ້ຄູດ ລ້າງແລ້ວມຸ້ງໄວ້

ເມື່ອອຸປັດຊາລຸກຂຶ້ນແລ້ວ ເພິ່ງຍົກອາສະນະເກັບ ຖ້າທີ່ນັ້ນຮົກ ເພິ່ງປັດກວາດ ຖ້າອຸປັດຊາຕ້ອງການຈະເຂົ້າໝູ່ບ້ານ ເພິ່ງຖວາຍຜ້ານຸ່ງ ຮັບຜ້ານຸ່ງ ຜ້າອາໄສ ຖວາຍປະຄົດແອວ ຖວາຍສັງຄາຕິທີ່ພັບຊ້ອນກັນ ລ້າງບາດແລ້ວຖວາຍພ້ອມທັງນ້ຳ

ຖ້າອຸປັດຊາຫວັງຈະໃຫ້ເປັນປັດສາສະມະນະ ເພິ່ງນຸ່ງໃຫ້ຮຽບຮ້ອຍປົກປິດໄດ້ມົນທົນ ໙໒ ຄາດປະຄົດແອວ ທົ່ມສັງຄາຕິທີ່ພັບຊ້ອນກັນ ໃສ່ລູກດຸມ ລ້າງບາດຖືໄປ ເປັນປັດສາສະມະນະຂອງອຸປັດຊາ ເພິ່ງຍ່າງບໍ່ໃຫ້ຫ່າງຫຼາຍ ບໍ່ໃຫ້ໄກຫຼາຍ ເພິ່ງຮັບບາດທີ່ມີຂອງບັນຈຸຢູ່

ເມື່ອອຸປັດຊາກຳລັງກ່າວ ບໍ່ເພິ່ງກ່າວສອດຂຶ້ນໃນລະຫວ່າງ ອຸປັດຊາກ່າວຄຳເວົ້າໃກ້ຕໍ່ອາບັດ ເພິ່ງຫ້າມໄວ້

ເມື່ອອຸປັດຊາຈະກັບ ເພິ່ງມາກ່ອນແລ້ວປູອາສະນະໄວ້ ເພິ່ງກຽມນ້ຳລ້າງຕີນ ຕັ້ງເກີບ ກະເບື້ອງເຊັດຕີນໄວ້ ເພິ່ງລຸກຂຶ້ນຮັບບາດແລະຈິວອນ ເພິ່ງຖວາຍຜ້ານຸ່ງອາໄສ ຮັບຜ້ານຸ່ງມາ

ຖ້າຈິວອນຊຸ່ມເທື່ອ ເພິ່ງຕາກແດດບົດໜຶ່ງ ບໍ່ເພິ່ງຕາກຖິ້ມໄວ້ກາງແດງເທິງໂພດ ເພິ່ງພັບຈິວອນເກັບໄວ້

ເມື່ອຈະພັບຈິວອນ ເພິ່ງພັບຈິວອນໃຫ້ເຫຼື່ອມແຈກັນ ໔ ນິ້ວ ຕັ້ງໃຈວ່າ ສູນກາງຈະໄດ້ບໍ່ມີຮອຍພັບ ເພິ່ງມ້ວນປະຄົດແອວໃສ່ຂົດຈິວອນ

ຖ້າບິນທະບາດມີ ແລະອຸປັດຊາຕ້ອງການຈະສັນ ເພິ່ງຖວາຍນ້ຳແລ້ວມ້ອມບິນທະບາດເຂົ້າໄປຖວາຍ ນຳນ້ຳສັນມາຖວາຍ ເມື່ອອຸປັດຊາສັນສຳເລັດແລ້ວ ເພິ່ງຖວາຍນ້ຳ ຮັບບາດມາ ຖືຍ່າງລະມັດລະວັງ ບໍ່ໃຫ້ຄູດ ລ້າງແລ້ວເຊັດໃຫ້ສະເດັດນ້ຳຕາກແດດບົດໜຶ່ງ ບໍ່ເພິ່ງຕາກຖິ້ມໄວ້ກາງແດງເທິງໂພດ

ເພິ່ງເກັບບາດແລະຈິວອນ ເມື່ອຈະເກັບບາດ ເພິ່ງໃຊ້ມືຂ້າງໜຶ່ງຖືບາດ ໃຊ້ມືຂ້າງໜຶ່ງລູບໃຕ້ຕຽງ ຫຼື ໃຕ້ຕັ້ງ ຈຶ່ງເກັບບາດ ບໍ່ເພິ່ງເກັບບາດໄວ້ເທິງພື້ນທີ່ບໍ່ມີສິ່ງໃດຮອງ ເມື່ອຈະເກັບຈິວອນ ເພິ່ງໃຊ້ມືຂ້າງໜຶ່ງຖືຈິວອນ ໃຊ້ມືຂ້າງໜຶ່ງລູບຮາວຈິວອນ ຫຼື ສາຍຜຽກ ເອົາຊາຍໄວ້ນອກ ເອົາຂົດໄວ້ໃນ ຈຶ່ງເກັບຈິວອນ

ເມື່ອອຸປັດຊາລຸກຂຶ້ນແລ້ວ ເພິ່ງຍົກອາສະນະເກັບ ເພິ່ງເກັບນ້ຳລ້າງຕີນ ຕັ້ງເກີບ ກະເບື້ອງເຊັດຕີນ ຖ້າທີ່ນັ້ນຮົກ ເພິ່ງປັດກວາດ

ຖ້າອຸປັດຊາຕ້ອງການຈະອາບນ້ຳ ເພິ່ງຈັດນ້ຳອາບຖວາຍ ຖ້າທ່ານຕ້ອງການນ້ຳເຢັນ ເພິ່ງຈັດນ້ຳເຢັນຖວາຍ ຖ້າທ່ານຕ້ອງການນ້ຳອຸ່ນ ເພິ່ງຈັດນ້ຳອຸ່ນຖວາຍ

ຖ້າອຸປັດຊາຕ້ອງການຈະເຂົ້າເຮືອນໄຟ ເພິ່ງບົດຜົງແປ້ງ ເພິ່ງແຊ່ດິນ ຖືຕັ້ງສຳລັບເຮືອນໄຟຍ່າງຕາມຫຼັງອຸປັດຊາໄປ ຖວາຍຕັ້ງສຳລັບເຮືອນໄຟແລ້ວຮັບຈິວອນມາວາງໃນທີ່ສົມຄວນ ເພິ່ງຖວາຍຜົງແປ້ງແລະດິນ

ຖ້າສາມາດ ເພິ່ງເຂົ້າເຮືອນໄຟ ເມື່ອຈະເຂົ້າເຮືອນໄຟ ເພິ່ງເອົາດິນທາໜ້າປິດໜ້າແລະ
ຫຼັງ ຈຶ່ງເຂົ້າເຮືອນໄຟ ບໍ່ເພິ່ງນັ່ງບຽດພຣະເຖຣະ ບໍ່ເພິ່ງກົດກັນອາສະນະພຣະນະວະກະ

ເພິ່ງເຮັດບົວລະບັດແກ່ອຸປັດຊາໃນເຮືອນໄຟ ເມື່ອຈະອອກຈາກເຮືອນໄຟ ເພິ່ງຖືຕັ້ງ
ສຳລັບເຮືອນໄຟປິດໜ້າແລະຫຼັງ ຈຶ່ງອອກຈາກເຮືອນໄຟ

ເພິ່ງທຳການບົວລະບັດອຸປັດຊາແມ່ນໃນນ້ຳ ຕົນອາບນ້ຳສຳເລັດແລ້ວ ເພິ່ງຂຶ້ນກ່ອນເຊັດ
ໂຕໃຫ້ແຫ້ງແລ້ວພັບຜ້າ ເພິ່ງເຊັດນ້ຳຈາກໂຕອຸປັດຊາ ຖວາຍຜ້ານຸ່ງ ສັງຄາຕິ ຖືຕັ້ງສຳລັບເຮືອນ
ໄຟມາກ່ອນ ປູອາສະນະ ກຽມນ້ຳລ້າງຕີນ ຕັ້ງເກີບ ກະເບື້ອງເຊັດຕີນໄວ້ ນຳນ້ຳສັນມາຖວາຍອຸ
ປັດຊາ

ຖ້າອຸປັດຊາຕ້ອງການຈະໃຫ້ຮຽນ ເພິ່ງຮຽນ

ຖ້າອຸປັດຊາຕ້ອງການຈະໃຫ້ສອບຖາມອັດຖະ ເພິ່ງສອບຖາມ

ອຸປັດຊາຢູ່ໃນວິຫານໃດ ຖ້າວິຫານນັ້ນສົກກະປົກ ຖ້າສາມາດ ເພິ່ງທຳຄວາມສະອາດ
ເມື່ອຈະທຳຄວາມສະອາດວິຫານໃຫ້ສະອາດ ເພິ່ງຂົນບາດ ແລະຈົວນອກກ່ອນ ວາງໄວ້ ໃນ
ບ່ອນສົມຄວນ ເພິ່ງຂົນຜ້າປູນຶ່ງ ຜ້າປູນອນ ພູກ ໝອນ ອອກມາວາງໄວ້ ໃນບ່ອນສົມຄວນ ຕຽງ
ຕັ້ງ ສັດທິວິຫາຣິກເພິ່ງຍົກຢ່າງລະມັດລະວັງ ບໍ່ໃຫ້ຄູດ ບໍ່ໃຫ້ກະທົບ ບານປະຕູແລະຂອບປະຕູ
ຂົນອອກໄປຕັ້ງໄວ້ ໃນບ່ອນສົມຄວນ ຂຽງຮອງຕຽງ ງັງ ພະນັກອົງ ເພິ່ງຂົນອອກມາວາງໄວ້
ໃນບ່ອນສົມຄວນ ພົມປູພື້ນ ເພິ່ງສັງເກດບ່ອນທີ່ປູໄວ້ເກົ່າ ຄ່ອຍຂົນອອກມາວາງ ໃນບ່ອນ
ສົມຄວນ

ຖ້າໃນວິຫານມີຝຸ່ນ ເພິ່ງປັດກວາດເພດານລົງມາກ່ອນ ຂອບໜ້າຕ່າງ ແລະແຈ້ງ
ເພິ່ງເຊັດໃຫ້ສະອາດ

ຖ້າຝາທີ່ທານ້ຳມັນ ຫຼື ພື້ນທາສີດຳຂຶ້ນຮາ ເພິ່ງໃຊ້ຜ້າຊຸບນ້ຳບິດແລ້ວເຊັດ

ຖ້າເປັນພື້ນບໍ່ໄດ້ທາ ເພິ່ງໃຊ້ນ້ຳປະພົມເຊັດ ຢ່າໃຫ້ວິຫານເປີເປື້ອນດ້ວຍຝຸ່ນລະອອງ
ເພິ່ງເກັບຂີ້ເຫຍື້ອໄປຖິ້ມ ໃນບ່ອນສົມຄວນ

ພົມປູພື້ນ ເພິ່ງຕາກແດດ ຊຳຮະ ຕົບ ຂົນກັບປູໄວ້ຄືເກົ່າ ຂຽງຮອງຕຽງ ເພິ່ງຕາກແດດ
ເຊັດ ຂົນກັບວາງໄວ້ຄືເກົ່າ

ຕຽງ ຕັ້ງ ເພິ່ງຕາກແດດ ຊຳຮະ ປັດ ຍົກຢ່າງລະມັດລະວັງ ບໍ່ໃຫ້ຄູດ ບໍ່ໃຫ້ກະທົບ
ບານປະຕູ ແລະຂອບປະຕູ ຂົນກັບຕັ້ງໄວ້ຄືເກົ່າ ພູກ ໝອນ ຜ້າປູນຶ່ງ ຜ້າປູນອນ ເພິ່ງຕາກແດດ
ຊຳຮະ ຕົບ ຂົນກັບວາງປູໄວ້ຄືເກົ່າ ງັງ ພະນັກອົງ ເພິ່ງຕາກແດດ ເຊັດຄູ ຂົນກັບວາງໄວ້
ຄືເກົ່າ

ເພິ່ງເກັບບາດແລະຈິວອນ ເມື່ອຈະເກັບບາດ ເພິ່ງໃຊ້ມືຂ້າງໜຶ່ງຖືບາດ ໃຊ້ມືຂ້າງໜຶ່ງລູບ
ໃຕ້ຕຽງຫຼືໃຕ້ຕັ້ງ ຈຶ່ງເກັບບາດ ບໍ່ເພິ່ງເກັບບາດໄວ້ເທິງພື້ນທີ່ບໍ່ມີສິ່ງໃດຮອງ ເມື່ອຈະເກັບຈິວອນ
ເພິ່ງໃຊ້ມືຂ້າງໜຶ່ງຖືຈິວອນ ໃຊ້ມືຂ້າງໜຶ່ງລູບຮາວຈິວອນຫຼືສາຍຜຽກ ເອົາຊາຍໄວ້ນອກ ເອົາຂົດ
ໄວ້ໃນ ຈຶ່ງເກັບຈິວອນ

ຖ້າລົມມີຝຸ່ນລະອອງພັດມາທາງທິດຕາເວັນອອກ ເພິ່ງປິດໜ້າຕ່າງທິດຕາເວັນອອກ
ຖ້າພັດມາທາງທິດຕາເວັນຕົກ ເພິ່ງປິດໜ້າຕ່າງທິດຕາເວັນຕົກ
ຖ້າພັດມາທາງທິດເໜືອ ເພິ່ງປິດໜ້າຕ່າງທິດເໜືອ
ຖ້າພັດມາທາງທິດໃຕ້ ເພິ່ງປິດໜ້າຕ່າງທິດໃຕ້
ຖ້າເປັນລະດູໜາວ ເພິ່ງເປີດໜ້າຕ່າງກາງເວັນ ປິດກາງຄືນ
ຖ້າເປັນລະດູຮ້ອນ ເພິ່ງປິດໜ້າຕ່າງກາງເວັນ ເປີດກາງຄືນ
ຖ້າບໍລິເວນໂຮງສັນ ໂຮງໄຟ ວັດຈະກຸຕິ ຮິກ ເພິ່ງປັດກວາດ ຖ້ານ້ຳສັນນ້ຳໃຊ້ບໍ່ມີ ເພິ່ງ
ຈັດກຽມໄວ້ ຖ້າໝໍ້ນ້ຳລ້າງບໍ່ມີນ້ຳ ເພິ່ງຕັກນ້ຳໃສ່ໝໍ້ລ້າງນັ້ນ
ຖ້າອຸປັດຊາເກີດຄວາມບໍ່ຍືນດີ ສັດທິວິຫານິກເພິ່ງຊ່ອຍລະງັບ ຫຼື ເພິ່ງບອກພິກຂຸອື່ນໃຫ້
ຊ່ອຍລະງັບ ຫຼື ເພິ່ງສະແດງທຳມະກະຖາແກ່ອຸປັດຊາ
ຖ້າອຸປັດຊາເກີດຄວາມລຳຄານ ສັດທິວິຫານິກເພິ່ງຊ່ອຍບັນເທົາ ຫຼື ເພິ່ງບອກພິກຂຸອື່ນ
ໃຫ້ຊ່ອຍບັນເທົາ ຫຼື ເພິ່ງສະແດງທຳມະກະຖາແກ່ອຸປັດຊາ
ຖ້າອຸປັດຊາເກີດຄວາມເຫັນຜິດ ສັດທິວິຫານິກເພິ່ງໃຫ້ສະລະສາ ຫຼື ເພິ່ງບອກພິກຂຸອື່ນ
ໃຫ້ຊ່ອຍໃຫ້ສະລະສາ ຫຼື ເພິ່ງສະແດງທຳມະກະຖາແກ່ອຸປັດຊາ
ຖ້າອຸປັດຊາຕ້ອງອາບັດໜັກ ຄວນແກ່ປະຣິວາດ ສັດທິວິຫານິກເພິ່ງກະທຳການ
ຂວນຂວາຍວ່າ “ດ້ວຍອຸບາຍແນວໃດນີ້ ສົງເພິ່ງໃຫ້ປະຣິວາດແກ່ອຸປັດຊາ”
ຖ້າອຸປັດຊາຄວນແກ່ການດຶງເຂົ້າຫາອາບັດເກົ່າ ສັດທິວິຫານິກເພິ່ງກະທຳການຂວນຂວາ
ຍວ່າ “ດ້ວຍອຸບາຍແນວໃດນີ້ ສົງເພິ່ງດຶງອຸປັດຊາເຂົ້າຫາອາບັດເກົ່າ”
ຖ້າອຸປັດຊາຄວນແກ່ມານັດ໑ ສັດທິວິຫານິກເພິ່ງກະທຳການຂວນຂວາຍວ່າ “ດ້ວຍອຸບາຍ
ແນວໃດນີ້ ສົງເພິ່ງໃຫ້ມານັດແກ່ອຸປັດຊາ”
ຖ້າອຸປັດຊາຄວນແກ່ອັບພານ ສັດທິວິຫານິກເພິ່ງກະທຳການຂວນຂວາຍວ່າ “ດ້ວຍອຸບາຍ
ແນວໃດນີ້ ສົງເພິ່ງອັບພານອຸປັດຊາ

ຖ້າສົງຕ້ອງການຈະເຮັດກຳ ຄື ຕັດຊະນິຍະກຳ ນິຍະສະກຳ ປັບພາຊະນິຍະກຳ ປະຕິ
ສາຣະນິຍະກຳ ຫຼື ອຸກເຂປະນິຍະກຳແກ່ອຸປັດຊາ ສັດທິວິຫານິກເພິ່ງກະທຳການຂວນຂວາຍວ່າ
“ດ້ວຍອຸບາຍແນວໃດນີ້ ສົງບໍ່ເພິ່ງເຮັດກຳແກ່ອຸປັດຊາ ຫຼື ເພິ່ງປ່ຽນໄປເປັນໂທດເປົາ” ຫຼື ວ່າອຸ
ປັດຊາໄດ້ຖືກສົງລົງຕັດຊະນິຍະກຳ ນິຍະສະກຳ ປັບພາຊະນິຍະກຳ ປະຕິສາຣະນິຍະກຳ ຫຼື ອຸກ

ເຂປະນີຍະກຳແລ້ວ ສັດທິວິຫານິກເພິ່ງກະທຳການຂວນຂວາຍວ່າ “ດ້ວຍອຸບາຍແນວໃດນໍ ອຸປັດຊາເພິ່ງກັບປະພຶດສົມຄວນ ເພິ່ງຫາຍຈອງຫອງ ເພິ່ງກັບໂຕໄດ້ ສິງເພິ່ງລະງັບກຳນັ້ນສາ

ຖ້າຈິວອນຂອງອຸປັດຊາຈະຕ້ອງຊັກ ສັດທິວິຫານິກເພິ່ງຊັກ ຫຼື ເພິ່ງກະທຳການຂວນຂວາຍວ່າ “ດ້ວຍອຸບາຍແນວໃດນໍ ຜູ້ໃດເພິ່ງຊັກຈິວອນຂອງອຸປັດຊາ”

ຖ້າຈິວອນຂອງອຸປັດຊາຈະຕ້ອງຕັດຫຍິບ ສັດທິວິຫານິກເພິ່ງຕັດຫຍິບ ຫຼືເພິ່ງກະທຳການຂວນຂວາຍວ່າ “ດ້ວຍອຸບາຍແນວໃດນໍ ຜູ້ໃດເພິ່ງຕັດຫຍິບຈິວອນຂອງອຸປັດຊາ”

ຖ້ານ້ຳຍ້ອມຂອງອຸປັດຊາຈະຕ້ອງຕົ້ມ ສັດທິວິຫານິກເພິ່ງຕົ້ມ ຫຼື ເພິ່ງກະທຳການຂວນຂວາຍວ່າ “ດ້ວຍອຸບາຍແນວໃດນໍ ຜູ້ໃດ ເພິ່ງຕົ້ມນ້ຳຍ້ອມຂອງອຸປັດຊາ”

ຖ້າຈິວອນຂອງອຸປັດຊາຈະຕ້ອງຍ້ອມ ສັດທິວິຫານິກເພິ່ງຍ້ອມ ຫຼື ເພິ່ງກະທຳການຂວນຂວາຍວ່າ “ດ້ວຍອຸບາຍແນວໃດນໍ ຜູ້ໃດ ເພິ່ງຍ້ອມຈິວອນຂອງອຸປັດຊາ” ເມື່ອຈະຍ້ອມຈິວອນເພິ່ງຍ້ອມ ພິກັບໄປກັບມາດີ ໆ ເມື່ອຢາດນ້ຳຍ້ອມຍັງຍ້ອຍບໍ່ຂາດສາຍ ບໍ່ເພິ່ງຫຼີກໄປ

ສັດທິວິຫານິກບໍ່ບອກອຸປັດຊາ ບໍ່ເພິ່ງໃຫ້ບາດແກ່ພິກຂຸບາງອົງ ບໍ່ເພິ່ງຮັບບາດຂອງພິກຂຸບາງອົງ ບໍ່ເພິ່ງໃຫ້ຈິວອນແກ່ພິກຂຸບາງອົງ ບໍ່ເພິ່ງຮັບຈິວອນຂອງພິກຂຸບາງອົງ ບໍ່ເພິ່ງໃຫ້ບໍຣິຂານແກ່ພິກຂຸບາງອົງ ບໍ່ເພິ່ງຮັບບໍຣິຂານຂອງພິກຂຸບາງອົງ ບໍ່ເພິ່ງແຖຜົມໃຫ້ພິກຂຸບາງອົງ ບໍ່ເພິ່ງໃຫ້ພິກຂຸບາງອົງແຖຜົມໃຫ້ ບໍ່ເພິ່ງກະທຳການບົວລະບັດແກ່ພິກຂຸບາງອົງ ບໍ່ເພິ່ງໃຫ້ພິກຂຸບາງອົງກະທຳການບົວລະບັດໃຫ້ ບໍ່ເພິ່ງກະທຳການຂວນຂວາຍແກ່ພິກຂຸບາງອົງ ບໍ່ເພິ່ງສົ່ງພິກຂຸບາງອົງໃຫ້ກະທຳການຂວນຂວາຍ ບໍ່ເພິ່ງເປັນປັດສາສະມະນະຂອງພິກຂຸບາງອົງ ບໍ່ເພິ່ງພາພິກຂຸບາງອົງໄປເປັນປັດສາສະມະນະ ບໍ່ເພິ່ງນຳບິນທະບາດໄປຖວາຍພິກຂຸບາງອົງ ບໍ່ເພິ່ງສົ່ງພິກຂຸບາງອົງໃຫ້ນຳບິນທະບາດໄປຖວາຍ

ສັດທິວິຫານິກບໍ່ບອກລາອຸປັດຊາ ບໍ່ເພິ່ງເຂົ້າໝູ່ບ້ານ ບໍ່ເພິ່ງໄປປ່າຊ້າ ບໍ່ເພິ່ງອອກໄປຕ່າງຖິ່ນ ຖ້າອຸປັດຊາເປັນໄຂ້ ເພິ່ງພະຍາບານຈົນຕະຫຼອດຊີວິດ ເພິ່ງຖ້າຈົນກວ່າອຸປັດຊານັ້ນຈະຫາຍດີ

ອຸປັດຊາຍະວັດຕະກະຖາ ຈົບ

໑໖. ສັດທິວິຫານິກະວັດຕະກະຖາ

ວ່າດ້ວຍສັດທິວິຫານິກະວັດ

[ຜກ] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອຸປັດຊາເພິ່ງປະພຶດສົມຄວນໃນສັດທິວິຫານິກ ວິທີປະພຶດສົມຄວນ ໃນສັດທິວິຫານິກນັ້ນ ມີດັ່ງຕໍ່ນີ້

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອຸປັດຊາເພິ່ງສົງເຄາະອະນຸເຄາະສັດທິວິຫານິກ ດ້ວຍອຸດເທດ ປະຣິປຸດສາ ໂອວາດແລະອະນຸສາດ

ຖ້າອຸປັດຊາມີບາດ ສັດທິວິຫານິກບໍ່ມີບາດ ອຸປັດຊາເພິ່ງຖວາຍບາດແກ່ສັດທິວິຫານິກ ຫຼື ເພິ່ງກະທຳການຂວນຂວາຍວ່າ “ດ້ວຍອຸບາຍແນວໃດນໍ ບາດເພິ່ງເກີດຂຶ້ນແກ່ສັດທິວິຫານິກ”

ຖ້າອຸປັດຊາມີຈິວອນ ສັດທິວິຫານິກບໍ່ມີຈິວອນ ອຸປັດຊາເພິ່ງຖວາຍຈິວອນແກ່ສັດທິວິຫານິກ ຫຼື ເພິ່ງກະທຳການຂວນຂວາຍວ່າ “ດ້ວຍອຸບາຍແນວໃດນໍ ຈິວອນເພິ່ງເກີດຂຶ້ນແກ່ສັດທິວິຫານິກ

ຖ້າອຸປັດຊາມີບໍຣິຂານ ສັດທິວິຫານິກບໍ່ມີບໍຣິຂານ ອຸປັດຊາເພິ່ງຖວາຍບໍຣິຂານແກ່ສັດທິວິຫານິກ ຫຼື ເພິ່ງກະທຳການຂວນຂວາຍວ່າ “ດ້ວຍອຸບາຍແນວໃດນໍ ບໍຣິຂານເພິ່ງເກີດຂຶ້ນແກ່ສັດທິວິຫານິກ”

ຖ້າສັດທິວິຫານິກເປັນໄຂ້ ອຸປັດຊາເພິ່ງລຸກຂຶ້ນ ແຕ່ເຊົ້າມືດຖວາຍໄມ້ຖູແຂ້ວ ນໍ້າລ້າງໜ້າ ປູອາສະນະ

ຖ້າເຂົ້າຕົ້ມມີ ເພິ່ງລ້າງພາຊະນະໃສ່ເຂົ້າຕົ້ມເຂົ້າໄປຖວາຍ ເມື່ອສັດທິວິຫານິກສັນເຂົ້າຕົ້ມ ສຳເລັດແລ້ວ ເພິ່ງຖວາຍນໍ້າ ຮັບພາຊະນະມາຖືຢ່າງລະມັດລະວັງ ບໍ່ໃຫ້ຄູດ ລ້າງແລ້ວມຸ້ງໄວ້

ເມື່ອສັດທິວິຫານິກລຸກຂຶ້ນແລ້ວ ເພິ່ງຍົກອາສະນະເກັບ ຖ້າທີ່ນັ້ນນິກ ເພິ່ງປັດກວາດຖ້າ ສັດທິວິຫານິກ ຕ້ອງການຈະເຂົ້າໝູ່ບ້ານ ເພິ່ງຖວາຍຜ້ານຸ່ງ ຮັບຜ້ານຸ່ງ ຜ້າອາໄສ ຖວາຍ ປະຄົດແອວ ຖວາຍສັງຄາຕິທີ່ພັບຊ້ອນກັນ ລ້າງບາດແລ້ວຖວາຍພ້ອມທັງນໍ້າ ປູອາສະນະໄວ້ໂດຍກຳນົດວ່າ “ເວລາພຽງເທົ່ານີ້ ສັດທິວິຫານິກຈັກກັບມາ” ເພິ່ງກຽມນໍ້າລ້າງຕີນຕັ້ງເກີບ ກະເບື້ອງເຊັດຕີນໄວ້ ເພິ່ງລຸກຂຶ້ນຮັບບາດແລະຈິວອນ ເພິ່ງຖວາຍຜ້ານຸ່ງ ຜ້າອາໄສ ຮັບຜ້ານຸ່ງມາ

ຖ້າຈິວອນຊຸ່ມເທື່ອ ເພິ່ງຕາກແດດບົດໜຶ່ງ ບໍ່ເພິ່ງຕາກຖິ້ມໄວ້ກາງແດງເທິງໂພດ ເພິ່ງພັບຈິວອນ ເມື່ອຈະພັບຈິວອນ ເພິ່ງພັບຈິວອນໃຫ້ເຫຼື່ອມແຈກັນ ໔ ນິ້ວ ຕັ້ງໃຈວ່າ ສູນກາງຈະໄດ້ບໍ່ມີຮອຍພັບ ເພິ່ງມ້ວນ ປະຄົດແອວໃສ່ຂົດຈິວອນ

ຖ້າບິນທະບາດມີ ແລະສັດທິວິຫານິກຕ້ອງການຈະສັນ ເພິ່ງຖວາຍນໍ້າແລ້ວນຳບິນທະບາດ

ເຂົ້າໄປຖວາຍ ນໍານໍ້າສັນມາຖວາຍ ເມື່ອສັດທິວິຫາຣິກສັນສໍາເລັດແລ້ວ ເພິ່ງຖວາຍນໍ້າ ຮັບບາດມາ ຖືຢ່າງລະມັດລະວັງ ບໍ່ໃຫ້ຄູດ ລ້າງແລ້ວເຊັດໃຫ້ສະເດັດນໍ້າຕາກແດດບິດໜຶ່ງ ບໍ່ເພິ່ງຕາກຖິ້ມໄວ້ ກາງແດງເທິງໂພດ

ເພິ່ງເກັບບາດແລະຈິວອນ ເມື່ອຈະເກັບບາດ ເພິ່ງໃຊ້ມືຂ້າງໜຶ່ງຖືບາດ ໃຊ້ມືຂ້າງໜຶ່ງລູບ ໃຕ້ຕຽງຫຼືໃຕ້ຕັ້ງ ຈຶ່ງເກັບບາດ ບໍ່ເພິ່ງເກັບບາດໄວ້ເທິງພື້ນທີ່ບໍ່ມີສິ່ງໃດຮອງ ເມື່ອຈະເກັບຈິວອນ ເພິ່ງໃຊ້ມືຂ້າງໜຶ່ງຖືຈິວອນ ໃຊ້ມືຂ້າງໜຶ່ງລູບຮາວຈິວອນຫຼືສາຍຜຽກ ເອົາຊາຍໄວ້ນອກ ເອົາຂົດ ໄວ້ໃນ ຈຶ່ງເກັບຈິວອນ

ເມື່ອສັດທິວິຫາຣິກລຸກຂຶ້ນແລ້ວ ເພິ່ງຍົກອາສະນະເກັບ ເພິ່ງເກັບນໍ້າລ້າງຕີນ ຕັ້ງເກີບ ກະເບື້ອງເຊັດຕີນ ຖ້າທີ່ນັ້ນຮົກ ເພິ່ງປັດກວາດ

ຖ້າສັດທິວິຫາຣິກຕ້ອງການຈະອາບນໍ້າ ເພິ່ງຈັດນໍ້າອາບຖວາຍ ຖ້າທ່ານຕ້ອງການນໍ້າ ເຢັນເພິ່ງຈັດນໍ້າເຢັນໃຫ້ ຖ້າທ່ານຕ້ອງການນໍ້າອຸ່ນ ເພິ່ງຈັດນໍ້າອຸ່ນຖວາຍ

ຖ້າສັດທິວິຫາຣິກຕ້ອງການຈະເຂົ້າເຮືອນໄຟ ເພິ່ງບົດຜົງແປ້ງ ເພິ່ງແຊ່ດິນ ຖືຕັ້ງສໍາລັບ ເຮືອນໄຟຢ່າງໄປ ຖວາຍຕັ້ງສໍາລັບເຮືອນໄຟແລ້ວຮັບຈິວອນມາວາງ ໃນບ່ອນສົມຄວນ ເພິ່ງ ຖວາຍຜົງແປ້ງແລະດິນ

ຖ້າສາມາດ ເພິ່ງເຂົ້າເຮືອນໄຟ ເມື່ອຈະເຂົ້າເຮືອນໄຟ ເພິ່ງເອົາດິນທາທ້າປິດໜ້າແລະ ຫຼັງ ຈຶ່ງເຂົ້າເຮືອນໄຟ ບໍ່ເພິ່ງນັ່ງບຽດພຣະເຖຣະ ບໍ່ເພິ່ງກົດກັນອາສະນະພຣະນະວະກະ ເພິ່ງ ເຮັດ ບໍ່ຮຶກກໍແກ່ສັດທິວິຫາຣິກໃນເຮືອນໄຟ ເມື່ອຈະອອກຈາກເຮືອນໄຟ ເພິ່ງຖືຕັ້ງສໍາລັບເຮືອນ ໄຟປິດໜ້າແລະຫຼັງ ຈຶ່ງອອກຈາກເຮືອນໄຟ

ເພິ່ງກະທຳການບົວລະບັດແກ່ສັດທິວິຫາຣິກແມ່ນໃນນໍ້າ ຕົນອາບສໍາເລັດແລ້ວ ເພິ່ງຂຶ້ນ ກ່ອນເຊັດໂຕໃຫ້ແຫ້ງແລ້ວປ່ຽນຜ້າ ເພິ່ງເຊັດນໍ້າຈາກໂຕສັດທິວິຫາຣິກ ຖວາຍຜ້ານຸ່ງ ສັງຄາຕິ ຖື ຕັ້ງສໍາລັບເຮືອນໄຟມາກ່ອນ ປູອາສະນະ ກຽມນໍ້າລ້າງຕີນ ຕັ້ງເກີບ ກະເບື້ອງເຊັດຕີນໄວ້ ນໍານໍ້າ ສັນ ມາຖວາຍສັດທິວິຫາຣິກ

ສັດທິວິຫາຣິກຢູ່ໃນວິຫານໃດ ຖ້າວິຫານນັ້ນລຶກກະປົກ ຖ້າສາມາດ ເພິ່ງອານາໄມໃຫ້ ສະອາດ ເມື່ອຈະອານາໄມວິຫານໃຫ້ສະອາດ ເພິ່ງຂົນບາດແລະຈິວອນອອກກ່ອນ ວາງໄວ້ ໃນບ່ອນ ສົມຄວນ ເພິ່ງຂົນຜ້າປູນຶ່ງ ຜ້າປູນອນ ພູກ ໝອນ ອອກມາວາງໄວ້ ໃນບ່ອນສົມຄວນ

ຕຽງ ຕັ້ງ ອຸປັດຊາເພິ່ງຍົກຢ່າງລະມັດລະວັງ ບໍ່ໃຫ້ຄູດ ບໍ່ໃຫ້ກະທົບບານປະຕູແລະຂອບ ປະຕູ ຂົນອອກໄປຕັ້ງໄວ້ ໃນບ່ອນສົມຄວນ ຊຽງຮອງຕຽງ ງັງ ພະນັກອົງ ເພິ່ງຂົນອອກມາວາງ

ໄວ້ ໃນບ່ອນສົມຄວນ ພົມບູພື້ນ ເພິ່ງສັງເກດທີ່ບູໄວ້ເດີມ ຄ່ອຍຂົນອອກມາວາງໄວ້ ໃນບ່ອນສົມຄວນ

ຖ້າໃນວິຫານມີຝຸ່ນ ເພິ່ງປັດກວາດເພດານລົງມາກ່ອນ ຂອບໜ້າຕ່າງແລະແຈ້ງທ້ອງ ເພິ່ງເຊັດ

ຖ້າຝາທີ່ທານ້ຳມັນ ຫຼື ພື້ນທາສີດຳຂຶ້ນຮາ ເພິ່ງໃຊ້ຜ້າຊຸບນ້ຳບິດແລ້ວເຊັດ

ຖ້າເປັນພື້ນບໍ່ໄດ້ທາ ເພິ່ງໃຊ້ນ້ຳປະພົມເຊັດ ຢ່າໃຫ້ວິຫານເຕັມໄປດ້ວຍຝຸ່ນລະອອງ ເພິ່ງເກັບຂີ້ເຫຍື້ອໄປຖິ້ມ ໃນບ່ອນສົມຄວນ ພົມບູພື້ນ ເພິ່ງຕາກແດດ ຊຳຮະ ຕົບ ຂົນກັບບູໄວ້ຄືເກົ່າ ຊຽງຮອງຕຽງ ເພິ່ງຕາກແດດ ເຊັດ ຂົນກັບວາງໄວ້ຄືເກົ່າ

ຕຽງ ຕັ້ງ ເພິ່ງຕາກແດດ ຊຳຮະ ປັດ ຍົກຢ່າງລະມັດລະວັງ ບໍ່ໃຫ້ຄູດ ບໍ່ໃຫ້ກະທົບ ບານປະຕູ ແລະຂອບປະຕູ ຂົນກັບຕັ້ງໄວ້ຄືເກົ່າ ພູກ ໝອນ ຜ້າບູນັ່ງ ຜ້າບູນອນ ເພິ່ງຕາກແດດ ເຮັດຄວາມສະອາດ ຕົບ ຂົນກັບວາງບູໄວ້ຄືເກົ່າ ງັງ ພະນັກອົງ ເພິ່ງຕາກແດດ ເຊັດ ຂົນກັບວາງໄວ້ຄືເກົ່າ

ເພິ່ງເກັບບາດແລະຈິວອນ ເມື່ອຈະເກັບບາດ ເພິ່ງໃຊ້ມືຂ້າງໜຶ່ງຖືບາດ ໃຊ້ມືຂ້າງໜຶ່ງລູບ ໃຕ້ຕຽງຫຼືໃຕ້ຕັ້ງ ຈຶ່ງເກັບບາດ ບໍ່ເພິ່ງເກັບບາດໄວ້ເທິງພື້ນທີ່ບໍ່ມີສິ່ງໃດຮອງ ເມື່ອຈະເກັບຈິວອນ ເພິ່ງໃຊ້ມືຂ້າງໜຶ່ງຖືຈິວອນ ໃຊ້ມືຂ້າງໜຶ່ງລູບຮາວຈິວອນຫຼືສາຍຜຽກ ເອົາຊາຍໄວ້ນອກ ເອົາຂົດໄວ້ໃນ ຈຶ່ງເກັບຈິວອນ

ຖ້າລົມເຈືອຝຸ່ນລະອອງພັດມາທາງທິດຕາເວັນອອກ ເພິ່ງປັດໜ້າຕ່າງທິດຕາເວັນອອກ

ຖ້າພັດມາທາງທິດຕາເວັນຕົກ ເພິ່ງປັດໜ້າຕ່າງທິດຕາເວັນຕົກ

ຖ້າພັດມາທາງທິດເໜືອ ເພິ່ງປັດໜ້າຕ່າງທິດເໜືອ

ຖ້າພັດມາທາງທິດໃຕ້ ເພິ່ງປັດໜ້າຕ່າງທິດໃຕ້

ຖ້າເປັນລະດູໜາວ ເພິ່ງເປີດໜ້າຕ່າງກາງເວັນ ປັດກາງຄືນ

ຖ້າເປັນລະດູຮ້ອນ ເພິ່ງປັດໜ້າຕ່າງກາງເວັນ ເປີດກາງຄືນ

ຖ້າບໍລິເວນ ຊຸ້ມ ໂຮງສັນ ໂຮງໄຟ ວັດກຸຕິ ຣົກ ເພິ່ງປັດກວາດ ຖ້ານ້ຳສັນນ້ຳໃຊ້ບໍ່ມີ ເພິ່ງຈັດກຽມໄວ້ ຖ້າພື້ນນ້ຳຊຳຮະບໍ່ມີນ້ຳ ເພິ່ງຕັກນ້ຳໃສ່ພື້ນນ້ຳລ້າງ

ຖ້າສັດທິວິຫາຣົກເກີດຄວາມບໍ່ຍິນດີ ອຸປັດຊາເພິ່ງຊ່ອຍລະງັບ ຫຼືເພິ່ງບອກພິກຂຸອື່ນໃຫ້ຊ່ອຍລະງັບ ຫຼືເພິ່ງສະແດງທຳມະກະຖາແກ່ສັດທິວິຫາຣົກ

ຖ້າສັດທິວິຫາຣົກເກີດຄວາມລຳຄານ ອຸປັດຊາເພິ່ງຊ່ອຍບັນເທົາ ຫຼືເພິ່ງບອກພິກຂຸອື່ນໃຫ້ຊ່ອຍບັນເທົາ ຫຼື ເພິ່ງສະແດງທຳມະກະຖາແກ່ສັດທິວິຫາຣົກ

ຖ້າສັດທິວິຫາຣົກເກີດຄວາມເຫັນຜິດ ອຸປັດຊາເພິ່ງໃຫ້ສະລະສາ ຫຼືເພິ່ງບອກພິກຂຸອື່ນໃຫ້ຊ່ອຍໃຫ້ສະລະສາ ຫຼືເພິ່ງສະແດງທຳມະກະຖາແກ່ສັດທິວິຫາຣົກ

ຖ້າສັດທິວິຫາຣິກຕ້ອງອາບັດໜັກ ຄວນແກ່ປະຣິວາດ ອຸປັດຊາເພິ່ງກະທຳການຂວນຂວາຍວ່າ “ດ້ວຍອຸບາຍແນວໃດນີ້ ສົງເພິ່ງໃຫ້ປະຣິວາດແກ່ສັດທິວິຫາຣິກ”

ຖ້າສັດທິວິຫາຣິກຄວນແກ່ການດຶງເຂົ້າຫາອາບັດເກົ່າ ອຸປັດຊາເພິ່ງກະທຳການຂວນຂວາຍວ່າ “ດ້ວຍອຸບາຍແນວໃດນີ້ ສົງເພິ່ງດຶງສັດທິວິຫາຣິກເຂົ້າຫາອາບັດເກົ່າ”

ຖ້າສັດທິວິຫາຣິກຄວນແກ່ມານັດ ອຸປັດຊາເພິ່ງກະທຳການຂວນຂວາຍວ່າ “ດ້ວຍອຸບາຍແນວໃດນີ້ ສົງເພິ່ງໃຫ້ມານັດແກ່ສັດທິວິຫາຣິກ”

ຖ້າສັດທິວິຫາຣິກຄວນແກ່ອັບພານ ອຸປັດຊາເພິ່ງກະທຳການຂວນຂວາຍວ່າ “ດ້ວຍອຸບາຍແນວໃດນີ້ ສົງເພິ່ງອັບພານສັດທິວິຫາຣິກ

ຖ້າສົງຕ້ອງການຈະເຮັດກຳ ຄື ຕັດຊະນິຍະກຳ ນິຍະສະກຳ ປັບພາຊະນິຍະກຳ ປະຕິສາຣະນິຍະກຳ ຫຼືອຸກເຂປະນິຍະກຳແກ່ສັດທິວິຫາຣິກ ອຸປັດຊາເພິ່ງກະທຳການຂວນຂວາຍວ່າ “ດ້ວຍອຸບາຍແນວໃດນີ້ ສົງບໍ່ເພິ່ງເຮັດກຳແກ່ສັດທິວິຫາຣິກຫຼືເພິ່ງປ່ຽນໄປເປັນໂທດເບົາ” ຫຼືວ່າສັດທິວິຫາຣິກໄດ້ຖືກສົງລົງຕັດຊະນິຍະກຳ ນິຍະສະກຳ ປັບພາຊະນິຍະກຳ ປະຕິສາຣະນິຍະກຳ ຫຼືອຸກເຂປະນິຍະກຳແລ້ວ ອຸປັດຊາເພິ່ງກະທຳການຂວນຂວາຍວ່າ “ດ້ວຍອຸບາຍແນວໃດນີ້ ສັດທິວິຫາຣິກເພິ່ງກັບປະພຶດສົມຄວນ ເພິ່ງຫາຍຈອງທອງ ເພິ່ງກັບໂຕໄດ້ ສົງເພິ່ງລະງັບກຳນັ້ນສາ

ຖ້າຈິວອນຂອງສັດທິວິຫາຣິກຈະຕ້ອງຊັກ ອຸປັດຊາເພິ່ງບອກວ່າ “ເພິ່ງຊັກແນວນີ້” ຫຼືເພິ່ງກະທຳການຂວນຂວາຍວ່າ “ດ້ວຍອຸບາຍແນວໃດນີ້ ຜູ້ໃດ ເພິ່ງຊັກຈິວອນຂອງສັດທິວິຫາຣິກ”

ຖ້າຈິວອນຂອງສັດທິວິຫາຣິກຈະຕ້ອງຕັດຫຍິບ ອຸປັດຊາເພິ່ງບອກວ່າ “ເພິ່ງຕັດຫຍິບແນວນີ້” ຫຼື ເພິ່ງກະທຳການຂວນຂວາຍວ່າ “ດ້ວຍອຸບາຍແນວໃດນີ້ ຜູ້ໃດ ເພິ່ງຕັດຫຍິບຈິວອນຂອງສັດທິວິຫາຣິກ”

ຖ້ານ້ຳຍ້ອມຂອງສັດທິວິຫາຣິກຈະຕ້ອງຕົ້ມ ອຸປັດຊາເພິ່ງບອກວ່າ “ເພິ່ງຕົ້ມແນວນີ້” ຫຼື ເພິ່ງກະທຳການຂວນຂວາຍວ່າ “ດ້ວຍອຸບາຍແນວໃດນີ້ ຜູ້ໃດ ເພິ່ງຕົ້ມນ້ຳຍ້ອມຂອງສັດທິວິຫາຣິກ”

ຖ້າຈິວອນຂອງສັດທິວິຫາຣິກຈະຕ້ອງຍ້ອມ ອຸປັດຊາເພິ່ງບອກວ່າ “ເພິ່ງຍ້ອມແນວນີ້” ຫຼື ເພິ່ງກະທຳການຂວນຂວາຍວ່າ “ດ້ວຍອຸບາຍແນວໃດນີ້ ຜູ້ໃດ ເພິ່ງຍ້ອມຈິວອນຂອງສັດທິວິຫາຣິກ” ເມື່ອຈະຍ້ອມຈິວອນ ເພິ່ງຍ້ອມພິກກັບໄປກັບມາດີ ໆ ເມື່ອຢາດນ້ຳຍ້ອມຍັງຍ້ອຍ ບໍ່ຂາດສາຍ ບໍ່ເພິ່ງຫຼີກໄປ

ຖ້າສັດທິວິຫາຣິກເປັນໄຂ້ ເພິ່ງພະຍາບານຈົນຕະຫຼອດຊີວິດ ເພິ່ງຖ້າຈົນກວ່າສັດທິວິຫາຣິກນັ້ນຈະຫາຍ

ສັດທິວິຫາຣິກະວັດຕະກະຖາ ຈົບ

໑໗. ປະນາມິຕະກະຖາ

ວ່າດ້ວຍການປະນາມ

[໖໘] ສະໄໝນັ້ນ ພວກສັດທິວິຫາຣິກບໍ່ປະພຶດສົມຄວນໃນອຸປັດຊາທັງຫຼາຍ ບັນດາພິກຂຸ ຜູ້ມັກໜ້ອຍ ຯລຯ ພາກັນຕຳໜິ ປະນາມ ໂພນທະນາວ່າ “ເປັນຫຍັງ ພວກສັດທິວິຫາຣິກຈຶ່ງໄດ້ ບໍ່ປະພຶດສົມຄວນໃນພຣະອຸປັດຊາທັງຫຼາຍນີ້” ແລ້ວຈຶ່ງນຳເລື່ອງນີ້ໄປຂາບທູນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກ ເຈົ້າໃຫ້ຊົງຊາບ ຊົງສອບຖາມ

ລຳດັບນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ຮັບສັ່ງໃຫ້ປະຊຸມສົງຄ໌ອນເລື່ອງນີ້ເປັນຕົ້ນເຫດ ຊົງ ສອບຖາມພິກຂຸທັງຫຼາຍວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ໄດ້ຂ່າວວ່າ ພວກສັດທິວິຫາຣິກບໍ່ປະພຶດສົມຄວນໃນ ອຸປັດຊາທັງຫຼາຍ ແມ່ນບໍ່?

ພິກຂຸທັງຫຼາຍທູນຮັບວ່າ “ແມ່ນແລ້ວ ຂ້ານ້ອຍ”

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ຊົງຕຳໜິວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຯລຯ ເປັນຫຍັງ ພວກສັດທິວິຫາ ຣິກຈຶ່ງບໍ່ປະພຶດສົມຄວນໃນອຸປັດຊາທັງຫຼາຍນີ້” ເມື່ອຊົງຕຳໜິແລ້ວ ຊົງສະແດງທຳມິກະຖາ ຮັບ ສັ່ງກັບພິກຂຸທັງຫຼາຍວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ສັດທິວິຫາຣິກຈະບໍ່ປະພຶດສົມຄວນໃນອຸປັດຊາ ບໍ່ໄດ້ ອົງໃດບໍ່ປະພຶດສົມຄວນ ຕ້ອງອາບັດທຸກກົດ”

ເລື່ອງຊົງອະນຸຍາດໃຫ້ປະນາມ

ສັດທິວິຫາຣິກທັງຫຼາຍ ກໍຍັງບໍ່ປະພຶດສົມຄວນຢູ່ຄືເກົ່າ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຈຶ່ງນຳເລື່ອງນີ້ໄປ ຂາບທູນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າໃຫ້ຊົງຊາບ

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຮັບສັ່ງວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເຮົາອະນຸຍາດໃຫ້ປະນາມສັດທິວິຫາ ຣິກຜູ້ບໍ່ປະພຶດສົມຄວນ

ວິທີປະນາມ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ກໍອຸປັດຊາເພິ່ງປະນາມສັດທິວິຫາຣິກແນວນີ້ວ່າ “ເຮົາປະນາມທ່ານ” ຫຼື “ທ່ານຢ່າເຂົ້າມາທີ່ນີ້ອີກ” “ທ່ານຈຶ່ງຂົນບາດ ແລະຈົວອນຂອງທ່ານໄປສາ” ຫຼື “ທ່ານບໍ່ ຕ້ອງອຸ ປັດຖາກເຮົາອີກ

ອຸປັດຊາໃຫ້ສັດທິວິຫາຣິກຮູ້ດ້ວຍກາຍ ໃຫ້ຮູ້ດ້ວຍວາຈາ ຫຼື ໃຫ້ຮູ້ດ້ວຍກາຍແລະວາຈາ ເປັນອັນໄດ້ປະນາມສັດທິວິຫາຣິກແລ້ວ ອຸປັດຊາບໍ່ໃຫ້ສັດທິວິຫາຣິກຮູ້ດ້ວຍກາຍ ບໍ່ໃຫ້ຮູ້ດ້ວຍ ວາຈາ ຫຼື ບໍ່ໃຫ້ຮູ້ດ້ວຍກາຍແລະວາຈາ ເປັນອັນຍັງບໍ່ໄດ້ປະນາມສັດທິວິຫາຣິກ

ສັດທິວິຫານິກາຍຂໍຂະມາ

ສະໄໝນັ້ນ ສັດທິວິຫານິກາຍທັງຫຼາຍຖືກປະນາມແລ້ວ ກໍຍັງບໍ່ຍອມຂໍຂະມາອຸປັດຊາ ພິກຂຸທັງຫຼາຍຈຶ່ງນຳເລື່ອງນີ້ໄປຂາບທູນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າໃຫ້ຊົງຊາບ

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຮັບສັ່ງວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເຮົາອະນຸຍາດໃຫ້ສັດທິວິຫານິກາຍຂໍຂະມາອຸປັດຊາ

ສັດທິວິຫານິກາຍທັງຫຼາຍ ກໍຍັງບໍ່ຍອມຂໍຂະມາອຸປັດຊາຢູ່ຄືເກົ່າ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຈຶ່ງນຳເລື່ອງນີ້ໄປຂາບທູນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າໃຫ້ຊົງຊາບ

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຮັບສັ່ງວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ສັດທິວິຫານິກາຍປະນາມແລ້ວ ຈະບໍ່ຂໍຂະມາອຸປັດຊາບໍ່ໄດ້ ອົງໃດບໍ່ຂໍຂະມາ ຕ້ອງອາບັດທຸກກົດ

ອຸປັດຊາບໍ່ຮັບການຂໍຂະມາ

ສະໄໝນັ້ນ ອຸປັດຊາທັງຫຼາຍ ຖືກສັດທິວິຫານິກາຍຂໍຂະມາ ກໍຍັງບໍ່ຍອມໃຫ້ຂະມາ ພິກຂຸທັງຫຼາຍຈຶ່ງນຳເລື່ອງນີ້ໄປຂາບທູນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າໃຫ້ຊົງຊາບ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຮັບສັ່ງວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເຮົາອະນຸຍາດໃຫ້ອຸປັດຊາຮັບການຂໍຂະມາ”

ອຸປັດຊາທັງຫຼາຍກໍຍັງບໍ່ຍອມໃຫ້ຂະມາຢູ່ຄືເກົ່າ ພວກສັດທິວິຫານິກາຍກັນຫຼີກໄປແດ່ ສຶກໄປແດ່ ໄປເຂົ້າຮິດເດຍຣະຖືແດ່ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຈຶ່ງນຳເລື່ອງນີ້ໄປຂາບທູນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າໃຫ້ຊົງຊາບ

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຮັບສັ່ງວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອຸປັດຊາຜູ້ທີ່ສັດທິວິຫານິກາຍຂໍຂະມາ ແລ້ວຈະບໍ່ຮັບການຂໍຂະມາບໍ່ໄດ້ ອົງໃດບໍ່ຮັບການຂໍຂະມາ ຕ້ອງອາບັດທຸກກົດ”

ຊົງປັບທຸກກົດເມື່ອປະນາມບໍ່ຖືກຕ້ອງ

ສະໄໝນັ້ນ ອຸປັດຊາທັງຫຼາຍປະນາມສັດທິວິຫານິກາຍຜູ້ປະພຶດສົມຄວນ ບໍ່ປະນາມສັດທິວິຫານິກາຍຜູ້ປະພຶດບໍ່ສົມຄວນ ພິກຂຸທັງຫຼາຍຈຶ່ງນຳເລື່ອງນີ້ໄປຂາບທູນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າໃຫ້ຊົງຊາບ

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຮັບສັ່ງວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ສັດທິວິຫານິກາຍຜູ້ປະພຶດສົມຄວນ ອຸປັດຊາບໍ່ເພິ່ງປະນາມ ອົງໃດປະນາມ ຕ້ອງອາບັດທຸກກົດ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ສັດທິວິຫານິກາຍ ຜູ້ປະພຶດບໍ່ສົມຄວນ ອຸປັດຊາຈະບໍ່ປະນາມບໍ່ໄດ້ ອົງໃດບໍ່ປະນາມ ຕ້ອງອາບັດທຸກກົດ

ອົງແຫ່ງການປະນາມ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອຸປັດຊາເພິ່ງປະນາມສັດທິວິຫານິກຜູ້ປະກອບດ້ວຍອົງ ໕ ຄື

໑. ບໍ່ມີຄວາມ ຮັກ ຢ່າງຍິ່ງໃນອຸປັດຊາ
໒. ບໍ່ມີຄວາມ ເຫຼື້ອມໃສ ຢ່າງຍິ່ງໃນອຸປັດຊາ
໓. ບໍ່ມີຄວາມ ລະອາຍ ຢ່າງຍິ່ງໃນອຸປັດຊາ
໔. ບໍ່ມີຄວາມ ເຄົາລົບ ຢ່າງຍິ່ງໃນອຸປັດຊາ
໕. ບໍ່ມີຄວາມ ຫວັງດີ ຢ່າງຍິ່ງໃນອຸປັດຊາ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອຸປັດຊາເພິ່ງປະນາມສັດທິວິຫານິກຜູ້ປະກອບດ້ວຍອົງ ໕ ແນວນີ້

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອຸປັດຊາບໍ່ເພິ່ງປະນາມສັດທິວິຫານິກຜູ້ປະກອບດ້ວຍອົງ ໕ ຄື

໑. ມີຄວາມ ຮັກ ຢ່າງຍິ່ງໃນອຸປັດຊາ
໒. ມີຄວາມ ເຫຼື້ອມໃສ ຢ່າງຍິ່ງໃນອຸປັດຊາ
໓. ມີຄວາມ ລະອາຍ ຢ່າງຍິ່ງໃນອຸປັດຊາ
໔. ມີຄວາມ ເຄົາລົບ ຢ່າງຍິ່ງໃນອຸປັດຊາ
໕. ມີຄວາມ ຫວັງດີ ຢ່າງຍິ່ງໃນອຸປັດຊາ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອຸປັດຊາບໍ່ເພິ່ງປະນາມສັດທິວິຫານິກຜູ້ປະກອບດ້ວຍອົງ ໕ ເຫຼົ່ານີ້

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ສັດທິວິຫານິກຜູ້ປະກອບດ້ວຍອົງ ໕ ຄວນທີ່ຈະຖືກປະນາມ ຄື

໑. ບໍ່ມີຄວາມ ຮັກ ຢ່າງຍິ່ງໃນອຸປັດຊາ
໒. ບໍ່ມີຄວາມ ເຫຼື້ອມໃສ ຢ່າງຍິ່ງໃນອຸປັດຊາ
໓. ບໍ່ມີຄວາມ ລະອາຍ ຢ່າງຍິ່ງໃນອຸປັດຊາ
໔. ບໍ່ມີຄວາມ ເຄົາລົບ ຢ່າງຍິ່ງໃນອຸປັດຊາ
໕. ບໍ່ມີຄວາມ ຫວັງດີ ຢ່າງຍິ່ງໃນອຸປັດຊາ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ສັດທິວິຫານິກຜູ້ປະກອບດ້ວຍອົງ ໕ ເຫຼົ່ານີ້ ຄວນທີ່ຈະຖືກປະນາມ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ສັດທິວິຫານິກຜູ້ປະກອບດ້ວຍອົງ ໕ ບໍ່ຄວນທີ່ຈະຖືກປະນາມ ຄື

໑. ມີຄວາມ ຮັກຢ່າງຍິ່ງໃນອຸປັດຊາ
໒. ມີຄວາມ ເຫຼື້ອມໃສ ຢ່າງຍິ່ງໃນອຸປັດຊາ
໓. ມີຄວາມ ລະອາຍ ຢ່າງຍິ່ງໃນອຸປັດຊາ

໔. ມີຄວາມ ເຄົາລົບ ຢ່າງຍິ່ງໃນອຸປັດຊາ

໕. ມີຄວາມ ຫວັງດີ ຢ່າງຍິ່ງໃນອຸປັດຊາ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ສັດທິວິຫານິກາຜູ້ປະກອບດ້ວຍອົງ ໕ ເຫຼົ່ານີ້ ບໍ່ຄວນທີ່ຈະຖືກປະນາມ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ສັດທິວິຫານິກາຜູ້ປະກອບດ້ວຍອົງ ໕ ເມື່ອອຸປັດຊາບໍ່ປະນາມ ຍ່ອມມີໂທດ ເມື່ອປະນາມ ຍ່ອມບໍ່ມີໂທດ ຄື

໑. ບໍ່ມີຄວາມ ຮັກ ຢ່າງຍິ່ງໃນອຸປັດຊາ

໒. ບໍ່ມີຄວາມ ເຫຼື້ອມໃສ ຢ່າງຍິ່ງໃນອຸປັດຊາ

໓. ບໍ່ມີຄວາມ ລະອາຍ ຢ່າງຍິ່ງໃນອຸປັດຊາ

໔. ບໍ່ມີຄວາມ ເຄົາລົບ ຢ່າງຍິ່ງໃນອຸປັດຊາ

໕. ບໍ່ມີຄວາມ ຫວັງດີ ຢ່າງຍິ່ງໃນອຸປັດຊາ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ສັດທິວິຫານິກາຜູ້ປະກອບດ້ວຍອົງ ໕ ເຫຼົ່ານີ້ ເມື່ອອຸປັດຊາບໍ່ປະນາມ ຍ່ອມມີໂທດ ເມື່ອປະນາມ ຍ່ອມບໍ່ມີໂທດ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ສັດທິວິຫານິກາຜູ້ປະກອບດ້ວຍອົງ ໕ ເມື່ອອຸປັດຊາປະນາມ ຍ່ອມມີໂທດ ເມື່ອບໍ່ປະນາມ ຍ່ອມບໍ່ມີໂທດ ຄື

໑. ມີຄວາມ ຮັກ ຢ່າງຍິ່ງໃນອຸປັດຊາ

໒. ມີຄວາມ ເຫຼື້ອມໃສ ຢ່າງຍິ່ງໃນອຸປັດຊາ

໓. ມີຄວາມ ລະອາຍ ຢ່າງຍິ່ງໃນອຸປັດຊາ

໔. ມີຄວາມ ເຄົາລົບ ຢ່າງຍິ່ງໃນອຸປັດຊາ

໕. ມີຄວາມ ຫວັງດີ ຢ່າງຍິ່ງໃນອຸປັດຊາ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ສັດທິວິຫານິກາຜູ້ປະກອບດ້ວຍອົງ ໕ ເຫຼົ່ານີ້ ເມື່ອອຸປັດຊາປະນາມ ຍ່ອມມີໂທດ ເມື່ອບໍ່ປະນາມ ຍ່ອມບໍ່ມີໂທດ

ມູນເຫດໃຫ້ເກີດການອຸປະສົມບົດດ້ວຍຍັດຕິຈະຕຸດຖະກຳ

ເລື່ອງພາມຈ່ອຍຜອມຍ້ອນບໍ່ໄດ້ບວດ

[໖໙] ສະໄໝນັ້ນ ພາມຄົນໜຶ່ງ ເຂົ້າໄປຫາພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຂໍການບັນພະຊາ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ບໍ່ປະສົງຈະໃຫ້ເຂົາບັນພະຊາ ເຂົາເມື່ອບໍ່ໄດ້ການບັນພະຊາໃນໝູ່ພິກຂຸ ຈຶ່ງຈ່ອຍຜອມໝອງຄ້ຳ ຫຼາກເຫຼືອງ ເສັ້ນເອັນຂຶ້ນສະພັງ

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ທອດພຣະເນດເຫັນພາມນັ້ນ ຈ່ອຍຜອມ ໝອງຄໍ້າ ຫຼ່າເຫຼືອງ ເສັ້ນເອັນຂຶ້ນສະພັງ ຈຶ່ງຕັດຖາມພິກຂຸທັງຫຼາຍວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເປັນຫຍັງ ພາມຜູ້ນັ້ນຈຶ່ງໄດ້ ຈ່ອຍຜອມ ໝອງຄໍ້າ ຫຼ່າເຫຼືອງ ເສັ້ນເອັນຂຶ້ນສະພັງນໍ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຂາບທູນວ່າ “ພາມນັ້ນ ໄດ້ເຂົ້າໄປຫາພິກຂຸທັງຫຼາຍຂໍການບັນພະຊາ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ບໍ່ປະສົງຈະໃຫ້ເຂົາບັນພະຊາ ເຂົາເມື່ອບໍ່ໄດ້ການບັນພະຊາໃນໝູ່ພິກຂຸ ຈຶ່ງຈ່ອຍຜອມ ໝອງຄໍ້າ ຫຼ່າເຫຼືອງ ເສັ້ນເອັນຂຶ້ນສະພັງ ຂ້ານ້ອຍ

ລຳດັບນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ຕັດກັບພິກຂຸທັງຫຼາຍວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ໃຜຣະນິກຄວາມດີຂອງພາມນັ້ນໄດ້ແດ່?

ເມື່ອຕັດຖາມແນວນີ້ແລ້ວ ທ່ານພຣະສາຣີບຸດໄດ້ຂາບທູນພຣະຜູ້ມີພາກດັ່ງນີ້ວ່າ “ຂ້າພຣະອົງຣະນິກຄວາມດີຂອງພາມນັ້ນໄດ້ ຂ້ານ້ອຍ

ສາຣີບຸດ ທ່ານຣະນິກຄວາມດີອັນໃດຂອງພາມນັ້ນໄດ້ແດ່?

ພຣະອົງຜູ້ຈະເລີນ ເມື່ອຂ້າພະອົງທ່ຽວບິນທະບາດໃນນະຄອນຣາຊະຄຣີນີ ພາມນັ້ນໄດ້ຖວາຍເຂົ້າຈອງໜຶ່ງ ຂ້າພະອົງຣະນິກຄວາມດີນີ້ຂອງພາມນັ້ນໄດ້ ຂ້ານ້ອຍ

ດີແລ້ວ ໆ ສາຣີບຸດ ຈົ່ງຢູ່ ສັດຕະບຸຣຸດທັງຫຼາຍ ເປັນຜູ້ກະຕັນຍູກະຕະເວທີ ສາຣີບຸດຖ້າແນວນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງໃຫ້ພາມນັ້ນບັນພະຊາອຸປະສົມບົດເກີນ

ຂ້າພະອົງຈະໃຫ້ພາມນັ້ນ ບັນພະຊາອຸປະສົມບົດແນວໃດ ຂ້ານ້ອຍ

ອຸປະສົມບົດດ້ວຍຍັດຕິຈະຕຸດຖະກຳ

ຄັ້ງນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ໄດ້ຊົງສະແດງທຳມິກະຖາຍ້ອນເລື່ອງນີ້ເປັນຕົ້ນເຫດ ແລ້ວ ຮັບສັ່ງພິກຂຸທັງຫຼາຍວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ນັບແຕ່ວັນນີ້ເປັນຕົ້ນໄປ ເຮົາທຳມິກະຖາຍ້ອນອຸປະສົມບົດດ້ວຍໂຕຣສະຣະນະຄົມທີ່ເຮົາໄດ້ອະນຸຍາດໄວ້ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເຮົາອະນຸຍາດໃຫ້ອຸປະສົມບົດດ້ວຍຍັດຕິຈະຕຸດຖະກຳ

ວິທີໃຫ້ອຸປະສົມບົດແລະກຳວາຈາໃຫ້ອຸປະສົມບົດ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ສົງເພິ່ງໃຫ້ອຸປະສົມບົດແນວນີ້ ພິກຂຸຜູ້ສະຫຼາດ ສາມາດເພິ່ງປະກາດໃຫ້ສົງຮູ້ດ້ວຍຍັດຕິຈະຕຸດຖະກຳວາຈາ ວ່າ

[໗໐] ທ່ານຜູ້ຈະເລີນ ຂໍສົງຈົ່ງຟັງຂ້າພະເຈົ້າ ຜູ້ນີ້ມີຊື່ນີ້ ເປັນອຸປະສົມປະທາເປກຂະ (ຜູ້ຂໍ

ບວດເປັນພິກຂຸ) ຂອງທ່ານຜູ້ມີຊື່ນີ້ ຖ້າສົງພ້ອມກັນແລ້ວ ເພິ່ງໃຫ້ຜູ້ມີຊື່ນີ້ອຸປະສົມບົດ ມີທ່ານຜູ້ມີຊື່ນີ້ເປັນອຸປັດຊາ ນີ້ເປັນຍັດຕິ

ທ່ານຜູ້ຈະເລີນ ຂໍສົງຈົ່ງຟັງຂ້າພະເຈົ້າ ຜູ້ນີ້ມີຊື່ນີ້ ເປັນອຸປະສຳປະທາເປກຂະຂອງທ່ານຜູ້ມີຊື່ນີ້ ສົງໃຫ້ຜູ້ມີຊື່ນີ້ອຸປະສົມບົດ ມີທ່ານຜູ້ມີຊື່ນີ້ເປັນອຸປັດຊາ ທ່ານອົງໃດເຫັນດ້ວຍກັບການໃຫ້ຜູ້ມີຊື່ນີ້ອຸປະສົມບົດ ມີທ່ານຜູ້ມີຊື່ນີ້ເປັນອຸປັດຊາ ທ່ານອົງນັ້ນເພິ່ງນຶ່ງ ທ່ານອົງໃດ ບໍ່ເຫັນດ້ວຍ ທ່ານອົງນັ້ນ ເພິ່ງຫັກທ້ວງ

ແມ່ນຄັ້ງທີ ໒ ຂ້າພະເຈົ້າກໍກ່າວຄວາມນີ້ວ່າ ທ່ານຜູ້ຈະເລີນ ຂໍສົງຈົ່ງຟັງຂ້າພະເຈົ້າ ຜູ້ນີ້ມີຊື່ນີ້ ເປັນອຸປະສຳປະທາເປກຂະຂອງທ່ານຜູ້ມີຊື່ນີ້ ສົງໃຫ້ຜູ້ມີຊື່ນີ້ອຸປະສົມບົດ ມີທ່ານຜູ້ມີຊື່ນີ້ເປັນອຸປັດຊາ ທ່ານອົງໃດ ເຫັນດ້ວຍກັບການໃຫ້ຜູ້ມີຊື່ນີ້ອຸປະສົມບົດ ມີທ່ານຜູ້ມີຊື່ນີ້ເປັນອຸປັດຊາ ທ່ານອົງນັ້ນເພິ່ງນຶ່ງ ທ່ານອົງໃດບໍ່ເຫັນດ້ວຍ ທ່ານອົງນັ້ນ ເພິ່ງຫັກທ້ວງ

ແມ່ນຄັ້ງທີ ໓ ຂ້າພະເຈົ້າກໍກ່າວຄວາມນີ້ວ່າ ທ່ານຜູ້ຈະເລີນ ຂໍສົງຈົ່ງຟັງຂ້າພະເຈົ້າ ຜູ້ນີ້ມີຊື່ນີ້ ເປັນອຸປະສຳປະທາເປກຂະຂອງທ່ານຜູ້ມີຊື່ນີ້ ສົງໃຫ້ຜູ້ມີຊື່ນີ້ອຸປະສົມບົດມີທ່ານ ຜູ້ມີຊື່ນີ້ເປັນອຸປັດຊາ ທ່ານອົງໃດເຫັນດ້ວຍກັບການໃຫ້ຜູ້ມີຊື່ນີ້ອຸປະສົມບົດ ມີທ່ານຜູ້ມີຊື່ນີ້ ເປັນອຸປັດຊາ ທ່ານອົງນັ້ນເພິ່ງນຶ່ງ ທ່ານອົງໃດບໍ່ເຫັນດ້ວຍ ທ່ານອົງນັ້ນ ເພິ່ງຫັກທ້ວງ

ຜູ້ມີຊື່ນີ້ສົງໃຫ້ອຸປະສົມບົດແລ້ວ ມີທ່ານຜູ້ມີຊື່ນີ້ເປັນອຸປັດຊາ ສົງເຫັນດ້ວຍ ຍ້ອນແນວນັ້ນຈຶ່ງນຶ່ງ ຂ້າພະເຈົ້າຂໍຖືຄວາມນຶ່ງນັ້ນເປັນມະຕິແນວນີ້

ເລື່ອງພິກຂຸປະພຶດບໍ່ສົມຄວນ

[໗໑] ສະໄໝນັ້ນ ພິກຂຸອົງໜຶ່ງ ເມື່ອອຸປະສົມບົດແລ້ວໄດ້ປະພຶດບໍ່ສົມຄວນ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພາກັນກ່າວຫ້າມວ່າ “ອາວຸໂສ ທ່ານຢ່າໄດ້ເຮັດແນວນັ້ນ ຍ້ອນການ ເຮັດແນວນັ້ນບໍ່ຄວນ

ພິກຂຸນັ້ນ ກ່າວແນວນີ້ວ່າ “ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຂໍຮ້ອງທ່ານຜູ້ມີອາຍຸທັງຫຼາຍວ່າ ຈົ່ງໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າ ອຸປະສົມບົດ ທ່ານທັງຫຼາຍ ບໍ່ໄດ້ຮັບການຂໍຮ້ອງຈາກຂ້າພະເຈົ້າ ແລ້ວໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າ ອຸປະສົມບົດເຮັດຫຍັງ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຈຶ່ງນຳເລື່ອງນີ້ໄປຂາບທູນພຣະຜູ້ພຣະພາກໃຫ້ຊົງຊາບ

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ຮັບສັ່ງວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸບໍ່ໄດ້ຮັບການຂໍຮ້ອງ ບໍ່ເພິ່ງໃຫ້ກຸນລະບຸດອຸປະສົມບົດ ອົງໃດໃຫ້ອຸປະສົມບົດ ຕ້ອງອາບັດທຸກກົດ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເຮົາອະນຸຍາດໃຫ້ ພິກຂຸຜູ້ໄດ້ຮັບການຂໍຮ້ອງໃຫ້ກຸນລະບຸດອຸປະສົມບົດໄດ້

ວິທີຂໍການອຸປະສົມບົດ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ກໍອຸປະສົມປະທາເປກຂະເພິ່ງຂໍແນວນີ້

ອຸປະສົມປະທາເປກຂະ ເພິ່ງເຂົ້າໄປຫາສົງ ທີ່ມອຸດຕະຣາສົງບ່ຽງບ່າຂ້າງໜຶ່ງ ຂາບຕີນ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ນັ່ງຢ່ອງຢໍ້ ປະນົມມີ ກ່າວຄໍາຂໍການອຸປະສົມບົດແນວນີ້ວ່າ “ທ່ານຜູ້ຈະເລີນ ຂ້ານ້ອຍ ຂໍການອຸປະສົມບົດຕໍ່ສົງ ຂໍສົງໂຜດອະນຸເຄາະຍົກຂ້ານ້ອຍຂຶ້ນດ້ວຍເທີນ ຂ້ານ້ອຍ

ເພິ່ງຂໍແມ່ນ ຄັ້ງທີ ໒ ຯລຯ

ເພິ່ງຂໍແມ່ນ ຄັ້ງທີ ໓ ຯລຯ

ພິກຂຸຜູ້ສະຫຼາດ ຜູ້ສາມາດ ເພິ່ງປະກາດໃຫ້ສົງຮູ້ດ້ວຍຍັດຕິຈະຕຸດຖະກຳວາຈາ ວ່າ

ກ່າວາຈາໃຫ້ອຸປະສົມບົດ

[໗໒] ທ່ານຜູ້ຈະເລີນ ຂໍສົງຈົ່ງຟັງຂ້າພະເຈົ້າ ຜູ້ນີ້ມີຊື່ນີ້ເປັນອຸປະສົມປະທາເປກຂະຂອງ ທ່ານຜູ້ມີຊື່ນີ້ ຜູ້ມີຊື່ນີ້ຂໍອຸປະສົມບົດຕໍ່ສົງ ຖ້າສົງພ້ອມກັນແລ້ວ ເພິ່ງໃຫ້ຜູ້ມີຊື່ນີ້ ອຸປະສົມບົດ ມີ ທ່ານຜູ້ມີຊື່ນີ້ເປັນອຸປັດຊາ ນີ້ເປັນຍັດຕິ

ທ່ານຜູ້ຈະເລີນ ຂໍສົງຈົ່ງຟັງຂ້າພະເຈົ້າ ຜູ້ນີ້ມີຊື່ນີ້ ເປັນອຸປະສົມປະທາເປກຂະຂອງທ່ານຜູ້ ມີຊື່ນີ້ ຜູ້ມີຊື່ນີ້ຂໍອຸປະສົມບົດຕໍ່ສົງ ມີທ່ານຜູ້ມີຊື່ນີ້ເປັນອຸປັດຊາ ສົງໃຫ້ຜູ້ມີຊື່ນີ້ອຸປະສົມບົດ ມີທ່ານ ຜູ້ມີຊື່ນີ້ເປັນອຸປັດຊາ ທ່ານອົງໃດ ເຫັນດ້ວຍກັບການໃຫ້ຜູ້ມີຊື່ນີ້ອຸປະສົມບົດ ມີທ່ານຜູ້ມີຊື່ນີ້ເປັນອຸ ປັດຊາ ທ່ານອົງນັ້ນເພິ່ງນຶ່ງ ທ່ານອົງໃດບໍ່ເຫັນດ້ວຍ ທ່ານອົງນັ້ນ ເພິ່ງຫັກທ້ວງ

ແມ່ນ ຄັ້ງທີ ໒ ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວຄວາມນີ້ ຯລຯ

ແມ່ນ ຄັ້ງທີ ໓ ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວຄວາມນີ້ ຯລຯ

ຜູ້ມີຊື່ນີ້ ສົງໃຫ້ອຸປະສົມບົດແລ້ວ ມີທ່ານຜູ້ມີຊື່ນີ້ເປັນອຸປັດຊາ ສົງເຫັນດ້ວຍ ຍ້ອນແນວ ນັ້ນຈຶ່ງນຶ່ງ ຂ້າພະເຈົ້າຂໍຖືຄວາມນຶ່ງນັ້ນເປັນມະຕິແນວນີ້

ເລື່ອງພາມບວດຍ້ອນເຫັນແກ່ປາກທ້ອງ

[໗໓] ສະໄໝນັ້ນ ປະຊາຊົນໃນນະຄອນຣາຊະຄຶໄດ້ຈັດລຳດັບພັດຕາຫານອັນປະນີດໄວ້ ພາມຄົນໜຶ່ງມີຄວາມຄິດວ່າ “ພຣະສະມະນະເຊື້ອສາຍສາກະຍະບຸດເຫຼົ່ານີ້ມີລັກສະນະນິໄສດີ ປະພຶດຮຽບຮ້ອຍ ບໍ່ຮີໂພກອາຫານດີ ນອນໃນຫ້ອງທີ່ດີ ຖ້າຈັ່ງໃດ ເຮົາເພິ່ງບວດໃນພວກສະມະ ນະເຊື້ອສາຍສາກະຍະບຸດ” ຕໍ່ມາ ຈຶ່ງເຂົ້າໄປຫາພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຂໍບັນພະຊາ ພິກຂຸທັງຫຼາຍໄດ້ໃຫ້

ບັນພະຊາອຸປະສົມບົດ ເມື່ອເຂົາບວດແລ້ວ ລຳດັບພັດຕາຫານໄດ້ຍົກເລີກໄປ ພິກຂຸທັງຫຼາຍກ່າວວ່າ “ທ່ານ ມາເທີນ ບັດນີ້ ພວກເຮົາຈັກໄປບິນທະບາດກັນ”

ພິກຂຸນັ້ນ ກ່າວແນວນີ້ວ່າ “ເຮົາບໍ່ໄດ້ບວດຍ້ອນເຫດນີ້ວ່າ ຈັກທຸ່ງວິນທະບາດ” ຖ້າທ່ານທັງຫຼາຍ ຖວາຍເຮົາ ເຮົາຈັກສັນ ຖ້າບໍ່ຖວາຍເຮົາ ເຮົາຈັກສິກ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຈຶ່ງຖາມວ່າ “ອາວຸໂສ ກໍທ່ານບວດຍ້ອນເຫດແຫ່ງປາກທ້ອງແມ່ນບໍ່?”
ທ່ານຕອບວ່າ “ແມ່ນ ຂ້ານ້ອຍ”

ບັນດາພິກຂຸຜູ້ມັກໜ້ອຍ ຯລຯ ພາກັນຕຳໜີ ປະນາມ ໂພນທະນາວ່າ “ເປັນຫຍັງ ພິກຂຸຈຶ່ງໄດ້ບວດໃນພຣະທຳວິໄນ ອັນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດໄວ້ດີແນວນີ້ ຍ້ອນເຫດແຫ່ງປາກທ້ອງນີ້” ແລ້ວຈຶ່ງນຳເລື່ອງນີ້ໄປຂາບທູນໃຫ້ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າໃຫ້ຊົງຊາບ

ຊົງສອບຖາມ

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ຊົງສອບຖາມພິກຂຸນັ້ນວ່າ “ພິກຂຸ ໄດ້ຂ່າວວ່າທ່ານບວດຍ້ອນເຫດແຫ່ງປາກທ້ອງ ແມ່ນບໍ່?”

ພິກຂຸນັ້ນ ທູນຮັບວ່າ “ແມ່ນແລ້ວ ຂ້ານ້ອຍ”

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າຊົງຕຳໜີວ່າ “ຯລຯ ໂມະຄະບຸຣຸດ ເປັນຫຍັງ ທ່ານຈຶ່ງໄດ້ບວດໃນທຳວິໄນທີ່ເຮົາກ່າວໄວ້ດີແນວນີ້ ຍ້ອນເຫດແຫ່ງປາກທ້ອງນີ້ ໂມຄະບຸຣຸດ ການເຮັດແນວນີ້ ບໍ່ໄດ້ເຮັດຄົນທີ່ຍັງບໍ່ເຫຼືອມໃສໃຫ້ເຫຼືອມໃສ ຫຼື ເຮັດຄົນທີ່ເຫຼືອມໃສຢູ່ແລ້ວໃຫ້ເຫຼືອມໃສ ຍິ່ງຂຶ້ນໄດ້ເລີຍ ຯລຯ” ເມື່ອຊົງຕຳໜີແລ້ວ ຊົງສະແດງທຳມີກະຖາຮັບສັງກັບພິກຂຸທັງຫຼາຍວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເຮົາອະນຸຍາດໃຫ້ພິກຂຸຜູ້ໃຫ້ອຸປະສົມບົດບອກນິດໄສ ໔ ຄື

ນິດໄສ ໔

໑. ບັນພະຊາອາໄສໂພຊະນະ ຄື ຄຳເຂົ້າທີ່ເພິ່ງຫາໄດ້ດ້ວຍປີແຄ່ງ ທ່ານເພິ່ງກະທຳຄວາມອຸດສາຫະໃນໂພຊະນະ ຄື ຄຳເຂົ້າທີ່ເພິ່ງຫາໄດ້ດ້ວຍປີແຄ່ງນັ້ນ ຈົນຕະຫຼອດຊີວິດ ອະຕິເຣກລາບ ຄື ສັງຄະພັດ ອຸດເທສະພັດ ນິມັນຕະນະພັດ ສະລາກະພັດ ປັກຂິກະພັດ ອຸໂປສະຖິກະພັດ ປາຕິປະທິກະພັດ
໒. ບັນພະຊາອາໄສຜ້າບັງສຸກຸນ ທ່ານເພິ່ງກະທຳຄວາມອຸດສາຫະໃນຜ້າບັງສຸກຸນ ນັ້ນຈົນຕະຫຼອດຊີວິດ ອະຕິເຣກລາບ ຄື ຜ້າເປືອກໄມ້ ຜ້າຝ້າຍ ຜ້າໄໝ ຜ້າຂົນສັດ ຜ້າປ່ານ ຜ້າບິນກັນ

໓. ບັນພະຊາອາໄສເສນາສະນະ ຄື ຂ່ວງໄມ້ ທ່ານເພິ່ງກະທຳຄວາມອຸດສາຫະ ໃນເສນາສະນະ ຄື ຂ່ວງໄມ້ນັ້ນ ຈົນຕະຫຼອດຊີວິດ ອະຕິເຣກລາບ ຄື ວິຫານ ເຮືອນມຸງແຖບດຽວ ປາສາດ ເຮືອນໂລ້ນ ຖ້ຳ
໔. ບັນພະຊາອາໄສຢາ ຄື ນ້ຳມູດເນົ່າ ທ່ານເພິ່ງກະທຳຄວາມອຸດສາຫະໃນຢາ ຄື ນ້ຳມູດເນົ່ານັ້ນ ຈົນຕະຫຼອດຊີວິດ ອະຕິເຣກລາບ ຄື ເນີຍໃສ ເນີຍຊຸ້ນ ນ້ຳມັນ ນ້ຳເຜິ້ງ ນ້ຳອ້ອຍ

ອຸປັດຊາຍະວັດຕະພານະວານທີ ໔ ຈົບ

ປະນາມິຕະກະຖາ ຈົບ

໑໘. ອາຈະຮິຍະວັດຕະກະຖາ

ວ່າດ້ວຍອາຈະຮິຍະວັດ

ເລື່ອງການບອກນິດໄສແກ່ມານົບກ່ອນບວດ

[໗໔] ສະໄໝນັ້ນ ມານົບຄົນໜຶ່ງເຂົ້າໄປຫາພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຂໍບັນພະຊາ ພິກຂຸທັງຫຼາຍໄດ້ ບອກນິດໄສແກ່ເຂົາກ່ອນບວດ ເຂົາກ່າວແນວນີ້ວ່າ “ທ່ານຂ້ານ້ອຍ ຖ້າບວດແລ້ວ ທ່ານທັງຫຼາຍ ຈະເພິ່ງບອກນິດໄສແກ່ຂ້າພະເຈົ້າ ຂ້າພະເຈົ້າກໍຈະຍິນດີຍິ່ງ ບັດນີ້ ຂ້າພະເຈົ້າຈັກບໍ່ບວດ ຍ້ອນ ວ່ານິດໄສເປັນສິ່ງທີ່ໜ້າຊັງໜ້າກຽດສຳລັບຂ້າພະເຈົ້າ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຈຶ່ງນຳເລື່ອງນີ້ໄປຂາບທູນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າໃຫ້ຊົງຊາບ

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຮັບສັ່ງວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ບໍ່ເພິ່ງບອກນິດໄສກ່ອນບວດ ອົງໃດບອກ ຕ້ອງອາບັດທຸກກົດ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເຮົາອະນຸຍາດໃຫ້ບອກນິດໄສ ເມື່ອອຸປະສົມບົດສຳເລັດແລ້ວ

ເລື່ອງໃຫ້ອຸປະສົມບົດດ້ວຍຄະນະ

ສະໄໝນັ້ນ ພິກຂຸທັງຫຼາຍໃຫ້ອຸປະສົມບົດດ້ວຍຄະນະມີພວກ ໒ ແດ່ ມີພວກ ໓ ແດ່ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຈຶ່ງນຳເລື່ອງນີ້ໄປຂາບທູນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າໃຫ້ຊົງຊາບ

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ຮັບສັ່ງວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ບໍ່ເພິ່ງໃຫ້ອຸປະສົມບົດດ້ວຍຄະນະມີ ພິກຂຸຢ່ອນກວ່າ ໑໐ ອົງ ພິກຂຸອົງໃດ ໃຫ້ອຸປະສົມບົດ ຕ້ອງອາບັດທຸກກົດ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເຮົາ ອະນຸຍາດໃຫ້ອຸປະສົມບົດດ້ວຍຄະນະມີພວກ ໑໐ ຫຼື ມີພວກເກີນ ໑໐ ໄດ້

ເລື່ອງອຸປັດຊາມີພັນສາດຽວໃຫ້ກຸນລະບຸດບວດ

[໗໔] ສະໄໝນັ້ນ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ມີພັນສາ ໑ ແດ່ ມີພັນສາ ໒ ແດ່ ໃຫ້ສັດທິວິຫາຣິກ ອຸປະສົມບົດ ແມ່ນທ່ານພຣະອຸປະເສນະວັງຄັນຕະບຸດຜູ້ມີພັນສາດຽວ ກໍໃຫ້ສັດທິວິຫາຣິກ ອຸປະສົມບົດ ທ່ານອອກພັນສາແລ້ວ ມີພັນສາ ໒ ໄດ້ພາສັດທິວິຫາຣິກມີພັນສາ ໑ ເຂົ້າໄປ ເຝົ້າ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ຖວາຍອະພິວາດແລ້ວນັ້ງໃນບ່ອນສົມຄວນ

ອັນການທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າທັງຫຼາຍ ຊົງປາໄສກັບພຣະອາຄັນຕຸກະທັງຫຼາຍ ນັ້ນເປັນພຸດທະປະເພນີ ລຳດັບນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ໄດ້ຕັດຖາມທ່ານພຣະອຸປະເສນະວັງ ຄັນຕະບຸດວ່າ “ພິກຂຸ ທ່ານຍັງສະບາຍດີບໍ່? ຍັງພໍເປັນຢູ່ໄດ້ແມ່ນບໍ່? ທ່ານເດີນທາງມາບໍ່ລຳບາກ ແດ່ບໍ່?”

ທ່ານພຣະອຸປະເສນະວັງຄັນຕະບຸດຂາບທູນວ່າ “ຍັງສະບາຍດີ ຂ້ານ້ອຍ ຍັງພໍເປັນຢູ່ໄດ້ ຂ້ານ້ອຍ ຂ້າພະອົງເດີນທາງມາໂດຍບໍ່ລຳບາກ ຂ້ານ້ອຍ

ພຸດທະປະເພນີ

ພຣະຕະຖາຄົດເຈົ້າທັງຫຼາຍ ຊົງຮູ້ເລື່ອງຕັດຖາມກໍມີ ບໍ່ຕັດຖາມກໍມີ ຊົງຮູ້ການອັນຄວນ ຕັດຖາມກໍມີ ບໍ່ຕັດຖາມກໍມີ ຕັດຖາມເລື່ອງທີ່ເປັນປະໂຫຍດ ບໍ່ຕັດຖາມເລື່ອງທີ່ບໍ່ເປັນປະໂຫຍດ ຍ້ອນພຣະຕະຖາຄົດເຈົ້າທັງຫຼາຍ ຊົງກຳຈັດເລື່ອງທີ່ບໍ່ເປັນປະໂຫຍດດ້ວຍອະນິຍະມັກ ພຣະຜູ້ ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າທັງຫຼາຍ ສອບຖາມພິກຂຸທັງຫຼາຍດ້ວຍເຫດ ໒ ປະການ ຄື ຈະຊົງ ສະແດງທຳຢ່າງໜຶ່ງ ຈະຊົງບັນຍັດສິກຂາບົດແກ່ພຣະສາວົກຢ່າງໜຶ່ງ

ລຳດັບນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ໄດ້ຕັດຖາມທ່ານພຣະອຸປະເສນະວັງຄັນຕະບຸດວ່າ “ທ່ານມີພັນສາທໍ່ໃດ ພິກຂຸ?”

ທ່ານພຣະອຸປະເສນະວັງຄັນຕະບຸດຂາບທູນວ່າ “ຂ້າພະອົງບວດໄດ້ ໒ ພັນສາແລ້ວ ຂ້ານ້ອຍ”

ພິກຂຸອົງນີ້ ມີພັນສາທໍ່ໃດ?

ມີພັນສາດຽວ ຂ້ານ້ອຍ

ພິກຂຸອົງນີ້ ເປັນຫຍັງກັບທ່ານ?

ເປັນສັດທິວິຫາຣິກຂອງຂ້າພະອົງ ຂ້ານ້ອຍ

ຊົງຕຳໜິ

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າຊົງຕຳໜິວ່າ “ໆລໆ ໂມຄະບຸຣຸດ ການກະທຳຂອງທ່ານ

ນັ້ນ ບໍ່ສົມຄວນ ບໍ່ຄວນເຮັດ ບໍ່ແມ່ນກົດຂອງສະມາຊິກ ໃຊ້ບໍ່ໄດ້ ບໍ່ຄວນເຮັດເລີຍ ໂມຄະບຸຣຸດ ທ່ານຍັງເປັນຜູ້ທີ່ຜູ້ອື່ນຈະຕ້ອງຕັກເຕືອນສັ່ງສອນ ແລ້ວເປັນຫຍັງ ຈຶ່ງໄດ້ສຳຄັນຕົນເພື່ອຕັກເຕືອນ ສັ່ງສອນຜູ້ອື່ນໄດ້ນີ້? ທ່ານວຽນມາເພື່ອຄວາມເປັນຜູ້ມັກຫຼາຍ ເຊິ່ງມີຄວາມກ່ຽວພັນກັບໝູ່ໄວໂພດ ການເຮັດແນວນີ້ ບໍ່ໄດ້ເຮັດຄົນທີ່ຍັງບໍ່ເຫຼືອມໃສໃຫ້ເຫຼືອມໃສ ຫຼື ເຮັດຄົນທີ່ເຫຼືອມໃສຢູ່ແລ້ວໃຫ້ ເຫຼືອມໃສຍິ່ງຂຶ້ນໄດ້ເລີຍ ຯລຯ” ເມື່ອຕຳໜີແລ້ວ ຊົງສະແດງທຳມິກະຖາ ຮັບສັ່ງກັບພິກຂຸ ທັງຫຼາຍວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸມີພັນສາບໍ່ຮອດ ໑໐ ບໍ່ເພິ່ງໃຫ້ອຸປະສົມບົດ ອົງໃດໃຫ້ ອຸປະ ສົມບົດ ຕ້ອງອາບັດທຸກກົດ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເຮົາອະນຸຍາດໃຫ້ພິກຂຸມີພັນສາຄົບ ໑໐ ຫຼື ມີພັນສາ ເກີນ ໑໐ ໃຫ້ອຸປະສົມບົດໄດ້

ເລື່ອງອຸປັດຊາໂງ່ຈ້າ

[໗໖] ສະໄໝນັ້ນ ພິກຂຸທັງຫຼາຍຄິດວ່າ “ເຮົາມີພັນສາຄົບ ໑໐ ເຮົາມີພັນສາຄົບ ໑໐” ແຕ່ ເປັນຜູ້ໂງ່ຈ້າ ບໍ່ສະຫຼາດ ໃຫ້ອຸປະສົມບົດ ຜາກົດວ່າ ອຸປັດຊາເປັນຜູ້ໂງ່ຈ້າ ສັດທິວິຫາຣິກເປັນ ບັນດິດກຳມີ ອຸປັດຊາເປັນຜູ້ບໍ່ສະຫຼາດ ສັດທິວິຫາຣິກເປັນຜູ້ສະຫຼາດກຳມີ ອຸປັດຊາມີສຸຕະໜ້ອຍ ສັດທິວິຫາຣິກເປັນພະພຸສຸດກຳມີ ອຸປັດຊາມີປັນຍາຊາມ ສັດທິວິຫາຣິກມີປັນຍາດິກຳມີ

ແມ່ນພິກຂຸອົງໜຶ່ງເຄີຍເປັນອັນຍະເດຍຣະຖີ ຖືກອຸປັດຊາວ່າກ່າວໂດຍຊອບທຳ ກໍຜິດ ດຽງອຸປັດຊາໄປເຂົ້າລັດທິເດຍຣະຖີນັ້ນຄືເກົ່າ

ບັນດາພິກຂຸທີ່ມັກໜ້ອຍ ຯລຯ ພາກັນຕຳໜີ ປະນາມ ໂພນທະນາວ່າ “ເປັນຫຍັງ ພິກຂຸ ທັງຫຼາຍ ຈຶ່ງໄດ້ອ້າງວ່າ ເຮົາມີພັນສາຄົບ ໑໐ ເຮົາມີພັນສາຄົບ ໑໐ ແຕ່ເປັນຜູ້ໂງ່ຈ້າ ບໍ່ສະຫຼາດ ໃຫ້ອຸປະສົມບົດ ຜາກົດວ່າ ອຸປັດຊາເປັນຜູ້ໂງ່ຈ້າ ສັດທິວິຫາຣິກເປັນບັນດິດກຳມີ ອຸປັດຊາເປັນຜູ້ບໍ່ ສະຫຼາດ ສັດທິວິຫາຣິກເປັນຜູ້ສະຫຼາດກຳມີ ອຸປັດຊາມີສຸຕະໜ້ອຍ ສັດທິວິຫາຣິກ ເປັນພະພຸສຸດກຳ ມີ ອຸປັດຊາມີປັນຍາຊາມ ສັດທິວິຫາຣິກມີປັນຍາດິກຳມີ” ຈຶ່ງນຳເລື່ອງນີ້ໄປຂາບທູນພຣະຜູ້ມີພຣະ ພາກເຈົ້າໃຫ້ຊົງຊາບ

ຊົງສອບຖາມ

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ຊົງສອບຖາມພິກຂຸທັງຫຼາຍວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ໄດ້ຂ່າວວ່າ ພວກພິກຂຸໄດ້ອ້າງວ່າ ເຮົາມີພັນສາຄົບ ໑໐ ເຮົາມີພັນສາຄົບ ໑໐ ແຕ່ເປັນຜູ້ໂງ່ຈ້າ ບໍ່ສະຫຼາດ ໃຫ້ອຸປະສົມບົດ ຜາກົດວ່າອຸປັດຊາເປັນຜູ້ໂງ່ຈ້າ ສັດທິວິຫາຣິກເປັນຜູ້ສະຫຼາດກຳມີ ອຸປັດຊາເປັນຜູ້ ບໍ່ສະຫຼາດ ສັດທິວິຫາຣິກເປັນຜູ້ສະຫຼາດກຳມີ ອຸປັດຊາມີສຸຕະໜ້ອຍ ສັດທິວິຫາຣິກເປັນພະພຸສຸດກຳ ມີ ອຸປັດຊາມີປັນຍາຊາມ ສັດທິວິຫາຣິກມີປັນຍາດິກຳມີ ແມ່ນບໍ່?

ພິກຂຸທັງຫຼາຍທູນຮັບວ່າ “ແມ່ນແລ້ວ ຂ້ານ້ອຍ”

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າຊົງຕຳໜິວ່າ “ຯລຯ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເປັນຫຍັງໂມຄະບຸຣຸດ ເຫຼົ່ານັ້ນຈຶ່ງໄດ້ອ້າງວ່າ ເຮົາມີພັນສາຄົບ ໑໐ ເຮົາມີພັນສາຄົບ ໑໐ ແຕ່ເປັນຜູ້ໂງ່ຈ້າ ບໍ່ສະຫຼາດ ໃຫ້ອຸປະສົມບົດນໍ ຜາກົດວ່າອຸປັດຊາເປັນຜູ້ໂງ່ຈ້າ ສັດທິວິຫານິກເປັນບັນດິດກໍມີ ອຸປັດຊາເປັນຜູ້ບໍ່ສະຫຼາດ ສັດທິວິຫານິກເປັນຜູ້ສະຫຼາດກໍມີ ອຸປັດຊາມີສຸຕະໜ້ອຍ ສັດທິວິຫານິກເປັນພະຫຼຸສູດກໍມີ ອຸປັດຊາມີປັນຍາຊາມ ສັດທິວິຫານິກມີປັນຍາດິກໍມີ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ການກະທຳຂອງພວກໂມຄະບຸຣຸດນັ້ນ ບໍ່ໄດ້ເຮັດຄົນທີ່ຍັງບໍ່ເຫຼື້ອມໃສໃຫ້ເຫຼື້ອມໃສ ຫຼື ເຮັດຄົນທີ່ເຫຼື້ອມໃສຢູ່ແລ້ວໃຫ້ເຫຼື້ອມໃສ ຍິ່ງຂຶ້ນໄດ້ເລີຍ ຯລຯ” ເມື່ອແລ້ວຊົງສະແດງທຳມີກະຖາຮັບສັງກັບພິກຂຸທັງຫຼາຍວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸຜູ້ໂງ່ຈ້າ ບໍ່ສະຫຼາດ ບໍ່ເພິ່ງໃຫ້ອຸປະສົມບົດ ອົງໃດ ໃຫ້ອຸປະສົມບົດ ຕ້ອງອາບັດ ທຸກກົດ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເຮົາອະນຸຍາດ ໃຫ້ພິກຂຸຜູ້ສະຫຼາດ ຜູ້ສາມາດ ມີພັນສາຄົບ ໑໐ ຫຼື ມີພັນສາເກີນ ໑໐ ໃຫ້ອຸປະສົມບົດໄດ້

ເລື່ອງອຸປັດຊາຫຼີກໄປ

[ກຸກ] ສະໄໝນັ້ນ ເມື່ອອຸປັດຊາຫຼີກໄປແລ້ວ ພາກກັນສຶກແດ່ ມໍຣະນະພາບແດ່ ໄປເຂົ້າຮິດເດຍຣະຖືແດ່ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ບໍ່ມີອາຈານ ບໍ່ມີຜູ້ຖ້າຕັກເຕືອນສັ່ງສອນ ຈຶ່ງນຸ່ງຫົ່ມບໍ່ ຮຽບຮ້ອຍ ມີມາຣະຍາດບໍ່ສົມຄວນ ທ່ຽວບິນທະບາດ ເມື່ອຄົນທັງຫຼາຍ ກຳລັງບໍຣິໂພກ ກໍເດ່ບາດສຳລັບທ່ຽວບິນທະບາດເຂົ້າໄປເທິງຂອງບໍຣິໂພກແດ່ ເທິງຂອງຫຍ້າແດ່ ເທິງຂອງສັນແດ່ ເທິງນ້ຳຕື່ມແດ່ ອອກປາກຂໍແກງແດ່ ເຂົ້າສຸກແດ່ ດ້ວຍຕີນເອງມາສັນ ສົ່ງສຽງດັງໃນໂຮງສັນແດ່

ຄົນທັງຫຼາຍພາກັນຕຳໜິ ປະນາມ ໂພນທະນາວ່າ “ເປັນຫຍັງ ສະມະນະເຊື້ອສາຍສາກະຍະບຸດທັງຫຼາຍ ຈຶ່ງໄດ້ນຸ່ງຫົ່ມບໍ່ຮຽບຮ້ອຍ ມີມາຣະຍາດບໍ່ສົມຄວນ ທ່ຽວບິນທະບາດ ເມື່ອຄົນທັງຫຼາຍກຳລັງບໍຣິໂພກ ກໍເດ່ບາດສຳລັບທ່ຽວບິນທະບາດເຂົ້າໄປເທິງຂອງບໍຣິໂພກແດ່ ເທິງຂອງຫຍ້າແດ່ ເທິງຂອງສັນແດ່ ເທິງນ້ຳຕື່ມແດ່ ອອກປາກຂໍແກງແດ່ ເຂົ້າສຸກແດ່ ດ້ວຍຕີນເອງມາສັນ ສົ່ງສຽງດັງໃນໂຮງສັນແດ່ ເໝືອນພວກພາມໃນສະຖານທີ່ລ້ຽງພາມແນວນັ້ນນໍ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍໄດ້ຍິນຄົນເຫຼົ່ານັ້ນຕຳໜິ ປະນາມ ໂພນທະນາຢູ່ ບັນດາພິກຂຸຜູ້ມັກໜ້ອຍ ຯລຯ ພາກັນຕຳໜິ ປະນາມ ໂພນທະນາວ່າ “ເປັນຫຍັງ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຈຶ່ງໄດ້ນຸ່ງຫົ່ມບໍ່ຮຽບຮ້ອຍ ມີມາຣະຍາດບໍ່ສົມຄວນ ຯລຯ ສົ່ງສຽງດັງໃນໂຮງສັນແດ່ນໍ” ຈຶ່ງນຳເລື່ອງນີ້ໄປຂາບທູນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າໃຫ້ຊົງຊາບ

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ຊົງສອບຖາມພິກຂຸທັງຫຼາຍວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ໄດ້ຂ່າວວ່າ ພວກພິກຂຸນຸ່ງຫົ່ມບໍ່ຮຽບຮ້ອຍ ມີມາຣະຍາດບໍ່ສົມຄວນ ຯລຯ ສົ່ງສຽງດັງໃນໂຮງສັນແດ່ແມ່ນບໍ່?

ພິກຂຸທັງຫຼາຍທູນຮັບວ່າ “ແມ່ນແລ້ວ ຂ້ານ້ອຍ”

ເລື່ອງຖືນິດໄສຢູ່ ໑໐ ພັນສາ

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າຊົງຕຳໜິວ່າ “ຯລຯ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເປັນຫຍັງ ໂມຄະບຸຣຸດ ເຫຼົ່ານັ້ນ ຯລຯ” ເມື່ອແລ້ວ ຊົງສະແດງທຳມີກະຖາ ຮັບສັ່ງກັບພິກຂຸທັງຫຼາຍວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເຮົາອະນຸຍາດອາຈານ ອາຈານຈັກເຂົ້າໄປຕັ້ງຈິດສະນິດສະໜົມໃນອັນເຕວາສິກຄີກັນກັບບຸດຕິນ ອັນເຕວາສິກຈັກເຂົ້າໄປຕັ້ງຈິດສະນິດສະໜົມໃນອາຈານຄືກັນກັບບິດາຕິນ ເມື່ອເປັນແນວນີ້ ອາຈານແລະອັນເຕວາສິກຈັກມີຄວາມເຄົາລົບຢຳເກງ ປະພຶດກົມກຽວກັນ ຈັກເຖິງຄວາມຈະເລີນ ງອກງາມໄພບູນໃນພຣະທຳວິໄນນີ້ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເຮົາອະນຸຍາດໃຫ້ອາໄສພິກຂຸມີພັນສາ ໑໐ ຢູ່ ອະນຸຍາດໃຫ້ພິກຂຸມີພັນສາ ໑໐ ໃຫ້ນິດໄສໄດ້

ວິທີຖືນິດໄສ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອັນເຕວາສິກ ເພິ່ງຖືອາຈານແນວນີ້

ອັນເຕວາສິກນັ້ນ ເພິ່ງຫົ່ມອຸດຕະຣາສົງບ່ຽງບ່າຂ້າງໜຶ່ງ ຂາບຕີນ ນັ່ງຢ່ອງຍໍ້ ປະນົມມີ ກ່າວແນວນີ້ວ່າ “ທ່ານຜູ້ຈະເລີນ ທ່ານຈົ່ງເປັນອາຈານຂອງຂ້າພະເຈົ້າເທີ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າ ຈັກອາໄສ ທ່ານຢູ່ ທ່ານຜູ້ຈະເລີນ ທ່ານຈົ່ງເປັນອາຈານຂອງຂ້າພະເຈົ້າເທີ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າຈັກອາໄສ ທ່ານຢູ່ ທ່ານຜູ້ຈະເລີນ ທ່ານຈົ່ງເປັນອາຈານຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ຂ້າພະເຈົ້າຈັກອາໄສທ່ານຢູ່

ເມື່ອອາຈານໃຫ້ອັນເຕວາສິກຮູ້ດ້ວຍກາຍ ໃຫ້ຮູ້ດ້ວຍວາຈາ ຫຼື ໃຫ້ຮູ້ດ້ວຍກາຍແລະວາຈາ ວ່າ “ດີແລ້ວ” ວ່າ “ເປົາໃຈໄດ້” ວ່າ “ສົມຄວນດ້ວຍອຸບາຍແລ້ວ” ວ່າ “ສົມຄວນແລ້ວ” ຫຼື ວ່າ “ຈົ່ງປະພຶດປະຕິບັດໃຫ້ໜ້າເຫຼື້ອມໃສ” ອາຈານຊື່ວ່າ ເປັນຜູ້ທີ່ອັນເຕວາສິກຖືແລ້ວ

ອາຈານບໍ່ໃຫ້ອັນເຕວາສິກຮູ້ດ້ວຍກາຍ ບໍ່ໃຫ້ຮູ້ດ້ວຍວາຈາ ຫຼື ບໍ່ໃຫ້ຮູ້ດ້ວຍກາຍແລະ ວາຈາ ອາຈານເປັນຜູ້ທີ່ອັນເຕວາສິກຍັງບໍ່ໄດ້ຖື

ອາຈະຣິຍະວັດ

[ກຸຸ] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອັນເຕວາສິກ ເພິ່ງປະພຶດສົມຄວນໃນອາຈານ ວິທີປະພຶດສົມຄວນ ໃນອາຈານນັ້ນ ມີດັ່ງນີ້

ອັນເຕວາສິກເພິ່ງລຸກຂຶ້ນແຕ່ເຂົ້າມືດ ບົດເກີບ ຫົ່ມອຸດຕະຣາສົງບ່ຽງບ່າຂ້າງໜຶ່ງ ຖວາຍ ໄມ້ຄູແຂ້ວ ນ້ຳລ້າງໜ້າ ປູອາສະນະ

ຖ້າເຂົ້າຕົ້ມມີ ເພິ່ງລ້າງພາຊະນະໃສ່ເຂົ້າຕົ້ມເຂົ້າໄປຖວາຍ ເມື່ອອາຈານສັນເຂົ້າຕົ້ມ ສຳເລັດແລ້ວ ເພິ່ງຖວາຍນ້ຳຮັບພາຊະນະມາ ຖືຢ່າງລະມັດລະວັງ ບໍ່ໃຫ້ຄູດ ລ້າງແລ້ວມຸ້ງໄວ້ ເມື່ອອາຈານລຸກຂຶ້ນແລ້ວ ເພິ່ງຍົກອາສະນະເກັບ ຖ້າທີ່ນັ້ນຮົກ ເພິ່ງປັດກວາດ

ຖ້າອາຈານຕ້ອງການຈະເຂົ້າໝູ່ບ້ານ ເພິ່ງຖວາຍຜ້ານຸ່ງ ຮັບຜ້ານຸ່ງອາໄສ ຖວາຍປະຄົດແອວ ຖວາຍສັງຄາຕິທີ່ພັບຊ້ອນກັນ ລ້າງບາດແລ້ວຖວາຍພ້ອມນ້ຳ

ຖ້າອາຈານຫວັງຈະໃຫ້ເປັນປັດສາສະມະນະ ເພິ່ງນຸ່ງໃຫ້ຮຽບຮ້ອຍປົກປິດໄດ້ມົນທົນ ໓ ຄາດປະຄົດແອວ ຫົ່ມສັງຄາຕິທີ່ພັບຊ້ອນກັນ ໃສ່ລູກດຸ່ມ ລ້າງບາດຖືໄປ ເປັນປັດສາສະມະນະຂອງອາຈານ ເພິ່ງຍ່າງບໍ່ໃຫ້ຫ່າງຫຼາຍ ບໍ່ໃຫ້ໃກ້ຫຼາຍ ເພິ່ງຮັບບາດທີ່ມີຂອງບັນຈຸຢູ່

ເມື່ອອາຈານກຳລັງເວົ້າ ບໍ່ເພິ່ງເວົ້າສອດຂຶ້ນໃນລະຫວ່າງ ອາຈານກ່າວຄຳເວົ້າໃກ້ຕໍ່ອາບັດ ເພິ່ງຫ້າມໄວ້

ເມື່ອອາຈານຈະກັບ ເພິ່ງມາກ່ອນແລ້ວປູອາສະນະໄວ້ ເພິ່ງກຽມນ້ຳລ້າງຕີນ ຕັ້ງເກີບ ກະເບື້ອງເຊັດຕີນໄວ້ ເພິ່ງລຸກຂຶ້ນຮັບບາດແລະຈົວອນ ເພິ່ງຖວາຍຜ້ານຸ່ງອາໄສ ຮັບຜ້ານຸ່ງມາ

ຖ້າຈົວອນຊຸ່ມເຫືອ ເພິ່ງຕາກແດດບິດໜຶ່ງ ບໍ່ເພິ່ງຕາກຖິ້ມໄວ້ກາງແດງເທິງໂພດ ເພິ່ງພັບຈົວອນ ເມື່ອຈະພັບຈົວອນ ເພິ່ງພັບຈົວອນໃຫ້ເຫຼືອມແຈກັນ ໔ ນິ້ວ ຕັ້ງໃຈວ່າ ສູນກາງຈະໄດ້ບໍ່ມີຮອຍພັບ ເພິ່ງມ້ວນປະຄົດແອວໃສ່ຂົດຈົວອນ

ຖ້າບິນທະບາດມີ ແລະອາຈານຕ້ອງການຈະສັນ ເພິ່ງຖວາຍນ້ຳແລ້ວມ້ອມບິນທະບາດເຂົ້າໄປຖວາຍ ນຳນ້ຳສັນມາຖວາຍ ເມື່ອອາຈານສັນສຳເລັດແລ້ວ ເພິ່ງຖວາຍນ້ຳ ຮັບບາດມາ ຖືຢ່າງລະມັດລະວັງ ບໍ່ໃຫ້ຄູດ ລ້າງແລ້ວເຊັດໃຫ້ສະເດັດນ້ຳຕາກແດດບິດໜຶ່ງ ບໍ່ເພິ່ງຕາກຖິ້ມໄວ້ກາງແດງເທິງໂພດ

ເພິ່ງເກັບບາດແລະຈົວອນ ເມື່ອຈະເກັບບາດ ເພິ່ງໃຊ້ມືຂ້າງໜຶ່ງຈັບບາດ ໃຊ້ມືຂ້າງໜຶ່ງລູບໃຕ້ຕຽງຫຼືໃຕ້ຕັ້ງ ຈຶ່ງເກັບບາດ ບໍ່ເພິ່ງເກັບບາດໄວ້ເທິງພື້ນທີ່ບໍ່ມີສິ່ງໃດຮອງ ເມື່ອຈະເກັບຈົວອນ ເພິ່ງໃຊ້ມືຂ້າງໜຶ່ງຖືຈົວອນ ໃຊ້ມືຂ້າງໜຶ່ງລູບຮາວຈົວອນ ຫຼື ສາຍຜູງກ ເອົາຊາຍໄວ້ນອກ ເອົາຂົດໄວ້ໃນ ຈຶ່ງເກັບຈົວອນ

ເມື່ອອາຈານລຸກຂຶ້ນແລ້ວ ເພິ່ງຍົກອາສະນະເກັບ ເພິ່ງເກັບນ້ຳລ້າງຕີນ ຕັ້ງເກີບ ກະເບື້ອງເຊັດຕີນ ຖ້າທີ່ນັ້ນຮົກ ເພິ່ງປັດກວາດ

ຖ້າອາຈານຕ້ອງການຈະອາບນ້ຳ ເພິ່ງຈັດນ້ຳອາບຖວາຍ ຖ້າທ່ານຕ້ອງການນ້ຳເຢັນ ເພິ່ງຈັດນ້ຳເຢັນຖວາຍ ຖ້າທ່ານຕ້ອງການນ້ຳອຸ່ນ ເພິ່ງຈັດນ້ຳອຸ່ນຖວາຍ

ຖ້າອາຈານຕ້ອງການຈະເຂົ້າເຮືອນໄຟ ເພິ່ງບົດຜົງແປ້ງ ເພິ່ງແຊ່ດິນ ຖືຕັ້ງສຳລັບເຮືອນໄຟຢ່າງຕາມຫຼັງອາຈານໄປ ຖວາຍຕັ້ງສຳລັບເຮືອນໄຟແລ້ວ ຮັບຈົວອນມາວາງໃນບ່ອນສົມຄວນ ຈຶ່ງຖວາຍຜົງແປ້ງແລະດິນ

ຖ້າສາມາດ ເພິ່ງເຂົ້າເຮືອນໄຟ ເມື່ອຈະເຂົ້າເຮືອນໄຟ ເພິ່ງເອົາດິນທາໜ້າປິດໜ້າແລະ ຫຼັງ ຈຶ່ງເຂົ້າເຮືອນໄຟ ບໍ່ເພິ່ງນັ່ງບຽດພຣະເຖຣະ ບໍ່ເພິ່ງກົດກັນອາສະນະພຣະນະວະກະ ເພິ່ງ ກະທຳການບົວລະບັດແກ່ອາຈານໃນເຮືອນໄຟ ເມື່ອຈະອອກຈາກເຮືອນໄຟ ເພິ່ງຖືຕັ້ງສຳລັບ ເຮືອນໄຟປິດໜ້າແລະຫຼັງ ຈຶ່ງອອກຈາກເຮືອນໄຟ

ເພິ່ງກະທຳການບົວລະບັດແກ່ອາຈານແມ່ນໃນນ້ຳ ຕົນອາບນ້ຳສຳເລັດແລ້ວ ເພິ່ງຂຶ້ນ ກ່ອນເຊັດໂຕໃຫ້ແຫ້ງແລ້ວປ່ຽນຜ້າ ເພິ່ງເຊັດນ້ຳຈາກໂຕອາຈານ ຖວາຍຜ້ານຸ່ງ ສັງຄາຕິ ຖືຕັ້ງ ສຳລັບເຮືອນໄຟມາກ່ອນ ປູອາສະນະ ກຽມນ້ຳລ້າງຕີນ ຕັ້ງເກີບ ກະເບື້ອງເຊັດຕີນໄວ້ ນຳນ້ຳສັນ ມາຖວາຍອາຈານ

ຖ້າອາຈານຕ້ອງການຈະໃຫ້ຮຽນ ເພິ່ງຮຽນ

ຖ້າອາຈານຕ້ອງການຈະໃຫ້ສອບຖາມອັດຖະ ເພິ່ງສອບຖາມອາຈານຢູ່ໃນວິຫານໃດ ຖ້າ ວິຫານນັ້ນ ສົກກະປົກ ຖ້າສາມາດ ເພິ່ງອານາໄມໃຫ້ສະອາດ ເມື່ອຈະອານາໄມວິຫານໃຫ້ ສະອາດ ເພິ່ງຂົນບາດແລະຈົວອນອອກກ່ອນ ວາງໄວ້ ໃນບ່ອນສົມຄວນ ເພິ່ງຂົນຜ້າປູນຸ່ງ ຜ້າ ປູນອນ ພູກ ໝອນ ອອກມາວາງ ໃນບ່ອນສົມຄວນ

ຕຽງ ຕັ້ງ ອັນເຕວາສົກເພິ່ງຍົກຢ່າງລະມັດລະວັງ ບໍ່ໃຫ້ຄູດ ບໍ່ໃຫ້ກະທົບບານປະຕູ ແລະ ຂອບປະຕູ ຂົນອອກໄປຕັ້ງໄວ້ ໃນທີ່ສົມຄວນ ຂຽງຮອງຕຽງ ງັງ ພະນັກອົງ ເພິ່ງຂົນອອກມາ ວາງໄວ້ ໃນທີ່ສົມຄວນ ພົມປູພື້ນ ເພິ່ງສັງເກດທີ່ປູໄວ້ເດີມ ຄ່ອຍຂົນອອກມາວາງໃນທີ່ສົມຄວນ

ຖ້າໃນວິຫານມີຝຸ່ນ ເພິ່ງປັດກວາດເພດານລົງມາກ່ອນ ຂອບໜ້າຕ່າງແລະແຈຫ້ອງເພິ່ງເຊັດ ຖ້າຝາທີ່ເຂົາທານ້ຳມັນຫຼືພື້ນທາສີດຳຂຶ້ນຮາ ຄວນໃຊ້ຜ້າຊຸບນ້ຳປິດແລ້ວເຊັດ ຖ້າເປັນພື້ນບໍ່ໄດ້ທາ ເພິ່ງໃຊ້ນ້ຳປະພົມເຊັດ ຢ່າໃຫ້ວິຫານເປີເປື້ອນເຕັມໄປດ້ວຍຝຸ່ນ ລະອອງ ເພິ່ງຄັດຂີ້ເຫຍື້ອໄປຖິ້ມ ໃນບ່ອນສົມຄວນ

ພົມປູພື້ນ ເພິ່ງຕາກແດດ ຊັກ ຕົບ ຂົນກັບປູໄວ້ຄືເກົ່າ ຂຽງຮອງຕຽງ ເພິ່ງຕາກແດດ ເຊັດ ຂົນກັບວາງໄວ້ຄືເກົ່າ

ຕຽງ ຕັ້ງ ເພິ່ງຕາກແດດ ຊຳຮະ ປັດ ຍົກຢ່າງລະມັດລະວັງ ບໍ່ໃຫ້ຄູດ ບໍ່ໃຫ້ກະທົບ ບານປະຕູ ແລະຂອບປະຕູ ຂົນກັບຕັ້ງໄວ້ຄືເກົ່າ ພູກ ໝອນ ຜ້າປູນຸ່ງ ຜ້າປູນອນ ເພິ່ງຕາກແດດ ຊຳຮະ ຕົບ ຂົນກັບວາງປູໄວ້ຄືເກົ່າ ງັງ ພະນັກອົງ ເພິ່ງຕາກແດດ ເຊັດຄູ ຂົນກັບວາງໄວ້ ຄືເກົ່າ

ເພິ່ງເກັບບາດແລະຈົວອນ ເມື່ອຈະເກັບບາດ ເພິ່ງໃຊ້ມືຂ້າງໜຶ່ງຖືບາດ ໃຊ້ມືຂ້າງໜຶ່ງລູບ ໃຕ້ຕຽງຫຼືໃຕ້ຕັ້ງ ຈຶ່ງເກັບບາດ ບໍ່ເພິ່ງເກັບບາດໄວ້ເທິງພື້ນທີ່ບໍ່ມີສິ່ງໃດຮອງ ເມື່ອຈະເກັບຈົວອນ

ເພິ່ງໃຊ້ມີຂ້າງໜຶ່ງຖືຈິວອນ ໃຊ້ມີຂ້າງໜຶ່ງລູບຮາວຈິວອນຫຼືສາຍຜຽກ ເອົາຊາຍໄວ້ນອກ ເອົາຂົດໄວ້ໃນ ຈຶ່ງເກັບຈິວອນ

ຖ້າລົມເຈືອຝຸ່ນລະອອງພັດມາທາງທິດຕາເວັນອອກ ເພິ່ງປິດໜ້າຕ່າງທິດຕາເວັນອອກ
ຖ້າພັດມາທາງທິດຕາເວັນຕົກ ເພິ່ງປິດໜ້າຕ່າງທິດຕາເວັນຕົກ
ຖ້າພັດມາທາງທິດເໜືອ ເພິ່ງປິດໜ້າຕ່າງທິດເໜືອ
ຖ້າພັດມາທາງທິດໃຕ້ ເພິ່ງປິດໜ້າຕ່າງທິດໃຕ້
ຖ້າເປັນລະດູໜາວ ເພິ່ງເປີດໜ້າຕ່າງກາງເວັນ ປິດກາງຄືນ
ຖ້າເປັນລະດູຮ້ອນ ເພິ່ງປິດໜ້າຕ່າງກາງເວັນ ເປີດກາງຄືນ

ຖ້າບໍລິເວນ ຊຸ້ມ ໂຮງສັນ ໂຮງໄຟ ວັດຈະກຸຕິ ອົກ ເພິ່ງປັດກວາດ ຖ້ານ້ຳສັນນ້ຳໃຊ້ບໍ່ມີ
ເພິ່ງຈັດກຽມໄວ້ ຖ້າໝໍ້ນ້ຳລ້າງບໍ່ມີນ້ຳ ເພິ່ງຕັກນ້ຳໃສ່ໝໍ້ນ້ຳລ້າງໃຫ້ເຕັມ

ຖ້າອາຈານເກີດຄວາມບໍ່ຍິນດີ ອັນເຕວາສິກເພິ່ງຊ່ອຍລະງັບ ຫຼືເພິ່ງບອກພິກຂຸອື່ນໃຫ້
ຊ່ອຍລະງັບ ຫຼື ເພິ່ງສະແດງທຳມິກະຖາແກ່ອາຈານ

ຖ້າອາຈານເກີດຄວາມລຳຄານ ອັນເຕວາສິກເພິ່ງຊ່ອຍບັນເທົາ ຫຼື ເພິ່ງບອກພິກຂຸອື່ນ
ໃຫ້ຊ່ອຍບັນເທົາ ຫຼື ເພິ່ງສະແດງທຳມິກະຖາແກ່ອາຈານ

ຖ້າອາຈານເກີດຄວາມເຫັນຜິດ ອັນເຕວາສິກເພິ່ງໃຫ້ສະລະສາ ຫຼື ເພິ່ງບອກພິກຂຸອື່ນໃຫ້
ຊ່ອຍໃຫ້ສະລະສາ ຫຼື ເພິ່ງສະແດງທຳມິກະຖາແກ່ອາຈານ

ຖ້າອາຈານຕ້ອງອາບັດໜັກ ຄວນແກ່ປະຣິວາດ ອັນເຕວາສິກເພິ່ງກະທຳການຂວນຂວາຍ
ວ່າ “ດ້ວຍອຸບາຍແນວໃດນີ້ ສົງເພິ່ງໃຫ້ປະຣິວາດແກ່ອາຈານ”

ຖ້າອາຈານຄວນແກ່ການດຶງເຂົ້າຫາອາບັດເກົ່າ ອັນເຕວາສິກເພິ່ງກະທຳການຂວນຂວາຍ
ວ່າ “ດ້ວຍອຸບາຍແນວໃດນີ້ ສົງເພິ່ງດຶງອາຈານເຂົ້າຫາອາບັດເກົ່າ”

ຖ້າອາຈານຄວນແກ່ມານັດ ອັນເຕວາສິກເພິ່ງກະທຳການຂວນຂວາຍວ່າ “ດ້ວຍອຸບາຍ
ແນວໃດນີ້ ສົງເພິ່ງໃຫ້ມານັດແກ່ອາຈານ”

ຖ້າອາຈານຄວນແກ່ອັບພານ ອັນເຕວາສິກເພິ່ງກະທຳການຂວນຂວາຍວ່າ “ດ້ວຍອຸບາຍ
ແນວໃດນີ້ ສົງເພິ່ງອັບພານອາຈານ

ຖ້າສົງຕ້ອງການຈະເຮັດກຳ ຄື ຕັດຊະນີຍະກຳ ນິຍະສະກຳ ປັບພາຊະນີຍະກຳ ປະຕິ
ສາຣະນີຍະກຳ ຫຼື ອຸກເຂປະນີຍະກຳແກ່ອາຈານ ອັນເຕວາສິກເພິ່ງກະທຳການຂວນຂວາຍວ່າ
“ດ້ວຍອຸບາຍແນວໃດນີ້ ສົງບໍ່ເພິ່ງເຮັດກຳແກ່ອາຈານ ຫຼື ເພິ່ງປ່ຽນໄປເປັນໂທດເປົາ” ຫຼື ວ່າ
ອາຈານຖືກສົງລົງຕັດຊະນີຍະກຳ ນິຍະສະກຳ ປັບພາຊະນີຍະກຳ ປະຕິສາຣະນີຍະກຳ ຫຼື ອຸກ
ເຂປະນີຍະກຳແລ້ວ ອັນເຕວາສິກເພິ່ງກະທຳການຂວນຂວາຍວ່າ “ດ້ວຍອຸບາຍແນວໃດນີ້
ອາຈານເພິ່ງກັບປະພຶດສົມຄວນ ເພິ່ງຫາຍຈອງຫອງ ເພິ່ງກັບໂຕໄດ້ ສົງເພິ່ງລະງັບກຳນັ້ນສາ

ຖ້າຈົວອນຂອງອາຈານຈະຕ້ອງຊັກ ອັນເຕວາສິກເພິ່ງຊັກ ຫຼື ເພິ່ງກະທຳການຂວນຂວາຍວ່າ “ດ້ວຍອຸບາຍແນວໃດນໍ ຜູ້ໃດ ເພິ່ງຊັກຈົວອນຂອງອາຈານ”

ຖ້າຈົວອນຂອງອາຈານຈະຕ້ອງຕັດຫຍິບ ອັນເຕວາສິກເພິ່ງຕັດຫຍິບ ຫຼືເພິ່ງກະທຳການຂວນຂວາຍ ວ່າ “ດ້ວຍອຸບາຍແນວໃດນໍ ຜູ້ໃດ ເພິ່ງຕັດຫຍິບຈົວອນຂອງອາຈານ”

ຖ້ານໍ້າຍ້ອມຂອງອາຈານຈະຕ້ອງຕົ້ມ ອັນເຕວາສິກເພິ່ງຕົ້ມ ຫຼືເພິ່ງກະທຳການຂວນຂວາຍວ່າ “ດ້ວຍອຸບາຍແນວໃດນໍ ຜູ້ໃດ ເພິ່ງຕົ້ມນໍ້າຍ້ອມຂອງອາຈານ”

ຖ້າຈົວອນຂອງອາຈານຈະຕ້ອງຍ້ອມ ອັນເຕວາສິກເພິ່ງຍ້ອມ ຫຼື ເພິ່ງກະທຳການຂວນຂວາຍວ່າ “ດ້ວຍອຸບາຍແນວໃດນໍ ຜູ້ໃດ ເພິ່ງຍ້ອມຈົວອນຂອງອາຈານ” ເມື່ອຈະຍ້ອມຈົວອນເພິ່ງຍ້ອມ ພິກັບໄປກັບມາດີ ໆ ເມື່ອຍົດນໍ້າຍ້ອມຍັງຍ້ອຍບໍ່ຂາດສາຍ ບໍ່ເພິ່ງຫຼີກໄປ

ອັນເຕວາສິກບໍ່ບອກອາຈານ ບໍ່ເພິ່ງໃຫ້ບາດແກ່ພິກຂຸບາງອົງ ບໍ່ເພິ່ງຮັບບາດຂອງພິກຂຸບາງອົງ ບໍ່ເພິ່ງໃຫ້ຈົວອນແກ່ພິກຂຸບາງອົງ ບໍ່ເພິ່ງຮັບຈົວອນຂອງພິກຂຸບາງອົງ ບໍ່ເພິ່ງໃຫ້ບໍຣິຂານແກ່ພິກຂຸບາງອົງ ບໍ່ເພິ່ງຮັບບໍຣິຂານຂອງພິກຂຸບາງອົງ ບໍ່ເພິ່ງແຖຜົມໃຫ້ພິກຂຸບາງອົງ ບໍ່ເພິ່ງໃຫ້ພິກຂຸບາງອົງແຖຜົມໃຫ້ ບໍ່ເພິ່ງກະທຳການບົວລະບັດແກ່ພິກຂຸບາງອົງ ບໍ່ເພິ່ງໃຫ້ພິກຂຸບາງອົງກະທຳການບົວລະບັດໃຫ້ ບໍ່ເພິ່ງກະທຳການຂວນຂວາຍແກ່ພິກຂຸບາງອົງ ບໍ່ເພິ່ງສົ່ງພິກຂຸບາງອົງໃຫ້ກະທຳການຂວນຂວາຍ ບໍ່ເພິ່ງເປັນປັດສາສະມະນະຂອງພິກຂຸບາງອົງ ບໍ່ເພິ່ງພາພິກຂຸບາງອົງໄປເປັນປັດສາສະມະນະ ບໍ່ເພິ່ງນຳບິນທະບາດໄປຖວາຍພິກຂຸບາງອົງ ບໍ່ເພິ່ງສົ່ງພິກຂຸບາງອົງໃຫ້ນຳບິນທະບາດໄປຖວາຍ

ອັນເຕວາສິກ ບໍ່ບອກລາອາຈານ ບໍ່ເພິ່ງເຂົ້າໝູ່ບ້ານ ບໍ່ເພິ່ງໄປປ່າຊ້າ ບໍ່ເພິ່ງອອກໄປຕ່າງຖິ່ນ ຖ້າອາຈານເປັນໄຂ້ ເພິ່ງພະຍາບານຈົນຕະຫຼອດຊີວິດ ເພິ່ງຖ້າຈົນກວ່າອາຈານນັ້ນຈະຫາຍ

ອາຈະຣິຍະວັດຕະກະຖາ ຈົບ

໑໙. ອັນເຕວາສິກະວັດຕະກະຖາ

ວ່າດ້ວຍອັນເຕວາສິກວັດ

[ກຸລ] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອາຈານເພິ່ງປະພຶດສົມຄວນໃນອັນເຕວາສິກ ວິທີປະພຶດສົມຄວນໃນອັນເຕວາສິກນັ້ນ ມີດັ່ງນີ້

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອາຈານເພິ່ງສົງເຄາະອະນຸເຄາະອັນເຕວາສິກ ດ້ວຍອຸດເທດ ປະຣິປຸດສາໂອວາດ ແລະ ອະນຸສາດ

ຖ້າອາຈານມີບາດ ອັນເຕວາສິກບໍ່ມີບາດ ອາຈານເພິ່ງຖວາຍບາດແກ່ອັນເຕວາສິກ ຫຼື ເພິ່ງກະທຳການຂວນຂວາຍວ່າ “ດ້ວຍອຸບາຍແນວໃດນີ້ ບາດເພິ່ງເກີດຂຶ້ນແກ່ອັນເຕວາສິກ”

ຖ້າອາຈານມີຈິວອນ ອັນເຕວາສິກບໍ່ມີຈິວອນ ອາຈານເພິ່ງຖວາຍຈິວອນແກ່ອັນເຕວາສິກ ຫຼື ເພິ່ງກະທຳການຂວນຂວາຍວ່າ “ດ້ວຍອຸບາຍແນວໃດນີ້ ຈິວອນເພິ່ງເກີດຂຶ້ນແກ່ອັນເຕວາສິກ”

ຖ້າອາຈານມີບໍຣິຂານ ອັນເຕວາສິກບໍ່ມີບໍຣິຂານ ອາຈານເພິ່ງຖວາຍບໍຣິຂານແກ່ອັນເຕວາສິກ ຫຼື ເພິ່ງກະທຳການຂວນຂວາຍວ່າ “ດ້ວຍອຸບາຍແນວໃດນີ້ ບໍຣິຂານເພິ່ງເກີດຂຶ້ນແກ່ອັນເຕວາສິກ”

ຖ້າອັນເຕວາສິກເປັນໄຂ້ ອາຈານເພິ່ງລຸກຂຶ້ນແຕ່ເຂົ້າມືດ ຖວາຍໄມ້ຖູແຂ້ວ ນ້ຳລ້າງໜ້າ ປູອາສະນະ

ຖ້າເຂົ້າຕົ້ມມີ ເພິ່ງລ້າງພາຊະນະໃສ່ເຂົ້າຕົ້ມເຂົ້າໄປຖວາຍ ເມື່ອອັນເຕວາສິກສັນເຂົ້າຕົ້ມ ສຳເລັດແລ້ວ ເພິ່ງຖວາຍນ້ຳ ຮັບພາຊະນະມາຖືຢ່າງລະມັດລະວັງ ບໍ່ໃຫ້ຄູດ ລ້າງແລ້ວມຸ້ງໄວ້ ເມື່ອອັນເຕວາສິກລຸກຂຶ້ນແລ້ວ ເພິ່ງຍົກອາສະນະເກັບ ຖ້າທີ່ນັ້ນຮົກ ເພິ່ງປັດກວາດ

ຖ້າອັນເຕວາສິກຕ້ອງການຈະເຂົ້າໝູ່ບ້ານ ເພິ່ງຖວາຍຜ້ານຸ່ງ ຮັບຜ້ານຸ່ງອາໄສ ຖວາຍ ປະຄົດແອວ ຖວາຍສັງຄາຕິທີ່ພັບຊ້ອນກັນ ລ້າງບາດແລ້ວຖວາຍພ້ອມນ້ຳ ປູອາສະນະໄວ້ ໂດຍ ກຳນົດວ່າ “ເວລາພຽງເທົ່ານີ້ ອັນເຕວາສິກຈັກກັບມາ” ເພິ່ງກຽມນ້ຳລ້າງຕີນ ຕັ້ງເກີບ ກະເບື້ອງ ເຊັດຕີນໄວ້ ເພິ່ງລຸກຂຶ້ນຮັບບາດແລະຈິວອນ ເພິ່ງຖວາຍຜ້ານຸ່ງ ຜ້າອາໄສ ຮັບຜ້ານຸ່ງມາ

ຖ້າຈິວອນຊຸ່ມເຫືອ ເພິ່ງຕາກແດດບົດໜຶ່ງ ບໍ່ເພິ່ງຕາກຖິ້ມໄວ້ກາງແດງເທິງໂພດ ເພິ່ງພັບ ຈິວອນ ເມື່ອຈະພັບຈິວອນ ເພິ່ງພັບຈິວອນໃຫ້ເຫຼື່ອມແຈກັນ ໔ ນິ້ວ ຕັ້ງໃຈວ່າ ສູນກາງຈະໄດ້ບໍ່ມີ ຮອຍພັບ ເພິ່ງມ້ວນປະຄົດແອວໃສ່ຂົດຈິວອນ

ຖ້າບິນທະບາດມີ ແລະອັນເຕວາສິກຕ້ອງການຈະສັນ ເພິ່ງຖວາຍນ້ຳແລ້ວນຳບິນທະບາດ ເຂົ້າໄປຖວາຍ ນຳນ້ຳສັນມາຖວາຍ ເມື່ອອັນເຕວາສິກສັນສຳເລັດແລ້ວ ເພິ່ງຖວາຍນ້ຳຮັບບາດ ມາ ຖືຢ່າງລະມັດລະວັງ ບໍ່ໃຫ້ຄູດ ລ້າງແລ້ວເຊັດໃຫ້ສະເດັດນ້ຳຕາກແດດບົດໜຶ່ງ ບໍ່ເພິ່ງຕາກ ຖິ້ມໄວ້ກາງແດງເທິງໂພດ

ເພິ່ງເກັບບາດແລະຈິວອນ ເມື່ອຈະເກັບບາດ ເພິ່ງໃຊ້ມືຂ້າງໜຶ່ງຖືບາດ ໃຊ້ມືຂ້າງໜຶ່ງລູບ ໃຕ້ຕຽງ ຫຼື ໃຕ້ຕັ້ງ ຈຶ່ງເກັບບາດ ບໍ່ເພິ່ງເກັບບາດໄວ້ເທິງພື້ນທີ່ບໍ່ມີສິ່ງໃດຮອງ ເມື່ອຈະເກັບຈິວອນ ເພິ່ງໃຊ້ມືຂ້າງໜຶ່ງຖືຈິວອນ ໃຊ້ມືຂ້າງໜຶ່ງລູບຮາວຈິວອນ ຫຼື ສາຍຜຽກເອົາຊາຍໄວ້ນອກ ເອົາຂົດໄວ້ໃນຈຶ່ງເກັບຈິວອນ

ເມື່ອອັນເຕວາສິກລຸກຂຶ້ນແລ້ວ ເພິ່ງຍົກອາສະນະເກັບ ເພິ່ງເກັບນ້ຳລ້າງຕີນ ຕັ້ງເກີບ ກະເບື້ອງເຊັດຕີນ ຖ້າທີ່ນັ້ນຮົກ ເພິ່ງປັດກວາດ

ຖ້າອັນເຕວາສິກຕ້ອງການຈະອາບນ້ຳ ເພິ່ງຈັດນ້ຳອາບຖວາຍ ຖ້າທ່ານຕ້ອງການນ້ຳເຢັນ ເພິ່ງຈັດນ້ຳເຢັນຖວາຍ ຖ້າທ່ານຕ້ອງການນ້ຳອຸ່ນ ເພິ່ງຈັດນ້ຳອຸ່ນຖວາຍ

ຖ້າອັນເຕວາສິກຕ້ອງການຈະເຂົ້າເຮືອນໄຟ ເພິ່ງບົດຜົງແປ້ງ ເພິ່ງແຊ່ດິນ ຖືຕັ້ງສຳລັບເຮືອນໄຟຢ່າງໄປ ຖວາຍຕັ້ງສຳລັບເຮືອນໄຟ ແລ້ວຮັບຈົວອນມາວາງໃນບ່ອນສົມຄວນ ເພິ່ງຖວາຍຜົງແປ້ງແລະດິນ

ຖ້າສາມາດ ເພິ່ງເຂົ້າເຮືອນໄຟ ເມື່ອຈະເຂົ້າເຮືອນໄຟ ເພິ່ງເອົາດິນທາໜ້າປັດໜ້າແລະຫຼັງ ຈຶ່ງເຂົ້າເຮືອນໄຟ ບໍ່ເພິ່ງນັ່ງບຽດພຣະເຖຣະ ບໍ່ເພິ່ງກົດກັນອາສະນະພຣະນະວະກະ ເພິ່ງກະທຳການບົວລະບັດແກ່ອັນເຕວາສິກໃນເຮືອນໄຟ ເມື່ອຈະອອກຈາກເຮືອນໄຟ ເພິ່ງຖືຕັ້ງສຳລັບເຮືອນໄຟປັດໜ້າແລະຫຼັງ ຈຶ່ງອອກຈາກເຮືອນໄຟ

ເພິ່ງກະທຳການບົວລະບັດແກ່ອັນເຕວາສິກແມ່ນໃນນ້ຳ ຕົນອາບສຳເລັດແລ້ວ ເພິ່ງຂຶ້ນກ່ອນເຊັດໂຕໃຫ້ແຫ້ງແລ້ວປ່ຽນຜ້າ ເພິ່ງເຊັດນ້ຳຈາກໂຕອັນເຕວາສິກ ຖວາຍຜ້ານຸ່ງ ສັງຄາຕິ ຖືຕັ້ງສຳລັບເຮືອນໄຟມາກ່ອນ ປູອາສະນະ ກຽມນ້ຳລ້າງຕີນ ຕັ້ງເກີບ ກະເບື້ອງເຊັດຕີນໄວ້ ນຳນ້ຳສັນມາຖວາຍອັນເຕວາສິກ

ອັນເຕວາສິກຢູ່ໃນວິຫານໃດ ຖ້າວິຫານນັ້ນສົກກະປົກ ຖ້າສາມາດ ເພິ່ງອານາໄມໃຫ້ສະອາດ ເມື່ອຈະອານາໄມວິຫານໃຫ້ສະອາດ ເພິ່ງຂົນບາດແລະຈົວອນອອກກ່ອນ ວາງໄວ້ ໃນບ່ອນສົມຄວນ ເພິ່ງຂົນຜ້າປູນຸ່ງ ຜ້າປູນອນ ພູກ ໝອນ ອອກມາວາງໄວ້ ໃນບ່ອນສົມຄວນ

ຕຸງ ຕັ້ງ ອາຈານເພິ່ງຍົກຢ່າງລະມັດລະວັງ ບໍ່ໃຫ້ຄູດ ບໍ່ໃຫ້ກະທົບບານປະຕູ ແລະຂອບປະຕູ ຂົນອອກໄປຕັ້ງໄວ້ ໃນບ່ອນສົມຄວນ ຂຽງຮອງຕຸງ ງັງ ພະນັກອົງ

ເພິ່ງຂົນອອກມາວາງໄວ້ ໃນບ່ອນສົມຄວນ ພົມບູພື້ນ ເພິ່ງສັງເກດທີ່ປູໄວ້ເດີມ ຄ່ອຍຂົນອອກມາວາງໄວ້ ໃນບ່ອນສົມຄວນ

ຖ້າໃນວິຫານມີຝຸ່ນ ເພິ່ງປັດກວາດເພດານລົງມາກ່ອນ ຂອບໜ້າຕ່າງແລະແຈຫ້ອງ ເພິ່ງເຊັດ

ຖ້າຜາທີ່ທານ້ຳມັນຫຼືພື້ນທາສີດຳຂຶ້ນຮາ ເພິ່ງໃຊ້ຜ້າຊຸບນ້ຳປັດແລ້ວເຊັດ

ຖ້າເປັນພື້ນບໍ່ໄດ້ທາ ເພິ່ງໃຊ້ນ້ຳປະພົມເຊັດ ຢ່າໃຫ້ວິຫານເບີເບື້ອນດ້ວຍຝຸ່ນລະອອງ ເພິ່ງເກັບຂີ້ເຫຍື້ອໄປຖິ້ມ ໃນບ່ອນສົມຄວນ

ພົມບູພື້ນ ເພິ່ງຕາກແດດ ຊຳຮະ ຕົບ ຂົນກັບປູໄວ້ຄືເກົ່າ ຂຽງຮອງຕຸງ ເພິ່ງຕາກແດດ ເຊັດ ຂົນກັບວາງໄວ້ຄືເກົ່າ

ຕຽງ ຕັ້ງ ເພິ່ງຕາກແດດ ຊຳຮະ ປັດ ຍົກຢ່າງລະມັດລະວັງ ບໍ່ໃຫ້ຄູດ ບໍ່ໃຫ້ກະທົບ
ບານປະຕູ ແລະຂອບໜ້າຕ່າງ ຂົນກັບຕັ້ງໄວ້ຄືເກົ່າ ພູກ ໝອນ ຜ້າປູນັ່ງ ຜ້າປູນອນ ເພິ່ງຕາກ
ແດດ ຊຳຮະ ຕົບ ຂົນກັບວາງປູໄວ້ຄືເກົ່າ ງັງ ພະນັກອົງ ເພິ່ງຕາກແດດ ເຊັດຄູ ຂົນກັບວາງ
ໄວ້ຄືເກົ່າ

ເພິ່ງເກັບບາດ ແລະຈິວອນ ເມື່ອຈະເກັບບາດ ເພິ່ງໃຊ້ມືຂ້າງໜຶ່ງຖືບາດ ໃຊ້ມືຂ້າງໜຶ່ງ
ລູບໃຕ້ຕຽງ ຫຼື ໃຕ້ຕັ້ງ ຈຶ່ງເກັບບາດ ບໍ່ເພິ່ງເກັບບາດໄວ້ເທິງພື້ນທີ່ບໍ່ມີສິ່ງໃດຮອງ ເມື່ອຈະເກັບຈິ
ວອນ ເພິ່ງໃຊ້ມືຂ້າງໜຶ່ງຖືຈິວອນ ໃຊ້ມືຂ້າງໜຶ່ງລູບຮາວຈິວອນ ຫຼື ສາຍຜູງກ ເອົາຊາຍໄວ້ນອກ
ເອົາຂົດໄວ້ໃນ ຈຶ່ງເກັບຈິວອນ

ຖ້າລົມມີຝຸ່ນລະອອງພັດມາທາງທິດຕາເວັນອອກ ເພິ່ງປິດໜ້າຕ່າງທິດຕາເວັນອອກ
ຖ້າພັດມາທາງທິດຕາເວັນຕົກ ເພິ່ງປິດໜ້າຕ່າງທິດຕາເວັນຕົກ
ຖ້າພັດມາທາງທິດເໜືອ ເພິ່ງປິດໜ້າຕ່າງທິດເໜືອ
ຖ້າພັດມາທາງທິດໃຕ້ ເພິ່ງປິດໜ້າຕ່າງທິດໃຕ້
ຖ້າເປັນລະດູໜາວ ເພິ່ງເປີດໜ້າຕ່າງກາງເວັນ ປິດກາງຄືນ
ຖ້າເປັນລະດູຮ້ອນ ເພິ່ງປິດໜ້າຕ່າງກາງເວັນ ເປີດກາງຄືນ

ຖ້າບໍລິເວນ ຊຸ້ມ ໂຮງສັນ ໂຮງໄຟ ວັດຈະກຸຕິ ຮົກ ເພິ່ງປັດກວາດ ຖ້ານ້ຳສັນນ້ຳໃຊ້ບໍ່ມີ
ເພິ່ງຈັດກຽມໄວ້ ຖ້າພື້ນນ້ຳລ້າງບໍ່ມີນ້ຳ ເພິ່ງຕັກນ້ຳໃສ່ພື້ນນ້ຳລ້າງ

ຖ້າອັນເຕວາສິກເກີດຄວາມບໍ່ຍືນດີ ອາຈານເພິ່ງຊ່ອຍລະງັບ ຫຼືເພິ່ງບອກພິກຂຸອື່ນໃຫ້
ຊ່ອຍລະງັບ ຫຼືເພິ່ງສະແດງທຳມະກະຖາແກ່ອັນເຕວາສິກ

ຖ້າອັນເຕວາສິກເກີດຄວາມລຳຄານ ອາຈານເພິ່ງຊ່ອຍບັນເທົາ ຫຼືເພິ່ງບອກພິກຂຸອື່ນໃຫ້
ຊ່ອຍບັນເທົາ ຫຼືເພິ່ງສະແດງທຳມະກະຖາແກ່ອັນເຕວາສິກ

ຖ້າອັນເຕວາສິກເກີດຄວາມເຫັນຜິດ ອາຈານເພິ່ງໃຫ້ສະລະສາ ຫຼືເພິ່ງບອກພິກຂຸອື່ນໃຫ້
ຊ່ອຍສະລະສາ ຫຼື ເພິ່ງສະແດງທຳມະກະຖາແກ່ອັນເຕວາສິກ

ຖ້າອັນເຕວາສິກຕ້ອງອາບັດໜັກ ຄວນແກ່ປະຣິວາດ ອາຈານເພິ່ງກະທຳການຂວນຂວາຍ
ວ່າ “ດ້ວຍອຸບາຍແນວໃດນີ້ ສົງເພິ່ງໃຫ້ປະຣິວາດແກ່ອັນເຕວາສິກ”

ຖ້າອັນເຕວາສິກຄວນແກ່ການດຶງເຂົ້າຫາອາບັດເກົ່າ ອາຈານເພິ່ງກະທຳການຂວນຂວາຍ
ວ່າ “ດ້ວຍອຸບາຍແນວໃດນີ້ ສົງເພິ່ງດຶງອັນເຕວາສິກເຂົ້າຫາອາບັດເກົ່າ”

ຖ້າອັນເຕວາສິກຄວນແກ່ມານັດ ອາຈານເພິ່ງກະທຳການຂວນຂວາຍວ່າ “ດ້ວຍອຸບາຍ
ແນວໃດນີ້ ສົງເພິ່ງໃຫ້ມານັດແກ່ອັນເຕວາສິກ”

ຖ້າອັນເຕວາສິກຄວນແກ່ອັບພານ ອາຈານເພິ່ງກະທຳການຂວນຂວາຍວ່າ “ດ້ວຍອຸບາຍ
ແນວໃດນີ້ ສົງເພິ່ງອັບພານອັນເຕວາສິກ

ຖ້າສິ່ງຕ້ອງການຈະເຮັດກໍາ ຄື ຕັດຊະນີຍະກຳ ນິຍະສະກຳ ປັບພາຊະນີຍະກຳ ປະຕິສາຣະນີຍະກຳ ຫຼືອຸກເຂປະນີຍະກຳແກ່ອັນເຕວາສິກ ອາຈານເພິ່ງກະທຳການຂວນຂວາຍວ່າ “ດ້ວຍອຸບາຍແນວໃດນີ້ ສິ່ງບໍ່ເພິ່ງເຮັດກຳແກ່ອັນເຕວາສິກຫຼືເພິ່ງປ່ຽນໄປເປັນໂທດເບົາ” ຫຼືວ່າອັນເຕວາສິກຖືກສິ່ງລົງຕັດຊະນີຍະກຳ ນິຍະສະກຳ ປັບພາຊະນີຍະກຳ ປະຕິສາຣະນີຍະກຳ ຫຼືອຸກເຂປະນີຍະກຳແລ້ວ ອາຈານເພິ່ງກະທຳການຂວນຂວາຍວ່າ “ດ້ວຍອຸບາຍແນວໃດນີ້ ອັນເຕວາສິກເພິ່ງກັບປະພຶດສົມຄວນ ເພິ່ງຫາຍຈອງຫອງ ເພິ່ງກັບໂຕໄດ້ ສິ່ງເພິ່ງລະງັບກຳນັ້ນສາ

ຖ້າຈິວອນຂອງອັນເຕວາສິກຈະຕ້ອງຊັກ ອາຈານເພິ່ງບອກວ່າ “ເພິ່ງຊັກແນວນີ້” ຫຼື ເພິ່ງກະທຳການຂວນຂວາຍວ່າ “ດ້ວຍອຸບາຍແນວໃດນີ້ ຜູ້ໃດ ເພິ່ງຊັກຈິວອນຂອງອັນເຕວາສິກ”

ຖ້າຈິວອນຂອງອັນເຕວາສິກ ຈະຕ້ອງຕັດຫຍິບ ອາຈານເພິ່ງບອກວ່າ “ເພິ່ງຕັດຫຍິບແນວນີ້” ຫຼືເພິ່ງກະທຳການຂວນຂວາຍວ່າ “ດ້ວຍອຸບາຍແນວໃດນີ້ ຜູ້ໃດ ເພິ່ງຕັດຫຍິບຈິວອນຂອງອັນເຕວາສິກ”

ຖ້ານ້ຳຍ້ອມຂອງອັນເຕວາສິກຈະຕ້ອງຕົ້ມ ອາຈານເພິ່ງບອກວ່າ “ເພິ່ງຕົ້ມແນວນີ້” ຫຼື ເພິ່ງກະທຳການຂວນຂວາຍວ່າ “ດ້ວຍອຸບາຍແນວໃດນີ້ ຜູ້ໃດ ເພິ່ງຕົ້ມນ້ຳຍ້ອມຂອງອັນເຕວາສິກ”

ຖ້າຈິວອນຂອງອັນເຕວາສິກຈະຕ້ອງຍ້ອມ ອາຈານເພິ່ງບອກວ່າ “ເພິ່ງຍ້ອມແນວນີ້” ຫຼື ເພິ່ງກະທຳການຂວນຂວາຍວ່າ “ດ້ວຍອຸບາຍແນວໃດນີ້ ຜູ້ໃດ ເພິ່ງຍ້ອມຈິວອນຂອງອັນເຕວາສິກ” ເມື່ອຈະຍ້ອມຈິວອນ ເພິ່ງຍ້ອມພິກກັບໄປກັບມາດີ ໆ ເມື່ອຍົດນ້ຳຍ້ອມຍັງຍ້ອຍບໍ່ຂາດສາຍບໍ່ເພິ່ງຫຼີກໄປ”

ຖ້າອັນເຕວາສິກເປັນໄຂ້ ເພິ່ງພະຍາບານຈົນຕະຫຼອດຊີວິດ ເພິ່ງຖ້າຈົນກວ່າອັນເຕວາສິກນັ້ນຈະຫາຍ

ອັນເຕວາສິກະວັດຕະກະຖາ ຈົບ

ພານະວານທີ ໖ ຈົບ

໒໐. ປະນາມະນາຂະມາປະນາ

ວ່າດ້ວຍການປະນາມແລະການຂໍຂະມາ

ເລື່ອງອັນເຕວາສິກບໍ່ປະພຶດສົມຄວນ

[໘໐] ສະໄໝນັ້ນ ພວກອັນເຕວາສິກບໍ່ປະພຶດສົມຄວນໃນອາຈານທັງຫຼາຍ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຈຶ່ງນຳເລື່ອງນີ້ໄປຂາບທູນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າໃຫ້ຊົງຊາບ

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າຊົງຕຳໜິວ່າ “ຯລຯ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອັນເຕວາສິກາຈະບໍ່ປະພຶດສົມຄວນໃນອາຈານບໍ່ໄດ້ ອົງໃດບໍ່ປະພຶດສົມຄວນ ຕ້ອງອາບັດທຸກກົດ

ເລື່ອງຊົງອະນຸຍາດໃຫ້ປະນາມ

ອັນເຕວາສິກາທັງຫຼາຍກໍຍັງບໍ່ປະພຶດສົມຄວນຢູ່ຄືເກົ່າ ພິກຂຸທັງຫຼາຍຈຶ່ງນຳເລື່ອງນີ້ ໄປຂາບທູນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າໃຫ້ຊົງຊາບ

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຮັບສັ່ງວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເຮົາອະນຸຍາດໃຫ້ປະນາມອັນເຕວາສິກາຜູ້ບໍ່ປະພຶດສົມຄວນ

ວິທີປະນາມ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ກໍອາຈານເພິ່ງປະນາມອັນເຕວາສິກາແນວນີ້ວ່າ “ເຮົາປະນາມທ່ານ” ຫຼື “ທ່ານຢ່າເຂົ້າມາບ່ອນນີ້ອີກ” “ທ່ານ ຈົ່ງຂົນບາດແລະຈົວອນຂອງທ່ານໄປ” ຫຼື “ທ່ານບໍ່ຕ້ອງອຸປັດຖາກເຮົາອີກ”

ອາຈານໃຫ້ອັນເຕວາສິກາຮູ້ດ້ວຍກາຍ ໃຫ້ຮູ້ດ້ວຍວາຈາ ຫຼື ໃຫ້ຮູ້ດ້ວຍກາຍແລະວາຈາ ເປັນອັນໄດ້ປະນາມອັນເຕວາສິກາແລ້ວ ອາຈານບໍ່ໃຫ້ອັນເຕວາສິກາຮູ້ດ້ວຍກາຍ ບໍ່ໃຫ້ຮູ້ດ້ວຍວາຈາ ຫຼື ບໍ່ໃຫ້ຮູ້ດ້ວຍກາຍແລະວາຈາ ເປັນອັນຍັງບໍ່ໄດ້ປະນາມອັນເຕວາສິກາ”

ອັນເຕວາສິກາບໍ່ຂໍຂະມາ

ສະໄໝນັ້ນ ອັນເຕວາສິກາທັງຫຼາຍຖືກປະນາມແລ້ວ ກໍຍັງບໍ່ຍອມຂໍຂະມາອາຈານ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຈຶ່ງນຳເລື່ອງນີ້ໄປຂາບທູນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າໃຫ້ຊົງຊາບ

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຮັບສັ່ງວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເຮົາອະນຸຍາດໃຫ້ອັນເຕວາສິກາຂໍຂະມາອາຈານ”

ອັນເຕວາສິກາທັງຫຼາຍ ກໍຍັງບໍ່ຍອມຂໍຂະມາອາຈານຢູ່ຄືເກົ່າ ພິກຂຸທັງຫຼາຍຈຶ່ງນຳ ເລື່ອງນີ້ໄປຂາບທູນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າໃຫ້ຊົງຊາບ

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຮັບສັ່ງວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອັນເຕວາສິກາຖືກປະນາມແລ້ວ ຈະບໍ່ຂໍຂະມາອາຈານບໍ່ໄດ້ ອົງໃດບໍ່ຂໍຂະມາ ຕ້ອງອາບັດທຸກກົດ

ອາຈານບໍ່ຮັບການຂໍຂະມາ

ສະໄໝນັ້ນ ອາຈານທັງຫຼາຍ ຖືກອັນເຕວາສິກາຂໍຂະມາ ກໍຍັງບໍ່ຍອມໃຫ້ຂະມາ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຈຶ່ງນຳເລື່ອງນີ້ໄປຂາບທູນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າໃຫ້ຊົງຊາບ

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຮັບສັ່ງວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍເຮົາອະນຸຍາດໃຫ້ອາຈານຮັບການຂໍຂະມາ”
ອາຈານທັງຫຼາຍ ກໍຍັງບໍ່ຍອມໃຫ້ຂະມາຢູ່ຄືເກົ່າ ພວກອັນເຕວາສິກພາກັນຫຼີກໄປແດ່ ສິກ
ໄປແດ່ ໄປເຂົ້າຮິດເດຍຣະຖືແດ່ ພິກຂຸທັງຫຼາຍຈຶ່ງນຳເລື່ອງນີ້ໄປຂາບທູນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ
ໃຫ້ຊົງຊາບ

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຮັບສັ່ງວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອາຈານຜູ້ທີ່ອັນເຕວາສິກຂໍຂະມາຈະບໍ່
ຮັບການຂໍຂະມາບໍ່ໄດ້ ອົງໃດບໍ່ຮັບການຂໍຂະມາ ຕ້ອງອາບັດທຸກກົດ

ຊົງປັບອາບັດທຸກກົດເມື່ອປະນາມບໍ່ຖືກຕ້ອງ

ສະໄໝນັ້ນ ອາຈານທັງຫຼາຍປະນາມອັນເຕວາສິກຜູ້ປະພຶດສົມຄວນ ບໍ່ປະນາມອັນເຕວາ
ສິກຜູ້ປະພຶດບໍ່ສົມຄວນ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຈຶ່ງນຳເລື່ອງນີ້ໄປຂາບທູນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າໃຫ້
ຊົງຊາບ

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຮັບສັ່ງວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອັນເຕວາສິກຜູ້ປະພຶດສົມຄວນ
ອາຈານ ບໍ່ເພິ່ງປະນາມ ອົງໃດປະນາມ ຕ້ອງອາບັດທຸກກົດ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອັນເຕວາສິກຜູ້
ປະພຶດບໍ່ສົມຄວນ ອາຈານຈະບໍ່ປະນາມບໍ່ໄດ້ ອົງໃດບໍ່ປະນາມ ຕ້ອງອາບັດທຸກກົດ

ອົງແຫ່ງການປະນາມ

[໘໑] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອາຈານເພິ່ງປະນາມອັນເຕວາສິກຜູ້ປະກອບດ້ວຍອົງ ໔ ຄົ

໑. ບໍ່ມີຄວາມ ຮັກ ຢ່າງຍິ່ງໃນອາຈານ
໒. ບໍ່ມີຄວາມ ເຫຼື້ອມໃສ ຢ່າງຍິ່ງໃນອາຈານ
໓. ບໍ່ມີຄວາມ ລະອາຍ ຢ່າງຍິ່ງໃນອາຈານ
໔. ບໍ່ມີຄວາມ ເຄົາລົບ ຢ່າງຍິ່ງໃນອາຈານ
໕. ບໍ່ມີຄວາມ ຫວັງດີ ຢ່າງຍິ່ງໃນອາຈານ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອາຈານເພິ່ງປະນາມອັນເຕວາສິກຜູ້ປະກອບດ້ວຍອົງ ໕ ເຫຼົ່ານີ້

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອາຈານບໍ່ເພິ່ງປະນາມອັນເຕວາສິກຜູ້ປະກອບດ້ວຍອົງ ໕ ຄົ

໑. ມີຄວາມ ຮັກ ຢ່າງຍິ່ງໃນອາຈານ
໒. ມີຄວາມ ເຫຼື້ອມໃສ ຢ່າງຍິ່ງໃນອາຈານ
໓. ມີຄວາມ ລະອາຍ ຢ່າງຍິ່ງໃນອາຈານ
໔. ມີຄວາມ ເຄົາລົບ ຢ່າງຍິ່ງໃນອາຈານ
໕. ມີຄວາມ ຫວັງດີ ຢ່າງຍິ່ງໃນອາຈານ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອາຈານບໍ່ເພິ່ງປະນາມອັນເຕວາສິກຜູ້ປະກອບດ້ວຍອົງ ໕ ເຫຼົ່ານີ້
ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອັນເຕວາສິກຜູ້ປະກອບດ້ວຍອົງ ໕ ຄວນທີ່ຈະຖືກປະນາມ ຄື

໑. ບໍ່ມີຄວາມ ຮັກ ຢ່າງຍິ່ງໃນອາຈານ
໒. ບໍ່ມີຄວາມ ເຫຼື້ອມໃສຢ່າງຍິ່ງໃນອາຈານ
໓. ບໍ່ມີຄວາມ ລະອາຍ ຢ່າງຍິ່ງໃນອາຈານ
໔. ບໍ່ມີຄວາມ ເຄົາລົບ ຢ່າງຍິ່ງໃນອາຈານ
໕. ບໍ່ມີຄວາມ ຫວັງດີ ຢ່າງຍິ່ງໃນອາຈານ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອັນເຕວາສິກຜູ້ປະກອບດ້ວຍອົງ ໕ ເຫຼົ່ານີ້ ຄວນທີ່ຈະຖືກປະນາມ
ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອັນເຕວາສິກຜູ້ປະກອບດ້ວຍອົງ ໕ ບໍ່ຄວນທີ່ຈະຖືກປະນາມ ຄື

໑. ມີຄວາມ ຮັກ ຢ່າງຍິ່ງໃນອາຈານ
໒. ມີຄວາມ ເຫຼື້ອມໃສ ຢ່າງຍິ່ງໃນອາຈານ
໓. ມີຄວາມ ລະອາຍ ຢ່າງຍິ່ງໃນອາຈານ
໔. ມີຄວາມ ເຄົາລົບ ຢ່າງຍິ່ງໃນອາຈານ
໕. ມີຄວາມ ຫວັງດີ ຢ່າງຍິ່ງໃນອາຈານ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອັນເຕວາສິກຜູ້ປະກອບດ້ວຍອົງ ໕ ເຫຼົ່ານີ້ ບໍ່ຄວນທີ່ຈະຖືກ ປະນາມ
ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອັນເຕວາສິກຜູ້ປະກອບດ້ວຍອົງ ໕ ເມື່ອອາຈານບໍ່ປະນາມຍ່ອມມີໂທດ
ເມື່ອປະນາມຍ່ອມບໍ່ມີໂທດ ຄື

໑. ບໍ່ມີຄວາມ ຮັກ ຢ່າງຍິ່ງໃນອາຈານ
໒. ບໍ່ມີຄວາມ ເຫຼື້ອມໃສ ຢ່າງຍິ່ງໃນອາຈານ
໓. ບໍ່ມີຄວາມ ລະອາຍ ຢ່າງຍິ່ງໃນອາຈານ
໔. ບໍ່ມີຄວາມ ເຄົາລົບ ຢ່າງຍິ່ງໃນອາຈານ
໕. ບໍ່ມີຄວາມ ຫວັງດີ ຢ່າງຍິ່ງໃນອາຈານ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອັນເຕວາສິກຜູ້ປະກອບດ້ວຍອົງ ໕ ເຫຼົ່ານີ້ ເມື່ອອາຈານ
ບໍ່ປະນາມ ຍ່ອມມີໂທດ ເມື່ອປະນາມຍ່ອມບໍ່ມີໂທດ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອັນເຕວາສິກຜູ້ປະກອບດ້ວຍອົງ ໕ ເມື່ອອາຈານປະນາມ ຍ່ອມມີໂທດ
ເມື່ອບໍ່ປະນາມ ຍ່ອມບໍ່ມີໂທດ ຄື

໑. ມີຄວາມ ຮັກ ຢ່າງຍິ່ງໃນອາຈານ

໒. ມີຄວາມ ເຫຼື້ອມໃສ ຢ່າງຍິ່ງໃນອາຈານ
໓. ມີຄວາມ ລະອາຍ ຢ່າງຍິ່ງໃນອາຈານ
໔. ມີຄວາມ ເຄົາລົບ ຢ່າງຍິ່ງໃນອາຈານ
໕. ມີຄວາມ ຫວັງດີ ຢ່າງຍິ່ງໃນອາຈານ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອັນເຕວາສິກຜູ້ປະກອບດ້ວຍອົງ ໔ ເຫຼົ່ານີ້ ເມື່ອອາຈານປະນາມ ຍ່ອມມີໂທດ ເມື່ອບໍ່ປະນາມ ຍ່ອມບໍ່ມີໂທດ

ປະນາມະນາຂະມາປະນາ ຈົບ

໒໑. ພາລະອັບພະຍັດຕະວັດຖຸ

ວ່າດ້ວຍພິກຂຸໂງ່ບໍ່ສະຫຼາດ

ເລື້ອງອາຈານໂງ່ຈ້າ

[໘໒] ສະໄໝນັ້ນ ພິກຂຸທັງຫຼາຍຄິດວ່າ “ເຮົາມີພັນສາຄົບ ໑໐ ເຮົາມີພັນສາຄົບ ໑໐” ແຕ່ເປັນຜູ້ໂງ່ຈ້າ ບໍ່ສະຫຼາດ ໃຫ້ນິດໄສ ຜາກົດວ່າ ອາຈານເປັນຜູ້ໂງ່ຈ້າ ອັນເຕວາສິກເປັນບັນດິດກໍມີ ອາຈານເປັນຜູ້ບໍ່ສະຫຼາດ ອັນເຕວາສິກເປັນຜູ້ສະຫຼາດກໍມີ ອາຈານມີສຸຕະໜ້ອຍ ອັນເຕວາສິກເປັນພະຫຼຸສູດກໍມີ ອາຈານມີປັນຍາຊາມ ອັນເຕວາສິກມີປັນຍາດີກໍມີ

ບັນດາພິກຂຸຜູ້ມີຄວາມມັກໜ້ອຍ ຯລຯ ພາກັນຕຳໜິ ປະນາມ ໂພນທະນາວ່າ ເປັນຫຍັງພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຈຶ່ງໄດ້ອ້າງວ່າ ເຮົາມີພັນສາຄົບ ໑໐ ເຮົາມີພັນສາຄົບ ໑໐ ແຕ່ ເປັນຜູ້ໂງ່ຈ້າ ບໍ່ສະຫຼາດ ໃຫ້ນິດໄສ ຜາກົດວ່າ ອາຈານເປັນຜູ້ໂງ່ຈ້າ ອັນເຕວາສິກເປັນບັນດິດກໍມີ ອາຈານເປັນຜູ້ບໍ່ສະຫຼາດ ອັນເຕວາສິກເປັນຜູ້ສະຫຼາດກໍມີ ອາຈານມີສຸຕະໜ້ອຍ ອັນເຕວາສິກເປັນພະຫຼຸສູດກໍມີ ອາຈານມີປັນຍາຊາມ ອັນເຕວາສິກມີປັນຍາດີກໍມີ” ຈຶ່ງນຳເລື້ອງນີ້ ໄປຂາບທູນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າໃຫ້ຊົງຊາບ

ຊົງສອບຖາມ

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ຊົງສອບຖາມພິກຂຸທັງຫຼາຍວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ໄດ້ຂ່າວວ່າພວກພິກຂຸໄດ້ອ້າງວ່າ ເຮົາມີພັນສາຄົບ ໑໐ ເຮົາມີພັນສາຄົບ ໑໐ ແຕ່ເປັນຜູ້ໂງ່ຈ້າ ບໍ່ສະຫຼາດ ໃຫ້ນິດໄສ ຜາກົດວ່າອາຈານເປັນຜູ້ໂງ່ຈ້າ ຯລຯ ອັນເຕວາສິກມີປັນຍາດີກໍມີ ແມ່ນບໍ່?

ພິກຂຸທັງຫຼາຍທູນຮັບວ່າ “ແມ່ນແລ້ວ ຂ້ານ້ອຍ”

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າຊົງຕຳໜິວ່າ “ຯລຯ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸຜູ້ໂງ່ຈ້າ ບໍ່ສະຫຼາດ ບໍ່ເພິ່ງໃຫ້ນິດໄສ ອົງໃດໃຫ້ ຕ້ອງອາບັດທຸກກົດ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເຮົາອະນຸຍາດໃຫ້ພິກຂຸຜູ້ສະຫຼາດ ຜູ້ສາມາດ ມີພັນສາຄົບ ໑໐ ຫຼື ມີພັນສາເກີນ ໑໐ ໃຫ້ນິດໄສໄດ້

ພາລະອັບພະຍັດຕະວັດຖຸ ຈົບ

໒໒. ນິດສະຍະປະຕິປັດສັດທິກະຖາ

ວ່າດ້ວຍການລະງັບນິດໄສ

ເລື່ອງນິດໄສລະງັບຈາກອຸປັດຊາແລະອາຈານ

[໘໙] ສະໄໝນັ້ນ ເມື່ອອຸປັດຊາ ແລະອາຈານຫຼີກໄປກໍດີ ສຶກໄປກໍດີ ມໍຣະນະພາບກໍດີ ໄປເຂົ້າຮິດເດຍຣະຖິກໍດີ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ບໍ່ຮູ້ວ່ານິດໄສລະງັບ ຈຶ່ງນຳເລື່ອງນີ້ໄປຂາບທູນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າໃຫ້ຊົງຊາບ

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຮັບສັ່ງວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ນິດໄສລະງັບຈາກອຸປັດຊາ ໕ ປະການ ເຫຼົ່ານີ້ ຄື

໑. ອຸປັດຊາຫຼີກໄປ	໒. ອຸປັດຊາສຶກ
໓. ອຸປັດຊາມໍຣະນະພາບ	໔. ອຸປັດຊາໄປເຂົ້າຮິດເດຍຣະຖິ
໕. ອຸປັດຊາສັ່ງບັງຄັບ	

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ນິດໄສລະງັບຈາກອຸປັດຊາ ໕ ປະການເຫຼົ່ານີ້

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ນິດໄສລະງັບຈາກອາຈານ ໖ ປະການເຫຼົ່ານີ້ ຄື

໑. ອາຈານຫຼີກໄປ	໒. ອາຈານສຶກ
໓. ອາຈານມໍຣະນະພາບ	໔. ອາຈານໄປເຂົ້າຮິດເດຍຣະຖິ
໕. ອາຈານສັ່ງບັງຄັບ	໖. ສັດທິວິຫານິກໄປເຂົ້າຮ່ວມກັບອຸປັດຊາ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ນິດໄສລະງັບຈາກອາຈານ ໖ ປະການເຫຼົ່ານີ້

ນິດສະຍະປະຕິປັດສັດທິກະຖາ ຈົບ

໒໓. ອຸປະສຳປາເທຕັບພະປັນຈະກະ

ວ່າດ້ວຍອົງ ໕ ແຫ່ງພິກຂຸຜູ້ຄວນໃຫ້ອຸປະສົມບົດ ໑໖ ໝວດ

ເລື່ອງພິກຂຸປະກອບດ້ວຍອົງ ໕

ກັນຫະປັກ ຝ່າຍດຳ ໑

[໘໔] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸຜູ້ປະກອບດ້ວຍອົງ ໕ ບໍ່ເພິ່ງໃຫ້ອຸປະສົມບົດ ບໍ່ເພິ່ງໃຫ້ນິດໄສ ບໍ່ເພິ່ງໃຊ້ສາມະເນນອຸປັດຖາກ ຄື

໑. ບໍ່ປະກອບດ້ວຍ ສິນຂັນ ອັນເປັນອະເສຂະ
໒. ບໍ່ປະກອບດ້ວຍ ສະມາທິຂັນ ອັນເປັນອະເສຂະ
໓. ບໍ່ປະກອບດ້ວຍ ປັນຍາຂັນ ອັນເປັນອະເສຂະ
໔. ບໍ່ປະກອບດ້ວຍ ວິມຸດຕິຂັນ ອັນເປັນອະເສຂະ
໕. ບໍ່ປະກອບດ້ວຍ ວິມຸດຕິຍານທັດສະນະ ຂັນອັນເປັນອະເສຂະ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸຜູ້ປະກອບດ້ວຍອົງ ໕ ເຫຼົ່ານີ້ແລ ບໍ່ເພິ່ງໃຫ້ອຸປະສົມບົດ ບໍ່ເພິ່ງໃຫ້ນິດໄສ ບໍ່ເພິ່ງໃຊ້ສາມະເນນອຸປັດຖາກ (໑)

ສຸກກະປັກ ຝ່າຍຂາວ ໑

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸຜູ້ປະກອບດ້ວຍອົງ ໕ ເພິ່ງໃຫ້ອຸປະສົມບົດ ເພິ່ງໃຫ້ນິດໄສ ເພິ່ງໃຊ້ສາມະເນນອຸປັດຖາກ ຄື

໑. ປະກອບດ້ວຍ ສິນຂັນ	ອັນເປັນອະເສຂະ
໒. ປະກອບດ້ວຍ ສະມາທິຂັນ	ອັນເປັນອະເສຂະ
໓. ປະກອບດ້ວຍ ປັນຍາຂັນ	ອັນເປັນອະເສຂະ
໔. ປະກອບດ້ວຍ ວິມຸດຕິຂັນ	ອັນເປັນອະເສຂະ
໕. ປະກອບດ້ວຍ ວິມຸດຕິຍານທັດສະນະ	ຂັນອັນເປັນອະເສຂະ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸຜູ້ປະກອບດ້ວຍອົງ ໕ ເຫຼົ່ານີ້ແລ ເພິ່ງໃຫ້ອຸປະສົມບົດ ເພິ່ງໃຫ້ນິດໄສ ເພິ່ງໃຊ້ສາມະເນນອຸປັດຖາກ (໒)

ກັນຫະປັກ ໒

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸຜູ້ປະກອບດ້ວຍອົງ ໔ ແມ່ນອີ່ນອີກ ບໍ່ເພິ່ງໃຫ້ອຸປະສົມບົດ ບໍ່ເພິ່ງໃຫ້ນິດໄສ ບໍ່ເພິ່ງໃຊ້ສາມະເນນອຸປັດຖາກ ຄື

໑. ຕົນເອງບໍ່ປະກອບດ້ວຍສິນຂັ້ນອັນເປັນອະເສຂະ ແລະ ບໍ່ຊັກຊວນຜູ້ອື່ນໃນສິນຂັ້ນອັນເປັນອະເສຂະ
໒. ຕົນເອງບໍ່ປະກອບດ້ວຍສະມາທິຂັ້ນອັນເປັນອະເສຂະ ແລະ ບໍ່ຊັກຊວນຜູ້ອື່ນໃນສະມາທິຂັ້ນອັນເປັນອະເສຂະ
໓. ຕົນເອງບໍ່ປະກອບດ້ວຍປັນຍາຂັ້ນອັນເປັນອະເສຂະ ແລະ ບໍ່ຊັກຊວນຜູ້ອື່ນໃນປັນຍາຂັ້ນອັນເປັນອະເສຂະ
໔. ຕົນເອງບໍ່ປະກອບດ້ວຍວິມຸດຕິຂັ້ນອັນເປັນອະເສຂະ ແລະ ບໍ່ຊັກຊວນຜູ້ອື່ນໃນວິມຸດຕິຂັ້ນອັນເປັນອະເສຂະ
໕. ຕົນເອງບໍ່ປະກອບດ້ວຍວິມຸດຕິຍານທັດສະນະຂັ້ນອັນເປັນອະເສຂະ ແລະ ບໍ່ຊັກຊວນຜູ້ອື່ນໃນວິມຸດຕິຍານທັດສະນະຂັ້ນອັນເປັນອະເສຂະ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸຜູ້ປະກອບດ້ວຍອົງ ໔ ເຫຼົ່ານີ້ແລ ບໍ່ເພິ່ງໃຫ້ອຸປະສົມບົດ ບໍ່ເພິ່ງໃຫ້ນິດໄສ ບໍ່ເພິ່ງໃຊ້ສາມະເນນອຸປັດຖາກ (໓)

ສຸກກະປັກ ໒

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸຜູ້ປະກອບດ້ວຍອົງ ໔ ເພິ່ງໃຫ້ອຸປະສົມບົດ ເພິ່ງໃຫ້ນິດໄສ ເພິ່ງໃຊ້ສາມະເນນອຸປັດຖາກ ຄື

໑. ຕົນເອງປະກອບດ້ວຍສິນຂັ້ນອັນເປັນອະເສຂະ ແລະ ຊັກຊວນຜູ້ອື່ນໃນສິນຂັ້ນອັນເປັນອະເສຂະ
໒. ຕົນເອງປະກອບດ້ວຍສະມາທິຂັ້ນອັນເປັນອະເສຂະ ແລະ ຊັກຊວນຜູ້ອື່ນໃນສະມາທິຂັ້ນອັນເປັນອະເສຂະ
໓. ຕົນເອງປະກອບດ້ວຍປັນຍາຂັ້ນອັນເປັນອະເສຂະ ແລະ ຊັກຊວນຜູ້ອື່ນໃນປັນຍາຂັ້ນອັນເປັນອະເສຂະ
໔. ຕົນເອງປະກອບດ້ວຍວິມຸດຕິຂັ້ນອັນເປັນອະເສຂະ ແລະ ຊັກຊວນຜູ້ອື່ນໃນວິມຸດຕິຂັ້ນອັນເປັນອະເສຂະ
໕. ຕົນເອງປະກອບດ້ວຍວິມຸດຕິຍານທັດສະນະຂັ້ນອັນເປັນອະເສຂະ ແລະ ຊັກຊວນຜູ້ອື່ນໃນວິມຸດຕິຍານທັດສະນະຂັ້ນອັນເປັນອະເສຂະ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸຜູ້ປະກອບດ້ວຍອົງ ໕ ເຫຼົ່ານີ້ແລ ເພິ່ງໃຫ້ອຸປະສົມບົດ ເພິ່ງໃຫ້ນິດໄສ ເພິ່ງໃຊ້ສາມະເນນອຸປັດຖາກ (໔)

ກັນຫະປັກ ໓

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸຜູ້ປະກອບດ້ວຍອົງ ໕ ແມ່ນອື່ນອີກ ບໍ່ເພິ່ງໃຫ້ອຸປະສົມບົດ ບໍ່ເພິ່ງໃຫ້ນິດໄສ ບໍ່ເພິ່ງໃຊ້ສາມະເນນອຸປັດຖາກ ຄື

໑. ເປັນຜູ້ບໍ່ມີສັດທາ	໒. ເປັນຜູ້ບໍ່ມີຫິຣິ
໓. ເປັນຜູ້ບໍ່ມີໂອດຕັບປະ	໔. ເປັນຜູ້ຂີ້ຄ້ານ
໕. ເປັນຜູ້ມີສະຕິຟັນເພືອນ	

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸຜູ້ປະກອບດ້ວຍອົງ ໕ ເຫຼົ່ານີ້ແລ ບໍ່ເພິ່ງໃຫ້ອຸປະສົມບົດ ບໍ່ເພິ່ງໃຫ້ນິດໄສ ບໍ່ເພິ່ງໃຊ້ສາມະເນນອຸປັດຖາກ (໕)

ສຸກກະປັກ ໓

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸຜູ້ປະກອບດ້ວຍອົງ ໕ ເພິ່ງໃຫ້ອຸປະສົມບົດ ເພິ່ງໃຫ້ນິດໄສ ເພິ່ງໃຊ້ສາມະເນນອຸປັດຖາກ ຄື

໑. ເປັນຜູ້ມີສັດທາ	໒. ເປັນຜູ້ມີຫິຣິ
໓. ເປັນຜູ້ມີໂອດຕັບປະ	໔. ເປັນຜູ້ຜາຣົບຄວາມພຽນ
໕. ເປັນຜູ້ມີສະຕິຕັ້ງໝັ້ນ	

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸຜູ້ປະກອບດ້ວຍອົງ ໕ ເຫຼົ່ານີ້ແລ ເພິ່ງໃຫ້ອຸປະສົມບົດ ເພິ່ງໃຫ້ນິດໄສ ເພິ່ງໃຊ້ສາມະເນນອຸປັດຖາກ (໖)

ກັນຫະປັກ ໔

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸຜູ້ປະກອບດ້ວຍອົງ ໕ ແມ່ນອື່ນອີກ ບໍ່ເພິ່ງໃຫ້ອຸປະສົມບົດ ບໍ່ເພິ່ງໃຫ້ນິດໄສ ບໍ່ເພິ່ງໃຊ້ສາມະເນນອຸປັດຖາກ ຄື

໑. ເປັນຜູ້ມີສິນວິປັດໃນອະທິສິນ
໒. ເປັນຜູ້ມີອາຈາຣະວິປັດໃນອັດຊາຈານ
໓. ເປັນຜູ້ມີທິດຖິວິປັດໃນອະຕິທິດຖິ
໔. ເປັນຜູ້ໄດ້ຍິນໄດ້ຟັງໜ້ອຍ
໕. ເປັນຜູ້ມີປັນຍາຊາມ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸຜູ້ປະກອບດ້ວຍອົງ ໕ ເຫຼົ່ານີ້ແລ ບໍ່ເພິ່ງໃຫ້ອຸປະສົມບົດ ບໍ່ເພິ່ງໃຫ້
ນິດໄສ ບໍ່ເພິ່ງໃຊ້ສາມະເນນອຸປັດຖາກ (ກ)

ສຸກກະປັກ ໔

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸຜູ້ປະກອບດ້ວຍອົງ ໕ ເພິ່ງໃຫ້ອຸປະສົມບົດ ເພິ່ງໃຫ້ນິດໄສ ເພິ່ງໃຊ້
ສາມະເນນອຸປັດຖາກ ຄື

໑. ເປັນຜູ້ບໍ່ມີສິນວິປັດໃນອະທິສິນ
໒. ເປັນຜູ້ບໍ່ມີອາຈາຣະວິປັດໃນອັດຊາຈານ
໓. ເປັນຜູ້ບໍ່ມີທິດຖິວິປັດໃນອະຕິທິດຖິ
໔. ເປັນຜູ້ໄດ້ຍິນໄດ້ຟັງຫຼາຍ
໕. ເປັນຜູ້ມີປັນຍາ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸຜູ້ປະກອບດ້ວຍອົງ ໕ ເຫຼົ່ານີ້ແລ ເພິ່ງໃຫ້ອຸປະສົມບົດ ເພິ່ງໃຫ້ນິດ
ໄສ ເພິ່ງໃຊ້ສາມະເນນອຸປັດຖາກ (ກຸ)

ກັນຫະປັກ ໕

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸຜູ້ປະກອບດ້ວຍອົງ ໕ ແມ່ນອື່ນອີກ ບໍ່ເພິ່ງໃຫ້ອຸປະສົມບົດ ບໍ່ເພິ່ງ
ໃຫ້ນິດໄສ ບໍ່ເພິ່ງໃຊ້ສາມະເນນອຸປັດຖາກ ຄື

໑. ບໍ່ສາມາດພະຍາບານເອງ ຫຼື ໃຊ້ໃຫ້ຜູ້ອື່ນພະຍາບານອັນເຕວາສິກ ຫຼື ສັດທິ
ວິທານິກຜູ້ເປັນໄຂ້
໒. ບໍ່ສາມາດລະງັບເອງ ຫຼື ໃຊ້ໃຫ້ຜູ້ອື່ນຊ່ອຍລະງັບຄວາມກະສັນ
໓. ບໍ່ສາມາດບັນເທົາເອງ ຫຼື ໃຊ້ໃຫ້ຜູ້ອື່ນຊ່ອຍບັນເທົາຄວາມເປື້ອໜ່າຍທີ່ເກີດຂຶ້ນ
ໂດຍທຳ
໔. ບໍ່ຮູ້ຈັກອາບັດ
໕. ບໍ່ຮູ້ຈັກວິທີອອກຈາກອາບັດ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸຜູ້ປະກອບດ້ວຍອົງ ໕ ເຫຼົ່ານີ້ແລ ບໍ່ເພິ່ງໃຫ້ອຸປະສົມບົດ ບໍ່ເພິ່ງໃຫ້
ນິດໄສ ບໍ່ເພິ່ງໃຊ້ສາມະເນນອຸປັດຖາກ (ກ)

ສຸກກະປັກ ໔

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸຜູ້ປະກອບດ້ວຍອົງ ໔ ເພິ່ງໃຫ້ອຸປະສົມບົດ ເພິ່ງໃຫ້ນິດໄສ ເພິ່ງໃຊ້ສາມະເນນອຸປັດຖາກ ຄື

໑. ສາມາດພະຍາບານເອງ ຫຼື ໃຊ້ໃຫ້ຜູ້ອື່ນພະຍາບານອັນເຕວາສິກ ຫຼື ສັດທິວິທານິກຜູ້ເປັນໄຂ້
໒. ສາມາດລະງັບເອງ ຫຼື ໃຊ້ໃຫ້ຜູ້ອື່ນຊ່ອຍລະງັບຄວາມກະສັນ
໓. ສາມາດບັນເທົາເອງ ຫຼື ໃຊ້ໃຫ້ຜູ້ອື່ນຊ່ອຍບັນເທົາຄວາມເປື້ອໜ່າຍທີ່ເກີດຂຶ້ນໂດຍທຳ
໔. ຮູ້ຈັກອາບັດ
໕. ຮູ້ຈັກວິທີອອກຈາກອາບັດ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸຜູ້ປະກອບດ້ວຍອົງ ໕ ເຫຼົ່ານີ້ແລ ເພິ່ງໃຫ້ອຸປະສົມບົດ ເພິ່ງໃຫ້ນິດໄສ ເພິ່ງໃຊ້ສາມະເນນອຸປັດຖາກ (໑໐)

ກັນຫະປັກ ໖

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸຜູ້ປະກອບດ້ວຍອົງ ໕ ແມ່ນອື່ນອີກ ບໍ່ເພິ່ງໃຫ້ອຸປະສົມບົດ ບໍ່ເພິ່ງໃຫ້ນິດໄສ ບໍ່ເພິ່ງໃຊ້ສາມະເນນອຸປັດຖາກ ຄື

໑. ບໍ່ສາມາດຝຶກອັນເຕວາສິກ ຫຼື ສັດທິວິທານິກໃນອະພິສະມາຈານິກາສິກຂາ
໒. ບໍ່ສາມາດແນະນຳໃນອາທິພົມຈະຣິຍະກາສິກຂາ
໓. ບໍ່ສາມາດແນະນຳໃນອະພິທຳ
໔. ບໍ່ສາມາດແນະນຳໃນອະພິວິໄນ
໕. ບໍ່ສາມາດເປື້ອງຄວາມເຫັນຜິດອັນເກີດຂຶ້ນໄດ້ໂດຍທຳ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸຜູ້ປະກອບດ້ວຍອົງ ໕ ເຫຼົ່ານີ້ແລ ບໍ່ເພິ່ງໃຫ້ອຸປະສົມບົດ ບໍ່ເພິ່ງໃຫ້ນິດໄສ ບໍ່ເພິ່ງໃຊ້ສາມະເນນອຸປັດຖາກ (໑໑)

ສຸກກະປັກ ໖

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸຜູ້ປະກອບດ້ວຍອົງ ໕ ເພິ່ງໃຫ້ອຸປະສົມບົດ ເພິ່ງໃຫ້ນິດໄສ ເພິ່ງໃຊ້ສາມະເນນອຸປັດຖາກ ຄື

໑. ສາມາດຝຶກອັນເຕວາສິກ ຫຼື ສັດທິວິຫາຣິກໃນອະພິສະມາຈາຣິກາສິກຂາ
໒. ສາມາດແນະນຳໃນອາທິພົມຈະຣິກາສິກຂາ
໓. ສາມາດແນະນຳໃນອະພິທຳ
໔. ສາມາດແນະນຳໃນອະພິວິໄນ
໕. ສາມາດເປື້ອງຄວາມເຫັນຜິດອັນເກີດຂຶ້ນໄດ້ໂດຍທຳ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸຜູ້ປະກອບດ້ວຍອົງ ໕ ເຫຼົ່ານີ້ແລ ເພິ່ງໃຫ້ອຸປະສົມບົດ ເພິ່ງໃຫ້ນິດໄສ ເພິ່ງໃຊ້ສາມະເນນອຸປັດຖາກ (໑໒)

ກັນຫະປັກ ກ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸຜູ້ປະກອບດ້ວຍອົງ ໕ ແມ່ນອື່ນອີກ ບໍ່ເພິ່ງໃຫ້ອຸປະສົມບົດ ບໍ່ເພິ່ງໃຫ້ນິດໄສ ບໍ່ເພິ່ງໃຊ້ສາມະເນນອຸປັດຖາກ ຄື

໑. ບໍ່ຮູ້ຈັກອາບັດ	໒. ບໍ່ຮູ້ຈັກອະນາບັດ
໓. ບໍ່ຮູ້ຈັກອາບັດເປົາ	໔. ບໍ່ຮູ້ຈັກອາບັດໜັກ
໕. ຈຳປາຕິໂມກທັງສອງໂດຍພິສະດານບໍ່ໄດ້ດີ ຈຳແນກບໍ່ໄດ້ດີ ບໍ່ວ່ອງໄວດີ ວິນິດໄສໂດຍສູດຕະ ໂດຍອະນຸພະຍັນຊະນະບໍ່ໄດ້ດີ	

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸຜູ້ປະກອບດ້ວຍອົງ ໕ ເຫຼົ່ານີ້ແລ ບໍ່ເພິ່ງໃຫ້ອຸປະສົມບົດ ບໍ່ເພິ່ງໃຫ້ນິດໄສ ບໍ່ເພິ່ງໃຊ້ສາມະເນນອຸປັດຖາກ (໑໓)

ສຸກກະປັກ ກ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸຜູ້ປະກອບດ້ວຍອົງ ໕ ເພິ່ງໃຫ້ອຸປະສົມບົດ ເພິ່ງໃຫ້ນິດໄສ ເພິ່ງໃຊ້ສາມະເນນອຸປັດຖາກ ຄື

໑. ຮູ້ຈັກອາບັດ	໒. ຮູ້ຈັກອະນາບັດ
໓. ຮູ້ຈັກອາບັດເປົາ	໔. ຮູ້ຈັກອາບັດໜັກ
໕. ຈຳປາຕິໂມກທັງສອງໂດຍພິສະດານໄດ້ດີ ຈຳແນກໄດ້ດີ ວ່ອງໄວດີ ວິນິດໄສໂດຍສູດຕະ ໂດຍອະນຸພະຍັນຊະນະໄດ້ດີ	

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸຜູ້ປະກອບດ້ວຍອົງ ໕ ເຫຼົ່ານີ້ແລ ເພິ່ງໃຫ້ອຸປະສົມບົດ ເພິ່ງໃຫ້ນິດໄສ ເພິ່ງໃຊ້ສາມະເນນອຸປັດຖາກ (໑໔)

ກັນຫະປັກ ໘

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸຜູ້ປະກອບດ້ວຍອົງ ໕ ແມ່ນອື່ນອີກ ບໍ່ເພິ່ງໃຫ້ອຸປະສົມບົດ ບໍ່ເພິ່ງໃຫ້ນິດໄສ ບໍ່ເພິ່ງໃຊ້ສາມະເນນອຸປັດຖາກ ຄື

໑. ບໍ່ຮູ້ຈັກອາບັດ	໒. ບໍ່ຮູ້ຈັກອະນາບັດ
໓. ບໍ່ຮູ້ຈັກອາບັດເບົາ	໔. ບໍ່ຮູ້ຈັກອາບັດໜັກ
໕. ມີພັນສາຢ່ອນ ໑໐	

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸຜູ້ປະກອບດ້ວຍອົງ ໕ ເຫຼົ່ານີ້ແລ ບໍ່ເພິ່ງໃຫ້ອຸປະສົມບົດ ບໍ່ເພິ່ງໃຫ້ນິດໄສ ບໍ່ເພິ່ງໃຊ້ສາມະເນນອຸປັດຖາກ (໑໔)

ສຸກກະປັກ ໘

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸຜູ້ປະກອບດ້ວຍອົງ ໕ ເພິ່ງໃຫ້ອຸປະສົມບົດ ເພິ່ງໃຫ້ນິດໄສ ເພິ່ງໃຊ້ສາມະເນນອຸປັດຖາກ ຄື

໑. ຮູ້ຈັກອາບັດ	໒. ຮູ້ຈັກອະນາບັດ
໓. ຮູ້ຈັກອາບັດເບົາ	໔. ຮູ້ຈັກອາບັດໜັກ
໕. ມີພັນສາຄົບ ໑໐ ຫຼື ມີພັນສາເກີນ ໑໐	

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸຜູ້ປະກອບດ້ວຍອົງ ໕ ເຫຼົ່ານີ້ແລ ເພິ່ງໃຫ້ອຸປະສົມບົດ ເພິ່ງໃຫ້ນິດໄສ ເພິ່ງໃຊ້ສາມະເນນອຸປັດຖາກ (໑໖)

ອຸປະສຳປາເທຕັບພະປັນຈະກະ ໑໖ ໝວດ ຈົບ

໒໔. ອຸປະສຳປາເທຕັບພະສັກກະ

ວ່າດ້ວຍອົງ ໖ ແຫ່ງພິກຂຸຜູ້ຄວນໃຫ້ອຸປະສົມບົດ ໑໔ ໝວດ

ເລື່ອງພິກຂຸປະກອບດ້ວຍອົງ ໖

ກັນຫະປັກ ໑

[໘໔] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸຜູ້ປະກອບດ້ວຍອົງ ໖ ບໍ່ເພິ່ງໃຫ້ອຸປະສົມບົດ ບໍ່ເພິ່ງໃຫ້ນິດໄສ ບໍ່ເພິ່ງໃຊ້ສາມະເນນອຸປັດຖາກ ຄື

໑. ບໍ່ປະກອບດ້ວຍ ສິນຂັ້ນ ອັນເປັນອະເສຂະ
໒. ບໍ່ປະກອບດ້ວຍ ສະມາທິຂັ້ນ ອັນເປັນອະເສຂະ
໓. ບໍ່ປະກອບດ້ວຍ ປັນຍາຂັ້ນ ອັນເປັນອະເສຂະ
໔. ບໍ່ປະກອບດ້ວຍ ວິມຸດຕິຂັ້ນ ອັນເປັນອະເສຂະ
໕. ບໍ່ປະກອບດ້ວຍ ວິມຸດຕິຍານທັດສະນະຂັ້ນ ອັນເປັນອະເສຂະ
໖. ມີພັນສາຢ່ອນ ໑໐

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸຜູ້ປະກອບດ້ວຍອົງ ໖ ເຫຼົ່ານີ້ແລ ບໍ່ເພິ່ງໃຫ້ອຸປະສົມບົດ ບໍ່ເພິ່ງໃຫ້
ນິດໄສ ບໍ່ເພິ່ງໃຊ້ສາມະເນນອຸປັດຖາກ (໑)

ສຸກກະປັກ ໑

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸຜູ້ປະກອບດ້ວຍອົງ ໖ ເພິ່ງໃຫ້ອຸປະສົມບົດ ເພິ່ງໃຫ້ນິດໄສ ເພິ່ງໃຊ້
ສາມະເນນອຸປັດຖາກ ຄື

໑. ປະກອບດ້ວຍ ສິນຂັ້ນ ອັນເປັນອະເສຂະ
໒. ປະກອບດ້ວຍ ສະມາທິຂັ້ນ ອັນເປັນອະເສຂະ
໓. ປະກອບດ້ວຍ ປັນຍາຂັ້ນ ອັນເປັນອະເສຂະ
໔. ປະກອບດ້ວຍ ວິມຸດຕິຂັ້ນ ອັນເປັນອະເສຂະ
໕. ປະກອບດ້ວຍ ວິມຸດຕິຍານທັດສະນະຂັ້ນ ອັນເປັນອະເສຂະ
໖. ມີພັນສາຄົບ ໑໐ ຫຼື ມີພັນສາເກີນ ໑໐

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸຜູ້ປະກອບດ້ວຍອົງ ໖ ເຫຼົ່ານີ້ແລ ເພິ່ງໃຫ້ອຸປະສົມບົດ ເພິ່ງໃຫ້ນິດ
ໄສ ເພິ່ງໃຊ້ສາມະເນນອຸປັດຖາກ (໒)

ກັນຫະປັກ ໒

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸຜູ້ປະກອບດ້ວຍອົງ ໖ ແມ່ນອື່ນອີກ ບໍ່ເພິ່ງໃຫ້ອຸປະສົມບົດ ບໍ່ເພິ່ງ
ໃຫ້ນິດໄສ ບໍ່ເພິ່ງໃຊ້ສາມະເນນອຸປັດຖາກ ຄື

໑. ຕົນເອງບໍ່ປະກອບດ້ວຍສິນຂັ້ນອັນເປັນອະເສຂະ ແລະ ບໍ່ຊັກຊວນຜູ້ອື່ນໃນ
ສິນຂັ້ນອັນເປັນອະເສຂະ
໒. ຕົນເອງບໍ່ປະກອບດ້ວຍສະມາທິຂັ້ນອັນເປັນອະເສຂະ ແລະ ບໍ່ຊັກຊວນຜູ້ອື່ນ
ໃນສະມາທິຂັ້ນອັນເປັນອະເສຂະ

໓. ຕົນເອງບໍ່ປະກອບດ້ວຍປັນຍາຂັນອັນເປັນອະເສຂະ ແລະ ບໍ່ຊັກຊວນຜູ້ອື່ນ
ໃນປັນຍາຂັນອັນເປັນອະເສຂະ
໔. ຕົນເອງບໍ່ປະກອບດ້ວຍວິມຸດຕິຂັນອັນເປັນອະເສຂະ ແລະ ບໍ່ຊັກຊວນຜູ້ອື່ນ
ໃນວິມຸດຕິຂັນອັນເປັນອະເສຂະ
໕. ຕົນເອງບໍ່ປະກອບດ້ວຍວິມຸດຕິຍານທັດສະນະຂັນອັນເປັນອະເສຂະ ແລະ ບໍ່
ຊັກຊວນຜູ້ອື່ນໃນວິມຸດຕິຍານທັດສະນະຂັນອັນເປັນອະເສຂະ

໖. ມີພັນສາຢ່ອນ ໑໐

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸຜູ້ປະກອບດ້ວຍອົງ ໖ ເຫຼົ່ານີ້ແລ ບໍ່ເພິ່ງໃຫ້ອຸປະສົມບົດ ບໍ່ເພິ່ງໃຫ້
ນິດໄສ ບໍ່ເພິ່ງໃຊ້ສາມະເນນອຸປັດຖາກ (໓)

ສຸກກະປັກ ໒

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸຜູ້ປະກອບດ້ວຍອົງ ໖ ເພິ່ງໃຫ້ອຸປະສົມບົດ ເພິ່ງໃຫ້ນິດໄສ ເພິ່ງໃຊ້
ສາມະເນນອຸປັດຖາກ ຄື

໑. ຕົນເອງປະກອບດ້ວຍສິນຂັນອັນເປັນອະເສຂະ ແລະ ຊັກຊວນຜູ້ອື່ນໃນສິນ
ຂັນອັນເປັນອະເສຂະ
໒. ຕົນເອງປະກອບດ້ວຍສະມາທິຂັນອັນເປັນອະເສຂະ ແລະ ຊັກຊວນຜູ້ອື່ນໃນ
ສະມາທິຂັນອັນເປັນອະເສຂະ
໓. ຕົນເອງປະກອບດ້ວຍປັນຍາຂັນອັນເປັນອະເສຂະ ແລະ ຊັກຊວນຜູ້ອື່ນໃນ
ປັນຍາຂັນອັນເປັນອະເສຂະ
໔. ຕົນເອງປະກອບດ້ວຍວິມຸດຕິຂັນອັນເປັນອະເສຂະ ແລະ ຊັກຊວນຜູ້ອື່ນໃນວິ
ມຸດຕິຂັນອັນເປັນອະເສຂະ
໕. ຕົນເອງປະກອບດ້ວຍວິມຸດຕິຍານທັດສະນະຂັນອັນເປັນອະເສຂະ ແລະ ຊັກ
ຊວນຜູ້ອື່ນໃນວິມຸດຕິຍານທັດສະນະຂັນອັນເປັນອະເສຂະ
໖. ມີພັນສາຄົບ ໑໐ ຫຼື ມີພັນສາເກີນ ໑໐

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸຜູ້ປະກອບດ້ວຍອົງ ໖ ເຫຼົ່ານີ້ແລ ເພິ່ງໃຫ້ອຸປະສົມບົດ ເພິ່ງໃຫ້ນິດ
ໄສ ເພິ່ງໃຊ້ສາມະເນນອຸປັດຖາກ (໔)

ກັນຫະປັກ ໓

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸຜູ້ປະກອບດ້ວຍອົງ ໖ ແມ່ນອື່ນອີກ ບໍ່ເພິ່ງໃຫ້ອຸປະສົມບົດ ບໍ່ເພິ່ງໃຫ້ນິດໄສ ບໍ່ເພິ່ງໃຊ້ສາມະເນນອຸປັດຖາກ ຄື

໑. ເປັນຜູ້ບໍ່ມີສັດທາ	໒. ເປັນຜູ້ບໍ່ມີຫິຣິ
໓. ເປັນຜູ້ບໍ່ມີໂອດຕັບປະ	໔. ເປັນຜູ້ຂີ້ຄ້ານ
໕. ເປັນຜູ້ມີສະຕິພັນເພື່ອນ	໖. ມີພັນສາຢ່ອນ ໑໐

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸຜູ້ປະກອບດ້ວຍອົງ ໖ ເຫຼົ່ານີ້ແລ ບໍ່ເພິ່ງໃຫ້ອຸປະສົມບົດ ບໍ່ເພິ່ງໃຫ້ນິດໄສ ບໍ່ເພິ່ງໃຊ້ສາມະເນນອຸປັດຖາກ (໕)

ສຸກກະປັກ ໓

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸຜູ້ປະກອບດ້ວຍອົງ ໖ ເພິ່ງໃຫ້ອຸປະສົມບົດ ເພິ່ງໃຫ້ນິດໄສ ເພິ່ງໃຊ້ສາມະເນນອຸປັດຖາກ ຄື

໑. ເປັນຜູ້ມີສັດທາ	໒. ເປັນຜູ້ມີຫິຣິ
໓. ເປັນຜູ້ມີໂອດຕັບປະ	໔. ເປັນຜູ້ຜາຣົບຄວາມພຽນ
໕. ເປັນຜູ້ມີສະຕິຕັ້ງໝັ້ນ	໖. ມີພັນສາຄົບ ໑໐ ຫຼື ມີພັນສາ ເກີນ ໑໐

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸຜູ້ປະກອບດ້ວຍອົງ ໖ ເຫຼົ່ານີ້ແລ ເພິ່ງໃຫ້ອຸປະສົມບົດ ເພິ່ງໃຫ້ນິດໄສ ເພິ່ງໃຊ້ສາມະເນນອຸປັດຖາກ (໖)

ກັນຫະປັກ ໔

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸຜູ້ປະກອບດ້ວຍອົງ ໖ ແມ່ນອື່ນອີກ ບໍ່ເພິ່ງໃຫ້ອຸປະສົມບົດ ບໍ່ເພິ່ງໃຫ້ນິດໄສ ບໍ່ເພິ່ງໃຊ້ສາມະເນນອຸປັດຖາກ ຄື

໑. ເປັນຜູ້ມີສິນວິປັດໃນອະທິສິນ	໒. ເປັນຜູ້ມີອາຈາຣະວິປັດໃນອັດຊາຈານ
໓. ເປັນຜູ້ມີທິດຖິວິປັດໃນອະຕິທິດຖິ	໔. ເປັນຜູ້ໄດ້ຍິນໄດ້ຟັງໜ້ອຍ
໕. ເປັນຜູ້ມີປັນຍາຊາມ	໖. ມີພັນສາຢ່ອນ ໑໐

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸຜູ້ປະກອບດ້ວຍອົງ ໖ ເຫຼົ່ານີ້ແລ ບໍ່ເພິ່ງໃຫ້ອຸປະສົມບົດ ບໍ່ເພິ່ງໃຫ້ນິດໄສ ບໍ່ເພິ່ງໃຊ້ສາມະເນນອຸປັດຖາກ (໗)

ສຸກກະປັກ ໔

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸຜູ້ປະກອບດ້ວຍອົງ ໖ ເພິ່ງໃຫ້ອຸປະສົມບົດ ເພິ່ງໃຫ້ນິດໄສ ເພິ່ງໃຊ້ສາມະເນນອຸປັດຖາກ ຄື

໑. ເປັນຜູ້ບໍ່ມີສິນວິປັດໃນອະທິສິນ
໒. ເປັນຜູ້ບໍ່ມີອາຈາຣະວິປັດໃນອັດຊາຈານ
໓. ເປັນຜູ້ບໍ່ມີທິດຖິວິປັດໃນອະຕິທິດຖິ
໔. ເປັນຜູ້ໄດ້ຍິນໄດ້ຟັງຫຼາຍ
໕. ເປັນຜູ້ມີປັນຍາ
໖. ມີພັນສາຄົບ ໑໐ ຫຼື ມີພັນສາ ເກີນ ໑໐

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸຜູ້ປະກອບດ້ວຍອົງ ໖ ເຫຼົ່ານີ້ແລ ເພິ່ງໃຫ້ອຸປະສົມບົດ ເພິ່ງໃຫ້ນິດໄສ ເພິ່ງໃຊ້ສາມະເນນອຸປັດຖາກ (໘)

ກັນຫະປັກ ໕

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸຜູ້ປະກອບດ້ວຍອົງ ໖ ແມ່ນອື່ນອີກ ບໍ່ເພິ່ງໃຫ້ອຸປະສົມບົດ ບໍ່ເພິ່ງໃຫ້ນິດໄສ ບໍ່ເພິ່ງໃຊ້ສາມະເນນອຸປັດຖາກ ຄື

໑. ບໍ່ສາມາດພະຍາບານເອງ ຫຼື ໃຊ້ໃຫ້ຜູ້ອື່ນຊ່ອຍພະຍາບານອັນເຕວາສິກ ຫຼື ສັດທິວິທານິກຜູ້ເປັນໄຂ້
໒. ບໍ່ສາມາດລະງັບເອງ ຫຼື ໃຊ້ໃຫ້ຜູ້ອື່ນຊ່ອຍລະງັບຄວາມກະສັນ
໓. ບໍ່ສາມາດບັນເທົາເອງ ຫຼື ໃຊ້ໃຫ້ຜູ້ອື່ນຊ່ອຍບັນເທົາຄວາມເບື້ອໜ່າຍທີ່ເກີດຂຶ້ນໂດຍທຳ
໔. ບໍ່ຮູ້ຈັກອາບັດ
໕. ບໍ່ຮູ້ຈັກວິທີອອກຈາກອາບັດ
໖. ມີພັນສາຢ່ອນ ໑໐

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸຜູ້ປະກອບດ້ວຍອົງ ໖ ເຫຼົ່ານີ້ແລ ບໍ່ເພິ່ງໃຫ້ອຸປະສົມບົດ ບໍ່ເພິ່ງໃຫ້ນິດໄສ ບໍ່ເພິ່ງໃຊ້ສາມະເນນອຸປັດຖາກ (໙)

ສຸກກະປັກ ໕

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸຜູ້ປະກອບດ້ວຍອົງ ໖ ເພິ່ງໃຫ້ອຸປະສົມບົດ ເພິ່ງໃຫ້ນິດໄສ ເພິ່ງໃຊ້ສາມະເນນອຸປັດຖາກ ຄື

໑. ສາມາດພະຍາບານເອງ ຫຼື ໃຊ້ໃຫ້ຜູ້ອື່ນຊ່ວຍພະຍາບານອັນເຕວາສິກ ຫຼື ສັດທິວິຫານິກຜູ້ເປັນໄຂ້
໒. ສາມາດລະງັບເອງ ຫຼື ໃຊ້ໃຫ້ຜູ້ອື່ນຊ່ວຍລະງັບຄວາມກະສັນ
໓. ສາມາດບັນເທົາເອງ ຫຼື ໃຊ້ໃຫ້ຜູ້ອື່ນຊ່ວຍບັນເທົາຄວາມເປື້ອໜ່າຍທີ່ເກີດຂຶ້ນ ໂດຍທຳ
໔. ຮູ້ຈັກອາບັດ
໕. ຮູ້ຈັກວິທີອອກຈາກອາບັດ
໖. ມີພັນສາຄົບ ໑໐ ຫຼື ມີພັນສາເກີນ ໑໐

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸຜູ້ປະກອບດ້ວຍອົງ ໖ ເຫຼົ່ານີ້ແລ ເພິ່ງໃຫ້ອຸປະສົມບົດ ເພິ່ງໃຫ້ນິດໄສ ເພິ່ງໃຊ້ສາມະເນນອຸປັດຖາກ (໑໐)

ກັນຫະປັກ ໖

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸຜູ້ປະກອບດ້ວຍອົງ ໖ ແມ່ນອື່ນອີກ ບໍ່ເພິ່ງໃຫ້ອຸປະສົມບົດ ບໍ່ເພິ່ງໃຫ້ນິດໄສ ບໍ່ເພິ່ງໃຊ້ສາມະເນນອຸປັດຖາກ ຄື

໑. ບໍ່ສາມາດຝຶກອັນເຕວາສິກ ຫຼື ສັດທິວິຫານິກໃນອະພິສະມາຈາຣິກາສິກຂາ
໒. ບໍ່ສາມາດແນະນຳໃນອາທິພົມຈາຣິກາສິກຂາ
໓. ບໍ່ສາມາດແນະນຳໃນອະພິທຳ
໔. ບໍ່ສາມາດແນະນຳໃນອະພິວິໄນ
໕. ບໍ່ສາມາດເປື້ອງຄວາມເຫັນຜິດອັນເກີດຂຶ້ນໄດ້ໂດຍທຳ
໖. ມີພັນສາຢ່ອນ ໑໐

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸຜູ້ປະກອບດ້ວຍອົງ ໖ ເຫຼົ່ານີ້ແລ ບໍ່ເພິ່ງໃຫ້ອຸປະສົມບົດ ບໍ່ເພິ່ງໃຫ້ນິດໄສ ບໍ່ເພິ່ງໃຊ້ສາມະເນນອຸປັດຖາກ (໑໑)

ສຸກກະປັກ ໖

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸຜູ້ປະກອບດ້ວຍອົງ ໖ ເພິ່ງໃຫ້ອຸປະສົມບົດ ເພິ່ງໃຫ້ນິດໄສ ເພິ່ງໃຊ້ສາມະເນນອຸປັດຖາກ ຄື

໑. ສາມາດຝຶກອັນເຕວາສິກ ຫຼື ສັດທິວິຫານິກໃນອະພິສະມາຈາຣິກາສິກຂາ
໒. ສາມາດແນະນຳໃນອາທິພົມຈາຣິກາສິກຂາ
໓. ສາມາດແນະນຳໃນອະພິທຳ
໔. ສາມາດແນະນຳໃນອະພິວິໄນ

໕. ສາມາດເບື້ອງຄວາມເຫັນຜິດອັນເກີດຂຶ້ນໄດ້ໂດຍທຳ

ຜ. ມີພັນສາຄົບ ໑໐ ຫຼື ມີພັນສາເກີນ ໑໐

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸຜູ້ປະກອບດ້ວຍອົງ ໖ ເຫຼົ່ານີ້ແລ ເພິ່ງໃຫ້ອຸປະສົມບົດ ເພິ່ງໃຫ້ນິດໄສ ເພິ່ງໃຊ້ສາມະເນນອຸປັດຖາກ (໑໒)

ກັນຫະປັກ ກ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸຜູ້ປະກອບດ້ວຍອົງ ໖ ແມ່ນອື່ນອີກ ບໍ່ເພິ່ງໃຫ້ອຸປະສົມບົດ ບໍ່ເພິ່ງໃຫ້ນິດໄສ ບໍ່ເພິ່ງໃຊ້ສາມະເນນອຸປັດຖາກ ຄື

໑. ບໍ່ຮູ້ຈັກອາບັດ

໒. ບໍ່ຮູ້ຈັກອະນາບັດ

໓. ບໍ່ຮູ້ຈັກອາບັດເປົາ

໔. ບໍ່ຮູ້ຈັກອາບັດໜັກ

໕. ຈຳປາຕິໂມກທັງສອງໂດຍພິສະດານບໍ່ໄດ້ດີ ຈຳແນກບໍ່ໄດ້ດີ ບໍ່ວ່ອງໄວດີ ວິນິດໄສໂດຍສູດຕະໂດຍອະນຸພະຍັນຊະນະບໍ່ໄດ້ດີ

ຜ. ມີພັນສາຢ່ອນ ໑໐

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸຜູ້ປະກອບດ້ວຍອົງ ໖ ເຫຼົ່ານີ້ແລ ບໍ່ເພິ່ງໃຫ້ອຸປະສົມບົດ ບໍ່ເພິ່ງໃຫ້ນິດໄສ ບໍ່ເພິ່ງໃຊ້ສາມະເນນອຸປັດຖາກ (໑໓)

ສຸກກະປັກ ກ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸຜູ້ປະກອບດ້ວຍອົງ ໖ ເພິ່ງໃຫ້ອຸປະສົມບົດ ເພິ່ງໃຫ້ນິດໄສ ເພິ່ງໃຊ້ສາມະເນນອຸປັດຖາກ ຄື

໑. ຮູ້ຈັກອາບັດ

໒. ຮູ້ຈັກອະນາບັດ

໓. ຮູ້ຈັກອາບັດເປົາ

໔. ຮູ້ຈັກອາບັດໜັກ

໕. ຈຳປາຕິໂມກທັງສອງໂດຍພິສະດານໄດ້ດີ ຈຳແນກໄດ້ດີ ວ່ອງໄວດີ ວິນິດໄສໂດຍສູດຕະໂດຍອະນຸພະຍັນຊະນະໄດ້ດີ

ຜ. ມີພັນສາຄົບ ໑໐ ຫຼື ມີພັນສາເກີນ ໑໐

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸຜູ້ປະກອບດ້ວຍອົງ ໖ ເຫຼົ່ານີ້ແລ ເພິ່ງໃຫ້ອຸປະສົມບົດ ເພິ່ງໃຫ້ນິດໄສ ເພິ່ງໃຊ້ສາມະເນນອຸປັດຖາກ (໑໔)

ອຸປະສຳປາເທຕັບພະສັກກະ ໑໔ ໝວດ ຈົບ

໒໕. ອັນຍະຕິດຖິຍະປຸບພະກະຖາ

ວ່າດ້ວຍພິກຂຸຜູ້ເຄີຍເປັນອັນຍະເດຍຣະຖິ

ຕິດຖິຍະປະຣິວາດ

[໘໖] ສະໄໝນັ້ນ ພິກຂຸຜູ້ເຄີຍເປັນອັນຍະເດຍຣະຖິຖືກພຣະອຸປັດຊາວ່າກ່າວໂດຍຊອບທຳ ໄດ້ຜິດຖຽງພຣະອຸປັດຊາ ໄປເຂົ້າຮິດເດຍຣະຖິຄືເກົ່າແລ້ວ ກັບມາຂໍອຸປະສົມບົດກັບພິກຂຸອີກພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຈຶ່ງນຳເລື່ອງນີ້ໄປຂາບທູນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າໃຫ້ຊົງຊາບ

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຮັບສັ່ງວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸທີ່ເຄີຍເປັນອັນຍະເດຍຣະຖິຖືກພຣະອຸປັດຊາວ່າກ່າວໂດຍຊອບທຳ ໄດ້ຜິດຖຽງພຣະອຸປັດຊາ ໄປເຂົ້າຮິດເດຍຣະຖິຄືເກົ່າມາແລ້ວ ສົງບໍ່ເພິ່ງໃຫ້ອຸປະສົມບົດ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ແມ່ນຜູ້ອື່ນທີ່ເຄີຍເປັນອັນຍະເດຍຣະຖິ ຫວັງບັນພະຊາອຸປະສົມບົດໃນພຣະທຳວິໄນນີ້ ເພິ່ງໃຫ້ຜູ້ນັ້ນຢູ່ປະຣິວາດ ໔ ເດືອນ

ວິທີໃຫ້ຕິດຖິຍະປະຣິວາດ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ກໍແລ ສົງເພິ່ງໃຫ້ຕິດຖິຍະປະຣິວາດແນວນີ້ ກ່ອນອື່ນເພິ່ງໃຫ້ກຸນລະບຸດທີ່ເຄີຍເປັນອັນຍະເດຍຣະຖິແຖຜົມແລະໜວດ ໃຫ້ຄອງຜ້າກາສາຍະ ໃຫ້ຫົ່ມຜ້າບ່ຽງບ່າຂ້າງໜຶ່ງ ໃຫ້ຂາບຕີນພິກຂຸທັງຫຼາຍ ໃຫ້ນັ່ງຢ່ອງຍໍ ໃຫ້ປະນົມແລ້ວມີສັ່ງວ່າ “ທ່ານຈົ່ງກ່າວແນວນີ້” ແລ້ວໃຫ້ວ່າສະຣະນະຄົມດັ່ງນີ້

ໂຕຣສະຣະນະຄົມ

ວ່າດ້ວຍການເຖິງພຣະຣັດຕະນະໂຕຣເປັນສະຣະນະ

ຂ້າພະເຈົ້າ ຂໍເຖິງພຣະ	ພຸດທະເຈົ້າ	ເປັນສະຣະນະ
ຂ້າພະເຈົ້າ ຂໍເຖິງພຣະ	ທຳ	ເປັນສະຣະນະ
ຂ້າພະເຈົ້າ ຂໍເຖິງພຣະ	ສົງ	ເປັນສະຣະນະ
ຂ້າພະເຈົ້າ ຂໍເຖິງພຣະ	ພຸດທະເຈົ້າ	ເປັນສະຣະນະ ແມ່ນຄັ້ງທີ ໒

ຂ້າພະເຈົ້າ ຂໍເຖິງພຣະ ທຳ	ເປັນສະຣະນະ ແມ່ນຄັ້ງທີ ໒
ຂ້າພະເຈົ້າ ຂໍເຖິງພຣະ ສົງ	ເປັນສະຣະນະ ແມ່ນຄັ້ງທີ ໒
ຂ້າພະເຈົ້າ ຂໍເຖິງພຣະ ພຸດທະເຈົ້າ	ເປັນສະຣະນະ ແມ່ນຄັ້ງທີ ໓
ຂ້າພະເຈົ້າ ຂໍເຖິງພຣະ ທຳ	ເປັນສະຣະນະ ແມ່ນຄັ້ງທີ ໓
ຂ້າພະເຈົ້າ ຂໍເຖິງພຣະ ສົງ	ເປັນສະຣະນະ ແມ່ນຄັ້ງທີ ໓

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ກຸນລະບຸດທີ່ເຄີຍເປັນອັນຍະເດຍຣະຖີນັ້ນ ເພິ່ງເຂົ້າໄປຫາສົງ ທີ່ມູນຜ້າບຸ່ງ
ບ່າຂ້າງໜຶ່ງ ຂາບຕີນພິກຂຸທັງຫຼາຍ ນັ່ງຢ່າງຍໍ້ ປະນົມມີ ກ່າວຄຳຂໍຕິດຖິຍະປະຣິວາດແນວນີ້ວ່າ

ຄຳຂໍຕິດຖິຍະປະຣິວາດແລະກຳມະວາຈາໃຫ້ຕິດຖິຍະປະຣິວາດ

ທ່ານຜູ້ຈະເລີນ ຂ້າພະເຈົ້າມີຊື່ນີ້ເຄີຍເປັນອັນຍະເດຍຣະຖີ ຫວັງອຸປະສົມບົດໃນພຣະທຳ
ວິໄນນີ້ ທ່ານຜູ້ຈະເລີນ ຂ້າພະເຈົ້ານັ້ນຂໍປະຣິວາດ ໔ ເດືອນຕໍ່ສົງ

ເພິ່ງຂໍແມ່ນຄັ້ງທີ ໒ ຯລຯ

ເພິ່ງຂໍແມ່ນຄັ້ງທີ ໓ ຯລຯ

ພິກຂຸຜູ້ສະຫຼາດ ສາມາດ ເພິ່ງປະກາດໃຫ້ສົງຮູ້ດ້ວຍຍັດຕິທຸຕິຍະກຳມະວາຈາວ່າທ່ານຜູ້
ຈະເລີນ ຂໍສົງຈົ່ງຟັງຂ້າພະເຈົ້າ ຜູ້ນີ້ມີຊື່ນີ້ເຄີຍເປັນອັນຍະເດຍຣະຖີ ຫວັງອຸປະສົມບົດໃນພຣະທຳ
ວິໄນນີ້ ທ່ານຂໍປະຣິວາດ ໔ ເດືອນຕໍ່ສົງ ຖ້າສົງພ້ອມກັນແລ້ວ ເພິ່ງໃຫ້ປະຣິວາດ ໔ ເດືອນແກ່ຜູ້
ມີຊື່ນີ້ ເຊິ່ງເຄີຍເປັນອັນຍະເດຍຣະຖີ ນີ້ເປັນຍັດຕິ

ທ່ານຜູ້ຈະເລີນ ຂໍສົງຈົ່ງຟັງຂ້າພະເຈົ້າ ຜູ້ນີ້ມີຊື່ນີ້ເຄີຍເປັນອັນຍະເດຍຣະຖີ ຫວັງອຸປະສົມ
ບົດໃນພຣະທຳວິໄນນີ້ ທ່ານຂໍປະຣິວາດ ໔ ເດືອນຕໍ່ສົງ ສົງໃຫ້ປະຣິວາດ ໔ ເດືອນແກ່ຜູ້ມີຊື່ນີ້
ເຊິ່ງເຄີຍເປັນອັນຍະເດຍຣະຖີ ທ່ານອົງໃດເຫັນດ້ວຍກັບການໃຫ້ປະຣິວາດ ໔ ເດືອນແກ່ຜູ້ມີຊື່ນີ້
ເຊິ່ງເຄີຍເປັນອັນຍະເດຍຣະຖີ ທ່ານອົງນັ້ນເພິ່ງນຶ່ງ ທ່ານອົງໃດບໍ່ເຫັນດ້ວຍ ທ່ານອົງນັ້ນເພິ່ງທັກ
ຫ້ວງ ປະຣິວາດ ໔ ເດືອນ ສົງໃຫ້ແລ້ວແກ່ຜູ້ມີຊື່ນີ້ເຊິ່ງເຄີຍເປັນອັນຍະເດຍຣະຖີ ສົງເຫັນດ້ວຍ
ຍ້ອນແນວນັ້ນຈຶ່ງນຶ່ງ ຂ້າພະເຈົ້າຂໍຖືເອົາຄວາມນຶ່ງນັ້ນເປັນມະຕິແນວນີ້

[໘໗] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ກຸນລະບຸດຜູ້ເຄີຍເປັນອັນຍະເດຍຣະຖີ ເປັນຜູ້ປະຕິບັດໃຫ້ສົງຍິນດີ
ແນວນີ້ ເປັນຜູ້ປະຕິບັດບໍ່ເຮັດໃຫ້ສົງຍິນດີແນວນີ້

ຂໍປະຕິບັດທີ່ບໍ່ເຮັດໃຫ້ສົງຍິນດີ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ກຳກຸນລະບຸດຜູ້ເຄີຍເປັນອັນຍະເດຍຣະຖີຊື່ວ່າ ເປັນຜູ້ປະຕິບັດບໍ່ເຮັດໃຫ້ສົງ
ຍິນດີເປັນແນວໃດ?

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ໃນກໍລະນີນີ້ ກຸນລະບຸດຜູ້ເຄີຍເປັນອັນຍະເດຍຣະຖິ ເຂົ້າໝູ່ບ້ານເຊົ້າເກີນ ໄປກັບສາຍເກີນໄປ ແມ່ນແນວນີ້ ກໍຊື່ວ່າເປັນຜູ້ປະຕິບັດບໍ່ເຮັດໃຫ້ສົງຍິນດີ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອີກປະການໜຶ່ງ ກຸນລະບຸດຜູ້ເຄີຍເປັນອັນຍະເດຍຣະຖິ ເປັນຜູ້ມີຍິງ ແພດສະຫຍາເປັນໂຄຈອນ ມີແມ່ໝ້າຍເປັນໂຄຈອນ ມີສາວເທື່ອເປັນໂຄຈອນ ມີບັນເດາະເປັນໂຄຈອນ ຫຼື ມີພິກຂຸນີເປັນໂຄຈອນ ແມ່ນແນວນີ້ກໍຊື່ວ່າເປັນຜູ້ປະຕິບັດບໍ່ເຮັດໃຫ້ສົງຍິນດີ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອີກປະການໜຶ່ງ ກຸນລະບຸດຜູ້ເຄີຍເປັນອັນຍະເດຍຣະຖິ ເປັນຜູ້ບໍ່ດຸໝັ່ນ ຂີ້ຄ້ານໃນການງານໃຫຍ່ນ້ອຍຂອງເພື່ອນພົມມະຈາຣີທັງຫຼາຍ ບໍ່ປະກອບດ້ວຍປັນຍາເຄື່ອງ ພິຈາລະນາອັນເປັນອຸປາຍໃນການງານເຫຼົ່ານັ້ນ ບໍ່ອາດຈະເຮັດ ບໍ່ອາດຈະຈັດ ແມ່ນແນວນີ້ກໍຊື່ວ່າ ເປັນຜູ້ປະຕິບັດບໍ່ເຮັດໃຫ້ສົງຍິນດີ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອີກປະການໜຶ່ງ ກຸນລະບຸດຜູ້ເຄີຍເປັນອັນຍະເດຍຣະຖິ ເປັນຜູ້ບໍ່ມີສັນທະ ແຮງກ້າໃນອຸດເທດ ໃນປະຣິບຸດສາ ໃນອະທິສິນ ອະທິຈິດ ອະທິປັນຍາ ແມ່ນແນວນີ້ກໍຊື່ວ່າເປັນ ຜູ້ປະຕິບັດບໍ່ເຮັດໃຫ້ສົງຍິນດີ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອີກປະການໜຶ່ງ ກຸນລະບຸດຜູ້ເຄີຍເປັນອັນຍະເດຍຣະຖິອອກຈາກລັດທິ ຂອງຄູໃດ ເມື່ອມີຜູ້ກ່າວຕິຕຽນຄູນັ້ນ ກ່າວຕິຕຽນຄວາມເຫັນຂອງຄູນັ້ນ ຄວາມພໍໃຈຂອງຄູນັ້ນ ຄວາມພໍໃຈຂອງຄູນັ້ນ ຄວາມຢືດຖືຂອງຄູນັ້ນ ກໍໂກດ ບໍ່ພໍໃຈ ບໍ່ຖືກໃຈ ເມື່ອມີຜູ້ກ່າວຕິຕຽນພຣະ ພຸດທະ ພຣະທຳ ຫຼື ພຣະສົງ ກັບພໍໃຈ ລ່າເລີງ ພໍໃຈ ຫຼື ອອກຈາກລັດທິຂອງຄູໃດ ເມື່ອມີຜູ້ ກ່າວສັນເສີນຄູນັ້ນ ກ່າວສັນເສີນຄວາມເຫັນຂອງຄູນັ້ນ ຄວາມພໍໃຈຂອງຄູນັ້ນ ຄວາມພໍໃຈຂອງຄູ ນັ້ນ ຄວາມຢືດຖືຂອງຄູນັ້ນ ຍ່ອມພໍໃຈ ລ່າເລີງ ຍິນດີ ເມື່ອກ່າວສັນເສີນພຣະພຸດທະ ພຣະທຳ ຫຼື ພຣະສົງ ກັບໂກດ ບໍ່ພໍໃຈ ບໍ່ຍິນດີ ທັງຫຼາຍເຫຼົ່ານີ້ ເປັນເຄື່ອງສອບສວນໃນຂໍ້ປະຕິບັດທີ່ບໍ່ ຊວນໃຫ້ສົງຍິນດີຂອງກຸນລະບຸດຜູ້ເຄີຍເປັນອັນຍະເດຍຣະຖິ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ກໍກຸນລະບຸດຜູ້ເຄີຍເປັນອັນຍະເດຍຣະຖິ ຊື່ວ່າເປັນຜູ້ປະຕິບັດບໍ່ເຮັດໃຫ້ສົງ ຍິນດີແນວນີ້ ກຸນລະບຸດຜູ້ເຄີຍເປັນອັນຍະເດຍຣະຖິຜູ້ປະຕິບັດບໍ່ເຮັດໃຫ້ສົງຍິນດີແນວນີ້ມາແລ້ວ ບໍ່ເພິ່ງໃຫ້ອຸປະສົມບົດ

ຂໍ້ປະຕິບັດທີ່ໃຫ້ສົງຍິນດີ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ກໍກຸນລະບຸດຜູ້ເຄີຍເປັນອັນຍະເດຍຣະຖິຊື່ວ່າ ເປັນຜູ້ປະຕິບັດໃຫ້ສົງຍິນດີ ແນວໃດ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ໃນກໍລະນີນີ້ ກຸນລະບຸດຜູ້ເຄີຍເປັນອັນຍະເດຍຣະຖິນີ້ ເຂົ້າໝູ່ບ້ານບໍ່ເຊົ້າ ໂພດ ກັບບໍ່ສາຍຫຼາຍ ແມ່ນແນວນີ້ກໍຊື່ວ່າເປັນຜູ້ປະຕິບັດໃຫ້ສົງຍິນດີ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອີກປະການໜຶ່ງ ກຸນລະບຸດຜູ້ເຄີຍເປັນອັນຍະເດຍຣະຖີ ບໍ່ເປັນຜູ້ມີຍິງ ແພດສະຫຍາເປັນໂຄຈອນ ບໍ່ມີແມ່ໝ້າຍເປັນໂຄຈອນ ບໍ່ມີສາວເທື່ອເປັນໂຄຈອນ ບໍ່ມີບັນເດາະ ເປັນໂຄຈອນ ຫຼື ບໍ່ມີພິກຂຸນີເປັນໂຄຈອນ ແມ່ນແນວນີ້ ກໍຊື່ວ່າເປັນຜູ້ປະຕິບັດໃຫ້ສົງຍິນດີ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອີກປະການໜຶ່ງ ກຸນລະບຸດຜູ້ເຄີຍເປັນອັນຍະເດຍຣະຖີ ເປັນຜູ້ດຸໝັ່ນ ບໍ່ ຂີ້ຄ້ານໃນການງານໃຫຍ່ນ້ອຍຂອງເພື່ອນພົມມະຈາຣີທັງຫຼາຍ ປະກອບດ້ວຍປັນຍາເຄື່ອງ ພິຈາລະນາອັນເປັນອຸບາຍໃນການງານເຫຼົ່ານັ້ນ ອາດຈະເຮັດ ອາດຈະຈັດ ແມ່ນແນວນີ້ກໍຊື່ວ່າ ເປັນຜູ້ປະຕິບັດໃຫ້ສົງຍິນດີ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອີກປະການໜຶ່ງ ກຸນລະບຸດຜູ້ເຄີຍເປັນອັນຍະເດຍຣະຖີ ເປັນຜູ້ມີສັນທະ ແຮງກ້າໃນອຸດເທດ ໃນປະຣິບຸດສາ ໃນອະທິສິນ ອະທິຈິດ ອະທິປັນຍາ ແມ່ນແນວນີ້ກໍຊື່ວ່າເປັນ ຜູ້ປະຕິບັດໃຫ້ສົງຍິນດີ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອີກປະການໜຶ່ງ ກຸນລະບຸດຜູ້ເຄີຍເປັນອັນຍະເດຍຣະຖີອອກຈາກລັດທິ ຂອງຄູໄດ ເມື່ອມີຜູ້ກ່າວຕິຕຽນຄູນັ້ນ ກ່າວຕິຕຽນຄວາມເຫັນຂອງຄູນັ້ນ ຄວາມພໍໃຈຂອງຄູນັ້ນ ຄວາມຖືກໃຈຂອງຄູນັ້ນ ຄວາມຍືດຖືຂອງຄູນັ້ນ ຍ່ອມພໍໃຈ ລ່າເລີງ ຍິນດີ

ເມື່ອເຂົາກ່າວຕິຕຽນພຣະພຸດທະ ພຣະທຳ ຫຼື ພຣະສົງ ກັບໂກດ ບໍ່ພໍໃຈ ບໍ່ຍິນດີ ຫຼື ອອກຈາກລັດທິຂອງຄູໄດ ເມື່ອເຂົາກ່າວສັນເສີນຄູນັ້ນ ກ່າວສັນເສີນຄວາມເຫັນຂອງຄູນັ້ນ ຄວາມພໍໃຈຂອງຄູນັ້ນ ຄວາມຖືກໃຈຂອງຄູນັ້ນ ຄວາມຍືດຖືຂອງຄູນັ້ນ ຍ່ອມໂກດ ບໍ່ພໍໃຈ ບໍ່ຍິນດີ ເມື່ອເຂົາກ່າວສັນເສີນພຣະພຸດທະ ພຣະທຳ ຫຼື ພຣະສົງ ຍ່ອມພໍໃຈ ລ່າເລີງ ຍິນດີ ຂໍ້ນີ້ເປັນ ເຄື່ອງສອບສວນໃນຂໍ້ປະຕິບັດທີ່ຊວນໃຫ້ສົງຍິນດີຂອງກຸນລະບຸດຜູ້ເຄີຍເປັນອັນຍະເດຍຣະຖີ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ກໍກຸນລະບຸດຜູ້ເຄີຍເປັນອັນຍະເດຍຣະຖີຊື່ວ່າເປັນຜູ້ປະຕິບັດໃຫ້ສົງຍິນດີ ເປັນແນວນີ້ ກຸນລະບຸດຜູ້ເຄີຍເປັນອັນຍະເດຍຣະຖີຜູ້ປະຕິບັດໃຫ້ສົງຍິນດີແນວນີ້ ມາແລ້ວ ເພິ່ງ ໃຫ້ອຸປະສົມບົດ

ເລື່ອງອັນຍະເດຍຣະຖີເບື້ອຍບໍ່ແຖຜົມ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຖ້າກຸນລະບຸດຜູ້ເຄີຍເປັນອັນຍະເດຍຣະຖີເບື້ອຍກາຍມາ ເພິ່ງສະແຫວງຫາ ຈິວອນເຊິ່ງມີອຸປັດຊາເປັນເຈົ້າຂອງ ຖ້າຍັງບໍ່ແຖຜົມມາ ສົງເພິ່ງອະປະໂລກເພື່ອແຖຜົມ

ເລື່ອງຊະດິນບູຊາໄຟ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພວກຊະດິນບູຊາໄຟມາແລ້ວ ເພິ່ງໃຫ້ອຸປະສົມບົດ ບໍ່ຕ້ອງໃຫ້ປະຣິວາດ ແກ່ພວກທ່ານ ຂໍ້ນັ້ນຍ້ອນເຫດໃດ ຍ້ອນຊະດິນເຫຼົ່ານັ້ນເປັນກຳມະວາທີ ເປັນກິຣິຍະວາທີ

ເລື່ອງອັນຍະເດຍຣະຖິສາກະຍະ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຖ້າສາກະຍະໂດຍກຳເນີດເຄີຍເປັນອັນຍະເດຍຣະຖິມາ ສາກະຍະນັ້ນເມື່ອມາແລ້ວ ເພິ່ງໃຫ້ອຸປະສົມບົດ ບໍ່ຕ້ອງໃຫ້ປະຣິວາດແກ່ສາກະຍະນັ້ນ ເຮົາໃຫ້ສິດພິເສດສ່ວນນີ້ ສະເພາະແກ່ໝູ່ຍາດ

ອັນຍະຕິດຖິຍະປຸບພະກະຖາ ຈົບ

ພານະວານທີ ໗ ຈົບ

໒໖. ປັນຈາພາດວັດຖຸ

ວ່າດ້ວຍອາພາດ ໕ ຊະນິດ

ເລື່ອງອັນຕະຣາຍິກະທຳ

[໘໘] ສະໄໝນັ້ນ ໃນແຄວ້ນມະຄົດເກີດໂຮກລະບາດຂຶ້ນ ໕ ຊະນິດ ຄື (໑) ໂຮກຂີ້ທູດ (໒) ໂຮກຝີ (໓) ໂຮກກາກ (໔) ໂຮກມອງຄໍ່າ (໕) ໂຮກລົມບ້າໝູ ພວກມະນຸດຖືກໂຮກ ໕ ຊະນິດບຽດບຽນ ພາກັນໄປຫາໝໍຊີວິກໂກມາຣະພັດ ກ່າວວ່າ “ຂໍໂອກາດ ທ່ານໝໍຊ່ອຍຮັກສາພວກຂ້າພະເຈົ້າດ້ວຍເທີນ”

ໝໍຊີວິກ ໂກມາຣະພັດກ່າວວ່າ “ທ່ານທັງຫຼາຍ ເຮົາມີກິດຫຼາຍ ມີງານຕ້ອງເຮັດຫຼາຍ ພຣະເຈົ້າພິມພິສານຈອມທັບມະຄົດຣັດ ພຣະສະໜົມ ແລະ ພິກຂຸສົງມີພຣະພຸດທະເຈົ້າເປັນປະມຸກ ເຮົາກໍຕ້ອງພະຍາບານ ເຮົາບໍ່ສາມາດຮັກສາໄດ້

ມະນຸດເຫຼົ່ານັ້ນກ່າວວ່າ “ທ່ານໝໍ ຊັບສົມບັດຍົກໃຫ້ທ່ານທັງໝົດ ແລະພວກຂ້າພະເຈົ້າຍອມເປັນຂ້າທາດຂອງທ່ານ ຂໍໂອກາດ ຂໍຄວາມກະລຸນາຮັກສາພວກຂ້າພະເຈົ້າດ້ວຍເທີນ

ໝໍຊີວິກໂກມາຣະພັດຕອບວ່າ “ທ່ານທັງຫຼາຍ ເຮົາມີກິດຫຼາຍ ມີງານຕ້ອງເຮັດຫຼາຍ ພຣະເຈົ້າພິມພິສານຈອມທັບມະຄົດຣັດ ນາງສະໜົມ ແລະພິກຂຸສົງມີພຣະພຸດທະເຈົ້າເປັນປະມຸກ ເຮົາກໍຕ້ອງພະຍາບານ ເຮົາບໍ່ສາມາດຮັກສາ (ພວກທ່ານ) ໄດ້

ຂະນະນັ້ນ ມະນຸດເຫຼົ່ານັ້ນມີຄວາມຄິດດັ່ງນີ້ວ່າ “ພຣະສະມະນະເຊື້ອສາຍສາກະຍະບຸດ ເຫຼົ່ານີ້ມີລັກສະນະນິໄສດີ ປະພຶດຮຽບຮ້ອຍ ບໍ່ຮິໂພກອາຫານດີ ນອນໃນຫ້ອງດີ ຖ້າຈັ່ງໃດແລ້ວ ພວກເຮົາເພິ່ງບັນພະຊາໃນພວກສະມະນະເຊື້ອສາຍສາກະຍະບຸດນັ້ນດີກວ່າ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຈັກ

ພະຍາບານພວກເຮົາ ແລະໝໍຊີວິກໂກມາຣະພັດຈັກຮັກສາ” ຕໍ່ມາ ຈຶ່ງເຂົ້າໄປຂໍບັນພະຊາ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ໄດ້ໃຫ້ບັນພະຊາໃຫ້ອຸປະສົມບົດ ພວກພິກຂຸ ກໍຕ້ອງພະຍາບານ ແລະໝໍຊີວິກໂກມາຣະພັດກໍຕ້ອງຮັກສາພວກເຂົາ

ເມື່ອຕໍ່ມາ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພະຍາບານພິກຂຸໄຂ້ເປັນຈຳນວນຫຼາຍ ເປັນຜູ້ຫຼາຍດ້ວຍການຂໍຫຼາຍດ້ວຍການອອກປາກຂໍວ່າ “ຈົ່ງໃຫ້ອາຫານສຳລັບພິກຂຸຜູ້ເປັນໄຂ້ ຈົ່ງໃຫ້ອາຫານສຳລັບພິກຂຸພະຍາບານໄຂ້ ຈົ່ງໃຫ້ຢາສຳລັບພິກຂຸຜູ້ເປັນໄຂ້

ແມ່ນໝໍຊີວິກໂກມາຣະພັດຍ້ອນເອົາແຕ່ຮັກສາພິກຂຸໄຂ້ເປັນຈຳນວນຫຼາຍ ຈຶ່ງປະຕິບັດຮາຊະການບາງຢ່າງບົກຜ່ອງ

[໘໙] ຝ່າຍບຸຣຸດຄົນໜຶ່ງຖືກໂຮກ ໕ ຊະນິດບຽດບຽນ ກໍເຂົ້າໄປຫາໝໍຊີວິກໂກມາຣະພັດຮຽນວ່າ “ຂໍໂອກາດ ທ່ານໝໍ ຊ່ອຍຮັກສາຂ້າພະເຈົ້າດ້ວຍເທີນ”

ໝໍຊີວິກໂກມາຣະພັດກ່າວວ່າ “ທ່ານ ເຮົາມີກິດຫຼາຍ ມີງານຕ້ອງເຮັດຫຼາຍ ພຣະເຈົ້າພິມພິສານຈອມທັບມະຄົດຣັດ ພຣະສະໜົມ ແລະພິກຂຸສົງມີພຣະພຸດທະເຈົ້າເປັນປະມຸກ ເຮົາກໍຕ້ອງພະຍາບານ ເຮົາບໍ່ສາມາດຮັກສາທ່ານໄດ້

ທ່ານໝໍ ຊັບສົມບັດຍົກໃຫ້ທ່ານທັງໝົດ ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຈັກຍອມເປັນຂ້າທາດຂອງທ່ານຂໍໂອກາດ ໂຜດຮັກສາຂ້າພະເຈົ້າດ້ວຍເທີນ

ທ່ານ ເຮົາມີກິດຫຼາຍ ມີງານຕ້ອງເຮັດຫຼາຍ ພຣະເຈົ້າພິມພິສານຈອມທັບມະຄົດຣັດ ນາງສະໜົມແລະພິກຂຸສົງມີພຣະພຸດທະເຈົ້າເປັນປະມຸກ ເຮົາກໍຕ້ອງພະຍາບານ ເຮົາບໍ່ສາມາດຮັກສາໄດ້

ຂະນະນັ້ນ ບຸຣຸດນັ້ນ ມີຄວາມຄິດດັ່ງນີ້ວ່າ “ພຣະສະມະນະເຊື້ອສາຍພຣະສາກບຸດເຫຼົ່ານີ້ມີລັກສະນະນິໄສດີ ປະພຶດຮຽບຮ້ອຍ ບໍ່ຮີໂພກອາຫານດີ ນອນໃນຫ້ອງດີ ຖ້າຈຶ່ງໃດພວກເຮົາເພິ່ງບັນພະຊາໃນພວກສະມະນະເຊື້ອສາຍສາກະຍະບຸດ ໃນທີ່ນັ້ນພິກຂຸທັງຫຼາຍຈັກພະຍາບານ ແລະໝໍຊີວິກໂກມາຣະພັດຈັກຮັກສາ ເມື່ອເຮົາຫາຍຈາກໂຮກແລ້ວຄອຍສຶກ” ຈຶ່ງເຂົ້າໄປຂໍການບັນພະຊາ ພິກຂຸທັງຫຼາຍໄດ້ໃຫ້ບັນພະຊາໃຫ້ອຸປະສົມບົດ ເມື່ອແລ້ວພວກພິກຂຸກໍຕ້ອງພະຍາບານ ແລະໝໍຊີວິກໂກມາຣະພັດກໍຕ້ອງຮັກສາ ພວກເຂົາຫາຍຈາກໂຮກແລ້ວໄດ້ສຶກອອກໄປສາ

ໝໍຊີວິກໂກມາຣະພັດ ເຫັນບຸຣຸດເຫຼົ່ານັ້ນສຶກອອກໄປ ຈຶ່ງຖາມວ່າ “ທ່ານໄດ້ບັນພະຊາໃນໝູ່ພິກຂຸບໍ່ແມ່ນບໍ?”

ບຸຣຸດນັ້ນ ຕອບວ່າ “ແມ່ນແລ້ວ ຂ້ານ້ອຍ”

ທ່ານເຮັດແນວນັ້ນ ເຮັດຫຍັງ?

ບຸຣຸດນັ້ນ ໄດ້ບອກເລື່ອງນັ້ນໃຫ້ໝໍຊີວິກໂກມາຣະພັດຮູ້ ໝໍຊີວິກໂກມາຣະພັດຈຶ່ງຕຳໜີປະນາມ ໂພນທະນາວ່າ “ເປັນຫຍັງ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຈຶ່ງໃຫ້ກຸນລະບຸດຜູ້ຖືກໂຣກ ໔ ຊະນິດບຽດບຽນບັນພະຊານ” ແລ້ວເຂົ້າໄປເຝົ້າພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ເຖິງທີ່ປະທັບ ເມື່ອເຖິງແລ້ວ ໄດ້ຖວາຍບັງຄົມພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າແລ້ວນັ້ງ ໃນບ່ອນສົມຄວນ ຂາບທູນວ່າ “ຂໍປະທານພຣະວະໂຣກາດ ຂໍພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທັງຫຼາຍ ບໍ່ເພິ່ງໃຫ້ກຸນລະບຸດຜູ້ຖືກໂຣກ ໔ ຊະນິດບຽດບຽນບັນພະຊາ ດ້ວຍເທີນ ຂ້ານ້ອຍ

ຄັ້ງນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ຊົງຊີ້ແຈ້ງໃຫ້ໝໍຊີວິກໂກມາຣະພັດເຫັນແຈ້ງ ຊວນໃຫ້ຍາກຮັບໄປປະຕິບັດ ຊຸກຍູ້ໃຈໃຫ້ອາດຫານແກ່ກ້າ ປອບປະໂລມໃຈໃຫ້ສົດຊື່ນລ່າເລີງດ້ວຍທຳມິກະຖາ ແລ້ວ ລຳດັບນັ້ນ ໝໍຊີວິກໂກມາຣະພັດເຊິ່ງພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຊົງຊີ້ແຈ້ງໃຫ້ເຫັນແຈ້ງ ຊວນໃຫ້ຍາກຮັບໄປປະຕິບັດ ຊຸກຍູ້ໃຈໃຫ້ອາດຫານແກ່ກ້າ ປອບປະໂລມໃຈໃຫ້ສົດຊື່ນລ່າເລີງດ້ວຍທຳມິກະຖາ ແລ້ວ ຈຶ່ງລຸກຈາກທີ່ນັ້ງຖວາຍບັງຄົມພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ກະທຳປະທັກຂົນຈາກໄປ

ຊົງທຳມຄົນເປັນໂຣກຕິດຕໍ່ບັນພະຊາ

ຄັ້ງນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ຊົງສະແດງທຳມິກະຖາຍ້ອນເລື່ອງນີ້ເປັນຕົ້ນເຫດ ແລ້ວຮັບສັງກັບພິກຂຸທັງຫຼາຍວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ກຸນລະບຸດຜູ້ຖືກໂຣກ ໔ ຊະນິດບຽດບຽນ ບໍ່ເພິ່ງໃຫ້ບັນພະຊາ ອົງໃດໃຫ້ບັນພະຊາ ຕ້ອງອາບັດທຸກກົດ

໒໗. ຣາຊະພະຕະວັດຖຸ

ວ່າດ້ວຍຣາຊະພັດບັນພະຊາ

ພຣະເຈົ້າພິມພິສານທູນຂໍອະນຸຍາດ

[໙໐] ສະໄໝນັ້ນ ເຂດຊາຍແດນຂອງພຣະເຈົ້າພິມພິສານ ຈອມທັບມະຄົດຣັດເກີດຄວາມວຸ້ນວາຍຂຶ້ນ ພຣະອົງຊົງຮັບສັງກັບເຫຼົ່າມະຫາອຳໝາດຜູ້ເປັນແມ່ທັບນາຍກອງວ່າ “ທ່ານທັງຫຼາຍ ຈຶ່ງໄປປາບປາມເຂດຊາຍແດນໃຫ້ສະງົບ” ເຫຼົ່າມະຫາອຳໝາດ ຜູ້ເປັນແມ່ທັບນາຍກອງ ທູນຮັບສະໜອງພຣະກະແສຮັບສັງຂອງພຣະເຈົ້າພິມພິສານຈອມທັບມະຄົດຣັດ

ຂະນະນັ້ນ ພວກທະຫານທີ່ມີຊື່ສຽງຕ່າງມີຄວາມວິຕົກວ່າ ພວກເຮົາຍືນດີໃນການຮົບ ຕ້ອງໄດ້ເຮັດບາບກຳ ແລະຈະປະສົບສິ່ງບໍ່ແມ່ນບຸນເປັນຈຳນວນຫຼາຍ ດ້ວຍອຸບາຍແນວໃດນີ້ ພວກເຮົາຈະເພິ່ງເວັ້ນຈາກກຳຊົ່ວ ແລະເຮັດກຳດີໄດ້ນີ້?

ທະຫານເຫຼົ່ານັ້ນ ຈຶ່ງມີຄວາມຄິດວ່າ “ພຣະສະມະນະເຊື້ອສາຍສາກະຍະບຸດເຫຼົ່ານີ້

ປະພຶດທຳ ປະພຶດສະງົບ ປະພຶດພົມມະຈັນ ກ່າວວາຈາສັດ ມີສິນ ມີກັນລະຍານະທຳ ຖ້າພວກ ເຮົາຈະເພິ່ງບັນພະຊາໃນພວກສະມະນະ ເຊື້ອສາຍພຣະສາກະຍະບຸດແລ້ວ ດ້ວຍອຸບາຍແນວນີ້ ພວກເຮົາຈະເພິ່ງເວັ້ນຈາກກຳຊົ່ວ ແລະເຮັດກຳດີໄດ້” ຈຶ່ງພາກັນເຂົ້າໄປຂໍການບັນພະຊາ ພິກຂຸ ທັງຫຼາຍ ໄດ້ໃຫ້ບັນພະຊາໃຫ້ອຸປະສົມບົດ ເຫຼົ່າມະຫາອຳໝາດຜູ້ເປັນແມ່ທັບນາຍກອງ ຖາມ ພວກຣາຊະພັດວ່າ “ທະຫານຜູ້ມີຊື່ນີ້ ແລະ ມີຊື່ນີ້ຫາຍໄປໄສໝົດແລ້ວ”

ພວກຣາຊະພັດຮຽນວ່າ “ທະຫານຜູ້ມີຊື່ນີ້ ແລະ ມີຊື່ນີ້ ໄດ້ພາກັນໄປບັນພະຊາໃນໝູ່ພິກ ຊຸແລ້ວໝົດແລ້ວ ຂ້ານ້ອຍ”

ເຫຼົ່າມະຫາອຳໝາດ ຜູ້ເປັນແມ່ທັບນາຍກອງ ພາກັນຕຳໜີ ປະນາມ ໂພນທະນາວ່າ “ເປັນຫຍັງ ພຣະສະມະນະເຊື້ອສາຍສາກະຍະບຸດທັງຫຼາຍ ຈຶ່ງໄດ້ໃຫ້ພວກຣາຊະພັດບັນພະຊານີ້ ແລ້ວນຳເລື່ອງນີ້ໄປຂາບທູນພຣະເຈົ້າພົມພິສານ ຈອມທັບມະຄົດຣັດໃຫ້ຊົງຊາບ”

ເລື່ອງພຣະເຈົ້າພົມພິສານທູນຂໍຫ້າມໃຫ້ຣາຊະພັດບັນພະຊາ

ລຳດັບນັ້ນ ພຣະເຈົ້າພົມພິສານຈອມທັບມະຄົດຣັດໄດ້ຕັດຖາມຄະນະມະຫາອຳໝາດຜູ້ ພິພາກສາວ່າ “ທ່ານ ພິກຂຸອົງໃດ ໃຫ້ຜູ້ທີ່ເປັນຣາຊະພັດບັນພະຊາ ພິກຂຸອົງນັ້ນຕ້ອງໂທດ ສະຖານໃດ?”

ຄະນະມະຫາອຳໝາດ ຜູ້ພິພາກສາຂາບບັງຄົມທູນວ່າ “ຂໍເດຊະ ພຣະອຸປັດຊາຕ້ອງຖືກ ຕັດຫົວ ພຣະອະນຸສາວະນາຈານຕ້ອງຖືກດຶງລີ້ນ ພຣະຄະນະປູຣະກະຕ້ອງຖືກຫັກດູກຂ້າງໄປ ແຖວໜຶ່ງ ຂ້ານ້ອຍ

ຕໍ່ມາ ພຣະເຈົ້າພົມພິສານຈອມທັບມະຄົດຣັດ ໄດ້ສະເດັດໄປເຝົ້າພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ເຖິງທີ່ປະທັບ ເມື່ອເຖິງແລ້ວ ໄດ້ຖວາຍບັງຄົມພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າແລ້ວ ປະທັບນັ່ງໃນບ່ອນ ສົມຄວນ

ພຣະເຈົ້າພົມພິສານຈອມທັບມະຄົດຣັດ ຜູ້ປະທັບນັ່ງໃນບ່ອນສົມຄວນແລ້ວ ໄດ້ຂາບທູນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າດັ່ງນີ້ວ່າ “ພຣະຣາຊາທັງຫຼາຍ ຜູ້ບໍ່ຊົງສັດທາ ບໍ່ເຫຼື້ອມໃສມີຢູ່ ພຣະຣາຊາ ເຫຼົ່ານັ້ນ ຈະເພິ່ງລົບກວນເຫຼົ່າພິກຂຸດ້ວຍເຫດພຽງເລັກນ້ອຍໄດ້ ຂໍປະທານພຣະວະໂຣກາດ ຂໍ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທັງຫຼາຍ ບໍ່ເພິ່ງໃຫ້ຣາຊະພັດບັນພະຊາເທີນ ຂ້ານ້ອຍ”

ລຳດັບນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ຊົງຊື້ແຈ້ງໃຫ້ພຣະເຈົ້າພົມພິສານຈອມທັບມະຄົດຣັດ ເຫັນແຈ້ງ ຊວນໃຫ້ຍາກຮັບໄປປະຕິບັດ ຊຸກຍູ້ໃຈໃຫ້ອາດຫານແກ່ກ້າ ປອບປະໂລມໃຈໃຫ້ສົດ ຊື່ນລ່າເລີງດ້ວຍທຳມິກະຖາ

ເມື່ອພຣະເຈົ້າພິມພິສານຈອມທັບມະຄົດຣັດ ຜູ້ເຊິ່ງພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຊົງຊີ້ແຈ້ງໃຫ້ ເຫັນແຈ້ງ ຊວນໃຫ້ຍາກຮັບໄປປະຕິບັດ ຊຸກຍູ້ໃຈໃຫ້ອາດຫານແກ່ກ້າ ປອບປະໂລມໃຈໃຫ້ສົດ ຊື່ນ ລ່າເລີງດ້ວຍທຳມິກະຖາແລ້ວ ຖວາຍອະພິວາດພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າແລ້ວ ກະທຳ ປະທັກຂົນສະເດັດຈາກໄປ

ຄັ້ງນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ຊົງສະແດງທຳມິກະຖາຍ້ອນເລື່ອງນີ້ເປັນຕົ້ນເຫດ ແລ້ວ ຮັບສັ່ງກັບພິກຂຸທັງຫຼາຍວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຜູ້ເປັນຣາຊະພັດພິກຂຸບໍ່ເພິ່ງໃຫ້ບັນພະຊາ ອົງໃດໃຫ້ ບັນພະຊາ ຕ້ອງອາບັດທຸກກົດ

໒໘. ອົງຄຸລິມາລະໂຈຣະວັດຖຸ

ວ່າດ້ວຍໂຈນອົງຄຸລິມານບັນພະຊາ

[໙໑] ສະໄໝນັ້ນ ໂຈນອົງຄຸລິມານໄດ້ບັນພະຊາໃນໝູ່ພິກຂຸ ຊາວບ້ານເຫັນເຂົ້າຕ່າງຍ້ານກົວ ແດ່ ຕົກໃຈແດ່ ໜີໄປແດ່ ບົບໄປທາງອື່ນແດ່ ບົບໜ້າໄປແດ່ ປິດປະຕູແດ່ ຄົນທັງຫຼາຍ ພາກັນຕຳ ໜີ ປະນາມ ໂພນທະນາວ່າ “ເປັນຫຍັງ ພຣະສະມະນະເຊື້ອສາຍສາກະຍະບຸດທັງຫຼາຍຈຶ່ງໃຫ້ໂຈນ ທີ່ມີຊື່ໂດ່ງດັງບັນພະຊານັ້ນ?”

ເລື່ອງຫ້າມໂຈນມີຊື່ສຽງບັນພະຊາ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ໄດ້ຍິນຄົນເຫຼົ່ານັ້ນຕຳໜີ ປະນາມ ໂພນທະນາ ຈຶ່ງນຳເລື່ອງນີ້ໄປຂາບທູນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າໃຫ້ຊົງຊາບ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຮັບສັ່ງວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ໂຈນທີ່ມີຊື່ ໂດ່ງດັງ ບໍ່ເພິ່ງໃຫ້ບັນພະຊາ ອົງໃດໃຫ້ບັນພະຊາ ຕ້ອງອາບັດທຸກກົດ”

໒໙. ກາຣະເພທະກະໂຈຣະວັດຖຸ

ວ່າດ້ວຍໂຈນແຫກຄຸກບັນພະຊາ

[໙໒] ສະໄໝນັ້ນ ພຣະເຈົ້າພິມພິສານຈອມທັບມະຄົດຣັດ ຊົງມີພຣະບໍຣົມຣາຊານຸຍາດ ໄວ້ວ່າ “ກຸນລະບຸດເຫຼົ່າໃດໄດ້ບັນພະຊາໃນພວກພຣະສະມະນະ ເຊື້ອສາຍພຣະສາກະຍະບຸດ ກຸນລະບຸດເຫຼົ່ານັ້ນຜູ້ໃດ ຈະເຮັດຫຍັງບໍ່ໄດ້ ພຣະທຳອັນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດໄວ້ດີແລ້ວ ຈົ່ງ ປະພຶດພິມມະຈັນເພື່ອເຮັດທີ່ສຸດທຸກໂດຍຊອບເທົ່ານັ້ນ

ຄັ້ງນັ້ນ ບຸຣຸດຄົນໜຶ່ງກະທຳການໂຈຣະກຳແລ້ວຖືກເຈົ້າໜ້າທີ່ຈອງຈຳໄວ້ໃນຄຸກ ເຂົາແຫກ ຄຸກໜີໄປບັນພະຊາໃນໝູ່ພິກຂຸ ມະນຸດທັງຫຼາຍພົບເຂົ້າແລ້ວຈຶ່ງກ່າວແນວນີ້ວ່າ

ພິກຂຸອົງນີ້ ຄືໂຈນແຫກຄຸກຄົນນັ້ນແທ້ນໍ ຖ້າຈັ່ງຊັ້ນແລ້ວ ພວກເຮົາຈະຈັບພິກຂຸນັ້ນໄປ ມະນຸດບາງພວກກ່າວແນວນີ້ວ່າ “ທ່ານທັງຫຼາຍຢ່າໄດ້ກ່າວແນວນີ້ ພຣະເຈົ້າພິມພິສານຈອມທັບ ມະຄົດຣັດໄດ້ຊົງມີພຣະບໍຣົມຣາຊານຸຍາດໄວ້ວ່າ ກຸນລະບຸດເຫຼົ່າໃດໄດ້ບັນພະຊາໃນພວກສະມະ ນະເຊື້ອສາຍສາກະຍະບຸດ ກຸນລະບຸດເຫຼົ່ານັ້ນຜູ້ໃດຈະເຮັດຫຍັງບໍ່ໄດ້ ພຣະທຳອັນພຣະຜູ້ມີພຣະ ພາກເຈົ້າຕັດໄວ້ດີແລ້ວ ຈົ່ງປະພຶດພິມມະຈັນເພື່ອເຮັດທີ່ສຸດທຸກໂດຍຊອບເທົ່ນ”

ມະນຸດທັງຫຼາຍ ພາກັນຕຳໜີ ປະນາມ ໂພນທະນາວ່າ “ພຣະສະມະນະເຊື້ອສາຍສາກະ ຍະບຸດເຫຼົ່ານີ້ບໍ່ແມ່ນຜູ້ປົບໜີໄພ ຜູ້ໃດຈະເຮັດຫຍັງບໍ່ໄດ້ ເປັນຫຍັງ ພຣະສະມະນະເຊື້ອສາຍສາ ກະຍະບຸດທັງຫຼາຍ ຈົ່ງໃຫ້ໂຈນແຫກຄຸກບັນພະຊານໍ”

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຈຶ່ງນຳເລື່ອງນີ້ໄປຂາບທູນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າໃຫ້ຊົງຊາບ ພຣະຜູ້ ມີພຣະພາກເຈົ້າຮັບສັ່ງວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ໂຈນຜູ້ແຫກຄຸກບໍ່ເພິ່ງໃຫ້ບັນພະຊາ ອົງໃດໃຫ້ບັນພະ ຊາ ຕ້ອງອາບັດທຸກກົດ”

໓໐. ລິຂິຕະກະໂຈຣະວັດຖຸ

ວ່າດ້ວຍໂຈນຖືກອອກໝາຍຈັບບັນພະຊາ

[໙໖] ສະໄໝນັ້ນ ບຸຣຸດຄົນໜຶ່ງກະທຳໂຈຣະກຳແລ້ວໄດ້ໜີໄປບັນພະຊາໃນໝູ່ພິກຂຸ ແລະ ເຂົາຖືກເຈົ້າໜ້າທີ່ອອກໝາຍຈັບທົ່ວຣາຊະອານາຈັກວ່າ “ຖ້າພົບເຫັນເຂົາໃນທີ່ໃດ ເພິ່ງຂ້າຖິ້ມໃນ ທີ່ນັ້ນ” ມະນຸດທັງຫຼາຍ ເຫັນເຂົາຈຶ່ງກ່າວແນວນີ້ວ່າ “ພິກຂຸອົງນີ້ຄືໂຈນຜູ້ຖືກອອກໝາຍຈັບຄົນນັ້ນ ຖ້າຈັ່ງຊັ້ນແລ້ວ ພວກເຮົາຈະຂ້າພິກຂຸນັ້ນສາ”

ມະນຸດບາງພວກກ່າວແນວນີ້ວ່າ “ທ່ານທັງຫຼາຍ ຢ່າໄດ້ກ່າວແນວນີ້ ພຣະເຈົ້າພິມພິສານ ຈອມທັບມະຄົດຣັດໄດ້ຊົງມີພຣະບໍຣົມຣາຊານຸຍາດໄວ້ວ່າ ກຸນລະບຸດເຫຼົ່າໃດໄດ້ບັນພະຊາໃນ ພວກສະມະນະເຊື້ອສາຍສາກະຍະບຸດ ກຸນລະບຸດເຫຼົ່ານັ້ນຜູ້ໃດ ຈະເຮັດຫຍັງບໍ່ໄດ້ ພຣະທຳອັນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດໄວ້ດີແລ້ວ ຈົ່ງປະພຶດພິມມະຈັນເພື່ອເຮັດທີ່ສຸດທຸກໂດຍຊອບເທົ່ນ”

ມະນຸດທັງຫຼາຍພາກັນຕຳໜີ ປະນາມ ໂພນທະນາວ່າ “ພຣະສະມະນະເຊື້ອສາຍພຣະສາ ກະຍະບຸດເຫຼົ່ານີ້ປອດໄພ ຜູ້ໃດຈະເຮັດຫຍັງບໍ່ໄດ້ ເປັນຫຍັງ ພຣະສະມະນະເຊື້ອສາຍພຣະສາ ກະຍະບຸດ ຈົ່ງໃຫ້ໂຈນຜູ້ຖືກອອກໝາຍຈັບບັນພະຊານໍ”

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຈຶ່ງນຳເລື່ອງນີ້ໄປຂາບທູນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າໃຫ້ຊົງຊາບ ພຣະຜູ້ ມີພຣະພາກເຈົ້າຮັບສັ່ງວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ໂຈນຜູ້ຖືກອອກໝາຍຈັບບໍ່ເພິ່ງໃຫ້ບັນພະຊາ ອົງໃດ ໃຫ້ບັນພະຊາ ຕ້ອງອາບັດທຸກກົດ”

໓໑. ກະສາຫະຕະວັດຖຸ

ວ່າດ້ວຍບຸຣຸດຜູ້ຖືກຄັງນຳດ້ວຍຫວາຍບັນພະຊາ

[໙໔] ສະໄໝນັ້ນ ບຸຣຸດຄົນໜຶ່ງຖືກລົງອາຍາຄັງນຳດ້ວຍຫວາຍ ໄດ້ບັນພະຊາໃນໝູ່ພິກຂຸ ມະນຸດທັງຫຼາຍພາກັນຕຳໜີ ປະນາມ ໂພນທະນາວ່າ “ເປັນຫຍັງພຣະສະມະນະເຊື້ອສາຍ ພຣະສາກະຍະບຸດທັງຫຼາຍຈຶ່ງໃຫ້ບຸຣຸດຜູ້ຖືກລົງອາຍາຄັງນຳດ້ວຍຫວາຍບັນພະຊານຳ ພິກຂຸທັງຫຼາຍຈຶ່ງນຳເລື່ອງນີ້ໄປຂາບທູນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າໃຫ້ຊົງຊາບ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຮັບສັ່ງວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ບຸຣຸດຜູ້ຖືກລົງອາຍາຄັງນຳດ້ວຍຫວາຍ ບໍ່ເພິ່ງໃຫ້ບັນພະຊາ ອົງໃດໃຫ້ບັນພະຊາ ຕ້ອງອາບັດທຸກກົດ

໓໒. ລັກຂະນາຫະຕະວັດຖຸ

ວ່າດ້ວຍບຸຣຸດຖືກສັກໝາຍໂທດບັນພະຊາ

[໙໕] ສະໄໝນັ້ນ ບຸຣຸດຄົນໜຶ່ງຖືກລົງອາຍາສັກໝາຍໂທດໄດ້ບັນພະຊາໃນໝູ່ພິກຂຸ ມະນຸດທັງຫຼາຍພາກັນຕຳໜີ ປະນາມ ໂພນທະນາວ່າ “ເປັນຫຍັງ ພຣະສະມະນະເຊື້ອສາຍພຣະ ສາກະຍະບຸດທັງຫຼາຍ ຈຶ່ງໃຫ້ບຸຣຸດຜູ້ຖືກລົງອາຍາສັກໝາຍໂທດບັນພະຊານຳ”

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຈຶ່ງນຳເລື່ອງນີ້ໄປຂາບທູນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າໃຫ້ຊົງຊາບ ພຣະຜູ້ ມີພຣະພາກເຈົ້າຮັບສັ່ງວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ບຸຣຸດຜູ້ຖືກລົງອາຍາສັກໝາຍໂທດບໍ່ເພິ່ງໃຫ້ບັນພະຊາ ອົງໃດໃຫ້ບັນພະຊາ ຕ້ອງອາບັດທຸກກົດ”

໓໓. ອິນາຍິກະວັດຖຸ

ວ່າດ້ວຍລູກໜີ້ບັນພະຊາ

[໙໖] ສະໄໝນັ້ນ ຊາຍຜູ້ເປັນລູກໜີ້ຄົນໜຶ່ງໄດ້ໜີໄປບັນພະຊາໃນໝູ່ພິກຂຸ ພວກເຈົ້າຊັບ ພົບເຂົ້າຈຶ່ງກ່າວແນວນີ້ວ່າ “ພິກຂຸອົງນີ້ຄືລູກໜີ້ຂອງພວກເຮົາຄົນນັ້ນ ຖ້າຈັ່ງຊັ້ນແລ້ວ ພວກເຮົາ ຈຶ່ງຈັບພິກຂຸນັ້ນໄວ້”

ມະນຸດບາງພວກກ່າວແນວນີ້ວ່າ “ທ່ານທັງຫຼາຍ ຢ່າໄດ້ກ່າວແນວນັ້ນ ພຣະເຈົ້າພິມ ພິສານຈອມທັບມະຄົດຣັດ ໄດ້ຊົງມີພຣະບໍຣົມຣາຊານຸຍາດໄວ້ວ່າ ກຸນລະບຸດເຫຼົ່າໃດໄດ້ບັນພະຊາ ໃນພວກພຣະສະມະນະເຊື້ອສາຍພຣະສາກະຍະບຸດ ກຸນລະບຸດເຫຼົ່ານັ້ນຜູ້ໃດ ຈະເຮັດຫຍັງບໍ່ໄດ້

ພຣະທຳອັນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດໄວ້ດີແລ້ວ ຈົ່ງປະພຶດພົມມະຈັນເພື່ອເຮັດທີ່ສຸດທຸກໂດຍຊອບເທີ້ນ”

ມະນຸດທັງຫຼາຍພາກັນຕຳໜີ ປະນາມ ໂພນທະນາວ່າ “ພຣະສະມະນະເຊື້ອສາຍພຣະສາກະຍະບຸດເຫຼົ່ານີ້ປອດໄພ ຜູ້ໃດ ຈະເຮັດຫຍັງບໍ່ໄດ້ ເປັນຫຍັງພຣະສະມະນະເຊື້ອສາຍ ພຣະສາກະຍະບຸດທັງຫຼາຍຈຶ່ງໃຫ້ຄົນມີທີ່ບັນພະຊານ”

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຈຶ່ງນຳເລື່ອງນີ້ໄປຂາບທູນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າໃຫ້ຊົງຊາບ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຮັບສັ່ງວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຄົນມີທີ່ບໍ່ເພິ່ງໃຫ້ບັນພະຊາ ອົງໃດໃຫ້ບັນພະຊາ ຕ້ອງອາບັດທຸກກົດ”

໓໔. ທາຕະວັດຖຸ ວ່າດ້ວຍຂ້າທາດບັນພະຊາ

[໙໗] ສະໄໝນັ້ນ ຂ້າທາດຄົນໜຶ່ງໄດ້ໜີໄປບັນພະຊາໃນໝູ່ພິກຂຸ ພວກເຈົ້ານາຍພົບເຂົ້າ ຈຶ່ງກ່າວແນວນີ້ວ່າ “ພິກຂຸອົງນີ້ຄືຂ້າທາດຂອງພວກເຮົາຄົນນັ້ນ ຖ້າຈັ່ງຊັ້ນແລ້ວ ພວກເຮົາຈຶ່ງຈັບພິກຂຸນັ້ນໄວ້”

ມະນຸດບາງພວກກ່າວແນວນີ້ວ່າ “ທ່ານທັງຫຼາຍຢ່າໄດ້ກ່າວແນວນີ້ ຍ້ອນພຣະເຈົ້າພົມພິສານຈອມທັບມະຄົດຮັດໄດ້ ຊົງມີພຣະບໍລົມຣາຊານຸຍາດໄວ້ວ່າ ກຸນລະບຸດເຫຼົ່າໃດໄດ້ບັນພະຊາໃນພວກສະມະນະເຊື້ອສາຍພຣະສາກະຍະບຸດ ກຸນລະບຸດເຫຼົ່ານັ້ນຜູ້ໃດ ຈະເຮັດຫຍັງບໍ່ໄດ້ພຣະທຳອັນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດໄວ້ດີແລ້ວ ຈົ່ງປະພຶດພົມມະຈັນເພື່ອເຮັດທີ່ສຸດທຸກໂດຍຊອບເທີ້ນ”

ມະນຸດທັງຫຼາຍ ພາກັນຕຳໜີ ປະນາມ ໂພນທະນາວ່າ “ພຣະສະມະນະເຊື້ອສາຍພຣະສາກະຍະບຸດເຫຼົ່ານີ້ປອດໄພ ຜູ້ໃດຈະເຮັດຫຍັງບໍ່ໄດ້ ເປັນຫຍັງ ພຣະສະມະນະເຊື້ອສາຍ ພຣະສາກະຍະບຸດທັງຫຼາຍ ຈຶ່ງໃຫ້ຂ້າທາດບັນພະຊານ”

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຈຶ່ງນຳເລື່ອງນີ້ໄປຂາບທູນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າໃຫ້ຊົງຊາບພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຮັບສັ່ງວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຄົນເປັນຂ້າທາດບໍ່ເພິ່ງໃຫ້ບັນພະຊາ ອົງໃດໃຫ້ບັນພະຊາ ຕ້ອງອາບັດທຸກກົດ

໓໕. ກຳມາຣະພັນດະວັດຖຸ ວ່າດ້ວຍບຸດຊ່າງຄຳຜົມຈຸກຫ້າຫຍ່ອມບັນພະຊາ

[໙໘] ສະໄໝນັ້ນ ບຸດຊ່າງຄຳຫົວໂລ້ນຄົນໜຶ່ງຜິດຖຽງກັບມານດາບິດາ ໄດ້ໄປສູ່ອາຮາມບັນພະຊາໃນໝູ່ພິກຂຸ ຕໍ່ມາ ມານດາບິດາໄດ້ອອກຕາມຫາບຸດ ໄປເຖິງອາຮາມຖາມພິກຂຸທັງຫຼາຍວ່າ “ທ່ານໄດ້ພົບເດັກຊາຍມີຮູບຮ່າງແນວນີ້ແດ່ບໍ່? ຂ້ານ້ອຍ

ພວກພິກຂຸທີ່ບໍ່ຮູ້ເລີຍ ກໍກ່າວວ່າ “ພວກອາດຕະມາບໍ່ຮູ້”
ພວກພິກຂຸທີ່ບໍ່ເຫັນເລີຍກໍກ່າວວ່າ “ພວກອາດຕະມາບໍ່ເຫັນ”

ຂະນະມານດາບິດາຕາມຫາໄດ້ພົບບຸດບັນພະຊາໃນໝູ່ພິກຂຸຈຶ່ງພາກັນຕໍາໜີ ປະນາມ ໂພນທະນາວ່າ “ພຣະສະມະນະເຊື້ອສາຍພຣະສາກະຍະບຸດເຫຼົ່ານີ້ ບໍ່ມີຄວາມລະອາຍ ທຸສິນເວົ້າ ຕົວະ ຮູ້ຢູ່ແທ້ ໆ ກໍກ່າວວ່າ ພວກອາດຕະມາບໍ່ຮູ້ ເຫັນຢູ່ແທ້ ໆ ກໍກ່າວວ່າ ພວກອາດຕະມາບໍ່ ເຫັນ ເດັກນີ້ໄດ້ບັນພະຊາໃນໝູ່ພິກຂຸສາແລ້ວ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ໄດ້ຍິນມານດາບິດາຂອງບຸດຊ່າງຄໍາຜົມຈຸກຕໍາໜີ ປະນາມ ໂພນທະນາ ຈຶ່ງນໍາເລື່ອງນີ້ໄປຂາບທູນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າໃຫ້ຊົງຊາບ

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຮັບສັງວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເຮົາອະນຸຍາດໃຫ້ອະປະໂລກຕໍ່ສົງເພື່ອ ການແຖຜົມ”

໓໖. ອຸປາລິທາຣະກະວັດຖຸ

ວ່າດ້ວຍເດັກຊາຍອຸປາລິບັນພະຊາ

[໙໙] ສະໄໝນັ້ນ ໃນນະຄອນຣາຊະຄຣີມິເດັກຊາຍຜູ້ເປັນເພື່ອນກັນ ໑໗ ຄົນ ເດັກຊາຍອຸ ບາລີເປັນຫົວໜ້າຂອງເດັກເຫຼົ່ານັ້ນ ຄັ້ງນັ້ນ ມານດາບິດາຂອງເດັກຊາຍອຸບາລີໄດ້ປຶກສາກັນດັ່ງນີ້ ວ່າ “ເມື່ອພວກເຮົາລ່ວງລັບໄປ ເຈົ້າອຸບາລີຈະຢູ່ສຸກສະບາຍ ແລະບໍ່ລໍາບາກດ້ວຍວິທີໃດນໍ” ລໍາດັບນັ້ນ ມານດາບິດາຂອງເດັກຊາຍອຸບາລີໄດ້ປຶກສາກັນອີກວ່າ “ຖ້າເຈົ້າອຸບາລີຮຽນຂຽນໜັງສື ດ້ວຍວິທີແນວນີ້ ເມື່ອພວກເຮົາລ່ວງລັບໄປ ເຈົ້າອຸບາລີຈະຢູ່ສຸກສະບາຍ ແລະບໍ່ລໍາບາກ” ແຕ່ກໍວິ ຕົກໄປວ່າ “ຖ້າເຈົ້າອຸບາລີຮຽນຂຽນໜັງສື ນີ້ວິມີຈະເຈັບ ຖ້າເຈົ້າອຸບານຮຽນວິຊາຄໍານວນ ດ້ວຍ ວິທີແນວນີ້ ເມື່ອພວກເຮົາລ່ວງລັບໄປ ເຈົ້າອຸບາລີຈະຢູ່ສຸກສະບາຍ ແລະບໍ່ລໍາບາກ” ແລະວິຕົກ ອີກວ່າ “ຖ້າເຈົ້າອຸບາລີຈັກຮຽນວິຊາຄໍານວນ ກໍຈະເຈັບຫົວ ຖ້າເຈົ້າອຸບາລີຮຽນວິຊາກ່ຽວກັບການ ເງິນ ດ້ວຍວິທີແນວນີ້ ເມື່ອພວກເຮົາລ່ວງລັບໄປ ເຈົ້າອຸບາລີ ຈະຢູ່ສຸກສະບາຍ ແລະບໍ່ລໍາບາກ” ແລ້ວກໍວິຕົກອີກວ່າ “ຖ້າເຈົ້າອຸບາລີຮຽນວິຊາກ່ຽວກັບການເງິນ ໜ່ວຍຕາຈັກບອດ ພຣະສະມະນະ ເຊື້ອສາຍພຣະສາກະຍະບຸດເຫຼົ່ານີ້ ມີລັກສະນະນິໄສດີ ປະພຶດຮຽບຮ້ອຍ ບໍ່ຮີໂພກອາຫານດີ ນອນໃນຫ້ອງດີ ຖ້າເຈົ້າອຸບາລີໄດ້ບວດໃນສໍານັກພຣະສະມະນະເຊື້ອສາຍພຣະສາກະຍະບຸດ ດ້ວຍວິທີແນວນີ້ ເມື່ອພວກເຮົາລ່ວງລັບໄປ ເຈົ້າອຸບາລີຈະຢູ່ສຸກສະບາຍ ແລະບໍ່ລໍາບາກ”

ເດັກຊາຍອຸບາລີອອກບວດ

ເດັກຊາຍອຸບາລີໄດ້ຍິນຄໍາສົນທະນາຂອງມານດາບິດາ ເມື່ອແລ້ວເດັກຊາຍອຸບາລີຈຶ່ງໄດ້

ໄປຫາພວກເດັກນ້ອຍ ເຖິງທີ່ພັກ ເມື່ອເຖິງແລ້ວ ໄດ້ກ່າວກັບພວກເດັກນ້ອຍເຫຼົ່ານັ້ນ ດັ່ງນີ້ວ່າ ເພື່ອນທັງຫຼາຍ ມາເທີນ ພວກເຮົາຈະໄປບວດໃນສຳນັກພຣະສະມະນະເຊື້ອສາຍສາກະຍະບຸດ”

ເດັກເຫຼົ່ານັ້ນກ່າວວ່າ “ເພື່ອນເອີຍ ຖ້າເຈົ້າບວດ ພວກເຮົາກໍຈະບວດຄືກັນ”

ເມື່ອແລ້ວເດັກນ້ອຍເຫຼົ່ານັ້ນ ຕ່າງຄົນຕ່າງກໍເຂົ້າໄປຫາມານດາບິດາຂອງຕົນ ແລ້ວໄດ້ກ່າວຂໍອະນຸຍາດດັ່ງນີ້ວ່າ “ພໍ່ແມ່ໂຜດອະນຸຍາດໃຫ້ພວກລູກ ໆ ອອກຈາກເຮືອນໄປບວດເປັນບັນພະຊົດດ້ວຍເທີນ”

ມານດາບິດາຂອງເດັກເຫຼົ່ານັ້ນ ອະນຸຍາດດ້ວຍຄົດວ່າ “ເດັກພວກນີ້ຕ່າງພ້ອມໃຈມີຄວາມປາຖະໜາສິ່ງທີ່ດີງາມຄືກັນທຸກຄົນ

ພວກເດັກເຫຼົ່ານັ້ນຈຶ່ງເຂົ້າໄປຫາພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຂໍບັນພະຊາ ພິກຂຸທັງຫຼາຍໃຫ້ເດັກເຫຼົ່ານັ້ນບັນພະຊາອຸປະສົມບົດແລ້ວ

ເມື່ອເວລາໃກ້ຮຸ່ງແຈ້ງແຫ່ງຣາຕິ ພິກຂຸໃໝ່ເຫຼົ່ານັ້ນ ລຸກຂຶ້ນຮ້ອງໄຫ້ວ່າ “ທ່ານທັງຫຼາຍ ໂຜດໃຫ້ເຂົ້າຕົ້ມ ໂຜດໃຫ້ເຂົ້າສຸກ ໂຜດໃຫ້ຂອງຫຍ້າ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ກ່າວແນວນີ້ວ່າ “ທ່ານທັງຫຼາຍ ຖ້າໃຫ້ສະຫວ່າງສາກ່ອນ ຖ້າມີເຂົ້າຕົ້ມ ພວກທ່ານຈະໄດ້ສັນ ຖ້າມີເຂົ້າສຸກ ພວກທ່ານຈະໄດ້ສັນ ຖ້າມີຂອງຫຍ້າ ພວກທ່ານຈະໄດ້ຫຍ້າ ແຕ່ຖ້າເຂົ້າຕົ້ມເຂົ້າສຸກ ຫຼື ຂອງຫຍ້າບໍ່ມີ ພວກທ່ານຕ້ອງທຽວບິນທະບາດມາສັນພິກຂຸໃໝ່ເຫຼົ່ານັ້ນ ອັນພິກຂຸທັງຫຼາຍກ່າວຢູ່ແນວນີ້ ກໍຍັງພາກັນຮ້ອງໄຫ້ ວ່າ

ທ່ານທັງຫຼາຍໂຜດໃຫ້ເຂົ້າຕົ້ມ ໂຜດໃຫ້ເຂົ້າສຸກ ໂຜດໃຫ້ຂອງຫຍ້າເທີນ” ພາກັນຖ່າຍອຸດຈາຣະແດ່ ຖ່າຍປັດສາວະແດ່ ໃສ່ເສນາສະນະ

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ຊົງຕື່ນບັນທົມເວລາໃກ້ຮຸ່ງແຫ່ງຣາຕິ ໄດ້ຊົງສະດັບສຽງເດັກນ້ອຍ ເມື່ອໄດ້ຊົງສະດັບແລ້ວຈຶ່ງຕັດກັບທ່ານພຣະອານົນວ່າ “ອານົນ ສຽງເດັກຮ້ອງໄຫ້ຍ້ອນເຫດໃດນັ້ນ”

ໃນບັດນັ້ນ ທ່ານພຣະອານົນໄດ້ຂາບທູນເລື້ອງນັ້ນ ໃຫ້ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຊົງຊາບ

ເລື່ອງຊົງຫ້າມກຸນລະບຸດອາຍຸຢ່ອນກວ່າ ໒໐ ປີອຸປະສົມບົດ

ລຳດັບນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ຮັບສັ່ງໃຫ້ປະຊຸມສົງຄ໌ອນເລື່ອງນີ້ເປັນຕົ້ນເຫດຊົງ

ສອບຖາມພິກຂຸທັງຫຼາຍວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ໄດ້ຂ່າວວ່າ ພວກພິກຂຸຮູ້ຢູ່ ແຕ່ກໍຍັງໃຫ້ບຸກຄົນອາຍຸ ຢ່ອນກວ່າ ໒໐ ປີ ອຸປະສົມບົດແມ່ນບໍ່?” ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ທູນຮັບວ່າ “ແມ່ນແລ້ວ ຂ້ານ້ອຍ”

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າຊົງຕຳໜິວ່າ “ຯລຯ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເປັນຫຍັງ ໂມຄະບຸຣຸດ ເຫຼົ່ານັ້ນ ຮູ້ຢູ່ແຕ່ກໍຍັງໃຫ້ບຸກຄົນອາຍຸຢ່ອນກວ່າ ໒໐ ປີ ອຸປະສົມບົດນີ້ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ບຸກຄົນຜູ້ມີ ອາຍຸຢ່ອນກວ່າ ໒໐ ປີ ຍັງບໍ່ອົດທົນ ບໍ່ອົດກັນຕໍ່ຄວາມເຢັນ ຄວາມຮ້ອນ ຄວາມຫິວ ຄວາມ ກະຫາຍ ສຳຜັດຈາກເຫຼືອດ ຍຸງ ລົມ ແດດ ສັດເລືອຄານ ຄຳກ່າວຮ້າຍ ຄຳທີ່ບໍ່ມ່ວນຫຼູ ຄວາມ ຮູ້ສຶກທາງກາຍທີ່ເກີດຂຶ້ນເປັນທຸກແສນສາຫັດ ອັນຮຸນແຮງ ເຜັດຮ້ອນ ບໍ່ໜ້າຍິນດີ ບໍ່ໜ້າພໍໃຈ ອັນເປັນອັນຕະລາຍຕໍ່ຊີວິດ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ບຸກຄົນຜູ້ມີອາຍຸຄົບ ໒໐ ປີ ຈຶ່ງຈະອົດທົນ ອົດກັນຕໍ່ ຄວາມເຢັນ ຄວາມຮ້ອນ ຄວາມຫິວ ຄວາມກະຫາຍ ສຳຜັດຈາກເຫຼືອດ ຍຸງ ລົມ ແດດ ສັດເລືອ ຄານ ຄຳກ່າວຮ້າຍ ຄຳທີ່ບໍ່ມ່ວນຫຼູ ຄວາມຮູ້ສຶກທາງກາຍທີ່ເກີດຂຶ້ນເປັນທຸກແສນສາຫັດ ຮຸນແຮງ ເຜັດຮ້ອນ ບໍ່ໜ້າຍິນດີ ບໍ່ໜ້າພໍໃຈ ອັນເປັນອັນຕະລາຍຕໍ່ຊີວິດ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ການເຮັດແນວນີ້ ບໍ່ໄດ້ເຮັດຄົນທີ່ຍັງບໍ່ເຫຼືອມໃສໃຫ້ເຫຼືອມໃສ ຫຼື ເຮັດຄົນທີ່ເຫຼືອມໃສຢູ່ແລ້ວໃຫ້ເຫຼືອມໃສຍິ່ງຂຶ້ນໄດ້ ເລີຍ ຯລຯ” ເມື່ອແລ້ວໄດ້ຊົງສະແດງທຳມີກະຖາແລ້ວຮັບສັງກັບພິກຂຸທັງຫຼາຍວ່າ “ພິກຂຸ ທັງຫຼາຍ ພິກຂຸຮູ້ຢູ່ບໍ່ເພິ່ງໃຫ້ບຸກຄົນຜູ້ມີອາຍຸຢ່ອນກວ່າ ໒໐ ປີ ອຸປະສົມບົດ ອົງໃດໃຫ້ອຸປະສົມ ບົດ ເພິ່ງປັບອາບັດຕາມທຳ”

ໝາ. ອະທິວາຕະກະໂຣຄະວັດຖຸ

ວ່າດ້ວຍອະທິວາຕະກະໂຣກ

ກຳນົດອາຍຸຜູ້ບັນພະຊາເປັນສາມະເນນ

[໑໐໐] ສະໄໝນັ້ນ ຄອບຄົວໜຶ່ງໄດ້ເຖິງແກ່ກຳດ້ວຍອະທິວາຕະກະໂຣກ ເຫຼືອພຽງບິດາ ກັບບຸດ ຄົນທັງ ໒ ໄດ້ບັນພະຊາໃນໝູ່ພິກຂຸແລ້ວທ່ຽວບິນທະບາດນຳກັນ ຄັ້ງນັ້ນ ເມື່ອເຂົາຖວາຍ ພິກສາແກ່ພິກຂຸຜູ້ບິດາ ສາມະເນນນ້ອຍແລ່ນໄປຫາແລ້ວໄດ້ກ່າວກັບພິກຂຸຜູ້ເປັນບິດານັ້ນວ່າ “ພໍ່ ໆ ໃຫ້ລູກແດ່ ພໍ່ ໆ ໃຫ້ລູກແດ່”

ມະນຸດທັງຫຼາຍ ພາກັນຕຳໜິ ປະນາມ ໂພນທະນາວ່າ “ພຣະສະມະນະເຊື້ອສາຍພຣະ ສາກະຍະບຸດເຫຼົ່ານີ້ ບໍ່ແມ່ນຜູ້ປະພຶດພົມມະຈັນ ສາມະເນນນ້ອຍອົງນີ້ຄົງຈະເກີດຈາກພິກຂຸນີ້”

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ໄດ້ຍິນມະນຸດເຫຼົ່ານັ້ນຕຳໜິ ປະນາມ ໂພນທະນາ ຈຶ່ງນຳເລື່ອງນີ້ໄປຂາບ ທູນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າໃຫ້ຊົງຊາບ

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຮັບສັງວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເດັກຊາຍມີອາຍຸຢ່ອນກວ່າ ໑໕ ປີ ບໍ່ ເພິ່ງໃຫ້ບັນພະຊາ ອົງໃດໃຫ້ບັນພະຊາ ຕ້ອງອາບັດທຸກກົດ

ເລື່ອງບັນພະຊາໃຫ້ເດັກນ້ອຍອາຍຸຢ່ອນກວ່າ ໑໕ ປີຂອງຕະກູນມີສັດທາ

ສະໄໝນັ້ນ ຕະກູນອຸປັດຖາກຂອງທ່ານພຣະອານົນມີສັດທາເຫຼື້ອມໃສ ໄດ້ເຖິງແກ່ກຳດ້ວຍອະທິວາຕະກະໂຣກ ເຫຼືອພຽງເດັກຊາຍ ໒ ຄົນ ເດັກຊາຍທັງ ໒ ເຫັນພິກຂຸທັງຫຼາຍແລ້ວກໍແລ່ນເຂົ້າໄປຫາດ້ວຍກິຣິຍາທີ່ຄຸ້ນເຄີຍກັນມາແຕ່ກ່ອນ ແຕ່ພິກຂຸທັງຫຼາຍໄດ້ໄລ່ໄປສາ ເດັກທັງ ໒ ເມື່ອຖືກພິກຂຸໄລ່ກໍຮ້ອງໄຫ້ ຂະນະນັ້ນ ທ່ານພຣະອານົນໄດ້ມີຄວາມຄິດດັ່ງນີ້ວ່າ “ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ຊົງບັນຍັດໄວ້ວ່າ ເດັກຊາຍມີອາຍຸຢ່ອນກວ່າ ໑໕ ປີ ບໍ່ເພິ່ງໃຫ້ບັນພະຊາ ກໍເດັກທັງ ໒ ຄົນນີ້ມີອາຍຸຢ່ອນກວ່າ ໑໕ ປີ ດ້ວຍອຸບາຍແນວໃດນໍ ເດັກທັງ ໒ ນີ້ ຈິ່ງຈະບໍ່ເສຍໂອກາດ” ບັດນັ້ນທ່ານພຣະອານົນ ຈິ່ງນຳເລື່ອງນີ້ໄປຂາບທູນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າໃຫ້ຊົງຊາບ

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດຖາມວ່າ “ອານົນ ກໍເດັກທັງ ໒ ນັ້ນ ສາມາດໄລ່ກາໄດ້ແລ້ວບໍ່” ທ່ານພຣະອານົນຂາບທູນວ່າ “ໄດ້ແລ້ວ ຂ້ານ້ອຍ”

ຄັ້ງນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ຊົງສະແດງທຳມິກະຖາຍ້ອນເລື່ອງນີ້ເປັນຕົ້ນເຫດ ແລ້ວຮັບສັ່ງກັບພິກຂຸທັງຫຼາຍວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເຮົາອະນຸຍາດໃຫ້ພິກຂຸໃຫ້ເດັກຊາຍມີອາຍຸຢ່ອນກວ່າ ໑໕ ປີ ເຊິ່ງສາມາດໄລ່ກາໄດ້ບັນພະຊາ”

໓໘. ກັນຕະກະວັດຖຸ

ວ່າດ້ວຍສາມະເນນກັນຕະກະ

[໑໐໑] ສະໄໝນັ້ນ ທ່ານພຣະອຸປະນັນທະສາກະຍະບຸດມີສາມະເນນຢູ່ ໒ ອົງ ຄື ສາມະເນນກັນຕະກະ ແລະສາມະເນນມະທະກະ ທ່ານທັງ ໒ ມັກຂົ່ມເຫງກັນແລະກັນ ພິກຂຸທັງຫຼາຍຈິ່ງພາກັນຕຳໜີ ປະນາມ ໂພນທະນາວ່າ “ເປັນຫຍັງ ສາມະເນນທັງສອງຈິ່ງໄດ້ປະພຶດບໍ່ສົມຄວນແນວນີ້” ແລ້ວຈິ່ງນຳເລື່ອງນີ້ໄປຂາບທູນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າໃຫ້ຊົງຊາບ

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຮັບສັ່ງວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸອົງດຽວບໍ່ຄວນມີສາມະເນນຮັບໃຊ້ ໒ ອົງ ອົງໃດໃຫ້ຮັບໃຊ້ ຕ້ອງອາບັດທຸກກົດ”

໓໙. ອາທຸນະທະວິກະວັດຖຸ

ວ່າດ້ວຍທິດຄັບແຄບ

[໑໐໒] ສະໄໝນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ປະທັບຢູ່ໃນນະຄອນຣາຊະຄຶພຽງແຫ່ງດຽວ ທັງລະດູຝົນ ລະດູໜາວແລະລະດູຮ້ອນ ມະນຸດທັງຫຼາຍພາກັນຕຳໜີ ປະນາມ ໂພນທະນາວ່າ

“ທິດທັງຫຼາຍຄັບແຄບ ມືດມົນສຳລັບພວກພຣະສະມະນະ ເຊື້ອສາຍພຣະສາກະຍະບຸດ ພຣະສະມະນະເຊື້ອສາຍພຣະສາກະຍະບຸດເຫຼົ່ານີ້ ຈຶ່ງແນມບໍ່ເຫັນທິດທາງ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ໄດ້ຍືນຄົນເຫຼົ່ານັ້ນຕຳໜີ ປະນາມ ໂພນທະນາ ຈຶ່ງນຳເລື່ອງນີ້ໄປຂາບທູນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າໃຫ້ຊົງຊາບ

ລຳດັບນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຈຶ່ງຮັບສັ່ງກັບພຣະອານົນວ່າ “ອານົນ ທ່ານຈຶ່ງໄປຖອດຫຼີ້ມໄລແຈ້ງພິກຂຸທັງຫຼາຍໃນບໍລິເວນວິຫານວ່າ “ອາວຸໂສທັງຫຼາຍ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຊົງປະສົງຈະສະເດັດຈາກໄປສູ່ທັກຂີນາຄິຣິຊົນນະບົດ ທ່ານຜູ້ໃດມີຄວາມປະສົງ ທ່ານຜູ້ນັ້ນຈຶ່ງຕາມມາ

ທ່ານພຣະອານົນ ທູນຮັບສະໜອງພຣະພຸດທະບັນຊາແລ້ວ ຈຶ່ງຖອດຫຼີ້ມໄລແຈ້ງພິກຂຸທັງຫຼາຍໃນບໍລິເວນວິຫານວ່າ “ອາວຸໂສທັງຫຼາຍ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຊົງປະສົງຈະສະເດັດຈາກໄປສູ່ທັກຂີນາຄິຣິຊົນນະບົດ ທ່ານຜູ້ໃດມີຄວາມປະສົງ ທ່ານຜູ້ນັ້ນຈຶ່ງຕາມມາ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍຮຽນຊື້ແຈ້ງວ່າ “ທ່ານພຣະອານົນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຊົງບັນຍັດໃຫ້ພິກຂຸຖືນິດໄສຢູ່ ໑໐ ພັນສາ ແລະໃຫ້ພິກຂຸມີພັນສາຄົບ ໑໐ ໃຫ້ນິດໄສໄດ້ ພວກເຮົາຈະຕ້ອງໄປໃນທັກຂີນາຄິຣິຊົນນະບົດນັ້ນ ກໍຕ້ອງຖືນິດໄສ ພັກຢູ່ພຽງບໍ່ດົນ ກໍຕ້ອງກັບມາອີກ ແລະຕ້ອງຖືນິດໄສອີກດ້ວຍ ຖ້າພຣະອຸປັດຊາ ແລະພຣະອາຈານຂອງພວກເຮົາໄປ ພວກເຮົາກໍຈະໄປດ້ວຍ ຖ້າພຣະອຸປັດຊາ ແລະພຣະອາຈານຂອງພວກເຮົາບໍ່ໄປ ພວກເຮົາກໍຈະບໍ່ໄປ ທ່ານພຣະອານົນ ຄວາມທີ່ພວກເຮົາມີຈິດໃຈໂລເລຈັກຜາກົດ

ຄັ້ງນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ໄດ້ສະເດັດຈາກໄປສູ່ທັກຂີນາຄິຣິຊົນນະບົດພ້ອມດ້ວຍພິກຂຸສົງຈຳນວນໜ້ອຍ

໔໐. ນິດສະຍະມຸດຈະນະກະກະຖາ

ວ່າດ້ວຍການຖືນິດໄສແລະການພົ້ນນິດໄສ

[໑໐໓] ເມື່ອພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ປະທັບຢູ່ທີ່ທັກຂີນາຄິຣິຊົນນະບົດຕາມພຣະອັດທະຍາໄສແລ້ວ ກໍສະເດັດກັບມາໃນເມືອງຣາຊະຄຶຄຶເກົ້າອີກ ໄດ້ຕັດຮຽກທ່ານພຣະອານົນມາສອບຖາມວ່າ “ອານົນ ຕະຖາຄິດໄດ້ຈາກໄປສູ່ທັກຂີນາຄິຣິຊົນນະບົດພ້ອມດ້ວຍພິກຂຸສົງຈຳນວນໜ້ອຍ ຍ້ອນເຫດໃດ?

ທ່ານພຣະອານົນ ຈຶ່ງຂາບທູນເລື່ອງນີ້ໃຫ້ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຊົງຊາບ

ຊົງອະນຸຍາດໃຫ້ຖືນິດໄສ

ຄັ້ງນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຊົງສະແດງທຳມິກະຖາຍ້ອນເລື່ອງນີ້ເປັນຕົ້ນເຫດ ແລ້ວ ຮັບສັງກັບພິກຂຸທັງຫຼາຍວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເຮົາອະນຸຍາດໃຫ້ພິກຂຸຜູ້ສະຫຼາດ ຜູ້ສາມາດຖືນິດໄສ ຢູ່ ໕ ພັນສາ ໃຫ້ພິກຂຸຜູ້ບໍ່ສະຫຼາດຖືນິດໄສຢູ່ຈົນຕະຫຼອດຊີວິດ”

ອົງ ໕ ແຫ່ງພິກຂຸຜູ້ຕ້ອງຖືນິດໄສ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸຜູ້ປະກອບດ້ວຍອົງ ໕ ຈະເພິ່ງຢູ່ໂດຍບໍ່ຕ້ອງຖືນິດໄສບໍ່ໄດ້ ຄື

໑. ບໍ່ປະກອບດ້ວຍ ສີນຂັນ ອັນເປັນອະເສຂະ
໒. ບໍ່ປະກອບດ້ວຍ ສະມາທິ ຂັນອັນເປັນອະເສຂະ
໓. ບໍ່ປະກອບດ້ວຍ ປັນຍາຂັນ ອັນເປັນອະເສຂະ
໔. ບໍ່ປະກອບດ້ວຍ ວິມຸດຕິຂັນ ອັນເປັນອະເສຂະ
໕. ບໍ່ປະກອບດ້ວຍ ວິມຸດຕິຍານທັດສະນະຂັນອັນເປັນອະເສຂະ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸຜູ້ປະກອບດ້ວຍອົງ ໕ ເຫຼົ່ານີ້ຈະເພິ່ງຢູ່ໂດຍບໍ່ຕ້ອງຖືນິດໄສບໍ່ໄດ້ (໑)

ອົງ ໕ ແຫ່ງພິກຂຸຜູ້ບໍ່ຕ້ອງຖືນິດໄສ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸຜູ້ປະກອບດ້ວຍອົງ ໕ ເພິ່ງຢູ່ໂດຍບໍ່ຕ້ອງຖືນິດໄສ ຄື

໑. ປະກອບດ້ວຍ ສີນຂັນ ອັນເປັນອະເສຂະ
໒. ປະກອບດ້ວຍ ສະມາທິຂັນ ອັນເປັນອະເສຂະ
໓. ປະກອບດ້ວຍ ປັນຍາຂັນ ອັນເປັນອະເສຂະ
໔. ປະກອບດ້ວຍ ວິມຸດຕິຂັນ ອັນເປັນອະເສຂະ
໕. ປະກອບດ້ວຍ ວິມຸດຕິຍານທັດສະນະຂັນ ອັນເປັນອະເສຂະ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸຜູ້ປະກອບດ້ວຍອົງ ໕ ເຫຼົ່ານີ້ແລ ເພິ່ງຢູ່ໂດຍບໍ່ຕ້ອງຖືນິດໄສ (໒)

ອົງ ໕ ແຫ່ງພິກຂຸຜູ້ຕ້ອງຖືນິດໄສ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸຜູ້ປະກອບດ້ວຍອົງ ໕ ແມ່ນອື່ນອີກ ຈະເພິ່ງຢູ່ໂດຍບໍ່ຕ້ອງຖືນິດໄສບໍ່ໄດ້ ຄື

໑. ເປັນຜູ້ບໍ່ມີສັດທາ
໒. ເປັນຜູ້ບໍ່ມີຫິວິ

໓. ເປັນຜູ້ບໍ່ມີໂອດຕັບປະ

໔. ເປັນຜູ້ຂີ້ຄ້ານ

໕. ເປັນຜູ້ມີສະຕິພົນເພື່ອນ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸຜູ້ປະກອບດ້ວຍອົງ ໕ ເຫຼົ່ານີ້ ຈະເພິ່ງຢູ່ໂດຍບໍ່ຕ້ອງຖືນິດໄສບໍ່ໄດ້ (໓)

ອົງ ໕ ແຫ່ງພິກຂຸຜູ້ບໍ່ຕ້ອງຖືນິດໄສ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸຜູ້ປະກອບດ້ວຍອົງ ໕ ເພິ່ງຢູ່ໂດຍບໍ່ຕ້ອງຖືນິດໄສ ຄື

໑. ເປັນຜູ້ມີສັດທາ

໒. ເປັນຜູ້ມີທິຣິ

໓. ເປັນຜູ້ມີໂອດຕັບປະ

໔. ເປັນຜູ້ຜາຣົບຄວາມພຽນ

໕. ເປັນຜູ້ມີສະຕິຕັ້ງໝັ້ນ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸຜູ້ປະກອບດ້ວຍອົງ ໕ ເຫຼົ່ານີ້ແລ ເພິ່ງຢູ່ໂດຍບໍ່ຕ້ອງຖືນິດໄສ (໔)

ອົງ ໕ ແຫ່ງພິກຂຸຜູ້ຕ້ອງຖືນິດໄສ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸຜູ້ປະກອບດ້ວຍອົງ ໕ ແມ່ນອື່ນອີກ ຈະເພິ່ງຢູ່ໂດຍບໍ່ຕ້ອງຖືນິດໄສບໍ່ໄດ້ ຄື

໑. ເປັນຜູ້ມີ ສິນວິບັດໃນອະທິສິນ

໒. ເປັນຜູ້ມີ ອາຈາຣະວິບັດໃນອັດຊາຈານ

໓. ເປັນຜູ້ມີ ທິດຖິວິບັດໃນອະຕິທິດຖິ

໔. ເປັນຜູ້ໄດ້ ຍິນໄດ້ຟັງໜ້ອຍ

໕. ເປັນຜູ້ມີ ບັນຍາຊາມ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸຜູ້ປະກອບດ້ວຍອົງ ໕ ເຫຼົ່ານີ້ ຈະເພິ່ງຢູ່ໂດຍບໍ່ຕ້ອງຖືນິດໄສບໍ່ໄດ້ (໕)

ອົງ ໕ ແຫ່ງພິກຂຸຜູ້ບໍ່ຕ້ອງຖືນິດໄສ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸຜູ້ປະກອບດ້ວຍອົງ ໕ ເພິ່ງຢູ່ໂດຍບໍ່ຕ້ອງຖືນິດໄສ ຄື

໑. ເປັນຜູ້ບໍ່ມີສິນວິບັດໃນອະທິສິນ

໒. ເປັນຜູ້ບໍ່ມີອາຈາຣະວິບັດໃນອັດຊາຈານ

໓. ເປັນຜູ້ບໍ່ມີທິດຖິວິບັດໃນອະຕິທິດຖິ

໔. ເປັນຜູ້ໄດ້ຍິນໄດ້ຟັງຫຼາຍ

໕. ເປັນຜູ້ມີບັນຍາ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸຜູ້ປະກອບດ້ວຍອົງ ໕ ເຫຼົ່ານີ້ແລ ເພິ່ງຢູ່ໂດຍບໍ່ຕ້ອງຖືນິດໄສ (໖)

ອົງ ໕ ແຫ່ງພິກຂຸຜູ້ຕ້ອງຖືນິດໄສ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸຜູ້ປະກອບດ້ວຍອົງ ໕ ແມ່ນອື່ນອີກ ຈະເພິ່ງຢູ່ໂດຍບໍ່ຕ້ອງຖືນິດໄສບໍ່ໄດ້ ຄື

໑. ບໍ່ຮູ້ຈັກອາບັດ	໒. ບໍ່ຮູ້ຈັກອະນາບັດ
໓. ບໍ່ຮູ້ຈັກອາບັດເບົາ	໔. ບໍ່ຮູ້ຈັກອາບັດໜັກ
໕. ຈຳປາຕິໂມກທັງສອງໂດຍພິສະດານບໍ່ໄດ້ດີ ຈຳແນກບໍ່ໄດ້ດີ ບໍ່ວ່ອງໄວດີ ວິນິດໄສໂດຍສູດຕະໂດຍອະນຸພະຍັນຊະນະບໍ່ໄດ້ດີ	

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸຜູ້ປະກອບດ້ວຍອົງ ໕ ເຫຼົ່ານີ້ຈະເພິ່ງຢູ່ໂດຍບໍ່ຕ້ອງຖືນິດໄສບໍ່ໄດ້ (ກ)

ອົງ ໕ ແຫ່ງພິກຂຸຜູ້ບໍ່ຕ້ອງຖືນິດໄສ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸຜູ້ປະກອບດ້ວຍອົງ ໕ ເພິ່ງຢູ່ໂດຍບໍ່ຕ້ອງຖືນິດໄສ ຄື

໑. ຮູ້ຈັກອາບັດ	໒. ຮູ້ຈັກອະນາບັດ
໓. ຮູ້ຈັກອາບັດເບົາ	໔. ຮູ້ຈັກອາບັດໜັກ
໕. ຈຳປາຕິໂມກທັງສອງໂດຍພິສະດານໄດ້ດີ ຈຳແນກໄດ້ດີ ວ່ອງໄວດີ ວິນິດໄສໂດຍສູດຕະໂດຍອະນຸພະຍັນຊະນະໄດ້ດີ	

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸຜູ້ປະກອບດ້ວຍອົງ ໕ ເຫຼົ່ານີ້ແລ ເພິ່ງຢູ່ໂດຍບໍ່ຕ້ອງຖືນິດໄສ (ກຸ)

ອົງ ໕ ແຫ່ງພິກຂຸຜູ້ຕ້ອງຖືນິດໄສ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸຜູ້ປະກອບດ້ວຍອົງ ໕ ແມ່ນອື່ນອີກ ຈະເພິ່ງຢູ່ໂດຍບໍ່ຕ້ອງຖືນິດໄສບໍ່ໄດ້ ຄື

໑. ບໍ່ຮູ້ຈັກອາບັດ	໒. ບໍ່ຮູ້ຈັກອະນາບັດ
໓. ບໍ່ຮູ້ຈັກອາບັດເບົາ	໔. ບໍ່ຮູ້ຈັກອາບັດໜັກ
໕. ມີພັນສາຢ່ອນ ໕	

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸຜູ້ປະກອບດ້ວຍອົງ ໕ ເຫຼົ່ານີ້ຈະເພິ່ງຢູ່ໂດຍບໍ່ຕ້ອງຖືນິດໄສບໍ່ໄດ້ (ກ)

ອົງ ໕ ແຫ່ງພິກຂຸຜູ້ບໍ່ຕ້ອງຖືນິດໄສ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸຜູ້ປະກອບດ້ວຍອົງ ໕ ເພິ່ງຢູ່ໂດຍບໍ່ຕ້ອງຖືນິດໄສ ຄື

໑. ຮູ້ຈັກອາບັດ	໒. ຮູ້ຈັກອະນາບັດ
໓. ຮູ້ຈັກອາບັດເປົາ	໔. ຮູ້ຈັກອາບັດໜັກ
໕. ມີພັນສາຄົບ ໕ ຫຼື ມີພັນສາເກີນ ໕	

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸຜູ້ປະກອບດ້ວຍອົງ ໕ ເຫຼົ່ານີ້ແລ ເພິ່ງຢູ່ໂດຍບໍ່ຕ້ອງຖືນິດໄສ (໑໐)

ປັນຈະກະທະສະວານ ຈົບ

ອົງ ໖ ແຫ່ງພິກຂຸຜູ້ຕ້ອງຖືນິດໄສ

[໑໐໔] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸຜູ້ປະກອບດ້ວຍອົງ ໖ ຈະເພິ່ງຢູ່ໂດຍບໍ່ຕ້ອງຖືນິດໄສບໍ່ໄດ້ ຄື

໑. ບໍ່ປະກອບດ້ວຍ	ສິນຂັນ ອັນເປັນອະເສຂະ
໒. ບໍ່ປະກອບດ້ວຍ	ສະມາທິຂັນ ອັນເປັນອະເສຂະ
໓. ບໍ່ປະກອບດ້ວຍ	ປັນຍາຂັນ ອັນເປັນອະເສຂະ
໔. ບໍ່ປະກອບດ້ວຍ	ວິມຸດຕິຂັນ ອັນເປັນອະເສຂະ
໕. ບໍ່ປະກອບດ້ວຍ	ວິມຸດຕິຍານທັດສະນະຂັນ ອັນເປັນອະເສຂະ
໖. ມີພັນສາຢ່ອນ ໕	

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸຜູ້ປະກອບດ້ວຍອົງ ໖ ເຫຼົ່ານີ້ຈະເພິ່ງຢູ່ໂດຍບໍ່ຕ້ອງຖືນິດໄສບໍ່ໄດ້ (໑)

ອົງ ໖ ແຫ່ງພິກຂຸຜູ້ບໍ່ຕ້ອງຖືນິດໄສ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸຜູ້ປະກອບດ້ວຍອົງ ໖ ເພິ່ງຢູ່ໂດຍບໍ່ຕ້ອງຖືນິດໄສ ຄື

໑. ປະກອບດ້ວຍ	ສິນຂັນ ອັນເປັນອະເສຂະ
໒. ປະກອບດ້ວຍ	ສະມາທິຂັນ ອັນເປັນອະເສຂະ
໓. ປະກອບດ້ວຍ	ປັນຍາຂັນ ອັນເປັນອະເສຂະ
໔. ປະກອບດ້ວຍ	ວິມຸດຕິຂັນ ອັນເປັນອະເສຂະ
໕. ປະກອບດ້ວຍ	ວິມຸດຕິຍານທັດສະນະຂັນ ອັນເປັນອະເສຂະ
໖. ມີພັນສາຄົບ ໕ ຫຼື ມີພັນສາເກີນ ໕	

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸຜູ້ປະກອບດ້ວຍອົງ ໖ ເຫຼົ່ານີ້ແລ ເພິ່ງຢູ່ໂດຍບໍ່ຕ້ອງຖືນິດໄສ (໒)

ອົງ ໖ ແຫ່ງພິກຂຸຜູ້ຕ້ອງຖືນິດໄສ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸຜູ້ປະກອບດ້ວຍອົງ ໖ ແມ່ນອື່ນອີກ ຈະເພິ່ງຢູ່ໂດຍບໍ່ຕ້ອງຖືນິດໄສບໍ່

ໄດ້ ຄື

໑. ເປັນຜູ້ບໍ່ມີສັດທາ	໒. ເປັນຜູ້ບໍ່ມີຫິວິ
໓. ເປັນຜູ້ບໍ່ມີໂອດຕັບປະ	໔. ເປັນຜູ້ຂີ້ຄ້ານ
໕. ເປັນຜູ້ມີສະຕິພັນເພື່ອນ	໖. ມີພັນສາຢ່ອນ ໕

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸຜູ້ປະກອບດ້ວຍອົງ ໖ ເຫຼົ່ານີ້ຈະເພິ່ງຢູ່ໂດຍບໍ່ຕ້ອງຖືນິດໄສບໍ່ໄດ້ (໓)

ອົງ ໖ ແຫ່ງພິກຂຸຜູ້ບໍ່ຕ້ອງຖືນິດໄສ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸຜູ້ປະກອບດ້ວຍອົງ ໖ ເພິ່ງຢູ່ໂດຍບໍ່ຕ້ອງຖືນິດໄສ ຄື

໑. ເປັນຜູ້ມີສັດທາ	໒. ເປັນຜູ້ມີຫິວິ
໓. ເປັນຜູ້ມີໂອດຕັບປະ	໔. ເປັນຜູ້ຜາຣົບຄວາມພຽນ
໕. ເປັນຜູ້ມີສະຕິຕັ້ງໝັ້ນ	໖. ມີພັນສາຄົບ ໕ ຫຼື ມີພັນສາເກີນ ໕

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸຜູ້ປະກອບດ້ວຍອົງ ໖ ເຫຼົ່ານີ້ແລ ເພິ່ງຢູ່ໂດຍບໍ່ຕ້ອງຖືນິດໄສ (໔)

ອົງ ໖ ແຫ່ງພິກຂຸຜູ້ຕ້ອງຖືນິດໄສ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸຜູ້ປະກອບດ້ວຍອົງ ໖ ແມ່ນອື່ນອີກ ຈະເພິ່ງຢູ່ໂດຍບໍ່ຕ້ອງຖືນິດໄສບໍ່ໄດ້ ຄື

໑. ເປັນຜູ້ມີ ສິນວິບັດໃນອະທິສິນ
໒. ເປັນຜູ້ມີ ອາຈາຣະວິບັດໃນອັດຊາຈານ
໓. ເປັນຜູ້ມີ ທິດຖິວິບັດໃນອະຕິທິດຖິ
໔. ເປັນຜູ້ໄດ້ຍິນໄດ້ຟັງໜ້ອຍ
໕. ເປັນຜູ້ມີ ບັນຍາຊາມ
໖. ມີພັນສາຢ່ອນ ໕

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸຜູ້ປະກອບດ້ວຍອົງ ໖ ເຫຼົ່ານີ້ ຈະເພິ່ງຢູ່ໂດຍບໍ່ຕ້ອງຖືນິດໄສບໍ່ໄດ້ (໕)

ອົງ ໖ ແຫ່ງພິກຂຸຜູ້ບໍ່ຕ້ອງຖືນິດໄສ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸຜູ້ປະກອບດ້ວຍອົງ ໖ ເພິ່ງຢູ່ໂດຍບໍ່ຕ້ອງຖືນິດໄສ ຄື

໑. ເປັນຜູ້ບໍ່ມີສິນວິບັດໃນອະທິສິນ
໒. ເປັນຜູ້ບໍ່ມີອາຈາຣະວິບັດໃນອັດຊາຈານ
໓. ເປັນຜູ້ບໍ່ມີທິດຖິວິບັດໃນອະຕິທິດຖິ
໔. ເປັນຜູ້ໄດ້ຍິນໄດ້ຟັງຫຼາຍ

໔. ເປັນຜູ້ມີປັນຍາ

໖. ມີພັນສາຄົບ ໔ ຫຼື ມີພັນສາເກີນ ໔

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸຜູ້ປະກອບດ້ວຍອົງ ໖ ເຫຼົ່ານີ້ແລ ເພິ່ງຢູ່ໂດຍບໍ່ຕ້ອງຖືນິດໄສ (໖)

ອົງ ໖ ແຫ່ງພິກຂຸຜູ້ຕ້ອງຖືນິດໄສ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸຜູ້ປະກອບດ້ວຍອົງ ໖ ແມ່ນອື່ນອີກ ຈະເພິ່ງຢູ່ໂດຍບໍ່ຕ້ອງຖືນິດໄສບໍ່
ໄດ້ ຄື

໑. ບໍ່ຮູ້ຈັກອາບັດ

໒. ບໍ່ຮູ້ຈັກອະນາບັດ

໓. ບໍ່ຮູ້ຈັກອາບັດເປົາ

໔. ບໍ່ຮູ້ຈັກອາບັດໜັກ

໕. ຈຳປາຕິໂມກທັງສອງໂດຍພິສະດານບໍ່ໄດ້ດີ ຈຳແນກບໍ່ໄດ້ດີ ບໍ່ວ່ອງໄວດີ
ວິນິດໄສໂດຍສູດຕະໂດຍອະນຸພະຍັນຊະນະບໍ່ໄດ້ດີ

໖. ມີພັນສາຢ່ອນ ໔

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸຜູ້ປະກອບດ້ວຍອົງ ໖ ເຫຼົ່ານີ້ ຈະເພິ່ງຢູ່ໂດຍບໍ່ຕ້ອງຖືນິດໄສບໍ່ໄດ້ (໗)

ອົງ ໖ ແຫ່ງພິກຂຸຜູ້ບໍ່ຕ້ອງຖືນິດໄສ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸຜູ້ປະກອບດ້ວຍອົງ ໖ ເພິ່ງຢູ່ໂດຍບໍ່ຕ້ອງຖືນິດໄສ ຄື

໑. ຮູ້ຈັກອາບັດ

໒. ຮູ້ຈັກອະນາບັດ

໓. ຮູ້ຈັກອາບັດເປົາ

໔. ຮູ້ຈັກອາບັດໜັກ

໕. ຈຳປາຕິໂມກທັງສອງໂດຍພິສະດານໄດ້ດີ ຈຳແນກໄດ້ດີ ວ່ອງໄວດີ ວິນິດໄສ
ໂດຍສູດຕະໂດຍອະນຸພະຍັນຊະນະໄດ້ດີ

໖. ມີພັນສາຄົບ ໔ ຫຼື ມີພັນສາເກີນ ໔

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸຜູ້ປະກອບດ້ວຍອົງ ໖ ເຫຼົ່ານີ້ແລ ເພິ່ງຢູ່ໂດຍບໍ່ຕ້ອງຖືນິດໄສ (໘)

ນິດໄສມຸດຈະນະກະກະຖາ ຈົບ

ອະພະຍູວະຣະພານະວານທິ ໘ ຈົບ

໔໑. ຣາຫຸລະວັດຖຸ

ວ່າດ້ວຍພຣະຣາຫຸນກຸມານບັນພະຊາ

ພຣະຣາຫຸນກຸມານຊົງບວດເປັນສາມະເນນ

[໑໐໔] ຄັ້ງນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ປະທັບຢູ່ໃນນະຄອນຣາຊະຄຶຕາມພຣະອັດທະຍາໄສແລ້ວໄດ້ສະເດັດຈາຣິກໄປທາງເມືອງກະບິນລະພັດ ສະເດັດຈາຣິກໄປໂດຍລຳດັບຈົນເຖິງເມືອງກະບິນລະພັດ ໄດ້ຂ່າວວ່າພຣະອົງປະທັບຢູ່ນິໂຄທາຣາມ ເມືອງກະບິນລະພັດ ແຄວ້ນສັກກະ ເມື່ອເວລາເຊົ້າ ຊົງອັນຕະຣະວາສິກແລ້ວຖືບາດ ແລະຈິວອນສະເດັດໄປສູ່ພຣະນິເວດພຣະເຈົ້າສຸດໂທທະນະສາກະຍະ ປະທັບນັ່ງເທິງພຸດທະອາດທີ່ໄດ້ປູລາດໄວ້

ຂະນະນັ້ນ ພຣະເທວິມານດາພຣະຣາຫຸນກຸມານໄດ້ຊົງມີພຣະດຳຣັດວ່າ “ຣາຫຸນ ສະມະນະນັ້ນ ເປັນບິດາຂອງເຈົ້າ ເຈົ້າຈົ່ງໄປທູນຂໍຊັບສົມບັດຈາກພຣະອົງເທີນ

ພຣະຣາຫຸນກຸມານ ຈົ່ງເຂົ້າໄປເຝົ້າພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ປະທັບຢືນຕໍ່ເບື້ອງພຣະພັກພ້ອມຂາບທູນວ່າ “ຂ້າແດ່ພຣະສະມະນະ ພຣະສາຍາຂອງພຣະອົງຢູ່ເປັນສຸກ”

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ໄດ້ສະເດັດລູກຈາກອາສະນະແລ້ວສະເດັດກັບໄປ ພຣະກຸມານກໍສະເດັດຕິດຕາມໄປເບື້ອງພຣະປະຣິດສະດາງ ພ້ອມຂາບທູນຂໍວ່າ “ພຣະສະມະນະໄດ້ໂຜດປະທານຊັບສົມບັດແກ່ຂ້ານ້ອຍ ພຣະສະມະນະໄດ້ໂຜດປະທານຊັບສົມບັດແກ່ຂ້ານ້ອຍດ້ວຍເທີນ”

ລຳດັບນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ໄດ້ຕັດຮຽກທ່ານພຣະສາຣີບຸດມາຮັບສັ່ງວ່າ “ສາຣີບຸດຖ້າແນວນັ້ນ ທ່ານຈົ່ງໃຫ້ຣາຫຸນກຸມານບັນພະຊາເທີນ

ທ່ານພຣະສາຣີບຸດທູນຖາມວ່າ “ຂ້າພະອົງຈະໃຫ້ຣາຫຸນກຸມານບັນພະຊາແນວໃດຂ້ານ້ອຍ”

ຄັ້ງນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ຊົງສະແດງທຳມິກະຖາຍ້ອນເລື່ອງນີ້ເປັນຕົ້ນເຫດ ແລ້ວຮັບສັ່ງກັບພິກຂຸທັງຫຼາຍວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເຮົາອະນຸຍາດການບັນພະຊາເປັນສາມະເນນດ້ວຍໂຕຣສະຣະນະຄົມ”

ວິທີໃຫ້ບັນພະຊາ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ກໍແລ ພິກຂຸເພິ່ງໃຫ້ກຸນລະບຸດບັນພະຊາ ແນວນີ້ ໃນເບື້ອງຕົ້ນ ເພິ່ງໃຫ້ກຸນລະບຸດຜູ້ມັງບັນພະຊາແຖຜົມ ແລະໝວດ ໃຫ້ຄອງຜ້າກາສາຍະ ໃຫ້ຫົ່ມຜ້າບ່ຽງບ່າຂ້າງໜຶ່ງ ໃຫ້ຂາບຕີນພິກຂຸທັງຫຼາຍ ໃຫ້ນັ່ງຢ່ອງຢໍ້ ໃຫ້ປະນົມມືແລ້ວສັ່ງວ່າ “ທ່ານຈົ່ງກ່າວແນວນີ້” ແລ້ວໃຫ້ວ່າ ສະຣະນະຄົມ ດັ່ງນີ້

ໄຕຣສະຣະນະຄົມ

ວ່າດ້ວຍການເຖິງພຣະຣັດຕະນະໄຕຣເປັນສະຣະນະ

ຂ້າພະເຈົ້າ	ຂໍເຖິງພຣະ	ພຸດທະເຈົ້າ	ເປັນສະຣະນະ	
ຂ້າພະເຈົ້າ	ຂໍເຖິງພຣະ	ທຳ	ເປັນສະຣະນະ	
ຂ້າພະເຈົ້າ	ຂໍເຖິງພຣະ	ສົງ	ເປັນສະຣະນະ	
ຂ້າພະເຈົ້າ	ຂໍເຖິງພຣະ	ພຸດທະເຈົ້າ	ເປັນສະຣະນະ	ແມ່ນຄັ້ງທີ ໒
ຂ້າພະເຈົ້າ	ຂໍເຖິງພຣະ	ທຳ	ເປັນສະຣະນະ	ແມ່ນຄັ້ງທີ ໒
ຂ້າພະເຈົ້າ	ຂໍເຖິງພຣະ	ສົງ	ເປັນສະຣະນະ	ແມ່ນຄັ້ງທີ ໒
ຂ້າພະເຈົ້າ	ຂໍເຖິງພຣະ	ພຸດທະເຈົ້າ	ເປັນສະຣະນະ	ແມ່ນຄັ້ງທີ ໓
ຂ້າພະເຈົ້າ	ຂໍເຖິງພຣະ	ທຳ	ເປັນສະຣະນະ	ແມ່ນຄັ້ງທີ ໓
ຂ້າພະເຈົ້າ	ຂໍເຖິງພຣະ	ສົງ	ເປັນສະຣະນະ	ແມ່ນຄັ້ງທີ ໓

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເຮົາອະນຸຍາດການບັນພະຊາ ເປັນສາມະເນນດ້ວຍໄຕຣສະຣະນະຄົມ ແນວນີ້” ເປັນອັນວ່າ ທ່ານພຣະສາຣີບຸດໄດ້ໃຫ້ພຣະຣາຫຸນບັນພະຊາແລ້ວ

ເລື່ອງພຣະເຈົ້າສຸດໂທທະນະທູນຂໍພອນ

ຄັ້ງນັ້ນ ພຣະເຈົ້າສຸດໂທທະນະສາກະຍະໄດ້ສະເດັດໄປເຝົ້າພຣະຜູ້ພຣະພາກເຈົ້າເຖິງທີ່ ປະທັບ ເມື່ອເຖິງແລ້ວໄດ້ຖວາຍບັງຄົມພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າແລ້ວປະທັບນັ່ງໃນບ່ອນສົມຄວນ ໄດ້ຂາບທູນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າດັ່ງນີ້ວ່າ “ຂ້າແຕ່ພຣະອົງຜູ້ຈະເລີນ ຂ້ານ້ອຍທູນຂໍພອນພຣະຜູ້ ມີພຣະພາກເຈົ້າຢ່າງໜຶ່ງ”

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຖວາຍພຣະພອນວ່າ “ມະຫາບໍພິດຜູ້ໂຄດົມ ຕະຖາຄົດທັງຫຼາຍ ເຊົາໃຫ້ພອນແລ້ວ

ພຣະເຈົ້າສຸດໂທທະນະສາກະຍະທູນວ່າ “ຂ້ານ້ອຍ ທູນຂໍພອນທີ່ສົມຄວນ ແລະບໍ່ມີໂທດ ຂ້ານ້ອຍ”

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າ “ໂຜດຕັດບອກພອນນັ້ນເກີນ ມະຫາບໍພິດຜູ້ໂຄດົມ

ພຣະເຈົ້າສຸດໂທທະນະສາກະຍະທູນວ່າ “ເມື່ອພຣະອົງຊົງບວດ ຂ້ານ້ອຍມີທຸກບໍ່ໜ້ອຍ ເມື່ອນັ້ນທະບວດກໍເຊັ່ນດຽວກັນ ເມື່ອຣາຫຸນບັນພະຊາ ຍິ່ງເກີດທຸກເຫຼືອປະມານ ຍ້ອນຄວາມຮັກ ໃນພຣະໂອຣົດຍ່ອມຕັດຜົວ ຕັດຜົວແລ້ວກໍຕັດໜັງ ຕັດໜັງແລ້ວກໍຕັດຊີ້ນ ຕັດຊີ້ນແລ້ວກໍຕັດເອ້ນ ຕັດເອ້ນແລ້ວກໍຕັດກະດູກ ຕັດກະດູກແລ້ວກໍຕັດຮອດເຍື່ອໃນກະດູກ ຂໍປະທານພຣະວະໂຣກາດ

ຂໍພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທັງຫຼາຍ ບໍ່ເພິ່ງໃຫ້ບຸດທີ່ມານດາບິດາຍັງບໍ່ອະນຸຍາດບັນພະຊາ ດ້ວຍເທີນຂ້ານ້ອຍ”

ລຳດັບນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ຊົງຊີ້ແຈ້ງໃຫ້ພຣະເຈົ້າສຸດໂທທະນະສາກະຍະຊົງເຫັນແຈ້ງ ຊວນໃຫ້ຍາກຮັບເອົາໄປປະຕິບັດ ຊຸກຍູ້ໃຈໃຫ້ອາດຫານແກ່ກ້າ ປອບປະໂລມໃຈໃຫ້ສົດຊື່ນລ່າເລີງດ້ວຍທຳມິກະຖາ

ເມື່ອພຣະເຈົ້າສຸດໂທທະນະສາກະຍະ ຜູ້ເຊິ່ງພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຊົງຊີ້ແຈ້ງໃຫ້ເຫັນແຈ້ງ ຊວນໃຫ້ຍາກຮັບໄປປະຕິບັດ ຊຸກຍູ້ໃຈໃຫ້ອາດຫານແກ່ກ້າ ປອບປະໂລມໃຈໃຫ້ສົດຊື່ນລ່າເລີງດ້ວຍທຳມິກະຖາແລ້ວ ກໍສະເດັດລຸກຂຶ້ນຈາກທີ່ປະທັບ ຖວາຍອະພິວາດພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ຊົງກະທຳປະທັກຂົນສະເດັດກັບໄປແລ້ວ

ຄັ້ງນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ຊົງສະແດງທຳມິກະຖາຍ້ອນເລື່ອງນີ້ເປັນເຫດ ແລ້ວຮັບສັງກັບພິກຂຸທັງຫຼາຍວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ບຸດທີ່ມານດາບິດາບໍ່ອະນຸຍາດບໍ່ເພິ່ງໃຫ້ບັນພະຊາ ອົງໃດໃຫ້ບັນພະຊາ ຕ້ອງອາບັດທຸກກົດ

ເມື່ອພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ປະທັບຢູ່ເມືອງກະບິນລະພັດຕາມພຣະອັດທະຍາໄສແລ້ວ ໄດ້ສະເດັດຈາຣິກໄປທາງນະຄອນສາວັດຖິ ສະເດັດຈາຣິກໄປໂດຍລຳດັບ ຈົນເຖິງນະຄອນສາວັດຖິ ໄດ້ຂ່າວວ່າ ພຣະອົງປະທັບຢູ່ພຣະເຊຕະວັນອາຮາມຂອງອະນາຖະບິນທິກະຄະຫະບໍດີ ເຂດນະຄອນສາວັດຖິນັ້ນ

ຊົງອະນຸຍາດໃຫ້ພິກຂຸຜູ້ສະຫຼາດມີສາມະເນນຫຼາຍອົງໄວ້ອຸປັດຖາກ

ສະໄໝນັ້ນ ຕະກູນອຸປັດຖາກຂອງທ່ານພຣະສາຣີບຸດສິ່ງເດັກຊາຍໄປສູ່ສຳນັກຂອງທ່ານ ດ້ວຍມອບໝາຍວ່າ “ຂໍພຣະເຖຣະໂຜດໃຫ້ເດັກຄົນນີ້ບັນພະຊາ”

ຂະນະນັ້ນ ທ່ານພິຈາລະນາເຫັນວ່າ “ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຊົງບັນຍັດໄວ້ວ່າ ພິກຂຸອົງດຽວບໍ່ເພິ່ງໃຊ້ສາມະເນນ ໒ ອົງໃຫ້ອຸປັດຖາກ ກໍເຮົາມີສາມະເນນຮາຫຸນນີ້ຢູ່ແລ້ວ ຈະເພິ່ງປະຕິບັດແນວໃດນໍ” ຈຶ່ງຂາບທູນເລື່ອງນີ້ໃຫ້ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຊົງຊາບ

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຮັບສັງກັບພິກຂຸທັງຫຼາຍວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເຮົາອະນຸຍາດໃຫ້ພິກຂຸອົງດຽວເຊິ່ງເປັນຜູ້ສະຫຼາດສາມາດ ໃຊ້ສາມະເນນ ໒ ອົງໃຫ້ອຸປັດຖາກໄດ້ ຫຼື ອະນຸຍາດໃຫ້ໃຊ້ສາມະເນນເທົ່າທີ່ສາມາດຈະຕັກເຕືອນສິ່ງສອນໃຫ້ອຸປັດຖາກໄດ້

໔໒. ສຶກຂາປະທະກະຖາ

ວ່າດ້ວຍສຶກຂາບົດຂອງສາມະເນນ

[໑໐໖] ຄັ້ງນັ້ນ ສາມະເນນທັງຫຼາຍໄດ້ມີຄວາມຄິດຄຳນຶງວ່າ “ສຶກຂາບົດຂອງພວກເຮົາມີ ທ່ີໃດນີ້ ແລະເຮົາຈະຕ້ອງສຶກສາໃນສຶກຂາບົດໃດນີ້?

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຈຶ່ງນຳເລື່ອງນີ້ໄປຂາບທູນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າໃຫ້ຊົງຊາບ

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຮັບສັ່ງວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເຮົາອະນຸຍາດສຶກຂາບົດ ໑໐ ແກ່ສາມະເນນ ແລະໃຫ້ສາມະເນນສຶກສາໃນສຶກຂາບົດ ໑໐ ນັ້ນ ຄື

໑. ເຈຕະນາງົດເວັນຈາກການ ຂ້າສັດ
໒. ເຈຕະນາງົດເວັນຈາກການ ຖືເອົາຂອງທີ່ເຈົ້າຂອງບໍ່ໄດ້ໃຫ້
໓. ເຈຕະນາງົດເວັນຈາກ ພຶດຕິກຳອັນບໍ່ແມ່ນພົມມະຈັນ
໔. ເຈຕະນາງົດເວັນຈາກການ ເວົ້າຕົວະ
໕. ເຈຕະນາງົດເວັນຈາກນ້ຳເມົາຄືສຸຣາແລະເມໄຣອັນເປັນທີ່ຕັ້ງແຫ່ງຄວາມຜະໝາດ
໖. ເຈຕະນາງົດເວັນຈາກການ ບໍຣິໂພກອາຫານໃນເວລາວິການ
໗. ເຈຕະນາງົດເວັນຈາກການ ພ້ອມລຳ ຂັບຮ້ອງ ບັນເລງດົນຕີແລະເບິ່ງການລະຫຼີ້ນອັນເປັນຂ້າເສິກຕໍ່ພົມມະຈັນ
໘. ເຈຕະນາງົດເວັນຈາກການທັດຊົງດອກໄມ້ຂອງຫອມ ແລະ ເຄື່ອງລູບໄລ້ເຊິ່ງໃຊ້ເປັນເຄື່ອງປະດັບຕົກແຕ່ງ
໙. ເຈຕະນາງົດເວັນຈາກທຶນອນສູງ ແລະ ທຶນອນໃຫຍ່
໑໐. ເຈຕະນາງົດເວັນຈາກການຮັບຄຳ ແລະ ເງິນ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເຮົາອະນຸຍາດສຶກຂາບົດ ໑໐ ເຫຼົ່ານີ້ແກ່ສາມະເນນ ແລະໃຫ້ສາມະເນນສຶກສາໃນສຶກຂາບົດ ໑໐ ເຫຼົ່ານີ້

໔໓. ທັນດະກຳມະວັດຖຸ

ວ່າດ້ວຍການລົງທັນດະກຳສາມະເນນ

[໑໐໗] ສະໄໝນັ້ນ ສາມະເນນທັງຫຼາຍບໍ່ມີຄວາມເຄົາລົບ ບໍ່ມີຄວາມຍຳເກງ ມີຄວາມປະພຶດບໍ່ເຂົ້າກັນກັບພິກຂຸທັງຫຼາຍ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພາກັນຕຳໜີ ປະນາມ ໂພນທະນາວ່າ “ເປັນຫຍັງ ພວກສາມະເນນຈຶ່ງ

ໄດ້ບໍ່ມີຄວາມເຄົາລົບ ບໍ່ມີຄວາມຍຳເກງ ມີຄວາມປະພຶດບໍ່ເຂົ້າກັນກັບພິກຂຸທັງຫຼາຍນັ້ນ” ຈຶ່ງຂາບ
ທູນເລື່ອງນີ້ໃຫ້ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຊົງຊາບ

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຮັບສັ່ງວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເຮົາອະນຸຍາດໃຫ້ລົງທັນດະກຳແກ່ສາ
ມະເນນຜູ້ປະກອບດ້ວຍອົງ ໕ ຄົນ

໑. ພະຍາຍາມເພື່ອຄວາມເສື່ອມລາບແກ່ພິກຂຸທັງຫຼາຍ
໒. ພະຍາຍາມເພື່ອຄວາມພິນາດແກ່ພິກຂຸທັງຫຼາຍ
໓. ພະຍາຍາມເພື່ອຄວາມຢູ່ບໍ່ໄດ້ແກ່ພິກຂຸທັງຫຼາຍ
໔. ດ່າ ບໍຣິພາດພິກຂຸທັງຫຼາຍ
໕. ຍຸຍົງພິກຂຸກັບພິກຂຸໃຫ້ແຕກກັນ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເຮົາອະນຸຍາດໃຫ້ລົງທັນດະກຳ ແກ່ສາມະເນນຜູ້ປະກອບດ້ວຍອົງ ໕
ເຫຼົ່ານີ້

ຄັ້ງນັ້ນ ພິກຂຸທັງຫຼາຍໄດ້ມີຄວາມສົງໄສວ່າ “ຈະເພິ່ງລົງທັນດະກຳແນວໃດນັ້ນ” ຈຶ່ງຂາບ
ທູນເລື່ອງນີ້ໃຫ້ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຊົງຊາບ

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຮັບສັ່ງວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເຮົາອະນຸຍາດໃຫ້ລົງທັນດະກຳຄື
ການທ້າມ”

ເລື່ອງວິທີລົງທັນດະກຳ

ສະໄໝນັ້ນ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ໄດ້ລົງທັນດະກຳຄືທ້າມສາມະເນນເຂົ້າສັງຄາຮາມທຸກແຫ່ງ
ພວກສາມະເນນເຂົ້າອາຮາມບໍ່ໄດ້ ຈຶ່ງຫຼີກໄປແດ່ ສຶກແດ່ ໄປເຂົ້າອິດເດຍຣະຖືແດ່

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຈຶ່ງຂາບທູນເລື່ອງນີ້ໃຫ້ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຊົງຊາບ

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຮັບສັ່ງວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ບໍ່ເພິ່ງລົງທັນດະກຳຄືທ້າມສັງຄາຮາມ
ທຸກແຫ່ງ ອົງໃດລົງ ຕ້ອງອາບັດທຸກກົດ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເຮົາອະນຸຍາດໃຫ້ລົງທັນດະກຳ ຄືທ້າມ
ສະເພາະທີ່ຢູ່ຂອງຕົນ ຫຼື ທີ່ທີ່ຕົນຈະເຂົ້າໄປ

ເລື່ອງທ້າມສັນທາງປາກ

ສະໄໝນັ້ນ ພິກຂຸທັງຫຼາຍໄດ້ລົງທັນດະກຳ ຄືທ້າມສັນອາຫານທາງປາກ ມະນຸດທັງຫຼາຍ
ຕື່ມນ້ຳຍາຄູແດ່ ເຮັດສັງຄະພັດແດ່ ນິມົນພວກສາມະເນນວ່າ “ຈົ່ງມາຕື່ມຍາຄູເທີ້ນ ຈົ່ງມາສັນພັດ
ຕາຫານເທີ້ນ”

ພວກສາມະເນນກ່າວວ່າ “ພວກອາດຕະມາເຮັດແນວນັ້ນບໍ່ໄດ້ດອກທ່ານ ຍ້ອນພິກຂຸ
ທັງຫຼາຍໄດ້ລົງທັນດະກຳທ້າມໄວ້”

ມະນຸດທັງຫຼາຍ ພາກັນຕຳໜີ ປະນາມ ໂພນທະນາວ່າ “ເປັນຫຍັງ ພິກຂຸທັງຫຼາຍຈຶ່ງໄດ້
ລົງທັນດະກຳ ຫ້າມສັນອາຫານທາງປາກນີ້”

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຈຶ່ງນຳເລື່ອງນີ້ໄປຂາບທູນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າໃຫ້ຊົງຊາບ ພຣະຜູ້
ມີພຣະພາກເຈົ້າຮັບສັ່ງວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ບໍ່ເພິ່ງລົງທັນດະກຳຫ້າມສັນອາຫານທາງປາກ ອົງໃດ
ລົງ ຕ້ອງອາບັດທຸກກົດ”

ທັນດະກຳມະວັດຖຸ ຈົບ

໔໔. ອະນາປຸດສາວະຣະນະວັດຖຸ

ວ່າດ້ວຍການກັກໂຕສາມະເນນໂດຍບໍ່ບອກອຸປັດຊາ

[໑໐໘] ສະໄໝນັ້ນ ພວກພິກຂຸສັບພັກຄືບໍ່ຖາມພຣະອຸປັດຊາກ່ອນ ໄດ້ກັກໂຕພວກສາມະ
ເນນໄວ້ ພຣະອຸປັດຊາຕາມຫາດ້ວຍນິກສົງໄສວ່າ “ເປັນຫຍັງນີ້ ພວກສາມະເນນຂອງເຮົາຈຶ່ງ
ຫາຍໂຕໄປ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍໄດ້ຮຽນວ່າ “ພວກພິກຂຸສັບພັກຄືໄດ້ກັກໂຕໄວ້ ຂ້ານ້ອຍ”

ພຣະອຸປັດຊາທັງຫຼາຍພາກັນ ຕຳໜີ ປະນາມ ໂພນທະນາວ່າ “ເປັນຫຍັງພວກພິກຂຸສັບ
ພັກຄື ຈຶ່ງບໍ່ຖາມພວກເຮົາກ່ອນກັກໂຕສາມະເນນທັງຫຼາຍຂອງພວກເຮົາໄວ້ນີ້” ຈຶ່ງຂາບທູນເລື່ອງ
ນີ້ໃຫ້ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຊົງຊາບ

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຮັບສັ່ງວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸຍັງບໍ່ຂໍອະນຸຍາດອຸປັດຊາກ່ອນບໍ່
ເພິ່ງກະທຳການກັກໂຕສາມະເນນໄວ້ ອົງໃດເຮັດ ຕ້ອງອາບັດທຸກກົດ”

໔໕. ອະປະລາລະນະວັດຖຸ

ວ່າດ້ວຍການເກັຍກ່ອມສາມະເນນ

ຊົງຫ້າມເກັຍກ່ອມສາມະເນນ

ສະໄໝນັ້ນ ພວກພິກຂຸສັບພັກຄືພາກັນເກັຍກ່ອມພວກສາມະເນນຂອງພິກຂຸຜູ້ເປັນເຖຣະ
ທັງຫຼາຍ ພຣະເຖຣະທັງຫຼາຍຕ້ອງເຮັດໄມ້ຖູແຂ້ວແດ່ ຕັກນ້ຳລ້າງໜ້າແດ່ ດ້ວຍຕົນເອງ ຍ່ອມ
ລຳບາກ ຈຶ່ງຂາບທູນເລື່ອງນີ້ໃຫ້ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຊົງຊາບ

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຮັບສັ່ງວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ບໍ່ເພິ່ງເກັຍກ່ອມບໍລິສັດຂອງພິກຂຸອື່ນ
ອົງໃດເກັຍກ່ອມ ຕ້ອງອາບັດທຸກກົດ

໔໖. ກັນຕະກະສາມະເນຣະວັດຖຸ

ວ່າດ້ວຍການນາສະນະສາມະເນນກັນຕະກະ

ອົງ ໑໐ ສຳລັບນາສະນະສາມະເນນ

ສະໄໝນັ້ນ ສາມະເນນຂອງທ່ານພຣະອຸປະນັນທະສາກະຍະບຸດຊື່ກັນຕະກະ ໄດ້ປະທຸດສະຮ້າຍພິກຂຸນີຊື່ ກັນຕະກິ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພາກັນຕຳຫິ ປະນາມ ໂພນທະນາວ່າ “ເປັນຫຍັງ ສາມະເນນ ຈຶ່ງໄດ້ປະພຶດຊົ່ວແນວນັ້ນ” ຈຶ່ງຂາບທູນເລື່ອງນີ້ໃຫ້ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຊົງຊາບ

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຮັບສັ່ງວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເຮົາອະນຸຍາດໃຫ້ນາສະນະສາມະເນນ ຜູ້ປະກອບດ້ວຍອົງ ໑໐ ຄື

໑. ຂ້າສັດ
໒. ຖືເອົາຂອງທີ່ເຈົ້າຂອງບໍ່ໄດ້ໃຫ້
໓. ປະພຶດກຳອັນບໍ່ແມ່ນພົມມະຈັນ
໔. ເວົ້າຕົວະ
໕. ດື່ມນ້ຳເມົາ
໖. ກ່າວຕິຕຽນພຣະພຸດທະເຈົ້າ
໗. ກ່າວຕິຕຽນພຣະທຳ
໘. ກ່າວຕິຕຽນພຣະສົງ
໙. ມີຄວາມເຫັນຜິດ
໑໐. ປະທຸດສະຮ້າຍພິກຂຸນີ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເຮົາອະນຸຍາດໃຫ້ນາສະນະສາມະເນນຜູ້ປະກອບດ້ວຍອົງ ໑໐ ເຫຼົ່ານີ້

໔໗. ບັນຖະກະວັດຖຸ

ວ່າດ້ວຍບັນເດາະບັນພະຊາ

ຫ້າມບັນເດາະອຸປະສົມບົດ

[໑໐໙] ສະໄໝນັ້ນ ບັນເດາະຄົນໜຶ່ງໄດ້ບັນພະຊາໃນໝູ່ພິກຂຸ ເຂົາເຂົ້າໄປຫາພິກຂຸໜຸ່ມ ໆ ເວົ້າຊວນວ່າ “ນີ້ ໆ ພວກທ່ານຈົ່ງມາປະທຸດສະຮ້າຍເຮົາເທິນ ຂ້ານ້ອຍ”

ພວກພຣະໝູ່ເວົ້າໄລ່ວ່າ “ເຈົ້າບັນເດາະຈົ່ງຈົບຫາຍ ເຈົ້າບັນເດາະຈົ່ງພິນາດ ເຈົ້າຈະມີປະໂຫຍດອັນໃດ”

ເຂົາເມື່ອຖືກພວກພິກຂຸໄລ່ ຈຶ່ງເຂົ້າໄປຫາພວກສາມະເນນໂຕໃຫຍ່ ເວົ້າຊວນວ່າ ພວກທ່ານຈົ່ງມາປະທຸດສະຮ້າຍເຮົາເທີ້ນ ຂ້ານ້ອຍ

ພວກສາມະເນນກໍເວົ້າຮຸກຮານວ່າ “ເຈົ້າບັນເດາະຈົ່ງຈົບຫາຍ ເຈົ້າບັນເດາະຈົ່ງພິນາດ ເຈົ້າຈະມີປະໂຫຍດອັນໃດ”

ເຂົາຖືກພວກສາມະເນນເວົ້າຮຸກຮານ ຈຶ່ງເຂົ້າໄປຫາພວກຄົນລ້ຽງຊ້າງ ພວກຄົນລ້ຽງມ້າ ເວົ້າຊວນວ່າ “ພວກທ່ານຈົ່ງມາປະທຸດສະຮ້າຍເຮົາເທີ້ນ”

ພວກຄົນລ້ຽງຊ້າງ ພວກຄົນລ້ຽງມ້າກະທຳຊຳເຮົາແລ້ວ ກໍພາກັນຕຳໜີ ປະນາມ ໂພນທະນາວ່າ “ພຣະສະມະນະເຊື້ອສາຍພຣະສາກະຍະບຸດເຫຼົ່ານີ້ເປັນບັນເດາະ ບັນດາສະມະນະເຫຼົ່ານີ້ ແມ່ນທີ່ບໍ່ແມ່ນບັນເດາະ ກໍລົມສູ່ກັບບັນເດາະເຫຼົ່ານີ້ ເມື່ອເປັນແນວນີ້ ສະມະນະເຫຼົ່ານີ້ຈຶ່ງລ້ວນແຕ່ບໍ່ແມ່ນຜູ້ປະພຶດພົມມະຈັນ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ໄດ້ຍິນຄົນລ້ຽງຊ້າງ ຄົນລ້ຽງມ້າເຫຼົ່ານັ້ນຕຳໜີ ປະນາມ ໂພນທະນາ ຈຶ່ງຂາບທູນເລື່ອງນີ້ໃຫ້ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຊົງຊາບ

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຮັບສັ່ງວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອະນຸປະສຳບັນຜູ້ເປັນບັນເດາະ ບໍ່ເພິ່ງໃຫ້ອຸປະສົມບົດ ທີ່ອຸປະສົມບົດແລ້ວ ເພິ່ງໃຫ້ສຶກເສຍ” (໑)

໔໘. ເຖີຍຍະວາສະວັດຖຸ

ວ່າດ້ວຍຄົນລັກເພດແລະຄົນເຂົ້າຮິດເດຍຣະຖິບັນພະຊາ

ຫ້າມຄົນລັກເພດແລະຄົນເຂົ້າຮິດອຸປະສົມບົດ

[໑໑໐] ສະໄໝນັ້ນ ບຸດຂອງຕະກູນເກົ່າແກ່ຄົນໜຶ່ງ ເປັນຄົນບອບບາງ ມີໝູ່ຍາດໃນຕະກູນເສຍໄປ ເຂົາມີຄວາມຄິດວ່າ “ເຮົາເປັນຄົນບອບບາງ ບໍ່ສາມາດຈະຫາໂພຄະຊັບທີ່ຍັງບໍ່ມີ ຫຼື ຈະເຮັດໂພຄະຊັບທີ່ມີຢູ່ໃຫ້ເພີ່ມພູນຂຶ້ນໄດ້ ດ້ວຍວິທີໃດນໍ ເຮົາຈະຢູ່ສຸກສະບາຍ ແລະບໍ່ລຳບາກ” ຄິດໄດ້ວ່າ “ພຣະສະມະນະເຊື້ອສາຍພຣະສາກະຍະບຸດເຫຼົ່ານີ້ ມີລັກສະນະນິໄສດີ ປະພຶດຮຽບຮ້ອຍ ບໍ່ຮີໂພກອາຫານດີ ໆ ນອນໃນຫ້ອງດີ ຖ້າຈຶ່ງໃດເຮົາເພິ່ງກຽມບາດ ແລະຈິວອນ ແຖຜົມແລະໜວດ ນຸ່ງຫົ່ມຜ້າກາສາຍະເອງ ແລ້ວໄປສູ່ອາຮາມຢູ່ຮ່ວມກັບພິກຂຸທັງຫຼາຍ

ດີກວ່າ ຕໍ່ມາ ເຂົາໄດ້ກຽມບາດແລະຈິວອນ ແຖຜົມແລະໜວດ ນຸ່ງທີ່ມື້ກາສາຍະເອງ ໄປສູ່ອາ
ຮາມໄຫວ້ພິກຂຸທັງຫຼາຍ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍຖາມວ່າ “ທ່ານມີພັນສາໄດ້ທໍ່ໃດແລ້ວ”
ເຂົາຍ້ອນຖາມວ່າ “ທີ່ຊື່ວ່າມີພັນສາທໍ່ໃດ ນັ້ນຄືອັນໃດ ຂ້ານ້ອຍ
ທ່ານ ກໍໃຜເປັນພຣະອຸປັດຊາຂອງທ່ານນໍ?”
ທີ່ຊື່ວ່າພຣະອຸປັດຊາ ນັ້ນຄືໃຜ ຂ້ານ້ອຍ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ໄດ້ບອກເລື່ອງນີ້ແກ່ທ່ານພຣະອຸບາລີວ່າ “ທ່ານອຸບາລີ ຂໍນິມົນທ່ານສອບ
ສວນບັນພະຊິດອົງນີ້ເບິ່ງເຫັນ”

ເມື່ອເຂົາຖືກທ່ານພຣະອຸບາລີສອບສວນ ຈຶ່ງຍອມບອກເລື່ອງນັ້ນ ທ່ານພຣະອຸບາລີໄດ້
ບອກພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຈຶ່ງຂາບທູນເລື່ອງນີ້ໃຫ້ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຊົງຊາບ ພຣະ
ຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຮັບສັງວ່າ

“ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອະນຸປະສຳບັນຜູ້ເປັນຄົນລັກເພດ ບໍ່ເພິ່ງໃຫ້ອຸປະສົມບົດ ທີ່ອຸປະສົມບົດ
ແລ້ວ ເພິ່ງໃຫ້ສິກສາ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອະນຸປະສຳບັນຜູ້ໄປເຂົ້າຮິດເດຍຣະຖີ ບໍ່ເພິ່ງໃຫ້ອຸປະສົມບົດ ທີ່ອຸປະສົມ
ບົດແລ້ວ ເພິ່ງໃຫ້ສິກສາ” (໒-໓)

໔໙. ຕິຣັດສານະຄະຕະວັດຖຸ

ວ່າດ້ວຍສັດເດຍຣັດສານບັນພະຊາ

ນາກແປງກາຍເປັນມະນຸດມາຂໍບັນພະຊາ

[໑໑໑] ສະໄໝນັ້ນ ນາກໂຕໜຶ່ງອິດອັດ ຣະອາ ລັງກຽດກຳເນີດນາກຂອງຕົນ ຕໍ່ມາ
ນາກນັ້ນ ມີຄວາມຄິດວ່າ “ດ້ວຍອຸບາຍແນວໃດນໍ ເຮົາຈະເພິ່ງພົ້ນຈາກກຳເນີດນາກ ແລະເພິ່ງໄດ້
ອັດຕະພາບມະນຸດທັນທີຄິດໄດ້ວ່າ “ພຣະສະມະນະເຊື້ອສາຍສາກະຍະບຸດເຫຼົ່ານີ້ ເປັນຜູ້ປະພຶດ
ທຳ ປະພຶດສະງົບ ປະພຶດພົມມະຈັນ ກ່າວວ່າຈາສັດ ມີສິນ ມີກັນລະຍານະທຳ ຖ້າເຮົາຈະເພິ່ງ
ບັນພະຊາໃນພວກພຣະສະມະນະ ເຊື້ອສາຍພຣະສາກະຍະບຸດແລ້ວ ດ້ວຍອຸບາຍແນວນີ້ ເຮົາກໍ
ຈະເພິ່ງພົ້ນຈາກກຳເນີດນາກ ແລະໄດ້ອັດຕະພາບມະນຸດທັນທີ” ຈຶ່ງໄດ້ແປງກາຍເປັນຊາຍໜຸ່ມ
ເຂົ້າໄປຫາພິກຂຸທັງຫຼາຍຂໍບັນພະຊາ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ໄດ້ໃຫ້ບັນພະຊາໃຫ້ອຸປະສົມບົດ ຕໍ່ມາ ພຣະນາກອາໄສຢູ່ໃນວິຫານຫຼັງ ສຸດທ້າຍກັບພິກຂຸອົງໜຶ່ງ ເມື່ອຮາຕິໄກ້ແຈ້ງ ພິກຂຸອົງນັ້ນ ໄດ້ຕື່ນຂຶ້ນໄປຍ່າງຈົງກົມຢູ່ໃນທີ່ແຈ້ງ ເມື່ອທ່ານອອກໄປແລ້ວ ພຣະນາກຈຶ່ງຫຼັບໃນວິຫານດ້ວຍຮ່າງກາຍທີ່ເປັນງູ ຂົດຍື່ນອອກທາງໜ້າ ຕ່າງ ເມື່ອພິກຂຸນັ້ນຍູ້ບານປະຕູຈະເຂົ້າວິຫານ ໄດ້ເຫັນໃນວິຫານມີງູ ຂົດຍື່ນອອກທາງໜ້າຕ່າງ ກໍຕົກໃຈຮ້ອງສຽງດັງ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ໄດ້ພາກັນແລ່ນເຂົ້າໄປຖາມພິກຂຸນັ້ນວ່າ “ອາຈຸໂສ ທ່ານຮ້ອງສຽງດັງ ເຮັດຫຍັງ?”

ພິກຂຸນັ້ນບອກວ່າ “ທ່ານທັງຫຼາຍ ໃນວິຫານຫຼັງນີ້ມີງູ ມີທາງຍື່ນອອກທາງໜ້າຕ່າງ”

ທັນໃດນັ້ນ ພຣະນາກໄດ້ຕື່ນຂຶ້ນຍ້ອນສຽງນັ້ນ ພ້າວນັ່ງເທິງອາສະນະຂອງຕົນ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍຖາມວ່າ “ອາຈຸໂສ ທ່ານເປັນໃຜກັນແທ້?”

ພຣະນາກຕອບວ່າ “ເຮົາເປັນນາກ ຂ້ານ້ອຍ”

ພິກຂຸທັງຫຼາຍຖາມວ່າ “ອາຈຸໂສ ທ່ານເຮັດແນວນີ້ເພື່ອຫຍັງ?”

ພຣະນາກໄດ້ບອກເລື່ອງນັ້ນ ແກ່ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ໆ ຈຶ່ງຂາບທູນໃຫ້ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ຊົງຊາບ ຕໍ່ມາ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ຮັບສັ່ງໃຫ້ປະຊຸມພິກຂຸສົງຍ້ອນເລື່ອງນີ້ເປັນຕົ້ນເຫດ ໄດ້ ຕັດກັບພຣະນາກນັ້ນວ່າ “ພວກເຈົ້າເປັນນາກ ບໍ່ສາມາດງອກງາມໃນພຣະທຳວິໄນນີ້ໄດ້ ໄປເທິນ ນາກ ເຈົ້າຈຶ່ງຖືອຸໂປສິດໃນດິຖີທີ່ ໑໔ ດິຖີທີ່ ໑໕ ແລະດິຖີທີ່ ໘ ແຫ່ງປັກນັ້ນກ່ອນ ດ້ວຍອຸບາຍ ແນວນີ້ ເຈົ້າຈັກພົ້ນຈາກກຳເນີດນາກ ແລະໄດ້ອັດຕະພາບກາຍເປັນມະນຸດໄດ້”

ນາກເມື່ອໄດ້ຮູ້ວ່າຕົນບໍ່ສາມາດງອກງາມໃນພຣະທຳວິໄນນີ້ໄດ້ ກໍທຸກ ເສຍໃຈ ຫຼັງນ້ຳຕາ ສົ່ງສຽງດັງຫຼີກໄປ

ລຳດັບນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ຮັບສັ່ງກັບພິກຂຸທັງຫຼາຍວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເຫດທີ່ ເຮັດໃຫ້ນາກຜາກົດຮ່າງກາຍເປັນນາກ ມີ ໒ ປະການເຫຼົ່ານີ້ ຄື (໑) ເວລາທີ່ເສບເມຖຸນທຳກັບ ນາງນາກມີຊາດສະເໝີກັນ (໒) ເວລານອນຫຼັບ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເຫດທີ່ເຮັດໃຫ້ນາກຜາກົດຮ່າງ ເປັນນາກມີ ໒ ປະການເຫຼົ່ານີ້

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອະນຸປະສຳບັນຜູ້ເປັນສັດເດຍຣັດສານ ບໍ່ເພິ່ງໃຫ້ອຸປະສົມບົດ ທີ່ອຸປະສົມ ບົດແລ້ວເພິ່ງໃຫ້ສຶກອອກໄປ” (໔)

໕໐. ມາຕຸຄາຕະກະວັດຖຸ ວ່າດ້ວຍຄົນຂ້າມານດາຂໍບັນພະຊາ ຫ້າມຄົນຂ້າມານດາອຸປະສົມບົດ

[໑໑໒] ສະໄໝນັ້ນ ມານິບຜູ້ໜຶ່ງໄດ້ປົງຊີວິດມານດາ ເຂົາອິດອັດ ຣະອາ ລັງກຽດບາບ

ກໍານັ້ນ ຕໍ່ມາ ເຂົາມີຄວາມຄິດວ່າ “ດ້ວຍອຸບາຍແນວໃດນໍ ເຮົາຈະເພິ່ງກະທໍາການສະສາງບາບກໍານີ້ໄດ້” ແລ້ວຄິດໄດ້ວ່າ “ພຣະສະມະນະເຊື້ອສາຍພຣະສາກະຍະບຸດເຫຼົ່ານີ້ ເປັນຜູ້ປະພຶດທໍາ ປະພຶດສະງົບ ປະພຶດພົມມະຈັນ ກ່າວວາຈາສັດຈິງ ມີສິນ ມີກັນລະຍານະທໍາ ຖ້າເຮົາຈະເພິ່ງບັນພະຊາໃນພວກພຣະສະມະນະ ເຊື້ອສາຍພຣະສາກະຍະບຸດ ດ້ວຍອຸບາຍແນວນີ້ ເຮົາກໍຈະເພິ່ງກະທໍາການສະສາງບາບກໍານີ້ໄດ້” ຈຶ່ງເຂົ້າໄປຫາພິກຂຸທັງຫຼາຍຂໍບັນພະຊາ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ໄດ້ບອກເລື່ອງນີ້ແກ່ທ່ານພຣະອຸບາລີວ່າ “ທ່ານອຸບາລີ ເມື່ອກ່ອນນາກໄດ້ແປງກາຍເປັນຊາຍໜຸ່ມເຂົ້າມາບັນພະຊາໃນໝູ່ພິກຂຸ ຂໍນິມົນທ່ານຈົ່ງສອບສວນມານີບຜູ້ນີ້ເບິ່ງກ່ອນເທີ້ນ

ເມື່ອມານີບນັ້ນ ຖືກທ່ານພຣະອຸບາລີສອບສວນຈຶ່ງບອກເລື່ອງນັ້ນໃຫ້ຮູ້ ທ່ານພຣະອຸບາລີໄດ້ບອກເລື່ອງນັ້ນໃຫ້ພິກຂຸທັງຫຼາຍຮູ້ ພວກພິກຂຸຈຶ່ງຂາບທູນເລື່ອງນີ້ໃຫ້ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຊົງຊາບ

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຮັບສັ່ງວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອະນຸປະສໍາບັນຜູ້ຂ້າມານດາ ບໍ່ເພິ່ງໃຫ້ອຸປະສົມບົດ ທີ່ອຸປະສົມບົດແລ້ວ ເພິ່ງໃຫ້ສຶກອອກໄປ” (໕)

໔໑. ປິຕຸຄາຕະກະວັດຖຸ ວ່າດ້ວຍຄົນຂ້າບິດາຂໍບັນພະຊາ ຫ້າມຄົນຂ້າບິດາອຸປະສົມບົດ

[໑໑໓] ສະໄໝນັ້ນ ມານີບຜູ້ໜຶ່ງໄດ້ປົງຊີວິດບິດາ ເຂົາອິດອັດ ຣະອາ ລັງກຽດບາບກໍານັ້ນ ຕໍ່ມາ ເຂົາມີຄວາມຄິດວ່າ “ດ້ວຍອຸບາຍແນວໃດນໍ ເຮົາຈະເພິ່ງກະທໍາການສະສາງບາບກໍານີ້ໄດ້” ຄິດໄດ້ວ່າ “ພຣະສະມະນະເຊື້ອສາຍພຣະສາກະຍະບຸດເຫຼົ່ານີ້ ເປັນຜູ້ປະພຶດທໍາ ປະພຶດສະງົບ ປະພຶດພົມມະຈັນ ກ່າວວາຈາສັດຈິງ ມີສິນ ມີກັນລະຍານະທໍາ ຖ້າເຮົາຈະເພິ່ງບັນພະຊາໃນພວກພຣະສະມະນະເຊື້ອສາຍພຣະສາກະຍະບຸດ ດ້ວຍອຸບາຍແນວນີ້ ເຮົາກໍຈະເພິ່ງກະທໍາການສະສາງບາບກໍານີ້ໄດ້” ຈຶ່ງເຂົ້າໄປຫາພິກຂຸທັງຫຼາຍຂໍບັນພະຊາ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ໄດ້ບອກເລື່ອງນີ້ແກ່ທ່ານພຣະອຸບາລີວ່າ “ທ່ານອຸບາລີ ເມື່ອກ່ອນນາກໄດ້ແປງກາຍເປັນຊາຍໜຸ່ມເຂົ້າມາບັນພະຊາໃນໝູ່ພິກຂຸ ຂໍນິມົນທ່ານສອບສວນມານີບຜູ້ນີ້ເບິ່ງກ່ອນເທີ້ນ

ເມື່ອມານີບນັ້ນ ຖືກທ່ານພຣະອຸບາລີສອບສວນ ຈຶ່ງບອກເລື່ອງນັ້ນໃຫ້ຮູ້ ທ່ານພຣະອຸບາລີໄດ້ບອກເລື່ອງນັ້ນໃຫ້ພິກຂຸທັງຫຼາຍຮູ້ ພວກພິກຂຸຈຶ່ງຂາບທູນເລື່ອງນີ້ໃຫ້ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຊົງຊາບ

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຮັບສັ່ງວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອະນຸປະສຳບັນຜູ້ຂ້າບິດາ ບໍ່ເພິ່ງໃຫ້ອຸປະສົມບົດ ທີ່ອຸປະສົມບົດແລ້ວ ເພິ່ງໃຫ້ສຶກອອກໄປ” (໖)

໔໒. ອະຣະຫັນຕະຄາຕະກະວັດຖຸ

ວ່າດ້ວຍຄົນຂ້າພຣະອະຣະຫັນບັນພະຊາ

ຫ້າມຄົນຂ້າພຣະອະຣະຫັນອຸປະສົມບົດ

[໑໑໔] ສະໄໝນັ້ນ ພິກຂຸຈຳນວນຫຼາຍອົງໄດ້ເດີນທາງໄກຈາກເມືອງສາເກດໄປນະຄອນສາວັດຖິ ລະຫວ່າງທາງ ໂຈນຍົກພວກອອກມາບຸ້ນພິກຂຸບາງພວກ ຂ້າພິກຂຸບາງພວກ ເຈົ້າໜ້າທີ່ຍົກກຳລັງຈາກນະຄອນສາວັດຖິໄປຈັບໂຈນບາງພວກໄດ້ ບາງພວກບົບໜີໄປ ພວກທີ່ໜີໄປໄດ້ບັນພະຊາໃນໝູ່ພິກຂຸ ພວກທີ່ຖືກຈັບກຳລັງຖືກເຈົ້າໜ້າທີ່ນຳໄປຂ້າ ພວກໂຈນທີ່ໜີໄປບັນພະຊາໄດ້ເຫັນໂຈນເຫຼົ່ານັ້ນກຳລັງຖືກນຳໄປຂ້າ ກໍກ່າວຂຶ້ນວ່າ “ດີແລ້ວ ທີ່ພວກເຮົາໜີລອດມາໄດ້ ຖ້າວັນນັ້ນຖືກຈັບກໍຈະຕ້ອງຖືກຂ້າແນວນັ້ນດ້ວຍ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍຖາມວ່າ “ທ່ານທັງຫຼາຍ ກໍພວກທ່ານໄດ້ເຮັດຫຍັງ

ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນໄດ້ບອກເລື່ອງນີ້ໃຫ້ພິກຂຸທັງຫຼາຍຮູ້ ພວກພິກຂຸຈຶ່ງຂາບທູນໃຫ້

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຊົງຊາບ

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຮັບສັ່ງວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸພວກນັ້ນທີ່ຖືກຂ້າເປັນພຣະອະຣະຫັນ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອະນຸປະສຳບັນຜູ້ຂ້າພຣະອະຣະຫັນ ບໍ່ເພິ່ງໃຫ້ອຸປະສົມບົດ ທີ່ອຸປະສົມບົດແລ້ວ ເພິ່ງໃຫ້ສຶກອອກໄປ” (໗)

໔໓. ພິກຂຸນິທູສະກະວັດຖຸ

ວ່າດ້ວຍຄົນປະທຸດສະຮ້າຍພິກຂຸນິເປັນຕົ້ນບັນພະຊາ

ຫ້າມຄົນປະທຸດສະຮ້າຍພິກຂຸນິເປັນຕົ້ນອຸປະສົມບົດ

[໑໑໕] ສະໄໝນັ້ນ ພິກຂຸນິຫຼາຍອົງໄດ້ເດີນທາງໄກຈາກເມືອງສາເກດໄປນະຄອນສາວັດຖິ ລະຫວ່າງທາງ ມີໂຈນຍົກພວກອອກມາບຸ້ນພິກຂຸນິບາງພວກ ທຳຮ້າຍພິກຂຸນິບາງພວກ ເຈົ້າໜ້າທີ່ຍົກກຳລັງອອກຈາກນະຄອນສາວັດຖິໄປຈັບໂຈນບາງພວກໄດ້ ບາງພວກບົບໜີໄປ ພວກທີ່ໜີໄປໄດ້ບັນພະຊາໃນໝູ່ພິກຂຸ ພວກທີ່ຖືກຈັບກຳລັງຖືກເຈົ້າໜ້າທີ່ນຳໄປຂ້າ ພວກໂຈນທີ່ໜີໄປບັນພະຊາໄດ້ເຫັນໂຈນເຫຼົ່ານັ້ນກຳລັງຖືກນຳໄປຂ້າ ກໍກ່າວຂຶ້ນວ່າ “ດີແລ້ວທີ່ພວກເຮົາໜີລອດມາໄດ້ ຖ້າວັນນັ້ນຖືກຈັບ ກໍຈະຕ້ອງຖືກຂ້າແນວນັ້ນດ້ວຍ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຖາມວ່າ “ທ່ານທັງຫຼາຍ ກໍພວກທ່ານໄດ້ເຮັດຫຍັງໄວ້ນ?”
ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ໄດ້ບອກເລື່ອງນີ້ໃຫ້ພິກຂຸທັງຫຼາຍຮູ້ ພວກພິກຂຸຈຶ່ງຂາບທູນໃຫ້ພຣະຜູ້
ມີພຣະພາກເຈົ້າຊົງຊາບ

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຮັບສັ່ງວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອະນຸປະສຳບັນຜູ້ປະທຸດສະຮ້າຍພິກຂຸ
ນີ້ບໍ່ເພິ່ງໃຫ້ອຸປະສົມບົດ ທີ່ອຸປະສົມບົດແລ້ວ ເພິ່ງໃຫ້ສຶກອອກໄປ” (໘)

ເລື່ອງຄົນທຳລາຍສົງ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອະນຸປະສຳບັນຜູ້ທຳລາຍສົງ ບໍ່ເພິ່ງໃຫ້ອຸປະສົມບົດ ທີ່ອຸປະສົມບົດແລ້ວ
ເພິ່ງໃຫ້ສຶກອອກໄປ (໙)

ເລື່ອງຄົນທຳຮ້າຍພຣະພຸດທະເຈົ້າຈົນທໍພຣະໂລຫິດ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອະນຸປະສຳບັນຜູ້ທຳຮ້າຍພຣະພຸດທະເຈົ້າຈົນທໍພຣະໂລຫິດ ບໍ່ເພິ່ງໃຫ້ອຸ
ປະສົມບົດ ທີ່ອຸປະສົມບົດແລ້ວ ເພິ່ງໃຫ້ສຶກອອກໄປ” (໑໐)

໕໔. ອຸພະໂຕພະຍັນຊະນະກະ

ວ່າດ້ວຍອຸພະໂຕພະຍັນຊະນະກະບັນພະຊາ

ຫ້າມອຸພະໂຕພະຍັນຊະນະກະອຸປະສົມບົດ

[໑໑໖] ສະໄໝນັ້ນ ອຸພະໂຕພະຍັນຊະນະກະບາງຄົນໄດ້ບັນພະຊາໃນໝູ່ພິກຂຸ ທ່ານເສບ
ເມຖຸນທຳໃນສະຕິທັງຫຼາຍ ດ້ວຍປຸຣິສະນີມິດຂອງຕົນແດ່ ໃຫ້ບຸຣຸດອື່ນເສບເມຖຸນທຳໃນອິດຖີ
ນິມິດຂອງຕົນແດ່ ພິກຂຸທັງຫຼາຍຈຶ່ງຂາບທູນເລື່ອງນີ້ໃຫ້ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຊົງຊາບ

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຮັບສັ່ງວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອະນຸປະສຳບັນຜູ້ເປັນອຸພະໂຕພະຍັນ
ຊະນະກະບໍ່ເພິ່ງໃຫ້ອຸປະສົມບົດ ທີ່ອຸປະສົມບົດແລ້ວ ເພິ່ງໃຫ້ສຶກອອກໄປ” (໑໑)

໕໕. ອະນຸປັດຊາຍະກາທິວັດຖຸ

ວ່າດ້ວຍຄົນບໍ່ມີອຸປັດຊາອຸປະສົມບົດເປັນຕົ້ນ

[໑໑໗] ສະໄໝນັ້ນ ພວກພິກຂຸໃຫ້ກຸນລະບຸດຜູ້ບໍ່ມີອຸປັດຊາອຸປະສົມບົດ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ
ຈຶ່ງຂາບທູນເລື່ອງນີ້ໃຫ້ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຊົງຊາບ

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຮັບສັ່ງວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ກຸນລະບຸດຜູ້ບໍ່ມີອຸປັດຊາ ບໍ່ເພິ່ງໃຫ້ອຸ
ປະສົມບົດ ອົງໃດໃຫ້ອຸປະສົມບົດ ຕ້ອງອາບັດທຸກກົດ” (໑໒)

ເລື່ອງຄົນມີສິ່ງເປັນອຸປັດຊາ

ສະໄໝນັ້ນ ພວກພິກຂຸໃຫ້ກຸນລະບຸດມີສິ່ງເປັນອຸປັດຊາອຸປະສົມບົດ ພິກຂຸທັງຫຼາຍຈຶ່ງຂາບທູນເລື່ອງນີ້ໃຫ້ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຊົງຊາບ

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຮັບສັ່ງວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ກຸນລະບຸດມີສິ່ງເປັນອຸປັດຊາ ບໍ່ເພິ່ງໃຫ້ອຸປະສົມບົດ ອົງໃດໃຫ້ອຸປະສົມບົດ ຕ້ອງອາບັດທຸກກົດ” (໑໓)

ເລື່ອງຄົນມີຄະນະເປັນອຸປັດຊາ

ສະໄໝນັ້ນ ພວກພິກຂຸໃຫ້ກຸນລະບຸດມີຄະນະເປັນອຸປັດຊາອຸປະສົມບົດ ພິກຂຸທັງຫຼາຍຈຶ່ງຂາບທູນເລື່ອງນີ້ໃຫ້ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຊົງຊາບ

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຮັບສັ່ງວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ກຸນລະບຸດມີຄະນະເປັນອຸປັດຊາ ບໍ່ເພິ່ງໃຫ້ອຸປະສົມບົດ ອົງໃດໃຫ້ອຸປະສົມບົດ ຕ້ອງອາບັດທຸກກົດ” (໑໔)

ເລື່ອງຄົນມີບັນເດາະເປັນອຸປັດຊາເປັນຕົ້ນ

ສະໄໝຕໍ່ມາ ພວກພິກຂຸໃຫ້ກຸນລະບຸດມີ ບັນເດາະ ເປັນອຸປັດຊາອຸປະສົມບົດ ຯລຯ

ຯລຯ ຄົນລັກເພດ ເປັນອຸປັດຊາອຸປະສົມບົດ ຯລຯ

ຯລຯ ພິກຂຸໄປເຂົ້າຮິດເດຍຣະຖີ ເປັນອຸປັດຊາອຸປະສົມບົດ ຯລຯ

ຯລຯ ສັດເດຍຣັດສານ ເປັນອຸປັດຊາອຸປະສົມບົດ ຯລຯ

ຯລຯ ຄົນຂ້າມານດາ ເປັນອຸປັດຊາອຸປະສົມບົດ ຯລຯ

ຯລຯ ຄົນຂ້າບິດາ ເປັນອຸປັດຊາອຸປະສົມບົດ ຯລຯ

ຯລຯ ຄົນຂ້າພຣະອະຣະຫັນ ເປັນອຸປັດຊາອຸປະສົມບົດ ຯລຯ

ຯລຯ ຄົນປະທຸດສະຮ້າຍພິກຂຸນີ ເປັນອຸປັດຊາອຸປະສົມບົດ ຯລຯ

ຯລຯ ຄົນທຳລາຍສິ່ງ ເປັນອຸປັດຊາອຸປະສົມບົດ ຯລຯ

ຯລຯ ຄົນທຳຮ້າຍພຣະພຸດທະເຈົ້າຈົນທັ້ພຣະໂລຫິດ ເປັນອຸປັດຊາອຸປະສົມບົດ ຯລຯ

ຯລຯ ອຸພະໂຕພະຍັນຊະນະກະ ເປັນອຸປັດຊາອຸປະສົມບົດ ຯລຯ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຈຶ່ງຂາບທູນເລື່ອງນີ້ໃຫ້ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຊົງຊາບ

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຮັບສັ່ງກັບພິກຂຸທັງຫຼາຍວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ກຸນລະບຸດມີບັນເດາະເປັນອຸປັດຊາ ບໍ່ເພິ່ງໃຫ້ອຸປະສົມບົດ ອົງໃດໃຫ້ອຸປະສົມບົດ ຕ້ອງອາບັດທຸກກົດ

ຯລຯ ຄົນລັກເພດ ເປັນອຸປັດຊາ ບໍ່ເພິ່ງໃຫ້ອຸປະສົມບົດ ຯລຯ

ຯລຯ ພິກຂຸໄປເຂົ້າຮິດເດຍຣະຖີ ເປັນອຸປັດຊາ ບໍ່ເພິ່ງໃຫ້ອຸປະສົມບົດ ຯລຯ

ຯລຯ ສັດເດຍຣັດສານ ເປັນອຸປັດຊາ ບໍ່ເພິ່ງໃຫ້ອຸປະສົມບົດ ຯລຯ
 ຯລຯ ຄົນຂ້າມານດາ ເປັນອຸປັດຊາ ບໍ່ເພິ່ງໃຫ້ອຸປະສົມບົດ ຯລຯ
 ຯລຯ ຄົນຂ້າບິດາ ເປັນອຸປັດຊາ ບໍ່ເພິ່ງໃຫ້ອຸປະສົມບົດ ຯລຯ
 ຯລຯ ຄົນຂ້າພຣະອະຣະຫັນ ເປັນອຸປັດຊາ ບໍ່ເພິ່ງໃຫ້ອຸປະສົມບົດ ຯລຯ
 ຯລຯ ຄົນປະທຸດສະຣ້າຍພິກຂຸນີ ເປັນອຸປັດຊາ ບໍ່ເພິ່ງໃຫ້ອຸປະສົມບົດ ຯລຯ
 ຯລຯ ຄົນທຳລາຍສົງ ເປັນອຸປັດຊາ ບໍ່ເພິ່ງໃຫ້ອຸປະສົມບົດ ຯລຯ
 ຯລຯ ຄົນທຳຮ້າຍພຣະພຸດທະເຈົ້າຈົນທັ້ພຣະໂລຫິດເປັນອຸປັດຊາ ບໍ່ເພິ່ງໃຫ້ອຸປະສົມບົດ
 ຯລຯ
 ຯລຯ ອຸພະໂຕພະຍັນຊະນະກະເປັນອຸປັດຊາ ບໍ່ເພິ່ງໃຫ້ອຸປະສົມບົດ ອົງໃດໃຫ້ອຸປະສົມ
 ບົດ ຕ້ອງອາບັດທຸກກົດ” (໑໕)

໔໖. ອະປັດຕະກາທິວັດຖຸ

ວ່າດ້ວຍຄົນບໍ່ມີບາດອຸປະສົມບົດເປັນຕົ້ນ

ຫ້າມຄົນບໍ່ມີບາດອຸປະສົມບົດ

[໑໑໘] ສະໄໝນັ້ນ ພວກພິກຂຸໃຫ້ກຸນລະບຸດຜູ້ບໍ່ມີບາດອຸປະສົມບົດ ພວກທ່ານເມື່ອອຸປະສົມບົດແລ້ວກໍທ່ຽວບິນທະບາດດ້ວຍມື ມະນຸດທັງຫຼາຍພາກັນຕຳໜີ ປະນາມ ໂພນທະນາວ່າ “ທ່ຽວບິນທະບາດເໝືອນພວກເດຍຣະຖີ” ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຈຶ່ງຂາບທູນເລື້ອງນີ້ໃຫ້ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຊົງຊາບ

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຮັບສັ່ງວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ກຸນລະບຸດຜູ້ບໍ່ມີບາດ ບໍ່ເພິ່ງໃຫ້ອຸປະສົມບົດ ອົງໃດໃຫ້ອຸປະສົມບົດ ຕ້ອງອາບັດທຸກກົດ” (໑໖)

ເລື້ອງຄົນບໍ່ມີຈິວອນ

ສະໄໝນັ້ນ ພວກພິກຂຸໃຫ້ກຸນລະບຸດຜູ້ບໍ່ມີຈິວອນອຸປະສົມບົດ ພວກທ່ານອຸປະສົມບົດແລ້ວກໍເປືອຍກາຍທ່ຽວບິນທະບາດ ມະນຸດທັງຫຼາຍພາກັນຕຳໜີ ປະນາມ ໂພນທະນາ ວ່າ “ທ່ຽວບິນທະບາດເໝືອນພວກເດຍຣະຖີ”

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຈຶ່ງຂາບທູນເລື້ອງນີ້ໃຫ້ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຊົງຊາບ

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຮັບສັ່ງວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ກຸນລະບຸດຜູ້ບໍ່ມີຈິວອນ ບໍ່ເພິ່ງໃຫ້ອຸປະສົມບົດອົງໃດໃຫ້ອຸປະສົມບົດ ຕ້ອງອາບັດທຸກກົດ” (໑໗)

ເລື່ອງຄົນບໍ່ມີທັງບາດແລະຈິວອນ

ສະໄໝນັ້ນ ພວກພິກຂຸໃຫ້ກຸນລະບຸດຜູ້ບໍ່ມີທັງບາດ ແລະຈິວອນອຸປະສົມບົດ ພວກທ່ານອຸປະສົມບົດແລ້ວ ກໍເປືອຍກາຍທ່ຽວບິນທະບາດດ້ວຍມື ມະນຸດທັງຫຼາຍພາກັນຕຳໜີ ປະນາມໂພນທະນາວ່າ “ທ່ຽວບິນທະບາດເໝືອນພວກເດຍຣະຖີ”

ພິກຂຸທັງຫຼາຍຈຶ່ງຂາບທູນເລື່ອງນີ້ໃຫ້ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຊົງຊາບ

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຮັບສັ່ງວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ກຸນລະບຸດຜູ້ບໍ່ມີທັງບາດແລະຈິວອນ ບໍ່ເພິ່ງໃຫ້ອຸປະສົມບົດ ອົງໃດໃຫ້ອຸປະສົມບົດ ຕ້ອງອາບັດທຸກກົດ” (໑໘)

ເລື່ອງຄົນຍືມບາດ

ສະໄໝນັ້ນ ພວກພິກຂຸໃຫ້ກຸນລະບຸດຜູ້ຍືມບາດເຂົາມາອຸປະສົມບົດ ເມື່ອອຸປະສົມບົດແລ້ວເຈົ້າຂອງກໍຂໍເອົາບາດຄືນ ພວກທ່ານທ່ຽວບິນທະບາດດ້ວຍມື ມະນຸດທັງຫຼາຍພາກັນຕຳໜີ ປະນາມໂພນທະນາວ່າ “ທ່ຽວບິນທະບາດເໝືອນພວກເດຍຣະຖີ”

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຈຶ່ງຂາບທູນເລື່ອງນີ້ໃຫ້ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຊົງຊາບ

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຮັບສັ່ງວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍກຸນລະບຸດຜູ້ຍືມບາດເຂົາມາ ບໍ່ເພິ່ງໃຫ້ອຸປະສົມບົດ ອົງໃດໃຫ້ອຸປະສົມບົດ ຕ້ອງອາບັດທຸກກົດ” (໑໙)

ເລື່ອງຄົນຍືມຈິວອນ

ສະໄໝນັ້ນ ພວກພິກຂຸໃຫ້ກຸນລະບຸດຜູ້ຍືມຈິວອນເຂົາມາອຸປະສົມບົດ ເມື່ອອຸປະສົມບົດແລ້ວເຈົ້າຂອງກໍຂໍເອົາຈິວອນຄືນ ພວກທ່ານເປືອຍກາຍທ່ຽວບິນທະບາດດ້ວຍມື ມະນຸດທັງຫຼາຍພາກັນຕຳໜີ ປະນາມໂພນທະນາວ່າ “ທ່ຽວບິນທະບາດເໝືອນພວກເດຍຣະຖີ”

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຈຶ່ງຂາບທູນເລື່ອງນີ້ໃຫ້ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຊົງຊາບ

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຮັບສັ່ງວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ກຸນລະບຸດຜູ້ຍືມຈິວອນເຂົາມາ ບໍ່ເພິ່ງໃຫ້ອຸປະສົມບົດ ອົງໃດໃຫ້ອຸປະສົມບົດ ຕ້ອງອາບັດທຸກກົດ” (໒໐)

ເລື່ອງຄົນຍືມບາດແລະຈິວອນ

ສະໄໝນັ້ນ ພວກພິກຂຸໃຫ້ກຸນລະບຸດຜູ້ຍືມບາດ ແລະຈິວອນເຂົາມາອຸປະສົມບົດ ເມື່ອອຸປະສົມບົດແລ້ວເຈົ້າຂອງກໍຂໍເອົາບາດແລະຈິວອນຄືນ ພວກທ່ານເປືອຍກາຍທ່ຽວບິນທະບາດດ້ວຍມື ມະນຸດທັງຫຼາຍພາກັນຕຳໜີ ປະນາມໂພນທະນາວ່າ “ທ່ຽວບິນທະບາດເໝືອນພວກເດຍຣະຖີ”

ພິກຂຸທັງຫຼາຍຈຶ່ງຂາບທູນເລື່ອງນີ້ໃຫ້ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຊົງຊາບ

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຮັບສັ່ງວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ກຸນລະບຸດຜູ້ຢືມບາດແລະຈິວອນເຂົາ
ມາບໍ່ເພິ່ງໃຫ້ອຸປະສົມບົດ ອົງໃດໃຫ້ອຸປະສົມບົດ ຕ້ອງອາບັດທຸກກົດ” (໒໑)

ນະອຸປະສຳປາເທຕັບພະກະວິສະຕິວານ ຈົບ

໔໗. ປັບພາເຊຕັບພະທະວັດຕິງສະວານ

ວ່າດ້ວຍບຸກຄົນບໍ່ຄວນໃຫ້ບັນພະຊາ ໓໒ ຈຳພວກ

[໑໑໙] ສະໄໝນັ້ນ ພວກພິກຂຸໃຫ້ຄົນ ມືກຸດ	ບັນພະຊາ ຯລຯ
ຯລຯ ໃຫ້ຄົນ ຕີນກຸດ	ບັນພະຊາ ຯລຯ
ຯລຯ ໃຫ້ຄົນ ທັງມືທັງຕີນກຸດ	ບັນພະຊາ ຯລຯ
ຯລຯ ໃຫ້ຄົນ ຫູວິນ	ບັນພະຊາ ຯລຯ
ຯລຯ ໃຫ້ຄົນ ດັງແຫວ່ງ	ບັນພະຊາ ຯລຯ
ຯລຯ ໃຫ້ຄົນ ທັງຫູວິນທັງດັງແຫວ່ງ	ບັນພະຊາ ຯລຯ
ຯລຯ ໃຫ້ຄົນ ນິ້ວມືນິ້ວຕີນຂາດ	ບັນພະຊາ ຯລຯ
ຯລຯ ໃຫ້ຄົນ ງ່າມມືງ່າມຕີນຂາດ	ບັນພະຊາ ຯລຯ
ຯລຯ ໃຫ້ຄົນ ເອ້ນຂາດ	ບັນພະຊາ ຯລຯ
ຯລຯ ໃຫ້ຄົນ ມືເປັນແຜ່ນ	ບັນພະຊາ ຯລຯ
ຯລຯ ໃຫ້ຄົນ ຄ່ອມ	ບັນພະຊາ ຯລຯ
ຯລຯ ໃຫ້ຄົນ ເຕ້ຍ	ບັນພະຊາ ຯລຯ
ຯລຯ ໃຫ້ຄົນ ຄໍພອກ	ບັນພະຊາ ຯລຯ
ຯລຯ ໃຫ້ຄົນ ຖືກສັກໝາຍໂທດ	ບັນພະຊາ ຯລຯ
ຯລຯ ໃຫ້ຄົນ ມີຮອຍຄັງຕິດ້ວຍຫວາຍ	ບັນພະຊາ ຯລຯ
ຯລຯ ໃຫ້ຄົນ ມີໝາຍຈັບ	ບັນພະຊາ ຯລຯ
ຯລຯ ໃຫ້ຄົນ ຕີນປຸກ	ບັນພະຊາ ຯລຯ
ຯລຯ ໃຫ້ຄົນ ມີໂຮກຊຳເຮື້ອ	ບັນພະຊາ ຯລຯ
ຯລຯ ໃຫ້ຄົນ ມີຮູບຮ່າງບໍ່ສົມປະກອບ	ບັນພະຊາ ຯລຯ
ຯລຯ ໃຫ້ຄົນ ຕາບອດຂ້າງດຽວ	ບັນພະຊາ ຯລຯ
ຯລຯ ໃຫ້ຄົນ ເປ້ຍ	ບັນພະຊາ ຯລຯ
ຯລຯ ໃຫ້ຄົນ ງ່ອຍ	ບັນພະຊາ ຯລຯ
ຯລຯ ໃຫ້ຄົນ ເປັນໂຮກອຳມະພາດ	ບັນພະຊາ ຯລຯ

ຯລຯ ໃຫ້ຄົນ ເຄື່ອນໄຫວເອງບໍ່ໄດ້	ບັນພະຊາ ຯລຯ
ຯລຯ ໃຫ້ຄົນ ຊະຣາທູບພົນລະພາບ	ບັນພະຊາ ຯລຯ
ຯລຯ ໃຫ້ຄົນ ຕາບອດສອງຂ້າງ	ບັນພະຊາ ຯລຯ
ຯລຯ ໃຫ້ຄົນ ກີກ	ບັນພະຊາ ຯລຯ
ຯລຯ ໃຫ້ຄົນ ທູໜວກ	ບັນພະຊາ ຯລຯ
ຯລຯ ໃຫ້ຄົນ ທັງບອດທັງກີກ	ບັນພະຊາ ຯລຯ
ຯລຯ ໃຫ້ຄົນ ທັງບອດທັງໜວກ	ບັນພະຊາ ຯລຯ
ຯລຯ ໃຫ້ຄົນ ທັງກີກທັງໜວກ	ບັນພະຊາ ຯລຯ
ຯລຯ ໃຫ້ຄົນ ທັງບອດທັງກີກທັງໜວກ	ບັນພະຊາ ຯລຯ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍຈຶ່ງຂາບທູນເລື່ອງນີ້ໃຫ້ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຂົງຊາບ

ເລື່ອງຂົງຫ້າມໃຫ້ຄົນມີກຸດເປັນຕົ້ນບັນພະຊາ

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຮັບສັງວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ບໍ່ເພິ່ງໃຫ້ຄົນ ມີກຸດ ບັນພະຊາ ຯລຯ

ຯລຯ ບໍ່ເພິ່ງໃຫ້ຄົນ ຕີນກຸດ	ບັນພະຊາ ຯລຯ
ຯລຯ ບໍ່ເພິ່ງໃຫ້ຄົນ ທັງມີທັງຕີນກຸດ	ບັນພະຊາ ຯລຯ
ຯລຯ ບໍ່ເພິ່ງໃຫ້ຄົນ ທູວິນ	ບັນພະຊາ ຯລຯ
ຯລຯ ບໍ່ເພິ່ງໃຫ້ຄົນ ດັງແຫວ່ງ	ບັນພະຊາ ຯລຯ
ຯລຯ ບໍ່ເພິ່ງໃຫ້ຄົນ ທັງທູວິນທັງດັງແຫວ່ງ	ບັນພະຊາ ຯລຯ
ຯລຯ ບໍ່ເພິ່ງໃຫ້ຄົນ ນິ້ວມືນິ້ວຕີນຂາດ	ບັນພະຊາ ຯລຯ
ຯລຯ ບໍ່ເພິ່ງໃຫ້ຄົນ ງ່າມມືງ່າມຕີນຂາດ	ບັນພະຊາ ຯລຯ
ຯລຯ ບໍ່ເພິ່ງໃຫ້ຄົນ ເອັນຂາດ	ບັນພະຊາ ຯລຯ
ຯລຯ ບໍ່ເພິ່ງໃຫ້ຄົນ ມີເປັນແຜ່ນ	ບັນພະຊາ ຯລຯ
ຯລຯ ບໍ່ເພິ່ງໃຫ້ຄົນ ຄ່ອມ	ບັນພະຊາ ຯລຯ
ຯລຯ ບໍ່ເພິ່ງໃຫ້ຄົນ ເຕ້ຍ	ບັນພະຊາ ຯລຯ
ຯລຯ ບໍ່ເພິ່ງໃຫ້ຄົນ ຄໍພອກ	ບັນພະຊາ ຯລຯ
ຯລຯ ບໍ່ເພິ່ງໃຫ້ຄົນ ຖືກສັກໝາຍໂທດ	ບັນພະຊາ ຯລຯ
ຯລຯ ບໍ່ເພິ່ງໃຫ້ຄົນ ມີຮອຍຄັງນຕິດ້ວຍຫວາຍ	ບັນພະຊາ ຯລຯ
ຯລຯ ບໍ່ເພິ່ງໃຫ້ຄົນ ມີໝາຍຈັບ	ບັນພະຊາ ຯລຯ
ຯລຯ ບໍ່ເພິ່ງໃຫ້ຄົນ ຕີນປຸກ	ບັນພະຊາ ຯລຯ
ຯລຯ ບໍ່ເພິ່ງໃຫ້ຄົນ ມີໂຮກຊໍາເຮື້ອ	ບັນພະຊາ ຯລຯ
ຯລຯ ບໍ່ເພິ່ງໃຫ້ຄົນ ມີຮູບຮ່າງບໍ່ສົມປະກອບ	ບັນພະຊາ ຯລຯ

ຍລຍ ບໍ່ເພິ່ງໃຫ້ຄົນ	ຕາບອດຂ້າງດຽວ	ບັນພະຊາ	ຍລຍ
ຍລຍ ບໍ່ເພິ່ງໃຫ້ຄົນ	ເປັຍ	ບັນພະຊາ	ຍລຍ
ຍລຍ ບໍ່ເພິ່ງໃຫ້ຄົນ	ກະຈອກ	ບັນພະຊາ	ຍລຍ
ຍລຍ ບໍ່ເພິ່ງໃຫ້ຄົນ	ເປັນໂຮກອຳມະພາດ	ບັນພະຊາ	ຍລຍ
ຍລຍ ບໍ່ເພິ່ງໃຫ້ຄົນ	ເຄື່ອນໄຫວເອງບໍ່ໄດ້	ບັນພະຊາ	ຍລຍ
ຍລຍ ບໍ່ເພິ່ງໃຫ້ຄົນ	ຊະຣາທຸບພົນລະພາບ	ບັນພະຊາ	ຍລຍ
ຍລຍ ບໍ່ເພິ່ງໃຫ້ຄົນ	ຕາບອດສອງຂ້າງ	ບັນພະຊາ	ຍລຍ
ຍລຍ ບໍ່ເພິ່ງໃຫ້ຄົນ	ກີກ	ບັນພະຊາ	ຍລຍ
ຍລຍ ບໍ່ເພິ່ງໃຫ້ຄົນ	ຫູໜວກ	ບັນພະຊາ	ຍລຍ
ຍລຍ ບໍ່ເພິ່ງໃຫ້ຄົນ	ທັງບອດທັງກີກ	ບັນພະຊາ	ຍລຍ
ຍລຍ ບໍ່ເພິ່ງໃຫ້ຄົນ	ທັງບອດທັງໜວກ	ບັນພະຊາ	ຍລຍ
ຍລຍ ບໍ່ເພິ່ງໃຫ້ຄົນ	ທັງກີກທັງໜວກ	ບັນພະຊາ	ຍລຍ
ຍລຍ ບໍ່ເພິ່ງໃຫ້ຄົນ	ທັງບອດທັງກີກທັງໜວກບັນພະຊາ ອົງໃດໃຫ້ບັນພະຊາ ຕ້ອງອາ		

ບັດ ທຸກກົດ

ນະປັບພາເຊຕັບພະທະວັດຕິງສະວານ ຈົບ

ທາຍັດຊະພານະວານທີ ໙ ຈົບ

໔໘. ອະລັດຊິນິດສະຍະວັດຖຸ

ວ່າດ້ວຍການໃຫ້ນິດໄສແກ່ພິກຂຸອະລັດຊິ

ເລື່ອງຊົງຫ້າມການໃຫ້ນິດໄສແກ່ພິກຂຸອະລັດຊິ

[໑໒໐] ສະໄໝນັ້ນ ພວກພິກຂຸສັບພັກຄືໃຫ້ນິດໄສແກ່ພວກພິກຂຸອະລັດຊິ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຈຶ່ງຂາບທູນເລື່ອງນີ້ໃຫ້ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຊົງຊາບ

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຮັບສັ່ງວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ບໍ່ເພິ່ງໃຫ້ນິດໄສແກ່ພວກພິກຂຸອະລັດຊິ ອົງໃດໃຫ້ ຕ້ອງອາບັດທຸກກົດ”

ເລື່ອງຊົງຫ້າມການໃຫ້ນິດໄສພິກຂຸອະລັດຊິ

ສະໄໝນັ້ນ ພວກພິກຂຸຢູ່ອາໄສພວກພິກຂຸອະລັດຊິ ບໍ່ດົນຫຼາຍແມ່ນພິກຂຸພວກນັ້ນກໍ ກາຍເປັນພິກຂຸອະລັດຊິ ເປັນພິກຂຸຊົ່ວຊາມໄປນຳກັນ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຈຶ່ງຂາບທູນເລື່ອງນີ້ໃຫ້ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຊົງຊາບ

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຮັບສັ່ງວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ບໍ່ເພິ່ງຢູ່ອາໄສພວກພິກຂຸອະລັດຊີ ອົງໃດຢູ່ ຕ້ອງອາບັດທຸກກົດ”

ສະໄໝນັ້ນ ພິກຂຸທັງຫຼາຍມີຄວາມຄິດວ່າ “ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຊົງບັນຍັດໄວ້ວ່າ ບໍ່ເພິ່ງໃຫ້ນິດໄສແກ່ພວກພິກຂຸອະລັດຊີ ບໍ່ເພິ່ງຢູ່ອາໄສພວກພິກຂຸອະລັດຊີ ເຮັດແນວໃດນໍ ພວກເຮົາຈຶ່ງຈະຮູ້ວ່າພິກຂຸເປັນລັດຊີ ຫຼື ອະລັດຊີ” ຈຶ່ງຂາບທູນເລື່ອງນີ້ໃຫ້ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຊົງຊາບ

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຮັບສັ່ງວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເຮົາອະນຸຍາດໃຫ້ຖ້າເບິ່ງກ່ອນ ໔-໕ ວັນ ພໍຈະຮູ້ວ່າພິກຂຸຜູ້ໃຫ້ນິດໄສເປັນສະພາຄະກັນ

໔໙. ຄະມິກາທິນິດສະຍະວັດຖຸ

ວ່າດ້ວຍການຖືນິດໄສຂອງພິກຂຸຜູ້ເດີນທາງເປັນຕົ້ນ

ເລື່ອງພິກຂຸຜູ້ເດີນທາງໄກບໍ່ຕ້ອງຖືນິດໄສ

[໑໒໑] ສະໄໝນັ້ນ ພິກຂຸອົງໜຶ່ງເດີນທາງໄກໄປໃນແຄວ້ນໂກສິນ ທ່ານມີຄວາມຄິດວ່າ “ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ຊົງບັນຍັດໄວ້ວ່າ ພິກຂຸຈະຢູ່ໂດຍບໍ່ຖືນິດໄສບໍ່ໄດ້ ກໍເຮົາຈຳຕ້ອງຖືນິດໄສ ແຕ່ຕ້ອງເດີນທາງໄກ ເຮົາຈະເພິ່ງປະຕິບັດແນວໃດນໍ”

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຈຶ່ງຂາບທູນເລື່ອງນີ້ໃຫ້ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຊົງຊາບ

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຮັບສັ່ງວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເຮົາອະນຸຍາດໃຫ້ພິກຂຸຜູ້ເດີນທາງໄກ ເມື່ອບໍ່ໄດ້ຜູ້ໃຫ້ນິດໄສ ໃຫ້ຢູ່ໂດຍບໍ່ຕ້ອງຖືນິດໄສ”

ເລື່ອງພິກຂຸໄຂ້ບໍ່ຕ້ອງຖືນິດໄສ

ສະໄໝນັ້ນ ພິກຂຸ ໒ ອົງ ເດີນທາງໄກໄປໃນແຄວ້ນໂກສິນ ທ່ານທັງ ໒ ເຂົ້າພັກໃນອາວາດແຫ່ງໜຶ່ງ ໃນພິກຂຸ ໒ ອົງນັ້ນ ອົງໜຶ່ງເປັນໄຂ້ ທ່ານມີຄວາມຄິດວ່າ “ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຊົງບັນຍັດໄວ້ວ່າ ພິກຂຸຈະເພິ່ງຢູ່ໂດຍບໍ່ຕ້ອງຖືນິດໄສບໍ່ໄດ້ ກໍເຮົາຈຳຕ້ອງຖືນິດໄສ ແຕ່ກຳລັງເປັນໄຂ້ ເຮົາຈະເພິ່ງປະຕິບັດແນວໃດນໍ”

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຈຶ່ງຂາບທູນເລື່ອງນີ້ໃຫ້ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຊົງຊາບ

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດອະນຸຍາດວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເຮົາອະນຸຍາດໃຫ້ພິກຂຸຜູ້ເປັນໄຂ້ ເມື່ອບໍ່ໄດ້ຜູ້ໃຫ້ນິດໄສ ເພິ່ງຢູ່ໂດຍບໍ່ຕ້ອງຖືນິດໄສ”

ຕໍ່ມາ ພິກຂຸຜູ້ພະຍາບານພິກຂຸໄຂ້ມີຄວາມຄິດວ່າ “ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຊົງບັນຍັດໄວ້

ວ່າ ພິກຂຸຈະເພິ່ງຢູ່ໂດຍບໍ່ຕ້ອງຖືນິດໄສບໍ່ໄດ້ ກໍເຮົາຈຳຕ້ອງຖືນິດໄສ ແຕ່ພິກຂຸມີກຳລັງເປັນໄຂ້ ເຮົາຈະເພິ່ງປະຕິບັດແນວໃດນີ້”

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຈຶ່ງຂາບທູນເລື່ອງນີ້ໃຫ້ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຊົງຊາບ

ເລື່ອງພິກຂຸຜູ້ພະຍາບານໄຂ້ບໍ່ຕ້ອງຖືນິດໄສ

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດອະນຸຍາດວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເຮົາອະນຸຍາດໃຫ້ພິກຂຸຜູ້ພະຍາບານພິກຂຸໄຂ້ ເມື່ອບໍ່ໄດ້ຜູ້ໃຫ້ນິດໄສ ທັງຖືກພິກຂຸຜູ້ເປັນໄຂ້ຂໍຮ້ອງ ເພິ່ງຢູ່ໂດຍບໍ່ຕ້ອງຖືນິດໄສ”

ສະໄໝນັ້ນ ພິກຂຸອົງໜຶ່ງຢູ່ໃນປ່າ ແລະທ່ານມີຄວາມຜາສຸກໃນເສນາສະນະນັ້ນ ຕໍ່ມາທ່ານມີຄວາມຄິດວ່າ “ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຊົງບັນຍັດໄວ້ວ່າ ພິກຂຸຈະເພິ່ງຢູ່ໂດຍບໍ່ຕ້ອງຖືນິດໄສບໍ່ໄດ້ ກໍເຮົາຈຳຕ້ອງຖືນິດໄສ ແຕ່ຍັງຢູ່ໃນປ່າ ແລະມີຄວາມຜາສຸກໃນເສນາສະນະນີ້ ເຮົາຈະເພິ່ງປະຕິບັດແນວໃດນີ້”

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຈຶ່ງຂາບທູນເລື່ອງນີ້ໃຫ້ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຊົງຊາບ

ເລື່ອງບໍ່ຕ້ອງຖືນິດໄສຍ້ອນຫາຜູ້ໃຫ້ນິດໄສບໍ່ໄດ້

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດອະນຸຍາດວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເຮົາອະນຸຍາດໃຫ້ພິກຂຸຜູ້ຢູ່ປ່າເປັນວັດ ກຳນົດເອົາຄວາມຜາສຸກ ເມື່ອບໍ່ໄດ້ຜູ້ໃຫ້ນິດໄສ ເພິ່ງຢູ່ໂດຍບໍ່ຕ້ອງຖືນິດໄສ ດ້ວຍຜູກໃຈວ່າ ເຮົາຈັກຖືນິດໄສຢູ່ໃນເມື່ອມີພິກຂຸຜູ້ໃຫ້ນິດໄສຜູ້ສົມຄວນມາເຖິງ

໖໐. ໂຄດເຕນະອະນຸດສາວະນານຸຊານະນາ

ວ່າດ້ວຍຊົງອະນຸຍາດອຸປະສົມບົດກຳໂດຍສູດຣະບຸໂຄດຂອງອຸປັດຊາ

ເລື່ອງພຣະມະຫາກັດສະປະນິມົນພຣະອານົນມາສູດນາກ

[໑໒໒] ສະໄໝນັ້ນ ທ່ານພຣະມະຫາກັດສະປະນິອຸປະສຳປະທາເປກຂະ ທ່ານຈຶ່ງສົ່ງທູດໄປໃນສຳນັກພຣະອານົນໃຫ້ນິມົນວ່າ “ທ່ານອານົນ ຈຶ່ງມາສູດອຸປະສຳປະທາເປກຂະນີ້”

ພຣະອານົນຕອບໄປວ່າ “ຂ້ານ້ອຍ ບໍ່ສາມາດຈະຣະບຸນາມຂອງພຣະເຖຣະໄດ້ຍ້ອນພຣະເຖຣະເປັນທີ່ເຄົາລົບຂອງຂ້ານ້ອຍ”

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຈຶ່ງຂາບທູນເລື່ອງນີ້ໃຫ້ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຊົງຊາບ

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຮັບສັ່ງວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເຮົາອະນຸຍາດໃຫ້ສູດຣະບຸໂຄດໄດ້”

໖໑. ທະເວອຸປະສຳປະທາເປກຂາທິວັດຖູ ວ່າດ້ວຍອຸປະສົມບົດອຸປະສຳປະທາເປກຂະ ໒ ຄົນເປັນຕົ້ນ ເລື່ອງຍາດກັນອຸປະສົມບົດກ່ອນ

[໑໒໖] ສະໄໝນັ້ນ ທ່ານພຣະມະຫາກັດສະປະ ມີອຸປະສຳປະທາເປກຂະ ໒ ຄົນ ອຸປະສຳປະທາເປກຂະທັງ ໒ ຖຽງກັນວ່າ “ເຮົາຈັກອຸປະສົມບົດກ່ອນ ເຮົາຈັກອຸປະສົມບົດກ່ອນ” ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຈຶ່ງຂາບທູນເລື່ອງນີ້ໃຫ້ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຊົງຊາບ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຮັບສັ່ງວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເຮົາອະນຸຍາດໃຫ້ສູດອຸປະສຳປະທາເປກຂະ ໒ ຄົນ ໃນອະນຸສາວະນາດຽວກັນໄດ້”

ເລື່ອງອຸປະສົມບົດຄັ້ງລະ ໓ ຄົນ ມີອຸປັດຊາອົງດຽວ

ສະໄໝຕໍ່ມາ ພຣະເຖຣະຫຼາຍອົງ ຕ່າງກໍມີອຸປະສຳປະທາເປກຂະຫຼາຍຄົນ ອຸປະສຳປະທາເປກຂະ ເຫຼົ່ານັ້ນຕ່າງໆຖຽງກັນວ່າ “ເຮົາຈັກອຸປະສົມບົດກ່ອນ ເຮົາຈັກອຸປະສົມບົດກ່ອນ” ພຣະເຖຣະທັງຫຼາຍ ຈຶ່ງຂາບທູນເລື່ອງນີ້ໃຫ້ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຊົງຊາບ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຮັບສັ່ງວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເຮົາອະນຸຍາດໃຫ້ສູດອຸປະສຳປະທາເປກຂະໃນອະນຸສາວະນາດຽວກັນຄັ້ງລະ ໒ ຄົນ ໓ ຄົນໄດ້ ແຕ່ການສູດນັ້ນ ເຮົາອະນຸຍາດໃຫ້ມີອຸປັດຊາອົງດຽວກັນ ບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ມີອຸປັດຊາຕ່າງອົງກັນ”

໖໒. ຄັບພະວິສູປະສຳປະທານຸຊານະນາ ອຸປະສົມບົດໃຫ້ກຸນລະບຸດໂດຍການນັບອາຍຸ ໒໐ ປີ ແມ່ນຢູ່ໃນທ້ອງ ເລື່ອງພຣະກຸມານກັດສະປະ

[໑໒໗] ສະໄໝນັ້ນ ທ່ານພຣະກຸມານກັດສະປະມີອາຍຸຄົບ ໒໐ ປີ ນັບ ແມ່ນຢູ່ໃນທ້ອງ ໄດ້ອຸປະສົມບົດແລ້ວ ຕໍ່ມາ ທ່ານມີຄວາມຄິດວ່າ “ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຊົງບັນຍັດໄວ້ວ່າ ບຸກຄົນມີອາຍຸຢ່ອນກວ່າ ໒໐ ປີ ສົງບໍ່ເພິ່ງໃຫ້ອຸປະສົມບົດ ແຕ່ເຮົາມີອາຍຸຄົບ ໒໐ ປີ ນັບແມ່ນຢູ່ໃນທ້ອງອຸປະສົມບົດແລ້ວ ຈະເປັນອັນໄດ້ອຸປະສົມບົດ ຫຼື ບໍ່ນີ້?”

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຈຶ່ງຂາບທູນເລື່ອງນີ້ໃຫ້ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຊົງຊາບ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຮັບສັ່ງວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ສັດເກີດນັບຕັ້ງແຕ່ຈິດດວງທຳອິດ ວິນຍານດວງທຳອິດເກີດຜາກົດຂຶ້ນໃນທ້ອງຂອງມານດາ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເຮົາອະນຸຍາດ ອຸປະສົມບົດໃຫ້ກຸນລະບຸດມີອາຍຸຄົບ ໒໐ ນັບຮອດແມ່ນຢູ່ໃນທ້ອງໄດ້”

ຜົນ. ອຸປະສຳປະທາວິທີ

ວ່າດ້ວຍອຸປະສົມບົດວິທີ

ເລື່ອງອຸປະສຳບັນຖືກໂຮກບຸດບຸນ

[໑໒໕] ສະໄໝນັ້ນ ກຸນລະບຸດທັງຫຼາຍທີ່ອຸປະສົມບົດແລ້ວ ຜາກົດເປັນໂຮກຂີ້ທູດກໍມີ ໂຮກຝີກໍມີ ໂຮກກາກກໍມີ ໂຮກມອງຄໍກໍມີ ໂຮກລົມບ້າໝູກໍມີ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຈຶ່ງຂາບທູນເລື່ອງນີ້ ໃຫ້ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຊົງຊາບ

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຮັບສັ່ງວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເຮົາອະນຸຍາດໃຫ້ສົງຜູ້ຈະໃຫ້ອຸປະສົມ ບົດຖາມອັນຕະຣາຍິກະທຳ ໑໓ ຂໍ້ ກ່ອນໄດ້

ເລື່ອງຖາມອັນຕະຣາຍິກະທຳກັບອຸປະສຳປະທາເປກຂະ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ກໍແລ ເພິ່ງຖາມອຸປະສຳປະທາເປກຂະແນວນີ້

ອາພາດແນວນີ້ຂອງເຈົ້າມີຢູ່ບໍ່? ຄື ໂຮກຂີ້ທູດ ໂຮກຝີ ໂຮກກາກ ໂຮກມອງຄໍ ໂຮກລົມ ບ້າໝູ ເຈົ້າເປັນມະນຸດບໍ່? ເຈົ້າເປັນຜູ້ຊາຍບໍ່? ເຈົ້າເປັນອິດສະຫຼະແລ້ວບໍ່? ເຈົ້າບໍ່ມີໜີ້ບໍ່? ເຈົ້າບໍ່ ແມ່ນຣາຊະພັດບໍ່? ມານດາບິດາອະນຸຍາດເຈົ້າແລ້ວບໍ່? ເຈົ້າມີອາຍຸຄົບ ໒໐ ປີແລ້ວບໍ່? ບາດ ແລະຈິວອນຂອງເຈົ້າມີຄົບແລ້ວບໍ່? ເຈົ້າຊື່ຫຍັງ? ອຸປັດຊາຂອງເຈົ້າຊື່ຫຍັງ?

ເລື່ອງສອນຊ້ອມກ່ອນຖາມອັນຕະຣາຍິກະທຳ

ສະໄໝນັ້ນ ພວກພິກຂຸຖາມອັນຕະຣາຍິກະທຳກັບພວກອຸປະສຳປະທາເປກຂະຜູ້ຍັງບໍ່ໄດ້ ສອນຊ້ອມ ພວກອຸປະສຳປະທາເປກຂະຍ່ອມສະຫິກສະທ້ານ ເກີ້ເຂີນ ບໍ່ອາດຈະຕອບໄດ້

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຈຶ່ງຂາບທູນເລື່ອງນີ້ໃຫ້ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຊົງຊາບ

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຮັບສັ່ງວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເຮົາອະນຸຍາດໃຫ້ສອນຊ້ອມກ່ອນ ຈຶ່ງ ຖາມອັນຕະຣາຍິກະທຳພາຍຫຼັງ

ພວກພິກຂຸ ກໍສອນຊ້ອມໃນທ່າມກາງສົງນັ້ນ ພວກອຸປະສຳປະທາເປກຂະກໍຮູ້ສຶກອາຍສະ ຫິກສະທ້ານ ເກີ້ເຂີນ ບໍ່ອາດຈະຕອບຄືເກົ່າໄດ້

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຈຶ່ງຂາບທູນເລື່ອງນີ້ໃຫ້ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຊົງຊາບ

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຮັບສັ່ງວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເຮົາອະນຸຍາດໃຫ້ສອນຊ້ອມ ໃນບ່ອນ ສົມຄວນ ຈຶ່ງຖາມອັນຕະຣາຍິກະທຳໃນທ່າມກາງສົງ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ກໍແລ ເພິ່ງສອນຊ້ອມອຸປະສຳປະທາເປກຂະແນວນີ້

ຄຳບອກບາດແລະຈິວນ

[໑໒໖] ໃນເບື້ອງຕົ້ນ ເພິ່ງໃຫ້ອຸປະສຳປະທາເປກຂະຖືອຸປັດຊາ ເມື່ອໃຫ້ຖືອຸປັດຊາແລ້ວ ເພິ່ງບອກບາດແລະຈິວນວ່າ “ນີ້ບາດ ນີ້ສັງຄາຕິ ນີ້ອຸດຕະຣາສົງ ນີ້ອັນຕະຣະວາສົກຂອງເຈົ້າ ເຈົ້າຈົ່ງອອກໄປຍືນຖ້ຳຢູ່ບ່ອນນັ້ນກ່ອນ

ເລື່ອງພິກຂຸໂງ່ຈ້າສອນຊ້ອມ

ພວກພິກຂຸຜູ້ໂງ່ຈ້າບໍ່ສະຫຼາດ ສອນຊ້ອມ ພວກອຸປະສຳປະທາເປກຂະຖືກສອນຊ້ອມບໍ່ດີ ກໍສະຫົກສະຫ້ານ ເກີ້ເຂີນ ບໍ່ສາມາດຕອບໄດ້

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຈຶ່ງຂາບທູນເລື່ອງນີ້ໃຫ້ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຊົງຊາບ
ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຮັບສັ່ງວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸຜູ້ໂງ່ຈ້າບໍ່ສະຫຼາດ ບໍ່ເພິ່ງສອນ
ຊ້ອມ ອົງໃດສອນຊ້ອມ ຕ້ອງອາບັດທຸກກົດ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເຮົາອະນຸຍາດໃຫ້ພິກຂຸຜູ້ສະຫຼາດ ຜູ້
ສາມາດສອນຊ້ອມ

ເລື່ອງພິກຂຸຍັງບໍ່ໄດ້ຮັບແຕ່ງຕັ້ງສອນຊ້ອມ

ພວກພິກຂຸຜູ້ຍັງບໍ່ໄດ້ຮັບແຕ່ງຕັ້ງສອນຊ້ອມ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຈຶ່ງຂາບທູນເລື່ອງນີ້ໃຫ້ພຣະຜູ້
ມີພຣະພາກເຈົ້າຊົງຊາບ

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຮັບສັ່ງວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸຍັງບໍ່ໄດ້ຮັບແຕ່ງຕັ້ງບໍ່ເພິ່ງສອນ
ຊ້ອມ ອົງໃດສອນຊ້ອມ ຕ້ອງອາບັດທຸກກົດ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເຮົາອະນຸຍາດໃຫ້ພິກຂຸຜູ້ໄດ້ຮັບແຕ່ງ
ຕັ້ງສອນຊ້ອມ”

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເພິ່ງແຕ່ງຕັ້ງແນວນີ້ ຕົນເອງແຕ່ງຕັ້ງຕົນເອງກໍໄດ້ ພິກຂຸອົງໜຶ່ງແຕ່ງຕັ້ງ
ພິກຂຸອົງໜຶ່ງກໍໄດ້

ວິທີແຕ່ງຕັ້ງຕົນແລະກຳມະວາຈາ

ແນວໃດນີ້ ຊື່ວ່າ ຕົນເອງແຕ່ງຕັ້ງຕົນເອງ ຄື ພິກຂຸຜູ້ສະຫຼາດ ຜູ້ສາມາດເພິ່ງປະກາດໃຫ້
ສົງຮູ້ດ້ວຍຍັດຕິກຳມະວາຈາ ວ່າ

ທ່ານຜູ້ຈະເລີນ ຂໍສົງຈົ່ງຟັງຂ້າພະເຈົ້າ ຜູ້ມີຊື່ນີ້ເປັນອຸປະສຳປະທາເປກຂະຂອງທ່ານຜູ້ມີຊື່
ນີ້ ຖ້າສົງພ້ອມກັນແລ້ວ ຂ້າພະເຈົ້າຊື່ນີ້ ຈະສອນຊ້ອມຜູ້ມີຊື່ນີ້

ແນວນີ້ ຊື່ວ່າຕົນເອງແຕ່ງຕັ້ງຕົນເອງ

ວິທີແຕ່ງຕັ້ງຜູ້ອື່ນແລະກຳມະວາຈາ

ແນວໃດນໍ ຊື່ວ່າພິກຂຸອົງໜຶ່ງແຕ່ງຕັ້ງພິກຂຸອົງໜຶ່ງ ຄື ພິກຂຸຜູ້ສະຫຼາດ ຜູ້ສາມາດເພິ່ງປະກາດໃຫ້ສົງຮູ້ດ້ວຍຍັດຕິກຳມະວາຈາວ່າ

ທ່ານຜູ້ຈະເລີນ ຂໍສົງຈົ່ງຟັງຂ້າພະເຈົ້າ ຜູ້ມີຊື່ນີ້ເປັນອຸປະສຳປະທາເປກຂະຂອງທ່ານຜູ້ມີຊື່ນີ້ ຖ້າສົງພ້ອມກັນແລ້ວ ທ່ານຜູ້ມີຊື່ນີ້ເພິ່ງສອນຊ້ອມຜູ້ມີຊື່ນີ້

ແນວນີ້ ຊື່ວ່າພິກຂຸອົງໜຶ່ງແຕ່ງຕັ້ງພິກຂຸອົງໜຶ່ງ

ພິກຂຸຜູ້ໄດ້ຮັບແຕ່ງຕັ້ງນັ້ນ ເພິ່ງເຂົ້າໄປຫາອຸປະສຳປະທາເປກຂະແລ້ວກ່າວແນວນີ້ວ່າ ຜູ້ມີຊື່ນີ້ ຈົ່ງຟັງ ນີ້ເປັນຄວາມສັດ ຄວາມຈິງຂອງເຈົ້າ ເມື່ອພິກຂຸຜູ້ສອນຊ້ອມຖາມໃນທ່າມກາງສົງເຖິງສິ່ງທີ່ເກີດ ສິ່ງທີ່ມີ ເພິ່ງບອກວ່າ “ມີ” ບໍ່ມີກໍເພິ່ງບອກວ່າ “ບໍ່ມີ” ເຈົ້າຢ່າສະຫົກສະຫ້ານ ຢ່າເກີ້ເຂີນ ພິກຂຸຜູ້ສອນຊ້ອມຈັກຖາມເຈົ້າແນວນີ້ວ່າ ອາພາດແນວນີ້ຂອງເຈົ້າມີຢູ່ບໍ່? ຄື ໂຮກຂີ້ທູດ ໂຮກຝີ ໂຮກກາກ ໂຮກມອງຄໍ ໂຮກລົມບ້າໝູ ເຈົ້າເປັນມະນຸດບໍ່? ເຈົ້າເປັນຜູ້ຊາຍບໍ່? ເຈົ້າເປັນອິດສະຫຼະແລ້ວບໍ່? ເຈົ້າບໍ່ມີໜີ້ແມ່ນບໍ່? ເຈົ້າບໍ່ແມ່ນຣາຊະພັດບໍ່? ມານດາບິດາອະນຸຍາດເຈົ້າແລ້ວບໍ່? ເຈົ້າມີອາຍຸຄົບ ໒໐ ປີແລ້ວບໍ່?

ເຈົ້າມີບາດແລະຈິວອນຄົບແລ້ວບໍ່? ເຈົ້າຊື່ຫຍັງ? ອຸປັດຊາຂອງເຈົ້າຊື່ຫຍັງ?

ເລື່ອງທຳມະຜູ້ສອນຊ້ອມກັບອຸປະສຳປະທາເປກຂະຢ່າງມາພ້ອມກັນ

ພິກຂຸຜູ້ສອນຊ້ອມກັບອຸປະສຳປະທາເປກຂະຢ່າງມາພ້ອມກັນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຮັບສັ່ງວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸຜູ້ສອນຊ້ອມກັບອຸປະສຳປະທາເປກຂະ ບໍ່ເພິ່ງຢ່າງມາພ້ອມກັນ ພິກຂຸຜູ້ສອນຊ້ອມເພິ່ງຢ່າງມາກ່ອນ ແລ້ວປະກາດໃຫ້ສົງຮູ້ດ້ວຍຍັດຕິກຳມະວາຈາ ວ່າ”

ທ່ານຜູ້ຈະເລີນ ຂໍສົງຈົ່ງຟັງຂ້າພະເຈົ້າ ຜູ້ມີຊື່ນີ້ເປັນອຸປະສຳປະທາເປກຂະຂອງທ່ານຜູ້ມີຊື່ນີ້ ຂ້າພະເຈົ້າສອນຊ້ອມເຂົາແລ້ວ ຖ້າສົງພ້ອມກັນແລ້ວ ຜູ້ມີຊື່ນີ້ເພິ່ງມາໄດ້

ເພິ່ງຮຽກອຸປະສຳປະທາເປກຂະເຂົ້າມາດ້ວຍຄຳວ່າ “ເຈົ້າຈົ່ງເຂົ້າມາເທີ້ນ”

ຄຳຂໍອຸປະສົມບົດ

ເພິ່ງໃຫ້ອຸປະສຳປະທາເປກຂະທີ່ມອດຕະຣາສົງບຸ່ງງ່າຂ້າງໜຶ່ງ ຂາບຕີນພິກຂຸທັງຫຼາຍ ນັ່ງຢ່າງຍື່ ປະນົມມີ ຂໍອຸປະສົມບົດ ວ່າ

ທ່ານຜູ້ຈະເລີນ ຂ້າພະເຈົ້າ ຂໍອຸປະສົມບົດຕໍ່ສົງ ສົງໂຜດຊ່ອຍອະນຸເຄາະຍົກຂ້າພະເຈົ້າຂຶ້ນດ້ວຍເທີ້ນ

ທ່ານຜູ້ຈະເລີນ ຂ້າພະເຈົ້າ ຂໍອຸປະສົມບົດຕໍ່ສົງ ເປັນຄັ້ງທີ ໒ ສົງໂຜດຊ່ອຍອະນຸເຄາະ
ຍົກຂ້າພະເຈົ້າຂຶ້ນດ້ວຍເທິນ

ທ່ານຜູ້ຈະເລີນ ຂ້າພະເຈົ້າຂໍອຸປະສົມບົດຕໍ່ສົງ ເປັນຄັ້ງທີ ໓ ສົງໂຜດຊ່ອຍອະນຸເຄາະຍົກ
ຂ້າພະເຈົ້າຂຶ້ນດ້ວຍເທິນ

ຄໍາແຕ່ງຕັ້ງຕົນເພື່ອຖາມອັນຕະຣາຍິກະທໍາ

ພິກຂຸຜູ້ສະຫຼາດ ຜູ້ສາມາດເພິ່ງປະກາດໃຫ້ສົງຮູ້ດ້ວຍຍັດຕິກຳມະວາຈາ ວ່າ

ທ່ານຜູ້ຈະເລີນ ຂໍສົງຈົ່ງຟັງຂ້າພະເຈົ້າ ຜູ້ມີຊື່ນີ້ເປັນອຸປະສຳປະທາເປກຂະຂອງທ່ານຜູ້ມີຊື່
ນີ້ ຖ້າສົງພ້ອມກັນແລ້ວ ຂ້າພະເຈົ້າຈັກຖາມອັນຕະຣາຍິກະທໍາກັບຜູ້ມີຊື່ນີ້ ດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້

ຜູ້ມີຊື່ນີ້ ຈົ່ງຟັງ ນີ້ເປັນຄວາມສັດ ເປັນຄວາມຈິງຂອງເຈົ້າ ເຮົາຈະຖາມສິ່ງທີ່ເກີດ ສິ່ງທີ່ມີ
ເພິ່ງບອກວ່າ “ມີ” ບໍ່ມີກໍເພິ່ງບອກວ່າ “ບໍ່ມີ” ອາພາດແນວນີ້ຂອງເຈົ້າມີຢູ່ບໍ່? ຄື ໂຣກຂີ້ທູດ ໂຣກ
ຝີ ໂຣກກາກ ໂຣກມອງຄໍ ໂຣກລົມບ້າໝູ ເຈົ້າເປັນມະນຸດບໍ່?

ເຈົ້າເປັນຜູ້ຊາຍບໍ່? ເຈົ້າເປັນອິດສະຫຼະແລ້ວບໍ່? ເຈົ້າບໍ່ມີຫີ່ບໍ່? ເຈົ້າບໍ່ແມ່ນຣາຊະພັດບໍ່?
ມານດາບິດາອະນຸຍາດເຈົ້າແລ້ວບໍ່? ເຈົ້າມີອາຍຸຄົບ ໒໐ ປີແລ້ວບໍ່? ບາດແລະຈິວອນຂອງເຈົ້າມີ
ຄົບແລ້ວ ບໍ່? ເຈົ້າຊື່ຫຍັງ? ອຸປັດຊາຂອງເຈົ້າຊື່ຫຍັງ?

ຍັດຕິຈະຕຸດຖະກຳອຸປະສຳປະທາ

ພິກຂຸຜູ້ສະຫຼາດ ຜູ້ສາມາດເພິ່ງປະກາດໃຫ້ສົງຮູ້ດ້ວຍຍັດຕິຈະຕຸດຖະກຳມະວາຈາວ່າ

[໑໒໗] ທ່ານຜູ້ຈະເລີນ ຂໍສົງຈົ່ງຟັງຂ້າພະເຈົ້າ ຜູ້ມີຊື່ນີ້ເປັນອຸປະສຳປະທາເປກຂະຂອງ
ທ່ານຜູ້ມີຊື່ນີ້ ບໍລິສຸດຈາກອັນຕະຣາຍິກະທໍາທັງຫຼາຍແລ້ວ ເຂົາມີບາດແລະຈິວອນຄົບແລ້ວ ຜູ້ມີຊື່
ນີ້ຂໍອຸປະສົມບົດຕໍ່ສົງ ມີທ່ານຜູ້ມີຊື່ນີ້ເປັນອຸປັດຊາ ຖ້າສົງພ້ອມກັນແລ້ວ ສົງເພິ່ງໃຫ້ຜູ້ມີຊື່ນີ້ອຸປະ
ສົມບົດ ມີທ່ານຜູ້ມີຊື່ນີ້ເປັນອຸປັດຊາ ນີ້ເປັນຍັດຕິ

ທ່ານຜູ້ຈະເລີນ ຂໍສົງຈົ່ງຟັງຂ້າພະເຈົ້າ ຜູ້ມີຊື່ນີ້ເປັນອຸປະສຳປະທາເປກຂະຂອງທ່ານຜູ້ມີຊື່
ນີ້ ບໍລິສຸດຈາກອັນຕະຣາຍິກະທໍາທັງຫຼາຍແລ້ວ ເຂົາມີບາດແລະຈິວອນຄົບແລ້ວ ຜູ້ມີຊື່ນີ້ຂໍອຸປະ
ສົມບົດຕໍ່ສົງ ມີທ່ານຜູ້ມີຊື່ນີ້ເປັນອຸປັດຊາ ສົງໃຫ້ຜູ້ມີຊື່ນີ້ອຸປະສົມບົດ ມີທ່ານຜູ້ມີຊື່ນີ້ເປັນອຸປັດຊາ
ທ່ານອົງໃດ ເຫັນດ້ວຍກັບການໃຫ້ຜູ້ມີຊື່ນີ້ອຸປະສົມບົດ ມີທ່ານຜູ້ມີຊື່ນີ້ເປັນອຸປັດຊາ ທ່ານອົງນັ້ນ
ເພິ່ງນຶ່ງ ທ່ານອົງໃດບໍ່ເຫັນດ້ວຍທ່ານອົງນັ້ນເພິ່ງທັກທ້ວງຂຶ້ນ

ແມ່ນຄັ້ງທີ ໒ ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວຄວາມນີ້ ທ່ານຜູ້ຈະເລີນ ຂໍສົງຈົ່ງຟັງຂ້າພະເຈົ້າ ຜູ້ມີຊື່ນີ້ເປັນ
ອຸປະສຳປະທາເປກຂະຂອງທ່ານຜູ້ມີຊື່ນີ້ ບໍລິສຸດຈາກອັນຕະຣາຍິກະທໍາທັງຫຼາຍແລ້ວ ເຂົາມີບາດ

ແລະຈົວອນຄົບແລ້ວ ຜູ້ມີຊື່ນີ້ຂໍອຸປະສົມບົດຕໍ່ສົງ ມີທ່ານຜູ້ມີຊື່ນີ້ເປັນອຸປັດຊາ ສົງໃຫ້ຜູ້ມີຊື່ນີ້ອຸປະສົມບົດ ມີທ່ານຜູ້ມີຊື່ນີ້ເປັນອຸປັດຊາ ທ່ານອົງໃດເຫັນດ້ວຍກັບການໃຫ້ຜູ້ມີຊື່ນີ້ອຸປະສົມບົດ ມີທ່ານຜູ້ມີຊື່ນີ້ເປັນອຸປັດຊາ ທ່ານອົງນັ້ນເພິ່ງນຶ່ງ ທ່ານອົງໃດບໍ່ເຫັນດ້ວຍ ທ່ານອົງນັ້ນເພິ່ງທັກທ້ວງຂຶ້ນ

ແມ່ນຄັ້ງທີ ໓ ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວຄວາມນີ້ ທ່ານຜູ້ຈະເລີນ ຂໍສົງຈົ່ງຟັງຂ້າພະເຈົ້າ ຜູ້ມີຊື່ນີ້ເປັນອຸປະສົມປະທາປະກຂະຂອງທ່ານຜູ້ມີຊື່ນີ້ ບໍລິສຸດຈາກອັນຕະຣາຍິກະທຳທັງຫຼາຍແລ້ວ ເຂົາມີບາດແລະຈົວອນຄົບແລ້ວ ຜູ້ມີຊື່ນີ້ຂໍອຸປະສົມບົດຕໍ່ສົງ ມີທ່ານຜູ້ມີຊື່ນີ້ເປັນອຸປັດຊາ ສົງໃຫ້ຜູ້ມີຊື່ນີ້ອຸປະສົມບົດ ມີທ່ານຜູ້ມີຊື່ນີ້ເປັນອຸປັດຊາ ທ່ານອົງໃດເຫັນດ້ວຍກັບການໃຫ້ຜູ້ມີຊື່ນີ້ອຸປະສົມບົດ ມີທ່ານຜູ້ມີຊື່ນີ້ເປັນອຸປັດຊາ ທ່ານອົງນັ້ນເພິ່ງນຶ່ງ ທ່ານອົງໃດບໍ່ເຫັນດ້ວຍ ທ່ານອົງນັ້ນເພິ່ງທັກທ້ວງຂຶ້ນ

ທ່ານຜູ້ມີຊື່ນີ້ ສົງໃຫ້ອຸປະສົມບົດແລ້ວ ມີທ່ານຜູ້ມີຊື່ນີ້ເປັນອຸປັດຊາ ສົງເຫັນດ້ວຍ ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງນຶ່ງ ຂ້າພະເຈົ້າຂໍຖືຄວາມນຶ່ງນັ້ນ ເປັນມະຕິແນວນີ້

ອຸປະສົມປະທາວິທີ ຈົບ

໖໔. ຈັດຕາຣິນິດສະຍະ

ວ່າດ້ວຍນິດໄສ ໔

ເລື່ອງຊົງອະນຸຍາດໃຫ້ບອກນິດໄສ ໔

[໑໒໘] ຂະນະນັ້ນ ເພິ່ງແທກເງົາແດດ ບອກປະມານແຫ່ງລະດູ ບອກສ່ວນແຫ່ງວັນ ບອກສັງຄິຕິ ບອກນິດໄສ ໔ ວ່າ

໑. ບັນພະຊາອາໄສໂພຊະນະ ຄື ຄຳເຂົ້າທີ່ເພິ່ງຫາໄດ້ດ້ວຍບິແຄ່ງ ທ່ານເພິ່ງກະທຳຄວາມອຸດສາຫະໃນໂພຊະນະ ຄື ຄຳເຂົ້າທີ່ເພິ່ງຫາໄດ້ດ້ວຍບິແຄ່ງຈົນຕະຫຼອດຊີວິດ ອະຕິເຣກລາບ ຄື ສັງຄະພັດ ອຸດເທສະພັດ ນິມັນຕະນະພັດ ສະລາກະພັດ ປັກຂິກະພັດ ອຸໂປສະຖິກະພັດ ປາຕິປະທິກະພັດ
໒. ບັນພະຊາອາໄສຜ້າບັງສຸກຸນ ທ່ານເພິ່ງກະທຳຄວາມອຸດສາຫະໃນຜ້າບັງສຸກຸນ ນັ້ນຈົນຕະຫຼອດຊີວິດ ອະຕິເຣກລາບ ຄື ຜ້າເປືອກໄມ້ ຜ້າຝ້າຍ ຜ້າໄໝ ຜ້າຂົນສັດ ຜ້າປ່ານ ຜ້າປົນກັນ
໓. ບັນພະຊາອາໄສເສນາສະນະຄື ຂ່ວງໄມ້ ທ່ານເພິ່ງກະທຳຄວາມອຸດສາຫະໃນເສນາສະນະຄືຂ່ວງໄມ້ນັ້ນຈົນຕະຫຼອດຊີວິດ ອະຕິເຣກລາບ ຄື ວິຫານ ເຮືອນມຸງແຖວດຽວ ຜາສາດ ເຮືອນໂລ້ນ ຖ້ຳ

໔. ບັນພະຊາອາໄສຢາຄືນ້ຳມູດເນົ່າ ທ່ານເພິ່ງກະທຳຄວາມອຸດສາຫະໃນຢາຄືນ້ຳ
ມູດເນົ່ານັ້ນຈົນຕະຫຼອດຊີວິດ ອະຕິເຣກລາບ ຄື ເນີຍໃສ ເນີຍຊຸ່ນ ນ້ຳມັນ
ນ້ຳເຜິ້ງ ນ້ຳອ້ອຍ

ຈັດຕາຣິນິດສະຍະ ຈົບ

໖໕. ຈັດຕາຣິອະກະຣະນິຍະ

ວ່າດ້ວຍກິດທີ່ບໍ່ຄວນເຮັດ ໔

ເລື່ອງຖິ້ມພິກຂຸບວດໃໝ່ໄວ້ຕາມລຳພັງ

[໑໒໙] ສະໄໝນັ້ນ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ໃຫ້ພິກຂຸອົງໜຶ່ງອຸປະສົມບົດແລ້ວ ຕິດຕາມມາຕາມຫຼັງ
ພຽງອົງດຽວ ໄດ້ພົບພັນລະຍາເກົ່າໃນລະຫວ່າງທາງ

ນາງໄດ້ຖາມວ່າ “ເວລານີ້ທ່ານບັນພະຊາແລ້ວແມ່ນບໍ່?”

ພິກຂຸອົງນັ້ນຕອບວ່າ “ແມ່ນແລ້ວ ເຮົາໄດ້ບັນພະຊາແລ້ວ”

ນາງຈຶ່ງເວົ້າຊວນວ່າ “ເມຖຸນທຳສຳລັບພວກບັນພະຊິດຫາໄດ້ຍາກ ຂໍທ່ານມາເສບເມຖຸນ
ທຳກັນເທິນ”

ພິກຂຸອົງນັ້ນ ໄດ້ເສບເມຖຸນທຳກັບພັນລະຍາເກົ່າແລ້ວ ຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ມາຮອດຊ້າ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍຖາມວ່າ “ທ່ານ ເປັນຫຍັງ ທ່ານຈຶ່ງມາຮອດຊ້າແນວນີ້”

ພິກຂຸອົງນັ້ນໄດ້ບອກເລື່ອງນັ້ນ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຈຶ່ງນຳເລື່ອງນີ້ໄປຂາບທູນພຣະຜູ້ມີພຣະ
ພາກເຈົ້າໃຫ້ຊົງຊາບ

ຊົງອະນຸຍາດໃຫ້ບອກກິດທີ່ບໍ່ຄວນເຮັດ ໔

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຮັບສັງວ່າ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເຮົາອະນຸຍາດໃຫ້ອຸປະສົມບົດແລ້ວໃຫ້ມີ
ພິກຂຸເປັນເພື່ອນ ແລະໃຫ້ບອກກິດທີ່ບໍ່ຄວນເຮັດ ໔ ຢ່າງ ດັ່ງນີ້

໑. ພິກຂຸຜູ້ອຸປະສົມບົດແລ້ວ ບໍ່ເພິ່ງເສບເມຖຸນທຳ ໂດຍທີ່ສຸດແມ່ນກັບສັດ
ເດຍຣັດສານໂຕແມ່ ພິກຂຸໃດເສບເມຖຸນທຳ ຍ່ອມບໍ່ເປັນສະມະນະ ບໍ່ເປັນ
ເຊື້ອສາຍພຣະສາກະຍະບຸດ ພິກຂຸເສບເມຖຸນທຳແລ້ວ ຍ່ອມບໍ່ເປັນສະມະນະ
ບໍ່ເປັນເຊື້ອສາຍພຣະສາກະຍະບຸດ ປຽບເໝືອນ ຄົນຖືກຕັດຫົວ ບໍ່ອາດຈະມີ

ຊີວິດຢູ່ໄດ້ ໂດຍການຕໍ່ທົວຂາດຈາກຮ່າງກາຍນັ້ນ ການເສບເມຖຸນທໍານັ້ນ ອັນທ່ານບໍ່ເພິ່ງເຮັດຈົນຕະຫຼອດຊີວິດ

໒. ພິກຂຸຜູ້ອຸປະສົມບົດແລ້ວ ບໍ່ເພິ່ງຖືເອົາສິ່ງຂອງທີ່ເຈົ້າຂອງບໍ່ໄດ້ໃຫ້ ໂດຍສ່ວນແຫ່ງຈິດຄິດຈະລັກ ໂດຍທີ່ສຸດແມ່ນຫຍ້າເສັ້ນດຽວ ພິກຂຸໃດຖືເອົາສິ່ງຂອງທີ່ເຈົ້າຂອງບໍ່ໄດ້ໃຫ້ ໂດຍສ່ວນແຫ່ງຈິດຄິດຈະລັກ ໑ ບາດແດ່ ຄວນແກ່ ໑ ບາດແດ່ ເກີນກວ່າ ໑ ບາດແດ່ ຍ່ອມບໍ່ເປັນສະມະນະ ບໍ່ເປັນເຊື້ອສາຍພຣະສາກະຍະບຸດ ພິກຂຸຖືເອົາສິ່ງຂອງທີ່ເຈົ້າຂອງບໍ່ໄດ້ໃຫ້ ໂດຍສ່ວນແຫ່ງຈິດຄິດຈະລັກ ໑ ບາດແດ່ ຄວນແກ່ ໑ ບາດແດ່ ເກີນກວ່າ ໑ ບາດແດ່ ຍ່ອມບໍ່ເປັນສະມະນະ ບໍ່ເປັນເຊື້ອສາຍພຣະສາກະຍະບຸດ ປຽບເໝືອນ ໃບໄມ້ທຽວເຫຼືອງ ລຸດຈາກຂວັນແລ້ວ ບໍ່ອາດຈະກັບມາເປັນຂອງຂຽວສົດໄດ້ອີກ ການຖືເອົາສິ່ງຂອງທີ່ເຈົ້າຂອງບໍ່ໄດ້ໃຫ້ນັ້ນ ອັນທ່ານບໍ່ເພິ່ງເຮັດຈົນຕະຫຼອດຊີວິດ
໓. ພິກຂຸຜູ້ອຸປະສົມບົດແລ້ວ ບໍ່ເພິ່ງຈົງໃຈພາກສັດຈາກຊີວິດໂດຍທີ່ສຸດແມ່ນນັບຮອດມົດດໍາ ມົດແດງ ພິກຂຸໃດຈົງໃຈພາກກາຍມະນຸດຈາກຊີວິດໂດຍທີ່ສຸດຢູ່ໃນທ້ອງໃຫ້ຕົກໄປ ຍ່ອມບໍ່ເປັນສະມະນະ ບໍ່ເປັນເຊື້ອສາຍພຣະສາກະຍະບຸດ ພິກຂຸຈົງໃຈພາກກາຍມະນຸດເສຍຈາກຊີວິດ ຍ່ອມບໍ່ເປັນສະມະນະ ບໍ່ເປັນເຊື້ອສາຍພຣະສາກະຍະບຸດ ປຽບເໝືອນ ແຜ່ນສິລາໜາແຕກອອກເປັນ ໒ ສ່ຽງ ຈະປະສານໃຫ້ສະນິດເປັນແຜ່ນດຽວກັນອີກບໍ່ໄດ້ ການຈົງໃຈພາກກາຍມະນຸດເສຍຈາກຊີວິດນັ້ນ ອັນທ່ານບໍ່ເພິ່ງເຮັດຈົນຕະຫຼອດຊີວິດ
໔. ພິກຂຸຜູ້ອຸປະສົມບົດແລ້ວ ບໍ່ເພິ່ງກ່າວອວດອຸດຕະຣິມະນຸດສະທໍາໂດຍທີ່ສຸດແມ່ນເວົ້າວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າຍິນດີໃນເຮືອນວ່າງ ພິກຂຸໃດມີຄວາມປາຖະໜາຊົ່ວ ຖືກຄວາມຍາກຄອບງໍາ ກ່າວອວດອຸດຕະຣິມະນຸດສະທໍາທີ່ບໍ່ມີຢູ່ ບໍ່ເປັນຈິງ ຄື ຊານກໍດີ ວິໂມກກໍດີ ສະມາທິກໍດີ ສະມາບັດກໍດີ ມັກກໍດີ ຜົນກໍດີ ຍ່ອມບໍ່ເປັນສະມະນະ ບໍ່ເປັນເຊື້ອສາຍພຣະສາກະຍະບຸດ ພິກຂຸມີຄວາມປາຖະໜາຊົ່ວ ຖືກຄວາມຍາກຄອບງໍາ ກ່າວອວດອຸດຕະຣິມະນຸດສະທໍາທີ່ບໍ່ມີຢູ່ ບໍ່ເປັນຈິງ ຍ່ອມບໍ່ເປັນສະມະນະ ບໍ່ເປັນເຊື້ອສາຍພຣະສາກະຍະບຸດ ປຽບເໝືອນ ຕົ້ນຕານປາຍກຸດທີ່ບໍ່ອາດຈະປົ່ງຂຶ້ນໄດ້ອີກ ການກ່າວອວດອຸດຕະຣິມະນຸດສະທໍານັ້ນ ອັນທ່ານບໍ່ເພິ່ງເຮັດຈົນຕະຫຼອດຊີວິດ

ຈັດຕາຣິອະກະຣະນິຍະ ຈົບ

໖໖. ອາບັດຕິອະທັດສະນະອຸກຂີຕະກະວັດຖຸ

ວ່າດ້ວຍພິກຂຸຖືກລົງລົງອຸກເຂປະນີຍະກຳຍ້ອນບໍ່ເຫັນອາບັດ

[໑໖໐] ສະໄໝນັ້ນ ພິກຂຸອົງໜຶ່ງ ຖືກລົງລົງອຸກເຂປະນີຍະກຳຍ້ອນບໍ່ເຫັນອາບັດ ໄດ້ສຶກອອກໄປ ເຂົາກັບມາຂໍອຸປະສົມບົດກັບພິກຂຸທັງຫຼາຍອີກ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຈຶ່ງນຳເລື່ອງນີ້ໄປຂາບທູນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າໃຫ້ຊົງຊາບ

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຊົງສະແດງວິທີປະຕິບັດດັ່ງນີ້

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ກໍໃນກໍລະນີນີ້ ພິກຂຸຖືກລົງລົງອຸກເຂປະນີຍະກຳຍ້ອນບໍ່ເຫັນອາບັດ ໄດ້ສຶກອອກໄປແລ້ວ ເຂົາກັບມາຂໍອຸປະສົມບົດກັບພິກຂຸທັງຫຼາຍອີກ ເພິ່ງຖາມເຂົາວ່າ ເຈົ້າເຫັນອາບັດນັ້ນແລ້ວບໍ່? ຖ້າເຂົາຕອບວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນ ຂ້ານ້ອຍ ເພິ່ງໃຫ້ບັນພະຊາ ຖ້າເຂົາຕອບວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ເຫັນ ຂ້ານ້ອຍ ບໍ່ເພິ່ງໃຫ້ບັນພະຊາ ເມື່ອໃຫ້ບັນພະຊາແລ້ວເພິ່ງຖາມວ່າ ເຈົ້າເຫັນອາບັດນັ້ນແລ້ວບໍ່? ຖ້າເຂົາຕອບວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນ ຂ້ານ້ອຍ ເພິ່ງໃຫ້ອຸປະສົມບົດ ຖ້າເຂົາຕອບວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ເຫັນ ຂ້ານ້ອຍ ບໍ່ເພິ່ງໃຫ້ອຸປະສົມບົດ ເມື່ອໃຫ້ອຸປະສົມບົດແລ້ວເພິ່ງຖາມວ່າ ທ່ານເຫັນອາບັດນັ້ນບໍ່? ຖ້າເຂົາຕອບວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນ ຂ້ານ້ອຍ ເພິ່ງຮຽກເຂົ້າໝູ່ ຖ້າເຂົາຕອບວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ເຫັນ ຂ້ານ້ອຍ ບໍ່ເພິ່ງຮຽກເຂົ້າໝູ່ ເມື່ອຮຽກເຂົ້າໝູ່ແລ້ວເພິ່ງຖາມວ່າ ທ່ານເຫັນອາບັດນັ້ນບໍ່? ຖ້າເຂົາເຫັນເອງ ນັ້ນເປັນການດີ ຖ້າບໍ່ເຫັນ ເມື່ອໄດ້ສາມັກຄີ ເພິ່ງລົງອຸກເຂປະນີຍະກຳອີກ ເມື່ອບໍ່ໄດ້ສາມັກຄີ ບໍ່ຕ້ອງອາບັດຍ້ອນກິນຮ່ວມ ແລະຢູ່ຮ່ວມ

ເລື່ອງພິກຂຸຖືກລົງລົງອຸກເຂປະນີຍະກຳຍ້ອນບໍ່ເຮັດຄືນອາບັດ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອັນໜຶ່ງ ໃນກໍລະນີນີ້ ພິກຂຸຖືກລົງລົງອຸກເຂປະນີຍະກຳຍ້ອນບໍ່ເຮັດຄືນອາບັດ ໄດ້ສຶກອອກໄປ ເຂົາກັບມາຂໍອຸປະສົມບົດກັບພິກຂຸທັງຫຼາຍອີກ ເພິ່ງຖາມເຂົາວ່າ ເຈົ້າຈັກເຮັດຄືນອາບັດນັ້ນບໍ່? ຖ້າເຂົາຕອບວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າຈັກເຮັດຄືນ ຂ້ານ້ອຍ ເພິ່ງໃຫ້ບັນພະຊາ ຖ້າເຂົາຕອບວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າຈັກບໍ່ເຮັດຄືນ ຂ້ານ້ອຍ ບໍ່ເພິ່ງໃຫ້ບັນພະຊາ ເມື່ອໃຫ້ບັນພະຊາແລ້ວເພິ່ງຖາມວ່າ ເຈົ້າຈັກເຮັດຄືນອາບັດນັ້ນບໍ່? ຖ້າເຂົາຕອບວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າຈັກເຮັດຄືນ ຂ້ານ້ອຍ ເພິ່ງໃຫ້ອຸປະສົມບົດ ຖ້າເຂົາຕອບວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າຈະບໍ່ເຮັດຄືນ ບໍ່ເພິ່ງໃຫ້ອຸປະສົມບົດ ເມື່ອໃຫ້ອຸປະສົມບົດແລ້ວ ເພິ່ງຖາມວ່າ ທ່ານຈັກເຮັດຄືນອາບັດນັ້ນບໍ່? ຖ້າເຂົາຕອບວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າຈັກເຮັດຄືນ ຂ້ານ້ອຍ ເພິ່ງຮຽກເຂົ້າໝູ່ ຖ້າເຂົາຕອບວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າຈະບໍ່ເຮັດຄືນ ບໍ່ເພິ່ງຮຽກເຂົ້າໝູ່ ເມື່ອຮຽກເຂົ້າໝູ່ແລ້ວເພິ່ງກ່າວວ່າ ຈົ່ງເຮັດຄືນອາບັດນັ້ນສາ ຖ້າເຂົາເຮັດຄືນ ນັ້ນເປັນການດີ ຖ້າບໍ່ເຮັດຄືນ ເມື່ອໄດ້ສາມັກຄີ ເພິ່ງລົງອຸກເຂປະນີຍະກຳອີກ ເມື່ອບໍ່ໄດ້ສາມັກຄີ ບໍ່ຕ້ອງອາບັດຍ້ອນກິນຮ່ວມ ແລະຢູ່ຮ່ວມ

ເລື່ອງພິກຂຸຖືກສົງລົງອຸກເຂປະນີຍະກຳຍ້ອນບໍ່ສະລະທິດຖືບາບ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອັນໜຶ່ງ ໃນກໍລະນີນີ້ ພິກຂຸຖືກສົງລົງອຸກເຂປະນີຍະກຳຍ້ອນບໍ່ສະລະທິດຖືບາບສຶກອອກໄປ ເຂົາກັບມາຂໍອຸປະສົມບົດກັບພິກຂຸທັງຫຼາຍອີກ ເພິ່ງຖາມເຂົາວ່າ ເຈົ້າຈັກສະລະທິດຖືບາບນັ້ນບໍ່? ຖ້າເຂົາຕອບວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າຈັກສະລະ ຂ້ານ້ອຍ ເພິ່ງໃຫ້ບັນພະຊາ ຖ້າເຂົາຕອບວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າຈັກບໍ່ສະລະ ຂ້ານ້ອຍ ບໍ່ເພິ່ງໃຫ້ບັນພະຊາ ເມື່ອໃຫ້ບັນພະຊາແລ້ວເພິ່ງຖາມວ່າ ເຈົ້າຈັກສະລະທິດຖືບາບນັ້ນບໍ່? ຖ້າເຂົາຕອບວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າຈັກສະລະ ຂ້ານ້ອຍ ເພິ່ງໃຫ້ອຸປະສົມບົດ ຖ້າເຂົາຕອບວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າຈັກບໍ່ສະລະ ບໍ່ເພິ່ງໃຫ້ອຸປະສົມບົດ ເມື່ອໃຫ້ອຸປະສົມບົດແລ້ວ ເພິ່ງຖາມວ່າ ທ່ານຈັກສະລະທິດຖືບາບນັ້ນບໍ່? ຖ້າເຂົາຕອບວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າຈັກສະລະ ຂ້ານ້ອຍ ເພິ່ງຮຽກເຂົ້າໝູ່ ຖ້າເຂົາຕອບວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າຈັກບໍ່ສະລະ ບໍ່ເພິ່ງຮຽກເຂົ້າໝູ່

ເມື່ອຮຽກເຂົ້າໝູ່ແລ້ວເພິ່ງກ່າວວ່າ ຈົ່ງສະລະທິດຖືບາບນັ້ນສາ ຖ້າເຂົາສະລະ ນັ້ນເປັນການດີ ຖ້າບໍ່ສະລະ ເມື່ອໄດ້ສາມັກຄີ ເພິ່ງລົງອຸກເຂປະນີຍະກຳອີກ ເມື່ອບໍ່ໄດ້ສາມັກຄີ ບໍ່ຕ້ອງອາບັດຍ້ອນກິນຮ່ວມ ແລະຢູ່ຮ່ວມ

ເລື່ອງພິກຂຸຖືກສົງລົງອຸກເຂປະນີຍະກຳຍ້ອນບໍ່ເຫັນອາບັດ ຈົບ

ມະຫາຂັນທະກະທີ ໑ ຈົບ

ໝາ. ລວມເລື່ອງທີ່ມີໃນມະຫາຂັນທະກະ

[໑໓໑] ຍ້ອນພິກຂຸຜູ້ສະຫຼາດໃນພຣະວິໄນ ອັນມີປະໂຫຍດຫຼາຍ ອັນນຳຄວາມສຸກມາໃຫ້ພິກຂຸຜູ້ມີສິນດີງາມ ໃນການຂົ່ມພິກຂຸ ຜູ້ປາຖະໜາຕ່ຳຊາມ ໃນການຍົກຍ້ອງພິກຂຸຜູ້ມີຄວາມລະອາຍ ໃນມະຫາວັກຂັນທະກະ ແລະຈູລະວັກຂັນທະກະ ໃນພິກຂຸວິພັງ ແລະພິກຂຸນິວິພັງໃນຄຳພິບໍຣິວານ ໃນພິກຂຸປາຕິໂມກ ແລະພິກຂຸນິປາຕິໂມກ ອັນຊົງໄວ້ເຊິ່ງພຣະສາດສະໜາ

ອັນເປັນພຸດທະວິໄສແຫ່ງພຣະສັບພັນຍູ
ບໍ່ແມ່ນວິໄສຂອງບຸກຄົນທົ່ວໄປ ອັນກະເສມ
ທີ່ຊົງບັນຍັດໄວ້ແລ້ວ ແລະປາສະຈາກຂໍ້ສົງໄສ
ຍ່ອມປະຕິບັດໂດຍແຍບຄາຍ ນັບວ່າເປັນຜູ້ເຮັດປະໂຫຍດ

ຜູ້ໃດ ບໍ່ຮູ້ຈັກງົວ ຜູ້ນັ້ນຍ່ອມຮັກສາຝູງງົວໄວ້ບໍ່ໄດ້ ສັນໃດ
ພິກຂຸກໍສັນນັ້ນ ເມື່ອບໍ່ຮູ້ຈັກສິນ ແລ້ວຈະເພິ່ງຮັກສາສັງວອນໄດ້ແນວໃດ

ເມື່ອພຣະສູດ ແລະພຣະອະພິທຳສູນຫາຍໄປແລ້ວ
 ພຣະວິໄນຍັງບໍ່ເສື່ອມສູນ ພຣະສາດສະໜາຍ່ອມດຳລົງຢູ່ໄດ້
 ຍ້ອນແນວນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າຈຶກກ່າວຫົວຂໍ້ເຫດແຫ່ງການສັງຄາຍະນາ
 ຕາມຄວາມຮູ້ໂດຍລຳດັບ ຂໍທ່ານທັງຫຼາຍ ຈົ່ງຟັງຂ້າພະເຈົ້າກ່າວ
 ການທີ່ຈະສະແດງ ວັດຖຸ ນິທານ ອາບັດ ໄນ ແລະເປີຍຍາລະ
 ໃຫ້ໝົດສິ້ນນັ້ນ ເຮັດໄດ້ຍາກ ທ່ານທັງຫຼາຍຈົ່ງຮູ້ຂໍ້ນັ້ນໂດຍໄນນີ້ເທົ່ານັ້ນ

ໃນຂັນທະກະມີ ໑໗໒ ເລື້ອງ ຄື

ເລື້ອງເຫດການທຳອິດຕັດສະຮູ້ຢູ່ຂ່ວງຕົ້ນໂພທິພິກ
 ເລື້ອງເຫດການຂະນະປະທັບຢູ່ ຂ່ວງຕົ້ນອະຊະປາລະນິໂຄດ
 ເລື້ອງເຫດການຂະນະປະທັບຢູ່ ຂ່ວງຕົ້ນມຸດຈະລິນ
 ເລື້ອງເຫດການຂະນະປະທັບຢູ່ ຂ່ວງຕົ້ນຣາຊາຍະຕະນະ
 ເລື້ອງທ້າວສະຫຳບໍດີພິມອາຣາດທະນາໃຫ້ຊົງສະແດງທຳ
 ເລື້ອງອາລາຣະດາບົດ ກາລາມະໂຄດ
 ເລື້ອງອຸດທະກະດາບົດ ຣາມະບຸດ ເລື້ອງອຸປະກາຊິວິກ

ເລື້ອງຊົງສະແດງທຳແກ່ພຣະປັນຈະວັກຄີ ຄື
 ໂກນທັນຍະ ວັບປະ ພັນທິຍະ ມະຫານາມະ ອັດສະຊິ
 ເລື້ອງຍະສະກຸນລະບຸດ ເລື້ອງສະຫາຍ ໔ ຄົນຂອງພຣະຍະສະ
 ເລື້ອງສະຫາຍ ໕໐ ຄົນຂອງພຣະຍະສະ
 ເລື້ອງສົ່ງພຣະອະຣະຫັນ ໖໐ ອົງໄປທຸກທິດ

ເລື້ອງມານ ເລື້ອງຊົງສະແດງທຳໂຜດພັດທະວັກຄີ ໓໐ ຄົນ
 ເລື້ອງປາຕິຫານຢູ່ເຂດອຸຣຸເວລາ ເລື້ອງຊະດິນ ໓ ພີ່ນ້ອງ
 ເລື້ອງໂຮງບູຊາໄຟ ເລື້ອງທ້າວມະຫາຣາດທັງ ໔ ເລື້ອງທ້າວສັກກະ
 ເລື້ອງທ້າວສະຫຳບໍດີພິມ ເລື້ອງຊາວອັງຄະ ແລະມະຄົດ

ເລື້ອງຜ້າບັງສຸກຸນ ເລື້ອງສະໂບກຂະຣະນີ ເລື້ອງທຸບຜ້າບັງສຸກຸນເທິງສິລາ
 ເລື້ອງພາດຜ້າບັງສຸກຸນເທິງຕົ້ນກຸ່ມ ເລື້ອງຕາກຜ້າບັງສຸກຸນເທິງແຜ່ນສິລາ
 ເລື້ອງຕົ້ນຫວ້າ ເລື້ອງຕົ້ນໝາກມ່ວງ ເລື້ອງຕົ້ນໝາກຂາມປ້ອມ
 ເລື້ອງດອກປາຣີສັດ

ເລື້ອງພວກຊະດິນຜ່າພິນ ເລື້ອງພວກຊະດິນດັງໄຟ

ເລື່ອງພວກຊະດິນດັບໄຟ ເລື່ອງພວກຊະດິນດຳນ້ຳ ເລື່ອງພາຊະນະໃສ່ໄຟ
ເລື່ອງຝົນຕົກນ້ຳຖ້ວມ ເລື່ອງຊົງສະແດງອາທິດຕະປະຣິຍາຍະສູດໃກ້ແມ່ນ້ຳຄະຍາ
ເລື່ອງປະທັບໃນສວນຕານໜຸ່ມ ເລື່ອງພຣະເຈົ້າພິມພິສານຈອມທັບມະຄົດຣັດ

ເລື່ອງສາຣີບຸດແລະໂມກຄັນລານະບັນພະຊາ
ເລື່ອງກຸນລະບຸດມີຊື່ສຽງບັນພະຊາ
ເລື່ອງພິກຂຸນຸ່ງທີ່ມີບໍ່ຮຽບຮ້ອຍ ເລື່ອງການປະນາມ
ເລື່ອງພາມຈ່ອຍຜອມຍ້ອນບໍ່ໄດ້ບວດ

ເລື່ອງພິກຂຸປະພຶດບໍ່ສົມຄວນ
ເລື່ອງພາມບວດຍ້ອນເຫັນແກ່ທ້ອງ
ເລື່ອງການບອກນິດໄສແກ່ມານິບກ່ອນບວດ ເລື່ອງໃຫ້ອຸປະສົມບົດດ້ວຍຄະນະ
ເລື່ອງອຸປັດຊາມີພັນສາດຽວໃຫ້ກຸນລະບຸດອຸປະສົມບົດ
ເລື່ອງອຸປັດຊາໂງ່ຈ້າ ເລື່ອງອຸປັດຊາຫຼີກໄປ
ເລື່ອງຖືນິດໄສຢູ່ ໑໐ ພັນສາ

ເລື່ອງອັນເຕວາສິກບໍ່ປະພຶດສົມຄວນ
ເລື່ອງຊົງອະນຸຍາດໃຫ້ປະນາມ ເລື່ອງອາຈານໂງ່ຈ້າ
ເລື່ອງນິດໄສລະງັບຈາກອຸປັດຊາແລະອາຈານ
ເລື່ອງພິກຂຸປະກອບດ້ວຍອົງ ໔ ເລື່ອງພິກຂຸປະກອບດ້ວຍອົງ ໖
ເລື່ອງໃຫ້ຜູ້ເຄີຍເປັນອັນຍະເດຍຣະຖືອຸປະສົມບົດ
ເລື່ອງຜູ້ເຄີຍເປັນອັນຍະເດຍຣະຖືເປືອຍກາຍ
ເລື່ອງຜູ້ເຄີຍເປັນເດຍຣະຖືເປືອຍກາຍບໍ່ແຖຜົມ
ເລື່ອງໃຫ້ຊະດິນບູຊາໄຟອຸປະສົມບົດ ເລື່ອງອັນຍະເດຍຣະຖືສາກະຍະ

ເລື່ອງອາພາດ ໔ ທີ່ນະຄອນຣາຊະຄຶ ເລື່ອງຣາຊະພັດບັນພະຊາ
ເລື່ອງໂຈນອົງຄຸລິມານບັນພະຊາ ເລື່ອງພຣະເຈົ້າພິມພິສານຊົງອະນຸຍາດ
ເລື່ອງໂຈນແຫກຄຸກບັນພະຊາ ເລື່ອງໂຈນຖືກອອກໝາຍຈັບບັນພະຊາ
ເລື່ອງບຸຣຸດຖືກຄັງນິດດ້ວຍຫວາຍບັນພະຊາ

ເລື່ອງບຸຣຸດຖືກສັກໝາຍໂທດບັນພະຊາ ເລື່ອງລູກໜີ້ບັນພະຊາ
ເລື່ອງຂ້າທາດບັນພະຊາ ເລື່ອງບຸດຊ່າງຄຳຜົມຈຸກ ໕ ຫຍ່ອມບັນພະຊາ
ເລື່ອງເດັກຊາຍອຸບາລີບັນພະຊາ
ເລື່ອງໃຫ້ເດັກອາຍຸຢ່ອນກວ່າ ໑໕ ປີຂອງຕະກູນມີສັດທາບັນພະຊາ

ເລື່ອງສາມະເນນກັນຕະກະ ເລື່ອງທິດທັງຫຼາຍຄັບແຄບ

ເລື່ອງການຢູ່ຖືນິດໄສ ເລື່ອງຣາຫຸນກຸມານ

ເລື່ອງສິກຂາບົດຂອງສາມະເນນ ເລື່ອງສາມະເນນຢູ່ຢ່າງບໍ່ເຄົາລົບ

ເລື່ອງການລົງທັນດະກຳສາມະເນນ

ເລື່ອງລົງທັນດະກຳທ້າມສາມະເນນເຂົ້າສັງຄາຮາມທຸກແຫ່ງ

ເລື່ອງລົງທັນດະກຳທ້າມສັນທາງປາກ

ເລື່ອງການກັກໂຕສາມະເນນໂດຍບໍ່ບອກພຣະອຸປັດຊາ

ເລື່ອງການເກັຍກ່ອມສາມະເນນ ເລື່ອງນາສະນະສາມະເນນກັນຕະກະ

ເລື່ອງບັນເດາະບັນພະຊາ ເລື່ອງຄົນລັກເພດບັນພະຊາ

ເລື່ອງຄົນເຂົ້າຮິດເດຍຣະຖິບັນພະຊາ ເລື່ອງນາກແປງກາຍມາບວດ

ເລື່ອງຄົນຂ້າມານດາມາຂໍບວດ ເລື່ອງຄົນຂ້າບິດາມາຂໍບວດ

ເລື່ອງຄົນຂ້າພຣະອະຣະຫັນມາຂໍບວດ

ເລື່ອງຄົນປະທຸດສະຮ້າຍພິກຂຸນິມາຂໍບວດ

ເລື່ອງຄົນທຳລາຍສົງມາຂໍບວດ

ເລື່ອງຄົນທຳຮ້າຍພຣະພຸດທະເຈົ້າຈົນທ້າພຣະໂລຫິດມາຂໍບວດ

ເລື່ອງອຸພະໂຕພະຍັນຊະນະກະບັນພະຊາ

ເລື່ອງຄົນບໍ່ມີອຸປັດຊາບັນພະຊາ

ເລື່ອງໃຫ້ຄົນມີສົງເປັນອຸປັດຊາອຸປະສົມບົດ

ເລື່ອງໃຫ້ຄົນມີຄະນະເປັນອຸປັດຊາອຸປະສົມບົດ

ເລື່ອງໃຫ້ຄົນມີບັນເດາະເປັນອຸປັດຊາເປັນຕົ້ນອຸປະສົມບົດ

ເລື່ອງໃຫ້ຄົນບໍ່ມີບາດອຸປະສົມບົດ ເລື່ອງໃຫ້ຄົນບໍ່ມີຈິວອນອຸປະສົມບົດ

ເລື່ອງໃຫ້ຄົນບໍ່ມີທັງບາດແລະຈິວອນອຸປະສົມບົດ

ເລື່ອງໃຫ້ຄົນຍືມບາດເຂົາມາອຸປະສົມບົດ

ເລື່ອງໃຫ້ຄົນຍືມຈິວອນເຂົາມາອຸປະສົມບົດ

ເລື່ອງໃຫ້ຄົນຍືມບາດແລະຈິວອນເຂົາມາອຸປະສົມບົດ

ເລື່ອງໃຫ້ຄົນມີກຸດບັນພະຊາ ເລື່ອງໃຫ້ຄົນຕີນກຸດບັນພະຊາ

ເລື່ອງໃຫ້ຄົນມີແລະຕີນກຸດບັນພະຊາ ເລື່ອງໃຫ້ຄົນຫຼວ້ນບັນພະຊາ

ເລື່ອງໃຫ້ຄົນດັງແຫວ່ງບັນພະຊາ ເລື່ອງໃຫ້ຄົນຫຼວ້ນແລະດັງແຫວ່ງບັນພະຊາ

ເລື່ອງໃຫ້ຄົນນິ້ວມືນິ້ວຕີນຂາດບັນພະຊາ

ເລື່ອງໃຫ້ຄົນງ່າມມືງ່າມຕີນຂາດບັນພະຊາ ເລື່ອງໃຫ້ຄົນເອັນຂາດບັນພະຊາ
ເລື່ອງໃຫ້ຄົນມີມືເປັນແຜ່ນບັນພະຊາ ເລື່ອງໃຫ້ຄົນຄ່ອມບັນພະຊາ
ເລື່ອງໃຫ້ຄົນເຕ້ຍບັນພະຊາ

ເລື່ອງໃຫ້ຄົນຄໍພອກບັນພະຊາ ເລື່ອງໃຫ້ຄົນຖືກສັກໝາຍໂທດບັນພະຊາ
ເລື່ອງໃຫ້ຄົນມີຮອຍຄັງຕິດ້ວຍຫວາຍບັນພະຊາ
ເລື່ອງໃຫ້ຄົນມີໝາຍຈັບບັນພະຊາ ເລື່ອງໃຫ້ຄົນຕີນປຸກບັນພະຊາ
ເລື່ອງໃຫ້ຄົນມີໂຮກຊໍາເຮື້ອບັນພະຊາ
ເລື່ອງໃຫ້ຄົນມີຮູບຮ່າງບໍ່ສົມປະກອບບັນພະຊາ
ເລື່ອງໃຫ້ຄົນຕາບອດຂ້າງດຽວບັນພະຊາ

ເລື່ອງໃຫ້ຄົນເປ້ຍບັນພະຊາ ເລື່ອງໃຫ້ຄົນງ່ອຍບັນພະຊາ
ເລື່ອງໃຫ້ຄົນເປັນໂຮກອໍາມະພາດບັນພະຊາ
ເລື່ອງໃຫ້ຄົນເຄື່ອນໄຫວບໍ່ໄດ້ບັນພະຊາ
ເລື່ອງໃຫ້ຄົນຊະຣາທຸບພົນລະພາບບັນພະຊາ
ເລື່ອງໃຫ້ຄົນຕາບອດ ໒ ຂ້າງບັນພະຊາ ເລື່ອງໃຫ້ຄົນກີກບັນພະຊາ

ເລື່ອງໃຫ້ຄົນຫຼຸໜວກບັນພະຊາ ເລື່ອງໃຫ້ຄົນທັງບອດທັງກີກບັນພະຊາ
ເລື່ອງໃຫ້ຄົນທັງບອດທັງໜວກບັນພະຊາ
ເລື່ອງໃຫ້ຄົນທັງກີກທັງໜວກບັນພະຊາ
ເລື່ອງໃຫ້ຄົນທັງບອດໃບ້ແລະໜວກບັນພະຊາ
ເລື່ອງໃຫ້ນິດໄສແກ່ອະລັດຊີ ເລື່ອງຖືນິດໄສອະລັດຊີ

ເລື່ອງພິກຂຸຜູ້ເດີນທາງໄກບໍ່ຕ້ອງຖືນິດໄສ
ເລື່ອງພິກຂຸໄຂ້ບໍ່ຕ້ອງຖືນິດໄສ
ເລື່ອງພິກຂຸຢູ່ປ່າບໍ່ຕ້ອງຖືນິດໄສຈົນກວ່າອາຈານຜູ້ໃຫ້ນິດໄສຈະມາ
ເລື່ອງພຣະມະຫາກັດສະປະນິມົນພຣະອານົນມາສູດອະນຸສາວະນາ
ເລື່ອງຍາດກັນອຸປະສົມບົດກ່ອນ
ເລື່ອງອຸປະສົມບົດຄັ້ງລະ ໓ ຄົນໂດຍມີອຸປັດຊາອົງດຽວ
ເລື່ອງພຣະກຸມານກັດສະປະອາຍຸບໍ່ຄົບ ໒໐ ປີອຸປະສົມບົດ

ເລື່ອງຜູ້ຖືກໂຮກບຽດບຽນອຸປະສົມບົດ
ເລື່ອງຖາມອັນຕະຣາຍິກະທໍາກັບອຸປະສໍາປະທາເປກຂະ
ເລື່ອງສອນຊ້ອມກ່ອນຖາມອັນຕະຣາຍິກະທໍາ

ເລື່ອງສອນຊ້ອມໃນທ່າມກາງສົງ ເລື່ອງພິກຂຸໂງ່ຈ້າສອນຊ້ອມ
 ເລື່ອງພິກຂຸຍັງບໍ່ໄດ້ຮັບສົມມຸດສອນຊ້ອມ
 ເລື່ອງວິທີສົມມຸດພິກຂຸເປັນຜູ້ສອນຊ້ອມ
 ເລື່ອງຫ້າມຜູ້ສອນຊ້ອມກັບອຸປະສຳປະທາເປກຂະຍ່າງມາພ້ອມກັນ

ເລື່ອງຄຳຂໍອຸປະສົມບົດເພື່ອຍົກຂຶ້ນເປັນພິກຂຸ
 ເລື່ອງຍັດຕິຈະຕຸດຖະກຳອຸປະສຳປະທາ ເລື່ອງຊົງອະນຸຍາດໃຫ້ບອກນິດໄສ ໔
 ເລື່ອງຖິ້ມອຸປະສຳບັນໄວ້ຕາມລຳພັງ

ເລື່ອງພິກຂຸຖືກສົງອຸກເຂປະນີຍະກຳຍ້ອນບໍ່ເຫັນອາບັດ
 ເລື່ອງພິກຂຸຖືກສົງອຸກເຂປະນີຍະກຳຍ້ອນບໍ່ເຮັດຄືນອາບັດ
 ເລື່ອງພິກຂຸຖືກສົງອຸກເຂປະນີຍະກຳຍ້ອນບໍ່ສະລະທິດຖືບາບ໑

ມະຫາຂັນທະກະ ຈົບ

໒. ອຸໂປສະຖະຂັນທະກະ

໖໘. ສັນນິປາຕານຸຊານະນາ

ວ່າດ້ວຍຊົງອະນຸຍາດໃຫ້ສົງປະຊຸມກັນ

ເລື່ອງປະຣິພາຊົກອັນຍະເດຍຣະຖິ

[໑໓໒] ສະໄໝນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກ ພຸດທະເຈົ້າປະທັບຢູ່ ພູເຂົາຄິດຊະກູດ ເຂດນະຄອນຣາຊະຄຶ ຄັ້ງນັ້ນ ພວກປະຣິພາຊົກອັນຍະເດຍຣະຖິ ປະຊຸມກັນກ່າວທຳປະຊາຊົນພາກັນເຂົ້າໄປຫາເພື່ອຟັງທຳ ປະຊາຊົນເຫຼົ່ານັ້ນໄດ້ຄວາມຮັກຄວາມເຫຼື້ອມໃສໃນພວກປະຣິພາຊົກອັນຍະເດຍຣະຖິ ພວກປະຣິພາຊົກອັນຍະເດຍຣະຖິກໍໄດ້ສັດທາເພີ່ມຂຶ້ນ

ເລື່ອງພຣະເຈົ້າພິມພິສານຈອມທັບມະຄົດຣັດ

ສະໄໝນັ້ນ ພຣະເຈົ້າພິມພິສານຈອມທັບມະຄົດຣັດສະເດັດຫຼົບຫຼີກຢູ່ໃນທີ່ສະຫງັດ ຊົງເກີດຄວາມຄິດຄຳນຶງຂຶ້ນໃນພຣະຫະໂທແນວນີ້ວ່າ “ດຽວນີ້ ພວກປະຣິພາຊົກອັນຍະເດຍຣະຖິ ປະຊຸມກັນກ່າວທຳໃນວັນ ໑໔ ຄ່ຳ ໑໔ ຄ່ຳ ແລະ ໘ ຄ່ຳ ແຫ່ງປັກ ມະນຸດທັງຫຼາຍພາກັນເຂົ້າໄປຫາເພື່ອຟັງທຳ ຄົນເຫຼົ່ານັ້ນ ໄດ້ຄວາມຮັກຄວາມເຫຼື້ອມໃສໃນພວກປະຣິພາຊົກອັນຍະເດຍຣະຖິ ພວກປະຣິພາຊົກອັນຍະເດຍຣະຖິກໍໄດ້ສັດທາເພີ່ມຂຶ້ນ ແນວໃດກໍດີ ແມ່ນພິກຂຸທັງຫຼາຍກໍຄວນປະຊຸມກັນໃນວັນ ໑໔ ຄ່ຳ ໑໔ ຄ່ຳ ແລະ ໘ ຄ່ຳ ແຫ່ງປັກແດ່” ຈຶ່ງສະເດັດໄປເຝົ້າພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າເຖິງທີ່ປະທັບ ເມື່ອເຖິງແລ້ວ ໄດ້ຖວາຍອະພິວາດພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າແລ້ວປະທັບນຶ່ງໃນບ່ອນສົມຄວນ ພຣະເຈົ້າພິມພິສານຈອມທັບມະຄົດຣັດຜູ້ປະທັບນຶ່ງໃນບ່ອນສົມຄວນໄດ້ຂາບທູນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າດັ່ງນີ້ວ່າ

“ພຣະອົງຜູ້ຈະເລີນ ຂ້ານ້ອຍຫຼົບຫຼີກຢູ່ໃນທີ່ສະຫງັດ ເກີດຄວາມຄິດຄຳນຶງຂຶ້ນໃນໃຈແນວນີ້ວ່າ ດຽວນີ້ພວກປະຣິພາຊົກອັນຍະເດຍຣະຖິ ປະຊຸມກັນກ່າວທຳ ໃນວັນ ໑໔ ຄ່ຳ ໑໔ ຄ່ຳ ແລະ ໘ ຄ່ຳ ແຫ່ງປັກ ປະຊາຊົນພາກັນເຂົ້າໄປຫາເພື່ອຟັງທຳ ປະຊາຊົນເຫຼົ່ານັ້ນໄດ້ຄວາມຮັກຄວາມເຫຼື້ອມໃສໃນພວກປະຣິພາຊົກອັນຍະເດຍຣະຖິ ພວກປະຣິພາຊົກອັນຍະເດຍຣະຖິກໍໄດ້ສັດທາເພີ່ມຂຶ້ນ ແນວໃດກໍດີ ແມ່ນພິກຂຸທັງຫຼາຍກໍຄວນປະຊຸມກັນໃນວັນ ໑໔ ຄ່ຳ ໑໔ ຄ່ຳ ແລະ ໘ ຄ່ຳ ແຫ່ງປັກແດ່ ຂ້ານ້ອຍ ຂໍປະທານພຣະວະໂຣກາດ ຂໍໃຫ້ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເພິ່ງປະຊຸມກັນໃນວັນ ໑໔ ຄ່ຳ ໑໔ ຄ່ຳ ແລະ ໘ ຄ່ຳ ແຫ່ງປັກດ້ວຍເທີນ ຂ້ານ້ອຍ

ຊົງສະແດງທຳມິກະຖາ

ລຳດັບນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ຊົງຊີ້ແຈ້ງໃຫ້ພຣະເຈົ້າພິມພິສານຈອມທັບມະຄົດຮັດ ເຫັນແຈ້ງ ຊວນໃຫ້ຍາກຮັບເອົາໄປປະຕິບັດ ຊຸກຍູ້ພຣະທະໂທໃຫ້ອາດຫານແກ່ກ້າ ປອບປະ ໂລມພຣະທະໂທໃຫ້ສົດຊື່ນລ່າເລີງດ້ວຍທຳມິກະຖາ ເມື່ອພຣະອົງຜູ້ເຊິ່ງພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ຊົງຊີ້ແຈ້ງໃຫ້ເຫັນແຈ້ງ ຊວນໃຫ້ຍາກຮັບເອົາໄປປະຕິບັດ ຊຸກຍູ້ໃຈໃຫ້ອາດຫານແກ່ກ້າ ປອບປະ ໂລມພຣະທະໂທໃຫ້ສົດຊື່ນລ່າເລີງດ້ວຍທຳມິກະຖາ ກໍສະເດັດລຸກຈາກອາສະນະຖວາຍບັງຄົມ ຊົງກະທຳປະທັກຂົນສະເດັດຫຼີກໄປ

ຊົງອະນຸຍາດວັນປະຊຸມ

ຄັ້ງນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ຊົງສະແດງທຳມິກະຖາຍ້ອນເລື່ອງນີ້ເປັນຕົ້ນເຫດ ແລ້ວ ຮັບສັ່ງກັບພິກຂຸທັງຫຼາຍວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເຮົາອະນຸຍາດໃຫ້ປະຊຸມກັນໃນວັນ ໑໔ ຄ່ຳ ໑໕ ຄ່ຳ ແລະ ໘ ຄ່ຳ ແຫ່ງປັກ”

ເລື່ອງພິກຂຸປະຊຸມນັ່ງນຶ່ງ

ສະໄໝນັ້ນ ພິກຂຸທັງຫຼາຍຄິດກັນວ່າ “ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ຊົງອະນຸຍາດໃຫ້ປະຊຸມ ກັນໃນວັນ ໑໔ ຄ່ຳ ໑໕ ຄ່ຳ ແລະ ໘ ຄ່ຳ ແຫ່ງປັກ” ຈຶ່ງປະຊຸມກັນໃນວັນ ໑໔ ຄ່ຳ ໑໕ ຄ່ຳ ແລະ ໘ ຄ່ຳ ແຫ່ງປັກ ແລ້ວນັ່ງນຶ່ງ

ປະຊາຊົນເຂົ້າໄປຫາພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ເພື່ອຟັງທຳ ປະຊາຊົນເຫຼົ່ານັ້ນພາກັນຕຳໜີ ປະນາມ ໂພນທະນາວ່າ “ເປັນຫຍັງ ພຣະສະມະນະເຊື້ອສາຍພຣະສາກບຸດທັງຫຼາຍປະຊຸມກັນໃນວັນ ໑໔ ຄ່ຳ ໑໕ ຄ່ຳ ແລະ ໘ ຄ່ຳ ແຫ່ງປັກແລ້ວ ຈຶ່ງນັ່ງນຶ່ງເໝືອນໝູ່ປາກກີກນໍ ທຳມະດາ ວ່າຜູ້ປະຊຸມ ກັນກໍຄວນກ່າວທຳບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ໄດ້ຍືນປະຊາຊົນເຫຼົ່ານັ້ນ ຕຳໜີ ປະນາມ ໂພນທະນາຢູ່ ຈຶ່ງນຳເລື່ອງນີ້ ໄປຂາບທູນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າໃຫ້ຊົງຊາບ

ເລື່ອງຊົງອະນຸຍາດໃຫ້ກ່າວທຳໃນວັນປະຊຸມ

ຄັ້ງນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ຊົງສະແດງທຳມິກະຖາຍ້ອນເລື່ອງນີ້ເປັນຕົ້ນເຫດ ແລ້ວ ຮັບສັ່ງກັບພິກຂຸທັງຫຼາຍວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເຮົາອະນຸຍາດໃຫ້ປະຊຸມກັນກ່າວທຳໃນວັນ ໑໔ ຄ່ຳ ໑໕ ຄ່ຳ ແລະ ໘ ຄ່ຳ ແຫ່ງປັກ”

໖໙. ປາຕິໂມກຊຸດເທສານຸຊານະນາ **ວ່າດ້ວຍການຊົງອະນຸຍາດປາຕິໂມກຊຸດເທດ** **ເລື່ອງພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຊົງຫຼົບຫຼີກຢູ່ໃນທີ່ສະຫງັດ**

[໑໙໓] ສະໄໝນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າສະເດັດຫຼົບຫຼີກຢູ່ໃນທີ່ສະຫງັດ ໄດ້ຊົງເກີດຄວາມຄິດຂຶ້ນໃນພຣະຫະໄທແນວນີ້ວ່າ “ຖ້າຈັ່ງໃດ ເຮົາເພິ່ງອະນຸຍາດສິກຂາບົດທີ່ໄດ້ບັນຍັດໄວ້ແກ່ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ໃຫ້ເປັນປາຕິໂມກຊຸດເທດຂອງພວກທ່ານ ປາຕິໂມກຊຸດເທດນັ້ນກໍຈັກເປັນອຸໂປສົດກຳຂອງພວກທ່ານ

ເມື່ອເວລາແລງມາຮອດ ພຣະອົງສະເດັດອອກຈາກທີ່ວິເວກ ຊົງສະແດງທຳມີກະຖາຍ້ອນເລື່ອງນີ້ເປັນຕົ້ນເຫດ ແລ້ວຮັບສັ່ງກັບພິກຂຸທັງຫຼາຍວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເຮົາຫຼົບຫຼີກຢູ່ໃນທີ່ສະຫງັດໃນທີ່ນີ້ໄດ້ເກີດຄວາມຄິດຂຶ້ນໃນໃຈແນວນີ້ວ່າ ຖ້າຈັ່ງໃດເຮົາເພິ່ງອະນຸຍາດສິກຂາບົດທີ່ໄດ້ບັນຍັດໄວ້ແກ່ພິກຂຸທັງຫຼາຍໃຫ້ເປັນປາຕິໂມກຊຸດເທດຂອງພວກທ່ານ ປາຕິໂມກຊຸດເທດນັ້ນກໍຈັກເປັນອຸໂປສົດກຳຂອງພວກທ່ານ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເຮົາອະນຸຍາດໃຫ້ຍົກປາຕິໂມກຂຶ້ນສະແດງ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ກໍແລ ພວກທ່ານເພິ່ງຍົກຂຶ້ນສະແດງແນວນີ້
ພິກຂຸຜູ້ສະຫຼາດ ຜູ້ສາມາດເພິ່ງປະກາດໃຫ້ສົງຮູ້ດ້ວຍຍັດຕິກຳມະວາຈາ ວ່າ

[໑໙໔] ທ່ານຜູ້ຈະເລີນ ຂໍສົງຈົ່ງຟັງຂ້າພະເຈົ້າ ຖ້າສົງພ້ອມກັນແລ້ວ ສົງເພິ່ງສະແດງອຸໂປສົດ ເພິ່ງຍົກປາຕິໂມກຂຶ້ນສະແດງ ກໍອັນໃດນໍ ເປັນບຸບພະກິດຂອງສົງ ທ່ານທັງຫຼາຍເພິ່ງບອກປາຣີສຸດທິ ຂ້າພະເຈົ້າຈັກຍົກປາຕິໂມກຂຶ້ນສະແດງ ພວກເຮົາບັນດາທີ່ມີຢູ່ທັງໝົດຈົ່ງຟັງໃຫ້ດີ ຈົ່ງໃສ່ໃຈປາຕິໂມກນັ້ນ ທ່ານອົງໃດມີອາບັດ ທ່ານອົງນັ້ນເພິ່ງເປີດເຜີຍ ເມື່ອບໍ່ມີອາບັດເພິ່ງນຶ່ງດ້ວຍຄວາມເປັນຜູ້ນຶ່ງ ຂ້າພະເຈົ້າຈັກຮູ້ວ່າທ່ານທັງຫຼາຍເປັນຜູ້ບໍລິສຸດ ກໍການສູດປະກາດເຖິງ ໙ ຄັ້ງ ໃນບໍລິສັດແນວນີ້ເປັນເໝືອນການເປີດເຜີຍອາບັດຂອງພິກຂຸແຕ່ລະອົງທີ່ຖືກຖາມ ກໍເມື່ອກຳລັງສູດປະກາດເຖິງຄັ້ງທີ ໙ ພິກຂຸໃດຣະນຶກໄດ້ ຍັງບໍ່ຍອມເປີດເຜີຍອາບັດທີ່ມີຢູ່ ສຳປະຊານະມຸສາວາທະຍ່ອມມີແກ່ພິກຂຸອົງນັ້ນ ທ່ານທັງຫຼາຍ ກໍສຳປະຊານະມຸສາວາດພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າ ເປັນທຳທີ່ເຮັດອັນຕະລາຍ ຍ້ອນແນວນັ້ນ ພິກຂຸຕ້ອງອາບັດແລ້ວຣະນຶກໄດ້ ຫວັງຄວາມບໍລິສຸດ ກໍເພິ່ງເປີດເຜີຍອາບັດທີ່ມີຢູ່ ຍ້ອນການເປີດເຜີຍອາບັດແລ້ວ ຄວາມຜາສຸກຍ່ອມມີແກ່ພິກຂຸອົງນັ້ນ

ນິທານຸດເທສະວິພັງ

[໑໙໕] ຄຳວ່າ ປາຕິໂມກ ນີ້ເປັນເບື້ອງຕົ້ນ ນີ້ເປັນປະທານ ນີ້ເປັນປະມຸກແຫ່ງກຸສົນທຳທັງຫຼາຍ ຍ້ອນເຫດນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຈຶ່ງຕັດຮຽກວ່າ ປາຕິໂມກ

ຄຳວ່າ ທ່ານທັງຫຼາຍ ນີ້ເປັນຄຳກ່າວດ້ວຍຄວາມຮັກ ນີ້ເປັນຄຳກ່າວດ້ວຍຄວາມເຄົາລົບ ນີ້ເປັນຄຳຮຽກບຸກຄົນ ຜູ້ມີຄວາມເຄົາລົບ ແລະມີຄວາມຍິນດີ ຍ້ອນເຫດນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ຈຶ່ງຕັດວ່າ ທ່ານທັງຫຼາຍ

ຄຳວ່າ ຈັກຍົກຂຶ້ນສະແດງ ຄື ຈັກບອກ ຈັກສະແດງ ຈັກບັນຍັດ ຈັກເລີ່ມຕັ້ງ ຈັກເປີດເຜີຍ ຈັກຈຳແນກ ຈັກເຮັດໃຫ້ກະຈ່າງ ຈັກປະກາດ

ຄຳວ່າ ນັ້ນ ຕັດໝາຍເຖິງປາຕິໂມກ

ຄຳວ່າ ບັນດາທີ່ມີຢູ່ທັງໝົດ ຄວາມວ່າ ພິກຂຸໃນບໍລິສັດນັ້ນ ເປັນເຖຣະກຳຕາມ ເປັນນະວະກະກຳຕາມ ເປັນມັດຊິມະກຳຕາມ ມີຈຳນວນເທົ່າໃດ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດໝາຍເຖິງພິກຂຸທີ່ມີຢູ່ທັງໝົດ

ຄຳວ່າ ຈົ່ງຟັງໃຫ້ດີ ຄວາມວ່າ ຈົ່ງເຮັດໃຫ້ເປັນປະໂຫຍດ ເຮັດໄວ້ໃນໃຈ ລວບລວມເລື່ອງທັງໝົດດ້ວຍໃຈ

ຄຳວ່າ ຈົ່ງໃສ່ໃຈ ຄວາມວ່າ ຈົ່ງມີຈິດຕັ້ງໝັ້ນ ມີຈິດບໍ່ຟຸ້ງຊ່ານ ມີຈິດບໍ່ຊັດສ່າຍ ຕັ້ງໃຈຟັງ

ຄຳວ່າ ທ່ານອົງໃດມີອາບັດ ຄວາມວ່າ ພິກຂຸຜູ້ເປັນເຖຣະກຳຕາມ ເປັນນະວະກະກຳຕາມ ເປັນມັດຊິມະກຳຕາມ ມີອາບັດໂຕໃດໂຕໜຶ່ງ ໃນບັນດາອາບັດ ໕ ກອງ ຫຼື ມີອາບັດໂຕໃດໂຕໜຶ່ງ ໃນບັນດາອາບັດ ໗ ກອງ

ຄຳວ່າ ທ່ານອົງນັ້ນ ເພິ່ງເປີດເຜີຍ ຄວາມວ່າ ພິກຂຸອົງນັ້ນ ເພິ່ງສະແດງ ພິກຂຸອົງນັ້ນ ເພິ່ງເປີດເຜີຍ ພິກຂຸອົງນັ້ນ ເພິ່ງເຮັດໃຫ້ແຈ້ງ ພິກຂຸອົງນັ້ນເພິ່ງປະກາດໃນທ່າມກາງສົງ ໃນທ່າມກາງຄະນະ ຫຼື ຕໍ່ພິກຂຸອົງໃດອົງໜຶ່ງ

ອາບັດທີ່ຊື່ວ່າບໍ່ມີ ໄດ້ແກ່ ອາບັດທີ່ພິກຂຸບໍ່ໄດ້ລ່ວງລະເມີດ ຫຼື ວ່າ ຕ້ອງແຕ່ອອກແລ້ວ

ຄຳວ່າ ເພິ່ງນຶ່ງ ຄື ເພິ່ງຢູ່ຊື່ໆ ບໍ່ເພິ່ງກ່າວ

ຄຳວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າຈັກຮູ້ວ່າ ຯລຯ ເປັນຜູ້ບໍລິສຸດ ຄື ຈັກຮູ້ ຈັກຈື່ໄວ້

ຄຳວ່າ ເປັນເໝືອນການເປີດເຜີຍອາບັດຂອງພິກຂຸແຕ່ລະອົງທີ່ຖືກຖາມ ຄວາມວ່າບໍລິສັດນັ້ນເພິ່ງຮູ້ວ່າ ຈະຖາມເຮົາ ດັ່ງນີ້ ເໝືອນພິກຂຸອົງໜຶ່ງໄດ້ຖືກພິກຂຸອົກອົງໜຶ່ງຖາມ ກໍເພິ່ງຕອບ

ບໍລິສັດແນວນີ້ ຕັດໝາຍເຖິງພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນທີ່ປະຊຸມນັ້ນ ໆ

ຄຳວ່າ ການສູດປະກາດເຖິງ ໓ ຄັ້ງ ຄວາມວ່າ ສູດປະກາດແມ່ນຄັ້ງທີ ໑ ສູດປະກາດແມ່ນຄັ້ງທີ ໒ ສູດປະກາດແມ່ນຄັ້ງທີ ໓

ຄຳວ່າ ຣະນົກໄດ້ ຄື ຮູ້ຢູ່ ຈື່ໄດ້ຢູ່

ອາບັດທີ່ຊື່ວ່າມີຢູ່ ໄດ້ແກ່ ອາບັດທີ່ພິກຂຸລ່ວງລະເມີດແລ້ວ ຫຼື ທີ່ຕ້ອງແລ້ວຍັງບໍ່ໄດ້ອອກ

ຄຳວ່າ ຍັງບໍ່ຍອມເປີດເຜີຍ ຄວາມວ່າ ບໍ່ຍອມສະແດງ ບໍ່ຍອມເປີດເຜີຍ ບໍ່ຍອມເຮັດໃຫ້ຕົ້ນ ບໍ່ຍອມປະກາດໃນທ່າມກາງສົງ ໃນທ່າມກາງຄະນະ ຫຼື ຕໍ່ພິກຂຸອົງໃດອົງໜຶ່ງ

ຄຳວ່າ ສຳປະຊານະມຸສາວາດ ຍ່ອມມີແກ່ພິກຂຸອົງນັ້ນ ຄື ເປັນອາບັດອັນໃດຍ້ອນສຳປະຊານະມຸສາວາດ ເປັນອາບັດທຸກກົດ

ຄຳວ່າ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າ ເປັນທຳທີ່ເຮັດອັນຕະລາຍ ຄວາມວ່າ ເປັນທຳທີ່ເຮັດອັນຕະລາຍຕໍ່ອັນໃດ ເປັນທຳທີ່ເຮັດອັນຕະລາຍຕໍ່ການບັນລຸປະຖົມຊານ ເປັນທຳທີ່ເຮັດອັນຕະລາຍຕໍ່ການບັນລຸທຸຕິຍະຊານ ເປັນທຳທີ່ເຮັດອັນຕະລາຍຕໍ່ການບັນລຸຕະຕິຍະຊານ ເປັນທຳທີ່ເຮັດອັນຕະລາຍຕໍ່ການບັນລຸຈະຕຸດຖະຊານ ເປັນທຳທີ່ເຮັດອັນຕະລາຍຕໍ່ການບັນລຸຊານ ວິໂມກ ສະມາທິ ສະມາບັດ ເນກຂຳມະ ນິດສະຣະນະ ປະວິເວກ ກຸສິນທຳ

ຄຳວ່າ ຍ້ອນແນວນັ້ນ ຄື ຍ້ອນເຫດນັ້ນ

ຄຳວ່າ ຣະນິກໄດ້ ຄື ຮູ້ຢູ່ ຈື່ໄດ້ຢູ່

ຄຳວ່າ ຫວັງຄວາມບໍລິສຸດ ຄື ປະສົງອອກຈາກອາບັດ ຕ້ອງການຄວາມມົດຈິດ

ອາບັດທີ່ຊື່ວ່າມີຢູ່ ໄດ້ແກ່ ອາບັດທີ່ພິກຂຸລ່ວງລະເມີດ ຫຼື ທີ່ຕ້ອງແລ້ວຍັງບໍ່ໄດ້ອອກ

ຄຳວ່າ ເພິ່ງເປີດເຜີຍ ຄວາມວ່າ ເພິ່ງເຮັດໃຫ້ແຈ້ງໃນທຳມກາງສົງ ໃນທຳມກາງຄະນະ ຫຼື ຕໍ່ພິກຂຸອົງໃດອົງໜຶ່ງ

ຄຳວ່າ ຍ້ອນເປີດເຜີຍອາບັດແລ້ວ ຄວາມຜາສຸກຍ່ອມມີແກ່ພິກຂຸອົງນັ້ນ ຄວາມວ່າ ຄວາມຜາສຸກຍ່ອມມີເພື່ອຫຍັງ? ຄວາມຜາສຸກຍ່ອມມີເພື່ອບັນລຸປະຖົມຊານ ຄວາມຜາສຸກຍ່ອມມີເພື່ອບັນລຸທຸຕິຍະຊານ ຄວາມຜາສຸກຍ່ອມມີເພື່ອບັນລຸຕະຕິຍະຊານ ຄວາມຜາສຸກຍ່ອມມີເພື່ອບັນລຸຈະຕຸດຖະຊານ ຄວາມຜາສຸກຍ່ອມມີເພື່ອບັນລຸຊານ ວິໂມກ ສະມາທິ ສະມາບັດ ເນກຂຳມະ ນິດສະຣະນະ ປະວິເວກ ກຸສິນທຳ

ເລື່ອງພິກຂຸຍົກປາຕິໂມກຂຶ້ນສະແດງທຸກວັນ

[໑໖໖] ສະໄໝນັ້ນ ພິກຂຸທັງຫຼາຍຮູ້ວ່າ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ຊົງອະນຸຍາດການຍົກປາຕິໂມກຂຶ້ນສະແດງໃນວັນອຸໂປສິດແລ້ວ ຈຶ່ງຍົກປາຕິໂມກຂຶ້ນສະແດງທຸກວັນ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຈຶ່ງນຳເລື່ອງນີ້ໄປຂາບທູນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າໃຫ້ຊົງຊາບ

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຮັບສັ່ງວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ບໍ່ເພິ່ງຍົກປາຕິໂມກຂຶ້ນສະແດງທຸກວັນ ອົງໃດຍົກຂຶ້ນສະແດງ ຕ້ອງອາບັດທຸກກົດ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເຮົາອະນຸຍາດໃຫ້ຍົກປາຕິໂມກຂຶ້ນສະແດງໃນວັນອຸໂປສິດ

ຕໍ່ມາ ພິກຂຸທັງຫຼາຍຮູ້ວ່າ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ຊົງອະນຸຍາດການຍົກປາຕິໂມກຂຶ້ນສະແດງໃນວັນອຸໂປສິດແລ້ວ ຈຶ່ງຍົກປາຕິໂມກຂຶ້ນສະແດງປັກລະ ໓ ຄັ້ງ ຄື ໃນວັນ ໑໔ ຄຳວັນ ໑໕ ຄຳ ແລະວັນ ໘ ຄຳ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຈຶ່ງນຳເລື່ອງນີ້ໄປຂາບທູນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າໃຫ້ຊົງຊາບ

ເລື່ອງຊົງອະນຸຍາດໃຫ້ຍົກປາຕິໂມກຂຶ້ນສະແດງປັກລະຄັ້ງ

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຮັບສັ່ງວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ບໍ່ເພິ່ງຍົກປາຕິໂມກຂຶ້ນສະແດງປັກລະ ໓ ຄັ້ງ ອົງໃດຍົກຂຶ້ນສະແດງ ຕ້ອງອາບັດທຸກກົດ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເຮົາອະນຸຍາດໃຫ້ຍົກປາຕິໂມກຂຶ້ນສະແດງປັກລະ ໑ ຄັ້ງ ຄື ໃນວັນ ໑໔ ຄ່ຳ ຫຼື ວັນ ໑໔ ຄ່ຳ”

ເລື່ອງພຣະສັບພັກຄືຍົກປາຕິໂມກຂຶ້ນສະແດງແກ່ບໍລິສັດເທົ່າທີ່ມີຢູ່

ສະໄໝນັ້ນ ພວກພິກຂຸສັບພັກຄືຍົກປາຕິໂມກຂຶ້ນສະແດງແກ່ບໍລິສັດເທົ່າທີ່ມີຢູ່ ຄື ສະເພາະບໍລິສັດຂອງຕົນ ໆ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຈຶ່ງນຳເລື່ອງນີ້ໄປຂາບທູນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າໃຫ້ຊົງຊາບ

ເລື່ອງຊົງອະນຸຍາດໃຫ້ຍົກປາຕິໂມກຂຶ້ນສະແດງແກ່ພິກຂຸຜູ້ພ້ອມພຽງກັນ

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຮັບສັ່ງວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ບໍ່ເພິ່ງຍົກປາຕິໂມກຂຶ້ນສະແດງສະເພາະບໍລິສັດຂອງຕົນ ອົງໃດຍົກຂຶ້ນສະແດງ ຕ້ອງອາບັດທຸກກົດ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເຮົາອະນຸຍາດໃຫ້ຍົກປາຕິໂມກຂຶ້ນສະແດງແກ່ພິກຂຸບໍລິສັດທັງຫຼາຍ ຜູ້ພ້ອມພຽງກັນ

ເລື່ອງຊົງອະນຸຍາດຄວາມພ້ອມພຽງກຳນົດອາວາດດຽວ

ຕໍ່ມາ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ມີຄວາມຄິດຄຳນຶງວ່າ “ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ຊົງບັນຍັດອຸໂປສົດກຳແກ່ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຜູ້ພ້ອມພຽງກັນ” ແລ້ວຄິດວ່າ “ຄວາມພ້ອມພຽງກັນມີກຳນົດພຽງທີ່ໃດນີ້ ມີພຽງອາວາດໜຶ່ງ ຫຼື ມີທັງແຜ່ນດິນ” ຈຶ່ງນຳເລື່ອງນີ້ໄປຂາບທູນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າໃຫ້ຊົງຊາບ

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຮັບສັ່ງວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເຮົາອະນຸຍາດຄວາມພ້ອມພຽງມີກຳນົດເຂດອາວາດດຽວທີ່ນັ້ນ”

໗໐. ມະຫາກັບປີນະວັດຖຸ

ວ່າດ້ວຍພຣະມະຫາກັບປີນະເຖຣະ

ເລື່ອງມັດທະກຸດສີມະລືຄະທາຍະວັນ

[໑໓໗] ສະໄໝນັ້ນ ທ່ານພຣະມະຫາກັບປີນະຍູ່ມັດທະກຸດສີ ມະລືຄະທາຍະວັນ ເຂດນະຄອນຣາຊະຄຶ ຄັ້ງນັ້ນ ທ່ານຫຼົບຫຼີກຢູ່ໃນທີ່ສະຫງັດ ໄດ້ເກີດຄວາມຄິດຄຳນຶງຂຶ້ນໃນໃຈແນວນີ້ວ່າ “ເຮົາຄວນໄປລົງອຸໂປສົດບໍ່ ຄວນໄປຮ່ວມສັງຄະກຳບໍ່ ແທ້ຈິງເຮົາເປັນຜູ້ບໍລິສຸດດ້ວຍຄວາມບໍລິສຸດຢ່າງຍິ່ງແລ້ວ

ລຳດັບນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ຊົງຊາບຄວາມຄິດຄຳນຶງໃນໃຈຂອງທ່ານພຣະມະຫາກັບປີນະດ້ວຍພຣະທະໄທຂອງພຣະອົງ ຊົງຫາຍໂຕໄປສູ່ພູເຂົາຄິດຊະກູດມາຜາກົດກົງໜ້າທ່ານພຣະມະຫາກັບປີນະທີ່ມັດທະກູດສີມະລິຄະທາຍະວັນ ປຽບເໝືອນບຸຣຸດມີກຳລັງຢຽດແຂນອອກ ຫຼື ຄູ່ແຂນເຂົ້າສັນນັ້ນ ປະທັບນັ່ງເທິງອາສະນະທີ່ໄດ້ປູລາດໄວ້

ສ່ວນຝ່າຍທ່ານພຣະມະຫາກັບປີນະ ຖວາຍອະພິວາດພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າແລ້ວນັ່ງໃນບ່ອນສົມຄວນ

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ໄດ້ຕັດກັບທ່ານພຣະມະຫາກັບປີນະຜູ້ນັ່ງໃນບ່ອນສົມຄວນວ່າ “ກັບປີນະ ທ່ານຫຼົບຫຼີກຢູ່ໃນທີ່ສະຫງົດ ໄດ້ເກີດຄວາມຄິດຄຳນຶງຂຶ້ນໃນໃຈແນວນີ້ວ່າ ເຮົາຄວນໄປລົງອຸໂປສົດບໍ່ ຄວນໄປຮ່ວມສັງຄະກຳບໍ່ ຍ້ອນວ່າເຮົາເປັນຜູ້ບໍລິສຸດດ້ວຍຄວາມບໍລິສຸດຢ່າງຍິ່ງແລ້ວ ແນວນີ້ແມ່ນບໍ່?

ທ່ານພຣະມະຫາກັບປີນະທູນຮັບວ່າ “ແມ່ນແລ້ວ ຂ້ານ້ອຍ”

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າ “ພິຊຸ ຖ້າພວກທ່ານບໍ່ສັກກາຣະ ບໍ່ເຄົາລົບ ບໍ່ນັບຖື ບໍ່ບູຊາເຊິ່ງອຸໂປສົດ ເມື່ອເປັນແນວນີ້ ແລ້ວໃຜນໍ? ຈັກສັກກາຣະ ເຄົາລົບ ນັບຖື ບູຊາເຊິ່ງອຸໂປສົດ ພິກຂຸ ທ່ານຈົ່ງໄປລົງອຸໂປສົດ ຈະບໍ່ໄປບໍ່ໄດ້ ທ່ານຈົ່ງໄປຮ່ວມສັງຄະກຳ ຈະບໍ່ໄປບໍ່ໄດ້

ທ່ານພຣະມະຫາກັບປີນະທູນຮັບພຣະດຳຣັດພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າວ່າ “ໂດຍຂ້ານ້ອຍ”

ລຳດັບນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ຊົງຊີ້ແຈ້ງໃຫ້ທ່ານພຣະມະຫາກັບປີນະເຫັນແຈ້ງຊວນໃຫ້ຍາກຮັບເອົາໄປປະຕິບັດ ຊຸກຍູ້ໃຈໃຫ້ອາດຫານແກ່ກ້າ ປອບປະໂລມໃຈໃຫ້ສົດຊື່ນລ່າເລິງດ້ວຍທຳມິກະຖາ ແລ້ວຊົງຫາຍໄປກົງໜ້າທ່ານພຣະມະຫາກັບປີນະໃນມັດທະກູດສີມະລິຄະທາຍະວັນ ມາຜາກົດທີ່ພູເຂົາຄິດຊະກູດ ປຽບເໝືອນ ບຸຣຸດມີກຳລັງຢຽດແຂນອອກ ຫຼື ຄູ່ແຂນເຂົ້າສັນນັ້ນ

ກ໑. ສົມມຸດສິມາ

ວ່າດ້ວຍຊົງອະນຸຍາດສົມມຸດສິມາ

ສົມມຸດສິມາແລະນິມິດແຫ່ງສົມມຸດສິມາ

[໑໙໘] ຄັ້ງນັ້ນ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ໄດ້ມີຄວາມຄິດດັ່ງນີ້ວ່າ “ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຊົງບັນຍັດໄວ້ວ່າ “ຄວາມພ້ອມພຽງມີກຳນົດເຂດພຽງອາວາດດຽວເທົ່ານັ້ນ” ແລ້ວຄິດວ່າ “ອາວາດໜຶ່ງມີການກຳນົດເຂດທໍ່ໃດ” ຈຶ່ງນຳເລື່ອງນີ້ໄປຂາບທູນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າໃຫ້ຊົງຮູ້

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຮັບສັ່ງວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເຮົາອະນຸຍາດໃຫ້ສົມມຸດສິມາ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເພິ່ງສົມມຸດສິມາແນວນີ້

ວິທີສົມມຸດສິມາ

ໃນເບື້ອງຕົ້ນເພິ່ງທັກນິມິດ ຄື

ບັບພະຕະນິມິດ	(ນິມິດຄືພູເຂົາ)	ປາສານະນິມິດ	(ນິມິດຄືແຜ່ນຫີນ)
ວະນະນິມິດ	(ນິມິດຄືປ່າ)	ຮຸກຂະນິມິດ	(ນິມິດຄືຕົ້ນໄມ້)
ມັກຄະນິມິດ	(ນິມິດຄືຫີນທາງ)	ວໍາມະກະນິມິດ	(ນິມິດຄືຈອມປວກ)
ນະທິນິມິດ	(ນິມິດຄືແມ່ນໍ້າ)	ອຸທະກະນິມິດ	(ນິມິດຄືນໍ້າ)

ເມື່ອທັກນິມິດແລ້ວ ພິກຂຸຜູ້ສະຫຼາດ ຜູ້ສາມາດເພິ່ງປະກາດໃຫ້ສົງຮູ້ດ້ວຍຍັດຕິທຸຕິຍະກຳ ມະວາຈາວ່າ

ກຳມະວາຈາສົມມຸດສິມາ

[໑໙໙] ທ່ານຜູ້ຈະເລີນ ຂໍສົງຈົ່ງຟັງຂ້າພະເຈົ້າ ນິມິດໄດ້ຮະບຸໄວ້ໂດຍຮອບພຽງໃດ ຖ້າສົງ ພ້ອມກັນແລ້ວ ເພິ່ງສົມມຸດສະມານະສັງວາດສິມາ ມີອຸໂປສົດດຽວກັນ ດ້ວຍນິມິດເຫຼົ່ານັ້ນ ນີ້ເປັນ ຍັດຕິ

ທ່ານຜູ້ຈະເລີນ ຂໍສົງຈົ່ງຟັງຂ້າພະເຈົ້າ ນິມິດໄດ້ຮະບຸໄວ້ໂດຍຮອບພຽງໃດ ສົງສົມມຸດສະ ມານະສັງວາດສິມາ ມີອຸໂປສົດດຽວກັນ ດ້ວຍນິມິດເຫຼົ່ານັ້ນ ທ່ານອົງໃດເຫັນດ້ວຍກັບການສົມມຸດ ສະມານະສັງວາດສິມາ ມີອຸໂປສົດດຽວກັນ ດ້ວຍນິມິດເຫຼົ່ານັ້ນ ທ່ານອົງນັ້ນເພິ່ງນຶ່ງ ທ່ານອົງໃດບໍ່ ເຫັນດ້ວຍ ທ່ານອົງນັ້ນເພິ່ງທັກທ້ວງ

ສະມານະສັງວາດສິມາ ມີອຸໂປສົດດຽວກັນ ສົງສົມມຸດແລ້ວ ດ້ວຍນິມິດເຫຼົ່ານັ້ນ ສົງເຫັນ ດ້ວຍ ຍ້ອນແນວນັ້ນຈຶ່ງນຶ່ງ ຂ້າພະເຈົ້າຂໍຖືຄວາມນຶ່ງນັ້ນເປັນມະຕິແນວນີ້

ເລື່ອງສົມມຸດສິມາໃຫຍ່ເກີນຂະໜາດ

[໑໔໐] ສະໄໝນັ້ນ ພວກພິກຂຸສັບພັກຄຶດຄວາ “ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຊົງອະນຸຍາດ ການສົມມຸດສິມາແລ້ວ” ຈຶ່ງສົມມຸດສິມາໃຫຍ່ເກີນໄປ ໔ ໂຍດແດ່ ໕ ໂຍດແດ່ ໖ ໂຍດແດ່ ພິກຂຸ ທັງຫຼາຍມາລົງອຸໂປສົດ ມາເຖິງເມື່ອກຳລັງຍົກປາຕິໂມກຂຶ້ນສະແດງກໍມີ ມາເຖິງເມື່ອຍົກຂຶ້ນ ສະແດງຈົບແລ້ວກໍມີ ນອນຄືນຢູ່ລະຫວ່າງທາງກໍມີ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຈຶ່ງນຳເລື່ອງນີ້ໄປຂາບທູນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າໃຫ້ຊົງຊາບ

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຮັບສັ່ງວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ບໍ່ເພິ່ງສົມມຸດສິມາໃຫຍ່ເກີນໄປ ໔ ໂຍດແດ່ ໕ ໂຍດແດ່ ໖ ໂຍດແດ່ ອົງໃດສົມມຸດ ຕ້ອງອາບັດທຸກກົດ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເຮົາອະນຸ ຍາດໃຫ້ສົມມຸດສິມາປະມານ ໙ ໂຍດເປັນຢ່າງຍິ່ງ

ເລື່ອງສົມມຸດນະທິປາຣະສີມາ (ສີມາກວມແມ່ນ້ຳ)

ສະໄໝນັ້ນ ພວກພິກຂຸສັບພັກຄືສົມມຸດນະທິປາຣະສີມາ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ມາລົງອຸໂປສົດ ຖືກນ້ຳພັດໄປກໍມີ ບາດຖືກນ້ຳພັດໄປກໍມີ ຈົວອນຖືກນ້ຳພັດໄປກໍມີ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຈຶ່ງນຳເລື່ອງນີ້ໄປຂາບທູນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າໃຫ້ຊົງຊາບ

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຮັບສັ່ງວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ບໍ່ເພິ່ງສົມມຸດນະທິປາຣະສີມາ ອົງໃດ ສົມມຸດ ຕ້ອງອາບັດທຸກກົດ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເຮົາອະນຸຍາດໃຫ້ສົມມຸດນະທິປາຣະສີມາທີ່ມີເຮືອ ຈອດປະຈຳ ຫຼື ມີຂົວ ມີສະພານຖາວອນ

໗໒. ອຸໂປສະຖາຄາຣະກະຖາ

ວ່າດ້ວຍໂຮງອຸໂປສົດ

ເລື່ອງຍົກປາຕິໂມກຂຶ້ນສະແດງຕາມບໍລິເວນວິຫານ

[໑໔໑] ສະໄໝນັ້ນ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຍົກປາຕິໂມກຂຶ້ນສະແດງຕາມບໍລິເວນວິຫານໂດຍບໍ່ ກຳນົດທີ່ ພຣະອາຄັນຕຸກະທັງຫຼາຍບໍ່ຮູ້ວ່າ “ວັນນີ້ສິ່ງຈະລົງອຸໂປສົດຢູ່ບ່ອນໃດ”

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຈຶ່ງນຳເລື່ອງນີ້ໄປຂາບທູນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າໃຫ້ຊົງຊາບ

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຮັບສັ່ງວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ບໍ່ເພິ່ງຍົກປາຕິໂມກຂຶ້ນສະແດງຕາມ ບໍລິເວນວິຫານໂດຍບໍ່ກຳນົດບ່ອນ ອົງໃດຍົກຂຶ້ນສະແດງ ຕ້ອງອາບັດທຸກກົດ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເຮົາອະນຸຍາດໃຫ້ສົມມຸດວິຫານ ເຮືອນມຸງແຖວດຽວ ປາສາດ ເຮືອນໂລ້ນ ຫຼື ຖ້ຳ ບ່ອນສິ່ງ ຕ້ອງການໃຫ້ເປັນໂຮງອຸໂປສົດແລ້ວຈຶ່ງລົງອຸໂປສົດ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ກໍແລ ເພິ່ງສົມມຸດໂຮງອຸໂປສົດແນວນີ້

ພິກຂຸຜູ້ສະຫຼາດ ຜູ້ສາມາດເພິ່ງປະກາດໃຫ້ສິ່ງຮູ້ດ້ວຍຍັດຕິທຸຕິຍະກຳມະວາຈາ ວ່າ

ວິທີສົມມຸດໂຮງອຸໂປສົດແລະກຳມະວາຈາສົມມຸດໂຮງອຸໂປສົດ

ທ່ານຜູ້ຈະເລີນ ຂໍສິ່ງຈົ່ງຟັງຂ້າພະເຈົ້າ ຖ້າສິ່ງພ້ອມກັນແລ້ວ ສົງສົມມຸດວິຫານມີຊື່ນີ້ ໃຫ້ ເປັນໂຮງອຸໂປສົດ ນີ້ເປັນຍັດຕິ

ທ່ານຜູ້ຈະເລີນ ຂໍສິ່ງຈົ່ງຟັງຂ້າພະເຈົ້າ ສົງສົມມຸດວິຫານມີຊື່ນີ້ໃຫ້ເປັນໂຮງອຸໂປສົດ ທ່ານ ອົງໃດ ເຫັນດ້ວຍກັບການສົມມຸດວິຫານມີຊື່ນີ້ໃຫ້ເປັນໂຮງອຸໂປສົດ ທ່ານອົງນັ້ນເພິ່ງນຶ່ງ ທ່ານອົງ ໃດບໍ່ເຫັນດ້ວຍ ທ່ານອົງນັ້ນເພິ່ງທັກທ້ວງ

ວິຫານມີຊື່ນີ້ ສົງສົມມຸດໃຫ້ເປັນໂຮງອຸໂປສົດແລ້ວ ສົງເຫັນດ້ວຍ ຍ້ອນນັ້ນຈຶ່ງນຶ່ງ ຂ້າພະ ເຈົ້າຂໍຖືຄວາມນຶ່ງນັ້ນເປັນມະຕິແນວນີ້

ເລື່ອງສົມມຸດໂຮງອຸໂປສົດ ໒ ບ່ອນໃນອາວາດດຽວກັນ

ສະໄໝນັ້ນ ໃນອາວາດແຫ່ງໜຶ່ງ ສົງສົມມຸດໂຮງອຸໂປສົດ ໒ ບ່ອນ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ປະຊຸມກັນໃນໂຮງອຸໂປສົດທັງ ໒ ບ່ອນດ້ວຍຕັ້ງໃຈວ່າ “ສົງຈັກລົງອຸໂປສົດໃນທີ່ນີ້ ສົງຈັກລົງອຸໂປສົດໃນທີ່ນີ້”

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຈຶ່ງນຳເລື່ອງນີ້ໄປຂາບທູນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າໃຫ້ຊົງຊາບ

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຮັບສັ່ງວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ໃນອາວາດແຫ່ງໜຶ່ງ ສົງບໍ່ເພິ່ງສົມມຸດໂຮງອຸໂປສົດ ໒ ບ່ອນ ພິກຂຸສົງໝູ່ໃດສົມມຸດ ຕ້ອງອາບັດທຸກກົດ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເຮົາອະນຸຍາດໃຫ້ຖອນໂຮງອຸໂປສົດບ່ອນໜຶ່ງແລ້ວ ຈຶ່ງລົງອຸໂປສົດໃນໂຮງອຸໂປສົດອີກບ່ອນໜຶ່ງ

ວິທີຖອນໂຮງອຸໂປສົດແລະກຳມະວາຈາຖອນໂຮງອຸໂປສົດ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເພິ່ງຖອນໂຮງອຸໂປສົດແນວນີ້

ພິກຂຸຜູ້ສະຫຼາດ ຜູ້ສາມາດເພິ່ງປະກາດໃຫ້ສົງຮູ້ດ້ວຍຍັດຕິທຸຕິຍະກຳມະວາຈາ ວ່າ

ທ່ານຜູ້ຈະເລີນ ຂໍສົງຈົ່ງຟັງຂ້າພະເຈົ້າ ຖ້າສົງພ້ອມກັນແລ້ວ ສົງເພິ່ງຖອນໂຮງອຸໂປສົດມີຊື່ນີ້ ນີ້ເປັນຍັດຕິ

ທ່ານຜູ້ຈະເລີນ ຂໍສົງຈົ່ງຟັງຂ້າພະເຈົ້າ ສົງຖອນໂຮງອຸໂປສົດມີຊື່ນີ້ ທ່ານອົງໃດເຫັນດ້ວຍກັບການຖອນໂຮງອຸໂປສົດມີຊື່ນີ້ ທ່ານອົງນັ້ນເພິ່ງນຶ່ງ ທ່ານອົງໃດບໍ່ເຫັນດ້ວຍ ທ່ານອົງນັ້ນເພິ່ງທັກທ້ວງ

ໂຮງອຸໂປສົດມີຊື່ນີ້ສົງຖອນແລ້ວ ສົງເຫັນດ້ວຍ ຍ້ອນແນວນັ້ນຈຶ່ງນຶ່ງ ຂ້າພະເຈົ້າຂໍຖືຄວາມນຶ່ງນັ້ນເປັນມະຕິແນວນີ້

໗໓. ອຸໂປສະຖະປະມຸຂານຸຊານະນາ

ວ່າດ້ວຍຊົງອະນຸຍາດພື້ນທີ່ທິດໜ້າໂຮງອຸໂປສົດ

ເລື່ອງສົມມຸດໂຮງອຸໂປສົດນ້ອຍເກີນໄປ

[໑໔໒] ສະໄໝນັ້ນ ໃນອາວາດແຫ່ງໜຶ່ງ ສົງສົມມຸດໂຮງອຸໂປສົດນ້ອຍເກີນໄປ ເຖິງວັນອຸໂປສົດ ພິກຂຸສົງລົງປະຊຸມກັນຫຼາຍ ພິກຂຸທັງຫຼາຍຕ້ອງນັ່ງຟັງປາຕິໂມກໃນພື້ນທີ່ທີ່ບໍ່ໄດ້ສົມມຸດ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຈຶ່ງໄດ້ປຶກສາກັນດັ່ງນີ້ວ່າ “ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຊົງບັນຍັດໄວ້ວ່າ ເພິ່ງສົມມຸດໂຮງອຸໂປສົດແລ້ວຈຶ່ງລົງອຸໂປສົດ ກໍພວກເຮົານັ່ງຟັງປາຕິໂມກໃນພື້ນທີ່ທີ່ບໍ່ໄດ້ສົມມຸດ ອຸໂປສົດເປັນອັນພວກເຮົາເຮັດແລ້ວບໍ່ນຳ?”

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຈຶ່ງນຳເລື່ອງນີ້ໄປຂາບທູນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າໃຫ້ຊົງຊາບ
ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຮັບສັ່ງວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຍ້ອນເຫດທີ່ພິກຂຸນຶ່ງໃນພື້ນທີ່ທີ່ສົມມຸດ
ແລ້ວກໍຕາມ ຍັງບໍ່ໄດ້ສົມມຸດແລ້ວກໍຕາມຟັງປາຕິໂມກຢູ່ ອຸໂປສົດຍ່ອມເປັນອັນທ່ານໄດ້ເຮັດແລ້ວ
ຢ່າງແນ່ນອນ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຖ້າແນວນັ້ນ ສົງຈິ່ງສົມມຸດພື້ນທີ່ທີ່ທົດໜ້າໂຮງອຸໂປສົດໃຫ້ໃຫຍ່ຂຶ້ນ
ຕື່ມອີກເທົ່າທີ່ຕ້ອງການເທົ່ານັ້ນ

ວິທີສົມມຸດແລະກຳມະວາຈາສົມມຸດພື້ນທີ່ທີ່ທົດໜ້າໃນໂຮງອຸໂປສົດ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເພິ່ງສົມມຸດພື້ນທີ່ທີ່ທົດໜ້າໂຮງອຸໂປສົດແນວນີ້
ໃນເບື້ອງຕົ້ນເພິ່ງທັກນິມິດ ເມື່ອທັກນິມິດແລ້ວ ພິກຂຸຜູ້ສະຫຼາດ ຜູ້ສາມາດເພິ່ງປະກາດ
ໃຫ້ສົງຮູ້ດ້ວຍຍັດຕິທຸຕິຍະກຳມະວາຈາວ່າ
ທ່ານຜູ້ຈະເລີນ ຂໍສົງຈິ່ງຟັງຂ້າພະເຈົ້າ ນິມິດຣະບຸໄວ້ໂດຍຮອບພຽງໃດ ຖ້າສົງພ້ອມກັນ
ແລ້ວ ສົງເພິ່ງສົມມຸດພື້ນທີ່ທີ່ທົດໜ້າໂຮງອຸໂປສົດດ້ວຍນິມິດເຫຼົ່ານັ້ນ ນີ້ເປັນຍັດຕິ

ທ່ານຜູ້ຈະເລີນ ຂໍສົງຈິ່ງຟັງຂ້າພະເຈົ້າ ນິມິດຣະບຸໄວ້ໂດຍຮອບພຽງໃດ ສົງສົມມຸດພື້ນທີ່
ທີ່ທົດໜ້າໂຮງອຸໂປສົດດ້ວຍນິມິດເຫຼົ່ານັ້ນ ທ່ານອົງໃດເຫັນດ້ວຍກັບການສົມມຸດພື້ນທີ່ທີ່ທົດໜ້າໂຮງອຸ
ໂປສົດດ້ວຍນິມິດເຫຼົ່ານັ້ນ ທ່ານອົງນັ້ນເພິ່ງນຶ່ງ ທ່ານອົງໃດບໍ່ເຫັນດ້ວຍ ທ່ານອົງນັ້ນເພິ່ງທັກທ້ວງ

ພື້ນທີ່ທີ່ທົດໜ້າໂຮງອຸໂປສົດສົງໄດ້ສົມມຸດດ້ວຍນິມິດເຫຼົ່ານັ້ນແລ້ວ ສົງເຫັນດ້ວຍ ຍ້ອນ
ແນວນັ້ນຈຶ່ງນຶ່ງ ຂ້າພະເຈົ້າຂໍຖືຄວາມນຶ່ງນັ້ນເປັນມະຕິແນວນີ້

ເລື່ອງພິກຂຸນະວະກະລົງປະຊຸມກ່ອນ

ສະໄໝນັ້ນ ໃນອາວາດແຫ່ງໜຶ່ງ ເຖິງວັນອຸໂປສົດ ພິກຂຸຜູ້ນະວະກະທັງຫຼາຍລົງປະຊຸມ
ກັນກ່ອນແລ້ວຫຼີກໄປດ້ວຍຄຶດວ່າ “ພິກຂຸຜູ້ເປັນເຖຣະທັງຫຼາຍຍັງບໍ່ມາເລີຍ ອຸໂປສົດມີໃນເວລາ
ວິການ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຈຶ່ງນຳເລື່ອງນີ້ໄປຂາບທູນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າໃຫ້ຊົງຊາບ
ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຮັບສັ່ງວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ໃນວັນອຸໂປສົດ ເຮົາອະນຸຍາດໃຫ້ພິກ
ຂຸຜູ້ເຖຣະທັງຫຼາຍລົງປະຊຸມກ່ອນ

ຊົງອະນຸຍາດໃຫ້ພິກຂຸຫຼາຍວັດລົງອຸໂປສົດຮ່ວມກັນ

ສະໄໝນັ້ນ ໃນນະຄອນຣາຊະຄຶ ອາວາດຫຼາຍແຫ່ງມີສີມາຮ່ວມກັນ ພິກຂຸທັງຫຼາຍໃນ
ອາວາດເຫຼົ່ານັ້ນ ກ່າວແຍ້ງກັນວ່າ “ຂໍສົງຈິ່ງລົງອຸໂປສົດໃນອາວາດຂອງພວກເຮົາ ຂໍສົງຈິ່ງລົງອຸ
ໂປສົດໃນອາວາດຂອງພວກເຮົາ”

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຈຶ່ງນຳເລື່ອງນີ້ໄປຂາບທູນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າໃຫ້ຊົງຊາບ
ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຮັບສັ່ງວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ໃນນະຄອນຣາຊະຄຶນີ້ ອາວາດຫຼາຍ
ແຫ່ງມີສີມາຮ່ວມກັນ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ໃນອາວາດເຫຼົ່ານັ້ນກ່າວແຍ້ງກັນວ່າ ຂໍສົງຈົ່ງລົງອຸໂປສົດໃນ
ອາວາດຂອງພວກເຮົາ ຂໍສົງຈົ່ງລົງອຸໂປສົດໃນອາວາດຂອງພວກເຮົາ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ
ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ທຸກອົງຕ້ອງປະຊຸມລົງອຸໂປສົດໃນທີ່ແຫ່ງດຽວເທົ່ານັ້ນ ຫຼື ພິກຂຸຜູ້ເຖຣະຢູ່
ໃນອາວາດໃດກໍຕ້ອງປະຊຸມລົງອຸໂປສົດໃນອາວາດນັ້ນ ສົງບໍ່ເພິ່ງແບ່ງພວກກັນລົງອຸໂປສົດ ພິກ
ຂຸສົງໝູ່ໃດເຮັດ ຕ້ອງອາບັດທຸກກົດ

ກຸດ. ອະວິບປະວາດສີມານຸຊານະນາ

ວ່າດ້ວຍຊົງອະນຸຍາດເຂດບໍ່ຢູ່ປາສະຈາກໄຕຣຈິວອນ

ເລື່ອງນະຄອນຣາຊະຄຶນີ້

[໑໔໖] ສະໄໝນັ້ນ ທ່ານພຣະມະຫາກັດສະປະເດີນທາງຈາກອັນທະກະວິນທະວິຫານ
ມາສູ່ນະຄອນຣາຊະຄຶນີ້ເພື່ອລົງອຸໂປສົດ ລະຫວ່າງທາງຂະນະທີ່ກຳລັງຂ້າມແມ່ນ້ຳ ຖືກນ້ຳສາດໃສ່
ໜ້ອຍໜຶ່ງເຮັດໃຫ້ຈິວອນຂອງທ່ານປຸງກ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ໄດ້ກ່າວກັບທ່ານພຣະມະຫາກັດສະປະ
ດັ່ງນີ້ວ່າ “ອາຈຸໂສ ເປັນຫຍັງ ຈິວອນຂອງທ່ານຈຶ່ງປຸງກນໍ”

ທ່ານພຣະມະຫາກັດສະປະກ່າວຕອບວ່າ “ທ່ານທັງຫຼາຍ ເຮົາເດີນທາງຈາກອັນທະກະ
ວິນທະວິຫານມາສູ່ນະຄອນຣາຊະຄຶນີ້ເພື່ອລົງອຸໂປສົດໃນທີ່ນີ້ ລະຫວ່າງທາງຂະນະຂ້າມແມ່ນ້ຳ
ຖືກນ້ຳສາດໃສ່ໜ້ອຍໜຶ່ງ ຍ້ອນແນວນັ້ນ ຈິວອນຂອງເຮົາຈຶ່ງປຸງກ”

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຈຶ່ງນຳເລື່ອງນີ້ໄປຂາບທູນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າໃຫ້ຊົງຊາບ
ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຮັບສັ່ງວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ສະມານະສັງວາດສີມາ ມີອຸໂປສົດດຽວ
ກັນບ່ອນໃດທີ່ສົງສົມມຸດແລ້ວ ສົງກໍຈົ່ງສົມມຸດສີມານັ້ນໃຫ້ເປັນແດນ ບໍ່ຢູ່ປາສະຈາກໄຕຣຈິວອນ

ວິທີສົມມຸດແລະກຳມະວາຈາສົມມຸດແດນບໍ່ຢູ່ປາສະຈາກໄຕຣຈິວອນ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເພິ່ງສົມມຸດແດນບໍ່ຢູ່ປາສະຈາກໄຕຣຈິວອນແນວນີ້
ພິກຂຸຜູ້ສະຫຼາດ ຜູ້ສາມາດເພິ່ງປະກາດໃຫ້ສົງຮູ້ດ້ວຍຍັດຕິທຸຕິຍະກຳມະວາຈາວ່າ
ທ່ານຜູ້ຈະເລີນ ຂໍສົງຈົ່ງຟັງຂ້າພະເຈົ້າ ສະມານະສັງວາດສີມາ ມີອຸໂປສົດດຽວກັນບ່ອນ
ໃດທີ່ສົງສົມມຸດແລ້ວ ສົງເພິ່ງສົມມຸດສະມານະສັງວາດສີມາມີອຸໂປສົດດຽວກັນນັ້ນໃຫ້ເປັນແດນບໍ່
ຢູ່ປາສະຈາກໄຕຣຈິວອນ ນີ້ເປັນຍັດຕິ

ທ່ານຜູ້ຈະເລີນ ຂໍສົງຈົ່ງຟັງຂ້າພະເຈົ້າ ສະມານະສັງວາດສີມາ ມີອຸໂປສົດດຽວກັນບ່ອນ

ໃດທີ່ສົງສົມມຸດແລ້ວ ສົງເພິ່ງສົມມຸດສະມານະສັງວາດສີມາມີອຸໂປສິດດຽວກັນນັ້ນໃຫ້ເປັນແດນບໍ່ຢູ່ປາສະຈາກໄຕຣຈິວອນ ທ່ານອົງໃດເຫັນດ້ວຍກັບການສົມມຸດສະມານະສັງວາດສີມາມີອຸໂປສິດດຽວກັນນັ້ນໃຫ້ເປັນແດນບໍ່ຢູ່ປາສະຈາກໄຕຣຈິວອນ ທ່ານອົງນັ້ນເພິ່ງນຶ່ງ ທ່ານອົງໃດບໍ່ເຫັນດ້ວຍ ທ່ານອົງນັ້ນເພິ່ງຫັກທ້ວງ

ສະມານະສັງວາດສີມາມີອຸໂປສິດດຽວກັນນັ້ນ ສົງໄດ້ສົມມຸດໃຫ້ເປັນແດນບໍ່ຢູ່ປາສະຈາກໄຕຣຈິວອນແລ້ວ ສົງເຫັນດ້ວຍ ຍ້ອນແນວນັ້ນຈຶ່ງນຶ່ງ ຂ້າພະເຈົ້າຂໍຖືຄວາມນຶ່ງນັ້ນເປັນມະຕິແນວນີ້

ສະໄໝນັ້ນ ພິກຂຸທັງຫຼາຍຮູ້ວ່າ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ຊົງອະນຸຍາດການສົມມຸດແດນບໍ່ຢູ່ປາສະຈາກໄຕຣຈິວອນແລ້ວ ຈຶ່ງເກັບຈິວອນທັງຫຼາຍໄວ້ໃນບໍລິເວນໝູ່ບ້ານ ຈິວອນເຫຼົ່ານັ້ນສູນຫາຍແດ່ ຖືກໄຟໄໝ້ແດ່ ຖືກໝູກັດແດ່

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຈຶ່ງມີຜ້າທີ່ບໍ່ດີ ມີແຕ່ຈິວອນເກົ່າ ໆ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ກ່າວແນວນີ້ວ່າ ທ່ານທັງຫຼາຍ ເຫດໃດ ພວກທ່ານຈຶ່ງມີແຕ່ຜ້າບໍ່ດີ ມີແຕ່ຈິວອນເກົ່າ ໆ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຈຶ່ງຕອບວ່າ “ທ່ານທັງຫຼາຍ ພວກເຮົາຮູ້ວ່າ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຊົງອະນຸຍາດການສົມມຸດແດນບໍ່ຢູ່ປາສະຈາກໄຕຣຈິວອນແລ້ວ ຈຶ່ງເກັບຈິວອນທັງຫຼາຍໄວ້ໃນບໍລິເວນໝູ່ບ້ານ ຍ້ອນເຫດນີ້ ຈິວອນເຫຼົ່ານັ້ນເສຍຫາຍແດ່ ຖືກໄຟໄໝ້ແດ່ ຖືກໝູກັດແດ່

ຍ້ອນເຫດນັ້ນ ພວກເຮົາຈຶ່ງມີຜ້າບໍ່ດີ ມີແຕ່ຈິວອນເກົ່າ ໆ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຈຶ່ງນຳເລື່ອງນີ້ໄປຂາບທູນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າໃຫ້ຊົງຊາບ

ເລື່ອງສົມມຸດແດນບໍ່ຢູ່ປາສະຈາກໄຕຣຈິວອນ

(ຕິຈິວະຣາວິບປະວາດ)

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຮັບສັ່ງວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ສະມານະສັງວາດສີມາມີອຸໂປສິດດຽວກັນບ່ອນໃດທີ່ສົງສົມມຸດແລ້ວ ສົງຈົ່ງສົມມຸດສີມານັ້ນ ໃຫ້ເປັນແດນບໍ່ຢູ່ປາສະຈາກໄຕຣຈິວອນເວັ້ນໝູ່ບ້ານ ແລະອຸປະຈາຣະແຫ່ງໝູ່ບ້ານ

ວິທີສົມມຸດແລະກຳມະວາຈາສົມມຸດ

ຕິຈິວະຣາວິບປະວາດສີມາເວັ້ນບ້ານແລະອຸປະຈາຣະບ້ານ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເພິ່ງສົມມຸດແດນບໍ່ຢູ່ປາສະຈາກໄຕຣຈິວອນ ເວັ້ນໝູ່ບ້ານແລະອຸປະຈາຣະໝູ່ບ້ານແນວນີ້

ພິກຂຸຜູ້ສະຫຼາດ ຜູ້ສາມາດເພິ່ງປະກາດໃຫ້ສົງຮູ້ດ້ວຍຍັດຕິທຸຕິຍະກຳມະວາຈາ ວ່າ
 [໑໔໔] ທ່ານຜູ້ຈະເລີນ ຂໍສົງຈົ່ງຟັງຂ້າພະເຈົ້າ ສະມານະສັງວາດສີມາມີອຸໂປສົດດຽວກັນ
 ບ່ອນໃດທີ່ສົງສົມມຸດແລ້ວ ຖ້າສົງພ້ອມກັນແລ້ວ ເພິ່ງສົມມຸດສີມານັ້ນໃຫ້ເປັນແດນບໍ່ຢູ່ປາສະຈາກ
 ໄຕຣຈິວອນ ເວັ້ນໝູ່ບ້ານ ແລະອຸປະຈາຣະໝູ່ບ້ານ ນີ້ເປັນຍັດຕິ

ທ່ານຜູ້ຈະເລີນ ຂໍສົງຈົ່ງຟັງຂ້າພະເຈົ້າ ສະມານະສັງວາດສີມາມີອຸໂປສົດດຽວກັນບ່ອນໃດ
 ທີ່ສົງສົມມຸດແລ້ວ ສົງສົມມຸດສີມານັ້ນໃຫ້ເປັນແດນບໍ່ຢູ່ປາສະຈາກໄຕຣຈິວອນ ເວັ້ນໝູ່ບ້ານແລະ
 ອຸປະຈາຣະໝູ່ບ້ານ ທ່ານອົງໃດເຫັນດ້ວຍກັບການສົມມຸດສີມານັ້ນໃຫ້ເປັນແດນບໍ່ຢູ່ປາສະຈາກ
 ໄຕຣຈິວອນ ທ່ານອົງນັ້ນເພິ່ງນຶ່ງ ທ່ານອົງໃດບໍ່ເຫັນດ້ວຍ ທ່ານອົງນັ້ນເພິ່ງຫັກຫ້ວງ

ສີມານັ້ນ ສົງໄດ້ສົມມຸດໃຫ້ເປັນແດນບໍ່ຢູ່ປາສະຈາກໄຕຣຈິວອນ ເວັ້ນໝູ່ບ້ານແລະອຸປະ
 ຈາຣະໝູ່ບ້ານແລ້ວ ສົງເຫັນດ້ວຍ ຍ້ອນແນວນັ້ນຈຶ່ງນຶ່ງ ຂ້າພະເຈົ້າຂໍຖືຄວາມນຶ່ງນັ້ນເປັນມະຕິ
 ແນວນີ້

໗໕. ສີມາສະມຸຫະນະນາ

ວ່າດ້ວຍການຖອນສີມາ

ເລື່ອງສົມມຸດສະມານະສັງວາດສີມາກ່ອນ

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຮັບສັ່ງວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸເມື່ອຈະສົມມຸດສີມາ ເພິ່ງສົມມຸດ
 ສະມານະສັງວາດສີມາກ່ອນ ເພິ່ງສົມມຸດແດນບໍ່ຢູ່ປາສະຈາກໄຕຣຈິວອນໃນພາຍຫຼັງ ພິກຂຸ
 ທັງຫຼາຍ ເມື່ອຈະຖອນສີມາ ເພິ່ງຖອນແດນບໍ່ຢູ່ປາສະຈາກໄຕຣຈິວອນກ່ອນ ເພິ່ງຖອນສະມານະ
 ສັງວາດສີມາໃນພາຍຫຼັງ

ວິທີຖອນແລະກຳມະວາຈາຖອນແດນບໍ່ຢູ່ປາສະຈາກໄຕຣຈິວອນ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເພິ່ງຖອນແດນບໍ່ຢູ່ປາສະຈາກໄຕຣຈິວອນແນວນີ້

ພິກຂຸຜູ້ສະຫຼາດ ຜູ້ສາມາດເພິ່ງປະກາດໃຫ້ສົງຮູ້ດ້ວຍຍັດຕິທຸຕິຍະກຳມະວາຈາ ວ່າ

[໑໔໕] ທ່ານຜູ້ຈະເລີນ ຂໍສົງຈົ່ງຟັງຂ້າພະເຈົ້າ ແດນບໍ່ຢູ່ປາສະຈາກໄຕຣຈິວອນແຫ່ງໃດ
 ທີ່ສົງສົມມຸດໄວ້ແລ້ວ ຖ້າສົງພ້ອມກັນແລ້ວ ສົງເພິ່ງຖອນແດນບໍ່ຢູ່ປາສະຈາກໄຕຣຈິວອນນັ້ນ ນີ້
 ເປັນຍັດຕິ

ທ່ານຜູ້ຈະເລີນ ຂໍສົງຈົ່ງຟັງຂ້າພະເຈົ້າ ແດນບໍ່ຢູ່ປາສະຈາກໄຕຣຈິວອນແຫ່ງໃດ ສົງ
 ສົມມຸດໄວ້ແລ້ວ ສົງຖອນແດນບໍ່ຢູ່ປາສະຈາກໄຕຣຈິວອນແຫ່ງນັ້ນ ທ່ານອົງໃດເຫັນດ້ວຍກັບການ

ຖອນແດນ ບໍ່ຢູ່ປາສະຈາກໄຕຣຈິວອນນັ້ນ ທ່ານອົງນັ້ນເພິ່ງນຶ່ງ ທ່ານອົງໃດບໍ່ເຫັນດ້ວຍ ທ່ານອົງນັ້ນເພິ່ງທັກທ້ວງ

ແດນບໍ່ຢູ່ປາສະຈາກໄຕຣຈິວອນແຫ່ງນີ້ ສົງຖອນແລ້ວ ສົງເຫັນດ້ວຍ ຍ້ອນແນວນັ້ນ ຈຶ່ງນຶ່ງ ຂ້າພະເຈົ້າຂໍຖືຄວາມນຶ່ງນັ້ນເປັນມະຕິແນວນີ້

ເລື່ອງຖອນສະມານະສັງວາດສີມາພາຍຫຼັງ

ວິທີຖອນແລະກຳມະວາຈາຖອນສະມານະສັງວາດສີມາ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເພິ່ງຖອນສະມານະວາດສີມາແນວນີ້

ພິກຂຸຜູ້ສະຫຼາດ ຜູ້ສາມາດເພິ່ງປະກາດໃຫ້ສົງຮູ້ດ້ວຍຍັດຕິທຸຕິຍະກຳມະວາຈາ ວ່າ

[໑໔໖] ທ່ານຜູ້ຈະເລີນ ຂໍສົງຈົ່ງຟັງຂ້າພະເຈົ້າ ສະມານະສັງວາດສີມາມີອຸໂປສົດດຽວກັນ ບ່ອນໃດທີ່ສົງສົມມຸດແລ້ວ ຖ້າສົງພ້ອມກັນແລ້ວເພິ່ງຖອນສະມານະສັງວາດສີມາມີອຸໂປສົດດຽວກັນນັ້ນ ນີ້ເປັນຍັດຕິ

ທ່ານຜູ້ຈະເລີນ ຂໍສົງຈົ່ງຟັງຂ້າພະເຈົ້າ ສະມານະສັງວາດສີມາມີອຸໂປສົດດຽວກັນບ່ອນໃດທີ່ສົງສົມມຸດແລ້ວ ສົງຖອນສະມານະສັງວາດສີມາມີອຸໂປສົດດຽວກັນນັ້ນ ທ່ານອົງໃດເຫັນດ້ວຍກັບການຖອນສະມານະສັງວາດສີມາມີອຸໂປສົດດຽວກັນນັ້ນ ທ່ານອົງນັ້ນເພິ່ງນຶ່ງ ທ່ານອົງໃດບໍ່ເຫັນດ້ວຍ ທ່ານອົງນັ້ນເພິ່ງທັກທ້ວງ

ສະມານະສັງວາດສີມາມີອຸໂປສົດດຽວກັນນັ້ນ ສົງຖອນແລ້ວ ສົງເຫັນດ້ວຍ ຍ້ອນແນວນັ້ນຈຶ່ງນຶ່ງ ຂ້າພະເຈົ້າຂໍຖືຄວາມນຶ່ງນັ້ນເປັນມະຕິແນວນີ້

ກຸຜ. ຄາມະສີມາທິ

ວ່າດ້ວຍຄາມະສີມາເປັນຕົ້ນ

ອະພັດທະສີມາ

[໑໔໗] ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຮັບສັ່ງວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເມື່ອສີມາທີ່ສົງຍັງບໍ່ໄດ້ສົມມຸດ ຍັງບໍ່ໄດ້ກຳນົດສີມາ ພິກຂຸສົງຢູ່ອາໄສໝູ່ບ້ານ ຫຼື ນິຄົມໃດ ເຂດຂອງໝູ່ບ້ານນັ້ນ ເປັນຄາມະສີມາແດ່ ເຂດຂອງນິຄົມນັ້ນເປັນນິຄົມສີມາແດ່ ສີມານີ້ໃນໝູ່ບ້ານ ຫຼື ນິຄົມທັງສອງນັ້ນ ເປັນສະມານະສັງວາດ ມີອຸໂປສົດດຽວກັນ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຖ້າໃນປ່າບໍ່ມີໝູ່ບ້ານຊົ່ວໄລຍະ ໗ ອັບພັນດອນໂດຍຮອບ ສີມານີ້ໃນປ່າ
ນັ້ນ ເປັນສະມານະສັງວາດ ມີອຸໂປສິດດຽວກັນ

ເລື່ອງອຸທະກຸກເຂປະສີມາໃນແມ່ນ້ຳເປັນຕົ້ນ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ແມ່ນ້ຳທັງໝົດບໍ່ຈັດເປັນສີມາ ທະເລທັງໝົດບໍ່ຈັດເປັນສີມາ ສະເກີດຂຶ້ນ
ເອງທັງໝົດບໍ່ຈັດເປັນສີມາ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ໃນແມ່ນ້ຳ ໃນທະເລ ຫຼື ໃນສະເກີດຂຶ້ນເອງ ຊົ່ວລະຍະຊາຍມີສັນຖານ
ປານກາງ ວິດນ້ຳສາດໄປໂດຍຮອບເປັນອຸທະກຸກເຂປະສີມາ ສີມານີ້ໃນໜ້ານ້ຳເຫຼົ່ານັ້ນ ເປັນສະ
ມານະສັງວາດ ມີອຸໂປສິດດຽວກັນ

ເລື່ອງສີມາຄາບກຽວ

[໑໔໘] ສະໄໝນັ້ນ ພວກພິກຂຸສັບພັກຄຣິສົມມຸດສີມາຄາບກຽວສີມາ ພິກຂຸທັງຫຼາຍຈຶ່ງນຳ
ເລື່ອງນີ້ໄປຂາບທູນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າໃຫ້ຊົງຊາບ

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຮັບສັ່ງວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ສີມາທີ່ພິກຂຸເຫຼົ່າໃດສົມມຸດໄວ້ກ່ອນ
ແລ້ວ ກຳນັນຂອງພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນເປັນກຳທີ່ຖືກຕ້ອງ ບໍ່ກຳເຣີບ ຄວນແກ່ຖານະ ສີມາທີ່ພິກຂຸເຫຼົ່າ
ໃດສົມມຸດໃນພາຍຫຼັງ ກຳນັນຂອງພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນບໍ່ຖືກຕ້ອງ ກຳເຣີບໄດ້ບໍ່ຄວນແກ່ຖານະ ພິກຂຸ
ທັງຫຼາຍ ບໍ່ເພິ່ງສົມມຸດສີມາຄາບກຽວສີມາ ພິກຂຸສົງໝູ່ໃດສົມມຸດຄາບກຽວກັນ ຕ້ອງອາບັດ
ທຸກກົດ

ສົມມຸດສີມາທັບສີມາ

ສະໄໝນັ້ນ ພວກພິກຂຸສັບພັກຄຣິສົມມຸດສີມາທັບສີມາ ພິກຂຸທັງຫຼາຍຈຶ່ງນຳເລື່ອງນີ້ໄປ
ຂາບທູນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າໃຫ້ຊົງຊາບ

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຮັບສັ່ງວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ສີມາທີ່ພິກຂຸເຫຼົ່າໃດສົມມຸດໄວ້ກ່ອນ
ແລ້ວ ກຳນັນຂອງພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນເປັນກຳທີ່ຖືກຕ້ອງ ບໍ່ກຳເຣີບ ຄວນແກ່ຖານະ ສີມາທີ່ພິກຂຸເຫຼົ່າ
ໃດສົມມຸດໃນພາຍຫຼັງ ກຳນັນຂອງພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນບໍ່ຖືກຕ້ອງ ກຳເຣີບໄດ້ ບໍ່ຄວນແກ່ຖານະ ພິກຂຸ
ທັງຫຼາຍ ບໍ່ເພິ່ງສົມມຸດສີມາທັບສີມາ ພິກຂຸສົງໝູ່ໃດສົມມຸດທັບ ຕ້ອງອາບັດທຸກກົດ ພິກຂຸ
ທັງຫຼາຍ ເຮົາອະນຸຍາດໃຫ້ພິກຂຸສົງຈະສົມມຸດສີມາ ເວັ້ນບ່ອນວ່າໃນລະຫວ່າງສີມາແລ້ວຈຶ່ງ
ສົມມຸດສີມາ

ກາ. ອຸໂປສະຖະເພທາທິ

ວ່າດ້ວຍປະເພດແຫ່ງວັນອຸໂປສິດເປັນຕົ້ນ

ເລື່ອງປະເພດແຫ່ງວັນອຸໂປສິດ

[໑໔໙] ຄັ້ງນັ້ນ ພິກຂຸທັງຫຼາຍໄດ້ມີການສົນທະນາກັນດັ່ງນີ້ວ່າ “ວັນອຸໂປສິດມີໃດ” ຈຶ່ງນຳເລື່ອງນີ້ໄປຂາບທູນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າໃຫ້ຊົງຊາບ

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຮັບສັ່ງວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ວັນອຸໂປສິດນີ້ມີ ໒ ວັນ ຄື ວັນ ໑໔ ຄ່ຳ ແລະວັນ ໑໕ ຄ່ຳ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ວັນອຸໂປສິດມີ ໒ ວັນເຫຼົ່ານີ້ແລ”

ເລື່ອງອາການທີ່ລົງອຸໂປສິດ

ຄັ້ງນັ້ນ ພິກຂຸທັງຫຼາຍໄດ້ມີການສົນທະນາກັນດັ່ງນີ້ວ່າ “ການລົງອຸໂປສິດມີໃດນັ້ນ” ຈຶ່ງນຳເລື່ອງນີ້ໄປຂາບທູນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າໃຫ້ຊົງຊາບ

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຮັບສັ່ງວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ການລົງອຸໂປສິດນີ້ມີ ໔ ຢ່າງ ຄື”

໑. ການລົງອຸໂປສິດ	ແບ່ງພວກ	ໂດຍບໍ່ຊອບທຳ
໒. ການລົງອຸໂປສິດ	ພ້ອມພຽງກັນ	ໂດຍບໍ່ຊອບທຳ
໓. ການລົງອຸໂປສິດ	ແບ່ງພວກ	ໂດຍຊອບທຳ
໔. ການລົງອຸໂປສິດ	ພ້ອມພຽງກັນ	ໂດຍຊອບທຳ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ໃນການລົງອຸໂປສິດ ໔ ຢ່າງນັ້ນ ການລົງອຸໂປສິດໃດແບ່ງພວກໂດຍບໍ່ຊອບທຳການລົງອຸໂປສິດແນວນັ້ນ ບໍ່ເພິ່ງເຮັດແລະເຮົາບໍ່ອະນຸຍາດການລົງອຸໂປສິດແນວນັ້ນ

ການລົງອຸໂປສິດໃດພ້ອມພຽງກັນໂດຍບໍ່ຊອບທຳ ການລົງອຸໂປສິດແນວນັ້ນ ບໍ່ເພິ່ງເຮັດແລະເຮົາບໍ່ອະນຸຍາດການລົງອຸໂປສິດແນວນັ້ນ

ການລົງອຸໂປສິດໃດແບ່ງພວກໂດຍຊອບທຳ ການລົງອຸໂປສິດແນວນັ້ນ ບໍ່ເພິ່ງເຮັດແລະເຮົາບໍ່ອະນຸຍາດການລົງອຸໂປສິດແນວນັ້ນ

ການລົງອຸໂປສິດໃດພ້ອມພຽງກັນ ໂດຍຊອບທຳ ການລົງອຸໂປສິດແນວນັ້ນ ເພິ່ງເຮັດແລະເຮົາອະນຸຍາດການລົງອຸໂປສິດແນວນັ້ນ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຍ້ອນເຫດນັ້ນ ພວກທ່ານເພິ່ງຕັ້ງໃຈຮູ້ໄວ້ວ່າ ຈັກລົງອຸໂປສິດກຳຊະນິດທີ່ພ້ອມພຽງກັນໂດຍຊອບທຳ ດັ່ງນີ້ ພວກທ່ານເພິ່ງຕັ້ງໃຈຮູ້ໄວ້ແນວນີ້ແລ

ກຖຸ. ສັງຂີຕະປາຕິໂມກຊຸດເທສາທິ

ວ່າດ້ວຍການຍົກປາຕິໂມກຂຶ້ນສະແດງໂດຍຫຍໍ້ເປັນຕົ້ນ

ເລື່ອງປະເພດແຫ່ງປາຕິໂມກຊຸດເທດ

[໑໕໐] ຄັ້ງນັ້ນ ພິກຂຸທັງຫຼາຍໄດ້ມີຄວາມສົງໄສວ່າ “ການຍົກປາຕິໂມກຂຶ້ນສະແດງ ມີທີ່ໃດນີ້” ຈຶ່ງນຳເລື່ອງນີ້ໄປຂາບທູນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າໃຫ້ຊົງຊາບ

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຮັບສັ່ງວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ການຍົກປາຕິໂມກຂຶ້ນສະແດງນີ້ມີ ໕ ແບບ ຄື

໑. ພິກຂຸຍົກນິທານຂຶ້ນສະແດງຈົບແລ້ວ ເພິ່ງສູດອຸດເທດທີ່ເຫຼືອດ້ວຍສູດບົດ ນີ້ເປັນການຍົກປາຕິໂມກແບບທີ ໑
໒. ຍົກນິທານຂຶ້ນສະແດງ ຍົກປາຣາຊິກ ໔ ຂຶ້ນສະແດງຈົບແລ້ວ ເພິ່ງສູດອຸດເທດທີ່ເຫຼືອດ້ວຍສູດບົດ ນີ້ເປັນການຍົກປາຕິໂມກແບບທີ ໒
໓. ຍົກນິທານຂຶ້ນສະແດງ ຍົກປາຣາຊິກ ໔ ຂຶ້ນສະແດງ ຍົກສັງຄາທິເສດ ໑໓ ຂຶ້ນສະແດງຈົບແລ້ວ ເພິ່ງສູດອຸດເທດທີ່ເຫຼືອດ້ວຍສູດບົດ ນີ້ເປັນການຍົກປາຕິໂມກແບບທີ ໓
໔. ຍົກນິທານຂຶ້ນສະແດງ ຍົກປາຣາຊິກ ໔ ຂຶ້ນສະແດງ ຍົກສັງຄາທິເສດ ໑໓ ຂຶ້ນສະແດງ ຍົກອະນິຍົດ ໒ ຂຶ້ນສະແດງຈົບແລ້ວ ເພິ່ງສູດອຸດເທດທີ່ເຫຼືອດ້ວຍສູດບົດນີ້ເປັນການຍົກປາຕິໂມກແບບທີ ໔
໕. ຍົກຂຶ້ນສະແດງໂດຍພິສະດານທັງໝົດ ນີ້ເປັນການຍົກປາຕິໂມກຂຶ້ນສະແດງແບບທີ ໕ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ການຍົກປາຕິໂມກຂຶ້ນສະແດງມີ ໕ ແບບເຫຼົ່ານີ້ແລ

ຊົງທຳມຍົກປາຕິໂມກຂຶ້ນສະແດງໂດຍຫຍໍ້

ສະໄໝນັ້ນ ພິກຂຸທັງຫຼາຍຮູ້ວ່າ “ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ຊົງອະນຸຍາດການຍົກປາຕິໂມກຂຶ້ນສະແດງໂດຍຫຍໍ້” ຈຶ່ງຍົກປາຕິໂມກຂຶ້ນສະແດງໂດຍຫຍໍ້ທຸກຄັ້ງ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຈຶ່ງນຳເລື່ອງນີ້ໄປຂາບທູນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າໃຫ້ຊົງຊາບ

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຮັບສັ່ງວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ບໍ່ເພິ່ງຍົກປາຕິໂມກຂຶ້ນສະແດງໂດຍຫຍໍ້ ພິກຂຸລົງໝູ່ໃດຍົກຂຶ້ນສະແດງ ຕ້ອງອາບັດທຸກກົດ

ເລື່ອງຊົງອະນຸຍາດໃຫ້ຍົກປາຕິໂມກຂຶ້ນສະແດງໂດຍຫຍໍ້

ເມື່ອຄົນປ່າມາສາລະວົນ

ສະໄໝນັ້ນ ໃນອາວາດແຫ່ງໜຶ່ງໃນແຄວ້ນໂກສິນ ໃນວັນອຸໂປສິດນັ້ນ ມີຄົນປ່າມາສາລະວົນ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ບໍ່ອາດຈະຍົກປາຕິໂມກຂຶ້ນສະແດງໂດຍພິສະດານ ຈຶ່ງນຳເລື່ອງນີ້ໄປຂາບທູນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າໃຫ້ຊົງຊາບ

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຮັບສັ່ງວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເຮົາອະນຸຍາດໃຫ້ຍົກປາຕິໂມກຂຶ້ນສະແດງໂດຍຫຍໍ້ ເມື່ອມີອັນຕະລາຍ”

ເລື່ອງອັນຕະລາຍ ໑໐ ປະການ

ສະໄໝນັ້ນ ພວກພິກຂຸສັບພັກຄືຍົກປາຕິໂມກຂຶ້ນສະແດງໂດຍຫຍໍ້ ເມື່ອບໍ່ມີອັນຕະລາຍ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຈຶ່ງນຳເລື່ອງນີ້ໄປຂາບທູນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າໃຫ້ຊົງຊາບ

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຮັບສັ່ງວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເມື່ອບໍ່ມີອັນຕະລາຍ ບໍ່ເພິ່ງຍົກປາຕິໂມກຂຶ້ນສະແດງໂດຍຫຍໍ້ ພິກຂຸສົງໝູ່ໃດຍົກຂຶ້ນສະແດງ ຕ້ອງອາບັດທຸກກົດ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເມື່ອມີອັນຕະລາຍ ເຮົາອະນຸຍາດໃຫ້ຍົກປາຕິໂມກຂຶ້ນສະແດງໂດຍຫຍໍ້

ໃນເລື່ອງຍົກປາຕິໂມກຂຶ້ນສະແດງໂດຍຫຍໍ້ນັ້ນ ອັນຕະລາຍທັງຫຼາຍ ມີດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້ ຄື

໑. ພຣະຣາຊາສະເດັດມາ	໒. ໂຈນມາບຸ້ນ
໓. ໄຟໄໝ້	໔. ນ້ຳຖ້ວມມາ
໕. ຄົນມາຫຼາຍ	໖. ຜີເຂົ້າສົງພິກຂຸ
໗. ສັດຮ້າຍເຂົ້າມາ	໘. ງູຮ້າຍເລືອເຂົ້າມາ
໙. ພິກຂຸຈັກເສຍຊີວິດ	໑໐. ມີອັນຕະລາຍແກ່ພົມມະຈັນ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເຮົາອະນຸຍາດໃຫ້ຍົກປາຕິໂມກຂຶ້ນສະແດງໂດຍຫຍໍ້ໃນເມື່ອມີອັນຕະລາຍແນວນີ້ ເມື່ອບໍ່ມີອັນຕະລາຍ ໃຫ້ຍົກຂຶ້ນສະແດງໂດຍພິສະດານ

ເລື່ອງຊົງອະນຸຍາດພິກຂຸຖືກສະແດງທຳໂດຍບໍ່ຕ້ອງໄດ້ຮັບອາຣາດທະນາ

ສະໄໝນັ້ນ ພວກພິກຂຸສັບພັກຄືບໍ່ໄດ້ຮັບອາຣາດທະນາກໍສະແດງທຳໃນທ່າມກາງສົງພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຈຶ່ງນຳເລື່ອງນີ້ໄປຂາບທູນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າໃຫ້ຊົງຊາບ

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຮັບສັ່ງວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸບໍ່ໄດ້ຮັບອາຣາດທະນາບໍ່ເພິ່ງສະແດງທຳໃນທຳມກາງສົງ ອົງໃດສະແດງ ຕ້ອງອາບັດທຸກກົດ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເຮົາອະນຸຍາດໃຫ້ພິກຂຸຜູ້ຖອະສະແດງທຳເອງ ຫຼື ໃຫ້ອາຣາດທະນາພິກຂຸອື່ນສະແດງແທນ

ກຸ. ວິນຍະຍະປຸດສະນະກະຖາ

ວ່າດ້ວຍການຖາມພຣະວິໄນ

ເລື່ອງຖາມພຣະວິໄນທຳມກາງສົງຕ້ອງໄດ້ຮັບສົມມຸດກ່ອນ

[໑໔໑] ສະໄໝນັ້ນ ພວກສັບພັກຄືຍັງບໍ່ໄດ້ຮັບສົມມຸດກຳຖາມພຣະວິໄນໃນທຳມກາງສົງ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຈຶ່ງນຳເລື່ອງນີ້ໄປຂາບທູນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າໃຫ້ຊົງຊາບ

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຮັບສັ່ງວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸຍັງບໍ່ໄດ້ຮັບສົມມຸດບໍ່ເພິ່ງຖາມວິໄນໃນທຳມກາງສົງ ອົງໃດຖາມ ຕ້ອງອາບັດທຸກກົດ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເຮົາອະນຸຍາດໃຫ້ພິກຂຸຜູ້ໄດ້ຮັບສົມມຸດຖາມວິໄນໃນທຳມກາງສົງໄດ້

ວິທີສົມມຸດເປັນຜູ້ຖາມ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ກໍແລ ເພິ່ງສົມມຸດແນວນີ້

ຕົນເອງສົມມຸດຕົນເອງກໍໄດ້ ພິກຂຸອົງໜຶ່ງສົມມຸດພິກຂຸອົກອົງໜຶ່ງກໍໄດ້ແນວໃດນໍ ຊື່ວ່າຕົນເອງສົມມຸດຕົນເອງ ຄື ພິກຂຸຜູ້ສະຫຼາດ ຜູ້ສາມາດເພິ່ງປະກາດໃຫ້ສົງຮູ້ດ້ວຍຍັດຕິກຳມະວາຈາວ່າ

ກຳມະວາຈາສົມມຸດຕົນເອງ

ທ່ານຜູ້ຈະເລີນ ຂໍສົງຈົ່ງຟັງຂ້າພະເຈົ້າ ຖ້າສົງພ້ອມກັນແລ້ວ ຂ້າພະເຈົ້າຂໍຖາມພຣະວິໄນກັບທ່ານຜູ້ມີຊື່ນີ້ແນວນີ້ ຊື່ວ່າຕົນເອງສົມມຸດຕົນເອງ ແນວໃດນໍ ຊື່ວ່າພິກຂຸອົງໜຶ່ງສົມມຸດພິກຂຸອົກອົງໜຶ່ງ ຄື ພິກຂຸຜູ້ສະຫຼາດ ຜູ້ສາມາດເພິ່ງປະກາດໃຫ້ສົງຮູ້ດ້ວຍຍັດຕິກຳມະວາຈາ ວ່າ

ກຳມະວາຈາສົມມຸດຜູ້ອື່ນ

ທ່ານຜູ້ຈະເລີນ ຂໍສົງຈົ່ງຟັງຂ້າພະເຈົ້າ ຖ້າສົງພ້ອມກັນແລ້ວ ຂໍຜູ້ມີຊື່ນີ້ຖາມພຣະວິໄນກັບທ່ານຜູ້ມີຊື່ນີ້ແນວນີ້ ຊື່ວ່າພິກຂຸອົງໜຶ່ງສົມມຸດພິກຂຸອົກອົງໜຶ່ງ

ເລື່ອງຄຸກຄາມຈະຂ້າ

ສະໄໝນັ້ນ ພວກພິກຂຸຜູ້ມີສິນດີງາມ ໄດ້ຮັບສົມມຸດແລ້ວ ຈຶ່ງຖາມພຣະວິໄນໃນທ່າມກາງສົງ ພວກພິກຂຸສັບພັກຄືໄດ້ອາຄາດ ແຄ້ນເຄືອງ ຄຸກຄາມຈະຂ້າ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຈຶ່ງນຳເລື່ອງນີ້ໄປຂາບທູນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າໃຫ້ຊົງຊາບ

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຮັບສັ່ງວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເຮົາອະນຸຍາດໃຫ້ພິກຂຸແມ່ນໄດ້ຮັບສົມມຸດແລ້ວ ກວດເບິ່ງບໍລິສັດ ພິຈາລະນາບຸກຄົນແລ້ວຈຶ່ງຖາມພຣະວິໄນໃນທ່າມກາງສົງ

໘໐. ວິນະຍະວິສັດຊະນະກະຖາ

ວ່າດ້ວຍການວິສັດຊະນາພຣະວິໄນ

ເລື່ອງພຣະສັບພັກຄືວິສັດຊະນາພຣະວິໄນ

[໑໕໒] ສະໄໝນັ້ນ ພວກພິກຂຸສັບພັກຄືຍັງບໍ່ໄດ້ຮັບສົມມຸດ ກໍວິສັດຊະນາພຣະວິໄນໃນທ່າມກາງສົງ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຈຶ່ງນຳເລື່ອງນີ້ໄປຂາບທູນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າໃຫ້ຊົງຊາບ

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຮັບສັ່ງວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸຜູ້ບໍ່ໄດ້ຮັບສົມມຸດ ບໍ່ເພິ່ງວິສັດຊະນາວິໄນໃນທ່າມກາງສົງ ອົງໃດວິສັດຊະນາ ຕ້ອງອາບັດທຸກກົດ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເຮົາອະນຸຍາດໃຫ້ພິກຂຸຜູ້ໄດ້ຮັບສົມມຸດ ວິສັດຊະນາພຣະວິໄນໃນທ່າມກາງສົງໄດ້

ວິທີສົມມຸດເປັນຜູ້ວິສັດຊະນາ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ກໍແລ ເພິ່ງສົມມຸດແນວນີ້
ຕົນເອງສົມມຸດຕົນເອງກໍໄດ້ ພິກຂຸອື່ນສົມມຸດພິກຂຸອື່ນກໍໄດ້
ແນວໃດນໍ ຊື່ວ່າ ຕົນເອງສົມມຸດຕົນເອງ
ຄື ພິກຂຸຜູ້ສະຫຼາດ ຜູ້ສາມາດເພິ່ງປະກາດໃຫ້ສົງຮູ້ດ້ວຍຍັດຕິກຳມະວາຈາວ່າ

ກຳມະວາຈາສົມມຸດຕົນ

ທ່ານຜູ້ຈະເລີນ ຂໍສົງຈົ່ງຟັງຂ້າພະເຈົ້າ ຖ້າສົງພ້ອມກັນແລ້ວ ຂ້າພະເຈົ້າອັນຜູ້ມີຊື່ນີ້ຖາມພຣະວິໄນແລ້ວ ຂໍວິສັດຊະນາແນວນີ້ ຊື່ວ່າ ຕົນເອງສົມມຸດຕົນເອງ

ແນວໃດນໍ ຊື່ວ່າພິກຂຸອົງໜຶ່ງສົມມຸດພິກຂຸອົງໜຶ່ງ
ຄື ພິກຂຸຜູ້ສະຫຼາດ ຜູ້ສາມາດເພິ່ງປະກາດໃຫ້ສົງຮູ້ດ້ວຍຍັດຕິກຳມະວາຈາວ່າ

ກຳມະວາຈາສົມມຸດຜູ້ອື່ນ

ທ່ານຜູ້ຈະເລີນ ຂໍສົງຈິງຟັງຂ້າພະເຈົ້າ ຖ້າສົງພ້ອມກັນແລ້ວ ຜູ້ມີຊື່ນີ້ອັນຜູ້ມີຊື່ນີ້ຖາມພຣະວິໄນ ເພິ່ງວິສັດຊະນາແນວນີ້ ຊື່ວ່າພິກຂຸອົງໜຶ່ງສົມມຸດພິກຂຸອົງໜຶ່ງ

ເລື່ອງຄຸກຄາມຈະຂ້າເລື່ອງທີ ໒

ສະໄໝນັ້ນ ພວກພິກຂຸຜູ້ມີສິນດີງາມໄດ້ຮັບສົມມຸດແລ້ວ ວິສັດຊະນາພຣະວິໄນໃນທ່າມກາງສົງ ພວກສັບພັກຄືໄດ້ອາຄາດ ແຄ້ນເຄືອງ ຄຸກຄາມຈະຂ້າ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຈຶ່ງນຳເລື່ອງນີ້ໄປຂາບທູນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າໃຫ້ຊົງຊາບ

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຮັບສັ່ງວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເຮົາອະນຸຍາດໃຫ້ພິກຂຸແມ່ນໄດ້ຮັບສົມມຸດແລ້ວ ກວດເບິ່ງບໍລິສັດ ພິຈາລະນາບຸກຄົນແລ້ວ ຈຶ່ງວິສັດຊະນາພຣະວິໄນໃນທ່າມກາງສົງ

໘໑. ໂຈທະນາກະຖາ

ວ່າດ້ວຍການຟ້ອງຮ້ອງ

ເລື່ອງໂຈດດ້ວຍອາບັດ

[໑໕໖] ສະໄໝນັ້ນ ພວກພິກຂຸສັບພັກຄືໂຈດພິກຂຸຜູ້ຍັງບໍ່ໃຫ້ໂອກາດດ້ວຍອາບັດ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຈຶ່ງນຳເລື່ອງນີ້ໄປຂາບທູນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າໃຫ້ຊົງຊາບ

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຮັບສັ່ງວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ບໍ່ເພິ່ງໂຈດພິກຂຸຜູ້ຍັງບໍ່ໄດ້ໃຫ້ໂອກາດດ້ວຍອາບັດ ອົງໃດໂຈດ ຕ້ອງອາບັດທຸກກົດ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເຮົາອະນຸຍາດໃຫ້ໂຈດ ຂໍໃຫ້ຈຳເລີຍໃຫ້ໂອກາດ ດ້ວຍຄຳວ່າ ຂໍທ່ານຈົ່ງໃຫ້ໂອກາດ ເຮົາຕ້ອງການຈະເວົ້າກັບທ່ານ ດັ່ງນີ້ແລ້ວຈຶ່ງໂຈດດ້ວຍອາບັດ

ເລື່ອງຂໍໂອກາດກ່ອນໂຈດ

ສະໄໝນັ້ນ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຜູ້ມີສິນດີງາມ ໄດ້ຂໍໃຫ້ພວກພິກຂຸສັບພັກຄືໃຫ້ໂອກາດແລ້ວ ໂຈດດ້ວຍອາບັດ ພວກພິກຂຸສັບພັກຄືໄດ້ອາຄາດ ແຄ້ນເຄືອງ ຄຸກຄາມຈະຂ້າ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຈຶ່ງນຳເລື່ອງນີ້ໄປຂາບທູນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າໃຫ້ຊົງຊາບ

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຮັບສັ່ງວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເຮົາອະນຸຍາດໃຫ້ໂຈດແມ່ນເມື່ອຈຳເລີຍໃຫ້ໂອກາດແລ້ວ ພິຈາລະນາເບິ່ງບຸກຄົນກ່ອນ ຈຶ່ງໂຈດດ້ວຍອາບັດກ່ອນ ຂໍໂອກາດຕ້ອງພິຈາລະນາເບິ່ງບຸກຄົນ”

ສະໄໝນັ້ນ ພວກພິກຂຸສັບພັກຄືຄິດວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຜູ້ມີສິນດີງາມ ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາ ໃຫ້ໂອກາດກ່ອນ” ແລ້ວພ້າວຂໍໂອກາດໃນເລື່ອງທີ່ບໍ່ເປັນເລື່ອງ ບໍ່ມີເຫດອັນຄວນ ເພື່ອພິກຂຸ ທັງຫຼາຍ ຜູ້ບໍລິສຸດບໍ່ມີອາບັດ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຈຶ່ງນຳເລື່ອງນີ້ໄປຂາບທູນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າໃຫ້ ຊົງຊາບ

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຮັບສັ່ງວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ບໍ່ເພິ່ງຂໍໂອກາດໃນເລື່ອງທີ່ບໍ່ເປັນ ເລື່ອງບໍ່ມີເຫດອັນຄວນ ເພື່ອພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຜູ້ບໍລິສຸດບໍ່ມີອາບັດ ອົງໃດຂໍຕ້ອງອາບັດທຸກກົດ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເຮົາອະນຸຍາດໃຫ້ພິຈາລະນາເບິ່ງບຸກຄົນກ່ອນຈຶ່ງຂໍໂອກາດ

໘໒. ອະທຳມະກຳມະປະຕິກະໂກສະນາທິ

ວ່າດ້ວຍການຄັດຄ້ານເຮັດກຳທີ່ບໍ່ຊອບທຳເປັນຕົ້ນ

ເລື່ອງຊົງອະນຸຍາດຄັດຄ້ານກຳທີ່ບໍ່ຊອບທຳ

[໑໕໔] ສະໄໝນັ້ນ ພວກພິກຂຸສັບພັກຄືເຮັດສັງຄະກຳທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງໃນທຳມກາງສົງ ພິກຂຸ ທັງຫຼາຍ ຈຶ່ງນຳເລື່ອງນີ້ໄປຂາບທູນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າໃຫ້ຊົງຊາບ

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຮັບສັ່ງວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ບໍ່ເພິ່ງເຮັດກຳທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງໃນທຳມກາງ ສົງ ອົງໃດເຮັດ ຕ້ອງອາບັດທຸກກົດ

ພວກພິກຂຸສັບພັກຄືຍັງເຮັດກຳທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງຢູ່ຄືເກົ່າ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຈຶ່ງນຳເລື່ອງນີ້ໄປຂາບ ທູນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າໃຫ້ຊົງຊາບ

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຮັບສັ່ງວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເຮົາອະນຸຍາດໃຫ້ຄັດຄ້ານໃນເມື່ອພິກຂຸ ເຮັດກຳທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງ

ສະໄໝຕໍ່ມາ ພິກຂຸທັງຫຼາຍຜູ້ມີສິນດີງາມ ພາກັນຄັດຄ້ານໃນເມື່ອພວກພິກຂຸສັບພັກຄືເຮັດ ກຳທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງ ພວກພິກຂຸສັບພັກຄືໄດ້ອາຄາດ ແຄ້ນເຄືອງ ຄຸກຄາມຈະຂ້າ ພິກຂຸທັງຫຼາຍຈຶ່ງ ນຳເລື່ອງນີ້ໄປຂາບທູນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າໃຫ້ຊົງຊາບ

ເລື່ອງພິກຂຸ ໔-໕ ອົງສະແດງຄວາມເຫັນ

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຮັບສັ່ງວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເຮົາອະນຸຍາດໃຫ້ສະແດງຄວາມເຫັນ ໄດ້ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ສະແດງຄວາມເຫັນໃນສຳນັກຂອງພວກພິກຂຸສັບພັກຄືເຫຼົ່ານັ້ນ ພວກພິກຂຸສັບ ພັກຄືໄດ້ອາຄາດ ແຄ້ນເຄືອງ ຄຸກຄາມຈະຂ້າ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຈຶ່ງນຳເລື່ອງນີ້ໄປຂາບທູນພຣະຜູ້ ມີພຣະພາກເຈົ້າໃຫ້ຊົງຊາບ

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຮັບສັ່ງວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເຮົາອະນຸຍາດໃຫ້ພິກຂຸ ໔-໕ ອົງຄັດ

ຄ້ານ ໃຫ້ພິກຂຸ ໒-໓ ອົງສະແດງຄວາມເຫັນ ໃຫ້ພິກຂຸອົງດຽວອະທິຖານໃຈວ່າ ເຮົາບໍ່ເຫັນດ້ວຍກັບກໍານັ້ນ

ເລື່ອງຈົງໃຈຍົກປາຕິໂມກຂຶ້ນສະແດງບໍ່ໃຫ້ໄດ້ຍິນ

ສະໄໝນັ້ນ ພວກພິກຂຸສັບພັກຄືເມື່ອຍົກປາຕິໂມກຂຶ້ນສະແດງຈົງໃຈບໍ່ສູດໃຫ້ໄດ້ຍິນໃນທ່າມກາງສົງ ພິກຂຸທັງຫຼາຍຈຶ່ງນຳເລື່ອງນີ້ໄປຂາບທູນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າໃຫ້ຊົງຊາບ

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຮັບສັ່ງວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸຜູ້ເມື່ອຈະຍົກປາຕິໂມກຂຶ້ນສະແດງ ບໍ່ເພິ່ງຈົງໃຈສູດບໍ່ໃຫ້ໄດ້ຍິນ ອົງໃດສູດບໍ່ໃຫ້ໄດ້ຍິນ ຕ້ອງອາບັດທຸກກົດ

ສະໄໝຕໍ່ມາ ທ່ານພຣະອຸທາຍີເປັນຜູ້ຍົກປາຕິໂມກຂຶ້ນສະແດງໃນທ່າມກາງສົງ ມີສຽງເຄືອເໝືອນສຽງກາ ຈຶ່ງມີຄວາມຄິດດັ່ງນີ້ວ່າ “ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ຊົງບັນຍັດໄວ້ວ່າ ພິກຂຸຜູ້ຍົກປາຕິໂມກຂຶ້ນສະແດງຕ້ອງສູດໃຫ້ໄດ້ຍິນທົ່ວກັນ ສ່ວນເຮົາມີສຽງເຄືອເໝືອນສຽງກາ ເຮົາຈະເພິ່ງປະຕິບັດແນວໃດນັ້ນ”

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຈຶ່ງນຳເລື່ອງນີ້ໄປຂາບທູນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າໃຫ້ຊົງຊາບ

ເລື່ອງພະຍາຍາມຍົກປາຕິໂມກຂຶ້ນສະແດງ

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຮັບສັ່ງວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເຮົາອະນຸຍາດໃຫ້ພິກຂຸຜູ້ຍົກປາຕິໂມກຂຶ້ນສະແດງພະຍາຍາມດ້ວຍຕັ້ງໃຈວ່າ ຈະສູດໃຫ້ໄດ້ຍິນຊັດຖ້ອຍຊັດຄຳ ເມື່ອພະຍາຍາມ ບໍ່ຕ້ອງອາບັດ

ເລື່ອງຍົກປາຕິໂມກຂຶ້ນສະແດງໃນບໍລິສັດທີ່ມີຄະລິຫັດ

ສະໄໝນັ້ນ ພຣະເທວະທັດຍົກປາຕິໂມກຂຶ້ນສະແດງໃນບໍລິສັດທີ່ມີຄະລິຫັດຢູ່ນຳ ພິກຂຸທັງຫຼາຍຈຶ່ງນຳເລື່ອງນີ້ໄປຂາບທູນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າໃຫ້ຊົງຊາບ

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຮັບສັ່ງວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ບໍ່ເພິ່ງຍົກປາຕິໂມກຂຶ້ນສະແດງໃນບໍລິສັດທີ່ມີຄະລິຫັດຢູ່ນຳ ອົງໃດຍົກຂຶ້ນສະແດງ ຕ້ອງອາບັດທຸກກົດ

ເລື່ອງຍົກປາຕິໂມກຂຶ້ນສະແດງໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອາຣາດທະນາ

ສະໄໝນັ້ນ ພວກພິກຂຸສັບພັກຄືບໍ່ໄດ້ຮັບອາຣາດທະນາ ກໍຍົກປາຕິໂມກຂຶ້ນສະແດງໃນທ່າມກາງສົງ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຈຶ່ງນຳເລື່ອງນີ້ໄປຂາບທູນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າໃຫ້ຊົງຊາບ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຮັບສັ່ງວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸບໍ່ໄດ້ຮັບອາຣາດທະນາ ບໍ່ເພິ່ງຍົກປາຕິໂມກຂຶ້ນສະແດງໃນທ່າມກາງສົງ ອົງໃດຍົກຂຶ້ນສະແດງ ຕ້ອງອາບັດທຸກກົດ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເຮົາອະນຸຍາດປາຕິໂມກໃຫ້ເປັນໜ້າທີ່ຂອງພຣະເຖຣະ

໘໙. ປາຕິໂມກຊຸດເທສະກະອັດເຊສະນາທິ

ວ່າດ້ວຍການອາຣາດທະນາຜູ້ຍົກປາຕິໂມກຂຶ້ນສະແດງເປັນຕົ້ນ

ເລື່ອງພິກຊຸຊາວເມືອງໂຈທະນາວັດຖຸບໍ່ຮູ້ຈັກອຸໂປສົດ

[໑໕໕] ຄັ້ງນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າປະທັບຢູ່ໃນນະຄອນຣາຊະຄຶຕາມພຣະປະສົງ ແລ້ວໄດ້ສະເດັດຈາຣິກໄປທາງເມືອງໂຈທະນາວັດຖຸ ສະເດັດຈາຣິກໄປໂດຍລຳດັບຈົນເຖິງເມືອງ ໂຈທະນາວັດຖຸ

ສະໄໝນັ້ນ ໃນອາວາດແຫ່ງໜຶ່ງ ມີພິກຊູຢູ່ຫຼາຍອົງ ບັນດາພິກຊູເຫຼົ່ານັ້ນ ພິກຊູຜູ້ເຖຣະ ເປັນຜູ້ຈ້າ ບໍ່ສະຫຼາດ ບໍ່ຮູ້ຈັກອຸໂປສົດ ຫຼື ວິທີລົງອຸໂປສົດ ຫຼື ປາຕິໂມກ ຫຼື ວິທີການ ຍົກປາຕິ ໂມກຂຶ້ນສະແດງ

ສະໄໝນັ້ນ ພິກຊູເຫຼົ່ານັ້ນ ມີຄວາມຄິດດັ່ງນີ້ວ່າ “ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ຊົງບັນຍັດໄວ້ ວ່າ ປາຕິໂມກເປັນໜ້າທີ່ຂອງພຣະເຖຣະ ກໍພຣະເຖຣະຂອງພວກເຮົາອົງນີ້ເປັນຜູ້ໂງ່ຈ້າ ບໍ່ ສະຫຼາດ ບໍ່ຮູ້ຈັກອຸໂປສົດ ຫຼື ວິທີລົງອຸໂປສົດ ຫຼື ປາຕິໂມກ ຫຼື ວິທີຍົກປາຕິໂມກຂຶ້ນສະແດງ ພວກເຮົາຈະເພິ່ງປະຕິບັດແນວໃດນີ້” ຈຶ່ງນຳເລື່ອງນີ້ໄປຂາບທູນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າໃຫ້ ຊົງຊາບ

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຮັບສັ່ງວ່າ “ພິກຊູທັງຫຼາຍ ບັນດາພິກຊູເຫຼົ່ານັ້ນ ພິກຊູອົງໃດເປັນ ຜູ້ສະຫຼາດສາມາດ ເຮົາອະນຸຍາດປາຕິໂມກໃຫ້ເປັນໜ້າທີ່ຂອງພິກຊູອົງນັ້ນ

ເລື່ອງພິກຊູຫຼາຍອົງບໍ່ຮູ້ຈັກອຸໂປສົດ

ສະໄໝນັ້ນ ໃນອາວາດແຫ່ງໜຶ່ງ ໃນວັນອຸໂປສົດນັ້ນ ມີພິກຊູຢູ່ນຳກັນຫຼາຍອົງ ລ້ວນເປັນ ຜູ້ໂງ່ຈ້າ ບໍ່ສະຫຼາດ ພິກຊູເຫຼົ່ານັ້ນ ບໍ່ຮູ້ຈັກອຸໂປສົດ ຫຼື ວິທີລົງອຸໂປສົດ ຫຼື ປາຕິໂມກ ຫຼື ວິທີຍົກ ປາຕິໂມກຂຶ້ນສະແດງ ຈຶ່ງອາຣາດທະນາພຣະເຖຣະວ່າ “ນິມົນພຣະເຖຣະຍົກປາຕິໂມກຂຶ້ນ ສະແດງເທິນ ຂ້ານ້ອຍ”

ພຣະເຖຣະນັ້ນກ່າວແນວນີ້ວ່າ “ທ່ານທັງຫຼາຍ ເຮົາຍົກປາຕິໂມກຂຶ້ນສະແດງບໍ່ໄດ້ ພິກຊູ ເຫຼົ່ານັ້ນຈຶ່ງອາຣາດທະນາພຣະເຖຣະອົງທີ ໒ ວ່າ “ນິມົນພຣະເຖຣະຍົກປາຕິໂມກຂຶ້ນສະແດງ ເທິນ ຂ້ານ້ອຍ” ແມ່ນທ່ານກໍຕອບແນວນີ້ວ່າ “ທ່ານທັງຫຼາຍ ເຮົາຍົກປາຕິໂມກຂຶ້ນສະແດງບໍ່ໄດ້”

ພິກຊູເຫຼົ່ານັ້ນ ຈຶ່ງອາຣາດທະນາພຣະເຖຣະອົງທີ ໓ ວ່າ “ນິມົນທ່ານຍົກປາຕິໂມກຂຶ້ນ

ສະແດງເທີນ ຂ້ານ້ອຍ” ແມ່ນທ່ານກໍຕອບແນວນີ້ວ່າ “ທ່ານທັງຫຼາຍ ເຮົາຍົກປາຕິໂມກຂຶ້ນສະແດງບໍ່ໄດ້ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ໄດ້ອາຣາດທະນາຈົນເຖິງພຣະຜູ້ເປັນນະວະກະໃນສົງໂດຍອຸບາຍນັ້ນວ່າ ທ່ານຈົ່ງຍົກປາຕິໂມກຂຶ້ນສະແດງເທີນ” ແມ່ນພຣະນະວະກະນັ້ນກໍຕອບແນວນີ້ວ່າ “ຂ້ານ້ອຍຍົກ ປາຕິໂມກຂຶ້ນສະແດງບໍ່ໄດ້ ຂ້ານ້ອຍ” ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຈຶ່ງນຳເລື່ອງນີ້ໄປຂາບທູນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າໃຫ້ຊົງຊາບ

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຮັບສັ່ງວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ໃນກໍລະນີນີ້ ໃນອາວາດແຫ່ງໜຶ່ງ ໃນວັນອຸໂປສົດນັ້ນ ມີພິກຂຸຢູ່ນຳກັນຫຼາຍອົງ ລ້ວນເປັນຜູ້ໂງ່ຈ້າ ບໍ່ສະຫຼາດ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນບໍ່ຮູ້ຈັກອຸໂປສົດ ຫຼື ວິທີລົງອຸໂປສົດ ຫຼື ປາຕິໂມກ ຫຼື ວິທີຍົກປາຕິໂມກຂຶ້ນສະແດງ ຈຶ່ງອາຣາດທະນາພຣະເຖຣະວ່າ ນິມົນພຣະເຖຣະຍົກປາຕິໂມກຂຶ້ນສະແດງເທີນ ຂ້ານ້ອຍ ພຣະເຖຣະນັ້ນກ່າວແນວນີ້ວ່າ ທ່ານທັງຫຼາຍ ເຮົາຍົກປາຕິໂມກຂຶ້ນສະແດງບໍ່ໄດ້ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ຈຶ່ງອາຣາດທະນາພຣະເຖຣະອົງທີ ໒ ວ່າ ນິມົນຍົກປາຕິໂມກຂຶ້ນສະແດງເທີນ ຂ້ານ້ອຍ ແມ່ນພຣະເຖຣະອົງທີ ໒ ນັ້ນກ່າວແນວນີ້ວ່າ ທ່ານທັງຫຼາຍ ເຮົາຍົກປາຕິໂມກຂຶ້ນສະແດງບໍ່ໄດ້ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນຈຶ່ງອາຣາດທະນາພຣະເຖຣະອົງທີ ໓ ວ່າ ນິມົນພຣະເຖຣະຍົກປາຕິໂມກຂຶ້ນສະແດງເທີນ ຂ້ານ້ອຍ ແມ່ນພຣະເຖຣະອົງທີ ໓ ກ່າວແນວນີ້ວ່າ ທ່ານທັງຫຼາຍ ເຮົາຍົກປາຕິໂມກຂຶ້ນສະແດງບໍ່ໄດ້ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນໄດ້ອາຣາດທະນາຈົນເຖິງພຣະຜູ້ເປັນນະວະກະໃນສົງໂດຍອຸບາຍນັ້ນວ່າ ທ່ານຈົ່ງຍົກປາຕິໂມກຂຶ້ນສະແດງເທີນ ແມ່ນພຣະນະວະກະນັ້ນກໍຕອບແນວນີ້ວ່າ ຂ້ານ້ອຍຍົກປາຕິໂມກຂຶ້ນສະແດງບໍ່ໄດ້ ຂ້ານ້ອຍ

ເລື່ອງສົ່ງພິກຂຸໄປຮຽນປາຕິໂມກພໍຈະກັບມາທັນໃນວັນນັ້ນ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນເພິ່ງສົ່ງພິກຂຸອົງໜຶ່ງໄປສູ່ອາວາດໄກ້ຄຽງ ພໍຈະກັບມາທັນໃນວັນນັ້ນໄດ້ ດ້ວຍສັ່ງວ່າ “ທ່ານ ທ່ານຈົ່ງໄປຮຽນປາຕິໂມກໂດຍຫຍໍ້ ຫຼື ໂດຍພິສະດານມາເທີນ”

ຕໍ່ມາ ພິກຂຸທັງຫຼາຍໄດ້ມີຄວາມຄິດດັ່ງນີ້ວ່າ “ຈະສົ່ງພິກຂຸອົງໃດໄປນໍ” ຈຶ່ງນຳເລື່ອງນີ້ໄປຂາບທູນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າໃຫ້ຊົງຊາບ

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຮັບສັ່ງວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເຮົາອະນຸຍາດໃຫ້ພິກຂຸຜູ້ເຖຣະບັນຊາພິກຂຸຜູ້ນະວະກະໄປ”

ພິກຂຸນະວະກະທັງຫຼາຍ ຖືກພິກຂຸເຖຣະບັນຊາແລ້ວບໍ່ຍອມໄປ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຈຶ່ງນຳເລື່ອງນີ້ໄປຂາບທູນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າໃຫ້ຊົງຊາບ

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຮັບສັ່ງວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸບໍ່ເປັນໄຂ້ຖືກພຣະເຖຣະບັນຊາແລ້ວຈະບໍ່ໄປບໍ່ໄດ້ ອົງໃດບໍ່ໄປ ຕ້ອງອາບັດທຸກກົດ

໘໔. ປັກຂະຄະນະນາທິອຸກຄະຫະນານຸຊານະນາ

ວ່າດ້ວຍຊົງອະນຸຍາດໃຫ້ຮຽນວິທີນັບປັກເປັນຕົ້ນ

ເລື່ອງວິທີການນັບປັກ

[໑໔໖] ເມື່ອພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າປະທັບຢູ່ ເມືອງໂຈທະນາວັດຖຸຕາມພຣະອັດທະຍາໄສແລ້ວ ກໍສະເດັດກັບມາໃນເມືອງຣາຊະຄຣິອຶກຄຣິເກົາ ສະໄໝນັ້ນ ພວກຊາວບ້ານຖາມພິກຂຸທັງຫຼາຍ ທີ່ກຳລັງທ່ຽວບິນທະບາດວ່າ “ຄູບາ ມື້ນີ້ຈັກຄຳແລ້ວ ຂ້ານ້ອຍ?”

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຕອບແນວນີ້ວ່າ “ທ່ານທັງຫຼາຍ ພວກອາດຕະມາບໍ່ຮູ້”

ພວກຊາວບ້ານພາກັນຕຳໜີ ປະນາມ ໂພນທະນາວ່າ “ແມ່ນພຽງການນັບຄຳ ພຣະສະມະນະເຊື້ອສາຍພຣະສາກະຍະບຸດເຫຼົ່ານີ້ຍັງບໍ່ຮູ້ ເຮັດແນວໃດ ຈິ່ງຈັກຮູ້ທຳຢ່າງອື່ນໄດ້ນີ້?” ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຈິ່ງນຳເລື່ອງນີ້ໄປຂາບທູນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າໃຫ້ຊົງຊາບ

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຮັບສັ່ງວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເຮົາອະນຸຍາດໃຫ້ຮຽນວິທີການນັບຄຳ ຕໍ່ມາ ພິກຂຸທັງຫຼາຍໄດ້ມີຄວາມຄິດດັ່ງນີ້ວ່າ “ພິກຂຸອົງໃດນີ້ ຄວນຮຽນວິທີການນັບຄຳຈິ່ງນຳເລື່ອງນີ້ໄປຂາບທູນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າໃຫ້ຊົງຊາບ

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຮັບສັ່ງວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເຮົາອະນຸຍາດໃຫ້ພິກຂຸທຸກ ໆ ອົງ ຮຽນວິທີການນັບຄຳ

ເລື່ອງຊົງອະນຸຍາດໃຫ້ນັບພິກຂຸໃນວັນອຸໂປສົດ

[໑໔໗] ສະໄໝນັ້ນ ພວກຊາວບ້ານຖາມພິກຂຸທັງຫຼາຍທີ່ກຳລັງທ່ຽວບິນທະບາດວ່າ ພິກຂຸມີຈຳນວນທ່າໃດ ຂ້ານ້ອຍ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍຕອບແນວນີ້ວ່າ “ທ່ານທັງຫຼາຍ ພວກອາດຕະມາບໍ່ຮູ້”

ພວກຊາວບ້ານພາກັນຕຳໜີ ປະນາມ ໂພນທະນາວ່າ “ແມ່ນພວກກັນເອງ ພຣະສະມະນະເຊື້ອສາຍພຣະສາກະຍະບຸດເຫຼົ່ານີ້ຍັງບໍ່ຮູ້ ເຮັດແນວໃດ ຈັກຮູ້ທຳຢ່າງອື່ນໄດ້ນີ້?” ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຈິ່ງນຳເລື່ອງນີ້ໄປຂາບທູນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າໃຫ້ຊົງຊາບ

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຮັບສັ່ງວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເຮົາອະນຸຍາດໃຫ້ນັບພິກຂຸ

ຕໍ່ມາ ພິກຂຸທັງຫຼາຍໄດ້ມີຄວາມຄິດດັ່ງນີ້ວ່າ “ເມື່ອໃດນີ້ ເຮົາຄວນນັບພິກຂຸ” ຈິ່ງນຳເລື່ອງນີ້ໄປຂາບທູນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າໃຫ້ຊົງຊາບ

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຮັບສັ່ງວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ໃນວັນອຸໂປສົດ ເຮົາອະນຸຍາດໃຫ້ນັບພິກຂຸດ້ວຍການຮຽກຊື່ ຫຼື ໃຫ້ຈັບສະຫຼາກ

ເລື່ອງໄປບິນທະບາດໃນໝູ່ບ້ານໄກ

[໑໔໘] ສະໄໝນັ້ນ ພິກຂຸທັງຫຼາຍບໍ່ຮູ້ວ່າ “ວັນນີ້ເປັນວັນອຸໂປສິດ” ໄປບິນທະບາດ ຍັງໝູ່ບ້ານໄກ ມາເຖິງເມື່ອສົງກຳລັງຍົກປາຕິໂມກຂຶ້ນສະແດງແດ່ ເມື່ອໃກ້ຈະຍົກຂຶ້ນສະແດງຈົບແດ່ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຈຶ່ງນຳເລື່ອງນີ້ໄປຂາບທູນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າໃຫ້ຊົງຊາບ

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຮັບສັ່ງວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເຮົາອະນຸຍາດໃຫ້ບອກວ່າ ວັນນີ້ເປັນວັນອຸໂປສິດ

ຕໍ່ມາ ພິກຂຸທັງຫຼາຍໄດ້ມີຄວາມຄິດດັ່ງນີ້ວ່າ “ພິກຂຸອົງໃດນີ້ ຄວນບອກ” ຈຶ່ງນຳເລື່ອງນີ້ໄປຂາບທູນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າໃຫ້ຊົງຊາບ

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຮັບສັ່ງວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເຮົາອະນຸຍາດໃຫ້ພິກຂຸຜູ້ເຖຣະບອກແຕ່ເຊົ້າມືດ

ເລື່ອງຄິດບໍ່ໄດ້

ສະໄໝຕໍ່ມາ ພຣະເຖຣະອົງໜຶ່ງ ເວລາເຊົ້າມືດ ກໍຄິດບໍ່ໄດ້ ພິກຂຸທັງຫຼາຍຈຶ່ງນຳເລື່ອງນີ້ໄປຂາບທູນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າໃຫ້ຊົງຊາບ

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຮັບສັ່ງວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເຮົາອະນຸຍາດໃຫ້ບອກແມ່ນໃນເວລາພັດຕະການ

ແມ່ນໃນເວລາພັດການ ພຣະເຖຣະກໍນຶກບໍ່ໄດ້ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຈຶ່ງນຳເລື່ອງນີ້ໄປຂາບທູນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າໃຫ້ຊົງຊາບ

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຮັບສັ່ງວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເຮົາອະນຸຍາດໃຫ້ບອກໃນເວລາທີ່ຄິດຂຶ້ນໄດ້

໘໕. ປຸບພະກະຣະນານຸຊານະນາ

ວ່າດ້ວຍຊົງອະນຸຍາດບຸບພະກອນ

ເລື່ອງບຸບພະກອນແລະບຸບພະກິດໃນໂຮງອຸໂປສິດ

[໑໔໙] ສະໄໝນັ້ນ ໃນອາວາດແຫ່ງໜຶ່ງ ໃນໂຮງອຸໂປສິດ ພວກພິກຂຸອາຄັນຕຸກະພາກັນ ຕຳໜີ ປະນາມ ໂພນທະນາວ່າ “ເປັນຫຍັງ ພິກຂຸທັງຫຼາຍຈຶ່ງບໍ່ປັດກວາດໂຮງອຸໂປສິດກັນນີ້” ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຈຶ່ງນຳເລື່ອງນີ້ໄປຂາບທູນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າໃຫ້ຊົງຊາບ

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຮັບສັ່ງວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເຮົາອະນຸຍາດໃຫ້ປັດກວາດໂຮງອຸໂປສິດ”

ຕໍ່ມາ ພິກຂຸທັງຫຼາຍໄດ້ມີຄວາມຄິດດັ່ງນີ້ວ່າ “ພິກຂຸອົງໃດນໍ ຄວນປັດກວາດໂຮງອຸໂປສິດ” ຈຶ່ງນຳເລື່ອງນີ້ໄປຂາບທູນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າໃຫ້ຊົງຊາບ

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຮັບສັ່ງວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເຮົາອະນຸຍາດໃຫ້ພິກຂຸເຖຣະໃຊ້ພິກຂຸນະວະກະ”

ພິກຂຸນະວະກະທັງຫຼາຍ ຖືກພິກຂຸເຖຣະໃຊ້ແລ້ວ ກໍບໍ່ຍອມປັດກວາດ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຈຶ່ງນຳເລື່ອງນີ້ໄປຂາບທູນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າໃຫ້ຊົງຊາບ

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຮັບສັ່ງວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸບໍ່ເປັນໄຂ້ຖືກພິກຂຸເຖຣະໃຊ້ແລ້ວ ຈະບໍ່ປັດກວາດບໍ່ໄດ້ ອົງໃດບໍ່ປັດກວາດ ຕ້ອງອາບັດທຸກກົດ

ເລື່ອງປູອາສະນະແລະໄຕ້ປະທິບເປັນຕົ້ນ

[໑໖໐] ສະໄໝນັ້ນ ໃນໂຮງອຸໂປສິດ ບໍ່ມີໃຜປູອາສະນະໄວ້ ພິກຂຸທັງຫຼາຍພາກັນນັ່ງຢູ່ພື້ນຕົນໂຕແລະຈິວອນເປື້ອນຝຸ່ນ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຈຶ່ງນຳເລື່ອງນີ້ໄປຂາບທູນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າໃຫ້ຊົງຊາບ

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຮັບສັ່ງວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເຮົາອະນຸຍາດໃຫ້ປູອາສະນະໃນໂຮງອຸໂປສິດ”

ຕໍ່ມາ ພິກຂຸທັງຫຼາຍໄດ້ມີຄວາມວິຕົກວ່າ ພິກຂຸອົງໃດນໍ ຄວນປູອາສະນະໃນໂຮງອຸໂປສິດ ຈຶ່ງນຳເລື່ອງນີ້ໄປຂາບທູນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າໃຫ້ຊົງຊາບ

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຮັບສັ່ງວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເຮົາອະນຸຍາດໃຫ້ພິກຂຸເຖຣະໃຊ້ພິກຂຸນະວະກະ”

ພິກຂຸນະວະກະທັງຫຼາຍ ຖືກພິກຂຸເຖຣະໃຊ້ແລ້ວບໍ່ຍອມປູ ພິກຂຸທັງຫຼາຍຈຶ່ງນຳເລື່ອງນີ້ໄປຂາບທູນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າໃຫ້ຊົງຊາບ

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຮັບສັ່ງວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸບໍ່ເປັນໄຂ້ຖືກພິກຂຸເຖຣະໃຊ້ແລ້ວ ຈະບໍ່ປູບໍ່ໄດ້ ອົງໃດບໍ່ປູ ຕ້ອງອາບັດທຸກກົດ

[໑໖໑] ສະໄໝນັ້ນ ໃນໂຮງອຸໂປສິດ ບໍ່ໄຕ້ປະທິບໄວ້ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຢຽບກາຍກັນແດ່ຈິວອນແດ່ ໃນທີ່ມືດ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຈຶ່ງນຳເລື່ອງນີ້ໄປຂາບທູນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າໃຫ້ຊົງຊາບ

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຮັບສັ່ງວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເຮົາອະນຸຍາດໃຫ້ໄຕ້ປະທິບໃນໂຮງອຸໂປສິດ”

ຕໍ່ມາ ພິກຂຸທັງຫຼາຍໄດ້ມີຄວາມຄິດດັ່ງນີ້ວ່າ “ພິກຂຸອົງໃດນໍ ເພິ່ງໄຕ້ປະທິບໃນໂຮງອຸໂປສິດ” ຈຶ່ງນຳເລື່ອງນີ້ໄປຂາບທູນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າໃຫ້ຊົງຊາບ

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຮັບສັ່ງວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເຮົາອະນຸຍາດໃຫ້ພິກຂຸເຖຣະໃຊ້ພິກຂຸນະວະກະ”

ພິກຂຸນະວະກະທັງຫຼາຍ ຖືກພິກຂຸເຖຣະໃຊ້ແລ້ວ ກໍບໍ່ຍອມໄຕ້ປະທັບພິກຂຸທັງຫຼາຍຈຶ່ງນຳເລື່ອງນີ້ໄປຂາບທູນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າໃຫ້ຊົງຊາບ

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຮັບສັ່ງວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸບໍ່ເປັນໄຂ້ຖືກພິກຂຸເຖຣະໃຊ້ແລ້ວ ຈະບໍ່ໄຕ້ປະທັບບໍ່ໄດ້ ອົງໃດບໍ່ໄຕ້ປະທັບ ຕ້ອງອາບັດທຸກກົດ”

[໑໙໒] ສະໄໝນັ້ນ ໃນອາວາດແຫ່ງໜຶ່ງ ພວກພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດບໍ່ຈັດນ້ຳສັນນ້ຳໃຊ້ໄວ້ ພຣະອາຄັນຕຸກະພາກັນຕຳໜີ ປະນາມ ໂພນທະນາວ່າ “ເປັນຫຍັງ ພວກພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດບໍ່ຈັດນ້ຳສັນນ້ຳໃຊ້ໄວ້” ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຈຶ່ງນຳເລື່ອງນີ້ໄປຂາບທູນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າໃຫ້ຊົງຊາບ

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຮັບສັ່ງວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເຮົາອະນຸຍາດໃຫ້ຈັດນ້ຳສັນນ້ຳໃຊ້ໄວ້ ຕໍ່ມາ ພິກຂຸທັງຫຼາຍໄດ້ມີຄວາມຄິດດັ່ງນີ້ວ່າ “ພິກຂຸອົງໃດນໍ ເພິ່ງຈັດນ້ຳສັນນ້ຳໃຊ້ໄວ້” ຈຶ່ງນຳເລື່ອງນີ້ໄປຂາບທູນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າໃຫ້ຊົງຊາບ

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຮັບສັ່ງວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເຮົາອະນຸຍາດໃຫ້ພິກຂຸເຖຣະໃຊ້ພິກຂຸນະວະກະ”

ພິກຂຸນະວະກະທັງຫຼາຍຖືກພິກຂຸເຖຣະໃຊ້ແລ້ວ ບໍ່ຍອມຈັດນ້ຳສັນນ້ຳໃຊ້ໄວ້ ພິກຂຸທັງຫຼາຍຈຶ່ງນຳເລື່ອງນີ້ໄປຂາບທູນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າໃຫ້ຊົງຊາບ

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຮັບສັ່ງວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸບໍ່ເປັນໄຂ້ຖືກພິກຂຸເຖຣະໃຊ້ແລ້ວ ຈະບໍ່ຈັດບໍ່ໄດ້ ອົງໃດບໍ່ຈັດ ຕ້ອງອາບັດທຸກກົດ”

໘. ທິສັງຄະມິກາທິວັດຖຸ

ວ່າດ້ວຍພິກຂຸໄປສູ່ທິດເປັນຕົ້ນ

ເລື່ອງພິກຂຸຈະໄປໄສຕ້ອງບອກລາກ່ອນ

[໑໙໓] ສະໄໝນັ້ນ ພວກພິກຂຸຫຼາຍອົງນຳກັນເປັນຜູ້ໂງ່ຈ້າ ບໍ່ສະຫຼາດ ໄປສູ່ທິດ ບໍ່ບອກລາ ພຣະອຸປັດຊາອາຈານ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຈຶ່ງນຳເລື່ອງນີ້ໄປຂາບທູນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າໃຫ້ຊົງຊາບ

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຮັບສັ່ງວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ກໍໃນກໍລະນີນີ້ ພິກຂຸຫຼາຍອົງເປັນຜູ້ໂງ່ຈ້າ ບໍ່ສະຫຼາດ ໄປສູ່ທິດ ບໍ່ບອກລາອຸປັດຊາອາຈານ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອຸປັດຊາອາຈານ ເພິ່ງຖາມພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນວ່າ ພວກທ່ານຈະໄປໄສກັນ ໄປກັບຜູ້ໃດ?”

ຖ້າພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ເປັນຜູ້ໂງ່ຈ້າບໍ່ສະຫຼາດ ອ້າງເຖິງພິກຂຸເຫຼົ່າອື່ນທີ່ໂງ່ຈ້າບໍ່ສະຫຼາດຄືກັນ ພຣະອຸປັດຊາອາຈານບໍ່ເພິ່ງອະນຸຍາດ ຖ້າອະນຸຍາດ ຕ້ອງອາບັດທຸກກົດ

ອັນໜຶ່ງ ຖ້າພວກທ່ານເປັນຜູ້ໂງ່ຈ້າບໍ່ສະຫຼາດ ພຣະອຸປັດຊາອາຈານຍັງບໍ່ອະນຸຍາດ ຖ້າຍັງຂຶ້ນໄປ ຕ້ອງອາບັດທຸກກົດ

ເລື່ອງຄວນສົງເຄາະພິກຂຸຜູ້ເປັນພະຫຼຸສູດ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອັນໜຶ່ງ ໃນກໍລະນີນີ້ຢູ່ໃນອາວາດແຫ່ງໜຶ່ງ ພິກຂຸຫຼາຍອົງເປັນຜູ້ໂງ່ຈ້າ ບໍ່ສະຫຼາດ ບໍ່ຮູ້ຈັກອຸໂປສົດ ຫຼື ວິທີລົງອຸໂປສົດ ຫຼື ປາຕິໂມກ ຫຼື ວິທີຍົກປາຕິໂມກຂຶ້ນສະແດງ ພິກຂຸອົງອື່ນເປັນພະຫຼຸສູດ ຊ່ວຍຊາບປະຣິຍັດ (ອາຄະຕາຄົມ) ຊົງທຳ ຊົງວິໄນ ຊົງມາຕິກາ ເປັນບັນດິດ ສະຫຼາດ ມີປັນຍາ ມີຄວາມລະອາຍ ມີຄວາມລະມັດລະວັງ ໃຜ່ການສຶກສາ ມາໃນອາວາດນັ້ນ ພິກຂຸພະຫຼຸສູດນັ້ນອັນພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນເພິ່ງສົງເຄາະ ອະນຸເຄາະ ໂອພາປາໄສ ບຳລຸງດ້ວຍຜົງແປ້ງ ດິນໜຽວ ໄມ້ຖູແຂ້ວ ນ້ຳບ້ວນປາກ ຖ້າບໍ່ສົງເຄາະ ອະນຸເຄາະ ໂອພາປາໄສ ບຳລຸງດ້ວຍຜົງແປ້ງ ດິນໜຽວ ໄມ້ຖູແຂ້ວ ນ້ຳບ້ວນປາກ ຕ້ອງອາບັດທຸກກົດ

ເລື່ອງສົງພິກຂຸໄປພໍຈະກັບມາທັນໃນວັນນັ້ນ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອັນໜຶ່ງ ໃນກໍລະນີນີ້ ໃນອາວາດແຫ່ງໜຶ່ງ ໃນວັນອຸໂປສົດນັ້ນ ພິກຂຸຢູ່ນຳກັນຫຼາຍອົງ ເປັນຜູ້ໂງ່ຈ້າບໍ່ສະຫຼາດ ບໍ່ຮູ້ຈັກອຸໂປສົດ ຫຼື ວິທີລົງອຸໂປສົດ ຫຼື ປາຕິໂມກ ຫຼື ວິທີຍົກປາຕິໂມກຂຶ້ນສະແດງ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ເພິ່ງສົງພິກຂຸອົງໜຶ່ງໄປສູ່ອາວາດໃກ້ຄຽງ ພໍຈະກັບມາທັນໃນວັນນັ້ນ ດ້ວຍສັ່ງວ່າ ທ່ານ ທ່ານຈົ່ງໄປຮຽນປາຕິໂມກໂດຍຫຍໍ້ ຫຼື ໂດຍພິສະດານມາເທີ້ນ ຖ້າໄດ້ແນວນັ້ນ ນັ້ນເປັນການດີ ຖ້າບໍ່ໄດ້ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນທຸກອົງ ເພິ່ງໄປສູ່ອາວາດທີ່ມີພິກຂຸຮູ້ອຸໂປສົດ ຫຼື ວິທີລົງອຸໂປສົດ ຫຼື ປາຕິໂມກ ຫຼື ວິທີສູດປາຕິໂມກ ຖ້າບໍ່ໄປ ຕ້ອງອາບັດທຸກກົດ

ເລື່ອງຈຳພັນສາໃນອາວາດທີ່ມີຜູ້ຍົກປາຕິໂມກຂຶ້ນສະແດງໄດ້

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອັນໜຶ່ງ ໃນກໍລະນີນີ້ ໃນອາວາດແຫ່ງໜຶ່ງ ພິກຂຸຢູ່ຈຳພັນສາຫຼາຍອົງ ເປັນຜູ້ໂງ່ຈ້າບໍ່ສະຫຼາດ ບໍ່ຮູ້ຈັກອຸໂປສົດ ຫຼື ວິທີລົງອຸໂປສົດ ຫຼື ປາຕິໂມກ ຫຼື ວິທີຍົກປາຕິໂມກຂຶ້ນສະແດງ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ເພິ່ງສົງພິກຂຸອົງໜຶ່ງໄປສູ່ອາວາດໃກ້ຄຽງ ພໍຈະກັບມາທັນໃນວັນນັ້ນ ດ້ວຍສັ່ງວ່າ “ທ່ານ ທ່ານຈົ່ງໄປຮຽນປາຕິໂມກໂດຍຫຍໍ້ ຫຼື ໂດຍພິສະດານມາເທີ້ນ” ຖ້າໄດ້ແນວນັ້ນ ນັ້ນເປັນການດີ ຖ້າບໍ່ໄດ້ ເພິ່ງສົງພິກຂຸອົງໜຶ່ງໄປຊົ່ວເວລາ ກ ວັນ ດ້ວຍສັ່ງວ່າ “ທ່ານ ທ່ານຈົ່ງໄປຮຽນປາຕິໂມກໂດຍຫຍໍ້ ຫຼື ໂດຍພິສະດານມາເທີ້ນ” ຖ້າໄດ້ແນວນັ້ນ ນັ້ນເປັນການດີ ຖ້າບໍ່ໄດ້ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ບໍ່ເພິ່ງຈຳພັນສາຢູ່ໃນອາວາດນັ້ນ ຖ້າຈຳພັນສາຢູ່ ຕ້ອງອາບັດທຸກກົດ

ໝາ. ປານິສຸດທິທານະກະຖາ

ວ່າດ້ວຍການມອບປານິສຸດທິ

ເລື່ອງພິກຂຸໄຂ້ມອບປານິສຸດທິ

[໑໖໔] ຄັ້ງນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຮັບສັງກັບພິກຂຸທັງຫຼາຍວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພວກທ່ານຈົ່ງປະຊຸມກັນ ສົງຈັກລົງອຸໂປສົດ

ເມື່ອພຣະອົງຕັດແນວນີ້ ພິກຂຸອົງໜຶ່ງໄດ້ຂາບທູນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ດັ່ງນີ້ວ່າ ມີພິກຂຸເປັນໄຂ້ຢູ່ ຂ້ານ້ອຍ ພິກຂຸຜູ້ເປັນໄຂ້ນັ້ນ ມາບໍ່ໄດ້

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຮັບສັງວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເຮົາອະນຸຍາດໃຫ້ພິກຂຸຜູ້ເປັນໄຂ້ມອບປານິສຸດທິ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ກໍແລ ພິກຂຸຜູ້ເປັນໄຂ້ເພິ່ງມອບປານິສຸດທິແນວນີ້

ພິກຂຸອົງຜູ້ເປັນໄຂ້ນັ້ນ ເພິ່ງເຂົ້າໄປຫາພິກຂຸອົງໜຶ່ງ ທີ່ມອຸຕະຣາສົງບຸ່ງບ່າຂ້າງໜຶ່ງ ນັ່ງຢ່ອງຍໍປະນົມມີ ກ່າວແນວນີ້ວ່າ “ຂ້າພະເຈົ້າຂໍມອບປານິສຸດທິ ທ່ານຈົ່ງນຳປານິສຸດທິຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄປ ຈົ່ງບອກປານິສຸດທິຂອງຂ້າພະເຈົ້າ

ພິກຂຸຜູ້ມອບປານິສຸດທິໃຫ້ພິກຂຸຜູ້ຮັບມອບປານິສຸດທິຮູ້ດ້ວຍກາຍ ໃຫ້ຮູ້ດ້ວຍວາຈາ ໃຫ້ຮູ້ດ້ວຍກາຍແລະວາຈາ ປານິສຸດທິເປັນອັນພິກຂຸໄຂ້ມອບໃຫ້ແລ້ວ ພິກຂຸຜູ້ມອບປານິສຸດທິບໍ່ໃຫ້ພິກຂຸຜູ້ຮັບມອບປານິສຸດທິຮູ້ດ້ວຍກາຍບໍ່ໃຫ້ຮູ້ດ້ວຍວາຈາ ບໍ່ໃຫ້ຮູ້ດ້ວຍກາຍແລະວາຈາ ປານິສຸດທິເປັນອັນພິກຂຸໄຂ້ຍັງບໍ່ໄດ້ມອບ ຖ້າໄດ້ແນວນັ້ນ ນັ້ນເປັນການດີ ຖ້າບໍ່ໄດ້ ພິກຂຸທັງຫຼາຍເພິ່ງໃຊ້ຕຸງ ຫຼື ຕັ້ງຫາມພິກຂຸໄຂ້ມາໃນທ່າມກາງສົງແລ້ວລົງອຸໂປສົດ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຖ້າພວກພິກຂຸຜູ້ພະຍາບານພິກຂຸໄຂ້ໄດ້ປຶກສາກັນ ດັ່ງນີ້ວ່າ ຖ້າພວກເຮົາຈັກຍ້າຍພິກຂຸໄຂ້ ອາການໄຂ້ຈັກກຳເນີບໜັກຂຶ້ນ ຫຼື ພິກຂຸໄຂ້ຈັກເຖິງແກ່ມໍຣະນະພາບ ບໍ່ເພິ່ງຍ້າຍພິກຂຸໄຂ້ ສົງເພິ່ງໄປລົງອຸໂປສົດໃນສຳນັກພິກຂຸໄຂ້ນັ້ນ ແຕ່ສົງບໍ່ເພິ່ງແບ່ງພວກກັນເຮັດອຸໂປສົດ ຖ້າແບ່ງພວກກັນເຮັດ ຕ້ອງອາບັດທຸກກົດ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເມື່ອພິກຂຸໄຂ້ໄດ້ມອບປານິສຸດທິແລ້ວ ຖ້າພິກຂຸຜູ້ນຳປານິສຸດທິປົບໄປຈາກທີ່ນັ້ນ ພິກຂຸໄຂ້ເພິ່ງມອບປານິສຸດທິແກ່ພິກຂຸອົງອື່ນ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເມື່ອພິກຂຸໄຂ້ໄດ້ມອບປານິສຸດທິແລ້ວ ຖ້າພິກຂຸຜູ້ນຳປານິສຸດທິ ສຶກອອກ

ໄປໃນບ່ອນນັ້ນ ຯລຯ ມໍຣະນະພາບ ຯລຯ ປະຕິນຍາເປັນສາມະເນນ ຯລຯ ປະຕິນຍາເປັນຜູ້
ບອກລາສິກຂາ ຯລຯ ປະຕິນຍາເປັນຜູ້ຕ້ອງອັນຕິມະວັດຖຸ ຯລຯ ປະຕິນຍາເປັນຜູ້ວິກິນຈະລິດ
ຯລຯ ປະຕິນຍາເປັນຜູ້ມີຈິດຟຸ້ງຊ່ານ ຯລຯ ປະຕິນຍາເປັນຜູ້ກະສັບກະສ່າຍຍ້ອນເວທະນາ
ຯລຯ ປະຕິນຍາເປັນຜູ້ຖືກສົງລົງອຸກເຂປະນິຍະກຳຍ້ອນບໍ່ເຫັນອາບັດ ຯລຯ ປະຕິນຍາເປັນຜູ້
ຖືກສົງລົງອຸກເຂປະນິຍະກຳ ຍ້ອນບໍ່ເຮັດຄືນອາບັດ ຯລຯ ປະຕິນຍາເປັນຜູ້ຖືກສົງລົງອຸກເຂປະນິ
ຍະກຳຍ້ອນບໍ່ສະລະທິດຖືບາບ ຯລຯ ປະຕິນຍາເປັນບັນເດາະ ຯລຯ ປະຕິນຍາເປັນໄຖຍະ
ສັງວາດ ຯລຯ ປະຕິນຍາເປັນຜູ້ເຂົ້າຮິດເດຍຣະຖື ຯລຯ ປະຕິນຍາເປັນສັດເດຍຣັດສານ ຯລຯ
ປະຕິນຍາເປັນຜູ້ຂ້າມານດາ ຯລຯ ປະຕິນຍາເປັນຜູ້ຂ້າບິດາ ຯລຯ ປະຕິນຍາເປັນຜູ້ຂ້າພຣະອະ
ຣະຫັນ ຯລຯ ປະຕິນຍາເປັນຜູ້ປະທຸດສະຮ້າຍພິກຂຸນີ ຯລຯ ປະຕິນຍາເປັນຜູ້ທຳລາຍສົງ ຯລຯ
ປະຕິນຍາເປັນຜູ້ທຳຮ້າຍພຣະສາດສະດາຈົນທັ້ພຣະໂລຫິດ ຯລຯ ປະຕິນຍາເປັນອຸພະໂຕພະຍັນ
ຊະນະກະ ພິກຂຸໄຂ້ເພິ່ງມອບປານິສຸດທິແກ່ອົງອື່ນ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເມື່ອພິກຂຸໄຂ້ໄດ້ມອບປານິສຸດທິແລ້ວ ຖ້າພິກຂຸຜູ້ນຳປານິສຸດທິປົບໄປໃນ
ລະຫວ່າງທາງ ປານິສຸດທິເປັນອັນຍັງບໍ່ໄດ້ນຳມາ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເມື່ອພິກຂຸໄຂ້ໄດ້ມອບປານິສຸດທິແລ້ວ ຖ້າພິກຂຸຜູ້ນຳປານິສຸດທິສຶກອອກ
ໄປໃນລະຫວ່າງທາງ ຯລຯ ປະຕິຍານເປັນອຸພະໂຕພະຍັນຊະນະກະ ປານິສຸດທິເປັນອັນຍັງບໍ່ໄດ້
ນຳມາ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເມື່ອພິກຂຸໄຂ້ໄດ້ມອບປານິສຸດທິແລ້ວ ຖ້າພິກຂຸຜູ້ນຳປານິສຸດທິເຂົ້າທີ່
ປະຊຸມສົງແລ້ວປົບໄປ ປານິສຸດທິເປັນອັນນຳມາແລ້ວ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເມື່ອພິກຂຸໄຂ້ໄດ້ມອບປານິສຸດທິແລ້ວ ຖ້າພິກຂຸຜູ້ນຳປານິສຸດທິເຂົ້າທີ່
ປະຊຸມສົງແລ້ວສຶກອອກໄປ ຯລຯ ປະຕິຍານເປັນອຸພະໂຕພະຍັນຊະນະກະ ປານິສຸດທິເປັນອັນ
ນຳມາແລ້ວ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເມື່ອພິກຂຸໄຂ້ໄດ້ມອບປານິສຸດທິແລ້ວ ຖ້າພິກຂຸຜູ້ນຳປານິສຸດທິເຂົ້າທີ່
ປະຊຸມສົງແລ້ວຫຼັບຢູ່ບໍ່ໄດ້ບອກ ເຜີໄປບໍ່ໄດ້ບອກ ເຂົ້າສະມາບັດບໍ່ໄດ້ບອກປານິສຸດທິ ເປັນອັນນຳ
ມາແລ້ວ ພິກຂຸຜູ້ນຳປານິສຸດທິບໍ່ຕ້ອງອາບັດ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເມື່ອພິກຂຸໄຂ້ໄດ້ມອບປານິສຸດທິແລ້ວ ຖ້າພິກຂຸຜູ້ນຳປານິສຸດທິເຂົ້າທີ່ປະຊຸມ
ສົງແລ້ວ ຈົງໃຈບໍ່ບອກ ປານິສຸດທິເປັນອັນນຳມາແລ້ວ ແຕ່ພິກຂຸຜູ້ນຳປານິສຸດທິຕ້ອງອາບັດທຸກກົດ

໘. ສັນທະທານະກະຖາ

ວ່າດ້ວຍການມອບສັນທະ

ເລື່ອງເຮັດກຳທີ່ຈະຕ້ອງເຮັດ

[໑໖໕] ຄັ້ງນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຮັບສັ່ງກັບພິກຂຸທັງຫຼາຍວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພວກທ່ານຈົ່ງປະຊຸມກັນ ສົງຈັກເຮັດກຳ

ເມື່ອພຣະອົງຕັດແນວນີ້ ພິກຂຸອົງໜຶ່ງໄດ້ຂາບທູນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ດັ່ງນີ້ວ່າ ມີພິກຂຸເປັນໄຂ້ຢູ່ ຂ້ານ້ອຍ ພິກຂຸຜູ້ໄຂ້ນັ້ນມາບໍ່ໄດ້

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຮັບສັ່ງວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເຮົາອະນຸຍາດໃຫ້ພິກຂຸໄຂ້ມອບສັນທະ

ວິທີມອບສັນທະ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ກໍແລ ພິກຂຸຜູ້ເປັນໄຂ້ເພິ່ງມອບສັນທະແນວນີ້

ພິກຂຸຜູ້ເປັນໄຂ້ນັ້ນ ເພິ່ງເຂົ້າໄປທາພິກຂຸອົງໜຶ່ງ ທີ່ມອຸດຕະຣາລົງບ່ຽງປ່າຂ້າງໜຶ່ງ ນັ່ງຢ່ອງຍີ້ ປະນົມມີ ກ່າວແນວນີ້ວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າຂໍມອບສັນທະ ທ່ານຈົ່ງນຳສັນທະຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄປ ຈົ່ງບອກສັນທະຂອງຂ້າພະເຈົ້າ

ພິກຂຸຜູ້ມອບສັນທະໃຫ້ພິກຂຸຜູ້ຮັບມອບສັນທະຮູ້ດ້ວຍກາຍ ໃຫ້ຮູ້ດ້ວຍວາຈາ ໃຫ້ຮູ້ດ້ວຍກາຍແລະວາຈາ ສັນທະເປັນອັນມອບໃຫ້ແລ້ວ ພິກຂຸຜູ້ມອບສັນທະບໍ່ໃຫ້ພິກຂຸຜູ້ຮັບມອບສັນທະຮູ້ດ້ວຍກາຍ ບໍ່ໃຫ້ຮູ້ດ້ວຍວາຈາ ບໍ່ໃຫ້ຮູ້ດ້ວຍກາຍ ແລະວາຈາ ສັນທະເປັນອັນຍັງບໍ່ໄດ້ມອບຖ້າໄດ້ແນວນັ້ນ ນັ້ນເປັນການດີ ຖ້າບໍ່ໄດ້ ພິກຂຸທັງຫຼາຍເພິ່ງໃຊ້ຕຽງ ຫຼື ຕັ້ງຫາມພິກຂຸໄຂ້ມາໃນທ່າມກາງສົງແລ້ວເຮັດກຳ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຖ້າພວກພິກຂຸຜູ້ພະຍາບານພິກຂຸໄຂ້ໄດ້ປຶກສາກັນ ດັ່ງນີ້ວ່າ ຖ້າພວກເຮົາຈັກຍ້າຍພິກຂຸໄຂ້ ອາການໄຂ້ຈັກກຳເຣີບໜັກຂຶ້ນ ຫຼື ພິກຂຸໄຂ້ຈັກເຖິງແກ່ມໍຣະນະພາບ ບໍ່ເພິ່ງຍ້າຍພິກຂຸໄຂ້ ສົງເພິ່ງໄປເຮັດກຳໃນສຳນັກພິກຂຸໄຂ້ນັ້ນ ແຕ່ລົງບໍ່ເພິ່ງແບ່ງພວກກັນເຮັດກຳ ຖ້າແບ່ງພວກກັນເຮັດ ຕ້ອງອາບັດທຸກກົດ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເມື່ອພິກຂຸໄຂ້ໄດ້ມອບສັນທະແລ້ວ ຖ້າພິກຂຸຜູ້ນຳສັນທະປົບໄປຈາກທີ່ນັ້ນ ພິກຂຸໄຂ້ເພິ່ງມອບສັນທະແກ່ພິກຂຸອົງອື່ນ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເມື່ອພິກຂຸໄຂ້ໄດ້ມອບສັນທະແລ້ວ ຖ້າພິກຂຸຜູ້ນຳສັນທະສຶກອອກໄປໃນທີ່ນັ້ນ ຯລຯ ມໍຣະນະພາບ ຯລຯ ປະຕິນຍາເປັນສາມະເນນ ຯລຯ ປະຕິນຍາເປັນຜູ້ບອກລາສິກຂາ ຯລຯ ປະຕິນຍາເປັນຜູ້ຕ້ອງອັນຕິມະວັດຖຸ ຯລຯ ປະຕິນຍາເປັນຜູ້ວິກິນຈະລິດ ຯລຯ ປະຕິນຍາເປັນຜູ້ມີຈິດຟຸ້ງຊ່ານ ຯລຯ ປະຕິນຍາເປັນຜູ້ກະສັບກະສ່າຍຍ້ອນເວທະນາ ຯລຯ ປະຕິນຍາເປັນຜູ້ຖືກສົງລົງອຸກເຂປະນີຍະກຳຍ້ອນບໍ່ເຫັນອາບັດ ຯລຯ ປະຕິນຍາເປັນຜູ້ຖືກສົງລົງອຸກເຂປະນີຍະກຳ ຍ້ອນບໍ່ເຮັດຄືນອາບັດ ຯລຯ ປະຕິນຍາເປັນຜູ້ຖືກສົງລົງອຸກເຂປະນີຍະກຳ ຍ້ອນບໍ່ສະລະທິດຖືບາບ ຯລຯ ປະຕິນຍາເປັນບັນເດາະ ຯລຯ ປະຕິນຍາເປັນໄຖຍະສັງວາດ ຯລຯ ປະຕິນຍາເປັນຜູ້ເຂົ້າຮິດເດຍຣະຖື ຯລຯ ປະຕິນຍາເປັນສັດເດຍຣັດສານ ຯລຯ ປະຕິນຍາເປັນຜູ້ຂ້າມານດາ ຯລຯ ປະຕິນຍາເປັນຜູ້ຂ້າບິດາ ຯລຯ ປະຕິນຍາເປັນຜູ້ຂ້າພຣະອະຣະຫັນ ຯລຯ ປະຕິນຍາເປັນຜູ້ປະທຸດສະຮ້າຍພິກຂຸມີ ຯລຯ ປະຕິນຍາເປັນຜູ້ທຳລາຍສົງ ຯລຯ ປະຕິນຍາເປັນຜູ້ທຳຮ້າຍພຣະສາດສະດາຈົນທັ້ພຣະໂລຫິດ ຯລຯ ປະຕິນຍາເປັນອຸພະໂຕພະຍັນຊະນະກະ ພິກຂຸໄຂ້ເພິ່ງມອບສັນທະແກ່ພິກຂຸອົງອື່ນ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເມື່ອພິກຂຸໄຂ້ໄດ້ມອບສັນທະແລ້ວ ຖ້າພິກຂຸຜູ້ນຳສັນທະບົບໄປໃນລະຫວ່າງທາງ ສັນທະເປັນອັນຍັງບໍ່ໄດ້ນຳມາ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເມື່ອພິກຂຸໄຂ້ໄດ້ມອບສັນທະແລ້ວ ຖ້າພິກຂຸຜູ້ນຳສັນທະສຶກອອກໄປໃນລະຫວ່າງທາງ ຯລຯ ປະຕິຍານເປັນອຸພະໂຕພະຍັນຊະນະກະ ສັນທະເປັນອັນຍັງບໍ່ໄດ້ນຳມາ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເມື່ອພິກຂຸໄຂ້ໄດ້ມອບສັນທະແລ້ວ ຖ້າພິກຂຸຜູ້ນຳສັນທະເຂົ້າທີ່ປະຊຸມສົງແລ້ວບົບໄປ ສັນທະເປັນອັນນຳມາແລ້ວ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເມື່ອພິກຂຸໄຂ້ໄດ້ມອບສັນທະແລ້ວ ຖ້າພິກຂຸຜູ້ນຳສັນທະເຂົ້າທີ່ປະຊຸມສົງແລ້ວສຶກອອກໄປ ຯລຯ ປະຕິຍານເປັນອຸພະໂຕພະຍັນຊະນະກະ ສັນທະເປັນອັນນຳມາແລ້ວ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເມື່ອພິກຂຸໄຂ້ໄດ້ມອບສັນທະແລ້ວ ຖ້າພິກຂຸຜູ້ນຳສັນທະເຂົ້າທີ່ປະຊຸມສົງແລ້ວຫຼັບຢູ່ບໍ່ໄດ້ບອກ ເຜີໄປບໍ່ໄດ້ບອກ ເຂົ້າສະມາບັດບໍ່ໄດ້ບອກ ສັນທະເປັນອັນນຳມາແລ້ວ ພິກຂຸຜູ້ນຳສັນທະບໍ່ຕ້ອງອາບັດ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເມື່ອພິກຂຸໄຂ້ໄດ້ມອບສັນທະແລ້ວ ຖ້າພິກຂຸຜູ້ນຳສັນທະເຂົ້າທີ່ປະຊຸມສົງແລ້ວ ຈົງໃຈບໍ່ບອກ ສັນທະເປັນອັນນຳມາແລ້ວ ແຕ່ພິກຂຸຜູ້ນຳສັນທະຕ້ອງອາບັດທຸກກິດ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ໃນວັນອຸໂປສົດ ເຮົາອະນຸຍາດໃຫ້ພິກຂຸຜູ້ມອບປານິສຸດທິໃຫ້ມອບສັນທະດ້ວຍ ເມື່ອສົງມີກິດຈຳຕ້ອງເຮັດ

໘. ຍາຕະກາທີ່ກະຫະນະກະຖາ

ວ່າດ້ວຍພວກຍາດເປັນຕົ້ນຈັບພິກຂຸ

ເລື່ອງພິກຂຸຖືກພວກຍາດຕິພິນ້ອງເປັນຕົ້ນຈັບໄວ້

[໑໖໖] ສະເໝນັ້ນ ໃນວັນອຸໂປສົດນັ້ນ ໝູ່ຍາດໄດ້ຈັບພິກຂຸອົງໜຶ່ງໄວ້ ພິກຂຸທັງຫຼາຍຈຶ່ງນຳເລື່ອງນີ້ໄປຂາບທູນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າໃຫ້ຊົງຊາບ

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຮັບສັ່ງວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ກໍໃນກໍລະນີນີ້ ໃນວັນອຸໂປສົດນັ້ນ ໝູ່ຍາດໄດ້ຈັບພິກຂຸໄວ້ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເພິ່ງກ່າວກັບໝູ່ຍາດນັ້ນແນວນີ້ວ່າ ທ່ານທັງຫຼາຍ ກະລຸນາປ່ອຍພິກຂຸນີ້ໄວ້ຈັກໜ້ອຍ ຈົນກວ່າພິກຂຸນີ້ຈະລົງອຸໂປສົດສຳເລັດກ່ອນເທີນ ຖ້າໄດ້ແນວນັ້ນ ນັ້ນເປັນການດີ

ຖ້າບໍ່ໄດ້ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເພິ່ງກ່າວກັບຍາດເຫຼົ່ານັ້ນແນວນີ້ວ່າ ທ່ານທັງຫຼາຍ ກະລຸນາຖ້າໃນບ່ອນສົມຄວນຈັກໜ້ອຍຈົນກວ່າພິກຂຸນີ້ຈະມອບປາຣີສຸດທິສຳເລັດກ່ອນເທີນ ຖ້າໄດ້ແນວນັ້ນ ນັ້ນເປັນການດີ

ຖ້າບໍ່ໄດ້ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເພິ່ງກ່າວກັບຍາດເຫຼົ່ານັ້ນແນວນີ້ວ່າ ທ່ານທັງຫຼາຍ ກະລຸນານຳພິກຂຸນີ້ໄປໄວ້ນອກສົມຈັກໜ້ອຍ ຈົນກວ່າສົງຈະລົງອຸໂປສົດສຳເລັດເທີນ ຖ້າໄດ້ແນວນັ້ນ ນັ້ນເປັນການດີ

ຖ້າບໍ່ໄດ້ແນວນັ້ນ ສົງບໍ່ເພິ່ງແບ່ງພວກກັນລົງອຸໂປສົດ ຖ້າແບ່ງພວກກັນລົງ ຕ້ອງອາບັດທຸກກົດ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອັນໜຶ່ງ ໃນກໍລະນີນີ້ ໃນວັນອຸໂປສົດນັ້ນ ພຣະຣາຊາທັງຫຼາຍ ຊົງຈັບພິກຂຸໄວ້ ຯລຯ ພວກໂຈນຈັບໄວ້ ຯລຯ ພວກນັກເລງຈັບໄວ້ ຯລຯ ພວກພິກຂຸທີ່ເປັນສັດຕູກັນຈັບໄວ້ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເພິ່ງກ່າວກັບພວກພິກຂຸທີ່ເປັນສັດຕູກັນນັ້ນແນວນີ້ວ່າ ທ່ານທັງຫຼາຍ ກະລຸນາປ່ອຍພິກຂຸນີ້ໄວ້ຈັກໜ້ອຍຈົນກວ່າພິກຂຸນີ້ຈະລົງອຸໂປສົດສຳເລັດເທີນ ຖ້າໄດ້ແນວນັ້ນ ນັ້ນເປັນການດີ

ຖ້າບໍ່ໄດ້ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເພິ່ງກ່າວກັບພວກພິກຂຸທີ່ເປັນສັດຕູກັນນັ້ນແນວນີ້ວ່າ “ທ່ານທັງຫຼາຍ ກະລຸນາ ຖ້າໃນບ່ອນສົມຄວນຈັກໜ້ອຍ ຈົນກວ່າພິກຂຸນີ້ຈະມອບປາຣີສຸດທິສຳເລັດກ່ອນເທີນ ຖ້າໄດ້ແນວນັ້ນ ນັ້ນເປັນການດີ

ຖ້າບໍ່ໄດ້ ພິກຂຸທັງຫຼາຍເພິ່ງກ່າວກັບພວກພິກຂຸທີ່ເປັນສັດຕູກັນນັ້ນແນວນີ້ວ່າ ທ່ານທັງຫຼາຍ ກະລຸນານຳພິກຂຸນີ້ໄປໄວ້ນອກສີມາຈັກໜ້ອຍຈົນກວ່າສົງຈະລົງອຸໂປສົດສຳເລັດກ່ອນເທີ້ນ ຖ້າໄດ້ແນວນັ້ນ ນັ້ນເປັນການດີ

ຖ້າບໍ່ໄດ້ແນວນັ້ນ ສົງບໍ່ເພິ່ງແບ່ງພວກກັນລົງອຸໂປສົດເດັດຂາດ ຖ້າແບ່ງພວກກັນລົງຕ້ອງອາບັດທຸກກິດ

໙໐. ອຸມມັດຕະກະສະມະຕິ

ວ່າດ້ວຍການສົມມຸດພິກຂຸວິກິນຈະລິດ

[໑໖໗] ຄັ້ງນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ຮັບສັ່ງກັບພິກຂຸທັງຫຼາຍວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພວກທ່ານຈົ່ງປະຊຸມກັນ ສົງມີກິດຈຳຕ້ອງເຮັດເມື່ອພຣະອົງຕັດແນວນີ້ ພິກຂຸອົງໜຶ່ງໄດ້ຂາບທູນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ດັ່ງນີ້ວ່າ ມີພິກຂຸວິກິນຈະລິດຊື່ວ່າ ຄັກຄະຢູ່ ຂ້ານ້ອຍ ພິກຂຸຄັກຄະນັ້ນມາບໍ່ໄດ້

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຮັບສັ່ງວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸວິກິນຈະລິດນີ້ມີ ໒ ປະເພດ ຄື

໑. ພິກຂຸວິກິນຈະລິດ ຣະນິກອຸໂປສົດໄດ້ແດ່ ຣະນິກບໍ່ໄດ້ແດ່ ຣະນິກສັງຄະກຳໄດ້ແດ່ ຣະນິກບໍ່ໄດ້ແດ່ ຣະນິກບໍ່ໄດ້ເລີຍແດ່

໒. ພິກຂຸວິກິນຈະລິດມາອຸໂປສົດແດ່ ບໍ່ມາແດ່ ມາສັງຄະກຳແດ່ ບໍ່ມາແດ່ ບໍ່ມາເລີຍແດ່

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ບັນດາພິກຂຸວິກິນຈະລິດ ໒ ປະເພດນັ້ນ ອົງໃດທີ່ຍັງຣະນິກອຸໂປສົດໄດ້ກໍຕາມ ຣະນິກບໍ່ໄດ້ກໍຕາມ ຣະນິກສັງຄະກຳໄດ້ກໍຕາມ ຣະນິກບໍ່ໄດ້ກໍຕາມ ມາອຸໂປສົດກໍຕາມ ບໍ່ມາກໍຕາມ ມາສັງຄະກຳກໍຕາມ ບໍ່ມາກໍຕາມ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເຮົາອະນຸຍາດໃຫ້ອຸມມັດຕະກະສົມມຸດແກ່ພິກຂຸວິກິນຈະລິດທີ່ເປັນແນວນັ້ນ

ວິທີໃຫ້ອຸມມັດຕະກະສົມມຸດແລະກຳມະວາຈາໃຫ້ອຸມມັດຕະກະສົມມຸດ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ກໍແລ ເພິ່ງໃຫ້ອຸມມັດຕະກະສົມມຸດແນວນີ້

ພິກຂຸຜູ້ສະຫຼາດ ຜູ້ສາມາດເພິ່ງປະກາດໃຫ້ສົງຮູ້ດ້ວຍຍັດຕິທຸຕິຍະກຳມະວາຈາ ວ່າ

ທ່ານຜູ້ຈະເລີນ ຂໍສົງຈົ່ງຟັງຂ້າພະເຈົ້າ ພິກຂຸຄັກຄະເປັນຜູ້ວິກິນຈະລິດ ຣະນິກອຸໂປສົດໄດ້ແດ່ ຣະນິກບໍ່ໄດ້ແດ່ ຣະນິກສັງຄະກຳໄດ້ແດ່ ຣະນິກບໍ່ໄດ້ແດ່ ມາອຸໂປສົດແດ່ ບໍ່ມາແດ່ ມາສັງຄະກຳແດ່ ບໍ່ມາແດ່ ຖ້າສົງພ້ອມກັນແລ້ວ ສົງເພິ່ງໃຫ້ອຸມມັດຕະກະສົມມຸດແກ່ພິກຂຸຄັກຄະຜູ້

ວິກິນຈະລິດ ຄື ພິກຂຸຣັກຄະຣະນິກອຸໂປສິດໄດ້ກໍຕາມ ຣະນິກບໍ່ໄດ້ກໍຕາມ ຣະນິກສັງຄະກຳໄດ້ກໍຕາມ ຣະນິກບໍ່ໄດ້ກໍຕາມ ມາອຸໂປສິດກໍຕາມ ບໍ່ມາກໍຕາມ ມາສັງຄະກຳກໍຕາມ ບໍ່ມາກໍຕາມ ສົງພ້ອມພິກຂຸຣັກຄະ ຫຼື ເວັ້ນພິກຂຸຣັກຄະ ລົງອຸໂປສິດກໍໄດ້ ເຮັດສັງຄະກຳກໍໄດ້ ນີ້ເປັນຍັດຕິ

ທ່ານຜູ້ຈະເລີນ ຂໍສົງຈົ່ງຟັງຂ້າພະເຈົ້າ ພິກຂຸຣັກຄະເປັນຜູ້ວິກິນຈະລິດ ຣະນິກອຸໂປສິດໄດ້ແດ່ ຣະນິກບໍ່ໄດ້ແດ່ ຣະນິກສັງຄະກຳໄດ້ແດ່ ຣະນິກບໍ່ໄດ້ແດ່ ມາອຸໂປສິດແດ່ ບໍ່ມາແດ່ ມາສັງຄະກຳແດ່ ບໍ່ມາແດ່ ຖ້າສົງພ້ອມກັນແລ້ວ ສົງເພິ່ງໃຫ້ອຸມມັດຕະກະສົມມຸດແກ່ພິກຂຸຣັກຄະຜູ້ວິກິນຈະລິດ ຄື ພິກຂຸຣັກຄະຣະນິກອຸໂປສິດໄດ້ກໍຕາມ ຣະນິກບໍ່ໄດ້ກໍຕາມ ຣະນິກສັງຄະກຳໄດ້ກໍຕາມ ຣະນິກບໍ່ໄດ້ກໍຕາມ ມາອຸໂປສິດກໍຕາມ ບໍ່ມາກໍຕາມ ມາສັງຄະກຳກໍຕາມ ບໍ່ມາກໍຕາມ ສົງພ້ອມພິກຂຸຣັກຄະ ຫຼື ເວັ້ນພິກຂຸຣັກຄະ ເຮັດອຸໂປສິດກໍໄດ້ ເຮັດສັງຄະກຳກໍໄດ້ ທ່ານອົງໃດເຫັນດ້ວຍກັບການໃຫ້ອຸມມັດຕະກະສົມມຸດແກ່ພິກຂຸຣັກຄະຜູ້ວິກິນຈະລິດ ທ່ານອົງນັ້ນເພິ່ງນຶ່ງ ທ່ານອົງໃດບໍ່ເຫັນດ້ວຍ ທ່ານອົງນັ້ນເພິ່ງທັກທ້ວງ

ອຸມມັດຕະກະສົມມຸດສົງໄດ້ໃຫ້ແລ້ວ ແກ່ພິກຂຸຣັກຄະຜູ້ວິກິນຈະລິດ ຄື ພິກຂຸຣັກຄະຣະນິກອຸໂປສິດໄດ້ກໍຕາມ ຣະນິກບໍ່ໄດ້ກໍຕາມ ຣະນິກສັງຄະກຳໄດ້ກໍຕາມ ຣະນິກບໍ່ໄດ້ກໍຕາມ ມາອຸໂປສິດກໍຕາມ ບໍ່ມາກໍຕາມ ມາສັງຄະກຳກໍຕາມ ບໍ່ມາກໍຕາມ ສົງພ້ອມພິກຂຸຣັກຄະ ຫຼື ເວັ້ນພິກຂຸຣັກຄະ ລົງອຸໂປສິດກໍໄດ້ ເຮັດສັງຄະກຳກໍໄດ້ ສົງເຫັນດ້ວຍ ຍ້ອນແນວນັ້ນຈຶ່ງນຶ່ງ ຂ້າພະເຈົ້າຂໍຖືຄວາມນຶ່ງນັ້ນເປັນມະຕິແນວນີ້

໙໑. ສັງຄຸໂປສະຖາທິປະເພທະ

ວ່າດ້ວຍປະເພດແຫ່ງອຸໂປສິດມີອຸໂປສິດເປັນການສົງເປັນຕົ້ນ

ເລື່ອງພິກຂຸ ໔ ອົງ ໓ ອົງ ໒ ອົງ ແລະ ໑ ອົງ

ລົງອຸໂປສິດ ໓ ຢ່າງ ຕາມລຳດັບ

ເລື່ອງພິກຂຸ ໔ ອົງ ຍົກປາຕິກໂມກຂຶ້ນສະແດງ

[໑໖໘] ສະໄໝນັ້ນ ໃນອາວາດແຫ່ງໜຶ່ງ ໃນວັນອຸໂປສິດນັ້ນ ມີພິກຂຸຢູ່ນຳກັນ ໔ ອົງ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນໄດ້ມີການສົນທະນາກັນດັ່ງນີ້ວ່າ “ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຊົງບັນຍັດໄວ້ວ່າ ພິກຂຸເພິ່ງລົງອຸໂປສິດ ດັ່ງນີ້ ກໍພວກເຮົາມີພຽງ ໔ ອົງ ຈະເພິ່ງລົງອຸໂປສິດແນວໃດນີ້” ຈຶ່ງນຳເລື່ອງນີ້ໄປຂາບທູນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າໃຫ້ຊົງຊາບ

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຮັບສັ່ງວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເຮົາອະນຸຍາດໃຫ້ພິກຂຸ ໔ ອົງ ຍົກປາຕິກໂມກຂຶ້ນສະແດງ

ເລື່ອງພິກຂຸ ໓ ອົງ ເຮັດປານິສຸດທິອຸໂປສົດ

ສະໄໝນັ້ນ ໃນອາວາດແຫ່ງໜຶ່ງ ໃນວັນອຸໂປສົດນັ້ນ ມີພິກຂຸຢູ່ນຳກັນ ໓ ອົງພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນໄດ້ມີການສົນທະນາກັນດັ່ງນີ້ວ່າ “ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຊົງອະນຸຍາດໃຫ້ພິກຂຸ ໔ ອົງ ຍົກປາຕິໂມກຂຶ້ນສະແດງ ກໍພວກເຮົາມີພຽງ ໓ ອົງ ຈະເພິ່ງລົງອຸໂປສົດແນວໃດນໍ” ຈຶ່ງນຳເລື່ອງນີ້ໄປຂາບທູນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າໃຫ້ຊົງຊາບ

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຮັບສັ່ງວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເຮົາອະນຸຍາດໃຫ້ພິກຂຸ ໓ ອົງ ເຮັດປານິສຸດທິອຸໂປສົດ

ວິທີເຮັດປານິສຸດທິອຸໂປສົດສຳລັບພິກຂຸ ໓ ອົງແລະກຳມະວາຈາ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ກໍແລ ເພິ່ງເຮັດປານິສຸດທິອຸໂປສົດແນວນີ້

ພິກຂຸຜູ້ສະຫຼາດ ຜູ້ສາມາດເພິ່ງປະກາດໃຫ້ພິກຂຸທັງຫຼາຍຮູ້ວ່າ

ທ່ານທັງຫຼາຍຈົ່ງຟັງຂ້າພະເຈົ້າ ວັນນີ້ເປັນວັນອຸໂປສົດ ໑໔ ຄ່ຳ ຖ້າທ່ານທັງຫຼາຍພ້ອມກັນແລ້ວ ເຮົາທັງຫຼາຍເພິ່ງເຮັດປານິສຸດທິອຸໂປສົດແກ່ກັນແລະກັນ

ພິກຂຸຜູ້ຖອະເພິ່ງຫົມອຸດຕະຣາສົງບຸ່ງບ່າຂ້າງໜຶ່ງ ນັ່ງຢ່ອງຍໍ້ ປະນົມມີ ບອກພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນແນວນີ້ວ່າ

ຄຳບອກປານິສຸດທິສຳລັບພິກຂຸມີພັນສາແກ່ກວ່າ

ທ່ານທັງຫຼາຍ ເຮົາເປັນຜູ້ບໍລິສຸດແລ້ວ ຂໍທ່ານທັງຫຼາຍຈົ່ງຈື່ເຮົາວ່າ ເປັນຜູ້ບໍລິສຸດ

ທ່ານທັງຫຼາຍ ເຮົາເປັນຜູ້ບໍລິສຸດແລ້ວ ຂໍທ່ານທັງຫຼາຍຈົ່ງຈື່ເຮົາວ່າ ເປັນຜູ້ບໍລິສຸດ

ທ່ານທັງຫຼາຍ ເຮົາເປັນຜູ້ບໍລິສຸດແລ້ວ ຂໍທ່ານທັງຫຼາຍຈົ່ງຈື່ເຮົາວ່າ ເປັນຜູ້ບໍລິສຸດ

ພິກຂຸຜູ້ນະວະກະເພິ່ງຫົມອຸດຕະຣາສົງບຸ່ງບ່າຂ້າງໜຶ່ງ ນັ່ງຢ່ອງຍໍ້ ປະນົມມີ

ບອກພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນແນວນີ້ວ່າ

ຄຳບອກປານິສຸດທິສຳລັບພິກຂຸມີພັນສາອ່ອນກວ່າ

ທ່ານຜູ້ຈະເລີນທັງຫຼາຍ ຂ້ານ້ອຍເປັນຜູ້ບໍລິສຸດ ຂໍທ່ານທັງຫຼາຍຈົ່ງຈື່ຂ້ານ້ອຍວ່າ ເປັນຜູ້ບໍລິສຸດ

ທ່ານຜູ້ຈະເລີນທັງຫຼາຍ ຂ້ານ້ອຍເປັນຜູ້ບໍລິສຸດ ຂໍທ່ານທັງຫຼາຍຈົ່ງຈື່ຂ້ານ້ອຍວ່າ ເປັນຜູ້ບໍລິສຸດ

ທ່ານຜູ້ຈະເລີນທັງຫຼາຍ ຂ້ານ້ອຍເປັນຜູ້ບໍລິສຸດ ຂໍທ່ານທັງຫຼາຍຈົ່ງຈື່ຂ້ານ້ອຍວ່າ ເປັນຜູ້ບໍລິສຸດ

ສະໄໝນັ້ນ ໃນອາວາດແຫ່ງໜຶ່ງ ໃນວັນອຸໂປສົດນັ້ນ ມີພິກຂຸຢູ່ນຳກັນ ໒ ອົງ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນມີຄວາມຄິດດັ່ງນີ້ວ່າ “ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຊົງອະນຸຍາດໃຫ້ພິກຂຸ ໔ ອົງ ຍົກປາຕິໂມກຂຶ້ນສະແດງ ໃຫ້ພິກຂຸ ໓ ອົງເຮັດປານິສຸດທິອຸໂປສົດ ກໍພວກເຮົາມີພຽງ ໒ ອົງ ຈະເພິ່ງລົງອຸໂປສົດ ແນວໃດນໍ” ຈຶ່ງນຳເລື່ອງນີ້ໄປຂາບທູນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າໃຫ້ຊົງຊາບ

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຮັບສັ່ງວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເຮົາອະນຸຍາດໃຫ້ພິກຂຸ ໒ ອົງ ເຮັດປານິສຸດທິອຸໂປສົດ ວິທີເຮັດປານິສຸດທິອຸໂປສົດສຳລັບພິກຂຸ ໒ ອົງ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ກໍແລ ເພິ່ງເຮັດປານິສຸດທິອຸໂປສົດແນວນີ້

ພິກຂຸຜູ້ເຖຣະເພິ່ງຫົມອຸດຕະຣາສົງບຸ່ງບ່າຂ້າງໜຶ່ງ ນັ່ງຢ່ອງຍໍ້ ປະນົມມີ

ບອກພິກຂຸຜູ້ນະວະກະແນວນີ້ ວ່າ

ຄຳບອກປານິສຸດທິສຳລັບພິກຂຸມີພັນສາແກ່ກວ່າ

ທ່ານ ເຮົາເປັນຜູ້ບໍລິສຸດ ຂໍທ່ານທັງຫຼາຍ ຈົ່ງຈື່ເຮົາວ່າ ເປັນຜູ້ບໍລິສຸດ

ທ່ານ ເຮົາເປັນຜູ້ບໍລິສຸດ ຂໍທ່ານທັງຫຼາຍ ຈົ່ງຈື່ເຮົາວ່າ ເປັນຜູ້ບໍລິສຸດ

ທ່ານ ເຮົາເປັນຜູ້ບໍລິສຸດ ຂໍທ່ານທັງຫຼາຍ ຈົ່ງຈື່ເຮົາວ່າ ເປັນຜູ້ບໍລິສຸດ

ພິກຂຸຜູ້ນະວະກະເພິ່ງຫົມອຸດຕະຣາສົງບຸ່ງບ່າຂ້າງໜຶ່ງ ນັ່ງຢ່ອງຍໍ້ ປະນົມມີ ບອກພິກຂຸຜູ້ເຖຣະແນວນີ້ ວ່າ

ຄຳບອກປານິສຸດທິສຳລັບພິກຂຸມີພັນສາອ່ອນກວ່າ

ທ່ານຜູ້ຈະເລີນ ຂ້ານ້ອຍເປັນຜູ້ບໍລິສຸດ ຂໍທ່ານຈົ່ງຈື່ຂ້ານ້ອຍວ່າ ເປັນຜູ້ບໍລິສຸດ

ທ່ານຜູ້ຈະເລີນ ຂ້ານ້ອຍເປັນຜູ້ບໍລິສຸດ ຂໍທ່ານຈົ່ງຈື່ຂ້ານ້ອຍວ່າ ເປັນຜູ້ບໍລິສຸດ

ທ່ານຜູ້ຈະເລີນ ຂ້ານ້ອຍເປັນຜູ້ບໍລິສຸດ ຂໍທ່ານຈົ່ງຈື່ຂ້ານ້ອຍວ່າ ເປັນຜູ້ບໍລິສຸດ

ເລື່ອງພິກຂຸອົງດຽວອະທິຖານອຸໂປສົດ

ສະໄໝນັ້ນ ໃນອາວາດແຫ່ງໜຶ່ງ ໃນວັນອຸໂປສົດນັ້ນ ມີພິກຂຸຢູ່ອົງດຽວ ພິກຂຸນັ້ນມີຄວາມຄິດດັ່ງນີ້ວ່າ “ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຊົງອະນຸຍາດໃຫ້ພິກຂຸ ໔ ອົງ ຍົກປາຕິໂມກຂຶ້ນສະແດງ ໃຫ້ພິກຂຸ ໓ ອົງເຮັດປານິສຸດທິອຸໂປສົດ ໃຫ້ພິກຂຸ ໒ ອົງເຮັດປານິສຸດທິອຸໂປສົດ ກໍເຮົາຢູ່ພຽງອົງດຽວ ຈະເພິ່ງລົງອຸໂປສົດແນວໃດນໍ”

ພິກຂຸນັ້ນ ຈຶ່ງນຳເລື່ອງນີ້ໄປຂາບທູນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ໃຫ້ຊົງຊາບພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຮັບສັ່ງວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ໃນອາວາດແຫ່ງໜຶ່ງ ໃນວັນອຸໂປສົດນັ້ນ ມີພິກຂຸຢູ່ອົງດຽວ

ພິກຂຸນັ້ນເພິ່ງປັດກວາດສະຖານທີ່ທີ່ພິກຂຸທັງຫຼາຍຕ້ອງກັບມາ ຄືໂຮງສັນ ຫຼື ມົນດົບ ຫຼື ເຫງົ້າໄມ້ ກໍຕາມ ແລ້ວຕັ້ງນ້ຳສັນນ້ຳໃຊ້ ປູອາສະນະ ໄຕ້ປະທັບ ແລ້ວນັ່ງຢູ່ ຖ້າມີພິກຂຸເຫຼົ່າອື່ນມາ ເພິ່ງລົງ ອຸໂປສົດກັບພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ຖ້າບໍ່ມີມາ ເພິ່ງອະທິຖານວ່າ ວັນນີ້ເປັນວັນອຸໂປສົດຂອງເຮົາ ຖ້າບໍ່ ອະທິຖານ ຕ້ອງອາປັດທຸກກົດ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ໃນອາວາດທີ່ມີພິກຂຸຢູ່ ໔ ອົງ ບໍ່ເພິ່ງນຳປານິສຸດທິຂອງພິກຂຸອົງໜຶ່ງມາ ແລ້ວອີກ ໓ ອົງຍົກປາຕິໂມກຂຶ້ນສະແດງ ຖ້າຍົກຂຶ້ນສະແດງ ຕ້ອງອາປັດທຸກກົດ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ໃນອາວາດທີ່ມີພິກຂຸຢູ່ ໓ ອົງ ບໍ່ເພິ່ງນຳປານິສຸດທິຂອງພິກຂຸອົງໜຶ່ງມາ ແລ້ວ ອີກ ໒ ອົງເຮັດປານິສຸດທິອຸໂປສົດ ຖ້າເຮັດ ຕ້ອງອາປັດທຸກກົດ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ໃນອາວາດທີ່ມີພິກຂຸຢູ່ ໒ ອົງ ບໍ່ເພິ່ງນຳປານິສຸດທິຂອງພິກຂຸອົງໜຶ່ງມາ ແລ້ວ ອີກອົງໜຶ່ງອະທິຖານ ຖ້າອະທິຖານ ຕ້ອງອາປັດທຸກກົດ

໙໒. ອາປັດຕິປະຕິກຳມະວິທີ

ວ່າດ້ວຍວິທີແກ້ໄຂອາປັດ

ເລື່ອງພິກຂຸຕ້ອງອາປັດໃນວັນອຸໂປສົດ

[໑໖໙] ສະໄໝນັ້ນ ພິກຂຸອົງໜຶ່ງຕ້ອງອາປັດໃນວັນອຸໂປສົດນັ້ນ ພິກຂຸນັ້ນໄດ້ມີຄວາມຄິດ ດັ່ງນີ້ວ່າ “ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຊົງບັນຍັດໄວ້ວ່າ ພິກຂຸມີອາປັດຕິດໂຕບໍ່ເພິ່ງລົງອຸໂປສົດ ດັ່ງນີ້ ກໍເຮົາຕ້ອງອາປັດແລ້ວ ຈະເພິ່ງປະຕິບັດແນວໃດນີ້”

ພິກຂຸທັງຫຼາຍຈຶ່ງນຳເລື່ອງນີ້ໄປຂາບທູນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າໃຫ້ຊົງຊາບ

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຮັບສັ່ງວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ກໍໃນກໍລະນີນີ້ ໃນວັນອຸໂປສົດນັ້ນ ພິກຂຸ ຕ້ອງອາປັດ ພິກຂຸນັ້ນເພິ່ງເຂົ້າໄປທາພິກຂຸອົງໜຶ່ງ ທີ່ມອຸດຕະຣາລົງບ່ຽງບ່າຂ້າງໜຶ່ງ ນັ່ງຢ່ອງຍໍ້ ປະນົມມີກ່າວແນວນີ້ວ່າ ເຮົາຕ້ອງອາປັດຊື່ນີ້ ຂໍສະແດງຄືນອາປັດນັ້ນ ຂ້ານ້ອຍ

ພິກຂຸຜູ້ຮັບເພິ່ງຖາມວ່າ “ທ່ານເຫັນແມ່ນບໍ່?”

ພິກຂຸຜູ້ສະແດງເພິ່ງຕອບວ່າ “ຂ້ານ້ອຍ ເຫັນ”

ພິກຂຸຜູ້ຮັບເພິ່ງຖາມວ່າ “ທ່ານເພິ່ງສັງລວມຕໍ່ໄປ

ບໍ່ແນ່ໃຈໃນອາປັດ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອັນໜຶ່ງ ໃນກໍລະນີນີ້ ໃນວັນອຸໂປສົດນັ້ນ ພິກຂຸມີຄວາມບໍ່ແນ່ໃຈໃນອາປັດ ພິກຂຸນັ້ນ ເພິ່ງເຂົ້າໄປທາພິກຂຸອົງໜຶ່ງ ທີ່ມອຸດຕະຣາລົງບ່ຽງບ່າຂ້າງໜຶ່ງ ນັ່ງຢ່ອງຍໍ້ປະ

ນົມມີກ່າວແນວນີ້ວ່າ “ເຮົາມີຄວາມບໍ່ແນ່ໃຈໃນອາບັດມີຊື່ນີ້ ເຮົາເມື່ອໝົດຄວາມບໍ່ແນ່ໃຈ ຈັກເຮັດ
ຄືນອາບັດນັ້ນ ແລ້ວລົງອຸໂປສົດ ຟັງປາຕິໂມກ ແຕ່ບໍ່ເພິ່ງເຮັດອັນຕະລາຍຕໍ່ອຸໂປສົດ ຍ້ອນຂໍ້ນັ້ນ
ເປັນປັດໄຈ

ເລື່ອງສະແດງສະພາຄາບັດ

ສະໄໝນັ້ນ ພວກພິກຂຸສັບພັກຄືສະແດງສະພາຄາບັດ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຈຶ່ງນຳເລື່ອງນີ້ໄປ
ຂາບທູນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າໃຫ້ຊົງຊາບ

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຮັບສັ່ງວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ບໍ່ເພິ່ງສະແດງສະພາຄາບັດ ອົງໃດ
ສະແດງ ຕ້ອງອາບັດທຸກກົດ

ສະໄໝຕໍ່ມາ ພວກພິກຂຸສັບພັກຄືຮັບການສະແດງສະພາຄາບັດ ພິກຂຸທັງຫຼາຍຈຶ່ງນຳ
ເລື່ອງນີ້ໄປຂາບທູນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າໃຫ້ຊົງຊາບ

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຮັບສັ່ງວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ບໍ່ເພິ່ງຮັບການສະແດງສະພາຄາບັດ
ອົງໃດຮັບ ຕ້ອງອາບັດທຸກກົດ

໙. ອາບັດຕິອາວິກະຣະນະວິທີ

ວ່າດ້ວຍວິທີເປີດເຜີຍອາບັດ

ເລື່ອງຣະນິກອາບັດໄດ້ເມື່ອຈະຍົກປາຕິໂມກຂຶ້ນສະແດງ

[໑໗໐] ສະໄໝນັ້ນ ພິກຂຸອົງໜຶ່ງຣະນິກອາບັດໄດ້ ເມື່ອກຳລັງຍົກປາຕິໂມກຂຶ້ນສະແດງ
ພິກຂຸນັ້ນມີຄວາມຄິດດັ່ງນີ້ວ່າ “ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຊົງບັນຍັດໄວ້ວ່າ ພິກຂຸມີອາບັດຕິດໂຕບໍ່
ເພິ່ງລົງອຸໂປສົດ ດັ່ງນີ້ ກໍເຮົາຕ້ອງອາບັດແລ້ວ ຈະເພິ່ງປະຕິບັດແນວໃດນັ້ນ” ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຈຶ່ງ
ນຳເລື່ອງນີ້ໄປຂາບທູນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າໃຫ້ຊົງຊາບ

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຮັບສັ່ງວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ກໍໃນກໍລະນີນີ້ ເມື່ອກຳລັງຍົກປາຕິ
ໂມກຂຶ້ນສະແດງ ພິກຂຸຣະນິກອາບັດໄດ້ ພິກຂຸນັ້ນ ເພິ່ງບອກພິກຂຸໃກ້ຄຽງແນວນີ້ວ່າ ເຮົາຕ້ອງ
ອາບັດຊື່ນີ້ ເຮົາລຸກຈາກທີ່ນີ້ແລ້ວ ຈັກເຮັດຄືນອາບັດນັ້ນ ແລ້ວລົງອຸໂປສົດ ຟັງປາຕິໂມກ ແຕ່ບໍ່
ເພິ່ງເຮັດອັນຕະລາຍຕໍ່ອຸໂປສົດ ຍ້ອນຂໍ້ນັ້ນເປັນປັດໄຈ

ເມື່ອກຳລັງຍົກປາຕິໂມກຂຶ້ນສະແດງບໍ່ແນ່ໃຈໃນອາບັດ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອັນໜຶ່ງ ໃນກໍລະນີນີ້ ພິກຂຸມີຄວາມບໍ່ແນ່ໃຈໃນອາບັດ ເມື່ອກຳລັງຍົກປາ
ຕິໂມກຂຶ້ນສະແດງ ພິກຂຸນັ້ນ ເພິ່ງບອກພິກຂຸໃກ້ຄຽງແນວນີ້ວ່າ ເຮົາມີຄວາມບໍ່ແນ່ໃຈໃນອາບັດມີ

ຊື່ນີ້ ເຮົາເມື່ອໝົດຄວາມບໍ່ແນ່ໃຈຈັກເຮັດຄືນອາບັດນັ້ນແລ້ວລົງອຸໂປສິດ ຟັງປາຕິໂມກ ແຕ່ບໍ່ເຮັດ
ອັນຕະລາຍຕໍ່ອຸໂປສິດ ຍ້ອນຂໍ້ນັ້ນເປັນປັດໄຈ

໙໔. ສະພາຄາບັດຕິປະຕິກຳມະວິທີ

ວ່າດ້ວຍວິທີແກ້ໄຂສະພາຄາບັດ

ເລື່ອງສົງທັງໝົດຕ້ອງສະພາຄາບັດ

[໑໗໑] ສະໄໝນັ້ນ ໃນອາວາດແຫ່ງໜຶ່ງ ໃນວັນອຸໂປສິດນັ້ນ ສົງທັງໝົດຕ້ອງສະພາຄາ
ບັດ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ປຶກສາກັນດັ່ງນີ້ວ່າ “ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຊົງບັນຍັດໄວ້ວ່າ ພິກຂຸບໍ່ເພິ່ງ
ສະແດງສະພາຄາບັດ ບໍ່ເພິ່ງຮັບການສະແດງສະພາຄາບັດ ກໍສົງທັງໝົດນີ້ຕ້ອງສະພາຄາບັດ
ແລ້ວ ພວກເຮົາຈະເພິ່ງປະຕິບັດແນວໃດນີ້” ຈຶ່ງນຳເລື່ອງນີ້ໄປຂາບທູນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າໃຫ້
ຊົງຊາບ

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຮັບສັ່ງວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ກໍໃນກໍລະນີນີ້ ໃນອາວາດແຫ່ງໜຶ່ງ
ໃນວັນອຸໂປສິດນັ້ນ ສົງທັງໝົດຕ້ອງສະພາຄາບັດ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ເພິ່ງສົງພິກຂຸອົງໜຶ່ງໄປສູ່
ອາວາດໃກ້ຄຽງພໍຈະກັບມາທັນໃນວັນນັ້ນ ດ້ວຍສັ່ງວ່າ ທ່ານ ທ່ານຈົ່ງໄປເຮັດຄືນອາບັດນັ້ນມາ
ເທິນ ພວກເຮົາຈັກເຮັດຄືນອາບັດໃນສຳນັກຂອງທ່ານ” ຖ້າໄດ້ແນວນີ້ ນັ້ນເປັນການດີ ຖ້າບໍ່ໄດ້
ພິກຂຸຜູ້ສະຫຼາດ ຜູ້ສາມາດເພິ່ງປະກາດໃຫ້ສົງຮູ້ດ້ວຍຍັດຕິກຳມະວາຈາວ່າ

ຍັດຕິກຳມະວາຈາ

ທ່ານຜູ້ຈະເລີນ ຂໍສົງຈົ່ງຟັງຂ້າພະເຈົ້າ ສົງທັງໝົດນີ້ຕ້ອງສະພາຄາບັດແລ້ວ ເມື່ອພົບ
ພິກຂຸອົງອື່ນຜູ້ບໍລິສຸດບໍ່ມີອາບັດ ກໍຈັກເຮັດຄືນອາບັດນັ້ນໃນສຳນັກຂອງພິກຂຸອົງນັ້ນດັ່ງນີ້ ແລ້ວ
ລົງອຸໂປສິດ ຍົກພຣະປາຕິໂມກຂຶ້ນສະແດງ ແຕ່ຕ້ອງບໍ່ເຮັດອັນຕະລາຍຕໍ່ອຸໂປສິດ ຍ້ອນຂໍ້ນັ້ນ
ເປັນປັດໄຈ

ສົງທັງໝົດບໍ່ແນ່ໃຈໃນສະພາຄາບັດ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອັນໜຶ່ງ ໃນກໍລະນີນີ້ ໃນອາວາດແຫ່ງໜຶ່ງ ໃນວັນອຸໂປສິດນັ້ນ ສົງທັງ
ໝົດບໍ່ແນ່ໃຈໃນສະພາຄາບັດ ພິກຂຸຜູ້ສະຫຼາດ ຜູ້ສາມາດເພິ່ງປະກາດໃຫ້ສົງຮູ້ດ້ວຍຍັດຕິກຳມະ
ວາຈາວ່າ

ຍັດຕິກຳມະວາຈາ

ທ່ານຜູ້ຈະເລີນ ຂໍສົງຈົ່ງຟັງຂ້າພະເຈົ້າ ສົງທັງໝົດນີ້ມີຄວາມບໍ່ແນ່ໃຈໃນສະພາຄາບັດ ເມື່ອໝົດຄວາມບໍ່ແນ່ໃຈ ກໍຈັກເຮັດຄືນອາບັດນັ້ນ ດັ່ງນີ້ ແລ້ວລົງອຸໂປສົດ ຍົກພຣະປາຕິໂມກ ຂຶ້ນສະແດງ ແຕ່ຕ້ອງບໍ່ເຮັດອັນຕະລາຍຕໍ່ອຸໂປສົດ ຍ້ອນຂໍ້ນັ້ນ ເປັນປັດໄຈ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອັນໜຶ່ງ ໃນກໍລະນີນີ້ ສົງເຂົ້າຈຳພັນສາໃນອາວາດແຫ່ງໜຶ່ງຕ້ອງສະພາ ຄາບັດ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ເພິ່ງສົງພິກຂຸອົງໜຶ່ງໄປສູ່ອາວາດໃກ້ຄຽງພໍຈະກັບມາທັນໃນວັນນັ້ນ ດ້ວຍ ສັ່ງວ່າ ທ່ານ ທ່ານຈົ່ງໄປເຮັດຄືນອາບັດນັ້ນມາເທິນ ພວກເຮົາຈັກເຮັດຄືນອາບັດນັ້ນໃນສຳນັກ ຂອງທ່ານ ຖ້າໄດ້ແນວນີ້ ນັ້ນເປັນການດີ ຖ້າບໍ່ໄດ້ ເພິ່ງສົງພິກຂຸອົງໜຶ່ງ ໄປພາຍໃນເວລາ ກ ວັນ ດ້ວຍສັ່ງວ່າ ທ່ານ ທ່ານຈົ່ງໄປເຮັດຄືນອາບັດນັ້ນມາເທິນ ພວກເຮົາ ຈັກເຮັດຄືນ ອາບັດນັ້ນ ໃນສຳນັກຂອງທ່ານ”

ເລື່ອງບໍ່ຮູ້ຈັກຊີ້ແລະໂຄດອາບັດ

ສະໄໝນັ້ນ ໃນອາວາດແຫ່ງໜຶ່ງ ສົງທັງໝົດຕ້ອງສະພາຄາບັດ ສົງໝູ່ນັ້ນບໍ່ຮູ້ຈັກຊີ້ແລະ ໂຄດຂອງອາບັດນັ້ນ ພິກຂຸອົງອື່ນເປັນພະຫຼຸສູດ ຊຳນານປະຣິຍັດ ຊົງທຳ ຊົງວິໄນ ຊົງມາຕິກາ ເປັນບັນດິດ ສະຫຼາດ ມີປັນຍາ ມີຄວາມລະອາຍ ມີຄວາມຣະມັດລະວັງ ໃຝ່ການສຶກສາ ມາໃນ ອາວາດນັ້ນ ພິກຂຸອົງໜຶ່ງ ເຂົ້າໄປຫາພິກຂຸພະຫຼຸສູດອົງນັ້ນຮຽນຖາມວ່າ “ພິກຂຸອົງໃດເຮັດແນວນີ້ ແລະແນວນີ້ ພິກຂຸອົງນັ້ນ ຕ້ອງອາບັດຊີ້ຫຍັງ ຂ້ານ້ອຍ”

ພິກຂຸພະຫຼຸສູດຕອບວ່າ “ທ່ານ ພິກຂຸອົງໃດເຮັດແນວນີ້ ແລະແນວນີ້ ພິກຂຸອົງນັ້ນຕ້ອງ ອາບັດຊີ້ນີ້ ທ່ານຕ້ອງອາບັດຊີ້ນີ້ແລ້ວ ຈົ່ງເຮັດຄືນອາບັດນັ້ນສາ”

ພິກຂຸນັ້ນ ກ່າວແນວນີ້ວ່າ “ບໍ່ແມ່ນແຕ່ເຮົາອົງດຽວເທົ່ານັ້ນທີ່ຕ້ອງອາບັດນີ້ ຂ້ານ້ອຍ ສົງ ໝູ່ນີ້ທັງໝົດຕ້ອງອາບັດນີ້”

ພິກຂຸພະຫຼຸສູດນັ້ນກ່າວແນວນີ້ວ່າ “ທ່ານ ພິກຂຸອົງອື່ນຕ້ອງອາບັດກໍຕາມ ບໍ່ຕ້ອງອາບັດກໍ ຕາມ ຈະຊ່ອຍອັນໃດທ່ານໄດ້ ທ່ານຈົ່ງອອກຈາກອາບັດຂອງຕົນເທິນ”

ຕໍ່ມາ ພິກຂຸນັ້ນກໍໄດ້ເຮັດຄືນອາບັດນັ້ນຕາມຄຳຂອງພິກຂຸພະຫຼຸສູດອົງນັ້ນ ແລ້ວເຂົ້າໄປ ຫາພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ຮຽນຊີ້ແຈ້ງວ່າ “ທ່ານທັງຫຼາຍ ຮູ້ມາວ່າ ພິກຂຸອົງໃດເຮັດແນວນີ້ ແລະແນວນີ້ ພິກຂຸອົງນັ້ນ ຕ້ອງອາບັດຊີ້ນີ້ ທ່ານທັງຫຼາຍຕ້ອງອາບັດຊີ້ນີ້ແລ້ວ ຈົ່ງເຮັດຄືນອາບັດນັ້ນສາ”

ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ບໍ່ປາຖະໜາຈະເຮັດຄືນອາບັດນັ້ນຕາມຄຳຂອງພິກຂຸອົງນັ້ນ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຈົ່ງນຳເລື່ອງນີ້ໄປຂາບທູນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າໃຫ້ຊົງຊາບ

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຮັບສັ່ງວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ໃນກໍລະນີນີ້ ໃນອາວາດແຫ່ງໜຶ່ງ ສິ່ງ ທັງໝົດຕ້ອງສະພາຄາບັດ ສິ່ງໝູ່ນັ້ນ ບໍ່ຮູ້ຈັກຊື່ແລະໂຄດຂອງອາບັດນັ້ນ ພິກຂຸອົງອື່ນເປັນພະຫຼ ສູດ ຊຳນານໃນປະຣິຍັດ ຊົງທຳ ຊົງວິໄນ ຊົງມາຕິກາ ເປັນບັນດິດ ສະຫຼາດ ມີປັນຍາ ມີຄວາມ ລະອາຍ ມີຄວາມລະມັດລະວັງ ໃຝ່ການສຶກສາ ມາໃນອາວາດນັ້ນ

ພິກຂຸອົງໜຶ່ງ ເຂົ້າໄປຫາພິກຂຸພະຫຼສູດອົງນັ້ນຮຽນຖາມວ່າ ພິກຂຸອົງໃດເຮັດແນວນີ້ແລະ ແນວນີ້ ພິກຂຸອົງນັ້ນຕ້ອງອາບັດຊື່ຫຍັງ ຂ້ານ້ອຍ”

ພິກຂຸພະຫຼສູດກ່າວແນວນີ້ວ່າ “ທ່ານ ພິກຂຸອົງໃດເຮັດແນວນີ້ແລະແນວນີ້ ພິກຂຸອົງນັ້ນ ຕ້ອງອາບັດຊື່ນີ້ ທ່ານຕ້ອງອາບັດຊື່ນີ້ແລ້ວ ຈົ່ງເຮັດຄືນອາບັດນັ້ນສາ”

ພິກຂຸນັ້ນກ່າວແນວນີ້ວ່າ “ບໍ່ແມ່ນແຕ່ເຮົາອົງດຽວເທົ່ານັ້ນທີ່ຕ້ອງອາບັດນີ້ ຂ້ານ້ອຍ ສົງ ຄະນະນີ້ ທັງໝົດຕ້ອງອາບັດນີ້”

ພິກຂຸພະຫຼສູດນັ້ນ ກ່າວແນວນີ້ວ່າ “ທ່ານ ພິກຂຸອົງອື່ນຕ້ອງອາບັດກໍຕາມ ບໍ່ຕ້ອງອາບັດ ກໍຕາມ ຈະຊ່ອຍອັນໃດທ່ານໄດ້ ທ່ານຈົ່ງອອກຈາກອາບັດຂອງຕົນເທີ້ນ”

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຖ້າພິກຂຸອົງນັ້ນໄດ້ເຮັດຄືນອາບັດນັ້ນຕາມຄຳຂອງພິກຂຸພະຫຼສູດອົງນັ້ນ ແລ້ວເຂົ້າໄປຫາພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນຮຽນຊື່ແຈ້ງວ່າ “ທ່ານທັງຫຼາຍ ຮູ້ມາວ່າ ພິກຂຸອົງໃດເຮັດແນວນີ້ ແລະແນວນີ້ ພິກຂຸອົງນັ້ນຕ້ອງອາບັດຊື່ນີ້ ທ່ານທັງຫຼາຍ ຕ້ອງອາບັດຊື່ນີ້ແລ້ວ ຈົ່ງເຮັດຄືນອາບັດ ນັ້ນສາ”

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຖ້າພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ຈະເພິ່ງເຮັດຄືນອາບັດນັ້ນຕາມຄຳຂອງພິກຂຸອົງນັ້ນ ແນວນີ້ ນັ້ນເປັນການດີ ຖ້າບໍ່ເຮັດຄືນ ພິກຂຸອົງນັ້ນ ບໍ່ເພິ່ງວ່າກ່າວພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ຜູ້ບໍ່ປາຖະໜາ ຈະເຮັດຄືນ

ໂຈທະນາວັດຖຸພານະວານ ຈົບ

໙໕. ອະນາປັດຕິປັນນະຣະສະກະ

ວ່າດ້ວຍການລົງອຸໂປສົດໂດຍບໍ່ຕ້ອງອາບັດ ໑໕ ກໍລະນີ

[໑໗໒] ສະໄໝນັ້ນ ໃນອາວາດແຫ່ງໜຶ່ງ ໃນວັນອຸໂປສົດນັ້ນ ມີພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດຫຼາຍ ອົງ ແຕ່ປະຊຸມກັນ ໔ ອົງແດ່ ເກີນກວ່າແດ່ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນບໍ່ຮູ້ວ່າ “ຍັງມີພິກຂຸ ທີ່ຢູ່ໃນອາວາດ ພວກອື່ນທີ່ບໍ່ໄດ້ມາມີຢູ່”

ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ມີຄວາມສຳຄັນວ່າເປັນທຳ ເປັນວິໄນ ຍັງແບ່ງພວກກັນຢູ່ ແຕ່ສຳຄັນ ວ່າ ເປັນຜູ້ພ້ອມພຽງ ໄດ້ລົງອຸໂປສົດ ຍົກປາຕິໂມກຂຶ້ນສະແດງ ເມື່ອພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ກຳລັງຍົກປາຕິໂມກຂຶ້ນສະແດງ ຂະນະນັ້ນ ພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດພວກອື່ນມາເຖິງ ມີຈຳນວນຫຼາຍກວ່າ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ຈຶ່ງນຳເລື່ອງນີ້ໄປຂາບທູນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າໃຫ້ຊົງຊາບ

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຮັບສັ່ງວ່າ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ກໍໃນກໍລະນີນີ້ ໃນອາວາດແຫ່ງໜຶ່ງ ໃນວັນອຸໂປສົດນັ້ນ ມີພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດຫຼາຍອົງ ແຕ່ປະຊຸມກັນ ໔ ອົງແດ່ ເກີນກວ່າແດ່ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນບໍ່ຮູ້ວ່າ “ຍັງມີພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດພວກອື່ນທີ່ບໍ່ໄດ້ມາມີຢູ່”

ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ມີຄວາມສຳຄັນວ່າເປັນທຳ ເປັນວິໄນ ຍັງແບ່ງພວກກັນຢູ່ ແຕ່ສຳຄັນ ວ່າ ເປັນຜູ້ພ້ອມພຽງ ລົງອຸໂປສົດ ຍົກປາຕິໂມກຂຶ້ນສະແດງ ເມື່ອພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ກຳລັງຍົກປາຕິໂມກຂຶ້ນສະແດງ ຂະນະນັ້ນ ພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດພວກອື່ນມາເຖິງ ມີຈຳນວນຫຼາຍກວ່າ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ເພິ່ງຍົກປາຕິໂມກຂຶ້ນສະແດງໃໝ່ ພວກພິກຂຸຜູ້ຍົກຂຶ້ນສະແດງ ບໍ່ຕ້ອງອາບັດ (໑)

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອັນໜຶ່ງ ໃນກໍລະນີນີ້ ໃນອາວາດແຫ່ງໜຶ່ງ ໃນວັນອຸໂປສົດນັ້ນ ມີພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດຫຼາຍອົງ ແຕ່ປະຊຸມກັນ ໔ ອົງແດ່ ເກີນກວ່າແດ່ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນບໍ່ຮູ້ວ່າ “ຍັງມີພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດພວກອື່ນທີ່ບໍ່ໄດ້ມາມີຢູ່”

ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ມີຄວາມສຳຄັນວ່າເປັນທຳ ເປັນວິໄນ ຍັງແບ່ງພວກກັນຢູ່ ແຕ່ສຳຄັນ ວ່າ ເປັນຜູ້ພ້ອມພຽງລົງອຸໂປສົດ ຍົກປາຕິໂມກຂຶ້ນສະແດງ ເມື່ອພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນກຳລັງຍົກປາຕິໂມກຂຶ້ນສະແດງ ຂະນະນັ້ນ ພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດພວກອື່ນມາເຖິງ ມີຈຳນວນເທົ່າກັນ ປາຕິໂມກທີ່ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນຍົກຂຶ້ນສະແດງແລ້ວ ເປັນອັນຍົກຂຶ້ນສະແດງດີແລ້ວ ພວກພິກຂຸຜູ້ມາພາຍຫຼັງເພິ່ງຟັງອຸດເທດທີ່ເຫຼືອ ພວກພິກຂຸຜູ້ຍົກຂຶ້ນສະແດງ ບໍ່ຕ້ອງອາບັດ (໒)

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອັນໜຶ່ງ ໃນກໍລະນີນີ້ ໃນອາວາດແຫ່ງໜຶ່ງ ໃນວັນອຸໂປສົດນັ້ນ ມີພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດຫຼາຍອົງ ແຕ່ປະຊຸມກັນ ໔ ອົງແດ່ ເກີນກວ່າແດ່ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນບໍ່ຮູ້ວ່າ “ຍັງມີພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດພວກອື່ນທີ່ບໍ່ໄດ້ມາມີຢູ່”

ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ມີຄວາມສຳຄັນວ່າເປັນທຳ ເປັນວິໄນ ຍັງແບ່ງພວກກັນຢູ່ ແຕ່ສຳຄັນ ວ່າ ເປັນຜູ້ພ້ອມພຽງລົງອຸໂປສົດ ຍົກປາຕິໂມກຂຶ້ນສະແດງ ເມື່ອພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ກຳລັງຍົກປາຕິໂມກຂຶ້ນສະແດງ ຂະນະນັ້ນ ພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດພວກອື່ນມາເຖິງ ມີຈຳນວນໜ້ອຍກວ່າ ປາຕິໂມກທີ່ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ຍົກຂຶ້ນສະແດງແລ້ວ ເປັນອັນຍົກຂຶ້ນສະແດງດີແລ້ວ ພວກພິກຂຸຜູ້ມາພາຍຫຼັງເພິ່ງຟັງອຸດເທດທີ່ເຫຼືອ ພວກພິກຂຸຜູ້ຍົກຂຶ້ນສະແດງ ບໍ່ຕ້ອງອາບັດ (໓)

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອັນໜຶ່ງ ໃນກໍລະນີນີ້ ໃນອາວາດແຫ່ງໜຶ່ງ ໃນວັນອຸໂປສົດນັ້ນ ມີພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດຫຼາຍອົງ ແຕ່ປະຊຸມກັນ ໔ ອົງແດ່ ເກີນກວ່າແດ່ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນບໍ່ຮູ້ວ່າ “ຍັງມີພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດພວກອື່ນທີ່ບໍ່ໄດ້ມາມີຢູ່”

ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ມີຄວາມສໍາຄັນວ່າເປັນທໍາ ເປັນວິໄນ ຍັງແບ່ງພວກກັນຢູ່ ແຕ່ສໍາຄັນ ວ່າເປັນຜູ້ພ້ອມພຽງ ລົງອຸໂປສົດ ຍົກປາຕິໂມກຂຶ້ນສະແດງ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ຍົກປາຕິໂມກຂຶ້ນສະແດງຈົບ ຂະນະນັ້ນ ພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດພວກອື່ນມາເຖິງ ມີຈຳນວນຫຼາຍກວ່າ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ເພິ່ງຍົກປາຕິໂມກຂຶ້ນສະແດງໃໝ່ ພວກພິກຂຸຜູ້ຍົກຂຶ້ນສະແດງ ບໍ່ຕ້ອງອາບັດ (໔)

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອັນໜຶ່ງ ໃນກໍລະນີນີ້ ໃນອາວາດແຫ່ງໜຶ່ງ ໃນວັນອຸໂປສົດນັ້ນ ມີພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດຫຼາຍອົງ ແຕ່ປະຊຸມກັນ ໔ ອົງແດ່ ເກີນກວ່າແດ່ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນບໍ່ຮູ້ວ່າ “ຍັງມີພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດພວກອື່ນທີ່ບໍ່ໄດ້ມາມີຢູ່”

ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ມີຄວາມສໍາຄັນວ່າເປັນທໍາ ເປັນວິໄນ ຍັງແບ່ງພວກກັນຢູ່ ແຕ່ສໍາຄັນ ວ່າເປັນຜູ້ພ້ອມພຽງ ລົງອຸໂປສົດ ຍົກປາຕິໂມກຂຶ້ນສະແດງ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນຍົກປາຕິໂມກຂຶ້ນສະແດງຈົບ ຂະນະນັ້ນ ພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດພວກອື່ນມາເຖິງ ມີຈຳນວນເທົ່າກັນ ປາຕິໂມກທີ່ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນຍົກຂຶ້ນສະແດງແລ້ວ ເປັນອັນຍົກຂຶ້ນສະແດງດີແລ້ວ ພວກພິກຂຸຜູ້ມາພາຍຫຼັງເພິ່ງບອກປາຣີສຸດທິໃນສຳນັກຂອງພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ພວກພິກຂຸຜູ້ຍົກຂຶ້ນສະແດງບໍ່ຕ້ອງອາບັດ (໕)

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອັນໜຶ່ງ ໃນກໍລະນີນີ້ ໃນອາວາດແຫ່ງໜຶ່ງ ໃນວັນອຸໂປສົດນັ້ນ ມີພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດຫຼາຍອົງ ແຕ່ປະຊຸມກັນ ໔ ອົງແດ່ ເກີນກວ່າແດ່ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນບໍ່ຮູ້ວ່າ “ຍັງມີພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດພວກອື່ນທີ່ບໍ່ໄດ້ມາມີຢູ່”

ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ມີຄວາມສໍາຄັນວ່າເປັນທໍາ ເປັນວິໄນ ຍັງແບ່ງພວກກັນຢູ່ ແຕ່ສໍາຄັນ ວ່າເປັນຜູ້ພ້ອມພຽງ ລົງອຸໂປສົດ ຍົກປາຕິໂມກຂຶ້ນສະແດງ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ຍົກປາຕິໂມກຂຶ້ນສະແດງຈົບ ຂະນະນັ້ນ ພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດພວກອື່ນມາເຖິງ ມີຈຳນວນໜ້ອຍກວ່າ ປາຕິໂມກທີ່ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ຍົກຂຶ້ນສະແດງແລ້ວ ເປັນອັນຍົກຂຶ້ນສະແດງດີແລ້ວ ພວກພິກຂຸຜູ້ມາພາຍຫຼັງເພິ່ງບອກປາຣີສຸດທິໃນສຳນັກຂອງພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ພວກພິກຂຸຜູ້ຍົກຂຶ້ນສະແດງບໍ່ຕ້ອງອາບັດ (໖)

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອັນໜຶ່ງ ໃນກໍລະນີນີ້ ໃນອາວາດແຫ່ງໜຶ່ງ ໃນວັນອຸໂປສົດນັ້ນ ມີພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດຫຼາຍອົງ ແຕ່ປະຊຸມກັນ ໔ ອົງແດ່ ເກີນກວ່າແດ່ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນບໍ່ຮູ້ວ່າ “ຍັງມີພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດພວກອື່ນທີ່ບໍ່ໄດ້ມາມີຢູ່”

ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ມີຄວາມສໍາຄັນວ່າເປັນທໍາ ເປັນວິໄນ ຍັງແບ່ງພວກກັນຢູ່ ແຕ່ສໍາຄັນ ວ່າ

ເປັນຜູ້ພ້ອມພຽງ ລົງອຸໂປສົດ ຍົກປາຕິໂມກຂຶ້ນສະແດງ ພໍພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ຍົກປາຕິໂມກຂຶ້ນ ສະແດງຈົບ ບໍລິສັດຍັງບໍ່ທັນລຸກຂຶ້ນ ຂະນະນັ້ນ ພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດພວກອື່ນ ມາເຖິງ ມີ ຈຳນວນຫຼາຍກວ່າ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນເພິ່ງຍົກປາຕິໂມກຂຶ້ນສະແດງໃໝ່ ພວກພິກຂຸຜູ້ຍົກຂຶ້ນສະແດງ ບໍ່ຕ້ອງອາບັດ (ກ)

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອັນໜຶ່ງ ໃນກໍລະນີນີ້ ໃນອາວາດແຫ່ງໜຶ່ງ ໃນວັນອຸໂປສົດນັ້ນ ມີພິກຂຸທີ່ ຢູ່ໃນອາວາດຫຼາຍອົງ ແຕ່ປະຊຸມກັນ ໔ ອົງແດ່ ເກີນກວ່າແດ່ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນບໍ່ຮູ້ວ່າ “ຍັງມີພິກຂຸທີ່ ຢູ່ໃນອາວາດພວກອື່ນທີ່ບໍ່ໄດ້ມາມີຢູ່”

ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນມີຄວາມສຳຄັນວ່າເປັນທຳ ເປັນວິໄນ ຍັງແບ່ງພວກກັນຢູ່ ແຕ່ສຳຄັນ ວ່າ ເປັນຜູ້ພ້ອມພຽງ ລົງອຸໂປສົດ ຍົກປາຕິໂມກຂຶ້ນສະແດງ ພໍພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ຍົກປາຕິໂມກຂຶ້ນ ສະແດງຈົບ ບໍລິສັດຍັງບໍ່ທັນລຸກຂຶ້ນ ຂະນະນັ້ນ ພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດພວກອື່ນມາເຖິງ ມີຈຳນວນ ເທົ່າກັນ ປາຕິໂມກທີ່ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ຍົກຂຶ້ນສະແດງແລ້ວ ເປັນອັນຍົກຂຶ້ນສະແດງດີແລ້ວ ພວກ ພິກຂຸຜູ້ມາພາຍຫຼັງເພິ່ງບອກປານີສຸດທິໃນສຳນັກຂອງພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ພວກພິກຂຸຜູ້ຍົກຂຶ້ນສະແດງ ບໍ່ຕ້ອງອາບັດ (ກຸ)

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອັນໜຶ່ງ ໃນກໍລະນີນີ້ ໃນອາວາດແຫ່ງໜຶ່ງ ໃນວັນອຸໂປສົດນັ້ນ ມີພິກຂຸທີ່ ຢູ່ໃນອາວາດຫຼາຍອົງ ແຕ່ປະຊຸມກັນ ໔ ອົງແດ່ ເກີນກວ່າແດ່ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນບໍ່ຮູ້ວ່າ “ຍັງມີພິກຂຸທີ່ ຢູ່ໃນອາວາດພວກອື່ນທີ່ບໍ່ໄດ້ມາມີຢູ່”

ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ມີຄວາມສຳຄັນວ່າເປັນທຳ ເປັນວິໄນ ຍັງແບ່ງພວກກັນຢູ່ ແຕ່ສຳຄັນວ່າ ເປັນຜູ້ພ້ອມພຽງ ລົງອຸໂປສົດ ຍົກປາຕິໂມກຂຶ້ນສະແດງ ພໍພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ຍົກປາຕິໂມກຂຶ້ນ ສະແດງຈົບ ບໍລິສັດຍັງບໍ່ທັນລຸກຂຶ້ນ ຂະນະນັ້ນ ພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດພວກອື່ນ ມາເຖິງມີຈຳນວນ ໜ້ອຍກວ່າ ປາຕິໂມກທີ່ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນຍົກຂຶ້ນສະແດງແລ້ວ ເປັນອັນຍົກຂຶ້ນສະແດງດີແລ້ວ ພວກ ພິກຂຸຜູ້ມາພາຍຫຼັງ ເພິ່ງບອກປານີສຸດທິໃນສຳນັກຂອງພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ພວກພິກຂຸຜູ້ຍົກຂຶ້ນສະແດງ ບໍ່ຕ້ອງອາບັດ (ກ໑)

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອັນໜຶ່ງ ໃນກໍລະນີນີ້ ໃນອາວາດແຫ່ງໜຶ່ງ ໃນວັນອຸໂປສົດນັ້ນ ມີພິກຂຸທີ່ ຢູ່ໃນອາວາດຫຼາຍອົງ ແຕ່ປະຊຸມກັນ ໔ ອົງແດ່ ເກີນກວ່າແດ່ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນບໍ່ຮູ້ວ່າ “ຍັງມີພິກຂຸທີ່ ຢູ່ໃນອາວາດພວກອື່ນທີ່ບໍ່ໄດ້ມາມີຢູ່”

ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ມີຄວາມສຳຄັນວ່າເປັນທຳ ເປັນວິໄນ ຍັງແບ່ງພວກກັນຢູ່ ແຕ່ສຳຄັນ ວ່າ ເປັນຜູ້ພ້ອມພຽງ ລົງອຸໂປສົດ ຍົກປາຕິໂມກຂຶ້ນສະແດງ ພໍພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ຍົກປາຕິໂມກຂຶ້ນ ສະແດງຈົບ ບໍລິສັດລຸກຂຶ້ນບາງສ່ວນ ຂະນະນັ້ນ ພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດພວກອື່ນມາເຖິງ ມີຈຳ

ນວນຫຼາຍກວ່າ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ເພິ່ງຍົກປາຕິໂມກຂຶ້ນສະແດງໃໝ່ ພວກພິກຂຸຜູ້ຍົກຂຶ້ນສະແດງ ບໍ່ຕ້ອງອາບັດ (໑໐)

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອັນໜຶ່ງ ໃນກໍລະນີນີ້ ໃນອາວາດແຫ່ງໜຶ່ງ ໃນວັນອຸໂປສົດນັ້ນ ມີພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດຫຼາຍອົງ ແຕ່ປະຊຸມກັນ ໔ ອົງແດ່ ເກີນກວ່າແດ່ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນບໍ່ຮູ້ວ່າ “ຍັງມີພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດພວກອື່ນທີ່ບໍ່ໄດ້ມາມີຢູ່”

ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ມີຄວາມສຳຄັນວ່າເປັນທຳ ເປັນວິໄນ ຍັງແບ່ງພວກກັນຢູ່ ແຕ່ສຳຄັນ ວ່າເປັນຜູ້ພ້ອມພຽງ ລົງອຸໂປສົດ ຍົກປາຕິໂມກຂຶ້ນສະແດງ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ຍົກປາຕິໂມກຂຶ້ນສະແດງຈົບ ບໍລິສັດລຸກຂຶ້ນແຕ່ບາງສ່ວນ ຂະນະນັ້ນ ພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດພວກອື່ນມາເຖິງ ມີຈຳນວນເທົ່າກັນ ປາຕິໂມກທີ່ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນຍົກຂຶ້ນສະແດງແລ້ວ ເປັນອັນຍົກຂຶ້ນສະແດງດີແລ້ວ ພວກພິກຂຸຜູ້ມາພາຍຫຼັງ ເພິ່ງບອກປານິສຸດທິໃນສຳນັກຂອງພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ພວກພິກຂຸຜູ້ຍົກຂຶ້ນສະແດງບໍ່ຕ້ອງອາບັດ (໑໑)

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອັນໜຶ່ງ ໃນກໍລະນີນີ້ ໃນອາວາດແຫ່ງໜຶ່ງ ໃນວັນອຸໂປສົດນັ້ນ ມີພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດຫຼາຍອົງ ແຕ່ປະຊຸມກັນ ໔ ອົງແດ່ ເກີນກວ່າແດ່ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນບໍ່ຮູ້ວ່າ “ຍັງມີພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດພວກອື່ນທີ່ບໍ່ໄດ້ມາມີຢູ່”

ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ມີຄວາມສຳຄັນວ່າເປັນທຳ ເປັນວິໄນ ຍັງແບ່ງພວກກັນຢູ່ ແຕ່ສຳຄັນ ວ່າເປັນຜູ້ພ້ອມພຽງ ລົງອຸໂປສົດ ຍົກປາຕິໂມກຂຶ້ນສະແດງ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ຍົກປາຕິໂມກຂຶ້ນສະແດງຈົບ ບໍລິສັດລຸກຂຶ້ນແຕ່ບາງສ່ວນ ຂະນະນັ້ນ ພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດພວກອື່ນມາເຖິງ ມີຈຳນວນໜ້ອຍກວ່າ ປາຕິໂມກທີ່ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນຍົກຂຶ້ນສະແດງແລ້ວ ເປັນອັນຍົກຂຶ້ນສະແດງດີແລ້ວ ພວກພິກຂຸຜູ້ມາພາຍຫຼັງ ເພິ່ງບອກປານິສຸດທິໃນສຳນັກຂອງພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ພວກພິກຂຸຜູ້ຍົກຂຶ້ນສະແດງບໍ່ຕ້ອງອາບັດ (໑໒)

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອັນໜຶ່ງ ໃນກໍລະນີນີ້ ໃນອາວາດແຫ່ງໜຶ່ງ ໃນວັນອຸໂປສົດນັ້ນ ມີພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດຫຼາຍອົງ ແຕ່ປະຊຸມກັນ ໔ ອົງແດ່ ເກີນກວ່າແດ່ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນບໍ່ຮູ້ວ່າ “ຍັງມີພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດພວກອື່ນທີ່ບໍ່ໄດ້ມາມີຢູ່”

ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ມີຄວາມສຳຄັນວ່າເປັນທຳ ເປັນວິໄນ ຍັງແບ່ງພວກກັນຢູ່ ແຕ່ສຳຄັນ ວ່າເປັນຜູ້ພ້ອມພຽງ ລົງອຸໂປສົດ ຍົກປາຕິໂມກຂຶ້ນສະແດງ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ຍົກປາຕິໂມກຂຶ້ນສະແດງຈົບ ບໍລິສັດລຸກຂຶ້ນທັງໝົດ ຂະນະນັ້ນ ພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດພວກອື່ນ ມາເຖິງ ມີຈຳນວນຫຼາຍກວ່າ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນເພິ່ງຍົກປາຕິໂມກຂຶ້ນສະແດງໃໝ່ ພວກພິກຂຸຜູ້ຍົກຂຶ້ນສະແດງ ບໍ່ຕ້ອງອາບັດ (໑໓)

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອັນໜຶ່ງ ໃນກໍລະນີນີ້ ໃນອາວາດແຫ່ງໜຶ່ງ ໃນວັນອຸໂປສົດນັ້ນ ມີພິກຂຸທີ່ ຢູ່ໃນອາວາດຫຼາຍອົງ ແຕ່ປະຊຸມກັນ ໔ ອົງແດ່ ເກີນກວ່າແດ່ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນບໍ່ຮູ້ວ່າ “ຍັງມີພິກຂຸທີ່ ຢູ່ໃນອາວາດພວກອື່ນທີ່ບໍ່ໄດ້ມາມີຢູ່”

ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ມີຄວາມສໍາຄັນວ່າເປັນທໍາ ເປັນວິໄນ ຍັງແບ່ງພວກກັນຢູ່ ແຕ່ສໍາຄັນວ່າ ເປັນຜູ້ພ້ອມພຽງ ລົງອຸໂປສົດ ຍົກປາຕິໂມກຂຶ້ນສະແດງ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ຍົກປາຕິໂມກຂຶ້ນ ສະແດງຈົບ ບໍລິສັດລຸກຂຶ້ນທັງໝົດ ຂະນະນັ້ນ ພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດພວກອື່ນ ມາເຖິງ ມີຈຳນວນ ເທົ່າກັນ ປາຕິໂມກທີ່ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ຍົກຂຶ້ນສະແດງແລ້ວ ເປັນອັນຍົກຂຶ້ນສະແດງດີແລ້ວ ພວກ ພິກຂຸຜູ້ມາພາຍຫຼັງ ເພິ່ງບອກປາຕິສຸດທິໃນສຳນັກຂອງພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ພວກພິກຂຸຜູ້ຍົກຂຶ້ນສະແດງ ບໍ່ຕ້ອງອາບັດ (໑໔)

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອັນໜຶ່ງ ໃນກໍລະນີນີ້ ໃນອາວາດແຫ່ງໜຶ່ງ ໃນວັນອຸໂປສົດນັ້ນ ມີພິກຂຸທີ່ ຢູ່ໃນອາວາດຫຼາຍອົງ ແຕ່ປະຊຸມກັນ ໔ ອົງແດ່ ເກີນກວ່າແດ່ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນບໍ່ຮູ້ວ່າ “ຍັງມີພິກຂຸທີ່ ຢູ່ໃນອາວາດພວກອື່ນທີ່ບໍ່ໄດ້ມາມີຢູ່”

ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ມີຄວາມສໍາຄັນວ່າເປັນທໍາ ເປັນວິໄນ ຍັງແບ່ງພວກກັນຢູ່ ແຕ່ສໍາຄັນ ວ່າ ເປັນຜູ້ພ້ອມພຽງ ລົງອຸໂປສົດ ຍົກປາຕິໂມກຂຶ້ນສະແດງ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ຍົກປາຕິໂມກຂຶ້ນ ສະແດງຈົບ ບໍລິສັດລຸກຂຶ້ນທັງໝົດ ຂະນະນັ້ນ ພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດພວກອື່ນ ມາເຖິງ ມີຈຳນວນ ໜ້ອຍກວ່າ ປາຕິໂມກທີ່ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ຍົກຂຶ້ນສະແດງແລ້ວ ເປັນອັນຍົກຂຶ້ນສະແດງດີແລ້ວພວກ ພິກຂຸຜູ້ມາພາຍຫຼັງ ເພິ່ງບອກປາຕິສຸດທິໃນສຳນັກຂອງພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ພວກພິກຂຸຜູ້ຍົກຂຶ້ນສະແດງ ບໍ່ຕ້ອງອາບັດ (໑໕)

ອະນາປັດຕິປັນນະຣະສະກະ ຈົບ

໙໖. ວັກຄາວັກຄະສັນຍິປັນນະຣະສະກະ

ວ່າດ້ວຍແບ່ງພວກກັນຢູ່ແລະສໍາຄັນວ່າແບ່ງພວກກັນ ໑໔ ກໍລະນີ

[໑໗໖] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ກໍໃນກໍລະນີນີ້ ໃນອາວາດແຫ່ງໜຶ່ງ ໃນວັນອຸໂປສົດນັ້ນ ມີພິກຂຸທີ່ ຢູ່ໃນອາວາດຫຼາຍອົງ ແຕ່ປະຊຸມກັນ ໔ ອົງແດ່ ເກີນກວ່າແດ່ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນຮູ້ຢູ່ວ່າ “ຍັງມີພິກຂຸທີ່ ຢູ່ໃນອາວາດພວກອື່ນທີ່ຍັງບໍ່ໄດ້ມາມີຢູ່”

ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ມີຄວາມສໍາຄັນວ່າເປັນທໍາ ເປັນວິໄນ ແບ່ງພວກກັນຢູ່ ແລະສໍາຄັນວ່າ ເປັນຜູ້ແບ່ງພວກກັນ ລົງອຸໂປສົດ ຍົກປາຕິໂມກຂຶ້ນສະແດງ ເມື່ອພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ກໍລັງຍົກປາຕິ

ໂມກຂຶ້ນສະແດງ ຂະນະນັ້ນ ພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດພວກອື່ນມາເຖິງ ມີຈຳນວນຫຼາຍກວ່າພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ເພິ່ງຍົກປາຕິໂມກຂຶ້ນສະແດງໃໝ່ ພວກພິກຂຸຜູ້ຍົກຂຶ້ນສະແດງ ຕ້ອງອາບັດທຸກກົດ (໑)

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອັນໜຶ່ງ ໃນກໍລະນີນີ້ ໃນອາວາດແຫ່ງໜຶ່ງ ໃນວັນອຸໂປສົດນັ້ນ ມີພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດຫຼາຍອົງ ແຕ່ປະຊຸມກັນ ໔ ອົງແດ່ ເກີນກວ່າແດ່ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນຮູ້ຢູ່ວ່າ “ຍັງມີພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດພວກອື່ນທີ່ບໍ່ໄດ້ມາມີຢູ່”

ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ມີຄວາມສຳຄັນວ່າເປັນທຳ ເປັນວິໄນ ແບ່ງພວກກັນຢູ່ ແລະສຳຄັນ ວ່າເປັນຜູ້ແບ່ງພວກກັນ ລົງອຸໂປສົດ ຍົກປາຕິໂມກຂຶ້ນສະແດງ ເມື່ອພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ກຳລັງຍົກປາຕິໂມກຂຶ້ນສະແດງ ຂະນະນັ້ນ ພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດພວກອື່ນມາເຖິງ ມີຈຳນວນເທົ່າກັນ ປາຕິໂມກທີ່ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ຍົກຂຶ້ນສະແດງແລ້ວ ເປັນອັນຍົກຂຶ້ນສະແດງດີແລ້ວ ພວກພິກຂຸຜູ້ມາພາຍຫຼັງ ເພິ່ງຟັງອຸດເທດທີ່ເຫຼືອ ພວກພິກຂຸຜູ້ຍົກຂຶ້ນສະແດງ ຕ້ອງອາບັດທຸກກົດ (໒)

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອັນໜຶ່ງ ໃນກໍລະນີນີ້ ໃນອາວາດແຫ່ງໜຶ່ງ ໃນວັນອຸໂປສົດນັ້ນ ມີພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດຫຼາຍອົງ ແຕ່ປະຊຸມກັນ ໔ ອົງແດ່ ເກີນກວ່າແດ່ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນຮູ້ຢູ່ວ່າ “ຍັງມີພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດພວກອື່ນທີ່ບໍ່ໄດ້ມາມີຢູ່”

ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ມີຄວາມສຳຄັນວ່າເປັນທຳ ເປັນວິໄນ ແບ່ງພວກກັນຢູ່ ແລະສຳຄັນ ວ່າເປັນຜູ້ແບ່ງພວກກັນ ລົງອຸໂປສົດ ຍົກປາຕິໂມກຂຶ້ນສະແດງ ເມື່ອພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນກຳລັງຍົກປາຕິໂມກຂຶ້ນສະແດງ ຂະນະນັ້ນ ພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດພວກອື່ນມາເຖິງ ມີຈຳນວນໜ້ອຍກວ່າປາຕິໂມກທີ່ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນຍົກຂຶ້ນສະແດງແລ້ວ ເປັນອັນຍົກຂຶ້ນສະແດງດີແລ້ວ ພວກພິກຂຸຜູ້ມາພາຍຫຼັງເພິ່ງຟັງອຸດເທດທີ່ເຫຼືອ ພວກພິກຂຸຜູ້ຍົກຂຶ້ນສະແດງ ຕ້ອງອາບັດທຸກກົດ (໓)

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອັນໜຶ່ງ ໃນກໍລະນີນີ້ ໃນອາວາດແຫ່ງໜຶ່ງ ໃນວັນອຸໂປສົດນັ້ນ ມີພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດຫຼາຍອົງ ແຕ່ປະຊຸມກັນ ໔ ອົງແດ່ ເກີນກວ່າແດ່ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ຮູ້ຢູ່ວ່າ “ຍັງມີພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດພວກອື່ນທີ່ຍັງບໍ່ໄດ້ມາມີຢູ່”

ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ມີຄວາມສຳຄັນວ່າເປັນທຳ ເປັນວິໄນ ແບ່ງພວກກັນຢູ່ ແລະສຳຄັນວ່າເປັນຜູ້ແບ່ງພວກກັນ ລົງອຸໂປສົດ ຍົກປາຕິໂມກຂຶ້ນສະແດງ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນຍົກປາຕິໂມກຂຶ້ນສະແດງຈົບ ຂະນະນັ້ນ ພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດພວກອື່ນມາເຖິງ ມີຈຳນວນຫຼາຍກວ່າ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ເພິ່ງຍົກປາຕິໂມກຂຶ້ນສະແດງໃໝ່ ພວກພິກຂຸຜູ້ຍົກຂຶ້ນສະແດງ ຕ້ອງອາບັດທຸກກົດ (໔)

໑໒໑ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ຍົກປາຕິໂມກຂຶ້ນສະແດງຈົບ ຂະນະນັ້ນ ພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດພວກອື່ນມາເຖິງ ມີຈຳນວນເທົ່າກັນ ປາຕິໂມກທີ່ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນຍົກຂຶ້ນສະແດງແລ້ວ ເປັນອັນຍົກ

ຂຶ້ນສະແດງດີແລ້ວ ພວກພິກຂຸຜູ້ມາພາຍຫຼັງ ເພິ່ງບອກປານີສຸດທິໃນສຳນັກຂອງພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ພວກພິກຂຸຜູ້ຍົກຂຶ້ນສະແດງຕ້ອງອາບັດທຸກກົດ (໕)

ຯລຯ ຂະນະນັ້ນ ພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດພວກອື່ນມາເຖິງ ມີຈຳນວນໜ້ອຍກວ່າ ຯລຯ (໖)

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອັນໜຶ່ງ ໃນກໍລະນີນີ້ ໃນອາວາດແຫ່ງໜຶ່ງ ໃນວັນອຸໂປສົດນັ້ນ ມີພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດຫຼາຍອົງ ແຕ່ປະຊຸມກັນ ໔ ອົງແດ່ ເກີນກວ່າແດ່ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນຮູ້ຢູ່ວ່າ “ຍັງມີພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດພວກອື່ນທີ່ບໍ່ໄດ້ມາມີຢູ່”

ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນມີຄວາມສຳຄັນວ່າເປັນທຳ ເປັນວິໄນ ແບ່ງພວກກັນຢູ່ ແລະສຳຄັນວ່າເປັນຜູ້ແບ່ງພວກກັນ ລົງອຸໂປສົດ ຍົກປາຕິໂມກຂຶ້ນສະແດງ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນຍົກປາຕິໂມກຂຶ້ນສະແດງຈົບ ບໍລິສັດຍັງບໍ່ທັນລຸກຂຶ້ນ ຂະນະນັ້ນ ພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດພວກອື່ນມາເຖິງ ມີຈຳນວນຫຼາຍກວ່າ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ເພິ່ງຍົກປາຕິໂມກຂຶ້ນສະແດງໃໝ່ ພວກພິກຂຸຜູ້ຍົກຂຶ້ນສະແດງ ຕ້ອງອາບັດທຸກກົດ (໗)

ຯລຯ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ຍົກປາຕິໂມກຂຶ້ນສະແດງຈົບ ບໍລິສັດຍັງບໍ່ທັນລຸກຂຶ້ນ ຂະນະນັ້ນ ພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດພວກອື່ນມາເຖິງ ມີຈຳນວນເທົ່າກັນ ປາຕິໂມກທີ່ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນຍົກຂຶ້ນສະແດງແລ້ວ ເປັນອັນຍົກຂຶ້ນສະແດງດີແລ້ວ ພວກພິກຂຸຜູ້ມາພາຍຫຼັງ ເພິ່ງບອກປານີສຸດທິໃນສຳນັກຂອງພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ພວກພິກຂຸຜູ້ຍົກຂຶ້ນສະແດງ ຕ້ອງອາບັດທຸກກົດ (໘)

ຯລຯ ຂະນະນັ້ນ ພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດພວກອື່ນມາເຖິງ ມີຈຳນວນໜ້ອຍກວ່າ ຯລຯ (໙)

ຯລຯ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ຍົກປາຕິໂມກຂຶ້ນສະແດງຈົບ ບໍລິສັດລຸກຂຶ້ນບາງສ່ວນ ຂະນະນັ້ນ ພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດພວກອື່ນມາເຖິງ ມີຈຳນວນຫຼາຍກວ່າ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນເພິ່ງຍົກປາຕິໂມກຂຶ້ນສະແດງໃໝ່ ຯລຯ (໑໐)

ຯລຯ ຂະນະນັ້ນ ພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດພວກອື່ນມາເຖິງ ມີຈຳນວນເທົ່າກັນ ປາຕິໂມກທີ່ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນຍົກຂຶ້ນສະແດງແລ້ວ ເປັນອັນຍົກຂຶ້ນສະແດງດີແລ້ວ ພວກພິກຂຸຜູ້ມາພາຍຫຼັງເພິ່ງບອກ ປານີສຸດທິໃນສຳນັກຂອງພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ພວກພິກຂຸຜູ້ຍົກຂຶ້ນສະແດງ ຕ້ອງອາບັດທຸກກົດ (໑໑)

ຯລຯ ຂະນະນັ້ນ ພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດພວກອື່ນມາເຖິງ ມີຈຳນວນໜ້ອຍກວ່າ ຯລຯ (໑໒)

ຯລຯ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ຍົກປາຕິໂມກຂຶ້ນສະແດງຈົບ ບໍລິສັດລຸກຂຶ້ນທັງໝົດ ຂະນະນັ້ນ ພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດພວກອື່ນມາເຖິງ ມີຈຳນວນຫຼາຍກວ່າ ຯລຯ. (໑໓)

ຯລຯ ຂະນະນັ້ນ ພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດພວກອື່ນມາເຖິງ ມີຈຳນວນເທົ່າກັນ ຯລຯ (໑໔)

ຯລຯ ຂະນະນັ້ນ ພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດພວກອື່ນມາເຖິງ ມີຈຳນວນໜ້ອຍກວ່າ ຯລຯ (໑໕)

ວັກຄາວັກຄະສັນຍິປັນນະຣະສະກະ ຈົບ

໙. ເວມະຕິກະປັນນະຣະສະກະ

ວ່າດ້ວຍພິກຂຸບໍ່ແນ່ໃຈລົງອຸໂປສົດ ໑໔ ກໍລະນີ

[໑໗໔] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ກໍໃນກໍລະນີນີ້ ໃນອາວາດແຫ່ງໜຶ່ງ ໃນວັນອຸໂປສົດນັ້ນ ມີພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດຫຼາຍອົງ ແຕ່ປະຊຸມກັນ ໔ ອົງແດ່ ເກີນກວ່າແດ່ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ຮູ້ຢູ່ວ່າ “ຍັງມີພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດພວກອື່ນທີ່ບໍ່ໄດ້ມາມີຢູ່” ແຕ່ບໍ່ແນ່ໃຈວ່າ “ພວກເຮົາຄວນລົງອຸໂປສົດຫຼື ບໍ່ຄວນລົງ” ລົງອຸໂປສົດ ຍົກປາຕິໂມກຂຶ້ນສະແດງ ເມື່ອພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ກໍາລັງຍົກປາຕິໂມກຂຶ້ນສະແດງ ຂະນະນັ້ນ ພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດພວກອື່ນມາເຖິງ ມີຈຳນວນຫຼາຍກວ່າ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນເພິ່ງຍົກປາຕິໂມກຂຶ້ນສະແດງໃໝ່ ພວກພິກຂຸຜູ້ຍົກຂຶ້ນສະແດງຕ້ອງອາບັດທຸກກົດ (໑)

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອັນໜຶ່ງ ໃນກໍລະນີນີ້ ໃນອາວາດແຫ່ງໜຶ່ງ ໃນວັນອຸໂປສົດນັ້ນ ມີພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດຫຼາຍອົງ ແຕ່ປະຊຸມກັນ ໔ ອົງແດ່ ເກີນກວ່າແດ່ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນຮູ້ຢູ່ວ່າ “ຍັງມີພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດພວກອື່ນທີ່ບໍ່ໄດ້ມາມີຢູ່” ແຕ່ບໍ່ແນ່ໃຈວ່າ “ພວກເຮົາຄວນລົງອຸໂປສົດ ຫຼື ບໍ່ຄວນລົງ” ລົງອຸໂປສົດ ຍົກປາຕິໂມກຂຶ້ນສະແດງ ເມື່ອພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນກໍາລັງຍົກປາຕິໂມກຂຶ້ນສະແດງ ຂະນະນັ້ນ ພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດພວກອື່ນມາເຖິງ ມີຈຳນວນເທົ່າກັນ

ປາຕິໂມກທີ່ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ຍົກຂຶ້ນສະແດງແລ້ວ ເປັນອັນຍົກຂຶ້ນສະແດງດີແລ້ວ ພວກພິກຂຸຜູ້ມາພາຍຫຼັງ ເພິ່ງຟັງອຸດເທດທີ່ເຫຼືອ ພວກພິກຂຸຜູ້ຍົກຂຶ້ນສະແດງ ຕ້ອງອາບັດທຸກກົດ (໒)

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອັນໜຶ່ງ ໃນກໍລະນີນີ້ ໃນອາວາດແຫ່ງໜຶ່ງ ໃນວັນອຸໂປສົດນັ້ນ ມີພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດຫຼາຍອົງ ແຕ່ປະຊຸມກັນ ໔ ອົງແດ່ ເກີນກວ່າແດ່ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນຮູ້ຢູ່ວ່າ “ຍັງມີພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດພວກອື່ນທີ່ບໍ່ໄດ້ມາມີຢູ່” ແຕ່ບໍ່ແນ່ໃຈວ່າ “ພວກເຮົາຄວນລົງອຸໂປສົດ ຫຼື ບໍ່ຄວນລົງ” ລົງອຸໂປສົດ ຍົກປາຕິໂມກຂຶ້ນສະແດງ ເມື່ອພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນກໍາລັງຍົກປາຕິໂມກຂຶ້ນສະແດງ ຂະນະນັ້ນ ພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດພວກອື່ນມາເຖິງ ມີຈຳນວນໜ້ອຍກວ່າ ປາຕິໂມກທີ່ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນຍົກຂຶ້ນສະແດງແລ້ວ ເປັນອັນຍົກຂຶ້ນສະແດງດີແລ້ວ ພວກພິກຂຸຜູ້ມາພາຍຫຼັງເພິ່ງຟັງອຸດເທດທີ່ເຫຼືອ ພວກພິກຂຸຜູ້ຍົກຂຶ້ນສະແດງ ຕ້ອງອາບັດທຸກກົດ (໓)

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອັນໜຶ່ງ ໃນກໍລະນີນີ້ ໃນອາວາດແຫ່ງໜຶ່ງ ໃນວັນອຸໂປສົດນັ້ນ ມີພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດຫຼາຍອົງ ແຕ່ປະຊຸມກັນ ໔ ອົງແດ່ ເກີນກວ່າແດ່ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນຮູ້ຢູ່ວ່າ “ຍັງມີພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດພວກອື່ນທີ່ບໍ່ໄດ້ມາມີຢູ່” ແຕ່ບໍ່ແນ່ໃຈວ່າ “ພວກເຮົາຄວນລົງອຸໂປສົດ ຫຼື ບໍ່ຄວນລົງ” ລົງອຸໂປສົດ ຍົກປາຕິໂມກຂຶ້ນສະແດງ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນຍົກປາຕິໂມກ ຂຶ້ນສະແດງຈົບ ຂະນະນັ້ນ ພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດພວກອື່ນມາເຖິງ ມີຈຳນວນຫຼາຍກວ່າ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນເພິ່ງຍົກປາຕິໂມກຂຶ້ນສະແດງໃໝ່ ພວກພິກຂຸຜູ້ຍົກຂຶ້ນສະແດງ ຕ້ອງອາບັດທຸກກົດ (໔)

໑໒໑ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ຍົກປາຕິໂມກຂຶ້ນສະແດງຈົບ ຂະນະນັ້ນ ພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດ ພວກອື່ນມາເຖິງ ມີຈຳນວນເທົ່າກັນ ປາຕິໂມກທີ່ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ຍົກຂຶ້ນສະແດງແລ້ວ ເປັນອັນຍົກ ຂຶ້ນສະແດງດີແລ້ວ ພວກພິກຂຸຜູ້ມາພາຍຫຼັງ ເພິ່ງບອກປານີສຸດທິໃນສຳນັກຂອງພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ພວກພິກຂຸຜູ້ຍົກຂຶ້ນສະແດງ ຕ້ອງອາບັດທຸກກົດ (໕)

໑໒໒ ຂະນະນັ້ນ ພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດພວກອື່ນມາເຖິງ ມີຈຳນວນໜ້ອຍກວ່າ ໑໒໑ (໖) ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອັນໜຶ່ງ ໃນກໍລະນີນີ້ ໃນອາວາດແຫ່ງໜຶ່ງ ໃນວັນອຸໂປສົດນັ້ນ ມີພິກຂຸທີ່ ຢູ່ໃນອາວາດຫຼາຍອົງ ແຕ່ປະຊຸມກັນ ໔ ອົງແດ່ ເກີນກວ່າແດ່ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນຮູ້ຢູ່ວ່າ ຍັງມີພິກຂຸທີ່ ຢູ່ໃນອາວາດພວກອື່ນທີ່ບໍ່ໄດ້ມາມີຢູ່” ແຕ່ບໍ່ແນ່ໃຈວ່າ “ພວກເຮົາຄວນລົງອຸໂປສົດ ຫຼື ບໍ່ຄວນລົງ” ລົງອຸໂປສົດ ຍົກປາຕິໂມກຂຶ້ນສະແດງ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນຍົກປາຕິໂມກຂຶ້ນສະແດງຈົບ ບໍລິສັດຍັງບໍ່ ທັນລຸກຂຶ້ນ ຂະນະນັ້ນ ພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດພວກອື່ນມາເຖິງ ມີຈຳນວນຫຼາຍກວ່າ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ເພິ່ງຍົກປາຕິໂມກຂຶ້ນສະແດງໃໝ່ ພວກພິກຂຸຜູ້ຍົກຂຶ້ນສະແດງ ຕ້ອງອາບັດທຸກກົດ (໗)

໑໒໓ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ຍົກປາຕິໂມກຂຶ້ນສະແດງຈົບ ບໍລິສັດຍັງບໍ່ທັນລຸກຂຶ້ນ ຂະນະນັ້ນ ພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດພວກອື່ນມາເຖິງ ມີຈຳນວນເທົ່າກັນ ປາຕິໂມກທີ່ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນຍົກຂຶ້ນສະແດງ ແລ້ວ ເປັນອັນຍົກຂຶ້ນສະແດງດີແລ້ວ ພວກພິກຂຸຜູ້ມາພາຍຫຼັງເພິ່ງບອກປານີສຸດທິໃນສຳນັກຂອງ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ພວກພິກຂຸຜູ້ຍົກຂຶ້ນສະແດງ ຕ້ອງອາບັດທຸກກົດ (໘)

໑໒໔ ຂະນະນັ້ນ ພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດພວກອື່ນມາເຖິງ ມີຈຳນວນໜ້ອຍກວ່າ ໑໒໑ (໙)

໑໒໕ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ຍົກປາຕິໂມກຂຶ້ນສະແດງຈົບ ບໍລິສັດລຸກຂຶ້ນບາງສ່ວນ ຂະນະນັ້ນ ພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດພວກອື່ນມາເຖິງ ມີຈຳນວນຫຼາຍກວ່າ ໑໒໑ (໑໐)

໑໒໖ ຂະນະນັ້ນ ພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດພວກອື່ນມາເຖິງ ມີຈຳນວນເທົ່າກັນ ໑໒໑ (໑໑)

໑໒໗ ຂະນະນັ້ນ ພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດພວກອື່ນມາເຖິງ ມີຈຳນວນໜ້ອຍກວ່າ ໑໒໑ (໑໒)

໑໒໘ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ຍົກປາຕິໂມກຂຶ້ນສະແດງຈົບ ບໍລິສັດລຸກຂຶ້ນທັງໝົດ ຂະນະນັ້ນ ພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດພວກອື່ນມາເຖິງ ມີຈຳນວນຫຼາຍກວ່າ ໑໒໑ (໑໓)

໑໒໙ ຂະນະນັ້ນ ພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດພວກອື່ນມາເຖິງ ມີຈຳນວນເທົ່າກັນ ໑໒໑ (໑໔)

໑໓໐ ຂະນະນັ້ນ ພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດພວກອື່ນມາເຖິງ ມີຈຳນວນໜ້ອຍກວ່າ ໑໒໑ (໑໕)

ເວມະຕິກະປັນນະຣະສະກະ ຈົບ

໙. ກຸກກຸດຈະປະກະຕະປັນນະຣະສະກະ

ວ່າດ້ວຍພິກຂຸກັງວົນໃຈລົງອຸໂປສົດ ໑໕ ກໍລະນີ

[໑໗໕] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ກໍໃນກໍລະນີນີ້ ໃນອາວາດແຫ່ງໜຶ່ງ ໃນວັນອຸໂປສົດນັ້ນ ມີພິກຂຸທີ່

ຢູ່ໃນອາວາດຫຼາຍອົງ ແຕ່ປະຊຸມກັນ ໔ ອົງແດ່ ເກີນກວ່າແດ່ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນຮູ້ຢູ່ວ່າ “ຍັງມີພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດພວກອື່ນທີ່ບໍ່ໄດ້ມາມີຢູ່” ແຕ່ກັງວົນໃຈເຮັດອຸໂປສົດຍົກປາຕິໂມກຂຶ້ນສະແດງດ້ວຍຄິດວ່າ “ພວກເຮົາຄວນລົງອຸໂປສົດແທ້ ບໍ່ແມ່ນບໍ່ຄວນລົງ” ເມື່ອພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນກຳລັງຍົກປາຕິໂມກຂຶ້ນສະແດງ ຂະນະນັ້ນ ພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດພວກອື່ນມາເຖິງ ມີຈຳນວນຫຼາຍກວ່າ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນເພິ່ງຍົກປາຕິໂມກຂຶ້ນສະແດງໃໝ່ ພວກພິກຂຸຜູ້ຍົກຂຶ້ນສະແດງ ຕ້ອງອາບັດທຸກກົດ (໑)

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອັນໜຶ່ງ ໃນກໍລະນີນີ້ ໃນອາວາດແຫ່ງໜຶ່ງ ໃນວັນອຸໂປສົດນັ້ນ ມີພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດຫຼາຍອົງ ແຕ່ປະຊຸມກັນ ໔ ອົງແດ່ ເກີນກວ່າແດ່ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນຮູ້ຢູ່ວ່າ “ຍັງມີພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດພວກອື່ນທີ່ບໍ່ໄດ້ມາມີຢູ່” ແຕ່ກັງວົນໃຈລົງອຸໂປສົດ ຍົກປາຕິໂມກຂຶ້ນສະແດງດ້ວຍຄິດວ່າ “ພວກເຮົາຄວນລົງອຸໂປສົດແທ້ ບໍ່ແມ່ນບໍ່ຄວນລົງ” ເມື່ອພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ກຳລັງຍົກປາຕິໂມກຂຶ້ນສະແດງ ຂະນະນັ້ນ ພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດພວກອື່ນມາເຖິງ ມີຈຳນວນເທົ່າກັນ ປາຕິໂມກທີ່ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນຍົກຂຶ້ນສະແດງແລ້ວ ເປັນອັນຍົກຂຶ້ນສະແດງດີແລ້ວ ພວກພິກຂຸຜູ້ມາພາຍຫຼັງເພິ່ງພັງອຸດເທດທີ່ເຫຼືອ ພວກພິກຂຸຜູ້ຍົກຂຶ້ນສະແດງ ຕ້ອງອາບັດທຸກກົດ (໒)

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອັນໜຶ່ງ ໃນກໍລະນີນີ້ ໃນອາວາດແຫ່ງໜຶ່ງ ໃນວັນອຸໂປສົດນັ້ນ ມີພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດຫຼາຍອົງ ແຕ່ປະຊຸມກັນ ໔ ອົງແດ່ ເກີນກວ່າແດ່ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນຮູ້ຢູ່ວ່າ “ຍັງມີພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດພວກອື່ນທີ່ບໍ່ໄດ້ມາມີຢູ່” ແຕ່ກັງວົນໃຈລົງອຸໂປສົດ ຍົກປາຕິໂມກຂຶ້ນສະແດງດ້ວຍຄິດວ່າ “ພວກເຮົາຄວນລົງອຸໂປສົດໂດຍແທ້ ບໍ່ແມ່ນບໍ່ຄວນລົງ” ເມື່ອພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ກຳລັງຍົກປາຕິໂມກຂຶ້ນສະແດງ ຂະນະນັ້ນ ພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດພວກອື່ນມາເຖິງ ມີຈຳນວນໜ້ອຍກວ່າ ປາຕິໂມກທີ່ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນຍົກຂຶ້ນສະແດງແລ້ວ ເປັນອັນຍົກຂຶ້ນສະແດງດີແລ້ວ ພວກພິກຂຸຜູ້ມາພາຍຫຼັງເພິ່ງພັງອຸດເທດທີ່ເຫຼືອ ພວກພິກຂຸຜູ້ຍົກຂຶ້ນສະແດງ ຕ້ອງອາບັດທຸກກົດ (໓)

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອັນໜຶ່ງ ໃນກໍລະນີນີ້ ໃນອາວາດແຫ່ງໜຶ່ງ ໃນວັນອຸໂປສົດນັ້ນ ມີພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດຫຼາຍອົງ ແຕ່ປະຊຸມກັນ ໔ ອົງແດ່ ເກີນກວ່າແດ່ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນຮູ້ຢູ່ວ່າ “ຍັງມີພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດພວກອື່ນທີ່ບໍ່ໄດ້ມາມີຢູ່” ແຕ່ກັງວົນໃຈລົງອຸໂປສົດ ຍົກປາຕິໂມກ ຂຶ້ນສະແດງດ້ວຍຄິດວ່າ “ພວກເຮົາຄວນລົງອຸໂປສົດແທ້ ບໍ່ແມ່ນບໍ່ຄວນລົງ” ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ຍົກປາຕິໂມກຂຶ້ນສະແດງຈົບ ຂະນະນັ້ນ ພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດພວກອື່ນມາເຖິງ ມີຈຳນວນຫຼາຍກວ່າ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນເພິ່ງຍົກປາຕິໂມກຂຶ້ນສະແດງໃໝ່ ພວກພິກຂຸຜູ້ຍົກຂຶ້ນສະແດງ ຕ້ອງອາບັດທຸກກົດ (໔)

໑໒໑ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ຍົກປາຕິໂມກຂຶ້ນສະແດງຈົບ ຂະນະນັ້ນ ພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດພວກອື່ນມາເຖິງ ມີຈຳນວນເທົ່າກັນ ປາຕິໂມກທີ່ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ຍົກຂຶ້ນສະແດງແລ້ວ ເປັນອັນຍົກຂຶ້ນສະແດງດີແລ້ວ ພວກພິກຂຸຜູ້ມາພາຍຫຼັງເພິ່ງບອກປານິສຸດທິໃນສຳນັກຂອງພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ພວກພິກຂຸຜູ້ຍົກຂຶ້ນສະແດງ ຕ້ອງອາບັດທຸກກົດ (໕)

໑໒໑ ຂະນະນັ້ນ ພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດພວກອື່ນມາເຖິງ ມີຈຳນວນໜ້ອຍກວ່າ ໑໒໑ (໖)

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອັນໜຶ່ງ ໃນກໍລະນີນີ້ ໃນອາວາດແຫ່ງໜຶ່ງ ໃນວັນອຸໂປສົດນັ້ນ ມີພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດຫຼາຍອົງ ແຕ່ປະຊຸມກັນ ໔ ອົງແດ່ ເກີນກວ່າແດ່ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນຮູ້ຢູ່ວ່າ “ຍັງມີພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດພວກອື່ນທີ່ບໍ່ໄດ້ມາມີຢູ່” ແຕ່ກັງວົນໃຈລົງອຸໂປສົດ ຍົກປາຕິໂມກຂຶ້ນສະແດງດ້ວຍຄຳວ່າ “ພວກເຮົາຄວນລົງອຸໂປສົດແທ້ ບໍ່ແມ່ນບໍ່ຄວນລົງ” ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນຍົກປາຕິໂມກຂຶ້ນສະແດງຈົບ ບໍລິສັດຍັງບໍ່ທັນລຸກຂຶ້ນ ຂະນະນັ້ນ ພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດພວກອື່ນມາເຖິງ ມີຈຳນວນຫຼາຍກວ່າ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ເພິ່ງຍົກປາຕິໂມກຂຶ້ນສະແດງໃໝ່ ພວກພິກຂຸຜູ້ຍົກຂຶ້ນສະແດງ ຕ້ອງອາບັດທຸກກົດ (໗)

໑໒໒ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ຍົກປາຕິໂມກຂຶ້ນສະແດງຈົບ ບໍລິສັດຍັງບໍ່ທັນລຸກຂຶ້ນ ຂະນະນັ້ນ ພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດພວກອື່ນມາເຖິງ ມີຈຳນວນເທົ່າກັນ ປາຕິໂມກທີ່ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນຍົກຂຶ້ນສະແດງແລ້ວ ເປັນອັນຍົກຂຶ້ນສະແດງດີແລ້ວ ພວກພິກຂຸຜູ້ມາພາຍຫຼັງເພິ່ງບອກປາຕິໂມກໃນສຳນັກຂອງພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ພວກພິກຂຸຜູ້ຍົກຂຶ້ນສະແດງ ຕ້ອງອາບັດທຸກກົດ (໘)

໑໒໓ ຂະນະນັ້ນ ພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດພວກອື່ນມາເຖິງ ມີຈຳນວນໜ້ອຍກວ່າ ໑໒໓ (໙)

໑໒໔ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ຍົກປາຕິໂມກຂຶ້ນສະແດງຈົບ ບໍລິສັດລຸກຂຶ້ນບາງສ່ວນ ຂະນະນັ້ນ ພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດພວກອື່ນມາເຖິງ ມີຈຳນວນຫຼາຍກວ່າ ໑໒໔ (໑໐)

໑໒໕ ຂະນະນັ້ນ ພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດພວກອື່ນມາເຖິງ ມີຈຳນວນເທົ່າກັນ ໑໒໕ (໑໑)

໑໒໖ ຂະນະນັ້ນ ພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດພວກອື່ນມາເຖິງ ມີຈຳນວນໜ້ອຍກວ່າ ໑໒໖ (໑໒)

໑໒໗ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ຍົກປາຕິໂມກຂຶ້ນສະແດງຈົບ ບໍລິສັດລຸກຂຶ້ນທັງໝົດ ຂະນະນັ້ນ ພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດພວກອື່ນມາເຖິງ ມີຈຳນວນຫຼາຍກວ່າ ໑໒໗ (໑໓)

໑໒໘ ຂະນະນັ້ນ ພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດພວກອື່ນມາເຖິງ ມີຈຳນວນເທົ່າກັນ ໑໒໘ (໑໔)

໑໒໙ ຂະນະນັ້ນ ພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດພວກອື່ນມາເຖິງ ມີຈຳນວນໜ້ອຍກວ່າ ໑໒໙ (໑໕)

ກຸກຸດຈະປະກະຕະປັນນະຣະສະກະ ຈົບ

໙. ເພທະປຸຣະກະຂາຣະປັນນະຣະສະກະ

ວ່າດ້ວຍມຸງທຳຄວາມແຕກແຍກລົງອຸໂປສົດ ໑໕ ກໍລະນີ

[໑໗໖] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ກໍໃນກໍລະນີນີ້ ໃນອາວາດແຫ່ງໜຶ່ງ ໃນວັນອຸໂປສົດນັ້ນ ມີພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດຫຼາຍອົງ ແຕ່ປະຊຸມກັນ ໔ ອົງແດ່ ເກີນກວ່າແດ່ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ຮູ້ຢູ່ວ່າ “ຍັງມີພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດພວກອື່ນທີ່ບໍ່ໄດ້ມາມີຢູ່” ແຕ່ມຸງຄວາມແຕກແຍກວ່າ “ຂໍພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ຈົ່ງເສື່ອມ

ສູນ ຈົ່ງພິນາດ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນຈະມີປະໂຫຍດອັນໃດ” ລົງອຸໂປສົດ ຍົກປາຕິໂມກຂຶ້ນສະແດງ ເມື່ອພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ກຳລັງຍົກປາຕິໂມກຂຶ້ນສະແດງ ຂະນະນັ້ນ ພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດພວກອື່ນມາ ເຖິງມີຈຳນວນຫຼາຍກວ່າ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ເພິ່ງຍົກປາຕິໂມກຂຶ້ນສະແດງໃໝ່ ພວກພິກຂຸຜູ້ຍົກຂຶ້ນ ສະແດງ ຕ້ອງອາບັດຖຸນລັດໄຈ (໑)

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອັນໜຶ່ງ ໃນກໍລະນີນີ້ ໃນອາວາດແຫ່ງໜຶ່ງ ໃນວັນອຸໂປສົດນັ້ນ ມີພິກຂຸທີ່ ຢູ່ໃນອາວາດຫຼາຍອົງ ແຕ່ປະຊຸມກັນ ໔ ອົງແດ່ ເກີນກວ່າແດ່ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ຮູ້ຢູ່ວ່າ “ຍັງມີພິກຂຸ ທີ່ຢູ່ໃນອາວາດພວກອື່ນທີ່ບໍ່ໄດ້ມາມີຢູ່” ແຕ່ມັງຄວາມແຕກແຍກວ່າ “ຂໍພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ຈົ່ງເສື່ອມ ສູນ ຈົ່ງພິນາດ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ຈະມີປະໂຫຍດອັນໃດ” ລົງອຸໂປສົດ ຍົກປາຕິໂມກຂຶ້ນສະແດງ ເມື່ອພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ກຳລັງຍົກປາຕິໂມກຂຶ້ນສະແດງ ຂະນະນັ້ນ ພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດພວກອື່ນມາ ເຖິງ ມີຈຳນວນເທົ່າກັນ ປາຕິໂມກທີ່ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນຍົກຂຶ້ນສະແດງແລ້ວ ເປັນອັນຍົກຂຶ້ນສະແດງດີ ແລ້ວ ພວກພິກຂຸຜູ້ມາພາຍຫຼັງ ເພິ່ງຟັງອຸດເທດທີ່ເຫຼືອ ພວກພິກຂຸຜູ້ຍົກຂຶ້ນສະແດງ ຕ້ອງອາບັດ ຖຸນລັດໄຈ (໒)

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອັນໜຶ່ງ ໃນກໍລະນີນີ້ ໃນອາວາດແຫ່ງໜຶ່ງ ໃນວັນອຸໂປສົດນັ້ນ ມີພິກຂຸທີ່ ຢູ່ໃນອາວາດຫຼາຍອົງ ແຕ່ປະຊຸມກັນ ໔ ອົງແດ່ ເກີນກວ່າແດ່ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ຮູ້ຢູ່ວ່າ “ຍັງມີພິກຂຸ ທີ່ຢູ່ໃນອາວາດພວກອື່ນທີ່ບໍ່ໄດ້ມາມີຢູ່” ແຕ່ມັງຄວາມແຕກແຍກວ່າ “ຂໍພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ຈົ່ງເສື່ອມ ສູນ ຈົ່ງພິນາດ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ຈະມີປະໂຫຍດອັນໃດ” ລົງອຸໂປສົດ ຍົກປາຕິໂມກຂຶ້ນສະແດງ ເມື່ອພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ກຳລັງຍົກປາຕິໂມກຂຶ້ນສະແດງ ຂະນະນັ້ນ ພິກຂຸທີ່ ຢູ່ໃນອາວາດພວກອື່ນມາ ເຖິງ ມີຈຳນວນໜ້ອຍກວ່າ ປາຕິໂມກທີ່ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນຍົກຂຶ້ນສະແດງແລ້ວ ເປັນອັນຍົກຂຶ້ນ ສະແດງດີແລ້ວ ພວກພິກຂຸຜູ້ມາພາຍຫຼັງ ເພິ່ງຟັງອຸດເທດທີ່ເຫຼືອ ພວກພິກຂຸຜູ້ຍົກຂຶ້ນສະແດງ ຕ້ອງອາບັດຖຸນລັດໄຈ (໓)

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອັນໜຶ່ງ ໃນກໍລະນີນີ້ ໃນອາວາດແຫ່ງໜຶ່ງ ໃນວັນອຸໂປສົດນັ້ນ ມີພິກຂຸທີ່ ຢູ່ໃນອາວາດຫຼາຍອົງ ແຕ່ປະຊຸມກັນ ໔ ອົງແດ່ ເກີນກວ່າແດ່ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນຮູ້ຢູ່ວ່າ “ຍັງມີພິກຂຸທີ່ ຢູ່ໃນອາວາດພວກອື່ນທີ່ບໍ່ໄດ້ມາມີຢູ່” ແຕ່ມັງຄວາມແຕກແຍກວ່າ “ຂໍພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ຈົ່ງເສື່ອມສູນ ຈົ່ງພິນາດ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ຈະມີປະໂຫຍດອັນໃດ” ລົງອຸໂປສົດ ຍົກປາຕິໂມກຂຶ້ນສະແດງ ພິກຂຸ ເຫຼົ່ານັ້ນຍົກປາຕິໂມກຂຶ້ນສະແດງຈົບ ຂະນະນັ້ນ ພິກຂຸທີ່ຢູ່ ໃນອາວາດພວກອື່ນມາເຖິງ ມີ ຈຳນວນຫຼາຍກວ່າ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນເພິ່ງຍົກປາຕິໂມກຂຶ້ນສະແດງໃໝ່ ພວກພິກຂຸຜູ້ຍົກຂຶ້ນສະແດງ ຕ້ອງອາບັດຖຸນລັດໄຈ (໔)

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອັນໜຶ່ງ ໃນກໍລະນີນີ້ ໃນອາວາດແຫ່ງໜຶ່ງ ໃນວັນອຸໂປສົດນັ້ນ ມີພິກຂຸທີ່ ຢູ່ໃນອາວາດຫຼາຍອົງ ແຕ່ປະຊຸມກັນ ໔ ອົງແດ່ ເກີນກວ່າແດ່ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນຮູ້ຢູ່ວ່າ “ຍັງມີພິກຂຸທີ່

ຢູ່ໃນອາວາດພວກອື່ນທີ່ບໍ່ໄດ້ມາມີຢູ່” ແຕ່ມັງຄວາມແຕກແຍກວ່າ “ຂໍພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນຈົ່ງເສື່ອມສູນ ຈົ່ງພິນາດ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນຈະມີປະໂຫຍດອັນໃດ” ລົງອຸໂປສົດ ຍົກປາຕິໂມກຂຶ້ນສະແດງ ພິກຂຸ ເຫຼົ່ານັ້ນຍົກປາຕິໂມກຂຶ້ນສະແດງຈົບ ຂະນະນັ້ນ ພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດພວກອື່ນມາເຖິງ ມີຈຳນວນ ເທົ່າກັນ ປາຕິໂມກທີ່ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນຍົກຂຶ້ນສະແດງແລ້ວ ເປັນອັນຍົກຂຶ້ນສະແດງດີແລ້ວ ພວກພິກ ຂຸຜູ້ມາພາຍຫຼັງເພິ່ງບອກປານິສຸດທິໃນສຳນັກຂອງພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ພວກພິກຂຸຜູ້ຍົກຂຶ້ນສະແດງ ຕ້ອງອາບັດຖຸນລັດໄຈ (໕)

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອັນໜຶ່ງ ໃນກໍລະນີນີ້ ໃນອາວາດແຫ່ງໜຶ່ງ ໃນວັນອຸໂປສົດນັ້ນ ມີພິກຂຸທີ່ ຢູ່ໃນອາວາດຫຼາຍອົງ ແຕ່ປະຊຸມກັນ ໔ ອົງແດ່ ເກີນກວ່າແດ່ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນຮູ້ຢູ່ວ່າ “ຍັງມີພິກຂຸທີ່ ຢູ່ໃນອາວາດພວກອື່ນທີ່ບໍ່ໄດ້ມາມີຢູ່” ແຕ່ມັງຄວາມແຕກແຍກວ່າ “ຂໍພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນຈົ່ງເສື່ອມສູນ ຈົ່ງພິນາດ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ຈະມີປະໂຫຍດອັນໃດ” ລົງອຸໂປສົດ ຍົກປາຕິໂມກຂຶ້ນສະແດງ ພິກຂຸ ເຫຼົ່ານັ້ນຍົກປາຕິໂມກຂຶ້ນສະແດງຈົບ ຂະນະນັ້ນ ພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດພວກອື່ນມາເຖິງ ມີຈຳ ນວນໜ້ອຍກວ່າ ປາຕິໂມກທີ່ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ຍົກຂຶ້ນສະແດງແລ້ວ ເປັນອັນຍົກຂຶ້ນສະແດງດີແລ້ວ ພວກພິກຂຸຜູ້ມາພາຍຫຼັງ ເພິ່ງບອກປານິສຸດທິໃນສຳນັກຂອງພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ພວກພິກຂຸຜູ້ຍົກຂຶ້ນ ສະແດງ ຕ້ອງອາບັດຖຸນລັດໄຈ (໖)

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອັນໜຶ່ງ ໃນກໍລະນີນີ້ ໃນອາວາດແຫ່ງໜຶ່ງ ໃນວັນອຸໂປສົດນັ້ນ ມີພິກຂຸທີ່ ຢູ່ໃນອາວາດຫຼາຍອົງ ແຕ່ປະຊຸມກັນ ໔ ອົງແດ່ ເກີນກວ່າແດ່ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນຮູ້ຢູ່ວ່າ “ຍັງມີພິກຂຸທີ່ ຢູ່ໃນອາວາດພວກອື່ນທີ່ບໍ່ໄດ້ມາມີຢູ່” ແຕ່ມັງຄວາມແຕກແຍກວ່າ “ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ຈົ່ງເສື່ອມສູນ ຈົ່ງພິນາດ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນຈະມີປະໂຫຍດອັນໃດ” ລົງອຸໂປສົດ ຍົກປາຕິໂມກຂຶ້ນສະແດງ ພິກຂຸ ເຫຼົ່ານັ້ນຍົກປາຕິໂມກຂຶ້ນສະແດງຈົບ ບໍລິສັດຍັງບໍ່ທັນລຸກຂຶ້ນ ຂະນະນັ້ນ ພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດ ພວກອື່ນມາເຖິງ ມີຈຳນວນຫຼາຍກວ່າ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ເພິ່ງຍົກປາຕິໂມກຂຶ້ນສະແດງໃໝ່ ພວກພິກ ຂຸຜູ້ຍົກຂຶ້ນສະແດງ ຕ້ອງອາບັດຖຸນລັດໄຈ (໗)

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອັນໜຶ່ງ ໃນກໍລະນີນີ້ ໃນອາວາດແຫ່ງໜຶ່ງ ໃນວັນອຸໂປສົດນັ້ນ ມີພິກຂຸທີ່ ຢູ່ໃນອາວາດຫຼາຍອົງ ແຕ່ປະຊຸມກັນ ໔ ອົງແດ່ ເກີນກວ່າແດ່ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນຮູ້ຢູ່ວ່າ “ຍັງມີພິກຂຸທີ່ ຢູ່ໃນອາວາດພວກອື່ນທີ່ບໍ່ໄດ້ມາມີຢູ່” ແຕ່ມັງຄວາມແຕກແຍກວ່າ “ຂໍພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ຈົ່ງເສື່ອມສູນ ຈົ່ງພິນາດ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ຈະມີປະໂຫຍດອັນໃດ” ລົງອຸໂປສົດ ຍົກປາຕິໂມກຂຶ້ນສະແດງ ພິກຂຸ ເຫຼົ່ານັ້ນ ຍົກປາຕິໂມກຂຶ້ນສະແດງຈົບ ບໍລິສັດຍັງບໍ່ທັນລຸກຂຶ້ນ ຂະນະນັ້ນ ພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດ ພວກອື່ນມາເຖິງ ມີຈຳນວນເທົ່າກັນ ປາຕິໂມກທີ່ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ຍົກຂຶ້ນສະແດງແລ້ວ ເປັນອັນຍົກ ຂຶ້ນສະແດງດີແລ້ວ ພວກພິກຂຸຜູ້ມາພາຍຫຼັງເພິ່ງບອກປານິສຸດທິໃນສຳນັກຂອງພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ພວກພິກຂຸຜູ້ຍົກຂຶ້ນສະແດງ ຕ້ອງອາບັດຖຸນລັດໄຈ (໘)

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອັນໜຶ່ງ ໃນກໍລະນີນີ້ ໃນອາວາດແຫ່ງໜຶ່ງ ໃນວັນອຸໂປສົດນັ້ນ ມີພິກຂຸທີ່ ຢູ່ໃນອາວາດຫຼາຍອົງ ແຕ່ປະຊຸມກັນ ໔ ອົງແດ່ ເກີນກວ່າແດ່ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນຮູ້ຢູ່ວ່າ “ຍັງມີພິກຂຸທີ່ ຢູ່ໃນອາວາດພວກອື່ນທີ່ບໍ່ໄດ້ມາມີຢູ່” ແຕ່ມັງຄວາມແຕກແຍກວ່າ “ຂໍພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນຈົ່ງເສື່ອມສູນ ຈົ່ງພິນາດ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນຈະມີປະໂຫຍດອັນໃດ” ລົງອຸໂປສົດ ຍົກປາຕິໂມກຂຶ້ນສະແດງ ພິກຂຸ ເຫຼົ່ານັ້ນຍົກປາຕິໂມກຂຶ້ນສະແດງຈົບ ບໍລິສັດຍັງບໍ່ທັນລຸກຂຶ້ນ ຂະນະນັ້ນ ພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດ ພວກອື່ນມາເຖິງ ມີຈຳນວນໜ້ອຍກວ່າ ປາຕິໂມກທີ່ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນຍົກຂຶ້ນສະແດງແລ້ວ ເປັນອັນ ຍົກຂຶ້ນສະແດງດີແລ້ວ ພວກພິກຂຸຜູ້ມາພາຍຫຼັງເພິ່ງບອກປາຣີສຸດທິໃນສຳນັກຂອງພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ພວກພິກຂຸຜູ້ຍົກຂຶ້ນສະແດງ ຕ້ອງອາບັດຖຸນລັດໄຈ (໙)

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອັນໜຶ່ງ ໃນກໍລະນີນີ້ ໃນອາວາດແຫ່ງໜຶ່ງ ໃນວັນອຸໂປສົດນັ້ນ ມີພິກຂຸທີ່ ຢູ່ໃນອາວາດຫຼາຍອົງ ແຕ່ປະຊຸມກັນ ໔ ອົງແດ່ ເກີນກວ່າແດ່ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນຮູ້ຢູ່ວ່າ “ຍັງມີພິກຂຸທີ່ ຢູ່ໃນອາວາດພວກອື່ນທີ່ບໍ່ໄດ້ມາມີຢູ່” ແຕ່ມັງຄວາມແຕກແຍກວ່າ “ຂໍພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ຈົ່ງເສື່ອມສູນ ຈົ່ງພິນາດ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ຈະມີປະໂຫຍດອັນໃດ” ລົງອຸໂປສົດ ຍົກປາຕິໂມກຂຶ້ນສະແດງ ພິກຂຸ ເຫຼົ່ານັ້ນຍົກປາຕິໂມກຂຶ້ນສະແດງຈົບ ບໍລິສັດລຸກຂຶ້ນບາງສ່ວນ ຂະນະນັ້ນ ພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດ ພວກອື່ນມາເຖິງ ມີຈຳນວນຫຼາຍກວ່າ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ເພິ່ງຍົກປາຕິໂມກຂຶ້ນສະແດງໃໝ່ ພວກພິກ ຂຸຜູ້ຍົກຂຶ້ນສະແດງ ຕ້ອງອາບັດຖຸນລັດໄຈ (໑໐)

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອັນໜຶ່ງ ໃນກໍລະນີນີ້ ໃນອາວາດແຫ່ງໜຶ່ງ ໃນວັນອຸໂປສົດນັ້ນ ມີພິກຂຸທີ່ ຢູ່ໃນອາວາດຫຼາຍອົງ ແຕ່ປະຊຸມກັນ ໔ ອົງແດ່ ເກີນກວ່າແດ່ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນຮູ້ຢູ່ວ່າ “ຍັງມີພິກຂຸທີ່ ຢູ່ໃນອາວາດພວກອື່ນທີ່ບໍ່ໄດ້ມາມີຢູ່” ແຕ່ມັງຄວາມແຕກແຍກວ່າ “ຂໍພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ຈົ່ງເສື່ອມສູນ ຈົ່ງພິນາດ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ຈະມີປະໂຫຍດອັນໃດ” ລົງອຸໂປສົດ ຍົກປາຕິໂມກຂຶ້ນສະແດງ ພິກຂຸ ເຫຼົ່ານັ້ນຍົກປາຕິໂມກຂຶ້ນສະແດງຈົບ ບໍລິສັດລຸກຂຶ້ນແຕ່ບາງສ່ວນ ຂະນະນັ້ນ ພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນ ອາວາດພວກອື່ນມາເຖິງ ມີຈຳນວນເທົ່າກັນ ປາຕິໂມກທີ່ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ຍົກຂຶ້ນສະແດງແລ້ວ ເປັນອັນຍົກຂຶ້ນສະແດງດີແລ້ວ ພວກພິກຂຸຜູ້ມາພາຍຫຼັງເພິ່ງບອກປາຣີສຸດທິໃນສຳນັກຂອງພິກຂຸ ເຫຼົ່ານັ້ນ ພວກພິກຂຸຜູ້ຍົກຂຶ້ນສະແດງ ຕ້ອງອາບັດຖຸນລັດໄຈ (໑໑)

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອັນໜຶ່ງ ໃນກໍລະນີນີ້ ໃນອາວາດແຫ່ງໜຶ່ງ ໃນວັນອຸໂປສົດນັ້ນ ມີພິກຂຸທີ່ ຢູ່ໃນອາວາດຫຼາຍອົງ ແຕ່ປະຊຸມກັນ ໔ ອົງແດ່ ເກີນກວ່າແດ່ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນຮູ້ຢູ່ວ່າ “ຍັງມີພິກຂຸທີ່ ຢູ່ໃນອາວາດພວກອື່ນທີ່ບໍ່ໄດ້ມາມີຢູ່” ແຕ່ມັງຄວາມແຕກແຍກວ່າ “ຂໍພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນຈົ່ງເສື່ອມສູນ ຈົ່ງພິນາດ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນຈະມີປະໂຫຍດອັນໃດ” ລົງອຸໂປສົດ ຍົກປາຕິໂມກຂຶ້ນສະແດງ ພິກຂຸ ເຫຼົ່ານັ້ນຍົກປາຕິໂມກຂຶ້ນສະແດງຈົບ ບໍລິສັດລຸກຂຶ້ນແຕ່ບາງສ່ວນ ຂະນະນັ້ນ ພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາ

ວາດພວກອື່ນມາເຖິງ ມີຈຳນວນໜ້ອຍກວ່າ ປາຕິໂມກທີ່ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ຍົກຂຶ້ນສະແດງແລ້ວ ເປັນອັນຍົກຂຶ້ນສະແດງດີແລ້ວ ພວກພິກຂຸຜູ້ມາທຶງເພິ່ງບອກປານີສຸດທິໃນສຳນັກຂອງພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ພວກພິກຂຸຜູ້ຍົກຂຶ້ນສະແດງ ຕ້ອງອາບັດຖຸນລັດໄຈ (໑໒)

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອັນໜຶ່ງ ໃນກໍລະນີນີ້ ໃນອາວາດແຫ່ງໜຶ່ງ ໃນວັນອຸໂປສົດນັ້ນ ມີພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດຫຼາຍອົງ ແຕ່ປະຊຸມກັນ ໔ ອົງແດ່ ເກີນກວ່າແດ່ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນຮູ້ຢູ່ວ່າ “ຍັງມີພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດພວກອື່ນທີ່ບໍ່ໄດ້ມາມີຢູ່” ແຕ່ມັງຄວາມແຕກແຍກວ່າ “ຂໍພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນຈົ່ງເສື່ອມສູນຈົ່ງພິນາດ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນຈະມີປະໂຫຍດອັນໃດ” ລົງອຸໂປສົດ ຍົກປາຕິໂມກຂຶ້ນສະແດງ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນຍົກປາຕິໂມກຂຶ້ນສະແດງຈົບ ບໍລິສັດລຸກຂຶ້ນທັງໝົດ ຂະນະນັ້ນ ພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດພວກອື່ນມາເຖິງ ມີຈຳນວນຫຼາຍກວ່າ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນເພິ່ງຍົກປາຕິໂມກຂຶ້ນສະແດງໃໝ່ ພວກພິກຂຸຜູ້ຍົກຂຶ້ນສະແດງ ຕ້ອງອາບັດຖຸນລັດໄຈ (໑໓)

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອັນໜຶ່ງ ໃນກໍລະນີນີ້ ໃນອາວາດແຫ່ງໜຶ່ງ ໃນວັນອຸໂປສົດນັ້ນ ມີພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດຫຼາຍອົງ ແຕ່ປະຊຸມກັນ ໔ ອົງແດ່ ເກີນກວ່າແດ່ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນຮູ້ຢູ່ວ່າ “ຍັງມີພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດພວກອື່ນທີ່ບໍ່ໄດ້ມາມີຢູ່” ແຕ່ມັງຄວາມແຕກແຍກວ່າ “ຂໍພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນຈົ່ງເສື່ອມສູນຈົ່ງພິນາດ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນຈະມີປະໂຫຍດອັນໃດ” ລົງອຸໂປສົດ ຍົກປາຕິໂມກຂຶ້ນສະແດງ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນຍົກປາຕິໂມກຂຶ້ນສະແດງຈົບ ບໍລິສັດລຸກຂຶ້ນທັງໝົດ ຂະນະນັ້ນ ພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດພວກອື່ນມາເຖິງ ມີຈຳນວນເທົ່າກັນ ປາຕິໂມກທີ່ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ຍົກຂຶ້ນສະແດງແລ້ວ ເປັນອັນຍົກຂຶ້ນສະແດງດີແລ້ວ ພວກພິກຂຸຜູ້ມາພາຍຫຼັງ ເພິ່ງບອກປານີສຸດທິໃນສຳນັກຂອງພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ພວກພິກຂຸຜູ້ຍົກຂຶ້ນສະແດງ ຕ້ອງອາບັດຖຸນລັດໄຈ (໑໔)

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອັນໜຶ່ງ ໃນກໍລະນີນີ້ ໃນອາວາດແຫ່ງໜຶ່ງ ໃນວັນອຸໂປສົດນັ້ນ ມີພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດຫຼາຍອົງ ແຕ່ປະຊຸມກັນ ໔ ອົງແດ່ ເກີນກວ່າແດ່ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນຮູ້ຢູ່ວ່າ “ຍັງມີພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດພວກອື່ນທີ່ບໍ່ໄດ້ມາມີຢູ່” ແຕ່ມັງຄວາມແຕກແຍກວ່າ “ຂໍພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ຈົ່ງເສື່ອມສູນຈົ່ງພິນາດ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ຈະມີປະໂຫຍດອັນໃດ” ລົງອຸໂປສົດ ຍົກປາຕິໂມກຂຶ້ນສະແດງ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນຍົກປາຕິໂມກຂຶ້ນສະແດງຈົບ ເມື່ອບໍລິສັດລຸກຂຶ້ນທັງໝົດ ຂະນະນັ້ນ ພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດພວກອື່ນມາເຖິງ ມີຈຳນວນໜ້ອຍກວ່າ ປາຕິໂມກທີ່ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນຍົກຂຶ້ນສະແດງແລ້ວ ເປັນອັນຍົກຂຶ້ນສະແດງດີແລ້ວ ພວກພິກຂຸຜູ້ມາພາຍຫຼັງເພິ່ງບອກປານີສຸດທິໃນສຳນັກຂອງພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ພວກພິກຂຸຜູ້ຍົກຂຶ້ນສະແດງ ຕ້ອງອາບັດຖຸນລັດໄຈ (໑໕)

ເພທະປຸຣເກຂາຣະປັນນະຣະສະກະ ຈົບ

ປັນຈະວິສະຕິຕິກະ ຈົບ

໑໐໐. ສີໂມກກັນຕິກະເປີຍຍາລະ

ວ່າດ້ວຍການລະຂໍ້ຄວາມກ່ຽວກັບພິກຂຸເຂົ້າສູ່ສີມາ

ເປີຍຍາລະມຸກ ໗໐໐ ຕິກະ

[໑໗໗] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ກໍໃນກໍລະນີນີ້ ໃນອາວາດແຫ່ງໜຶ່ງ ໃນວັນອຸໂປສິດນັ້ນ ມີພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດຫຼາຍອົງ

໑. ປະຊຸມກັນ ໔ ອົງແດ່ ເກີນກວ່າແດ່
໒. ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນບໍ່ຮູ້ວ່າ “ມີພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດພວກອື່ນກຳລັງເຂົ້າມາພາຍໃນສີມາ ຯລຯ
໓. ຯລຯ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນບໍ່ຮູ້ວ່າ “ມີພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດພວກອື່ນເຂົ້າມາພາຍໃນສີມາແລ້ວ ຯລຯ
໔. ຯລຯ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນບໍ່ເຫັນພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດພວກອື່ນກຳລັງເຂົ້າມາພາຍໃນສີມາ ຯລຯ
໕. ຯລຯ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນບໍ່ເຫັນພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດພວກອື່ນເຂົ້າມາພາຍໃນສີມາແລ້ວ ຯລຯ
໖. ຯລຯ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນບໍ່ໄດ້ຍິນວ່າ “ພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດພວກອື່ນກຳລັງເຂົ້າມາພາຍໃນສີມາ ຯລຯ
໗. ຯລຯ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນບໍ່ໄດ້ຍິນວ່າ “ພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດພວກອື່ນເຂົ້າມາພາຍໃນສີມາແລ້ວ ຯລຯ

ໂດຍໄນ ໑໗໔ ຕິກະ

໑. ພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດກັບພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດ
໒. ພິກຂຸອາຄັນຕຸກະກັບພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດ
໓. ພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດກັບພິກຂຸອາຄັນຕຸກະ
໔. ພິກຂຸອາຄັນຕຸກະກັບພິກຂຸອາຄັນຕຸກະ

ລວມເປັນ ໗໐໐ ຕິກະ ໂດຍເປີຍຍາລະມຸກ

[໑໗໘] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ກໍໃນກໍລະນີນີ້ ວັນອຸໂປສິດຂອງພວກພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດເປັນວັນ ໑໔ ຄໍ່າ ຂອງພວກພິກຂຸອາຄັນຕຸກະເປັນວັນ ໑໕ ຄໍ່າ ຖ້າພວກພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດ ມີຈຳນວນ

ຫຼາຍກວ່າ ພວກພິກຂຸອາຄັນຕຸກະເພິ່ງອະນຸວັດຕາມພວກພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດ ຖ້າມີຈຳນວນເທົ່າກັນ ພວກພິກຂຸອາຄັນຕຸກະ ເພິ່ງອະນຸວັດຕາມພວກພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດ ຖ້າພວກພິກຂຸອາຄັນຕຸກະມີຈຳນວນຫຼາຍກວ່າ ພວກພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດເພິ່ງອະນຸວັດຕາມພວກພິກຂຸອາຄັນຕຸກະ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອັນໜຶ່ງ ໃນກໍລະນີນີ້ ວັນອຸໂປສິດຂອງພວກພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດເປັນວັນ ໑໔ ຄຳ ຂອງພວກພິກຂຸອາຄັນຕຸກະເປັນວັນ ໑໔ ຄຳ ຖ້າພວກພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດ ມີຈຳນວນຫຼາຍກວ່າ ພວກພິກຂຸອາຄັນຕຸກະເພິ່ງອະນຸວັດຕາມພວກພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດ ຖ້າມີຈຳນວນເທົ່າກັນ ພວກພິກຂຸອາຄັນຕຸກະເພິ່ງອະນຸວັດຕາມພວກພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດ ຖ້າພວກພິກຂຸອາຄັນຕຸກະມີຈຳນວນຫຼາຍກວ່າ ພວກພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດເພິ່ງອະນຸວັດຕາມພວກພິກຂຸອາຄັນຕຸກະ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອັນໜຶ່ງ ໃນກໍລະນີນີ້ ວັນອຸໂປສິດຂອງພວກພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດເປັນວັນ ໑ ຄຳ ຂອງພວກພິກຂຸອາຄັນຕຸກະເປັນວັນ ໑໔ ຄຳ ຖ້າພວກພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດ ມີຈຳນວນຫຼາຍກວ່າ ພວກພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດບໍ່ປາຖະໜາ ກໍບໍ່ເພິ່ງໃຫ້ຄວາມພ້ອມພຽງແກ່ພວກພິກຂຸອາຄັນຕຸກະ ພວກພິກຂຸອາຄັນຕຸກະເພິ່ງໄປນອກສີມາລົງອຸໂປສິດເທິນ ຖ້າມີຈຳນວນເທົ່າກັນ ພວກພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດບໍ່ປາຖະໜາກໍບໍ່ເພິ່ງໃຫ້ຄວາມພ້ອມພຽງແກ່ພວກພິກຂຸອາຄັນຕຸກະ ພວກພິກຂຸອາຄັນຕຸກະເພິ່ງໄປນອກສີມາລົງອຸໂປສິດເທິນ ຖ້າພວກພິກຂຸອາຄັນຕຸກະມີຈຳນວນຫຼາຍກວ່າ ພວກພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດເພິ່ງໃຫ້ຄວາມພ້ອມພຽງແກ່ພວກພິກຂຸອາຄັນຕຸກະ ຫຼື ໄປນອກສີມາ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອັນໜຶ່ງ ໃນກໍລະນີນີ້ ວັນອຸໂປສິດຂອງພວກພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດ ເປັນວັນ ໑໔ ຄຳ ຂອງພວກພິກຂຸອາຄັນຕຸກະເປັນວັນ ໑ ຄຳ ຖ້າພວກພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດ ມີຈຳນວນຫຼາຍກວ່າ ພວກພິກຂຸອາຄັນຕຸກະ ເພິ່ງໃຫ້ຄວາມພ້ອມພຽງແກ່ພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດ ຫຼື ໄປນອກສີມາ ຖ້າມີຈຳນວນເທົ່າກັນ ພວກພິກຂຸອາຄັນຕຸກະເພິ່ງໃຫ້ຄວາມພ້ອມພຽງແກ່ພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດ ຫຼື ໄປນອກສີມາ ຖ້າພວກພິກຂຸອາຄັນຕຸກະມີຈຳນວນຫຼາຍກວ່າ ພວກພິກຂຸອາຄັນຕຸກະບໍ່ປາຖະໜາກໍບໍ່ເພິ່ງໃຫ້ຄວາມພ້ອມພຽງແກ່ພວກພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດ ພວກພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດເພິ່ງໄປນອກສີມາລົງອຸໂປສິດເທິນ

໑໐໑. ລິງຄາທິທັດສະນະ

ວ່າດ້ວຍການເຫັນລັກສະນະເປັນຕົ້ນ

[໑໗໙] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ກໍໃນກໍລະນີນີ້ ພວກພິກຂຸອາຄັນຕຸກະໄດ້ເຫັນອາການຂອງພິກຂຸທີ່

ຢູ່ໃນອາວາດ^໑ ລັກສະນະຂອງພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດ ເຄື່ອງໝາຍຂອງພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດ ສິ່ງສໍ້
ສະແດງພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດຂອງພວກພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດ ຕຽງ ຕັ້ງ ພູກ ໝອນ ນ້ຳສັນ ນ້ຳ
ໃຊ້ ຈັດໄວ້ດີ ບໍລິເວນປັດກວາດສະອາດ ເມື່ອແລ້ວ ບໍ່ແນ່ໃຈວ່າ ມີພວກພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດຢູ່ຫຼື
ບໍ່ມີນີ້”

ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ບໍ່ແນ່ໃຈແຕ່ບໍ່ຄົ້ນຫາ ລົງອຸໂປສິດ ຕ້ອງອາບັດທຸກກົດ
ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ບໍ່ແນ່ໃຈຈຶ່ງຄົ້ນຫາແຕ່ບໍ່ພົບ ລົງອຸໂປສິດ ບໍ່ຕ້ອງອາບັດ
ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ບໍ່ແນ່ໃຈຈຶ່ງຄົ້ນຫາຈົນພົບ ລົງອຸໂປສິດຮ່ວມກັນ ບໍ່ຕ້ອງອາບັດ
ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ບໍ່ແນ່ໃຈຈຶ່ງຄົ້ນຫາຈົນພົບ ແຍກກັນລົງອຸໂປສິດ ຕ້ອງອາບັດທຸກກົດ

ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ບໍ່ແນ່ໃຈຈຶ່ງຄົ້ນຫາຈົນພົບ ມັງຄວາມແຕກແຍກວ່າ “ຂໍພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນຈຶ່ງເສື່ອມ
ສູນ ຈົ່ງພິນາດ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ຈະມີປະໂຫຍດອັນໃດ” ລົງອຸໂປສິດ ຕ້ອງອາບັດຖຸນລັດໄຈ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອັນໜຶ່ງ ໃນກໍລະນີນີ້ ພວກພິກຂຸອາຄັນຕຸກະໄດ້ຍືນອາການຂອງພິກຂຸທີ່ຢູ່
ໃນອາວາດ ລັກສະນະຂອງພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດ ເຄື່ອງໝາຍຂອງພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດ ສິ່ງສໍ້
ສະແດງພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດຂອງພວກພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດ ໄດ້ຍືນສຽງຍ່າງຂອງພວກພິກຂຸ ທີ່ຢູ່
ໃນອາວາດກຳລັງຈົງກົມ ສຽງສາທະຍາຍ ສຽງໄອ ສຽງຈາມ ເມື່ອແລ້ວ ບໍ່ແນ່ໃຈວ່າ “ມີພວກພິກ
ຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດຢູ່ຫຼືບໍ່ມີນີ້”

ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ບໍ່ແນ່ໃຈແຕ່ບໍ່ຄົ້ນຫາ ລົງອຸໂປສິດ ຕ້ອງອາບັດທຸກກົດ
ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ບໍ່ແນ່ໃຈຈຶ່ງຄົ້ນຫາ ແຕ່ບໍ່ພົບ ລົງອຸໂປສິດ ບໍ່ຕ້ອງອາບັດ
ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ບໍ່ແນ່ໃຈຈຶ່ງຄົ້ນຫາຈົນພົບ ລົງອຸໂປສິດຮ່ວມກັນ ບໍ່ຕ້ອງອາບັດ
ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ບໍ່ແນ່ໃຈຈຶ່ງຄົ້ນຫາຈົນພົບ ແຍກກັນລົງອຸໂປສິດ ຕ້ອງອາບັດທຸກກົດ

ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ບໍ່ແນ່ໃຈຈຶ່ງຄົ້ນຫາຈົນພົບ ມັງຄວາມແຕກແຍກວ່າ “ຂໍພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນຈຶ່ງ
ເສື່ອມສູນ ຈົ່ງພິນາດ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນຈະມີປະໂຫຍດອັນໃດ” ລົງອຸໂປສິດ ຕ້ອງອາບັດຖຸນລັດໄຈ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອັນໜຶ່ງ ໃນກໍລະນີນີ້ ພວກພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດໄດ້ເຫັນອາການຂອງພວກ
ພິກຂຸອາຄັນຕຸກະ ລັກສະນະຂອງພວກພິກຂຸອາຄັນຕຸກະ ເຄື່ອງໝາຍຂອງພວກພິກຂຸອາຄັນຕຸກະ
ສິ່ງສໍ້ສະແດງພວກພິກຂຸອາຄັນຕຸກະຂອງພວກພິກຂຸອາຄັນຕຸກະ ໄດ້ເຫັນບາດ ຈິວອນ ຜ້ານິສິທະ
ນະ ຮອຍນ້ຳລ້າງຕີນອັນເປັນຂອງພິກຂຸພວກອື່ນ ເມື່ອແລ້ວ ບໍ່ແນ່ໃຈວ່າ “ມີພວກພິກຂຸອາຄັນຕຸ
ກະຢູ່ຫຼືບໍ່ມີນີ້”

ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ບໍ່ແນ່ໃຈແຕ່ບໍ່ຄົ້ນຫາ ລົງອຸໂປສິດ ຕ້ອງອາບັດທຸກກົດ
ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ບໍ່ແນ່ໃຈຈຶ່ງຄົ້ນຫາ ແຕ່ບໍ່ພົບ ລົງອຸໂປສິດ ບໍ່ຕ້ອງອາບັດ

ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ບໍ່ແນ່ໃຈຈຶ່ງຄົ້ນຫາຈົນພົບ ລົງອຸໂປສົດຮ່ວມກັນ ບໍ່ຕ້ອງອາບັດ
 ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ບໍ່ແນ່ໃຈຈຶ່ງຄົ້ນຫາຈົນພົບ ແຍກກັນລົງອຸໂປສົດ ຕ້ອງອາບັດທຸກກົດ
 ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ບໍ່ແນ່ໃຈຈຶ່ງຄົ້ນຫາຈົນພົບ ມັງຄວາມແຕກແຍກວ່າ “ຂໍພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນຈຶ່ງ
 ເສື່ອມສູນ ຈົ່ງພິນາດ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນຈະມີປະໂຫຍດອັນໃດ” ລົງອຸໂປສົດ ຕ້ອງອາບັດຖຸນລັດໄຈ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອັນໜຶ່ງ ໃນກໍລະນີນີ້ ພວກພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດໄດ້ຍິນອາການຂອງພວກ
 ພິກຂຸອາຄັນຕຸກະ ລັກສະນະຂອງພວກພິກຂຸອາຄັນຕຸກະ ເຄື່ອງໝາຍຂອງພວກພິກຂຸອາຄັນຕຸກະ
 ສິ່ງສໍ້ສະແດງພວກພິກຂຸອາຄັນຕຸກະຂອງພວກພິກຂຸອາຄັນຕຸກະ ໄດ້ຍິນສຽງຢ່າງຂອງພວກພິກຂຸ
 ອາຄັນຕຸກະກຳລັງຢ່າງມາ ສຽງເກີບກະທົບພື້ນ ສຽງໄອ ສຽງຈາມ ເມື່ອແລ້ວ ບໍ່ແນ່ໃຈວ່າ “ມີ
 ພວກພິກຂຸອາຄັນຕຸກະຢູ່ຫຼືບໍ່ມີນີ້”

ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ບໍ່ແນ່ໃຈແຕ່ບໍ່ຄົ້ນຫາ ລົງອຸໂປສົດ ຕ້ອງອາບັດທຸກກົດ
 ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ບໍ່ແນ່ໃຈຈຶ່ງຄົ້ນຫາ ແຕ່ບໍ່ພົບ ລົງອຸໂປສົດ ບໍ່ຕ້ອງອາບັດ
 ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ບໍ່ແນ່ໃຈຈຶ່ງຄົ້ນຫາຈົນພົບ ລົງອຸໂປສົດຮ່ວມກັນ ບໍ່ຕ້ອງອາບັດ
 ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ບໍ່ແນ່ໃຈຈຶ່ງຄົ້ນຫາຈົນພົບ ແຍກກັນລົງອຸໂປສົດ ຕ້ອງອາບັດທຸກກົດ
 ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ບໍ່ແນ່ໃຈຈຶ່ງຄົ້ນຫາຈົນພົບ ມັງຄວາມແຕກແຍກວ່າ “ຂໍພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນຈຶ່ງ
 ເສື່ອມສູນ ຈົ່ງພິນາດ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນຈະມີປະໂຫຍດອັນໃດ” ລົງອຸໂປສົດ ຕ້ອງອາບັດຖຸນລັດໄຈ

໑໐໒. ນານາສັງວາສະກາທິອຸໂປສະຖະກະຣະນະ

ວ່າດ້ວຍພິກຂຸເປັນນານາສັງວາດເປັນຕົ້ນລົງອຸໂປສົດ

[໑໕໐] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ກໍໃນກໍລະນີນີ້ ພວກພິກຂຸອາຄັນຕຸກະເຫັນພວກພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນ
 ອາວາດຜູ້ເປັນນານາສັງວາດເຂົ້າໃຈວ່າເປັນສະມານະສັງວາດ ບໍ່ໄຕ່ຖາມ ລົງອຸໂປສົດຮ່ວມກັນ
 ບໍ່ຕ້ອງອາບັດ

ພິກຂຸອາຄັນຕຸກະເຫຼົ່ານັ້ນ ໄຕ່ຖາມແລ້ວບໍ່ລັງກຽດລົງອຸໂປສົດຮ່ວມກັນ ຕ້ອງອາບັດທຸກກົດ
 ພິກຂຸອາຄັນຕຸກະເຫຼົ່ານັ້ນ ໄຕ່ຖາມແລ້ວບໍ່ລັງກຽດ ແຍກກັນລົງອຸໂປສົດ ບໍ່ຕ້ອງອາບັດ
 ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອັນໜຶ່ງ ໃນກໍລະນີນີ້ ພວກພິກຂຸອາຄັນຕຸກະເຫັນພວກພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນ
 ອາວາດຜູ້ເປັນສະມານະສັງວາດ ເຂົ້າໃຈວ່າເປັນນານາສັງວາດ ບໍ່ໄຕ່ຖາມ ລົງອຸໂປສົດຮ່ວມກັນ
 ຕ້ອງອາບັດທຸກກົດ

ພິກຂຸອາຄັນຕຸກະເຫຼົ່ານັ້ນ ໄຕ່ຖາມແລ້ວລັງກຽດແຍກກັນລົງອຸໂປສົດ ຕ້ອງອາບັດທຸກກົດ
 ພິກຂຸອາຄັນຕຸກະເຫຼົ່ານັ້ນ ໄຕ່ຖາມແລ້ວລັງກຽດ ລົງອຸໂປສົດຮ່ວມກັນ ບໍ່ຕ້ອງອາບັດ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອັນໜຶ່ງ ໃນກໍລະນີນີ້ ພວກພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດເຫັນພວກພິກຂຸ ອາຄັນຕຸກະ ຜູ້ເປັນນານາສັງວາດ ເຂົ້າໃຈວ່າເປັນສະມານະສັງວາດ ບໍ່ໄຕ່ຖາມ ລົງອຸໂປສົດຮ່ວມ ກັນ ບໍ່ຕ້ອງອາບັດ

ພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດເຫຼົ່ານັ້ນ ໄຕ່ຖາມແລ້ວບໍ່ລັງກຽດ ລົງອຸໂປສົດຮ່ວມກັນ ຕ້ອງອາບັດ ທຸກກົດ

ພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດເຫຼົ່ານັ້ນ ໄຕ່ຖາມແລ້ວບໍ່ລັງກຽດ ແຍກກັນລົງອຸໂປສົດ ບໍ່ຕ້ອງອາບັດ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອັນໜຶ່ງ ໃນກໍລະນີນີ້ ພວກພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດເຫັນພວກພິກຂຸ ອາຄັນຕຸກະຜູ້ເປັນສະມານະສັງວາດ ເຂົ້າໃຈວ່າເປັນນານາສັງວາດບໍ່ໄຕ່ຖາມ ລົງອຸໂປສົດຮ່ວມ ກັນ ຕ້ອງອາບັດທຸກກົດ

ພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດເຫຼົ່ານັ້ນ ໄຕ່ຖາມແລ້ວລັງກຽດ ແຍກກັນລົງອຸໂປສົດ ຕ້ອງອາບັດ ທຸກກົດ

ພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດເຫຼົ່ານັ້ນ ໄຕ່ຖາມແລ້ວລັງກຽດ ລົງອຸໂປສົດຮ່ວມກັນ ບໍ່ຕ້ອງອາບັດ

໑໐໓. ນະຄັນຕັບພະວານ

ວ່າດ້ວຍສະຖານທີ່ບໍ່ຄວນໄປໃນວັນອຸໂປສົດ

[໑໘໑] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ໃນວັນອຸໂປສົດນັ້ນ ບໍ່ເພິ່ງອອກຈາກອາວາດທີ່ມີພິກຂຸ^໑ ໄປສູ່ ອາວາດທີ່ບໍ່ມີພິກຂຸ ເວັ້ນແຕ່ໄປກັບສົງ^໒ ເວັ້ນແຕ່ມີອັນຕະລາຍ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ໃນວັນອຸໂປສົດນັ້ນ ບໍ່ເພິ່ງອອກຈາກອາວາດທີ່ມີພິກຂຸໄປສູ່ສະຖານທີ່ບໍ່ ແມ່ນອາວາດ ເຊິ່ງບໍ່ມີພິກຂຸ ເວັ້ນແຕ່ໄປກັບສົງ ເວັ້ນແຕ່ມີອັນຕະລາຍ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ໃນວັນອຸໂປສົດນັ້ນ ບໍ່ເພິ່ງອອກຈາກອາວາດທີ່ມີພິກຂຸໄປສູ່ອາວາດ ຫຼື ສະຖານທີ່ບໍ່ແມ່ນອາວາດເຊິ່ງບໍ່ມີພິກຂຸ ເວັ້ນແຕ່ໄປກັບສົງ ເວັ້ນແຕ່ມີອັນຕະລາຍ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ໃນວັນອຸໂປສົດນັ້ນ ບໍ່ເພິ່ງອອກຈາກສະຖານທີ່ບໍ່ແມ່ນອາວາດເຊິ່ງມີພິກຂຸ ໄປສູ່ອາວາດທີ່ບໍ່ມີພິກຂຸ ເວັ້ນແຕ່ໄປກັບສົງ ເວັ້ນແຕ່ມີອັນຕະລາຍ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ໃນວັນອຸໂປສົດນັ້ນ ບໍ່ເພິ່ງອອກຈາກສະຖານທີ່ບໍ່ແມ່ນອາວາດເຊິ່ງມີພິກຂຸ ໄປສູ່ສະຖານທີ່ບໍ່ແມ່ນອາວາດເຊິ່ງບໍ່ມີພິກຂຸ ເວັ້ນແຕ່ໄປກັບສົງ ເວັ້ນແຕ່ມີອັນຕະລາຍ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ໃນວັນອຸໂປສົດນັ້ນ ບໍ່ເພິ່ງອອກຈາກສະຖານທີ່ບໍ່ແມ່ນອາວາດເຊິ່ງມີພິກຂຸໄປ ສູ່ອາວາດ ຫຼື ສະຖານທີ່ບໍ່ແມ່ນອາວາດເຊິ່ງບໍ່ມີພິກຂຸ ເວັ້ນແຕ່ໄປກັບສົງ ເວັ້ນແຕ່ມີອັນຕະລາຍ

ອາວາດເຊິ່ງມີພິກຂຸ ໄປສູ່ອາວາດທີ່ມີພິກຂຸ ແຕ່ເປັນທີ່ຢູ່ຂອງພວກພິກຂຸຜູ້ເປັນນານາສັງວາດ ເວັ້ນແຕ່ໄປກັບສົງ ເວັ້ນແຕ່ມີອັນຕະລາຍ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ໃນວັນອຸໂປສົດນັ້ນ ບໍ່ເພິ່ງອອກຈາກອາວາດ ຫຼື ສະຖານທີ່ບໍ່ແມ່ນ ອາວາດເຊິ່ງມີພິກຂຸໄປສູ່ສະຖານທີ່ບໍ່ແມ່ນອາວາດເຊິ່ງມີພິກຂຸ ແຕ່ເປັນທີ່ຢູ່ຂອງພວກພິກຂຸຜູ້ເປັນ ນານາສັງວາດ ເວັ້ນແຕ່ໄປກັບສົງ ເວັ້ນແຕ່ມີອັນຕະລາຍ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ໃນວັນອຸໂປສົດນັ້ນ ບໍ່ເພິ່ງອອກຈາກອາວາດ ຫຼື ສະຖານທີ່ບໍ່ແມ່ນ ອາວາດເຊິ່ງມີພິກຂຸໄປສູ່ອາວາດ ຫຼື ສະຖານທີ່ບໍ່ແມ່ນອາວາດເຊິ່ງມີພິກຂຸ ແຕ່ເປັນທີ່ຢູ່ຂອງພວກ ພິກຂຸຜູ້ເປັນນານາສັງວາດ ເວັ້ນແຕ່ໄປກັບສົງ ເວັ້ນແຕ່ມີອັນຕະລາຍ

໑໐໔. ຄັນຕັບພະວານ

ວ່າດ້ວຍສະຖານທີ່ຄວນໄປໃນວັນອຸໂປສົດ

[໑໗໔] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ໃນວັນອຸໂປສົດນັ້ນ ເພິ່ງອອກຈາກອາວາດທີ່ມີພິກຂຸໄປສູ່ອາວາດທີ່ ມີພິກຂຸ ເຊິ່ງເປັນທີ່ຢູ່ຂອງພວກພິກຂຸຜູ້ເປັນສະມານະສັງວາດ ເຊິ່ງຕົນເອງຮູ້ວ່າ “ເຮົາສາມາດໄປ ເຖິງໃນວັນນີ້

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ໃນວັນອຸໂປສົດນັ້ນ ເພິ່ງອອກຈາກອາວາດທີ່ມີພິກຂຸໄປສູ່ສະຖານທີ່ບໍ່ແມ່ນ ອາວາດເຊິ່ງມີພິກຂຸ ຯລຯ ໄປສູ່ອາວາດ ຫຼື ສະຖານທີ່ບໍ່ແມ່ນອາວາດເຊິ່ງມີພິກຂຸ ເຊິ່ງເປັນທີ່ຢູ່ ຂອງພວກພິກຂຸຜູ້ເປັນສະມານະສັງວາດ ເຊິ່ງຕົນເອງຮູ້ວ່າ “ເຮົາສາມາດໄປເຖິງໃນວັນນີ້”

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ໃນວັນອຸໂປສົດນັ້ນ ເພິ່ງອອກຈາກສະຖານທີ່ບໍ່ແມ່ນອາວາດເຊິ່ງມີພິກຂຸ ໄປສູ່ອາວາດທີ່ມີພິກຂຸ ຯລຯ

ຯລຯ ໄປສູ່ສະຖານທີ່ບໍ່ແມ່ນອາວາດເຊິ່ງມີພິກຂຸ ຯລຯ

ຯລຯ ໄປສູ່ອາວາດ ຫຼື ສະຖານທີ່ບໍ່ແມ່ນອາວາດເຊິ່ງມີພິກຂຸ ເຊິ່ງເປັນທີ່ຢູ່ຂອງພວກພິກ ຂຸຜູ້ເປັນສະມານະສັງວາດ ເຊິ່ງຕົນເອງຮູ້ວ່າ “ເຮົາສາມາດໄປເຖິງໃນວັນນີ້

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ໃນວັນອຸໂປສົດນັ້ນ ເພິ່ງອອກຈາກອາວາດ ຫຼື ສະຖານທີ່ບໍ່ແມ່ນອາວາດ ເຊິ່ງມີພິກຂຸໄປສູ່ອາວາດທີ່ມີພິກຂຸ ຯລຯ

ຯລຯ ໄປສູ່ສະຖານທີ່ບໍ່ແມ່ນອາວາດເຊິ່ງມີພິກຂຸ ຯລຯ

ຯລຯ ໄປສູ່ອາວາດ ຫຼື ສະຖານທີ່ບໍ່ແມ່ນອາວາດເຊິ່ງມີພິກຂຸ ເຊິ່ງເປັນທີ່ຢູ່ຂອງພວກພິກ ຂຸຜູ້ເປັນສະມານະສັງວາດ ເຊິ່ງຕົນເອງຮູ້ວ່າ “ເຮົາສາມາດໄປເຖິງໃນວັນນີ້

໑໐໕. ວັດຊະນີຍະປຸກຄະລະສັນທັດສະນາ

ວ່າດ້ວຍການສະແດງບຸກຄົນທີ່ຄວນເວັ້ນໃນອຸໂປສົດກຳ

[໑໘໓] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ບໍ່ເພິ່ງຍົກປາຕິໂມກຂຶ້ນສະແດງໃນບໍລິສັດທີ່ມີພິກຂຸນຶ່ງຢູ່ດ້ວຍ ອົງໃດຍົກຂຶ້ນສະແດງ ຕ້ອງອາບັດທຸກກົດ

ຍລຍ ໃນບໍລິສັດທີ່ມີສິກຂະມານນຶ່ງຢູ່ດ້ວຍ ຍລຍ

ຍລຍ ໃນບໍລິສັດທີ່ມີສາມະເນນນຶ່ງຢູ່ດ້ວຍ ຍລຍ

ຍລຍ ໃນບໍລິສັດທີ່ມີສາມະເນຣີນຶ່ງຢູ່ດ້ວຍ ຍລຍ

ຍລຍ ໃນບໍລິສັດທີ່ມີພິກຂຸຜູ້ບອກຄົນສິກຂານຶ່ງຢູ່ດ້ວຍ ຍລຍ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ບໍ່ເພິ່ງຍົກປາຕິໂມກຂຶ້ນສະແດງໃນບໍລິສັດທີ່ມີພິກຂຸຕ້ອງອັນຕິມະວັດຖຸນຶ່ງ ຢູ່ດ້ວຍ ອົງໃດຍົກຂຶ້ນສະແດງ ຕ້ອງອາບັດທຸກກົດ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ບໍ່ເພິ່ງຍົກປາຕິໂມກຂຶ້ນສະແດງໃນບໍລິສັດທີ່ມີພິກຂຸຖືກສົງລົງອຸກເຂປະນີ ຍະກຳຍ້ອນບໍ່ເຫັນອາບັດນຶ່ງຢູ່ດ້ວຍ ອົງໃດຍົກຂຶ້ນສະແດງ ເພິ່ງປັບອາບັດຕາມທຳ

ຍລຍ ໃນບໍລິສັດທີ່ມີພິກຂຸຖືກສົງລົງອຸກເຂປະນີຍະກຳ ຍ້ອນບໍ່ເຮັດຄົນອາບັດນຶ່ງຢູ່ດ້ວຍ ຍລຍ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ບໍ່ເພິ່ງຍົກປາຕິໂມກຂຶ້ນສະແດງໃນບໍລິສັດທີ່ມີພິກຂຸຖືກສົງລົງອຸກເຂປະນີ ຍະກຳຍ້ອນບໍ່ສະລະທິດຖືບາບນຶ່ງຢູ່ດ້ວຍ ອົງໃດຍົກຂຶ້ນສະແດງ ເພິ່ງປັບອາບັດຕາມທຳ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ບໍ່ເພິ່ງຍົກປາຕິໂມກຂຶ້ນສະແດງໃນບໍລິສັດທີ່ມີບັນເດາະນຶ່ງຢູ່ດ້ວຍ ອົງໃດ ຍົກຂຶ້ນສະແດງ ຕ້ອງອາບັດທຸກກົດ

ຍລຍ ໃນບໍລິສັດທີ່ມີ ຄົນລັກເພດນຶ່ງຢູ່ດ້ວຍ ຍລຍ

ຍລຍ ໃນບໍລິສັດທີ່ມີ ພິກຂຸເຂົ້າຮິດເດຍຣະຖືນຶ່ງຢູ່ດ້ວຍ ຍລຍ

ຍລຍ ໃນບໍລິສັດທີ່ມີ ສັດເດຍຣັດສານຢູ່ດ້ວຍ ຍລຍ

ຍລຍ ໃນບໍລິສັດທີ່ມີ ຄົນຂ້າມານດານຶ່ງຢູ່ດ້ວຍ ຍລຍ

ຍລຍ ໃນບໍລິສັດທີ່ມີ ຄົນຂ້າບິດານຶ່ງຢູ່ດ້ວຍ ຍລຍ

ຍລຍ ໃນບໍລິສັດທີ່ມີ ຄົນຂ້າພຣະອະຣະຫັນນຶ່ງຢູ່ດ້ວຍ ຍລຍ

ຍລຍ ໃນບໍລິສັດທີ່ມີ ຄົນປະທຸດສະຮ້າຍພິກຂຸນຶ່ງຢູ່ດ້ວຍ ຍລຍ

ຍລຍ ໃນບໍລິສັດທີ່ມີ ພິກຂຸຜູ້ທຳລາຍສົງນຶ່ງຢູ່ດ້ວຍ ຍລຍ

ຍລຍ ໃນບໍລິສັດທີ່ມີ ຄົນທຳຮ້າຍພຣະສາດສະດາຈົນທ້າຍພຣະໂລຫິດນຶ່ງຢູ່ດ້ວຍ ຍລຍ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ບໍ່ເພິ່ງຍົກປາຕິໂມກຂຶ້ນສະແດງໃນບໍລິສັດທີ່ມີອຸພະໂຕພະຍັນຊະນະກະນັງ ຢູ່ດ້ວຍ ອົງໃດຍົກຂຶ້ນສະແດງ ຕ້ອງອາບັດທຸກກົດ

ເລື່ອງປາຣິວາສິກະປາຣິສຸດທິ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ບໍ່ເພິ່ງລົງອຸໂປສົດດ້ວຍການໃຫ້ປາຣິວາສິກະປາຣິສຸດທິ^໒ ເວັ້ນແຕ່ບໍລິສັດ ຍັງບໍ່ລຸກຂຶ້ນ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອັນໜຶ່ງ ບໍ່ເພິ່ງລົງອຸໂປສົດໃນວັນບໍ່ແມ່ນວັນອຸໂປສົດ ເວັ້ນແຕ່ວັນທີ່ ສົງສາມັກຄີ

ພານະວານທີ ໓ ຈົບ
ອຸໂປສະຖະຂັນທະກະ ທີ ໒ ຈົບ
ໃນຂັນທະກະນີ ມີ ໘໖ ເລື່ອງ

໑໐໖. ລວມເລື່ອງທີ່ມີໃນອຸໂປສົດຂັນທະກະ

ເລື່ອງປະຣິພາຊິກອັນຍະເດຍຣະຖິ ເລື່ອງພຣະເຈົ້າພິມພິສານຈອມທັບມະຄົດຣັດ
ເລື່ອງພິກຂຸປະຊຸມນັ່ງນຶ່ງ ເລື່ອງຊົງອະນຸຍາດໃຫ້ກ່າວທຳໃນວັນປະຊຸມ
ເລື່ອງພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຊົງຫຼົບຫຼີກຢູ່ໃນທີ່ສະຫງັດ
ເລື່ອງຍົກພຣະປາຕິໂມກຂຶ້ນສະແດງທຸກວັນ
ເລື່ອງຊົງອະນຸຍາດໃຫ້ຍົກພຣະປາຕິໂມກຂຶ້ນສະແດງປັກລະຄັ້ງ

ເລື່ອງພຣະສັບພັກຄີຍົກພຣະປາຕິໂມກຂຶ້ນສະແດງໃນບໍລິສັດເທົ່າທີ່ມີ
ເລື່ອງຊົງອະນຸຍາດໃຫ້ຍົກພຣະປາຕິໂມກຂຶ້ນສະແດງແກ່ພິກຂຸຜູ້ພ້ອມພຽງກັນ

ເລື່ອງຊົງອະນຸຍາດຄວາມພ້ອມພຽງກຳນົດເຂດອາວາດດຽວ
ເລື່ອງມັດທະກຸດສີມະລິຄະທາຍະວັນ ເລື່ອງຊົງອະນຸຍາດໃຫ້ສົມມຸດສີມາແລະນິມິດສີມາ

ເລື່ອງສົມມຸດສີມາໃຫຍ່ເກີນຂະໜາດ ເລື່ອງສົມມຸດນະທິປາຣະສີມາ
ເລື່ອງຍົກພຣະປາຕິໂມກຂຶ້ນສະແດງຕາມບໍລິເວນວິຫານ
ເລື່ອງສົມມຸດໂຮງອຸໂປສົດ ໒ ບ່ອນໃນອາວາດດຽວກັນ
ເລື່ອງສົມມຸດໂຮງອຸໂປສົດນ້ອຍເກີນໄປ

ເລື່ອງພິກຂຸຜູ້ນະວະກະລົງປະຊຸມກ່ອນ ເລື່ອງນະຄອນຣາຊະຄຶ
ເລື່ອງສົມມຸດແດນບໍ່ຢູ່ປາສະຈາກໂຕຣຈິວອນ

ເລື່ອງສົມມຸດສະມານະສັງວາດສີມາກ່ອນ
ເລື່ອງຖອນສະມານະສັງວາດສີມາພາຍຫຼັງ

ເລື່ອງຄາມະສີມາທີ່ບໍ່ໄດ້ສົມມຸດ ເລື່ອງອຸທະກຸກເຂປະສີມາໃນແມ່ນ້ຳ
ເລື່ອງອຸທະກຸກເຂປະສີມາໃນທະເລ ເລື່ອງອຸທະກຸກເຂປະສີມາໃນຊະຕະສະ
ເລື່ອງສີມາສັງກະກັນ ເລື່ອງສົມມຸດສີມາທັບສີມາ

ເລື່ອງປະເພດແຫ່ງວັນອຸໂປສິດ ເລື່ອງປະເພດການລົງອຸໂປສິດ
ເລື່ອງປະເພດແຫ່ງປາຕິໂມກຂຸດເທດ
ເລື່ອງຊົງອະນຸຍາດໃຫ້ຍົກພຣະປາຕິໂມກຂຶ້ນສະແດງໂດຍຫຍໍ້ເມື່ອຄົນປ່າມາສາລະວົນ

ເລື່ອງອັນຕະລາຍ ໑໐ ປະການ
ເລື່ອງຊົງອະນຸຍາດໃຫ້ພິກຂຸຜູ້ເຖຣະສະແດງທຳໂດຍບໍ່ຕ້ອງໄດ້ຮັບອາຣາດທະນາ
ເລື່ອງຖາມພຣະວິໄນທ່າມກາງສົງຕ້ອງໄດ້ຮັບສົມມຸດກ່ອນ
ເລື່ອງຄຸກຄາມຈະຂ້າ ເລື່ອງພຣະສັບພັກຄືວິສັດຊະນາພຣະວິໄນ

ເລື່ອງໂຈດດ້ວຍອາບັດ ເລື່ອງຂໍໂອກາດກ່ອນໂຈດ
ເລື່ອງຊົງອະນຸຍາດໃຫ້ຄັດຄ້ານກຳທີ່ບໍ່ຊອບທຳ
ເລື່ອງພິກຂຸ ໔-໕ ອົງສະແດງຄວາມເຫັນແຍ້ງ
ເລື່ອງແກ້ງຍົກພຣະປາຕິໂມກຂຶ້ນສະແດງບໍ່ໃຫ້ໄດ້ຍິນ
ເລື່ອງພະຍາຍາມຍົກພຣະປາຕິໂມກຂຶ້ນສະແດງ

ເລື່ອງຍົກພຣະປາຕິໂມກຂຶ້ນສະແດງໃນບໍລິສັດທີ່ມີຄະລິຫັດ
ເລື່ອງຍົກພຣະປາຕິໂມກຂຶ້ນສະແດງໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອາຣາດທະນາ
ເລື່ອງພິກຂຸຊາວເມືອງໂຈທະນາວັດຖຸບໍ່ຮູ້ຈັກອຸໂປສິດ
ເລື່ອງພິກຂຸຫຼາຍອົງບໍ່ຮູ້ຈັກອຸໂປສິດ ເລື່ອງສົ່ງພິກຂຸໄປຮຽນ
ພຣະປາຕິໂມກຍັງອາວາດໃກ້ຄຽງພໍຈະກັບມາທັນໃນວັນນັ້ນ
ເລື່ອງພິກຂຸຜູ້ນະວະກະບໍ່ຍອມໄປຮຽນພຣະປາຕິໂມກ

ເລື່ອງວິທີການນັບປັກ ເລື່ອງຊົງອະນຸຍາດໃຫ້ນັບພິກຂຸໃນວັນອຸໂປສິດ
ເລື່ອງໄປບິນທະບາດຍັງບ້ານໄກ ເລື່ອງນຶກບໍ່ໄດ້
ເລື່ອງບຸບພະກອນແລະບຸບພະກິດໃນໂຮງອຸໂປສິດ
ເລື່ອງປູອາສະນະແລະໄຕ້ປະທັບເປັນຕົ້ນ ເລື່ອງພິກຂຸຈະໄປໄສຕ້ອງບອກລາກ່ອນ
ເລື່ອງຄວນສົງເຄາະພິກຂຸຜູ້ເປັນພະຫຼຸສູດ

ເລື່ອງສິ່ງພິກຂຸໄປຮຽນພຣະປາຕິໂມກຍັງອາວາດໃກ້ຄຽງພໍຈະກັບມາທັນໃນວັນ
ນັ້ນ ເລື່ອງເຂົ້າພັນສາໃນອາວາດທີ່ມີພິກຂຸພໍຈະຍົກພຣະປາຕິໂມກຂຶ້ນສະແດງໄດ້

ເລື່ອງການລົງອຸໂປສົດ

ເລື່ອງມອບປາຣິສຸດທິ ເລື່ອງເຮັດກຳທີ່ຈະຕ້ອງເຮັດ ເລື່ອງພວກຍາດ
ເລື່ອງພິກຂຸຄັກຄະ ເລື່ອງພິກຂຸ ໔ ອົງ ໓ ອົງ ໒ ອົງ ແລະ ໑ ອົງ ລົງອຸໂປສົດ ໓
ຢ່າງຕາມລຳດັບ

ເລື່ອງສະແດງອາບັດກ່ອນລົງອຸໂປສົດ ເລື່ອງສະແດງສະພາຄາບັດ
ເລື່ອງຣະນິກອາບັດໄດ້ເມື່ອຍົກພຣະປາຕິໂມກຂຶ້ນສະແດງ

ເລື່ອງສົງທັງໝົດຕ້ອງສະພາຄາບັດແລະບໍ່ແນ່ໃຈ
ເລື່ອງບໍ່ຮູ້ຊື່ແລະໂຄດອາບັດ ເລື່ອງພິກຂຸພະພູສູດ
ເລື່ອງພິກຂຸມາຫຼາຍກວ່າ ມາເທົ່າກັນ ແລະມາໜ້ອຍກວ່າ
ເລື່ອງບໍລິສັດຍັງບໍ່ທັນລຸກຂຶ້ນ

ເລື່ອງບໍລິສັດລຸກຂຶ້ນບາງສ່ວນ ເລື່ອງບໍລິສັດລຸກຂຶ້ນທັງໝົດ
ເລື່ອງພິກຂຸຮູ້ວ່າຍັງມີພວກພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດທີ່ຍັງບໍ່ມາ
ເລື່ອງພິກຂຸບໍ່ແນ່ໃຈວ່າຄວນລົງອຸໂປສົດຫຼືບໍ່
ເລື່ອງພິກຂຸກັງວົນໃຈລົງອຸໂປສົດ ເລື່ອງພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດຮູ້ເຫັນ
ໄດ້ຍິນວ່າຍັງມີພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດພວກອື່ນຢູ່

ເລື່ອງພິກຂຸອາຄັນຕຸກະກັບພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດນັບວັນອຸໂປສົດຕ່າງກັນ
ເລື່ອງອາການຂອງພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດເປັນຕົ້ນ
ເລື່ອງພິກຂຸອາຄັນຕຸກະເຂົ້າໃຈວ່າພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດມີສັງວາດຕ່າງກັນ

ເລື່ອງປາຣິວາສິກະປາຣິສຸດທິ ເລື່ອງລົງອຸໂປສົດໃນວັນບໍ່ແມ່ນວັນອຸໂປສົດ
ຍົກເວັ້ນແຕ່ເປັນວັນທີ່ສົງສາມັກຄີ
ຫົວຂໍ້ທີ່ຈຳແນກເຫຼົ່ານີ້ເປັນຫົວຂໍ້ທີ່ບອກເລື່ອງ

ອຸໂປສົດຂັ້ນທະກະ ຈົບ

໓. ວັດສຸປະນາຍິກະຂັນທະກະ

໑໐໗. ວັດສຸປະນາຍິກະນຸຊານະນາ

ວ່າດ້ວຍຊົງອະນຸຍາດການເຂົ້າຈຳພັນສາ

[໑໐໘] ສະໄໝນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າປະທັບຢູ່ ພຣະເວລຸວັນສະຖານທີ່ໃຫ້ ເຫຍື່ອກະແຕ ເຂດນະຄອນຣາຊະຄຶ ຄັ້ງນັ້ນ ພຣະພຸດທະອົງຍັງບໍ່ໄດ້ຊົງບັນຍັດການເຂົ້າຈຳພັນ ສາແກ່ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນທຸ່ງຈາຣິກໄປທັງລະດູໜາວ ລະດູຮ້ອນ ແລະລະດູຝົນ ມະນຸດທັງຫຼາຍພາກັນຕຳໜີ ປະນາມ ໂພນທະນາວ່າ “ເປັນຫຍັງ ພຣະສະມະນະ ເຊື້ອສາຍສາ ກະຍະບຸດຈຶ່ງໄດ້ທຸ່ງຈາຣິກໄປທັງລະດູໜາວ ລະດູຮ້ອນ ແລະລະດູຝົນ ຢຽບຕີນະຊາດອັນຂຽວ ສົດ ບຽດບຽນສິ່ງມີຊີວິດເຊິ່ງມີອິນຊີດຽວ ຢຽບສັດນ້ອຍ ໆ ຈຳນວນຫຼາຍໃຫ້ເຖິງຄວາມວອດວາຍ ແນວນັ້ນນໍ? ພວກອັນຍະເດຍຣະຖືເຫຼົ່ານີ້ ຜູ້ສອນທຳບໍ່ດີ ຍັງຮູ້ຈັກພັກເຊົາຢູ່ບ່ອນໃດບ່ອນໜຶ່ງ ຕະຫຼອດລະດູຝົນ ແລະພວກຜູ້ນິກກຳຍັງຮູ້ຈັກເຮັດຮັງເທິງປາຍໄມ້ພັກເຊົາຢູ່ບ່ອນໃດບ່ອນໜຶ່ງໃນ ລະດູຝົນ ແຕ່ພຣະສະມະນະເຊື້ອສາຍສາກະຍະບຸດເຫຼົ່ານີ້ ພາກັນທຸ່ງຈາຣິກໄປບໍ່ວ່າໃນລະດູ ໜາວ ລະດູຮ້ອນ ແລະລະດູຝົນ ຢຽບຕີນະຊາດອັນຂຽວສົດ ບຽດບຽນສິ່ງມີຊີວິດເຊິ່ງມີອິນຊີດຽວ ຢຽບສັດນ້ອຍ ໆ ຈຳນວນຫຼາຍ ໃຫ້ເຖິງຄວາມວອດວາຍໄປ”

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ໄດ້ຍືນມະນຸດເຫຼົ່ານັ້ນຕຳໜີ ປະນາມ ໂພນທະນາ ຈຶ່ງນຳເລື່ອງນີ້ໄປ ຂາບທູນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າໃຫ້ຊົງຊາບ

ຄັ້ງນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ຊົງສະແດງທຳມີກະຖາຍ້ອນເລື່ອງນີ້ເປັນຕົ້ນເຫດ ຮັບສັ່ງ ກັບພິກຂຸທັງຫຼາຍວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເຮົາອະນຸຍາດໃຫ້ພິກຂຸທັງຫຼາຍເຂົ້າຈຳພັນສາ”

ເລື່ອງຊົງອະນຸຍາດໃຫ້ພິກຂຸເຂົ້າຈຳພັນສາໃນລະດູຝົນ

ຄັ້ງນັ້ນ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ໄດ້ປຶກສາກັນດັ່ງນີ້ວ່າ “ພວກເຮົາຈະເພິ່ງເຂົ້າພັນສາເມື່ອໃດນໍ” ຈຶ່ງນຳເລື່ອງນີ້ໄປຂາບທູນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າໃຫ້ຊົງຊາບ

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຮັບສັ່ງວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍເຮົາອະນຸຍາດໃຫ້ເຂົ້າຈຳພັນສາໃນລະ ດູຝົນ”

ເລື່ອງປະເພດແຫ່ງວັນເຂົ້າພັນສາ

ຄັ້ງນັ້ນ ພິກຂຸທັງຫຼາຍໄດ້ປຶກສາກັນດັ່ງນີ້ວ່າ “ວັນເຂົ້າພັນສາມີໃດນໍ” ຈຶ່ງນຳເລື່ອງນີ້ໄປ ຂາບທູນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າໃຫ້ຊົງຊາບ

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຮັບສັ່ງວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ວັນເຂົ້າພັນສານີ້ມີ ໒ ວັນ ຄື ວັນເຂົ້າພັນສາຕົ້ນ ໑ ວັນເຂົ້າພັນສາຫຼ້າ ໑ ເມື່ອພຣະຈັນເພັງສະເຫວີຍເລີກອາສາລະຫະລ່ວງໄປ ແລ້ວວັນໜຶ່ງ ເພິ່ງເຂົ້າຈຳພັນສາຕົ້ນ ເມື່ອພຣະຈັນເພັງສະເຫວີຍເລີກອາສາລະຫະລ່ວງໄປແລ້ວເດືອນໜຶ່ງ ເພິ່ງເຂົ້າຈຳພັນສາຫຼ້າ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ວັນເຂົ້າພັນສາມີ ໒ ວັນເຫຼົ່ານີ້ແລ້ວ”

໑໐໘. ວັດສານະຈາຣິກາປະຕິກະເຂປາທິ

ວ່າດ້ວຍຊົງທຳມທຸ່ງວຈາຣິກໃນລະຫວ່າງພັນສາເປັນຕົ້ນ

ເລື່ອງພຣະສັບພັກຄືທຸ່ງວຈາຣິກໃນລະຫວ່າງພັນສາ

[໑໐໘] ສະໄໝນັ້ນ ພວກພິກຂຸສັບພັກຄືເຂົ້າຈຳພັນສາແລ້ວກໍຍັງທຸ່ງວຈາຣິກໄປໃນລະຫວ່າງພັນສາ ມະນຸດທັງຫຼາຍພາກັນຕຳໜີ ປະນາມ ໂພນທະນາວ່າ “ເປັນຫຍັງ ພຣະສະມະນະ ເຊື້ອສາຍສາກະຍະບຸດຈຶ່ງໄດ້ທຸ່ງວຈາຣິກໄປທັງລະດູໜາວ ລະດູຮ້ອນ ແລະລະດູຝົນ ຢຽບຕົນະຊາດອັນຂຽວສົດ ບຽດບຽນສິ່ງມີຊີວິດເຊິ່ງມີອິນຊີດຽວ ຢຽບສັດນ້ອຍ ໆ ຈຳນວນຫຼາຍໃຫ້ເຖິງຄວາມວອດວາຍແນວນັ້ນ? ພວກອັນຍະເດຍຣະຖືເຫຼົ່ານີ້ ຜູ້ສອນທຳບໍ່ດີ ຍັງຮູ້ຈັກພັກເຊົາຢູ່ບ່ອນໃດບ່ອນໜຶ່ງຕະຫຼອດລະດູຝົນ ແລະພວກຝູງນົກກໍຍັງຮູ້ຈັກເຮັດຮັງເທິງປາຍໄມ້ພັກເຊົາຢູ່ບ່ອນໃດບ່ອນໜຶ່ງໃນລະດູຝົນ ແຕ່ພຣະສະມະນະເຊື້ອສາຍສາກະຍະບຸດເຫຼົ່ານີ້ ພາກັນທຸ່ງວຈາຣິກໄປບໍ່ວ່າໃນລະດູໜາວ ລະດູຮ້ອນ ແລະລະດູຝົນ ຢຽບຕົນະຊາດອັນຂຽວສົດ ບຽດບຽນສິ່ງມີຊີວິດເຊິ່ງມີອິນຊີດຽວ ຢຽບສັດນ້ອຍ ໆ ຈຳນວນຫຼາຍ ໃຫ້ເຖິງຄວາມວອດວາຍໄປ”

ພິກຂຸທັງຫຼາຍໄດ້ຍິນມະນຸດເຫຼົ່ານັ້ນຕຳໜີ ປະນາມ ໂພນທະນາ ບັນດາພິກຂຸຜູ້ມັກໜ້ອຍ ຯລຯ ພາກັນຕຳໜີ ປະນາມ ໂພນທະນາວ່າ “ເປັນຫຍັງ ພວກພິກຂຸສັບພັກຄືເຂົ້າຈຳພັນສາແລ້ວຈຶ່ງໄດ້ທຸ່ງວຈາຣິກໄປໃນລະຫວ່າງພັນສານີ້” ແລ້ວນຳເລື່ອງນີ້ໄປຂາບທູນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າໃຫ້ຊົງຊາບ

ຄັ້ງນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຊົງສະແດງທຳມິກະຖາຍ້ອນເລື່ອງນີ້ເປັນຕົ້ນເຫດ ຮັບສັ່ງກັບພິກຂຸທັງຫຼາຍວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸເຂົ້າຈຳພັນສາແລ້ວຕ້ອງຢູ່ຈຳໃຫ້ໄດ້ຕະຫຼອດ ໓ ເດືອນ ພັນສາຕົ້ນ ຫຼື ໓ ເດືອນພັນສາຫຼ້າ ບໍ່ເພິ່ງຫຼີກຈາຣິກໄປ ອົງໃດຫຼີກໄປ ຕ້ອງອາບັດທຸກກົດ”

ເລື່ອງປັບອາບັດທຸກກົດແກ່ພິກຂຸຜູ້ບໍ່ເຂົ້າພັນສາ

[໑໐໙] ສະໄໝນັ້ນ ພວກພິກຂຸສັບພັກຄືບໍ່ຕ້ອງການຈະເຂົ້າຈຳພັນສາ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຈຶ່ງ

ນຳເລື່ອງນີ້ໄປຂາບທູນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າໃຫ້ຊົງຊາບ

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຮັບສັ່ງວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸຈະບໍ່ເຂົ້າຈຳພັນສາບໍ່ໄດ້ ອົງໃດ
ບໍ່ເຂົ້າຈຳພັນສາ ຕ້ອງອາບັດທຸກກົດ”

ເລື່ອງຈົງໃຈຢ່າງຜ່ານອາວາດ

ສະໄໝນັ້ນ ພວກພິກຂຸສັບພັກຄືບໍ່ຕ້ອງການຈະເຂົ້າຈຳພັນສາໃນວັນເຂົ້າພັນສານັ້ນ ຈົງໃຈ
ຢ່າງຜ່ານອາວາດໄປ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຈຶ່ງນຳເລື່ອງນີ້ໄປຂາບທູນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າໃຫ້ຊົງຊາບ

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຮັບສັ່ງວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸຜູ້ບໍ່ຕ້ອງການຈະເຂົ້າຈຳພັນສາ
ໃນວັນເຂົ້າພັນສານັ້ນ ບໍ່ເພິ່ງຈົງໃຈຢ່າງຜ່ານອາວາດໄປ ອົງໃດຢ່າງຜ່ານໄປ ຕ້ອງອາບັດທຸກກົດ”

ເລື່ອງການເລື່ອນການຝົນ

ສະໄໝນັ້ນ ພຣະເຈົ້າພິມພິສານຈອມທັບແຫ່ງມະຄົດຣັດມີພຣະຣາດປະສົງຈະຊົງເລື່ອນ
ວັນເຂົ້າພັນສາອອກໄປ ຈຶ່ງຊົງສົ່ງທູດໄປໃນສຳນັກພິກຂຸທັງຫຼາຍວ່າ “ຖ້າຈັ່ງໃດແລ້ວ ຂໍພິກຂຸ
ທັງຫຼາຍເພິ່ງເຂົ້າຈຳພັນສາໃນຊຸນທະປັກທີ່ຈະມາເຖິງ” ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຈຶ່ງນຳເລື່ອງນີ້ໄປຂາບທູນ
ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າໃຫ້ຊົງຊາບ

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຮັບສັ່ງວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເຮົາອະນຸຍາດໃຫ້ເຮັດຕາມພຣະຣາຊາ”

໑໐໙. ສັດຕາຫະກະຣະນິຍານຸຊານະນາ

ວ່າດ້ວຍຊົງອະນຸຍາດສັດຕາຫະກະຣະນິຍະເມື່ອເຂົາສ້າງວິຫານຖວາຍເປັນຕົ້ນ

ເລື່ອງອຸປາສົກສ້າງວິຫານເປັນຕົ້ນຖວາຍ

[໑໘໗] ຄັ້ງນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າປະທັບຢູ່ໃນນະຄອນຣາຊະຄຶຕາມພຣະອັດທະຍາ
ໄສ ແລ້ວໄດ້ສະເດັດຈາຣິກໄປທາງນະຄອນສາວັດຖິ ສະເດັດຈາຣິກໄປໂດຍລຳດັບ ຈົນເຖິງ
ນະຄອນສາວັດຖິ ໄດ້ຂ່າວວ່າ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າປະທັບຢູ່ ພຣະເຊຕະວັນ ອາຮາມຂອງອະ
ນາຖະບິນທິກະຄະທະບໍດີ ໃນນະຄອນສາວັດຖິນັ້ນ

ສະໄໝນັ້ນ ອຸປາສົກຊື່ອຸເທນໄດ້ສ້າງວິຫານຖວາຍອຸທິດສົງ ໃນແຄວ້ນໂກສິນແລ້ວສົ່ງທູດ
ໄປໃນສຳນັກພິກຂຸທັງຫຼາຍວ່າ “ຂໍອາຣາດທະນາພິກຂຸທັງຫຼາຍມາ ຂ້າພະເຈົ້າປາຖະໜາຈະ
ຖວາຍທານ ຟັງທຳ ແລະເຫັນພິກຂຸທັງຫຼາຍ”

ພິກຂຸທັງຫຼາຍຕອບໄປວ່າ “ທ່ານ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຊົງບັນຍັດໄວ້ວ່າ ພິກຂຸເຂົາ ຈຳ

ພັນສາແລ້ວຕ້ອງຢູ່ໃຫ້ຕະຫຼອດ ໙ ເດືອນພັນສາຕົ້ນ ຫຼື ໙ ເດືອນພັນສາຫຼັງ ບໍ່ເພິ່ງຫຼີກໄປ ຂໍ
ທ່ານອຸເທນຈົ່ງຖ້າຈົນກວ່າພິກຂຸຢູ່ຈຳພັນສາແລ້ວຈັກມາ ແຕ່ຖ້າທ່ານມີວຽກຈຳເປັນຮີບດ່ວນຕ້ອງ
ເຮັດ ກໍຂໍໃຫ້ຖວາຍວິຫານໄວ້ໃນສຳນັກພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດ ໃນແຄວ້ນໂກສິນນັ້ນເທົ່ານັ້ນ”

ອຸປາສົກອຸເທນຈົ່ງຕຳໜິ ປະນາມ ໂພນທະນາວ່າ “ເປັນຫຍັງ ເມື່ອເຮົາສົ່ງທູດໄປແລ້ວ
ພິກຂຸທັງຫຼາຍຈຶ່ງບໍ່ມານໍ ເຮົາກໍເປັນທາຍົກ ເປັນຜູ້ສ້າງ ເປັນຜູ້ບຳລຸງພຣະສົງຄືກັນບໍ່ແມ່ນບໍ?”

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ໄດ້ຍິນອຸປາສົກອຸເທນຕຳໜິ ປະນາມ ໂພນທະນາ ຈຶ່ງນຳເລື່ອງນີ້ໄປຂາບ
ທູນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າໃຫ້ຊົງຊາບ

ຄັ້ງນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ຊົງສະແດງທຳມີກະຖາຍ້ອນເລື່ອງນີ້ເປັນຕົ້ນເຫດ ຮັບສົ່ງ
ກັບພິກຂຸທັງຫຼາຍວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເມື່ອບຸກຄົນ ກ ຈຳພວກຄື ພິກຂຸ ພິກຂຸນີ ສິກຂະມານາ
ສາມະເນນ ສາມະເນຣີ ອຸປາສົກ ອຸປາສົກາ ສົ່ງທູດມາ ເຮົາອະນຸຍາດໃຫ້ໄປດ້ວຍການ
ສັດຕາຫະກະຣະນິຍະໄດ້ ແຕ່ເມື່ອພວກເຂົາບໍ່ສົ່ງທູດມາ ເຮົາບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ໄປ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ
ເມື່ອບຸກຄົນ ກ ຈຳພວກເຫຼົ່ານີ້ ສົ່ງທູດມາ ເຮົາອະນຸຍາດໃຫ້ໄປດ້ວຍສັດຕາຫະກະຣະນິຍະໄດ້
ແຕ່ເມື່ອພວກເຂົາບໍ່ສົ່ງທູດມາ ເຮົາບໍ່ອະນຸຍາດ (ເມື່ອໄປດ້ວຍສັດຕາຫະກະຣະນິຍະ) ເພິ່ງກັບມາ
ພາຍໃນ ກ ວັນ”

[໑໘໘] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ກໍໃນກໍລະນີນີ້ ອຸປາສົກໄດ້ສ້າງວິຫານຖວາຍອຸທິດສົງ ຖ້າເຂົາສົ່ງ
ທູດໄປໃນສຳນັກພິກຂຸທັງຫຼາຍວ່າ “ຂໍອາຣາດທະນາພິກຂຸທັງຫຼາຍມາ ຂ້າພະເຈົ້າປາຖະໜາຈະ
ຖວາຍທານ ພັງທຳ ແລະເຫັນພິກຂຸທັງຫຼາຍ” ເມື່ອເຂົາສົ່ງທູດມາ ເພິ່ງໄປດ້ວຍສັດຕາຫະກະຣະ
ນິຍະໄດ້ ແຕ່ເມື່ອເຂົາບໍ່ສົ່ງທູດມາ ບໍ່ເພິ່ງໄປ (ເມື່ອໄປດ້ວຍສັດຕາຫະກະຣະນິຍະ) ເພິ່ງກັບມາ
ພາຍໃນ ກ ວັນ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອັນໜຶ່ງ ໃນກໍລະນີນີ້ ອຸປາສົກໄດ້ສ້າງເຮືອນມຸງແຖບດຽວຖວາຍອຸທິດສົງ
ຯລຯ

ຯລຯ ໄດ້ສ້າງຜາສາດ	ຯລຯ	ຯລຯ ໄດ້ສ້າງເຮືອນໂລ້ນ	ຯລຯ
ຯລຯ ໄດ້ສ້າງຖ້ຳ	ຯລຯ	ຯລຯ ໄດ້ສ້າງບໍລິເວນ	ຯລຯ
ຯລຯ ໄດ້ສ້າງຊັມ	ຯລຯ	ຯລຯ ໄດ້ສ້າງໂຮງສັ້ນ	ຯລຯ
ຯລຯ ໄດ້ສ້າງໂຮງໄຟ	ຯລຯ	ຯລຯ ໄດ້ສ້າງກັບປີຍະກຸຕິ	ຯລຯ
ຯລຯ ໄດ້ສ້າງວັດຈະກຸຕິ	ຯລຯ	ຯລຯ ໄດ້ສ້າງທີ່ຈົງກົມ	ຯລຯ
ຯລຯ ໄດ້ສ້າງໂຮງຈົງກົມ	ຯລຯ	ຯລຯ ໄດ້ສ້າງບໍ່ນ້ຳ	ຯລຯ
ຯລຯ ໄດ້ສ້າງໂຮງບໍ່ນ້ຳ	ຯລຯ	ຯລຯ ໄດ້ສ້າງເຮືອນໄຟ	ຯລຯ
ຯລຯ ໄດ້ສ້າງໂຮງເຮືອນໄຟ	ຯລຯ	ຯລຯ ໄດ້ສ້າງສະໂບກຂະຣະນີ	ຯລຯ

ຍລຍ ໄດ້ສ້າງມົນດົບ ຍລຍ ຍລຍ ໄດ້ສ້າງອາຮາມ ຍລຍ
ຍລຍ ໄດ້ສ້າງອາຮາມວັດຖຸ

ຖ້າເຂົາສົ່ງທູດໄປໃນສຳນັກພິກຂຸທັງຫຼາຍວ່າ “ຂໍອາຣາດທະນາພິກຂຸທັງຫຼາຍມາ ຂ້າພະ
ເຈົ້າປາຖະໜາຈະຖວາຍທານ ພັງທຳ ແລະເຫັນພິກຂຸທັງຫຼາຍ” ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເມື່ອເຂົາສົ່ງທູດ
ມາ ເພິ່ງໄປດ້ວຍສັດຕາຫະກະຣະນິຍະໄດ້ ແຕ່ເມື່ອເຂົາບໍ່ສົ່ງທູດມາ ບໍ່ເພິ່ງໄປ (ເມື່ອໄປດ້ວຍ
ສັດຕາຫະກະຣະນິຍະ) ເພິ່ງກັບມາພາຍໃນ ກ ວັນ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອັນໜຶ່ງ ໃນກໍລະນີນີ້ ອຸປາສົກໄດ້ສ້າງວິຫານຖວາຍອຸທິດພິກຂຸຫຼາຍອົງ
ໄດ້ສ້າງວິຫານອຸທິດພິກຂຸອົງໜຶ່ງ ຍລຍ

ຍລຍ ໄດ້ສ້າງເຮືອນມຸງແຖວດຽວ ຍລຍ	ຍລຍ ໄດ້ສ້າງຜາສາດ ຍລຍ
ຍລຍ ໄດ້ສ້າງເຮືອນໂລ້ນ ຍລຍ	ຍລຍ ໄດ້ສ້າງຖ້ຳ ຍລຍ
ຍລຍ ໄດ້ສ້າງບໍລິເວນ ຍລຍ	ຍລຍ ໄດ້ສ້າງຊຸ້ມ ຍລຍ
ຍລຍ ໄດ້ສ້າງໂຮງສັນ ຍລຍ	ຍລຍ ໄດ້ສ້າງໂຮງໄຟ ຍລຍ
ຍລຍ ໄດ້ສ້າງກັບປີຍະກຸຕິ ຍລຍ	ຍລຍ ໄດ້ສ້າງວັດກຸຕິ ຍລຍ
ຍລຍ ໄດ້ສ້າງທີ່ຈົງກົມ ຍລຍ	ຍລຍ ໄດ້ສ້າງໂຮງຈົງກົມ ຍລຍ
ຍລຍ ໄດ້ສ້າງບໍ່ນ້ຳ ຍລຍ	ຍລຍ ໄດ້ສ້າງໂຮງບໍ່ນ້ຳ ຍລຍ
ຍລຍ ໄດ້ສ້າງເຮືອນໄຟ ຍລຍ	ຍລຍ ໄດ້ສ້າງໂຮງເຮືອນໄຟ ຍລຍ
ຍລຍ ໄດ້ສ້າງສະໂບກຂະຣະນີ ຍລຍ	ຍລຍ ໄດ້ສ້າງມົນດົບ ຍລຍ
ຍລຍ ໄດ້ສ້າງອາຮາມ ຍລຍ	ຍລຍ ໄດ້ສ້າງອາຮາມວັດຖຸ ຍລຍ

ຖ້າເຂົາສົ່ງທູດໄປໃນສຳນັກພິກຂຸທັງຫຼາຍວ່າ “ຂໍອາຣາດທະນາພິກຂຸທັງຫຼາຍມາ ຂ້າພະ
ເຈົ້າປາຖະໜາຈະຖວາຍທານ ພັງທຳ ແລະເຫັນພິກຂຸທັງຫຼາຍ” ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເມື່ອເຂົາສົ່ງທູດ
ມາ ເພິ່ງໄປດ້ວຍສັດຕາຫະກະຣະນິຍະໄດ້ ແຕ່ເມື່ອເຂົາບໍ່ສົ່ງທູດມາ ບໍ່ເພິ່ງໄປ (ເມື່ອໄປດ້ວຍ
ສັດຕາຫະກະຣະນິຍະ) ເພິ່ງກັບມາພາຍໃນ ກ ວັນ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອັນໜຶ່ງ ໃນກໍລະນີນີ້ ອຸປາສົກໄດ້ສ້າງວິຫານຖວາຍອຸທິດພິກຂຸນີສົງ
ຍລຍ ອຸທິດພິກຂຸນີຫຼາຍອົງ ຍລຍ ອຸທິດພິກຂຸນີອົງດຽວ ຍລຍ ອຸທິດສິກຂະມານາຫຼາຍອົງ
ຍລຍ ອຸທິດສິກຂະມານາອົງດຽວ ຍລຍ ອຸທິດສາມະເນນຫຼາຍອົງ ຍລຍ ອຸທິດສາມະເນນອົງ
ດຽວ ຍລຍ ອຸທິດສາມະເນຣີຫຼາຍອົງ ຍລຍ ອຸທິດສາມະເນຣີອົງດຽວ ຍລຍ

ຍລຍ ໄດ້ສ້າງເຮືອນມຸງແຖວດຽວ ຍລຍ	ຍລຍ ໄດ້ສ້າງຜາສາດ ຍລຍ
ຍລຍ ໄດ້ສ້າງເຮືອນໂລ້ນ ຍລຍ	ຍລຍ ໄດ້ສ້າງຖ້ຳ ຍລຍ

ຍລຍ ໄດ້ສ້າງບໍລິເວນ	ຍລຍ	ຍລຍ ໄດ້ສ້າງຊຸມ	ຍລຍ
ຍລຍ ໄດ້ສ້າງໂຮງສັນ	ຍລຍ	ຍລຍ ໄດ້ສ້າງໂຮງໄຟ	ຍລຍ
ຍລຍ ໄດ້ສ້າງກັບປີຍະກຸຕິ	ຍລຍ	ຍລຍ ໄດ້ສ້າງວັດກຸຕິ	ຍລຍ
ຍລຍ ໄດ້ສ້າງທີ່ຈົງກົມ	ຍລຍ	ຍລຍ ໄດ້ສ້າງໂຮງຈົງກົມ	ຍລຍ
ຍລຍ ໄດ້ສ້າງບໍ່ນ້ຳ	ຍລຍ	ຍລຍ ໄດ້ສ້າງໂຮງບໍ່ນ້ຳ	ຍລຍ
ຍລຍ ໄດ້ສ້າງເຮືອນໄຟ	ຍລຍ	ຍລຍ ໄດ້ສ້າງໂຮງເຮືອນໄຟ	ຍລຍ
ຍລຍ ໄດ້ສ້າງສະໂບກຂະຣະນີ	ຍລຍ	ຍລຍ ໄດ້ສ້າງມົນດົບ	ຍລຍ
ຍລຍ ໄດ້ສ້າງອາຮາມ	ຍລຍ	ຍລຍ ໄດ້ສ້າງອາຮາມວັດຖຸ	ຍລຍ

ຖ້າເຂົາສົ່ງທູດໄປໃນສຳນັກພິກຂຸທັງຫຼາຍວ່າ “ຂໍອາຣາດທະນາພິກຂຸທັງຫຼາຍມາ ຂ້າພະເຈົ້າປາຖະໜາຈະຖວາຍທານ ພັງທຳ ແລະເຫັນພິກຂຸທັງຫຼາຍ” ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເມື່ອເຂົາສົ່ງທູດມາ ເພິ່ງໄປດ້ວຍສັດຕາທະກະຣະນີຍະໄດ້ ແຕ່ເມື່ອເຂົາບໍ່ສົ່ງທູດມາ ບໍ່ເພິ່ງໄປ (ເມື່ອໄປດ້ວຍສັດຕາທະກະຣະນີຍະ) ເພິ່ງກັບມາພາຍໃນ ກ ວັນ

[໑໘໙] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອັນໜຶ່ງ ໃນກໍລະນີນີ້ ອຸປາສົກໄດ້ສ້າງທີ່ຢູ່ອາໄສເພື່ອປະໂຫຍດແກ່ຕົນ ຍລຍ

ຍລຍ ໄດ້ສ້າງເຮືອນນອນ	ຍລຍ	ຍລຍ ໄດ້ສ້າງໂຮງເກັບຂອງ	ຍລຍ
ຍລຍ ໄດ້ສ້າງຮ້ານ	ຍລຍ	ຍລຍ ໄດ້ສ້າງໂຮງມົນ	ຍລຍ
ຍລຍ ໄດ້ສ້າງຮ້ານຄ້າ	ຍລຍ	ຍລຍ ໄດ້ສ້າງໂຮງຮ້ານຄ້າ	ຍລຍ
ຍລຍ ໄດ້ສ້າງຜາສາດ	ຍລຍ	ຍລຍ ໄດ້ສ້າງເຮືອນໂລ້ນ	ຍລຍ
ຍລຍ ໄດ້ສ້າງຖ້ຳ	ຍລຍ	ຍລຍ ໄດ້ສ້າງບໍລິເວນ	ຍລຍ
ຍລຍ ໄດ້ສ້າງຊຸມ	ຍລຍ	ຍລຍ ໄດ້ສ້າງໂຮງສັນ	ຍລຍ
ຍລຍ ໄດ້ສ້າງໂຮງໄຟ	ຍລຍ	ຍລຍ ໄດ້ສ້າງໂຮງຄົວ	ຍລຍ
ຍລຍ ໄດ້ສ້າງທີ່ຈົງກົມ	ຍລຍ	ຍລຍ ໄດ້ສ້າງໂຮງຈົງກົມ	ຍລຍ
ຍລຍ ໄດ້ສ້າງບໍ່ນ້ຳ	ຍລຍ	ຍລຍ ໄດ້ສ້າງໂຮງບໍ່ນ້ຳ	ຍລຍ
ຍລຍ ໄດ້ສ້າງເຮືອນໄຟ	ຍລຍ	ຍລຍ ໄດ້ສ້າງສະໂບກຂະຣະນີ	ຍລຍ
ຍລຍ ໄດ້ສ້າງມົນດົບ	ຍລຍ	ຍລຍ ໄດ້ສ້າງອາຮາມ	ຍລຍ
ຍລຍ ໄດ້ສ້າງອາຮາມວັດຖຸ	ຍລຍ		

ເຂົາມີງານມຸງຄຸນສົມຣົດຂອງບຸດ ຫຼື ຂອງທິດາ ເຂົາເປັນໄຂ້ ຫຼື ຈະກ່າວພຣະສູດເຊິ່ງເປັນທີ່ຮູ້ຈັກກັນໂດຍທົ່ວໄປກໍດີ ຖ້າເຂົາສົ່ງທູດໄປໃນສຳນັກພິກຂຸທັງຫຼາຍວ່າ “ຂໍອາຣາດທະນາພິກຂຸທັງຫຼາຍມາ ຈະໄດ້ຮຳຮຽນພຣະສູດນີ້ກ່ອນທີ່ພຣະສູດຈະເລື່ອນໄປ” ກໍ ຫຼື ວ່າ ເຂົາມີກິດ ຫຼື

ທຸລະຈຳເປັນແນວໃດແນວໜຶ່ງ ຖ້າເຂົາສົ່ງທູດໄປໃນສຳນັກພິກຂຸທັງຫຼາຍວ່າ “ຂໍອາຣາດທະນາພິກຂຸທັງຫຼາຍມາ ຂ້າພະເຈົ້າປາຖະໜາຈະຖວາຍທານ ຟັງທຳ ແລະເຫັນພິກຂຸທັງຫຼາຍ” ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເມື່ອເຂົາສົ່ງທູດມາ ເພິ່ງໄປດ້ວຍສັດຕາຫະກະຣະນິຍະໄດ້ ແຕ່ເມື່ອເຂົາບໍ່ສົ່ງທູດມາ ບໍ່ເພິ່ງໄປ (ເມື່ອໄປດ້ວຍສັດຕາຫະກະຣະນິຍະ) ເພິ່ງກັບມາພາຍໃນ ກ ວັນ

[໑໙໐] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອັນໜຶ່ງ ໃນກໍລະນີນີ້ ອຸປາສິກາໄດ້ສ້າງວິຫານຖວາຍອຸທິດສົງ ຖ້ານາງສົ່ງທູດໄປໃນສຳນັກພິກຂຸທັງຫຼາຍວ່າ “ຂໍອາຣາດທະນາພິກຂຸທັງຫຼາຍມາ ຂ້ານ້ອຍປາຖະໜາຈະຖວາຍທານ ຟັງທຳ ແລະເຫັນພິກຂຸທັງຫຼາຍ” ເມື່ອນາງສົ່ງທູດມາ ເພິ່ງໄປດ້ວຍສັດຕາຫະກະຣະນິຍະໄດ້ ແຕ່ເມື່ອນາງບໍ່ສົ່ງທູດມາ ບໍ່ເພິ່ງໄປ (ເມື່ອໄປດ້ວຍສັດຕາຫະກະຣະນິຍະ) ເພິ່ງກັບມາພາຍໃນ ກ ວັນ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອັນໜຶ່ງ ໃນກໍລະນີນີ້ ອຸປາສິກາໄດ້ສ້າງເຮືອນມຸງແຖບດຽວຖວາຍອຸທິດສົງ ຯລຯ

ຯລຯ ໄດ້ສ້າງຜາສາດ	ຯລຯ ຯລຯ ໄດ້ສ້າງເຮືອນໂລ້ນ	ຯລຯ
ຯລຯ ໄດ້ສ້າງຖ້ຳ	ຯລຯ ຯລຯ ໄດ້ສ້າງບໍລິເວນ	ຯລຯ
ຯລຯ ໄດ້ສ້າງຊັມ	ຯລຯ ຯລຯ ໄດ້ສ້າງໂຮງສັນ	ຯລຯ
ຯລຯ ໄດ້ສ້າງໂຮງໄຟ	ຯລຯ ຯລຯ ໄດ້ສ້າງກັບປີຍະກຸຕິ	ຯລຯ
ຯລຯ ໄດ້ສ້າງວັດກຸຕິ	ຯລຯ ຯລຯ ໄດ້ສ້າງທີ່ຈົງກົມ	ຯລຯ
ຯລຯ ໄດ້ສ້າງໂຮງຈົງກົມ	ຯລຯ ຯລຯ ໄດ້ສ້າງບໍ່ນ້ຳ	ຯລຯ
ຯລຯ ໄດ້ສ້າງໂຮງບໍ່ນ້ຳ	ຯລຯ ຯລຯ ໄດ້ສ້າງເຮືອນໄຟ	ຯລຯ
ຯລຯ ໄດ້ສ້າງໂຮງເຮືອນໄຟ	ຯລຯ ຯລຯ ໄດ້ສ້າງສະໂບກຂະຣະນີ	ຯລຯ
ຯລຯ ໄດ້ສ້າງມົນດົບ	ຯລຯ ຯລຯ ໄດ້ສ້າງອາຮາມ	ຯລຯ
ຯລຯ ໄດ້ສ້າງອາຮາມວັດຖຸ	ຯລຯ	

ຖ້ານາງສົ່ງທູດໄປໃນສຳນັກພິກຂຸທັງຫຼາຍວ່າ “ຂໍອາຣາດທະນາພິກຂຸທັງຫຼາຍມາ ຂ້ານ້ອຍປາຖະໜາຈະຖວາຍທານ ຟັງທຳ ແລະເຫັນພິກຂຸທັງຫຼາຍ” ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເມື່ອນາງສົ່ງທູດມາ ເພິ່ງໄປດ້ວຍສັດຕາຫະກະຣະນິຍະໄດ້ ແຕ່ເມື່ອນາງບໍ່ສົ່ງທູດມາ ບໍ່ເພິ່ງໄປ (ເມື່ອໄປດ້ວຍສັດຕາຫະກະຣະນິຍະ) ເພິ່ງກັບມາພາຍໃນ ກ ວັນ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອັນໜຶ່ງ ໃນກໍລະນີນີ້ ອຸປາສິກາໄດ້ສ້າງວິຫານຖວາຍອຸທິດພິກຂຸທັງຫຼາຍອົງ ຯລຯ

ຯລຯ ອຸທິດພິກຂຸອົງດຽວ	ຯລຯ ຯລຯ ອຸທິດພິກຂຸນີສົງ	ຯລຯ
ຯລຯ ອຸທິດພິກຂຸນີຫຼາຍອົງ	ຯລຯ ຯລຯ ອຸທິດພິກຂຸນີອົງດຽວ	ຯລຯ

ຯລຯ ອຸທິດສິກຂະມານາຫຼາຍອົງ ຯລຯ ຯລຯ ອຸທິດສິກຂະມານາອົງດຽ ຯລຯ
 ຯລຯ ອຸທິດສາມະເນນຫຼາຍອົງ ຯລຯ ຯລຯ ອຸທິດສາມະເນນອົງດຽວ ຯລຯ
 ຯລຯ ອຸທິດສາມະເນຣີຫຼາຍອົງ ຯລຯ ຯລຯ ອຸທິດສາມະເນຣີອົງດຽວ ຯລຯ

[໑໙໑] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອັນໜຶ່ງ ໃນກໍລະນີນີ້ ອຸປາສິກາໄດ້ສ້າງທີ່ຢູ່ອາໄສເພື່ອປະໂຫຍດ
ແກ່ຕົນ ຯລຯ

ຯລຯ ໄດ້ສ້າງເຮືອນນອນ	ຯລຯ	ຯລຯ ໄດ້ສ້າງໂຮງເກັບຂອງ	ຯລຯ
ຯລຯ ໄດ້ສ້າງຮ້ານ	ຯລຯ	ຯລຯ ໄດ້ສ້າງໂຮງມືນ	ຯລຯ
ຯລຯ ໄດ້ສ້າງຮ້ານຄ້າ	ຯລຯ	ຯລຯ ໄດ້ສ້າງໂຮງຮ້ານຄ້າ	ຯລຯ
ຯລຯ ໄດ້ສ້າງຜາສາດ	ຯລຯ	ຯລຯ ໄດ້ສ້າງເຮືອນໂລ້ນ	ຯລຯ
ຯລຯ ໄດ້ສ້າງຖ້ຳ	ຯລຯ	ຯລຯ ໄດ້ສ້າງບໍລິເວນ	ຯລຯ
ຯລຯ ໄດ້ສ້າງຊັມ	ຯລຯ	ຯລຯ ໄດ້ສ້າງໂຮງສັນ	ຯລຯ
ຯລຯ ໄດ້ສ້າງໂຮງໄຟ	ຯລຯ	ຯລຯ ໄດ້ສ້າງໂຮງຄົວ	ຯລຯ
ຯລຯ ໄດ້ສ້າງທີ່ຈົງກົມ	ຯລຯ	ຯລຯ ໄດ້ສ້າງໂຮງຈົງກົມ	ຯລຯ
ຯລຯ ໄດ້ສ້າງບໍ່ນ້ຳ	ຯລຯ	ຯລຯ ໄດ້ສ້າງໂຮງບໍ່ນ້ຳ	ຯລຯ
ຯລຯ ໄດ້ສ້າງເຮືອນໄຟ	ຯລຯ	ຯລຯ ໄດ້ສ້າງສະໂບກຂະຣະນີ	ຯລຯ
ຯລຯ ໄດ້ສ້າງມົນດົບ	ຯລຯ	ຯລຯ ໄດ້ສ້າງອາຮາມ	ຯລຯ
ຯລຯ ໄດ້ສ້າງອາຮາມວັດຖຸ	ຯລຯ		

ນາງມີງານມຸງຄຸນສົມຣົດຂອງບຸດ ຫຼື ຂອງທິດາ ນາງເປັນໄຂ້ ຫຼື ຈະກ່າວພຣະສູດເຊິ່ງ
ເປັນທີ່ຮູ້ຈັກກັນໂດຍທົ່ວໄປກໍ່ດີ ຖ້ານາງສົ່ງທູດໄປໃນສຳນັກພິກຂຸທັງຫຼາຍວ່າ “ຂໍອາຣາດທະນາ
ພິກຂຸທັງຫຼາຍມາ ຈະໄດ້ຮຳຮຽນພຣະສູດນີ້ກ່ອນທີ່ພຣະສູດຈະເລື່ອນໄປ” ກໍ່ ຫຼື ວ່ານາງມີກິດ ຫຼື
ທຸລະຈຳເປັນແນວໃດແນວໜຶ່ງ ຖ້ານາງສົ່ງທູດໄປໃນສຳນັກພິກຂຸທັງຫຼາຍວ່າ “ຂໍອາຣາດທະນາ
ພິກຂຸທັງຫຼາຍມາ ຂ້ານ້ອຍປາຖະໜາຈະຖວາຍທານ ຟັງທຳແລະ ເຫັນພິກຂຸທັງຫຼາຍ” ພິກຂຸ
ທັງຫຼາຍ ເມື່ອນາງສົ່ງທູດມາ ເພິ່ງໄປດ້ວຍສັດຕາຫະກະຣະນີຍະໄດ້ ແຕ່ເມື່ອນາງບໍ່ສົ່ງທູດມາ ບໍ່
ເພິ່ງໄປ (ເມື່ອໄປດ້ວຍສັດຕາຫະກະຣະນີຍະ) ເພິ່ງກັບມາພາຍໃນ ໗ ວັນ

[໑໙໒] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອັນໜຶ່ງ ໃນກໍລະນີນີ້ ພິກຂຸໃນທຳວິໄນນີ້ໄດ້ສ້າງວິຫານຖວາຍ
ອຸທິດສົງ ຯລຯ ພິກຂຸນີ້ໄດ້ສ້າງວິຫານຖວາຍອຸທິດສົງ ຯລຯ ສິກຂະມານາໄດ້ສ້າງວິຫານຖວາຍ
ອຸທິດສົງ ຯລຯ ສາມະເນນໄດ້ສ້າງວິຫານຖວາຍອຸທິດສົງ ຯລຯ ສາມະເນຣີໄດ້ສ້າງວິຫານ
ຖວາຍອຸທິດສົງ ຯລຯ

ຯລຯ ອຸທິດພິກຂຸຫຼາຍອົງ	ຯລຯ	ຯລຯ ອຸທິດພິກຂຸອົງດຽວ	ຯລຯ
ຯລຯ ອຸທິດພິກຂຸນີ້ສົງ	ຯລຯ	ຯລຯ ອຸທິດພິກຂຸນີ້ຫຼາຍອົງ	ຯລຯ

ຯລຯ ອຸທິດພິກຂຸນີອົງດຽວ ຯລຯ ຯລຯ ອຸທິດສິກຂະມານາຫຼາຍອົງ ຯລຯ
 ຯລຯ ອຸທິດສິກຂະມານາອົງດຽວ ຯລຯ ຯລຯ ອຸທິດສາມະເນນຫຼາຍອົງ ຯລຯ
 ຯລຯ ອຸທິດສາມະເນນອົງດຽວ ຯລຯ ຯລຯ ອຸທິດສາມະເນນີຫຼາຍອົງ ຯລຯ
 ຯລຯ ອຸທິດສາມະເນນີອົງດຽວ ຯລຯ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອັນໜຶ່ງ ໃນກໍລະນີນີ້ ພິກຂຸ ຯລຯ ສາມະເນນີໄດ້ສ້າງວິຫານເພື່ອ
ປະໂຫຍດແກ່ຕົນ ຯລຯ

ຯລຯ ໄດ້ສ້າງເຮືອນມຸງແຖວດຽວ ຯລຯ	ຯລຯ ໄດ້ສ້າງຜາສາດ ຯລຯ
ຯລຯ ໄດ້ສ້າງເຮືອນໂລ້ນ ຯລຯ	ຯລຯ ໄດ້ສ້າງຖ້ຳ ຯລຯ
ຯລຯ ໄດ້ສ້າງບໍລິເວນ ຯລຯ	ຯລຯ ໄດ້ສ້າງຊຸ້ມ ຯລຯ
ຯລຯ ໄດ້ສ້າງໂຮງສັນ ຯລຯ	ຯລຯ ໄດ້ສ້າງໂຮງໄຟ ຯລຯ
ຯລຯ ໄດ້ສ້າງກັບປີຍະກຸຕິ ຯລຯ	ຯລຯ ໄດ້ສ້າງວັດກຸຕິ ຯລຯ
ຯລຯ ໄດ້ສ້າງທີ່ຈົງກົມ ຯລຯ	ຯລຯ ໄດ້ສ້າງໂຮງຈົງກົມ ຯລຯ
ຯລຯ ໄດ້ສ້າງບໍ່ນ້ຳ ຯລຯ	ຯລຯ ໄດ້ສ້າງໂຮງບໍ່ນ້ຳ ຯລຯ
ຯລຯ ໄດ້ສ້າງເຮືອນໄຟ ຯລຯ	ຯລຯ ໄດ້ສ້າງໂຮງເຮືອນໄຟ ຯລຯ
ຯລຯ ໄດ້ສ້າງສະໂບກຂະຣະນີ ຯລຯ	ຯລຯ ໄດ້ສ້າງມົນດົບ ຯລຯ
ຯລຯ ໄດ້ສ້າງອາຮາມ ຯລຯ	ຯລຯ ໄດ້ສ້າງອາຮາມວັດຖຸ ຯລຯ

ຖ້າພິກຂຸ ຯລຯ ສາມະເນນີສົ່ງທູດໄປໃນສຳນັກພິກຂຸທັງຫຼາຍວ່າ “ຂໍອາຣາດທະນາພິກຂຸ
ທັງຫຼາຍມາ ຂ້ານ້ອຍ ຯລຯ ຂ້ານ້ອຍປາຖະໜາຈະຖວາຍທານ ພັງທຳ ແລະ ເຫັນພິກຂຸ
ທັງຫຼາຍ” ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເມື່ອພິກຂຸ ຯລຯ ສາມະເນນີສົ່ງທູດມາ ເພິ່ງໄປດ້ວຍສັດຕາຫະກະຣະ
ນິຍະໄດ້ ແຕ່ເມື່ອພິກຂຸ ຯລຯ ສາມະເນນີສົ່ງທູດມາ ບໍ່ເພິ່ງໄປ (ເມື່ອໄປດ້ວຍສັດຕາຫະກະຣະ
ນິຍະ) ເພິ່ງກັບມາພາຍໃນ ໗ ວັນ

໑໑໐. ປັນຈະອັບປະທິຕານຸຊານະນາ

ວ່າດ້ວຍຊົງອະນຸຍາດສັດຕາຫະກະຣະນິຍະເມື່ອສະຫະທຳມິກທັງ ໔ ຈະບໍ່

ສົ່ງທູດມາ

ເລື່ອງພິກຂຸເປັນໄຂ້ເປັນຕົ້ນ

[໑໙໖] ສະໄໝນັ້ນ ພິກຂຸອົງໜຶ່ງເປັນໄຂ້ ໄດ້ສົ່ງທູດໄປໃນສຳນັກພິກຂຸທັງຫຼາຍວ່າ
“ຂ້ານ້ອຍເປັນໄຂ້ ຂໍອາຣາດທະນາພິກຂຸທັງຫຼາຍມາ ຂ້ານ້ອຍປະສົງໃຫ້ມາ” ພິກຂຸທັງຫຼາຍຈຶ່ງນຳ
ເລື່ອງນີ້ໄປຂາບທູນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າໃຫ້ຊົງຊາບ

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຮັບສັ່ງວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ແມ່ນສະຫະທຳມິກທັງ ໕ ຄື ພິກຂຸພິກຂຸນີ ສິກຂະມານາ ສາມະເນນ ສາມະເນຣີ ຈະບໍ່ສົ່ງທູດມາ ເຮົາອະນຸຍາດໃຫ້ໄປດ້ວຍສັດຕາຫະກະຣະນິຍະໄດ້ ບໍ່ຈຳຕ້ອງກ່າວເຖິງເມື່ອສະຫະທຳມິກທັງ ໕ ສົ່ງທູດມາ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເມື່ອສະຫະທຳມິກທັງ ໕ ເຫຼົ່ານີ້ ແມ່ນບໍ່ໄດ້ສົ່ງທູດມາ ເຮົາອະນຸຍາດໃຫ້ໄປດ້ວຍສັດຕາຫະກະຣະນິຍະໄດ້ ບໍ່ຈຳຕ້ອງກ່າວເຖິງເມື່ອສະຫະທຳມິກທັງ ໕ ສົ່ງທູດມາ ແຕ່ເພິ່ງກັບມາພາຍໃນ ກຸ ວັນ

ສັດຕາຫະກະຣະນິຍະເນື່ອງດ້ວຍພິກຂຸ ໑໐ ກໍລະນີ

໑. ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ກໍໃນກໍລະນີນີ້ ພິກຂຸເປັນໄຂ້ ຖ້າພິກຂຸນັ້ນ ຈະເພິ່ງສົ່ງທູດໄປໃນສຳນັກ ພິກຂຸທັງຫຼາຍວ່າ “ຂ້ານ້ອຍເປັນໄຂ້ ຂໍອາຣາດທະນາພິກຂຸທັງຫຼາຍມາ ຂ້ານ້ອຍປະສົງໃຫ້ມາ” ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ແມ່ນພິກຂຸນັ້ນ ຈະບໍ່ສົ່ງທູດມາ ກໍໄປດ້ວຍສັດຕາຫະກະຣະນິຍະໄດ້ ບໍ່ຕ້ອງວົ້າເຖິງເມື່ອພິກຂຸນັ້ນສົ່ງທູດມາ ເພິ່ງໄປດ້ວຍຕັ້ງໃຈວ່າ “ເຮົາຈັກສະແຫວງຫາຄິລານະພັດ ຄິລານຸປັດຖາກະພັດ ຫຼື ຄິລານະເພສັດ ຈັກຖາມອາການ ຫຼື ຈັກພະຍາບານ” ແຕ່ເພິ່ງກັບມາພາຍໃນ ກຸ ວັນ
໒. ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອັນໜຶ່ງ ໃນກໍລະນີນີ້ ຄວາມບໍ່ຍິນດີເກີດຂຶ້ນແກ່ພິກຂຸ ຖ້າພິກຂຸນັ້ນ ຈະເພິ່ງສົ່ງທູດໄປໃນສຳນັກພິກຂຸທັງຫຼາຍວ່າ “ຄວາມບໍ່ຍິນດີເກີດຂຶ້ນແກ່ຂ້ານ້ອຍແລ້ວ ຂໍອາຣາດທະນາພິກຂຸທັງຫຼາຍມາ ຂ້ານ້ອຍປະສົງໃຫ້ມາ” ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ແມ່ນພິກຂຸນັ້ນຈະບໍ່ສົ່ງທູດມາ ກໍໄປດ້ວຍສັດຕາຫະກະຣະນິຍະໄດ້ ບໍ່ຈຳຕ້ອງກ່າວເຖິງເມື່ອພິກຂຸນັ້ນສົ່ງທູດມາ ເພິ່ງໄປດ້ວຍຕັ້ງໃຈວ່າ “ເຮົາຈັກລະງັບຄວາມບໍ່ຍິນດີເອງ ຫຼື ຈັກໃຊ້ພິກຂຸອື່ນໃຫ້ຊ່ອຍລະງັບ ຫຼື ຈັກສະແດງທຳມະກະຖາແກ່ພິກຂຸນັ້ນ” ແຕ່ເພິ່ງກັບມາພາຍໃນ ກຸ ວັນ
໓. ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອັນໜຶ່ງ ໃນກໍລະນີນີ້ ຄວາມລຳຄານເກີດຂຶ້ນແກ່ພິກຂຸ ຖ້າພິກຂຸນັ້ນ ຈະເພິ່ງສົ່ງທູດໄປໃນສຳນັກພິກຂຸທັງຫຼາຍວ່າ “ຄວາມລຳຄານເກີດຂຶ້ນແກ່ຂ້ານ້ອຍແລ້ວ ຂໍອາຣາດທະນາພິກຂຸທັງຫຼາຍມາ ຂ້ານ້ອຍປະສົງໃຫ້ມາ” ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ແມ່ນພິກຂຸນັ້ນຈະບໍ່ສົ່ງທູດມາ ກໍໄປດ້ວຍສັດຕາຫະກະຣະນິຍະໄດ້ ບໍ່ຈຳຕ້ອງກ່າວເຖິງເມື່ອພິກຂຸນັ້ນສົ່ງທູດມາ ເພິ່ງໄປດ້ວຍຕັ້ງໃຈວ່າ “ເຮົາຈັກບັນເທົາຄວາມລຳຄານເອງ ຫຼື ຈັກໃຊ້ພິກຂຸອື່ນໃຫ້ຊ່ອຍບັນເທົາ ຫຼື ຈັກສະແດງທຳມະກະຖາແກ່ພິກຂຸນັ້ນ” ແຕ່ເພິ່ງກັບມາພາຍໃນ ກຸ ວັນ
໔. ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອັນໜຶ່ງ ໃນກໍລະນີນີ້ ຄວາມເຫັນຜິດເກີດຂຶ້ນແກ່ພິກຂຸ ຖ້າພິກຂຸນັ້ນ

ຈະເພິ່ງສົ່ງທູດໄປໃນສຳນັກພິກຂຸທັງຫຼາຍວ່າ “ຄວາມເຫັນຜິດເກີດຂຶ້ນແກ່ຂ້ານ້ອຍ ແລ້ວ ຂໍອາຣາດທະນາພິກຂຸທັງຫຼາຍມາ ຂ້ານ້ອຍປະສົງໃຫ້ມາ” ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ແມ່ນ ພິກຂຸນັ້ນຈະບໍ່ສົ່ງທູດມາ ກໍໄປດ້ວຍສັດຕາທະກະຣະນິຍະໄດ້ ບໍ່ຈຳຕ້ອງກ່າວເຖິງເມື່ອ ພິກຂຸນັ້ນສົ່ງທູດມາ ເພິ່ງໄປດ້ວຍຕັ້ງໃຈວ່າ “ເຮົາຈັກເບື້ອງຄວາມເຫັນຜິດເອງ ຫຼື ຈັກ ໃຊ້ພິກຂຸອື່ນໃຫ້ຊ່ອຍປົດເບື້ອງ ຫຼື ຈັກສະແດງທຳມະກະຖາແກ່ພິກຂຸນັ້ນ” ແຕ່ເພິ່ງກັບ ມາພາຍໃນ ກຸ ວັນ

໕. ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອັນໜຶ່ງ ໃນກໍລະນີນີ້ ພິກຂຸເປັນຜູ້ຕ້ອງຄະຣຸທຳ ຄວນຢູ່ປະຣິວາດ ຖ້າ ພິກຂຸນັ້ນ ຈະເພິ່ງສົ່ງທູດໄປໃນສຳນັກພິກຂຸທັງຫຼາຍວ່າ “ຂ້ານ້ອຍຕ້ອງຄະຣຸທຳ ຄວນ ຢູ່ປະຣິວາດ ຂໍອາຣາດທະນາພິກຂຸທັງຫຼາຍມາ ຂ້ານ້ອຍປະສົງໃຫ້ມາ” ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ແມ່ນພິກຂຸນັ້ນຈະບໍ່ສົ່ງທູດມາ ກໍໄປດ້ວຍສັດຕາທະກະຣະນິຍະໄດ້ ບໍ່ຈຳຕ້ອງກ່າວ ເຖິງເມື່ອພິກຂຸນັ້ນສົ່ງທູດມາ ເພິ່ງໄປດ້ວຍຕັ້ງໃຈວ່າ “ເຮົາຈັກກະທຳຄວາມຂວນຂວາຍ ໃຫ້ປະຣິວາດ ຫຼື ຈັກຊ່ອຍສູດກຳມະວາຈາ ຫຼື ຈັກເປັນຄະນະປູຣະກະ” ແຕ່ເພິ່ງກັບ ມາພາຍໃນ ກຸ ວັນ

໖. ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອັນໜຶ່ງ ໃນກໍລະນີນີ້ ພິກຂຸເປັນຜູ້ຄວນດຶງເຂົ້າຫາອາປັດເກົ່າ ຖ້າພິກ ຂຸນັ້ນ ຈະເພິ່ງສົ່ງທູດໄປໃນສຳນັກພິກຂຸທັງຫຼາຍວ່າ “ຂ້ານ້ອຍ ເປັນຜູ້ຄວນດຶງເຂົ້າຫາ ອາປັດເກົ່າ ຂໍອາຣາດທະນາພິກຂຸທັງຫຼາຍມາ ຂ້ານ້ອຍປະສົງໃຫ້ມາ” ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ແມ່ນພິກຂຸນັ້ນຈະບໍ່ສົ່ງທູດມາ ກໍໄປດ້ວຍສັດຕາທະກະຣະນິຍະໄດ້ ບໍ່ຈຳຕ້ອງກ່າວ ເຖິງເມື່ອພິກຂຸນັ້ນ ສົ່ງທູດມາ ເພິ່ງໄປດ້ວຍຕັ້ງໃຈວ່າ “ເຮົາຈັກກະທຳຄວາມຂວນຂວາ ຍດຶງເຂົ້າຫາອາປັດເກົ່າ ຫຼື ຈັກຊ່ອຍສູດກຳມະວາຈາ ຫຼື ຈັກເປັນຄະນະປູຣະກະ” ແຕ່ເພິ່ງກັບມາພາຍໃນ ກຸ ວັນ

໗. ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອັນໜຶ່ງ ໃນກໍລະນີນີ້ ພິກຂຸເປັນຜູ້ຄວນມານັດ ຖ້າພິກຂຸນັ້ນຈະເພິ່ງສົ່ງ ທູດໄປໃນສຳນັກພິກຂຸທັງຫຼາຍວ່າ “ຂ້ານ້ອຍເປັນຜູ້ຄວນມານັດ ຂໍອາຣາດທະນາພິກຂຸ ທັງຫຼາຍມາ ຂ້ານ້ອຍປະສົງໃຫ້ມາ” ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ແມ່ນພິກຂຸນັ້ນ ຈະບໍ່ສົ່ງທູດມາ ກໍ ໄປດ້ວຍສັດຕາທະກະຣະນິຍະໄດ້ ບໍ່ຈຳຕ້ອງກ່າວເຖິງເມື່ອພິກຂຸນັ້ນສົ່ງທູດມາ ເພິ່ງ ໄປດ້ວຍຕັ້ງໃຈວ່າ “ເຮົາຈັກກະທຳຄວາມຂວນຂວາຍໃຫ້ມານັດ ຫຼື ຈັກຊ່ອຍສູດກຳມະ ວາຈາ ຫຼື ຈັກເປັນຄະນະປູຣະກະ” ແຕ່ເພິ່ງກັບມາພາຍໃນ ກຸ ວັນ

໘. ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອັນໜຶ່ງ ໃນກໍລະນີນີ້ ພິກຂຸເປັນຜູ້ຄວນອັບພານ ຖ້າພິກຂຸນັ້ນ ຈະເພິ່ງ ສົ່ງທູດໄປໃນສຳນັກພິກຂຸທັງຫຼາຍວ່າ “ຂ້ານ້ອຍເປັນຜູ້ຄວນອັບພານ ຂໍອາຣາດທະນາ ພິກຂຸທັງຫຼາຍມາ ຂ້ານ້ອຍປະສົງໃຫ້ມາ” ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ແມ່ນພິກຂຸນັ້ນຈະບໍ່ສົ່ງທູດ

ມາ ກໍໄປດ້ວຍສັດຕາຫະກະຣະນິຍະໄດ້ ບໍ່ຈຳຕ້ອງກ່າວເຖິງເມື່ອພິກຂຸນັ້ນສົ່ງທູດມາ ເພິ່ງໄປດ້ວຍຕັ້ງໃຈວ່າ “ເຮົາຈັກກະທຳຄວາມຂວນຂວາຍໃຫ້ອັບພານ ຫຼື ຈັກຊ່ອຍສູດກຳມະວາຈາ ຫຼື ຈັກເປັນຄະນະປູຣະກະ” ແຕ່ເພິ່ງກັບມາພາຍໃນ ກຸ ວັນ

໙. ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອັນໜຶ່ງ ໃນກໍລະນີນີ້ ສົງຕ້ອງການຈະເຮັດກຳ ຄື ຕັດຊະນິຍະກຳ ນິຍະສະກຳ ປັບພາຊະນິຍະກຳ ປະຕິສາຣະນິຍະກຳ ຫຼື ອຸກເຂປະນິຍະກຳແກ່ພິກຂຸ ຖ້າພິກຂຸນັ້ນຈະເພິ່ງສົ່ງທູດໄປໃນສຳນັກພິກຂຸທັງຫຼາຍວ່າ “ສົງເປັນຜູ້ຕ້ອງການຈະເຮັດກຳແກ່ຂ້ານ້ອຍ ຂໍອາຣາດທະນາພິກຂຸທັງຫຼາຍມາ ຂ້ານ້ອຍປະສົງໃຫ້ມາ” ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ແມ່ນພິກຂຸນັ້ນຈະບໍ່ສົ່ງທູດມາ ກໍໄປດ້ວຍສັດຕາຫະກະຣະນິຍະໄດ້ ບໍ່ຈຳຕ້ອງກ່າວເຖິງເມື່ອພິກຂຸນັ້ນ ສົ່ງທູດມາ ເພິ່ງໄປດ້ວຍຕັ້ງໃຈວ່າ “ດ້ວຍອຸບາຍແນວໃດ ນໍ ສົງຈະບໍ່ເພິ່ງເຮັດກຳ ຫຼືເພິ່ງປ່ຽນໄປເປັນໂທດເປົາ” ແຕ່ເພິ່ງກັບມາພາຍໃນ ກຸ ວັນ

໑໐. ກໍ ຫຼື ວ່າ ພິກຂຸນັ້ນຖືກສົງເຮັດກຳ ຄື ຕັດຊະນິຍະກຳ ນິຍະສະກຳ ປັບພາຊະນິຍະກຳ ປະຕິສາຣະນິຍະກຳ ຫຼື ອຸກເຂປະນິຍະກຳແລ້ວ ຖ້າພິກຂຸນັ້ນ ຈະເພິ່ງສົ່ງທູດໄປໃນສຳນັກພິກຂຸທັງຫຼາຍວ່າ “ສົງເຮັດກຳແກ່ຂ້ານ້ອຍແລ້ວ ຂໍອາຣາດທະນາພິກຂຸທັງຫຼາຍມາ ຂ້ານ້ອຍປະສົງໃຫ້ມາ” ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ແມ່ນພິກຂຸນັ້ນ ຈະບໍ່ສົ່ງທູດມາ ກໍໄປດ້ວຍສັດຕາຫະກະຣະນິຍະໄດ້ ບໍ່ຈຳຕ້ອງກ່າວເຖິງເມື່ອພິກຂຸນັ້ນສົ່ງທູດມາ ເພິ່ງໄປດ້ວຍຕັ້ງໃຈວ່າ “ດ້ວຍອຸບາຍແນວໃດນໍ ພິກຂຸນັ້ນຈະເພິ່ງປະພຶດສົມຄວນ ເພິ່ງຫາຍຈອງຫອງ ເພິ່ງກັບໂຕໄດ້ ສົງເພິ່ງລະງັບກຳນັ້ນສາ” ແຕ່ເພິ່ງກັບມາພາຍໃນ ກຸ ວັນ

ສັດຕາຫະກະຣະນິຍະເນື່ອງດ້ວຍພິກຂຸນີ ໙ ກໍລະນີ

[໑໙໔] ໑. ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ກໍໃນກໍລະນີນີ້ ພິກຂຸນີເປັນໄຂ້ ຖ້າພິກຂຸນີນັ້ນ ຈະເພິ່ງສົ່ງທູດໄປໃນສຳນັກພິກຂຸທັງຫຼາຍວ່າ “ຂ້ານ້ອຍເປັນໄຂ້ ຂໍອາຣາດທະນາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທັງຫຼາຍມາ ຂ້ານ້ອຍປະສົງໃຫ້ມາ” ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ແມ່ນພິກຂຸນີນັ້ນຈະບໍ່ສົ່ງທູດມາ ກໍໄປດ້ວຍສັດຕາຫະກະຣະນິຍະໄດ້ ບໍ່ຈຳຕ້ອງກ່າວເຖິງເມື່ອພິກຂຸນີນັ້ນສົ່ງທູດມາ ເພິ່ງໄປດ້ວຍຕັ້ງໃຈວ່າ “ເຮົາຈັກສະແຫວງຫາຄຣິລານະພັດ ຄຣິລານຸປັດຖາກພັດ ຫຼື ຄຣິລານະເພສັດ ຈັກຖາມອາການ ຫຼື ຈັກພະຍາບານ” ແຕ່ເພິ່ງກັບມາພາຍໃນ ກຸ ວັນ

໒. ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອັນໜຶ່ງ ໃນກໍລະນີນີ້ ຄວາມບໍ່ຍິນດີເກີດຂຶ້ນແກ່ພິກຂຸນີ ຖ້າພິກຂຸນີນັ້ນ ຈະເພິ່ງສົ່ງທູດໄປໃນສຳນັກພິກຂຸທັງຫຼາຍວ່າ “ຄວາມບໍ່ຍິນດີເກີດຂຶ້ນແກ່ຂ້ານ້ອຍແລ້ວ

ຂໍອາຣາດທະນາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທັງຫຼາຍມາ ຂ້ານ້ອຍປະສົງໃຫ້ມາ” ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ແມ່ນພິກຂຸນີ້ນັ້ນຈະບໍ່ສົ່ງທູດມາ ກໍໄປດ້ວຍສັດຕາຫະກະຣະນິຍະໄດ້ ບໍ່ຈຳຕ້ອງກ່າວ ເຖິງເມື່ອພິກຂຸນີ້ນັ້ນສົ່ງທູດມາ ເພິ່ງໄປດ້ວຍຕັ້ງໃຈວ່າ “ເຮົາຈັກລະງັບຄວາມບໍ່ຍິນດີ ເອງ ຫຼື ຈັກໃຊ້ພິກຂຸອື່ນໃຫ້ຊ່ອຍລະງັບ ຫຼື ຈັກສະແດງທຳມະກະຖາແກ່ພິກຂຸນີ້ນັ້ນ” ແຕ່ເພິ່ງກັບມາພາຍໃນ ກ ວັນ

໓. ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອັນໜຶ່ງ ໃນກໍລະນີນີ້ ຄວາມລຳຄານເກີດຂຶ້ນແກ່ພິກຂຸນີ ຖ້າພິກຂຸນີ ນັ້ນຈະເພິ່ງສົ່ງທູດໄປໃນສຳນັກພິກຂຸທັງຫຼາຍວ່າ “ຄວາມລຳຄານເກີດຂຶ້ນແກ່ຂ້ານ້ອຍ ແລ້ວ ຂໍອາຣາດທະນາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທັງຫຼາຍມາ ຂ້ານ້ອຍປະສົງໃຫ້ມາ” ພິກຂຸ ທັງຫຼາຍ ແມ່ນພິກຂຸນີ້ນັ້ນ ຈະບໍ່ສົ່ງທູດມາ ກໍໄປດ້ວຍສັດຕາຫະກະຣະນິຍະໄດ້ ບໍ່ຈຳ ຕ້ອງກ່າວເຖິງເມື່ອພິກຂຸນີ້ນັ້ນສົ່ງທູດມາ ເພິ່ງໄປດ້ວຍຕັ້ງໃຈວ່າ “ເຮົາຈັກບັນເທົາ ຄວາມລຳຄານເອງ ຫຼື ຈັກໃຊ້ ພິກຂຸອື່ນໃຫ້ຊ່ອຍບັນເທົາ ຫຼື ຈັກສະແດງທຳມະກະ ຖາແກ່ພິກຂຸນີ້ນັ້ນ” ແຕ່ເພິ່ງກັບມາພາຍໃນ ກ ວັນ

໔. ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອັນໜຶ່ງ ໃນກໍລະນີນີ້ ຄວາມເຫັນຜິດເກີດຂຶ້ນແກ່ພິກຂຸນີ ຖ້າພິກຂຸນີ ນັ້ນຈະເພິ່ງສົ່ງທູດໄປໃນສຳນັກພິກຂຸທັງຫຼາຍວ່າ “ຄວາມເຫັນຜິດເກີດຂຶ້ນແກ່ຂ້ານ້ອຍ ແລ້ວ ຂໍອາຣາດທະນາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທັງຫຼາຍມາ ຂ້ານ້ອຍປະສົງໃຫ້ມາ” ພິກຂຸ ທັງຫຼາຍ ແມ່ນພິກຂຸນີ້ນັ້ນຈະບໍ່ສົ່ງທູດມາ ກໍໄປດ້ວຍສັດຕາຫະກະຣະນິຍະໄດ້ ບໍ່ຈຳ ຕ້ອງກ່າວເຖິງເມື່ອພິກຂຸນີ້ສົ່ງທູດມາ ເພິ່ງໄປດ້ວຍຕັ້ງໃຈວ່າ “ເຮົາຈັກເບື້ອງຄວາມ ເຫັນຜິດເອງ ຫຼື ຈັກໃຊ້ພິກຂຸອື່ນໃຫ້ຊ່ອຍປົດເບື້ອງ ຫຼື ຈັກສະແດງທຳມະກະຖາແກ່ ພິກຂຸນີ້ນັ້ນ” ແຕ່ເພິ່ງກັບມາພາຍໃນ ກ ວັນ

໕. ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອັນໜຶ່ງ ໃນກໍລະນີນີ້ ພິກຂຸນີເປັນຜູ້ຕ້ອງຄະຣຸທຳ ຄວນແກ່ມານັດ ຖ້າ ພິກຂຸນີນັ້ນຈະເພິ່ງສົ່ງທູດໄປໃນສຳນັກພິກຂຸທັງຫຼາຍວ່າ “ຂ້ານ້ອຍເອງຕ້ອງຄະຣຸທຳ ຄວນແກ່ ມານັດ ຂໍອາຣາດທະນາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທັງຫຼາຍມາ ຂ້ານ້ອຍປະສົງໃຫ້ມາ” ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ແມ່ນພິກຂຸນີ້ນັ້ນຈະບໍ່ສົ່ງທູດມາ ກໍໄປດ້ວຍສັດຕາຫະກະຣະນິຍະໄດ້ ບໍ່ ຈຳຕ້ອງກ່າວເຖິງເມື່ອພິກຂຸນີນັ້ນສົ່ງທູດມາ ເພິ່ງໄປດ້ວຍຕັ້ງໃຈວ່າ “ເຮົາຈັກກະທຳ ຄວາມຂວນຂວາຍໃຫ້ມານັດ” ແຕ່ເພິ່ງກັບມາພາຍໃນ ກ ວັນ

໖. ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອັນໜຶ່ງ ໃນກໍລະນີນີ້ ພິກຂຸນີເປັນຜູ້ຄວນດຶງເຂົ້າຫາອາບັດເກົ່າ ຖ້າ ພິກຂຸນີນັ້ນຈະເພິ່ງສົ່ງທູດໄປໃນສຳນັກພິກຂຸທັງຫຼາຍວ່າ “ຂ້ານ້ອຍເປັນຜູ້ຄວນດຶງເຂົ້າ ຫາອາບັດເກົ່າ ຂໍອາຣາດທະນາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທັງຫຼາຍມາ ຂ້ານ້ອຍປະສົງໃຫ້ມາ” ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ແມ່ນພິກຂຸນີ້ນັ້ນຈະບໍ່ສົ່ງທູດມາ ກໍໄປດ້ວຍສັດຕາຫະກະຣະນິຍະໄດ້ ບໍ່

ຈຳຕ້ອງກ່າວເຖິງເມື່ອພິກຂຸນີ້ ນັ້ນສົ່ງທູດມາ ເພິ່ງໄປດ້ວຍຕັ້ງໃຈວ່າ “ເຮົາຈັກກະທຳຄວາມຂວນຂວາຍດຶງເຂົ້າຫາອາບັດເກົ່າ” ແຕ່ເພິ່ງກັບມາພາຍໃນ ກຸ ວັນ

໗. ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອັນໜຶ່ງ ໃນກໍລະນີນີ້ ພິກຂຸນີ້ໃນທຳວິໄນນີ້ເປັນຜູ້ຄວນອັບພານ ຖ້າພິກຂຸນີ້ນັ້ນຈະເພິ່ງສົ່ງທູດໄປໃນສຳນັກພິກຂຸທັງຫຼາຍວ່າ “ຂ້ານ້ອຍເປັນຜູ້ຄວນອັບພານ ຂໍອາຣາດທະນາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທັງຫຼາຍມາ ຂ້ານ້ອຍປະສົງໃຫ້ມາ” ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ແມ່ນພິກຂຸນີ້ ນັ້ນຈະບໍ່ສົ່ງທູດມາ ກໍໄປດ້ວຍສັດຕາຫະກະຣະນິຍະໄດ້ ບໍ່ຈຳຕ້ອງກ່າວເຖິງເມື່ອພິກຂຸນີ້ນັ້ນສົ່ງທູດມາ ເພິ່ງໄປດ້ວຍຕັ້ງໃຈວ່າ “ເຮົາຈັກກະທຳຄວາມຂວນຂວາຍໃຫ້ອັບພານ” ແຕ່ເພິ່ງກັບມາພາຍໃນ ກຸ ວັນ

໘. ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອັນໜຶ່ງ ໃນກໍລະນີນີ້ ສົງຕ້ອງການຈະເຮັດກຳ ຄື ຕັດຊະນິຍະກຳ ນິຍະສະກຳ ປັບພາຊະນິຍະກຳ ປະຕິສາຣະນິຍະກຳ ຫຼື ອຸກເຂປະນິຍະກຳ ແກ່ພິກຂຸນີ້ ຖ້າພິກຂຸນີ້ນັ້ນຈະເພິ່ງສົ່ງທູດໄປໃນສຳນັກພິກຂຸທັງຫຼາຍວ່າ “ສົງເປັນຜູ້ຕ້ອງການຈະເຮັດກຳແກ່ຂ້ານ້ອຍ ຂໍອາຣາດທະນາພິກຂຸທັງຫຼາຍມາ ຂ້ານ້ອຍປະສົງໃຫ້ມາ” ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ແມ່ນພິກຂຸນີ້ນັ້ນຈະບໍ່ສົ່ງທູດມາ ກໍໄປດ້ວຍສັດຕາຫະກະຣະນິຍະໄດ້ ບໍ່ຈຳຕ້ອງກ່າວເຖິງເມື່ອພິກຂຸນີ້ນັ້ນສົ່ງທູດມາ ເພິ່ງໄປດ້ວຍຕັ້ງໃຈວ່າ “ດ້ວຍອຸບາຍແນວໃດ ນີ້ ສົງຈະບໍ່ເພິ່ງເຮັດກຳ ຫຼືເພິ່ງປ່ຽນໄປເປັນໂທດເບົາ” ແຕ່ເພິ່ງກັບມາພາຍໃນ ກຸ ວັນ

໙. ກໍ ຫຼື ວ່າ ພິກຂຸນີ້ນັ້ນຖືກສົງເຮັດກຳ ຄື ຕັດຊະນິຍະກຳ ນິຍະສະກຳ ປັບພາຊະນິຍະກຳ ປະຕິສາຣະນິຍະກຳ ຫຼື ອຸກເຂປະນິຍະກຳແລ້ວ ຖ້າພິກຂຸນີ້ນັ້ນຈະເພິ່ງສົ່ງທູດໄປໃນສຳນັກພິກຂຸທັງຫຼາຍວ່າ “ສົງເຮັດກຳແກ່ຂ້ານ້ອຍແລ້ວ ຂໍອາຣາດທະນາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທັງຫຼາຍມາ ຂ້ານ້ອຍປະສົງໃຫ້ມາ” ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ແມ່ນພິກຂຸນີ້ນັ້ນຈະບໍ່ສົ່ງທູດມາ ກໍໄປດ້ວຍສັດຕາຫະກະຣະນິຍະໄດ້ ບໍ່ຈຳຕ້ອງກ່າວເຖິງເມື່ອພິກຂຸນີ້ນັ້ນສົ່ງທູດມາ ເພິ່ງໄປດ້ວຍຕັ້ງໃຈວ່າ “ດ້ວຍອຸບາຍແນວໃດນີ້ ພິກຂຸນີ້ນັ້ນຈະເພິ່ງປະພຶດສົມຄວນ ເພິ່ງຫາຍຈອງຫອງ ເພິ່ງກັບໂຕໄດ້ ສົງເພິ່ງລະງັບກຳນັນສາ” ແຕ່ເພິ່ງກັບມາພາຍໃນ ກຸ ວັນ

ສັດຕາຫະກະຣະນິຍະເນື່ອງດ້ວຍສິກຂະມານາ ໖ ກໍລະນີ

[໑໙໔] ໑. ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ກໍໃນກໍລະນີນີ້ ສິກຂະມານາເປັນໄຂ້ ຖ້າສິກຂະມານານັ້ນຈະເພິ່ງສົ່ງທູດໄປໃນສຳນັກພິກຂຸທັງຫຼາຍວ່າ “ຂ້ານ້ອຍເປັນໄຂ້ ຂໍອາຣາດທະນາພິກຂຸທັງຫຼາຍມາ ຂ້ານ້ອຍປະສົງໃຫ້ມາ” ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ແມ່ນສິກຂະມານານັ້ນຈະບໍ່ສົ່ງທູດມາ ກໍໄປດ້ວຍສັດຕາຫະກະຣະນິຍະໄດ້ ບໍ່ຈຳຕ້ອງກ່າວເຖິງ

ເມື່ອສິກຂະມານານັ້ນສົ່ງທູດມາ ເພິ່ງໄປດ້ວຍຕັ້ງໃຈວ່າ “ເຮົາຈັກສະແຫວງຫາ ຄືລານະພັດ ຄືລານຸປັດຖາກພັດ ຫຼື ຄືລານະເພສັດ ຈັກຖາມອາການ ຫຼື ຈັກ ພະຍາບານ” ແຕ່ເພິ່ງກັບມາພາຍໃນ ກຸ ວັນ

໒. ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອັນໜຶ່ງ ໃນກໍລະນີນີ້ ຄວາມບໍ່ຍິນດີເກີດຂຶ້ນແກ່ສິກຂະມານາ ຯລຯ
໓. ຄວາມລຳຄານເກີດຂຶ້ນແກ່ສິກຂະມານາ ຯລຯ
໔. ຄວາມເຫັນຜິດເກີດຂຶ້ນແກ່ສິກຂະມານາ ຯລຯ
໕. ສິກຂາຂອງສິກຂະມານາກຳເຣີບ ຖ້າສິກຂະມານານັ້ນ ຈະເພິ່ງສົ່ງທູດໄປໃນສຳນັກ ພິກຂຸທັງຫຼາຍວ່າ “ສິກຂາຂອງຂ້ານ້ອຍກຳເຣີບແລ້ວ ຂໍອາຣາດທະນາພິກຂຸ ທັງຫຼາຍມາ ຂ້ານ້ອຍປະສົງໃຫ້ມາ” ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ແມ່ນສິກຂະມານານັ້ນຈະບໍ່ສົ່ງທູດ ມາ ກໍໄປດ້ວຍສັດຕາຫະກະຣະນິຍະໄດ້ ບໍ່ຈຳຕ້ອງກ່າວເຖິງເມື່ອສິກຂະມານານັ້ນສົ່ງ ທູດມາ ເພິ່ງໄປດ້ວຍຕັ້ງໃຈວ່າ “ເຮົາຈັກກະທຳຄວາມຂວນຂວາຍໃຫ້ສະມາທານ ສິກຂາ” ແຕ່ເພິ່ງກັບມາພາຍໃນ ກຸ ວັນ
໖. ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອັນໜຶ່ງ ໃນກໍລະນີນີ້ ສິກຂະມານາຕ້ອງການຈະອຸປະສົມບົດ ຖ້າສິກ ຂະມານານັ້ນຈະເພິ່ງສົ່ງທູດໄປໃນສຳນັກພິກຂຸທັງຫຼາຍວ່າ “ຂ້ານ້ອຍຕ້ອງການຈະອຸ ປະສົມບົດ ຂໍອາຣາດທະນາພິກຂຸທັງຫຼາຍມາ ຂ້ານ້ອຍປະສົງໃຫ້ມາ” ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ແມ່ນສິກຂະມານານັ້ນຈະບໍ່ສົ່ງທູດມາ ກໍໄປດ້ວຍສັດຕາຫະກະຣະນິຍະໄດ້ ບໍ່ຈຳຕ້ອງ ກ່າວເຖິງເມື່ອສິກຂະມານານັ້ນສົ່ງທູດມາ ເພິ່ງໄປດ້ວຍຕັ້ງໃຈວ່າ “ເຮົາຈັກກະທຳ ຄວາມຂວນຂວາຍໃຫ້ອຸປະສົມບົດ ຫຼື ຈັກຊ່ອຍສູດກຳມະວາຈາ ຫຼື ຈັກເປັນຄະນະ ປູຣະກະ” ແຕ່ເພິ່ງກັບມາພາຍໃນ ກຸ ວັນ

ສັດຕາຫະກະຣະນິຍະເນື່ອງດ້ວຍສາມະເນນ ໖ ກໍລະນີ

- [໑໙໖] ໑. ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ກໍໃນກໍລະນີນີ້ ສາມະເນນເປັນໄຂ້ ຖ້າສາມະເນນນັ້ນຈະເພິ່ງ ສົ່ງທູດໄປໃນສຳນັກພິກຂຸທັງຫຼາຍວ່າ “ຂ້າພະເຈົ້າເປັນໄຂ້ ຂໍອາຣາດທະນາ ພິກຂຸທັງຫຼາຍມາ ຂ້າພະເຈົ້າປະສົງໃຫ້ມາ” ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ແມ່ນສາມະເນນ ນັ້ນຈະບໍ່ສົ່ງທູດມາ ກໍໄປດ້ວຍສັດຕາຫະກະຣະນິຍະໄດ້ ບໍ່ຈຳຕ້ອງກ່າວເຖິງ ເມື່ອສາມະເນນນັ້ນສົ່ງທູດມາ ເພິ່ງໄປດ້ວຍຕັ້ງໃຈວ່າ “ເຮົາຈັກສະແຫວງຫາຄື ລານະພັດ ຄືລານຸປັດຖາກພັດ ຫຼື ຄືລານະເພສັດ ຈັກຖາມອາການ ຫຼື ຈັກ ພະຍາບານ” ແຕ່ເພິ່ງກັບມາພາຍໃນ ກຸ ວັນ

໒. ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອັນໜຶ່ງ ໃນກໍລະນີນີ້ ຄວາມບໍ່ຍິນດີເກີດຂຶ້ນແກ່ສາມະເນນ ຯລຯ

໓. ຄວາມລຳຄານເກີດຂຶ້ນແກ່ສາມະເນນ ຯລຯ

໔. ຄວາມເຫັນຜິດເກີດຂຶ້ນແກ່ສາມະເນນ ຯລຯ

໕. ສາມະເນນຕ້ອງການຈະຖາມປີ ຖ້າສາມະເນນນັ້ນຈະເພິ່ງສົ່ງທູດໄປໃນສຳນັກພິກຂຸທັງຫຼາຍວ່າ “ຂ້ານ້ອຍເອງຕ້ອງການຈະຖາມປີ ຂໍອາຣາດທະນາພິກຂຸທັງຫຼາຍມາ ຂ້ານ້ອຍປະສົງໃຫ້ມາ” ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ແມ່ນສາມະເນນນັ້ນຈະບໍ່ສົ່ງທູດມາ ກໍໄປດ້ວຍສັດຕາຫະກະຣະນິຍະໄດ້ ບໍ່ຈຳຕ້ອງກ່າວເຖິງເມື່ອສາມະເນນນັ້ນສົ່ງທູດມາ ເພິ່ງໄປດ້ວຍຕັ້ງໃຈວ່າ “ເຮົາຈັກຖາມ ຫຼື ຈັກບອກ” ແຕ່ເພິ່ງກັບມາພາຍໃນ ກ ວັນ

໖. ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອັນໜຶ່ງ ໃນກໍລະນີນີ້ ສາມະເນນຕ້ອງການຈະອຸປະສົມບົດ ຖ້າສາມະເນນນັ້ນຈະເພິ່ງສົ່ງທູດໄປໃນສຳນັກພິກຂຸທັງຫຼາຍວ່າ “ຂ້ານ້ອຍເອງຕ້ອງການຈະອຸປະສົມບົດ ຂໍອາຣາດທະນາພິກຂຸທັງຫຼາຍມາ ຂ້ານ້ອຍປະສົງໃຫ້ມາ” ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ແມ່ນສາມະເນນນັ້ນ ຈະບໍ່ສົ່ງທູດມາ ກໍໄປດ້ວຍສັດຕາຫະກະຣະນິຍະໄດ້ ບໍ່ຈຳຕ້ອງກ່າວເຖິງເມື່ອສາມະເນນນັ້ນສົ່ງທູດມາ ເພິ່ງໄປດ້ວຍຕັ້ງໃຈວ່າ “ເຮົາຈັກກະທຳຄວາມຂວນຂວາຍໃຫ້ອຸປະສົມບົດ ຫຼື ຈັກຊ່ອຍສູດກຳມະວາຈາ ຫຼື ຈັກເປັນຄະນະປູຣະກະ” ແຕ່ເພິ່ງກັບມາພາຍໃນ ກ ວັນ

ສັດຕາຫະກະຣະນິຍະເນື່ອງດ້ວຍສາມະເນຣີ ໖ ກໍລະນີ

[໑໙໗] ໑. ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ກໍໃນກໍລະນີນີ້ ສາມະເນຣີເປັນໄຂ້ ຖ້າສາມະເນຣີນັ້ນຈະເພິ່ງສົ່ງທູດໄປໃນສຳນັກພິກຂຸທັງຫຼາຍວ່າ “ຂ້ານ້ອຍເປັນໄຂ້ ຂໍອາຣາດທະນາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທັງຫຼາຍມາ ຂ້ານ້ອຍປະສົງໃຫ້ມາ” ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ແມ່ນສາມະເນຣີນັ້ນຈະບໍ່ສົ່ງທູດມາ ກໍໄປດ້ວຍສັດຕາຫະກະຣະນິຍະໄດ້ ບໍ່ຈຳຕ້ອງກ່າວເຖິງເມື່ອສາມະເນຣີນັ້ນສົ່ງທູດມາ ເພິ່ງໄປດ້ວຍຕັ້ງໃຈວ່າ “ເຮົາຈັກສະແຫວງຫາຄິລານະພັດ ຄິລານຸປັດຖາກພັດ ຫຼື ຄິລານະເພສັດ ຈັກຖາມອາການ ຫຼື ຈັກພະຍາບານ” ແຕ່ເພິ່ງກັບມາພາຍໃນ ກ ວັນ

໒. ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອັນໜຶ່ງ ໃນກໍລະນີນີ້ ຄວາມບໍ່ຍິນດີເກີດຂຶ້ນແກ່ສາມະເນຣີ ຯລຯ

໓. ຄວາມລຳຄານເກີດຂຶ້ນແກ່ສາມະເນຣີ ຯລຯ

໔. ຄວາມເຫັນຜິດເກີດຂຶ້ນແກ່ສາມະເນຣີ ຯລຯ

໕. ສາມະເນຣີຕ້ອງການຈະຖາມປີ ຖ້າສາມະເນຣີນັ້ນຈະເພິ່ງສົ່ງທູດໄປໃນສຳນັກພິກຂຸທັງຫຼາຍວ່າ “ຂ້ານ້ອຍຕ້ອງການຈະຖາມປີ ຂໍອາຣາດທະນາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທັງຫຼາຍມາ ຂ້ານ້ອຍປະສົງໃຫ້ມາ” ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ແມ່ນສາມະເນຣີນັ້ນຈະບໍ່ສົ່ງທູດມາ ກໍໄປ

ດ້ວຍສັດຕາຫະກະຣະນິຍະໄດ້ ບໍ່ຈຳຕ້ອງກ່າວເຖິງເມື່ອສາມະເນຣີນັ້ນສົ່ງທູດມາ ເພິ່ງໄປດ້ວຍຕັ້ງໃຈວ່າ “ເຮົາຈັກຖາມ ຫຼື ຈັກບອກ” ແຕ່ເພິ່ງກັບມາພາຍໃນ ກ ວັນ

໖. ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອັນໜຶ່ງ ໃນກໍລະນີນີ້ ສາມະເນຣີຕ້ອງການຈະສະມາທານສິກຂາ ຖ້າສາມະເນຣີນັ້ນຈະເພິ່ງສົ່ງທູດໄປໃນສຳນັກພິກຂຸທັງຫຼາຍວ່າ “ຂ້ານ້ອຍຕ້ອງການຈະສະມາທານສິກຂາ ຂໍອາຣາດທະນາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທັງຫຼາຍມາ ຂ້ານ້ອຍປະສົງໃຫ້ມາ” ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ແມ່ນສາມະເນຣີນັ້ນຈະບໍ່ສົ່ງທູດມາ ກໍໄປດ້ວຍສັດຕາຫະກະຣະນິຍະໄດ້ ບໍ່ຈຳຕ້ອງກ່າວເຖິງເມື່ອສາມະເນຣີນັ້ນສົ່ງທູດມາ ເພິ່ງໄປດ້ວຍຕັ້ງໃຈວ່າ “ເຮົາຈັກກະທຳຄວາມຂວນຂວາຍໃຫ້ສະມາທານສິກຂາ” ແຕ່ເພິ່ງກັບມາພາຍໃນ ກ ວັນ

໑໑໑. ສັດຕະອັບປະທິຕານຸຊານະນາ

ວ່າດ້ວຍຊົງອະນຸຍາດສັດຕາຫະກະຣະນິຍະເມື່ອບຸກຄົນ ກ ຈຳພວກຈະບໍ່ສົ່ງທູດມາ

ເລື່ອງມານດາບິດາເປັນໄຂ້

[໑໙໘] ສະໄໝນັ້ນ ມານດາຂອງພິກຂຸອົງໜຶ່ງເປັນໄຂ້ ມານດານັ້ນສົ່ງທູດໄປໃນສຳນັກພິກຂຸຜູ້ເປັນບຸດວ່າ “ຂ້ານ້ອຍເປັນໄຂ້ ຂໍບຸດຂອງຂ້ານ້ອຍຈົ່ງມາ ຂ້ານ້ອຍປະສົງໃຫ້ມາ”

ລຳດັບນັ້ນ ພິກຂຸນັ້ນຄຶດວ່າ “ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຊົງບັນຍັດໄວ້ວ່າ ເມື່ອບຸກຄົນ ກ ຈຳພວກສົ່ງທູດມາ ໄປດ້ວຍສັດຕາຫະກະຣະນິຍະໄດ້ ແຕ່ເມື່ອບໍ່ສົ່ງທູດມາ ຈະໄປບໍ່ໄດ້ ສຳລັບສະຫະທຳມິກທັງ ໕ ແມ່ນບໍ່ສົ່ງທູດມາ ກໍໄປດ້ວຍສັດຕາຫະກະຣະນິຍະໄດ້ ບໍ່ຈຳຕ້ອງກ່າວເຖິງເມື່ອສະຫະທຳມິກທັງ ໕ ນັ້ນ ສົ່ງທູດມາ ອັນໜຶ່ງ ມານດາຂອງເຮົານີ້ເປັນໄຂ້ ແຕ່ມານດານັ້ນບໍ່ໄດ້ເປັນອຸປາສິກາ ເຮົາຈະເພິ່ງປະຕິບັດແນວໃດນີ້”

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຈຶ່ງນຳເລື່ອງນີ້ໄປຂາບທູນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າໃຫ້ຊົງຊາບພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຮັບສັ່ງວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ແມ່ນເມື່ອບຸກຄົນ ກ ຈຳພວກ ຄື ພິກຂຸ ພິກຂຸນີ ສິກຂະມານາ ສາມະເນນ ສາມະເນຣີ ມານດາແລະບິດາ ຈະບໍ່ສົ່ງທູດມາ ເຮົາອະນຸຍາດ ໃຫ້ໄປດ້ວຍສັດຕາຫະກະຣະນິຍະໄດ້ ບໍ່ຈຳຕ້ອງກ່າວເຖິງເມື່ອບຸກຄົນ ກ ຈຳພວກນັ້ນສົ່ງທູດມາ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເມື່ອບຸກຄົນ ກ ຈຳພວກເຫຼົ່ານີ້ ແມ່ນບໍ່ໄດ້ສົ່ງທູດມາ ເຮົາອະນຸຍາດໃຫ້ໄປດ້ວຍສັດຕາຫະກະຣະນິຍະໄດ້ ບໍ່ຈຳຕ້ອງກ່າວເຖິງເມື່ອບຸກຄົນ ກ ຈຳພວກນັ້ນ ສົ່ງທູດມາ ແຕ່ເພິ່ງກັບມາພາຍໃນ ກ ວັນ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ກໍໃນກໍລະນີນີ້ ມານດາຂອງພິກຂຸເປັນໄຂ້ ຖ້າມານດານັ້ນຈະເພິ່ງສົ່ງທູດໄປ

ໃນສຳນັກຂອງພິກຂຸຜູ້ເປັນບຸດວ່າ “ຂ້ານ້ອຍເປັນໄຂ້ ຂໍບຸດຂອງຂ້ານ້ອຍຈົ່ງມາ ຂ້ານ້ອຍປະສົງໃຫ້ມາ” ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ແມ່ນມານດານັ້ນຈະບໍ່ສົ່ງທູດມາ ກໍໄປດ້ວຍສັດຕາຫະກະຣະນິຍະໄດ້ ບໍ່ຈຳຕ້ອງກ່າວເຖິງເມື່ອມານດານັ້ນສົ່ງທູດມາ ເພິ່ງໄປດ້ວຍຕັ້ງໃຈວ່າ “ເຮົາຈັກສະແຫວງຫາຄິລານະພັດ ຄິລານຸປັດຖາກພັດ ຫຼື ຄິລານະເພສັດ ຈັກຖາມອາການຫຼືຈັກພະຍາບານ” ແຕ່ເພິ່ງກັບມາພາຍໃນ ກ ວັນ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອັນໜຶ່ງ ໃນກໍລະນີນີ້ ບິດາຂອງພິກຂຸເປັນໄຂ້ ຖ້າບິດານັ້ນ ຈະເພິ່ງສົ່ງທູດໄປໃນສຳນັກຂອງພິກຂຸຜູ້ເປັນບຸດວ່າ “ຂ້ານ້ອຍເປັນໄຂ້ ຂໍບຸດຂອງຂ້ານ້ອຍຈົ່ງມາ ຂ້ານ້ອຍປະສົງໃຫ້ມາ” ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ແມ່ນບິດານັ້ນຈະບໍ່ສົ່ງທູດມາ ກໍໄປດ້ວຍສັດຕາຫະກະຣະນິຍະໄດ້ ບໍ່ຈຳຕ້ອງກ່າວ ເຖິງເມື່ອບິດານັ້ນສົ່ງທູດມາ ເພິ່ງໄປດ້ວຍຕັ້ງໃຈວ່າ “ເຮົາຈັກສະແຫວງຫາຄິລານະພັດ ຄິລານຸປັດຖາກພັດ ຫຼື ຄິລານະເພສັດ ຈັກຖາມອາການ ຫຼືຈັກພະຍາບານ” ແຕ່ເພິ່ງກັບມາພາຍໃນ ກ ວັນ

໑໑໒. ປະຫິຕານຸຊານະນາ

ວ່າດ້ວຍຊົງອະນຸຍາດສັດຕາຫະກະຣະນິຍະເມື່ອອ້າຍນ້ອງຊາຍເປັນຕົ້ນສົ່ງທູດມາ

[໑໙໙] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ກໍໃນກໍລະນີນີ້ ອ້າຍນ້ອງຊາຍຂອງພິກຂຸເປັນໄຂ້ ຖ້າອ້າຍນ້ອງຊາຍນັ້ນ ຈະເພິ່ງສົ່ງທູດໄປໃນສຳນັກພິກຂຸຜູ້ເປັນອ້າຍນ້ອງຊາຍວ່າ “ຂ້ານ້ອຍເປັນໄຂ້ ຂໍອ້າຍນ້ອງຊາຍຂອງຂ້ານ້ອຍຈົ່ງມາ ຂ້ານ້ອຍປະສົງໃຫ້ມາ” ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເມື່ອອ້າຍນ້ອງຊາຍ ນັ້ນສົ່ງທູດມາ ເພິ່ງໄປດ້ວຍສັດຕາຫະກະຣະນິຍະໄດ້ ແຕ່ເມື່ອອ້າຍນ້ອງຊາຍນັ້ນບໍ່ສົ່ງທູດມາ ບໍ່ເພິ່ງໄປ (ເມື່ອໄປດ້ວຍສັດຕາຫະກະຣະນິຍະ) ເພິ່ງກັບມາພາຍໃນ ກ ວັນ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອັນໜຶ່ງ ໃນກໍລະນີນີ້ ເອື້ອຍນ້ອງສາວຂອງພິກຂຸເປັນໄຂ້ ຖ້າເອື້ອຍນ້ອງສາວນັ້ນ ຈະເພິ່ງສົ່ງທູດໄປໃນສຳນັກຂອງພິກຂຸຜູ້ເປັນອ້າຍນ້ອງຊາຍວ່າ “ຂ້ານ້ອຍເປັນໄຂ້ ຂໍອ້າຍນ້ອງຊາຍຂອງຂ້ານ້ອຍຈົ່ງມາ ຂ້ານ້ອຍປະສົງໃຫ້ມາ” ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເມື່ອເອື້ອຍນ້ອງສາວນັ້ນສົ່ງທູດມາ ເພິ່ງໄປດ້ວຍສັດຕາຫະກະຣະນິຍະໄດ້ ແຕ່ເມື່ອເອື້ອຍນ້ອງສາວນັ້ນບໍ່ສົ່ງທູດມາ ບໍ່ເພິ່ງໄປ (ເມື່ອໄປດ້ວຍສັດຕາຫະກະຣະນິຍະ) ເພິ່ງກັບມາພາຍໃນ ກ ວັນ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອັນໜຶ່ງ ໃນກໍລະນີນີ້ ຍາດຂອງພິກຂຸເປັນໄຂ້ ຖ້າຍາດນັ້ນຈະເພິ່ງສົ່ງທູດໄປໃນສຳນັກພິກຂຸວ່າ “ຂ້ານ້ອຍເປັນໄຂ້ ຂໍພິກຂຸຈົ່ງມາ ຂ້ານ້ອຍປະສົງໃຫ້ມາ” ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເມື່ອຍາດນັ້ນສົ່ງທູດມາ ເພິ່ງໄປດ້ວຍສັດຕາຫະກະຣະນິຍະໄດ້ ແຕ່ເມື່ອຍາດນັ້ນບໍ່ສົ່ງທູດມາ ບໍ່ເພິ່ງໄປ (ເມື່ອໄປດ້ວຍສັດຕາຫະກະຣະນິຍະ) ເພິ່ງກັບມາພາຍໃນ ກ ວັນ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອັນໜຶ່ງ ໃນກໍລະນີນີ້ ບຸຣຸດຜູ້ອາໄສຢູ່ກັບພິກຂຸເປັນໄຂ້ ຖ້າບຸຣຸດນັ້ນຈະເພິ່ງສົ່ງທູດໄປໃນສຳນັກພິກຂຸວ່າ “ຂ້ານ້ອຍເປັນໄຂ້ ຂໍອາຣາດທະນາພິກຂຸທັງຫຼາຍມາ ຂ້ານ້ອຍ

ປະສົງໃຫ້ມາ” ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເມື່ອບຸຣຸດນັ້ນສິ່ງທູດມາ ເພິ່ງໄປດ້ວຍສັດຕາຫະກະຣະນິຍະໄດ້ ແຕ່ເມື່ອບຸຣຸດນັ້ນບໍ່ສິ່ງທູດມາ ບໍ່ເພິ່ງໄປ (ເມື່ອໄປດ້ວຍສັດຕາຫະກະຣະນິຍະ) ເພິ່ງກັບມາພາຍ ໃນ ກ ວັນ

ຊົງອະນຸຍາດສັດຕາຫະກະຣະນິຍະສະເພາະກິດຂອງສົງ

ສະໄໝນັ້ນ ວິຫານຂອງສົງທັກເພ ອຸປາສົກຄົນໜຶ່ງໄດ້ຕັດເຄື່ອງທັບພະສຳພາຣະຖິ້ມໄວ້ ໃນປ່າອຸປາສົກນັ້ນໄດ້ສິ່ງທູດໄປໃນສຳນັກພິກຂຸທັງຫຼາຍວ່າ “ຖ້າພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຈະເພິ່ງຂົນເຄື່ອງ ທັບພະສຳພາຣະນັ້ນມາໄດ້ ຂ້ານ້ອຍຂໍຖວາຍເຄື່ອງທັບພະສຳພາຣະນັ້ນ” ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຈຶ່ງນຳ ເລື່ອງນີ້ໄປຂາບທູນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າໃຫ້ຊົງຊາບ

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຮັບສັ່ງວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເຮົາອະນຸຍາດໃຫ້ໄປດ້ວຍສັດຕາຫະ ກະຣະນິຍະໄດ້ ແຕ່ເພິ່ງກັບມາພາຍໃນ ກ ວັນ”

໑໑໓. ອັນຕະລາຍະອະນາປັດຕິວັດສະເສທະວາຣະ

ວ່າດ້ວຍການຂາດພັນສາໂດຍບໍ່ຕ້ອງອາປັດໃນເມື່ອມີອັນຕະລາຍ

ເລື່ອງສັດຮ້າຍບຸດບຸນ

[໒໐໐] ສະໄໝນັ້ນ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເຂົ້າຈຳພັນສາໃນອາວາດແຫ່ງໜຶ່ງໃນແຄວ້ນໂກສົນ ຖືກສັດຮ້າຍບຸດບຸນ ມັນຈັບເອົາໄວ້ແດ່ ແລ່ນໄລ່ໄປຮອບ ໆ ແຕ່ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຈຶ່ງນຳເລື່ອງນີ້ ໄປຂາບທູນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າໃຫ້ຊົງຊາບ

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຮັບສັ່ງວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ກໍໃນກໍລະນີນີ້ ພິກຂຸທັງຫຼາຍເຂົ້າຈຳ ພັນສາຖືກສັດຮ້າຍບຸດບຸນ ມັນຈັບເອົາໄວ້ແດ່ ແລ່ນໄລ່ໄປຮອບ ໆ ແຕ່ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ເພິ່ງຫຼີກ ໄປດ້ວຍສຳຄັນວ່າ “ນັ້ນແມ່ນອັນຕະລາຍ” ບໍ່ຕ້ອງອາປັດເນື່ອງຈາກຂາດພັນສາ

ເລື່ອງງູບຸດບຸນ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອັນໜຶ່ງ ໃນກໍລະນີນີ້ ພິກຂຸທັງຫຼາຍເຂົ້າຈຳພັນສາ ຖືກງູບຸດບຸນ ມັນຂົບ ກັດເອົາແດ່ ເລືອໄລ່ໄປຮອບ ໆ ແຕ່ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ເພິ່ງຫຼີກໄປດ້ວຍສຳຄັນວ່າ “ນັ້ນແມ່ນ ອັນຕະລາຍ” ບໍ່ຕ້ອງອາປັດເນື່ອງຈາກຂາດພັນສາ

ເລື່ອງພວກໂຈນບຽດບຽນ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອັນໜຶ່ງ ໃນກໍລະນີນີ້ ພິກຂຸທັງຫຼາຍເຂົ້າຈຳພັນສາ ຖືກພວກໂຈນ ບຽດບຽນ ມັນປຸ້ນແດ່ ຫຸ້ມຕິແດ່ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ເພິ່ງຫຼີກໄປດ້ວຍສຳຄັນວ່າ “ນັ້ນແມ່ນອັນຕະລາຍ” ບໍ່ຕ້ອງອາບັດເນື່ອງຈາກຂາດພັນສາ

ເລື່ອງຜີສາດລົບກວນ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອັນໜຶ່ງ ໃນກໍລະນີນີ້ ພິກຂຸທັງຫຼາຍເຂົ້າຈຳພັນສາ ຖືກພວກຜີສາດລົບ ກວນ ຖືກມັນເຂົ້າສິງແດ່ ຂ້າເອົາແດ່ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ເພິ່ງຫຼີກໄປດ້ວຍສຳຄັນວ່າ “ນັ້ນແມ່ນ ອັນຕະລາຍ” ບໍ່ຕ້ອງອາບັດເນື່ອງຈາກຂາດພັນສາ

ເລື່ອງໝູ່ບ້ານຖືກໄຟໄໝ້

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອັນໜຶ່ງ ໃນກໍລະນີນີ້ ເມື່ອພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເຂົ້າຈຳພັນສາ ໝູ່ບ້ານທີ່ຢູ່ຖືກ ໄຟໄໝ້ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ລຳບາກດ້ວຍບິນທະບາດ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ເພິ່ງຫຼີກໄປດ້ວຍສຳຄັນວ່າ “ນັ້ນ ແມ່ນອັນຕະລາຍ” ບໍ່ຕ້ອງອາບັດເນື່ອງຈາກຂາດພັນສາ

ເລື່ອງເສນາສະນະຖືກໄຟໄໝ້

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອັນໜຶ່ງ ໃນກໍລະນີນີ້ ເມື່ອພິກຂຸທັງຫຼາຍເຂົ້າຈຳພັນສາ ເສນາສະນະຖືກ ໄຟໄໝ້ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເດືອດຮ້ອນດ້ວຍເສນາສະນະ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ເພິ່ງຫຼີກໄປດ້ວຍສຳຄັນວ່າ “ນັ້ນແມ່ນອັນຕະລາຍ” ບໍ່ຕ້ອງອາບັດເນື່ອງຈາກຂາດພັນສາ

ເລື່ອງໝູ່ບ້ານຖືກນ້ຳຖ້ວມ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອັນໜຶ່ງ ໃນກໍລະນີນີ້ ເມື່ອພິກຂຸທັງຫຼາຍເຂົ້າຈຳພັນສາ ໝູ່ບ້ານຖືກນ້ຳ ຖ້ວມ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ລຳບາກດ້ວຍບິນທະບາດ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ເພິ່ງຫຼີກໄປດ້ວຍສຳຄັນວ່າ “ນັ້ນ ແມ່ນອັນຕະລາຍ” ບໍ່ຕ້ອງອາບັດເນື່ອງຈາກຂາດພັນສາ

ເລື່ອງເສນາສະນະຖືກນ້ຳຖ້ວມ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອັນໜຶ່ງ ໃນກໍລະນີນີ້ ເມື່ອພິກຂຸທັງຫຼາຍເຂົ້າຈຳພັນສາ ເສນາສະນະຖືກ ນ້ຳຖ້ວມ ພິກຂຸທັງຫຼາຍເດືອດຮ້ອນດ້ວຍເສນາສະນະ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ເພິ່ງຫຼີກໄປດ້ວຍ ສຳຄັນວ່າ “ນັ້ນແມ່ນອັນຕະລາຍ” ບໍ່ຕ້ອງອາບັດເນື່ອງຈາກຂາດພັນສາ

ເລື່ອງຊາວບ້ານອົບພະຍົບໄປຍ້ອນໂຈຣະໄພ

[໒໐໑] ສະໄໝນັ້ນ ພິກຂຸທັງຫຼາຍເຂົ້າຈຳພັນສາໃນອາວາດແຫ່ງໜຶ່ງ ຊາວບ້ານອົບພະຍົບໄປຍ້ອນໂຈຣະໄພ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຈຶ່ງນຳເລື່ອງນີ້ໄປຂາບທູນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າໃຫ້ຊົງຊາບ

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຮັບສັ່ງວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເຮົາອະນຸຍາດໃຫ້ຕາມຊາວບ້ານໄປ”

ເລື່ອງຊົງອະນຸຍາດໃຫ້ຕາມທາຍົກມີຈຳນວນຫຼາຍກວ່າ

ຊາວບ້ານແຕກແຍກເປັນສອງທາງ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຈຶ່ງນຳເລື່ອງນີ້ໄປຂາບທູນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າໃຫ້ຊົງຊາບ

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຮັບສັ່ງວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເຮົາອະນຸຍາດໃຫ້ຕາມຊາວບ້ານທີ່ມີຫຼາຍກວ່າໄປ”

ຊາວບ້ານທີ່ຫຼາຍກວ່າບໍ່ມີສັດທາບໍ່ເຫຼື້ອມໃສ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຈຶ່ງນຳເລື່ອງນີ້ໄປຂາບທູນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າໃຫ້ຊົງຊາບພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຮັບສັ່ງວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເຮົາອະນຸຍາດໃຫ້ຕາມຊາວບ້ານທີ່ມີສັດທາເຫຼື້ອມໃສໄປ”

ເລື່ອງບໍ່ໄດ້ໂພຊະນາທຳມະດາຫຼືປະນີດເປັນຕົ້ນ

ສະໄໝນັ້ນ ພິກຂຸທັງຫຼາຍເຂົ້າຈຳພັນສາໃນອາວາດແຫ່ງໜຶ່ງໃນແຄວ້ນໂກສິນ ບໍ່ໄດ້ໂພຊະນາທຳມະດາ ຫຼື ປະນີດບໍລິບູນຕາມຕ້ອງການ ຈຶ່ງນຳເລື່ອງນີ້ໄປຂາບທູນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າໃຫ້ຊົງຊາບ

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຮັບສັ່ງວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ກໍໃນກໍລະນີນີ້ ພິກຂຸທັງຫຼາຍເຂົ້າຈຳພັນສາ ບໍ່ໄດ້ໂພຊະນາທຳມະດາ ຫຼື ປະນີດບໍລິບູນຕາມຕ້ອງການ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ເພິ່ງຫຼີກໄປດ້ວຍສຳຄັນວ່າ “ນັ້ນແມ່ນອັນຕະລາຍ” ບໍ່ຕ້ອງອາບັດເນື່ອງຈາກຂາດພັນສາ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອັນໜຶ່ງ ໃນກໍລະນີນີ້ ພິກຂຸທັງຫຼາຍເຂົ້າຈຳພັນສາ ໄດ້ໂພຊະນາທຳມະດາ ຫຼື ປະນີດບໍລິບູນຕາມຕ້ອງການ ແຕ່ບໍ່ໄດ້ໂພຊະນາທຳມະດາທີ່ສະບາຍ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ເພິ່ງຫຼີກໄປດ້ວຍສຳຄັນວ່າ “ນັ້ນແມ່ນອັນຕະລາຍ” ບໍ່ຕ້ອງອາບັດເນື່ອງຈາກຂາດພັນສາ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອັນໜຶ່ງ ໃນກໍລະນີນີ້ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເຂົ້າຈຳພັນສາ ໄດ້ໂພຊະນາທຳມະດາ ຫຼື ປະນີດບໍລິບູນຕາມຕ້ອງການ ແລະໄດ້ໂພຊະນາທຳມະດາທີ່ສະບາຍ ແຕ່ບໍ່ໄດ້ເພສັດທີ່

ສະບາຍ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ເພິ່ງຫຼີກໄປດ້ວຍສຳຄັນວ່າ “ນັ້ນແມ່ນອັນຕະລາຍ” ບໍ່ຕ້ອງອາບັດ ເນື່ອງ ຈາກຂາດພັນສາ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອັນໜຶ່ງ ໃນກໍລະນີນີ້ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເຂົ້າຈຳພັນສາ ໄດ້ໂພຊະນາທານທຳ ມະດາ ຫຼື ປະນີດບໍລິບູນຕາມຕ້ອງການ ໄດ້ໂພຊະນາທານທີ່ສະບາຍ ໄດ້ເພສັດທີ່ສະບາຍ ແຕ່ບໍ່ ໄດ້ອຸປັດຖາກຜູ້ສົມຄວນ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ເພິ່ງຫຼີກໄປດ້ວຍສຳຄັນວ່າ “ນັ້ນແມ່ນອັນຕະລາຍ” ບໍ່ ຕ້ອງອາບັດເນື່ອງຈາກຂາດພັນສາ

ເລື່ອງສະຕິນິມົນ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອັນໜຶ່ງ ໃນກໍລະນີນີ້ ສະຕິນິມົນພິກຂຸຜູ້ເຂົ້າຈຳພັນສາວ່າ “ທ່ານຈົ່ງມາ ເທີ້ນຂ້ານ້ອຍ ຂ້ານ້ອຍຈະຖວາຍເງິນ ຄຳ ນາ ສວນ ງົວເຖິກ ງົວແມ່ ຂ້າທາດ ທາສີແກ່ທ່ານ ຫຼື ຈະຍົກລູກສາວໃຫ້ເປັນພັນລະຍາຂອງທ່ານ ຂ້ານ້ອຍຈະເປັນພັນລະຍາຂອງທ່ານ ຫຼື ຈະນຳ ສະຕິ ອື່ນມາໃຫ້ເປັນພັນລະຍາຂອງທ່ານ” ໃນເລື່ອງນັ້ນ ຖ້າພິກຂຸຄິດແນວນີ້ວ່າ ພຣະຜູ້ມີພຣະ ພາກເຈົ້າຕັດວ່າ ຈິດປ່ຽນແປງໄດ້ໄວຫຼາຍ ຖ້າຂຶ້ນຢູ່ອີກຈັກເປັນອັນຕະລາຍແກ່ພົມມະຈັນຂອງ ເຮົາ ເພິ່ງຫຼີກໄປສາ ບໍ່ຕ້ອງອາບັດເນື່ອງຈາກຂາດພັນສາ

ເລື່ອງຍິງແພດສະຫຍາມິມົນ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອັນໜຶ່ງ ໃນກໍລະນີນີ້ ຍິງແພດສະຫຍາມິມົນພິກຂຸຜູ້ເຂົ້າຈຳພັນສາ

ຍລຍ ຍິງສາວເທີ້ອນິມົນ	ຍລຍ
ຍລຍ ບັນເດາະນິມົນ	ຍລຍ
ຍລຍ ພວກຍາດນິມົນ	ຍລຍ
ຍລຍ ພຣະຣາຊາທັງຫຼາຍນິມົນ	ຍລຍ
ຍລຍ ພວກໂຈນນິມົນ	ຍລຍ

ຍລຍ ພວກນັກເລງນິມົນພິກຂຸຜູ້ເຂົ້າຈຳພັນສາວ່າ “ທ່ານຈົ່ງມາເທີ້ນຂ້ານ້ອຍ ພວກເຮົາ ຈະຖວາຍເງິນ ຄຳ ນາ ສວນ ງົວເຖິກ ງົວແມ່ ຂ້າທາດ ທາສີແກ່ທ່ານ ຫຼື ຈະຍົກລູກສາວໃຫ້ ເປັນພັນລະຍາຂອງທ່ານ ຫຼື ຈະນຳສະຕິອື່ນມາໃຫ້ເປັນພັນລະຍາຂອງທ່ານ” ໃນເລື່ອງນັ້ນ ຖ້າ ພິກຂຸຄິດແນວນີ້ວ່າ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າ ຈິດສາມາດປ່ຽນແປງໄດ້ໄວ ຖ້າຂຶ້ນຢູ່ຕໍ່ໄປອີກ ຈັກເປັນອັນຕະລາຍແກ່ພົມມະຈັນຂອງເຮົາກໍໄດ້ ເພິ່ງຫຼີກໄປສາ ບໍ່ຕ້ອງອາບັດເນື່ອງຈາກຂາດ ພັນສາ

ເລື່ອງພົບຊຸມຊັບ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອັນໜຶ່ງ ໃນກໍລະນີນີ້ ພິກຂຸເຂົ້າຈຳພັນສາ ພົບຊຸມຊັບບໍ່ມີເຈົ້າຂອງໃນເລື່ອງນັ້ນ ຖ້າພິກຂຸຄິດແນວນີ້ວ່າ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າ ຈິດສາມາດປ່ຽນແປງໄດ້ໄວ ຖ້າຢູ່ອີກຈັກເປັນອັນຕະລາຍແກ່ພົມມະຈັນຂອງເຮົາກໍໄດ້ ເພິ່ງຫຼີກໄປສາ ບໍ່ຕ້ອງອາບັດເນື່ອງຈາກຂາດພັນສາ

໑໑໔. ສັງຄະເພທະອະນາປັດຕິວັດສະເສທະວາຣະ

ວ່າດ້ວຍການຂາດພັນສາໂດຍບໍ່ຕ້ອງອາບັດໃນເມື່ອມີຜູ້ພະຍາຍາມທຳລາຍສົງ

ເລື່ອງທຳລາຍສົງ ໘ ກໍລະນີ

[໒໐໒] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ກໍໃນກໍລະນີນີ້ ພິກຂຸເຂົ້າຈຳພັນສາ ເຫັນພິກຂຸຫຼາຍອົງກຳລັງພຽນພະຍາຍາມທຳລາຍສົງ ໃນເລື່ອງນັ້ນ ຖ້າພິກຂຸຄິດແນວນີ້ວ່າ “ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ຕັດວ່າ ການທຳລາຍສົງເປັນກຳໜັກ ເມື່ອເຮົາຍັງຢູ່ພ້ອມໜ້າ ຂໍສົງຢ່າແຕກກັນເລີຍ” ເພິ່ງຫຼີກໄປສາ ບໍ່ຕ້ອງອາບັດເນື່ອງຈາກຂາດພັນສາ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອັນໜຶ່ງ ໃນກໍລະນີນີ້ ພິກຂຸທັງຫຼາຍເຂົ້າຈຳພັນສາໄດ້ຍິນຂ່າວວ່າ ພິກຂຸຫຼາຍອົງໃນອາວາດນັ້ນ ກຳລັງພຽນພະຍາຍາມທຳລາຍສົງ ໃນເລື່ອງນັ້ນ ຖ້າພິກຂຸຄິດແນວນີ້ວ່າ “ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າ ການທຳລາຍສົງເປັນກຳໜັກ ເມື່ອເຮົາຍັງຢູ່ພ້ອມໜ້າ ຂໍສົງຢ່າແຕກກັນເລີຍ” ເພິ່ງຫຼີກໄປສາ ບໍ່ຕ້ອງອາບັດເນື່ອງຈາກຂາດພັນສາ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອັນໜຶ່ງ ໃນກໍລະນີນີ້ ພິກຂຸເຂົ້າຈຳພັນສາໄດ້ຍິນຂ່າວວ່າ ພິກຂຸຫຼາຍອົງໃນອາວາດນັ້ນ ກຳລັງພຽນພະຍາຍາມທຳລາຍສົງ ໃນເລື່ອງນັ້ນ ຖ້າພິກຂຸຄິດແນວນີ້ວ່າ “ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນລ້ວນເປັນມິດຂອງເຮົາ ເຮົາຈັກວ່າກ່າວພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນວ່າ ທ່ານທັງຫຼາຍ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າ ການທຳລາຍສົງເປັນກຳໜັກ ພວກທ່ານຢ່າພິຈາລະນາທຳລາຍສົງເລີຍ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນຈັກເຮັດຕາມຄຳຂອງເຮົາ ຈັກເຊື່ອຟັງ ຈັກງ່ຽງຫູ” ເພິ່ງຫຼີກໄປສາ ບໍ່ຕ້ອງອາບັດເນື່ອງຈາກຂາດພັນສາ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອັນໜຶ່ງ ໃນກໍລະນີນີ້ ພິກຂຸເຂົ້າຈຳພັນສາໄດ້ຍິນຂ່າວວ່າ ພິກຂຸຫຼາຍອົງໃນອາວາດນັ້ນ ກຳລັງພຽນພະຍາຍາມທຳລາຍສົງ ໃນເລື່ອງນັ້ນ ຖ້າພິກຂຸຄິດແນວນີ້ວ່າ “ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນບໍ່ແມ່ນມິດຂອງເຮົາ ແຕ່ພິກຂຸທັງຫຼາຍທີ່ເປັນມິດກັບພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນເປັນມິດຂອງເຮົາ ເຮົາຈັກບອກພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນທີ່ເຮົາບອກ ກໍຈັກວ່າກ່າວພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນວ່າ ທ່ານທັງຫຼາຍ

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າ ການທຳລາຍສົງເປັນກຳໜົກ ພວກທ່ານຢ່າພິຈາການທຳລາຍສົງເລີຍ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ຈັກເຮັດຕາມຄຳຂອງພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ຈັກເຊື່ອຟັງ ຈັກງ່ຽງຫູ” ເພິ່ງຫຼີກໄປສາ ບໍ່ຕ້ອງອາບັດເນື່ອງຈາກຂາດພັນສາ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອັນໜຶ່ງ ໃນກໍລະນີນີ້ ພິກຂຸເຂົ້າຈຳພັນສາໄດ້ຍິນຂ່າວວ່າ ພິກຂຸຫຼາຍອົງ ໃນອາວາດນັ້ນຈະທຳລາຍສົງ ໃນເລື່ອງນັ້ນ ຖ້າພິກຂຸຄົດແນວນີ້ວ່າ “ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ລ້ວນເປັນມິດຂອງເຮົາ ເຮົາຈັກວ່າກ່າວພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນວ່າ ທ່ານທັງຫຼາຍ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າ ການທຳລາຍສົງເປັນກຳໜົກ ພວກທ່ານຢ່າພິຈາການທຳລາຍສົງເລີຍ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນຈັກເຮັດຕາມຄຳຂອງເຮົາ ຈັກເຊື່ອຟັງ ຈັກງ່ຽງຫູ” ເພິ່ງຫຼີກໄປສາ ບໍ່ຕ້ອງອາບັດເນື່ອງຈາກຂາດພັນສາ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອັນໜຶ່ງ ໃນກໍລະນີນີ້ ພິກຂຸເຂົ້າຈຳພັນສາໄດ້ຍິນຂ່າວວ່າ ພິກຂຸຫຼາຍອົງ ໃນອາວາດນັ້ນໄດ້ທຳລາຍສົງແລ້ວ ໃນເລື່ອງນັ້ນ ຖ້າພິກຂຸຄົດແນວນີ້ວ່າ “ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນບໍ່ແມ່ນມິດຂອງເຮົາເລີຍ ແຕ່ພິກຂຸທັງຫຼາຍທີ່ເປັນມິດກັບພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນເປັນມິດຂອງເຮົາ ເຮົາຈັກບອກພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນທີ່ເຮົາບອກ ກໍຈັກວ່າກ່າວພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນວ່າ ທ່ານທັງຫຼາຍ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າ ການທຳລາຍສົງເປັນກຳໜົກ ພວກທ່ານຢ່າພິຈາການທຳລາຍສົງເລີຍ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນຈັກເຮັດຕາມຄຳຂອງພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ຈັກເຊື່ອຟັງ ຈັກງ່ຽງຫູ” ເພິ່ງຫຼີກໄປສາ ບໍ່ຕ້ອງອາບັດເນື່ອງຈາກຂາດພັນສາ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອັນໜຶ່ງ ໃນກໍລະນີນີ້ ພິກຂຸເຂົ້າຈຳພັນສາໄດ້ຍິນຂ່າວວ່າ ພິກຂຸນິຫຼາຍອົງ ໃນອາວາດນັ້ນ ກຳລັງພຽນພະຍາຍາມທຳລາຍສົງ ໃນເລື່ອງນັ້ນ ຖ້າພິກຂຸຄົດແນວນີ້ວ່າ “ພິກຂຸນິເຫຼົ່ານັ້ນລ້ວນເປັນມິດຂອງເຮົາ ເຮົາຈັກວ່າກ່າວພິກຂຸນິເຫຼົ່ານັ້ນວ່າ ນາງທັງຫຼາຍ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າ ການທຳລາຍສົງເປັນກຳໜົກ ພວກນາງ ຢ່າພິຈາການທຳລາຍສົງເລີຍ ພິກຂຸນິເຫຼົ່ານັ້ນຈັກເຮັດຕາມຄຳຂອງເຮົາ ຈັກເຊື່ອຟັງ ຈັກງ່ຽງຫູ” ເພິ່ງຫຼີກໄປສາ ບໍ່ຕ້ອງອາບັດເນື່ອງຈາກຂາດພັນສາ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອັນໜຶ່ງ ໃນກໍລະນີນີ້ ພິກຂຸເຂົ້າຈຳພັນສາໄດ້ຍິນຂ່າວວ່າ ພິກຂຸນິຫຼາຍອົງ ໃນອາວາດນັ້ນ ກຳລັງພຽນພະຍາຍາມທຳລາຍສົງ ໃນເລື່ອງນັ້ນ ຖ້າພິກຂຸຄົດແນວນີ້ວ່າ “ພິກຂຸນິເຫຼົ່ານັ້ນບໍ່ແມ່ນມິດຂອງເຮົາ ແຕ່ພິກຂຸນິທັງຫຼາຍທີ່ເປັນມິດກັບພິກຂຸນິເຫຼົ່ານັ້ນເປັນມິດຂອງເຮົາ ເຮົາຈັກບອກພິກຂຸນິເຫຼົ່ານັ້ນ ພິກຂຸນິເຫຼົ່ານັ້ນທີ່ເຮົາບອກ ກໍຈັກວ່າກ່າວ ພິກຂຸນິທີ່ພຽນພະຍາຍາມທຳລາຍສົງເຫຼົ່ານັ້ນວ່າ ນາງທັງຫຼາຍ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າ ການທຳລາຍສົງເປັນກຳໜົກ ພວກນາງຢ່າພິຈາການທຳລາຍສົງເລີຍ ພິກຂຸນິເຫຼົ່ານັ້ນຈັກເຮັດຕາມຄຳຂອງພິກຂຸນິເຫຼົ່ານັ້ນ ຈັກເຊື່ອຟັງ ຈັກງ່ຽງຫູ” ເພິ່ງຫຼີກໄປສາ ບໍ່ຕ້ອງອາບັດເນື່ອງຈາກຂາດພັນສາ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອັນໜຶ່ງ ໃນກໍລະນີນີ້ ພິກຂຸເຂົ້າຈຳພັນສາໄດ້ຍິນຂ່າວວ່າ ພິກຂຸນິຫຼາຍອົງ

ໃນອາວາດນັ້ນຈະທຳລາຍສົງ ໃນເລື່ອງນັ້ນ ຖ້າພິກຂຸຄິດແນວນີ້ວ່າ “ພິກຂຸນີເຫຼົ່ານັ້ນ ລ້ວນເປັນມິດຂອງເຮົາ ເຮົາຈັກວ່າກ່າວພິກຂຸນີເຫຼົ່ານັ້ນວ່າ ນາງທັງຫຼາຍ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າ ການທຳລາຍສົງເປັນກຳໜົກ ພວກນາງຢ່າພິຈາການທຳລາຍສົງເລີຍ ພິກຂຸນີເຫຼົ່ານັ້ນຈັກເຮັດຕາມຄຳຂອງເຮົາ ຈັກເຊື່ອຟັງ ຈັກງ່ຽງຫູ” ເພິ່ງຫຼີກໄປສາ ບໍ່ຕ້ອງອາບັດເນື່ອງຈາກຂາດພັນສາ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອັນໜຶ່ງ ໃນກໍລະນີນີ້ ພິກຂຸເຂົ້າຈຳພັນສາໄດ້ຍິນຂ່າວວ່າ ພິກຂຸນີຫຼາຍອົງ ໃນອາວາດນັ້ນໄດ້ທຳລາຍສົງແລ້ວ ໃນເລື່ອງນັ້ນ ຖ້າພິກຂຸຄິດແນວນີ້ວ່າ “ພິກຂຸນີເຫຼົ່ານັ້ນ ບໍ່ແມ່ນມິດຂອງເຮົາ ແຕ່ພິກຂຸນີທັງຫຼາຍທີ່ເປັນມິດກັບພິກຂຸນີເຫຼົ່ານັ້ນເປັນມິດຂອງເຮົາ ເຮົາຈັກບອກພິກຂຸນີເຫຼົ່ານັ້ນ ພິກຂຸນີເຫຼົ່ານັ້ນທີ່ເຮົາບອກ ກໍຈັກວ່າກ່າວພິກຂຸນີທີ່ທຳລາຍສົງເຫຼົ່ານັ້ນວ່າ ນາງທັງຫຼາຍ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າ ການທຳລາຍສົງເປັນກຳໜົກ ພວກນາງຢ່າພິຈາການທຳລາຍສົງເລີຍ ພິກຂຸນີເຫຼົ່ານັ້ນ ຈັກເຮັດຕາມຄຳຂອງພິກຂຸນີເຫຼົ່ານັ້ນ ຈັກເຊື່ອຟັງ ຈັກງ່ຽງຫູ” ເພິ່ງຫຼີກໄປສາ ບໍ່ຕ້ອງອາບັດເນື່ອງຈາກຂາດພັນສາ

໑໑໕. ວະຊາທິວັດສູປະຄະມະນະ

ວ່າດ້ວຍການເຂົ້າຈຳພັນສາໃນຄອກງົວເປັນຕົ້ນ

ເລື່ອງເຂົ້າຈຳພັນສາໃນຄອກງົວ

[໒໐໓] ສະໄໝນັ້ນ ພິກຂຸອົງໜຶ່ງຕ້ອງການຈະເຂົ້າຈຳພັນສາໃນຄອກງົວ ພິກຂຸທັງຫຼາຍຈຶ່ງນຳເລື່ອງນີ້ໄປຂາບທູນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າໃຫ້ຊົງຊາບ

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຮັບສັ່ງວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເຮົາອະນຸຍາດໃຫ້ເຂົ້າຈຳພັນສາໃນຄອກງົວໄດ້” ຄອກງົວຍ້າຍໄປ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຈຶ່ງນຳເລື່ອງນີ້ໄປຂາບທູນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າໃຫ້ຊົງຊາບ

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຮັບສັ່ງວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເຮົາອະນຸຍາດໃຫ້ເດີນທາງໄປກັບຄອກງົວໄດ້”

ເລື່ອງເຂົ້າຈຳພັນສາໃນໝູ່ກວງນ

ສະໄໝນັ້ນ ພິກຂຸອົງໜຶ່ງ ເມື່ອໃກ້ວັນເຂົ້າພັນສາຕ້ອງການຈະໄປກັບໝູ່ກວງນ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຈຶ່ງນຳເລື່ອງນີ້ໄປຂາບທູນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າໃຫ້ຊົງຊາບ

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຮັບສັ່ງວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເຮົາອະນຸຍາດໃຫ້ເຂົ້າຈຳພັນສາໃນໝູ່ກວງນໄດ້”

ເລື່ອງເຂົ້າຈຳພັນສາໃນເຮືອ

ສະໄໝນັ້ນ ພິກຂຸອົງໜຶ່ງເມື່ອໃກ້ວັນເຂົ້າພັນສາຕ້ອງການຈະເດີນທາງໄປກັບເຮືອ ພິກຂຸທັງຫຼາຍຈຶ່ງນຳເລື່ອງນີ້ໄປຂາບທູນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າໃຫ້ຊົງຊາບ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຮັບສັ່ງວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍເຮົາອະນຸຍາດໃຫ້ເຂົ້າຈຳພັນສາໃນເຮືອໄດ້”

໑໑໖. ວັດສານຸປະຄັນຕັບພັດຖານ

ວ່າດ້ວຍສະຖານທີ່ບໍ່ຄວນເຂົ້າຈຳພັນສາ

ເລື່ອງເຂົ້າຈຳພັນສາໃນໂກນໄມ້

[໒໐໔] ສະໄໝນັ້ນ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເຂົ້າຈຳພັນສາໃນໂກນໄມ້ ມະນຸດທັງຫຼາຍພາກັນຕຳໜີ ປະນາມ ໂພນທະນາວ່າ “ເໝືອນພວກຜິສາດ” ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຈຶ່ງນຳເລື່ອງນີ້ໄປຂາບທູນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າໃຫ້ຊົງຊາບ

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຮັບສັ່ງວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸບໍ່ເພິ່ງເຂົ້າຈຳພັນສາໃນໂກນໄມ້ ອົງໃດເຂົ້າຈຳ ຕ້ອງອາບັດທຸກກົດ”

ເລື່ອງເຂົ້າຈຳພັນສາເຮືອນເທິງຕົ້ນໄມ້

ສະໄໝນັ້ນ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເຂົ້າຈຳພັນສາເຮືອນເທິງຕົ້ນໄມ້ ມະນຸດທັງຫຼາຍ ພາກັນຕຳໜີ ປະນາມ ໂພນທະນາວ່າ “ເໝືອນພວກພານເນື້ອ” ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຈຶ່ງນຳເລື່ອງນີ້ໄປຂາບທູນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າໃຫ້ຊົງຊາບ

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຮັບສັ່ງວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸບໍ່ເພິ່ງເຂົ້າຈຳພັນສາເຮືອນເທິງຕົ້ນໄມ້ ອົງໃດເຂົ້າຈຳ ຕ້ອງອາບັດທຸກກົດ”

ເລື່ອງເຂົ້າຈຳພັນສາໃນທີ່ແຈ້ງ

ສະໄໝນັ້ນ ພິກຂຸທັງຫຼາຍເຂົ້າຈຳພັນສາໃນທີ່ແຈ້ງ ເມື່ອຝົນຕົກ ພາກັນແລ່ນເຂົ້າເຫງົ້າໄມ້ແດ່ ຊາຍຄາແດ່ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຈຶ່ງນຳເລື່ອງນີ້ໄປຂາບທູນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າໃຫ້ຊົງຊາບ

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຮັບສັ່ງວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸບໍ່ເພິ່ງເຂົ້າຈຳພັນສາໃນທີ່ແຈ້ງ ອົງໃດເຂົ້າຈຳ ຕ້ອງອາບັດທຸກກົດ”

ເລື່ອງພິກຂຸບໍ່ມີເສນາສະນະຈຳພັນສາ

ສະໄໝນັ້ນ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ບໍ່ມີເສນາສະນະເປັນທີ່ເຂົ້າຈຳພັນສາ ເດືອດຮ້ອນຍ້ອນຄວາມ
ໜາວແດ່ ຄວາມຮ້ອນແດ່ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຈຶ່ງນຳເລື່ອງນີ້ໄປຂາບທູນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າໃຫ້
ຊົງຊາບ

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຮັບສັ່ງວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸບໍ່ມີເສນາສະນະ ບໍ່ເພິ່ງເຂົ້າຈຳ
ພັນສາ ອົງໃດເຂົ້າຈຳ ຕ້ອງອາບັດທຸກກົດ”

ເລື່ອງເຂົ້າຈຳພັນສາໃນຕູບຜີ

ສະໄໝນັ້ນ ພິກຂຸທັງຫຼາຍເຂົ້າຈຳພັນສາໃນຕູບຜີ ມະນຸດທັງຫຼາຍພາກັນຕຳໜີ ປະນາມ
ໂພນທະນາວ່າ “ເໝືອນພວກສັບປະເລີ”

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຈຶ່ງນຳເລື່ອງນີ້ໄປຂາບທູນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າໃຫ້ຊົງຊາບ
ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ຮັບສັ່ງວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸບໍ່ເພິ່ງເຂົ້າຈຳພັນສາໃນຕູບຜີ
ອົງໃດເຂົ້າຈຳ ຕ້ອງອາບັດທຸກກົດ”

ເລື່ອງເຂົ້າຈຳພັນສາໃນຄັນຮົ່ມ

ສະໄໝນັ້ນ ພິກຂຸທັງຫຼາຍເຂົ້າຈຳພັນສາໃນຄັນຮົ່ມ ມະນຸດທັງຫຼາຍພາກັນຕຳໜີ ປະນາມ
ໂພນທະນາວ່າ “ເໝືອນພວກຄົນລ້ຽງງົວ” ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຈຶ່ງນຳເລື່ອງນີ້ໄປຂາບທູນພຣະຜູ້
ມີພຣະພາກເຈົ້າໃຫ້ຊົງຊາບ

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຮັບສັ່ງວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸບໍ່ເພິ່ງເຂົ້າຈຳພັນສາໃນຄັນຮົ່ມ
ອົງໃດເຂົ້າຈຳ ຕ້ອງອາບັດທຸກກົດ”

ເລື່ອງເຂົ້າຈຳພັນສາໃນໂອ່ງນ້ຳ

ສະໄໝນັ້ນ ພິກຂຸທັງຫຼາຍເຂົ້າຈຳພັນສາໃນໂອ່ງນ້ຳ ມະນຸດທັງຫຼາຍພາກັນຕຳໜີ
ປະນາມ ໂພນທະນາວ່າ “ເໝືອນພວກເດຍຣະຖີ” ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຈຶ່ງນຳເລື່ອງນີ້ໄປຂາບທູນພຣະ
ຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າໃຫ້ຊົງຊາບ

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຮັບສັ່ງວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸບໍ່ເພິ່ງເຂົ້າຈຳພັນສາໃນໂອ່ງນ້ຳ
ອົງໃດເຂົ້າຈຳ ຕ້ອງອາບັດທຸກກົດ”

໑໑໗. ອະທຳມິກະກະຕິກາ

ວ່າດ້ວຍການຕັ້ງກະຕິກາບໍ່ຊອບທຳ

ເລື່ອງຕັ້ງກະຕິກາບໍ່ຊອບທຳ

[໒໐໔] ສະໄໝນັ້ນ ພຣະສົງໃນນະຄອນສາວັດຖືໄດ້ຕັ້ງກະຕິກາແນວນີ້ວ່າ ໃນລະຫວ່າງພັນສາ ບໍ່ເພິ່ງໃຫ້ບັນພະຊາ ແຕ່ມີຫຼານຊາຍຂອງນາງວິສາຂາມິຄາຣະມາຕາເຂົ້າໄປຫາພິກຂຸທັງຫຼາຍເພື່ອຂໍບັນພະຊາ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ກ່າວແນວນີ້ວ່າ “ທ່ານ ພຣະສົງໄດ້ຕັ້ງກະຕິກາແນວນີ້ວ່າ ໃນລະຫວ່າງພັນສາ ບໍ່ເພິ່ງໃຫ້ບັນພະຊາ ທ່ານຈຶ່ງຖ້າຈົນກວ່າພິກຂຸທັງຫຼາຍເຂົ້າຈຳພັນສາ ອອກພັນສາແລ້ວຈຶ່ງບວດໄດ້” ຕໍ່ມາ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນອອກພັນສາແລ້ວ ໄດ້ກ່າວກັບຫຼານຊາຍຂອງນາງວິສາຂາມິຄາຣະມາຕາດັ່ງນີ້ວ່າ “ບັດນີ້ ທ່ານຈຶ່ງມາບວດເທີ້ນ”

ຫຼານຊາຍຂອງນາງວິສາຂາມິຄາຣະມາຕານັ້ນ ກ່າວແນວນີ້ວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຖ້າຂ້າພະເຈົ້າເພິ່ງບັນພະຊາແລ້ວ ກໍເພິ່ງຍິນດີຢູ່ໄດ້ ແຕ່ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າຈັກບໍ່ບັນພະຊາແລ້ວ”

ນາງວິສາຂາມິຄາຣະມາຕາຈຶ່ງຕຳໜິ ປະນາມ ໂພນທະນາວ່າ “ເປັນຫຍັງ ພິກຂຸທັງຫຼາຍຈຶ່ງໄດ້ຕັ້ງກະຕິກາແນວນີ້ວ່າ ໃນລະຫວ່າງພັນສາບໍ່ເພິ່ງໃຫ້ບັນພະຊາ ເວລາແນວໃດນີ້ ບໍ່ເພິ່ງປະພຶດທຳ” ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ໄດ້ຍິນນາງວິສາຂາມິຄາຣະມາຕາຕຳໜິ ປະນາມ ໂພນທະນາ ຈຶ່ງນຳເລື່ອງນີ້ໄປຂາບທູນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າໃຫ້ຊົງຊາບ

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຮັບສັ່ງວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ບໍ່ເພິ່ງຕັ້ງກະຕິກາແນວນີ້ວ່າ ໃນລະຫວ່າງພັນສາ ບໍ່ເພິ່ງໃຫ້ບັນພະຊາ ສົງໝູ່ໃດຕັ້ງ ຕ້ອງອາບັດທຸກກົດ”

໑໑໘. ປະຕິດສະວະທຸກກະຕາປັດຕິ

ວ່າດ້ວຍການຕ້ອງອາບັດທຸກກົດຍ້ອນຮັບຄຳ

ເລື່ອງພຣະອຸປະນັນທະເຂົ້າຈຳພັນສາໃນອາວາດ ໒ ປ່ອນ

[໒໐໖] ສະໄໝນັ້ນ ທ່ານພຣະອຸປະນັນທະສາກະຍະບຸດໄດ້ຮັບຄຳກັບພຣະເຈົ້າປະເສນທິໂກສິນວ່າຈະເຂົ້າຈຳພັນສາໃນວັນເຂົ້າພັນສາຕົ້ນ ທ່ານກຳລັງໄປອາວາດນັ້ນ ລະຫວ່າງທາງໄດ້ເຫັນອາວາດ ໒ ປ່ອນ ມີຈິວອນຫຼາຍ ແລ້ວໄດ້ມີຄວາມຄິດດັ່ງນີ້ວ່າ “ຖ້າຈຶ່ງໃດ ເຮົາເພິ່ງເຂົ້າຈຳ

ພັນສາໃນອາວາດ ໒ ບ່ອນນີ້ ເມື່ອເປັນແນວນີ້ ຈິວອນເປັນຈຳນວນຫຼາຍຈັກເກີດຂຶ້ນແກ່ເຮົາ” ຈິ່ງເຂົ້າຈຳພັນສາໃນອາວາດ ໒ ບ່ອນນັ້ນ

ພຣະເຈົ້າປະເສນທິໂກສິນຊົງຕຳໜີ ປະນາມ ໂພນທະນາວ່າ “ເປັນຫຍັງ ພິກຂຸອຸປະນັນທະສາກະຍະບຸດໄດ້ຮັບຄຳຕໍ່ເຮົາໄວ້ວ່າ ຈະເຂົ້າຈຳພັນສາ ແຕ່ບໍ່ເຮັດຕາມຄຳເວົ້ານັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ຊົງຕຳໜີການເວົ້າຕົວະ ຊົງສັນເສີນການງົດເວັນຈາກການເວົ້າຕົວະ ໂດຍປະການຕ່າງ ໆ ບໍ່ແມ່ນບໍ?”

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ໄດ້ຍິນພຣະເຈົ້າປະເສນທິໂກສິນຕຳໜີ ປະນາມ ໂພນທະນາຢູ່ ບັນດາພິກຂຸຜູ້ມັກໜ້ອຍຈິ່ງຕຳໜີ ປະນາມ ໂພນທະນາວ່າ “ເປັນຫຍັງ ທ່ານພຣະອຸປະນັນທະ ສາກະຍະບຸດໄດ້ຮັບຄຳກັບພຣະເຈົ້າປະເສນທິໂກສິນໄວ້ວ່າ ຈະເຂົ້າຈຳພັນສາ ແຕ່ບໍ່ເຮັດຕາມຄຳເວົ້ານັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ຊົງຕຳໜີການເວົ້າຕົວະ ຊົງສັນເສີນການງົດເວັນ ຈາກການເວົ້າຕົວະ ໂດຍປະການຕ່າງ ໆ ບໍ່ແມ່ນບໍ?” ຈິ່ງນຳເລື່ອງນີ້ໄປຂາບທູນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າໃຫ້ຊົງຊາບ

ຄັ້ງນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຮັບສັ່ງໃຫ້ປະຊຸມພິກຂຸສົງຍ້ອນເລື່ອງນີ້ເປັນຕົ້ນເຫດ ຊົງສອບຖາມທ່ານພຣະອຸປະນັນທະສາກະຍະບຸດວ່າ “ອຸປະນັນທະ ໄດ້ຂ່າວວ່າທ່ານໄດ້ຖວາຍປະຕິນຍາ ຕໍ່ພຣະເຈົ້າປະເສນທິໂກສິນວ່າ ຈະເຂົ້າຈຳພັນສາ ແຕ່ບໍ່ເຮັດຕາມປະຕິນຍານັ້ນແມ່ນບໍ?”

ທ່ານພຣະອຸປະນັນທະສາກະຍະບຸດທູນຮັບວ່າ “ແມ່ນແລ້ວ ຂ້ານ້ອຍ”

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າຊົງຕຳໜີວ່າ “ໂມຄະບຸຣຸດ ເປັນຫຍັງ ທ່ານໄດ້ຖວາຍປະຕິນຍາຕໍ່ພຣະເຈົ້າປະເສນທິໂກສິນວ່າ ຈະເຂົ້າຈຳພັນສາ ແຕ່ບໍ່ເຮັດຕາມປະຕິນຍານັ້ນ ເຮົາຕຳໜີການເວົ້າຕົວະ ສັນເສີນການງົດເວັນຈາກການເວົ້າຕົວະ ໂດຍປະການຕ່າງ ໆ ບໍ່ແມ່ນບໍ? ການເຮັດແນວນີ້ ບໍ່ໄດ້ເຮັດຄົນທີ່ຍັງບໍ່ເຫຼື້ອມໃສໃຫ້ເຫຼື້ອມໃສ ຯລຯ” ເມື່ອຊົງຕຳໜີແລ້ວຊົງສະແດງທຳມີກະຖາຮັບສັ່ງກັບພິກຂຸທັງຫຼາຍ ວ່າ

[໒໐໗] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ກໍໃນກໍລະນີນີ້ ພິກຂຸຮັບຄຳໄວ້ວ່າ ຈະເຂົ້າຈຳພັນສາໃນວັນເຂົ້າພັນສາຕົ້ນ ພິກຂຸນັ້ນກຳລັງໄປອາວາດນັ້ນ ລະຫວ່າງທາງໄດ້ເຫັນອາວາດ ໒ ບ່ອນ ມີຈິວອນຫຼາຍແລ້ວໄດ້ມີຄວາມຄິດດັ່ງນີ້ວ່າ “ຖ້າຈິ່ງໃດ ເຮົາເພິ່ງເຂົ້າຈຳພັນສາໃນອາວາດ ໒ ບ່ອນນີ້ ເມື່ອເປັນແນວນີ້ ຈິວອນເປັນຈຳນວນຫຼາຍຈັກເກີດຂຶ້ນແກ່ເຮົາ” ແລ້ວເຂົ້າຈຳພັນສາໃນອາວາດ ໒ ບ່ອນ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ວັນເຂົ້າພັນສາຕົ້ນຂອງພິກຂຸນັ້ນບໍ່ຜາກົດ ແລະທ່ານຕ້ອງອາບັດທຸກກົດຍ້ອນຮັບຄຳ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອັນໜຶ່ງ ໃນກໍລະນີນີ້ ພິກຂຸຮັບຄຳໄວ້ວ່າຈະເຂົ້າຈຳພັນສາໃນວັນເຂົ້າພັນ

ສາຕິນ ພິກຂຸນັ້ນໄປອາວາດນັ້ນລົງອຸໂປສົດກຳພາຍນອກ ເຖິງວັນແຮມ ໑ ຄ່ຳ ຈຶ່ງເຂົ້າວິຫານ
ຈັດເສນາສະນະ ຕັ້ງນ້ຳສັນນ້ຳໃຊ້ ປັດກວາດບໍລິເວນ ບໍ່ມີກິດຕ້ອງເຮັດຕ້ອງໄດ້ຫຼີກໄປໃນວັນນັ້ນ
ຢ່າງແນ່ນອນ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ວັນເຂົ້າພັນສາຕິນຂອງພິກຂຸນັ້ນບໍ່ຜາກົດ ແລະພິກຂຸນັ້ນ ຕ້ອງອາ
ປັດທຸກກົດຍ້ອນຮັບຄຳ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອັນໜຶ່ງ ໃນກໍລະນີນີ້ ພິກຂຸຮັບຄຳໄວ້ວ່າຈະເຂົ້າຈຳພັນສາໃນວັນເຂົ້າພັນສາຕົ້ນ ພິກຂຸນັ້ນໄປອາວາດມັນລົງອຸໂປສົດກຳພາຍນອກ ເຖິງວັນແຮມ ໑ ຄຳ ຈຶ່ງເຂົ້າວິຫານຈັດເສນາສະນະ ຕັ້ງນ້ຳສັນນ້ຳໃຊ້ ປັດກວາດບໍລິເວນ ມີກິດຕ້ອງເຮັດຕ້ອງຫຼີກໄປໃນວັນນັ້ນຢ່າງແນ່ນອນ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ວັນເຂົ້າພັນສາຕົ້ນຂອງພິກຂຸນັ້ນບໍ່ຜາກົດ ແລະພິກຂຸນັ້ນຕ້ອງອາບັດທຸກກົດຍ້ອນຮັບຄຳ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອັນໜຶ່ງ ໃນກໍລະນີນີ້ ພິກຂຸຮັບຄຳໄວ້ວ່າຈະເຂົ້າຈຳພັນສາໃນວັນເຂົ້າພັນສາຕົ້ນ ພິກຂຸນັ້ນໄປອາວາດນັ້ນລົງອຸໂປສົດກຳພາຍນອກ ເຖິງວັນແຮມ ໑ ຄ່ຳ ຈຶ່ງເຂົ້າວິຫານຈັດເສນາສະນະ ຕັ້ງນ້ຳສັນນ້ຳໃຊ້ ປັດກວາດບໍລິເວນ ພັກຢູ່ ໒-໓ ວັນ ບໍ່ມີກິດຕ້ອງເຮັດຕ້ອງຫຼີກໄປ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ວັນເຂົ້າພັນສາຕົ້ນຂອງພິກຂຸນັ້ນບໍ່ຜາກົດ ແລະພິກຂຸນັ້ນ ຕ້ອງອາບັດທຸກກົດ ຍ້ອນຮັບຄຳ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອັນໜຶ່ງ ໃນກໍລະນີນີ້ ພິກຂຸຮັບຄຳໄວ້ວ່າຈະເຂົ້າຈຳພັນສາໃນວັນເຂົ້າພັນສາຕົ້ນ ພິກຂຸນັ້ນໄປອາວາດນັ້ນລົງອຸໂປສົດກຳພາຍນອກ ເຖິງວັນແຮມ ໑ ຄຳ ຈຶ່ງເຂົ້າວິຫານຈັດເສນາສະນະ ຕັ້ງນ້ຳສັນນ້ຳໃຊ້ ປັດກວາດບໍລິເວນ ພັກຢູ່ ໒-໓ ວັນ ມີກິດຕ້ອງເຮັດຕ້ອງຫຼີກໄປ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ວັນເຂົ້າພັນສາຕົ້ນຂອງພິກຂຸນັ້ນບໍ່ຜາກົດ ແລະພິກຂຸນັ້ນຕ້ອງອາປັດທຸກກົດ ຍ້ອນຮັບຄຳ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອັນໜຶ່ງ ໃນກໍລະນີນີ້ ພິກຂຸຮັບຄຳໄວ້ວ່າຈະເຂົ້າຈຳພັນສາໃນວັນເຂົ້າພັນສາຕົ້ນ ພິກຂຸນັ້ນໄປອາວາດມັນລົງອຸໂປສົດກຳພາຍນອກ ເຖິງວັນແຮມ ໑ ຄຳ ຈຶ່ງເຂົ້າວິຫານຈັດເສນາສະນະ ຕັ້ງນ້ຳສັນນ້ຳໃຊ້ ປັດກວາດບໍລິເວນ ພັກຢູ່ ໒-໓ ວັນ ຫຼີກໄປດ້ວຍສັດຕາຫະກະຣະນິຍະ ຢູ່ພາຍນອກພື້ນ ໗ ວັນ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ວັນເຂົ້າພັນສາຕົ້ນຂອງພິກຂຸນັ້ນບໍ່ຜາກົດ ແລະພິກຂຸນັ້ນຕ້ອງອາປັດທຸກກົດຍ້ອນຮັບຄຳ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອັນໜຶ່ງ ໃນກໍລະນີນີ້ ພິກຂຸຮັບຄຳໄວ້ວ່າຈະເຂົ້າຈຳພັນສາໃນວັນເຂົ້າພັນ
ສາຕົ້ນ ພິກຂຸນັ້ນໄປອາວາດນັ້ນລົງອຸໂປສົດກຳພາຍນອກ ເຖິງວັນແຮມ ໑ ຄຳ ຈຶ່ງເຂົ້າວິຫານ
ຈັດເສນາສະນະ ຕັ້ງນ້ຳສັນນ້ຳໃຊ້ ປັດກວາດບໍລິເວນ ພັກຢູ່ ໒-໓ ວັນ ຫຼີກໄປດ້ວຍສັດຕາຫະ
ກະຣະນິຍະ ກັບມາພາຍໃນ ໗ ວັນ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ວັນເຂົ້າພັນສາຕົ້ນຂອງພິກຂຸນັ້ນ ຜາກົດແລະ
ພິກຂຸນັ້ນບໍ່ຕ້ອງອາບັດຍ້ອນຮັບຄຳ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອັນໜຶ່ງ ໃນກໍລະນີນີ້ ພິກຂຸຮັບຄຳໄວ້ວ່າຈະເຂົ້າຈຳພັນສາໃນວັນເຂົ້າພັນສາຕົ້ນ ພິກຂຸນັ້ນໄປອາວາດນັ້ນລົງອຸໂປສົດກຳພາຍນອກ ເຖິງວັນແຮມ ໑ ຄ່ຳ ຈຶ່ງເຂົ້າວິຫານ ຈັດເສນາສະນະ ຕັ້ງນ້ຳສັນນ້ຳໃຊ້ ປັດກວາດບໍລິເວນ ອີກ ໗ ວັນ ຈະເຖິງວັນປະວາຣະນາມີ ກິດຕ້ອງເຮັດຫຼີກໄປ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸນັ້ນ ຈະກັບອາວາດນັ້ນ ຫຼື ບໍ່ກັບມາກໍຕາມ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ວັນເຂົ້າພັນສາຕົ້ນຂອງພິກຂຸນັ້ນຜາກົດ ແລະພິກຂຸນັ້ນບໍ່ຕ້ອງອາບັດ ຍ້ອນຮັບຄຳ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອັນໜຶ່ງ ໃນກໍລະນີນີ້ ພິກຂຸຮັບຄຳໄວ້ວ່າຈະເຂົ້າຈຳພັນສາໃນວັນເຂົ້າພັນສາຕົ້ນ ພິກຂຸນັ້ນໄປອາວາດນັ້ນລົງອຸໂປສົດກຳພາຍນອກ ເຖິງວັນແຮມ ໑ ຄ່ຳ ຈຶ່ງເຂົ້າວິຫານ ຈັດເສນາສະນະ ຕັ້ງນ້ຳສັນນ້ຳໃຊ້ ປັດກວາດບໍລິເວນ ບໍ່ມີກິດຕ້ອງເຮັດຕ້ອງຫຼີກໄປໃນວັນນັ້ນ ຢ່າງແນ່ນອນ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ວັນເຂົ້າພັນສາຕົ້ນຂອງພິກຂຸນັ້ນ ບໍ່ຜາກົດ ແລະພິກຂຸນັ້ນຕ້ອງອາບັດທຸກກິດຍ້ອນຮັບຄຳ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອັນໜຶ່ງ ໃນກໍລະນີນີ້ ພິກຂຸຮັບຄຳໄວ້ວ່າຈະເຂົ້າຈຳພັນສາໃນວັນເຂົ້າພັນສາຕົ້ນ ພິກຂຸນັ້ນໄປອາວາດນັ້ນແລ້ວລົງອຸໂປສົດ ເຖິງວັນແຮມ ໑ ຄ່ຳຈຶ່ງເຂົ້າວິຫານ ຈັດອາສະນະ ຕັ້ງນ້ຳສັນນ້ຳໃຊ້ ປັດກວາດບໍລິເວນ ມີກິດຕ້ອງເຮັດຫຼີກໄປ ຯລຯ

ຯລຯ ພັກຢູ່ ໒-໓ ວັນ ບໍ່ມີກິດຈຳຕ້ອງເຮັດ ຫຼີກໄປ ຯລຯ

ຯລຯ ພັກຢູ່ ໒-໓ ວັນ ມີກິດຕ້ອງເຮັດ ຫຼີກໄປ ຯລຯ

ຯລຯ ພັກຢູ່ ໒-໓ ວັນ ຫຼີກໄປດ້ວຍສັດຕາຫະກະຣະນິຍະ ຢູ່ພາຍນອກພື້ນ ໗ ວັນ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ວັນເຂົ້າພັນສາຕົ້ນຂອງພິກຂຸນັ້ນບໍ່ຜາກົດ ແລະ ພິກຂຸນັ້ນຕ້ອງອາບັດທຸກກິດຍ້ອນຮັບຄຳ

ຯລຯ ພັກຢູ່ ໒-໓ ວັນ ຫຼີກໄປດ້ວຍສັດຕາຫະກະຣະນິຍະ ກັບມາໃນ ໗ ວັນ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ວັນເຂົ້າພັນສາຕົ້ນຂອງພິກຂຸນັ້ນຜາກົດ ແລະພິກຂຸນັ້ນບໍ່ຕ້ອງອາບັດຍ້ອນຮັບຄຳ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອັນໜຶ່ງ ໃນກໍລະນີນີ້ ພິກຂຸຮັບຄຳໄວ້ວ່າຈະເຂົ້າຈຳພັນສາໃນວັນເຂົ້າພັນສາຕົ້ນ ພິກຂຸນັ້ນ ໄປອາວາດນັ້ນລົງອຸໂປສົດກຳ ເຖິງວັນແຮມ ໑ ຄ່ຳ ຈຶ່ງເຂົ້າວິຫານ ຈັດເສນາສະນະ ຕັ້ງນ້ຳສັນນ້ຳໃຊ້ ປັດກວາດບໍລິເວນ ອີກ ໗ ວັນ ຈະເປັນວັນປະວາຣະນາ ມີກິດຕ້ອງເຮັດຕ້ອງຫຼີກໄປ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸນັ້ນ ຈະກັບມາອາວາດນັ້ນ ຫຼື ບໍ່ກັບມາກໍຕາມ ວັນເຂົ້າພັນສາຕົ້ນຂອງພິກຂຸນັ້ນຜາກົດ ແລະພິກຂຸນັ້ນ ບໍ່ຕ້ອງອາບັດຍ້ອນຮັບຄຳ

ເລື່ອງຮັບຄຳທີ່ຈະເຂົ້າຈຳພັນສາຫຼັງ

[໒໐໘] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ກໍໃນກໍລະນີນີ້ ພິກຂຸຮັບຄຳໄວ້ວ່າຈະເຂົ້າຈຳພັນສາໃນວັນເຂົ້າພັນສາຫຼັງ ພິກຂຸນັ້ນໄປອາວາດນັ້ນລົງອຸໂປສົດກຳພາຍນອກ ເຖິງວັນແຮມ ໑ ຄ່ຳ ຈຶ່ງເຂົ້າວິຫານ ຈັດເສນາສະນະ ຕັ້ງນ້ຳສັນນ້ຳໃຊ້ ປັດກວາດບໍລິເວນ ບໍ່ມີກິດຕ້ອງເຮັດຫຼີກໄປໃນວັນນັ້ນຢ່າງ

ແນ່ນອນ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ວັນເຂົ້າພັນສາຫຼັງຂອງພິກຂຸນັ້ນບໍ່ຜາກົດ ແລະພິກຂຸນັ້ນຕ້ອງອາບັດທຸກກົດຍ້ອນຮັບຄຳ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອັນໜຶ່ງ ໃນກໍລະນີນີ້ ພິກຂຸຮັບຄຳໄວ້ວ່າຈະເຂົ້າຈຳພັນສາໃນວັນເຂົ້າພັນສາຫຼັງ ພິກຂຸນັ້ນໄປອາວາດນັ້ນລົງອຸໂປສົດກຳພາຍນອກ ເຖິງວັນແຮມ ໑ ຄ່ຳ ຈຶ່ງເຂົ້າວິຫານຈັດເສນາສະນະ ຕັ້ງນ້ຳສັນນ້ຳໃຊ້ ປັດກວາດບໍລິເວນ ມີກົດຕ້ອງເຮັດຫຼີກໄປໃນວັນນັ້ນຢ່າງແນ່ນອນ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ວັນເຂົ້າພັນສາຫຼັງຂອງພິກຂຸນັ້ນບໍ່ຜາກົດ ແລະພິກຂຸນັ້ນຕ້ອງອາບັດທຸກກົດຍ້ອນຮັບຄຳ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອັນໜຶ່ງ ໃນກໍລະນີນີ້ ພິກຂຸຮັບຄຳໄວ້ວ່າຈະເຂົ້າຈຳພັນສາໃນວັນເຂົ້າພັນສາຫຼັງ ພິກຂຸນັ້ນໄປອາວາດນັ້ນລົງອຸໂປສົດກຳພາຍນອກ ເຖິງວັນແຮມ ໑ ຄ່ຳ ຈຶ່ງເຂົ້າວິຫານຈັດເສນາສະນະ ຕັ້ງນ້ຳສັນນ້ຳໃຊ້ ປັດກວາດບໍລິເວນ ພັກຢູ່ ໒-໓ ວັນ ບໍ່ມີກົດຕ້ອງເຮັດຫຼີກໄປ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ວັນເຂົ້າພັນສາຫຼັງຂອງພິກຂຸນັ້ນບໍ່ຜາກົດ ແລະພິກຂຸນັ້ນຕ້ອງອາບັດຍ້ອນຮັບຄຳ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອັນໜຶ່ງ ໃນກໍລະນີນີ້ ພິກຂຸຮັບຄຳໄວ້ວ່າຈະເຂົ້າຈຳພັນສາໃນວັນເຂົ້າພັນສາຫຼັງ ໗໒໗ ພັກຢູ່ ໒-໓ ວັນ ມີກົດຕ້ອງເຮັດຫຼີກໄປ ໗໒໗ ວັນເຂົ້າພັນສາຫຼັງຂອງພິກຂຸນັ້ນບໍ່ຜາກົດ ແລະພິກຂຸນັ້ນຕ້ອງອາບັດທຸກກົດຍ້ອນຮັບຄຳ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອັນໜຶ່ງ ໃນກໍລະນີນີ້ ພິກຂຸຮັບຄຳໄວ້ວ່າຈະເຂົ້າຈຳພັນສາໃນວັນເຂົ້າພັນສາຫຼັງ ໗໒໗ ພັກຢູ່ ໒-໓ ວັນ ຫຼີກໄປດ້ວຍສັດຕາຫະກະຣະນິຍະ ຢູ່ພາຍນອກພື້ນ ໗ ວັນ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ວັນເຂົ້າພັນສາຫຼັງຂອງພິກຂຸນັ້ນບໍ່ຜາກົດ ແລະ ພິກຂຸນັ້ນ ຕ້ອງອາບັດທຸກກົດຍ້ອນຮັບຄຳ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອັນໜຶ່ງ ໃນກໍລະນີນີ້ ພິກຂຸຮັບຄຳໄວ້ວ່າຈະເຂົ້າຈຳພັນສາໃນວັນເຂົ້າພັນສາຫຼັງ ພິກຂຸນັ້ນ ໄປອາວາດນັ້ນລົງອຸໂປສົດກຳພາຍນອກ ເຖິງວັນແຮມ ໑ ຄ່ຳ ຈຶ່ງເຂົ້າວິຫານຈັດເສນາສະນະ ຕັ້ງນ້ຳສັນນ້ຳໃຊ້ ປັດກວາດບໍລິເວນ ພັກຢູ່ ໒-໓ ວັນ ຫຼີກໄປດ້ວຍ ສັດຕາຫະກະຣະນິຍະ ກັບມາພາຍໃນ ໗ ວັນ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ວັນເຂົ້າພັນສາຫຼັງຂອງພິກຂຸນັ້ນຜາກົດ ແລະ ພິກຂຸນັ້ນບໍ່ຕ້ອງອາບັດຍ້ອນຮັບຄຳ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອັນໜຶ່ງ ໃນກໍລະນີນີ້ ພິກຂຸຮັບຄຳໄວ້ວ່າຈະເຂົ້າຈຳພັນສາໃນວັນເຂົ້າພັນສາຫຼັງ ໗໒໗ ອີກ ໗ ວັນ ຈະຄົບ ໔ ເດືອນ ອັນເປັນວັນທີ່ດອກໂກມຸດບານມີກົດຈຳຕ້ອງເຮັດຫຼີກໄປ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸນັ້ນຈະກັບມາອາວາດນັ້ນ ຫຼື ບໍ່ກັບມາກໍຕາມ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ວັນເຂົ້າພັນສາຫຼັງຂອງພິກຂຸນັ້ນຜາກົດ ແລະ ພິກຂຸນັ້ນບໍ່ຕ້ອງອາບັດຍ້ອນຮັບຄຳ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອັນໜຶ່ງ ໃນກໍລະນີນີ້ ພິກຂຸຮັບຄຳໄວ້ວ່າຈະເຂົ້າຈຳພັນສາໃນວັນເຂົ້າພັນສາ

ຫຼັງ ພິກຂຸນັ້ນໄປອາວາດນັ້ນລົງອຸໂປສິດກຳ ເຖິງວັນແຮມ ໑ ຄ່ຳ ຈຶ່ງເຂົ້າວິຫານ ຈັດເສນາສະນະ ຕັ້ງນ້ຳສັນນ້ຳໃຊ້ ປັດກວາດບໍລິເວນ ບໍ່ມີກິດຕ້ອງເຮັດຫຼີກໄປໃນວັນນັ້ນຢ່າງແນ່ນອນ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ວັນເຂົ້າພັນສາຫຼັງຂອງພິກຂຸນັ້ນບໍ່ຜາກົດ ແລະພິກຂຸນັ້ນຕ້ອງອາບັດທຸກກົດຍ້ອນຮັບຄຳ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອັນໜຶ່ງ ໃນກໍລະນີນີ້ ພິກຂຸຮັບຄຳໄວ້ວ່າຈະເຂົ້າຈຳພັນສາໃນວັນເຂົ້າພັນ ສາຫຼັງ ຯລຯ ມີກິດຕ້ອງເຮັດຫຼີກໄປ ຯລຯ

ຯລຯ ພັກຢູ່ ໒-໓ ວັນ ບໍ່ມີກິດຕ້ອງເຮັດຫຼີກໄປ ຯລຯ

ຯລຯ ພັກຢູ່ ໒-໓ ວັນ ມີກິດຕ້ອງເຮັດຫຼີກໄປ ຯລຯ

ຯລຯ ພັກຢູ່ ໒-໓ ວັນ ຫຼີກໄປດ້ວຍສັດຕາຫະກະຣະນິຍະ ຢູ່ພາຍນອກພື້ນ ໗ ວັນ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ວັນເຂົ້າພັນສາຫຼັງຂອງພິກຂຸນັ້ນບໍ່ຜາກົດ ແລະພິກຂຸນັ້ນຕ້ອງອາບັດຍ້ອນຮັບຄຳ

ຯລຯ ພັກຢູ່ ໒-໓ ວັນ ຫຼີກໄປດ້ວຍສັດຕາຫະກະຣະນິຍະ ກັບມາພາຍໃນ ໗ ວັນ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ວັນເຂົ້າພັນສາຫຼັງຂອງພິກຂຸນັ້ນຜາກົດ ແລະພິກຂຸນັ້ນບໍ່ຕ້ອງອາບັດຍ້ອນຮັບຄຳ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອັນໜຶ່ງ ໃນກໍລະນີນີ້ ພິກຂຸຮັບຄຳໄວ້ວ່າຈະເຂົ້າຈຳພັນສາໃນວັນເຂົ້າພັນ ສາຫຼັງ ພິກຂຸນັ້ນໄປອາວາດນັ້ນລົງອຸໂປສິດກຳ ເຖິງວັນແຮມ ໑ ຄ່ຳ ຈຶ່ງເຂົ້າວິຫານ ຈັດເສນາ ສະນະ ຕັ້ງນ້ຳສັນນ້ຳໃຊ້ ປັດກວາດບໍລິເວນ ອີກ ໗ ວັນ ຈະຄົບ ໔ ເດືອນ ອັນເປັນວັນທີ່ດອກ ໂກມຸດບານ ມີກິດຕ້ອງເຮັດຫຼີກໄປ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸນັ້ນຈະກັບມາອາວາດນັ້ນ ຫຼື ບໍ່ກັບມາກໍ ຕາມ ວັນເຂົ້າພັນສາຫຼັງຂອງພິກຂຸນັ້ນຜາກົດ ແລະພິກຂຸນັ້ນບໍ່ຕ້ອງອາບັດຍ້ອນຮັບຄຳ

ວັດສູປະນາຍິກະຂັນທະກະທິ ໓ ຈົບ

໑໑໙. ລວມເລື່ອງທີ່ມີໃນວັດສູປະນາຍິກະຂັນທະກະ

ວັດສູປະນາຍິກະຂັນທະກະ ມີ ໔໒ ເລື່ອງ ຄື

ເລື່ອງຊົງອະນຸຍາດໃຫ້ພິກຂຸເຂົ້າຈຳພັນສາ
ເລື່ອງຊົງອະນຸຍາດໃຫ້ພິກຂຸເຂົ້າພັນສາໃນລະດູຝົນ
ເລື່ອງປະເພດແຫ່ງວັນເຂົ້າພັນສາ
ເລື່ອງພຣະສັບພັກຄືທຸ່ງວຈາຣິກໃນລະຫວ່າງພັນສາ
ເລື່ອງປັບອາບັດທຸກກົດແກ່ພິກຂຸຜູ້ບໍ່ເຂົ້າພັນສາ
ເລື່ອງຈົງໃຈຢ່າງຜ່ານອາວາດເລື່ອງການເລື່ອນການຝົນ
ເລື່ອງອຸປາສິກສ້າງວິຫານເປັນຕົ້ນຖວາຍ

ເລື່ອງພິກຂຸເປັນໄຂ້ເປັນຕົ້ນ
ເລື່ອງມານດາ ບິດາ ອ້າຍ ນ້ອງຊາຍ ເອື້ອຍ ນ້ອງສາວ ຍາດ ແລະບຸຣຸດຜູ້ອາໄສຢູ່ກັບ
ພິກຂຸເປັນໄຂ້

ເລື່ອງວິຫານຊຸດໂຊມ ເລື່ອງສັດຮ້າຍບຸງດບຽນ ເລື່ອງງູບຸງດບຽນ

ເລື່ອງພວກໂຈນບຸງດບຽນ ເລື່ອງຜິສາດລົບກວນ
ເລື່ອງໝູ່ບ້ານຖືກໄຟໄໝ້ ເລື່ອງເສນາສະນະຖືກໄຟໄໝ້
ເລື່ອງໝູ່ບ້ານຖືກນ້ຳຖ້ວມ ເລື່ອງເສນາສະນະຖືກນ້ຳຖ້ວມ
ເລື່ອງຊາວບ້ານພາກັນອົບພະຍົບໄປຍ້ອນໂຈຣະໄພ
ເລື່ອງຊົງອະນຸຍາດໃຫ້ຕາມທາຍົກມີຈຳນວນຫຼາຍກວ່າ

ເລື່ອງບໍ່ໄດ້ໄພຊະນາຫານທຳມະດາ ຫຼື ປະນິດເປັນຕົ້ນ
ເລື່ອງສະຕິນິມົນ ເລື່ອງຍິງແພດສະຫຍາມິນິນ ເລື່ອງສາວເທື່ອນິມົນ
ເລື່ອງບັນເດາະນິມົນ ເລື່ອງພວກຍາດນິມົນ

ເລື່ອງພຣະຣາຊານິມົນ ເລື່ອງພວກໂຈນນິມົນ
ເລື່ອງພວກນັກເລງນິມົນ ເລື່ອງພົບຊຸມຊັບ
ເລື່ອງທຳລາຍສົງ ຕູ ວິທີ ເລື່ອງເຂົ້າຈຳພັນສາໃນຄອກງົວ
ເລື່ອງເຂົ້າຈຳພັນສາໃນໝູ່ກວຽນ ເລື່ອງເຂົ້າຈຳພັນສາໃນເຮືອ
ເລື່ອງເຂົ້າຈຳພັນສາໃນໂກນໄມ້ ເລື່ອງເຂົ້າຈຳພັນສາທີ່ຫ້າງເທິງໄມ້

ເລື່ອງເຂົ້າຈຳພັນສາໃນທີ່ແຈ້ງ ເລື່ອງພິກຂຸບໍ່ມີເສນາສະນະຈຳພັນສາ
ເລື່ອງເຂົ້າຈຳພັນສາໃນຕູບຜີ ເລື່ອງເຂົ້າຈຳພັນສາໃນຄັນຮົ່ມ
ເລື່ອງເຂົ້າຈຳພັນສາໃນໂອ່ງນ້ຳ

ເລື່ອງຕັ້ງກະຕິກາບໍ່ເປັນທຳ ເລື່ອງຮັບຄຳຈະຈຳພັນສາ
ເລື່ອງລົງອຸໂປສົດນອກວິຫານ ເລື່ອງຮັບຄຳທີ່ຈະເຂົ້າຈຳພັນສາຕົ້ນ
ເລື່ອງຮັບຄຳທີ່ຈະເຂົ້າຈຳພັນສາຫຼັງ

ເລື່ອງບໍ່ມີກິດຕ້ອງເຮັດຫຼີກໄປ ເລື່ອງມີກິດຕ້ອງເຮັດຫຼີກໄປ
ເລື່ອງພັກຢູ່ ໒ - ໓ ວັນແລ້ວຫຼີກໄປດ້ວຍສັດຕາຫະກະຣະນິຍະ

ເລື່ອງອີກ ໗ ວັນຈະຄົບ ໔ ເດືອນ ເລື່ອງພິກຂຸກັບມາຫຼືບໍ່ກັບມາ
ເພິ່ງພິຈາລະນາຕາມແນວທາງຕາມລຳດັບຫົວຂໍ້ເລື່ອງ

ວັດສູປະນາຍົກະຂັນທະກະ ຈົບ

໔. ປະວາຣະນາຂັນທະກະ

໑໒໐. ອະຜາສຸວິຫາຣະ

ວ່າດ້ວຍການຢູ່ຈຳພັນສາບໍ່ຜາສຸກ

ເລື່ອງພິກຂຸຫຼາຍອົງເຂົ້າຈຳພັນສາໃນແຄວ້ນໂກສິນມາເຝົ້າພຣະສາດສະດາ

[໒໐໙] ສະໄໝນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າປະທັບຢູ່ ພຣະເຊຕະວັນອາຮາມຂອງ ອະນາຖະບິນທິກະເສດຖີ ເຂດນະຄອນສາວັດຖີ ຄັ້ງນັ້ນ ພິກຂຸຫຼາຍອົງເຊິ່ງເຄີຍເຫັນເຄີຍຄົບກັນ ເຂົ້າຈຳພັນສາຢູ່ໃນອາວາດແຫ່ງໜຶ່ງໃນແຄວ້ນໂກສິນ ໄດ້ປຶກສາກັນດັ່ງນີ້ວ່າ “ດ້ວຍອຸບາຍ ແນວໃດນໍ ພວກເຮົາຈະເພິ່ງເປັນຜູ້ພ້ອມພຽງ ຮ່ວມໃຈກັນ ບໍ່ຜິດຖຽງກັນ ຢູ່ຈຳພັນສາ ຢ່າງຜາສຸກ ແລະບໍ່ລຳບາກດ້ວຍບິນທະບາດ” ແລ້ວປຶກສາກັນຕໍ່ໄປວ່າ “ຖ້າພວກເຮົາຈະບໍ່ທັກທາຍບໍ່ປາໄສກັນແລະກັນ ອົງໃດບິນທະບາດກັບຈາກໝູ່ບ້ານກ່ອນ ອົງນັ້ນເພິ່ງປູອາສະນະ ຈັດນ້ຳລ້າງຕີນ ຕັ້ງເກີບ ກະເບື້ອງເຊັດຕີນ ລ້າງຖາດສຳລັບໃສ່ອາຫານທີ່ເຫຼືອ ຕັ້ງນ້ຳສັນນ້ຳໃຊ້ ອົງໃດບິນທະບາດກັບຈາກໝູ່ບ້ານພາຍຫຼັງ ຖ້າມີອາຫານທີ່ອົງກ່ອນສັນເຫຼືອ ຖ້າຕ້ອງການເພິ່ງສັນ ຖ້າບໍ່ຕ້ອງການ ເພິ່ງຖອກຖິ້ມໃສ່ບ່ອນປາສະຈາກຂອງຂຽວສົດ ຫຼື ຖອກລົງນ້ຳທີ່ບໍ່ມີໂຕສັດ ອົງນັ້ນ ເພິ່ງເກັບອາສະນະ ນ້ຳລ້າງຕີນ ຕັ້ງເກີບ ກະເບື້ອງເຊັດຕີນ ລ້າງຖາດສຳລັບໃສ່ອາຫານທີ່ເຫຼືອ ແລ້ວເກັບນ້ຳດື່ມນ້ຳໃຊ້ ປັດກວາດຫໍສັນ ອົງໃດເຫັນໝໍ້ນ້ຳສັນ ໝໍ້ນ້ຳໃຊ້ ໝໍ້ຊຳຮະເປົ່າວ່າງ ອົງນັ້ນເພິ່ງຕັກໃສ່ ຖ້າບໍ່ສາມາດ ເພິ່ງກວັກມືເອີ້ນເພື່ອນມາຊ່ອຍຍົກ ດ້ວຍອຸບາຍແນວນີ້ແລ ພວກເຮົາຈະເພິ່ງເປັນຜູ້ພ້ອມພຽງກັນ ຮ່ວມໃຈກັນ ບໍ່ຜິດຖຽງກັນ ຢູ່ຈຳພັນສາເປັນຜາສຸກ ແລະບໍ່ລຳບາກດ້ວຍບິນທະບາດ”

ຕໍ່ມາ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ກໍ່ບໍ່ທັກທາຍບໍ່ປາໄສກັນແລະກັນ ອົງໃດບິນທະບາດກັບຈາກໝູ່ບ້ານກ່ອນອົງນັ້ນກໍ່ປູອາສະນະ ຈັດນ້ຳລ້າງຕີນ ຕັ້ງເກີບ ກະເບື້ອງເຊັດຕີນ ລ້າງຖາດສຳລັບໃສ່ອາຫານທີ່ເຫຼືອ ຕັ້ງນ້ຳສັນນ້ຳໃຊ້ ອົງໃດບິນທະບາດກັບຈາກໝູ່ບ້ານພາຍຫຼັງ ຖ້າມີອາຫານທີ່ອົງກ່ອນສັນເຫຼືອ ຖ້າຕ້ອງການກໍ່ສັນ ຫາກບໍ່ຕ້ອງການ ກໍ່ຖອກຖິ້ມຍັງທີ່ ອັນປາສະຈາກຂອງຂຽວສົດ ຫຼື ຖອກລົງນ້ຳທີ່ບໍ່ມີໂຕສັດ ອົງນັ້ນກໍ່ເກັບອາສະນະ ນ້ຳລ້າງຕີນ ຕັ້ງເກີບ ກະເບື້ອງເຊັດຕີນ ລ້າງຖາດສຳລັບໃສ່ອາຫານທີ່ເຫຼືອ ແລ້ວເກັບນ້ຳດື່ມນ້ຳໃຊ້ ປັດກວາດຫໍສັນ ອົງໃດເຫັນໝໍ້ນ້ຳສັນ ໝໍ້ນ້ຳໃຊ້ ໝໍ້ຊຳຮະເປົ່າວ່າງ ອົງນັ້ນກໍ່ຕັກໃສ່ ຖ້າບໍ່ສາມາດກໍ່ກວັກມືເອີ້ນເພື່ອນມາຊ່ອຍຍົກ ບໍ່ເອີຍວາຈາຍ້ອນເຫດນັ້ນ

ພິກຂຸມາເຂົ້າເຝົ້າພຣະພຸດທະເຈົ້າ

ມີປະເພນີຢູ່ວ່າ ເມື່ອພິກຂຸທັງຫຼາຍອອກຈຳພັນສາແລ້ວ ຈະໄປເຂົ້າເຝົ້າພຣະຜູ້ມີພຣະພາກ

ເຈົ້າ ເມື່ອພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນຈຳພັນສາຄົບ ໓ ເດືອນ ແລ້ວຈຶ່ງເກັບເສນາສະນະຖືບາດ ແລະຈົວອນ ຫຼີກໄປທາງນະຄອນສາວັດຖື ຈາຣິກໄປໂດຍລຳດັບ ເຖິງນະຄອນສາວັດຖື ໄປເຖິງພຣະເຊຕະ ວັນ ອາຮາມຂອງອະນາຖະບິນທິກະເສດຖີ ໂດຍລຳດັບແລ້ວເຂົ້າໄປເຝົ້າພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ຖວາຍອະພິວາດແລ້ວ ນັ່ງໃນບ່ອນສົມຄວນ

ພຸດທະປະເພນີ

ອັນການທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າທັງຫຼາຍ ຊົງປາໄສກັບພຣະອາຄັນຕຸກະທັງຫຼາຍ ນັ້ນເປັນພຸດທະປະເພນີ

ລຳດັບນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າໄດ້ຕັດຖາມພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ທ່ານ ທັງຫຼາຍຍັງສະບາຍດີຢູ່ບໍ່? ຍັງພໍເປັນຢູ່ໄດ້ບໍ່? ພວກທ່ານເປັນຜູ້ພ້ອມພຽງກັນ ຮ່ວມໃຈກັນ ບໍ່ຜິດ ດຽງກັນ ຢູ່ຈຳພັນສາຢ່າງຜາສຸກ ແລະບິນທະບາດບໍ່ລຳບາກແມ່ນບໍ່?”

ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນຂາບທູນວ່າ “ຍັງສະບາຍດີ ຂ້ານ້ອຍ ຍັງພໍເປັນຢູ່ໄດ້ ຂ້ານ້ອຍ ອັນໜຶ່ງ ພວກຂ້າພຣະອົງທັງຫຼາຍ ເປັນຜູ້ພ້ອມພຽງກັນ ຮ່ວມໃຈກັນ ບໍ່ຜິດດຽງກັນ ຢູ່ຈຳພັນສາເປັນຜາ ສຸກ ແລະບິນທະບາດບໍ່ລຳບາກ ຂ້ານ້ອຍ”

ພຣະຕະຖາຄົດເຈົ້າທັງຫຼາຍ ຊົງຮູ້ເລື່ອງຕັດຖາມກໍມີ ບໍ່ຕັດຖາມກໍມີ ຊົງຮູ້ການອັນຄວນ ຕັດຖາມກໍມີ ບໍ່ຕັດຖາມກໍມີ ຕັດຖາມເລື່ອງທີ່ເປັນປະໂຫຍດ ບໍ່ຕັດຖາມເລື່ອງທີ່ບໍ່ເປັນປະໂຫຍດ ຍ້ອນພຣະຕະຖາຄົດເຈົ້າທັງຫຼາຍ ຊົງກຳຈັດເລື່ອງທີ່ບໍ່ເປັນປະໂຫຍດດ້ວຍອະຣິຍະມັກແລ້ວ ພຣະ ຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າທັງຫຼາຍ ຊົງສອບຖາມພິກຂຸທັງຫຼາຍດ້ວຍເຫດ ໒ ປະການ ຄື ຈະຊົງ ສະແດງທຳຢ່າງໜຶ່ງ ຈະຊົງບັນຍັດສິກຂາບົດແກ່ພຣະສາວົກຢ່າງໜຶ່ງ

ລຳດັບນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດຖາມພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ດ້ວຍການ ເຮັດແນວໃດ ພວກທ່ານຈຶ່ງເປັນຜູ້ພ້ອມພຽງກັນ ຮ່ວມໃຈກັນ ບໍ່ຜິດດຽງກັນ ຢູ່ຈຳພັນສາຢ່າງຜາ ສຸກ ແລະບິນທະບາດບໍ່ລຳບາກນັ້ນ?”

ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ໄດ້ຂາບທູນວ່າ “ພຣະອົງຜູ້ຈະເລີນ ຂ້າພະອົງທັງຫຼາຍ ບັນດາທີ່ນັ່ງເຝົ້າຢູ່ ທີ່ນີ້ ເປັນພິກຂຸທີ່ເຄີຍເຫັນ ເຄີຍຄົບກັນມາກ່ອນມີຈຳນວນຫຼາຍອົງ ໄດ້ເຂົ້າຈຳພັນສາ ຢູ່ໃນ ອາວາດແຫ່ງໜຶ່ງໃນແຄວ້ນໂກສິນ ໄດ້ປຶກສາກັນວ່າ ດ້ວຍອຸບາຍແນວໃດນີ້ ພວກເຮົາຈະເພິ່ງ ເປັນຜູ້ພ້ອມພຽງກັນ ຮ່ວມໃຈກັນ ບໍ່ຜິດດຽງກັນ ຢູ່ຈຳພັນສາເປັນຜາສຸກ ແລະບິນທະບາດບໍ່ ລຳບາກ ແລ້ວປຶກສາກັນຕໍ່ໄປວ່າ ຖ້າພວກເຮົາຈະບໍ່ທັກທາຍບໍ່ປາໄສກັນແລະກັນ ອົງໃດບິນທະ ບາດກັບຈາກໝູ່ບ້ານກ່ອນ ອົງນັ້ນເພິ່ງປູອາສະນະ ຈັດນ້ຳລ້າງຕີນ ຕັ້ງເກີບ ກະເບື້ອງເຊັດຕີນ

ລ້າງຖາດສຳລັບໃສ່ອາຫານທີ່ເຫຼືອ ຕັ້ງນ້ຳສັນນ້ຳໃຊ້ ອົງໃດ ບິນທະບາດກັບຈາກໝູ່ບ້ານພາຍຫຼັງ ຖ້າມີອາຫານທີ່ອົງກ່ອນສັນເຫຼືອ ຖ້າຕ້ອງການເພິ່ງສັນ ຖ້າບໍ່ຕ້ອງການ ເພິ່ງນຳໄປຖອກຖິ້ມໃນທີ່ ອັນປາສະຈາກຂອງຂຽວສົດ ຫຼື ຖອກລົງນ້ຳທີ່ບໍ່ມີໂຕສັດ ອົງນັ້ນເພິ່ງເກັບອາສະນະ ນ້ຳລ້າງຕີນ ຕັ້ງເກີບ ກະເບື້ອງເຊັດຕີນ ລ້າງຖາດສຳລັບໃສ່ອາຫານທີ່ເຫຼືອ ແລ້ວເກັບນ້ຳດື່ມນ້ຳໃຊ້ ປັດກວາດຫໍສັນ ອົງໃດເຫັນໝໍ້ນ້ຳສັນ ໝໍ້ນ້ຳໃຊ້ ໝໍ້ຊຳຮະເປົ່າວ່າງ ອົງນັ້ນ ເພິ່ງຕັກໃສ່ ຖ້າບໍ່ ສາມາດເພິ່ງກວັກມືເອີ້ນເພື່ອນມາຊ່ອຍຍົກ ບໍ່ເພິ່ງເອີຍວາຈາຍ້ອນເຫດນັ້ນ ໆ ດ້ວຍອຸບາຍແນວນີ້ ແລ ພວກເຮົາຈະເພິ່ງເປັນຜູ້ພ້ອມພຽງກັນ ຮ່ວມໃຈກັນ ບໍ່ຜິດຖຽງກັນ ຢູ່ຈຳພັນສາເປັນຜາສຸກ ແລະບິນທະບາດບໍ່ລຳບາກ ຂ້ານ້ອຍ

ຕໍ່ມາ ຂ້າພະອົງທັງຫຼາຍກໍບໍ່ທັກທາຍບໍ່ປາໄສກັນແລະກັນ ອົງໃດ ບິນທະບາດກັບຈາກໝູ່ ບ້ານກ່ອນ ອົງນັ້ນກໍປູອາສະນະ ຈັດນ້ຳລ້າງຕີນ ຕັ້ງເກີບ ກະເບື້ອງເຊັດຕີນ ລ້າງຖາດສຳລັບໃສ່ ອາຫານທີ່ເຫຼືອ ຕັ້ງນ້ຳສັນນ້ຳໃຊ້ ອົງໃດບິນທະບາດ ກັບຈາກໝູ່ບ້ານພາຍຫຼັງ ຖ້າມີອາຫານທີ່ອົງ ກ່ອນສັນເຫຼືອ ຖ້າຕ້ອງການກໍສັນ ຖ້າບໍ່ຕ້ອງການ ກໍຖອກຖິ້ມໃສ່ບ່ອນປາສະຈາກຂອງຂຽວສົດ ຫຼື ຖອກລົງນ້ຳທີ່ບໍ່ມີໂຕສັດ ອົງນັ້ນກໍເກັບອາສະນະ ນ້ຳລ້າງຕີນ ຕັ້ງເກີບ ກະເບື້ອງເຊັດຕີນ ລ້າງຖາດສຳລັບໃສ່ອາຫານທີ່ເຫຼືອ ແລ້ວເກັບນ້ຳດື່ມນ້ຳໃຊ້ ປັດກວາດຫໍສັນ ອົງໃດເຫັນໝໍ້ນ້ຳສັນ ໝໍ້ນ້ຳໃຊ້ ໝໍ້ຊຳຮະເປົ່າວ່າງ ອົງນັ້ນກໍຕັກໃສ່ ຖ້າບໍ່ສາມາດກໍກວັກມືເອີ້ນເພື່ອນມາຊ່ອຍຍົກ ຍ່ອມ ບໍ່ເອີຍວາຈາຍ້ອນເຫດນັ້ນ ໆ ດ້ວຍອຸບາຍແນວນີ້ແລ ຂ້າພະອົງທັງຫຼາຍ ຈຶ່ງເປັນຜູ້ພ້ອມພຽງກັນ ຮ່ວມໃຈກັນ ບໍ່ຜິດຖຽງກັນ ຢູ່ຈຳພັນສາ ເປັນຜາສຸກ ແລະບິນທະບາດບໍ່ລຳບາກ ຂ້ານ້ອຍ”

ເລື່ອງເຂົ້າຈຳພັນສາບໍ່ຜາສຸກດັ່ງປະສຸສັດຢູ່ຮ່ວມກັນ

ລຳດັບນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຮັບສັ່ງກັບພິກຂຸທັງຫຼາຍວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ໄດ້ຂ່າວ ວ່າ ໂມຄະບຸຣຸດພວກນີ້ເປັນຜູ້ຢູ່ບໍ່ຜາສຸກເລີຍ ແຕ່ຍັງຮັບຮອງວ່າ ຢູ່ເປັນຜາສຸກ ໄດ້ຂ່າວວ່າ ໂມ ຄະບຸຣຸດ ພວກນີ້ເປັນຜູ້ຢູ່ຮ່ວມກັນຢ່າງປະສຸສັດ ແຕ່ຍັງຮັບຮອງວ່າ ຢູ່ເປັນຜາສຸກ ໄດ້ຂ່າວວ່າ ໂມຄະບຸຣຸດ ພວກນີ້ເປັນຜູ້ຢູ່ຮ່ວມກັນຄືແບ້ ແຕ່ຍັງຮັບຮອງວ່າ ຢູ່ເປັນຜາສຸກ ໄດ້ຂ່າວວ່າ ໂມຄະ ບຸຣຸດພວກນີ້ເປັນຜູ້ຢູ່ຮ່ວມກັນຢ່າງສັດຕູ ຍັງຮັບຮອງວ່າ ຢູ່ເປັນຜາສຸກ”

ຊົງຫ້າມມູຄະວັດຕາມແບບຢ່າງເດຍຣະຖີ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເປັນຫຍັງ ໂມຄະບຸຣຸດພວກນີ້ ຈຶ່ງໄດ້ສະມາທານມູຄະວັດທີ່ພວກເດຍຣະ ຖີຖີປະຕິບັດກັນ ການເຮັດແນວນີ້ບໍ່ໄດ້ເຮັດຄົນທີ່ຍັງບໍ່ເຫຼືອມໃສໃຫ້ເຫຼືອມໃສ ຯລຯ ເມື່ອຊົງຕຳໜີ ແລ້ວຊົງສະແດງທຳມີກະຖາຮັບສັ່ງກັບພິກຂຸທັງຫຼາຍວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸບໍ່ເພິ່ງສະມາທານມູ ຄະວັດທີ່ພວກເດຍຣະຖີຖີປະຕິບັດກັນ ອົງໃດສະມາທານປະຕິບັດ ຕ້ອງອາບັດທຸກກົດ

ເລື່ອງຊົງອະນຸຍາດພິທີປະວາຣະນາເພື່ອວ່າກ່າວເຕືອນເຊິ່ງກັນແລະກັນ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເຮົາອະນຸຍາດໃຫ້ພິກຂຸຜູ້ຈຳພັນສາແລ້ວ ປະວາຣະນາດ້ວຍເຫດ ໓ ສະຖານ ຄື ດ້ວຍໄດ້ເຫັນ ດ້ວຍໄດ້ຍິນ ດ້ວຍນິກສົງໄສ ການປະວາຣະນານັ້ນ ຈັກເປັນວິທີທີ່ເໝາະສົມເພື່ອວ່າກ່າວເຊິ່ງກັນແລະກັນ ເປັນວິທີອອກຈາກອາບັດ ເປັນວິທີເຄົາລົບພຣະວິໄນຂອງພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ

ວິທີປະວາຣະນາ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ກໍແລພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ເພິ່ງປະວາຣະນາແນວນີ້
ພິກຂຸຜູ້ສະຫຼາດ ຜູ້ສາມາດເພິ່ງປະກາດໃຫ້ສົງຮູ້ດ້ວຍຍັດຕິກຳມະວາຈາວ່າ

ສັບພະສັງຄາທິກາຍັດຕິ

[໒໑໐] ທ່ານຜູ້ຈະເລີນ ຂໍສົງຈົ່ງຟັງຂ້າພະເຈົ້າ ວັນນີ້ເປັນວັນປະວາຣະນາ ຖ້າສົງພ້ອມກັນແລ້ວ ສົງເພິ່ງປະວາຣະນາ

ພິກຂຸຜູ້ເຖຣະເພິ່ງທີ່ມອດຕະຣາສົງບຸ່ງບ່າຂ້າງໜຶ່ງ ນັ່ງຢ່ອງຍີ້ ປະນົມມື ກ່າວກັບ ສົງແນວນີ້ວ່າ

ເຕວາຈິກາປະວາຣະນາ

ທ່ານທັງຫຼາຍ ຂ້າພະເຈົ້າຂໍປະວາຣະນາຕໍ່ສົງ ດ້ວຍໄດ້ເຫັນກໍດີ ດ້ວຍໄດ້ຍິນກໍດີ ດ້ວຍນິກສົງໄສກໍດີ ຂໍທ່ານທັງຫຼາຍ ຊ່ອຍອະນຸເຄາະວ່າກ່າວຕັກເຕືອນຂ້າພະເຈົ້າ ເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ຈັກໄດ້ແກ້ໄຂຕໍ່ໄປ

ທ່ານທັງຫຼາຍ ແມ່ນຄັ້ງທີ ໒ ຂ້າພະເຈົ້າຂໍປະວາຣະນາຕໍ່ສົງ ດ້ວຍໄດ້ເຫັນກໍດີ ດ້ວຍໄດ້ຍິນກໍດີ ດ້ວຍນິກສົງໄສກໍດີ ຂໍທ່ານທັງຫຼາຍ ຊ່ອຍອະນຸເຄາະວ່າກ່າວຕັກເຕືອນຂ້າພະເຈົ້າ ເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ ຈັກໄດ້ແກ້ໄຂຕໍ່ໄປ

ທ່ານທັງຫຼາຍ ແມ່ນຄັ້ງທີ ໓ ຂ້າພະເຈົ້າຂໍປະວາຣະນາຕໍ່ສົງ ດ້ວຍໄດ້ເຫັນກໍດີ ດ້ວຍໄດ້ຍິນກໍດີ ດ້ວຍນິກສົງໄສກໍດີ ຂໍທ່ານທັງຫຼາຍ ຊ່ອຍອະນຸເຄາະວ່າກ່າວຕັກເຕືອນຂ້າພະເຈົ້າ ເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ ຈັກໄດ້ແກ້ໄຂຕໍ່ໄປ

ພິກຂຸຜູ້ນະວະກະເພິ່ງທີ່ມອດຕະຣາສົງບຸ່ງບ່າຂ້າງໜຶ່ງ ນັ່ງຢ່ອງຍີ້ ປະນົມມື ກ່າວກັບ ສົງແນວນີ້ ວ່າ

ທ່ານຜູ້ຈະເລີນ ຂ້າພະເຈົ້າຂໍປະວາຣະນາຕໍ່ສົງ ດ້ວຍໄດ້ເຫັນກໍດີ ດ້ວຍໄດ້ຍິນກໍດີ ດ້ວຍນິກສົງໄສກໍດີ ຂໍທ່ານທັງຫຼາຍ ຊ່ອຍອະນຸເຄາະວ່າກ່າວຕັກເຕືອນຂ້າພະເຈົ້າ ເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ຈັກໄດ້ແກ້ໄຂຕໍ່ໄປ

ທ່ານຜູ້ຈະເລີນ ແມ່ນຄັ້ງທີ ໒ ຂ້າພະເຈົ້າຂໍປະວາຣະນາຕໍ່ສົງ ດ້ວຍໄດ້ເຫັນກໍດີ ດ້ວຍໄດ້ຍິນກໍດີ ດ້ວຍນິກສົງໄສກໍດີ ຂໍທ່ານທັງຫຼາຍ ຊ່ອຍອະນຸເຄາະວ່າກ່າວຕັກເຕືອນຂ້າພະເຈົ້າ ເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ ຈັກໄດ້ແກ້ໄຂຕໍ່ໄປ

ທ່ານຜູ້ຈະເລີນ ແມ່ນຄັ້ງທີ ໓ ຂ້າພະເຈົ້າຂໍປະວາຣະນາຕໍ່ສົງ ດ້ວຍໄດ້ເຫັນກໍດີ ດ້ວຍໄດ້ຍິນກໍດີ ດ້ວຍນິກສົງໄສກໍດີ ຂໍທ່ານທັງຫຼາຍ ຊ່ອຍອະນຸເຄາະວ່າກ່າວຕັກເຕືອນຂ້າພະເຈົ້າ ເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ ຈັກໄດ້ແກ້ໄຂຕໍ່ໄປ

ເລື່ອງພຣະສັບພັກຄືນັ້ງຮາບເທິງອາສະນະປະວາຣະນາ

ຊົງອະນຸຍາດໃຫ້ນັ່ງຢ່ອງຍໍປະວາຣະນາ

[໒໑໑] ສະໄໝນັ້ນ ເມື່ອພິກຂຸຜູ້ເຖຣະທັງຫຼາຍ ນັ່ງຢ່ອງຍໍປະວາຣະນາ ແຕ່ພວກພິກຂຸສັບພັກຄືນັ່ງຢູ່ເທິງອາສະນະ ບັນດາພວກພິກຂຸຜູ້ມີຄວາມມັກໜ້ອຍ ຯລຯ ພາຕຳໜີ ປະນາມ ໂພນ ທະນາວ່າ “ເປັນຫຍັງ ເມື່ອພິກຂຸຜູ້ເຖຣະທັງຫຼາຍນັ່ງຢ່ອງຍໍປະວາຣະນາ ພວກພິກຂຸສັບພັກຄືຈຶ່ງນັ່ງຢູ່ເທິງອາສະນະນີ້” ແລ້ວນຳເລື່ອງນີ້ໄປຂາບທູນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າໃຫ້ຊົງຊາບ

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຊົງສອບຖາມພິກຂຸທັງຫຼາຍວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ໄດ້ຂ່າວວ່າ ເມື່ອພິກຂຸ ຜູ້ເຖຣະທັງຫຼາຍນັ່ງຢ່ອງຍໍປະວາຣະນາ ພິກຂຸສັບພັກຄືນັ່ງຢູ່ເທິງອາສະນະ ແມ່ນບໍ່?”

ພິກຂຸທັງຫຼາຍທູນຮັບວ່າ “ແມ່ນແລ້ວ ຂ້ານ້ອຍ”

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າຊົງຕຳໜີວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເປັນຫຍັງເມື່ອພິກຂຸຜູ້ເຖຣະທັງຫຼາຍນັ່ງຢ່ອງຍໍປະວາຣະນາ ໂມຄະບຸຣຸດພວກນັ້ນຈຶ່ງຢູ່ເທິງອາສະນະນີ້ ການເຮັດແນວນີ້ ບໍ່ໄດ້ເຮັດຄືນທີ່ຍັງບໍ່ເຫຼືອມໃສໃຫ້ເຫຼືອມໃສ ຯລຯ” ເມື່ອຊົງຕຳໜີແລ້ວຊົງສະແດງທຳມີກະຖາຮັບສັ່ງກັບພິກຂຸທັງຫຼາຍວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເມື່ອບັນດາພິກຂຸຜູ້ເຖຣະທັງຫຼາຍ ນັ່ງຢ່ອງຍໍປະວາຣະນາ ບໍ່ເພິ່ງນັ່ງຢູ່ເທິງອາສະນະ ອົງໃດນັ່ງຢູ່ ຕ້ອງອາບັດທຸກກົດ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເຮົາອະນຸຍາດໃຫ້ພິກຂຸທຸກອົງນັ່ງຢ່ອງຍໍປະວາຣະນາ”

ສະໄໝຕໍ່ມາ ພຣະເຖຣະອົງໜຶ່ງເຖົ້າແກ່ຫຼາຍແລ້ວ ໄດ້ນັ່ງຢ່ອງຍໍເທິງຫຼາຍ ຕ້ອງຖ້າຈົນກວ່າພິກຂຸທຸກອົງ ຈະປະວາຣະນາສຳເລັດ ໄດ້ເປັນລົມລົມລົງພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຈຶ່ງນຳເລື່ອງນີ້ໄປຂາບທູນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າໃຫ້ຊົງຊາບ

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຮັບສັ່ງວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເຮົາອະນຸຍາດໃຫ້ນັ່ງຢ່ອງຍີ່ຊົ່ວເວລາ ປະວາຣະນາ ແລະອະນຸຍາດໃຫ້ພິກຂຸປະວາຣະນາສຳເລັດແລ້ວນັ່ງເທິງອາສະນະ”

໑໒໑. ປະວາຣະນາເພທະ

ວ່າດ້ວຍປະເພດແຫ່ງວັນປະວາຣະນາ

ເລື່ອງວັນປະວາຣະນາມີ ໒ ວັນ

[໒໑໒] ຄັ້ງນັ້ນ ພິກຂຸທັງຫຼາຍໄດ້ມີການສົນທະນາກັນດັ່ງນີ້ວ່າ “ວັນປະວາຣະນາມີທີ່ໃດ ນໍ” ຈິ່ງນຳເລື່ອງນີ້ໄປຂາບທູນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າໃຫ້ຊົງຊາບ

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຮັບສັ່ງວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ວັນປະວາຣະນານີ້ມີ ໒ ວັນ ຄື ວັນ ໑໔ ຄໍ່າ ແລະວັນ ໑໕ ຄໍ່າ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ວັນປະວາຣະນາມີ ໒ ວັນເຫຼົ່ານີ້ແລ້ວ”

ເລື່ອງອາການທີ່ເຮັດປະວາຣະນາມີ ໔ ຢ່າງ

ຄັ້ງນັ້ນ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ໄດ້ມີການສົນທະນາກັນດັ່ງນີ້ວ່າ “ການເຮັດປະວາຣະນາມີທີ່ໃດນໍ” ຈິ່ງນຳເລື່ອງນີ້ໄປຂາບທູນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າໃຫ້ຊົງຊາບ

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຮັບສັ່ງວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ການເຮັດປະວາຣະນາມີ ໔ ຢ່າງເຫຼົ່ານີ້ຄື”

໑. ການເຮັດປະວາຣະນາ ແບ່ງພວກໂດຍບໍ່ຊອບທຳ
໒. ການເຮັດປະວາຣະນາ ພ້ອມພຽງໂດຍບໍ່ຊອບທຳ
໓. ການເຮັດປະວາຣະນາ ແບ່ງພວກໂດຍຊອບທຳ
໔. ການເຮັດປະວາຣະນາ ພ້ອມພຽງກັນໂດຍຊອບທຳ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ໃນການເຮັດປະວາຣະນາ ໔ ຢ່າງນັ້ນ ການເຮັດປະວາຣະນາໃດແບ່ງ ພວກໂດຍບໍ່ຊອບທຳ ການເຮັດປະວາຣະນາແນວນັ້ນ ບໍ່ເພິ່ງເຮັດ ແລະເຮົາບໍ່ອະນຸຍາດການເຮັດ ປະວາຣະນາແນວນັ້ນ

ການເຮັດປະວາຣະນາໃດພ້ອມພຽງກັນໂດຍບໍ່ຊອບທຳ ການເຮັດປະວາຣະນາແນວນັ້ນບໍ່ ເພິ່ງເຮັດ ແລະເຮົາບໍ່ອະນຸຍາດການເຮັດປະວາຣະນາແນວນັ້ນ

ການເຮັດປະວາຣະນາໃດແບ່ງພວກໂດຍຊອບທຳ ການເຮັດປະວາຣະນາແນວນັ້ນ ບໍ່ເພິ່ງ ເຮັດ ແລະເຮົາບໍ່ອະນຸຍາດການເຮັດປະວາຣະນາແນວນັ້ນ

ການເຮັດປະວາຣະນາໃດພ້ອມພຽງກັນໂດຍຊອບທຳ ການເຮັດປະວາຣະນາແນວນັ້ນ ເພິ່ງເຮັດ ແລະເຮົາອະນຸຍາດການເຮັດປະວາຣະນາແນວນັ້ນ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຍ້ອນເຫດນັ້ນແລ ພວກທ່ານເພິ່ງເຮັດໃນໃຈວ່າ ຈັກເຮັດປະວາຣະນາ ຊະນິດທີ່ພ້ອມພຽງກັນໂດຍຊອບທຳ ດັ່ງນີ້ ພວກທ່ານເພິ່ງສຶກສາແນວນີ້ແລ

໑໒໒. ປະວາຣະນາທານານຸຊານະນາ

ວ່າດ້ວຍຊົງອະນຸຍາດໃຫ້ພິກຂຸເປັນໄຂ້ມອບປະວາຣະນາ

ເລື່ອງພິກຂຸເປັນໄຂ້ມອບປະວາຣະນາ

[໒໑໓] ຄັ້ງນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຮັບສັ່ງກັບພິກຂຸທັງຫຼາຍວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພວກ ທ່ານຈົ່ງປະຊຸມກັນ ສົງຈັກປະວາຣະນາ”

ເມື່ອພຣະອົງຕັດແນວນີ້ ພິກຂຸອົງໜຶ່ງໄດ້ຂາບທູນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າດັ່ງນີ້ວ່າ “ມີພິກ ຊຸເປັນໄຂ້ຢູ່ ຂ້ານ້ອຍ ພິກຂຸຜູ້ເປັນໄຂ້ນັ້ນມາບໍ່ໄດ້”

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຮັບສັ່ງວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເຮົາອະນຸຍາດໃຫ້ພິກຂຸຜູ້ເປັນໄຂ້ມອບ ປະວາຣະນາ”

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ກໍແລ ພິກຂຸຜູ້ເປັນໄຂ້ເພິ່ງມອບປະວາຣະນາແນວນີ້

ພິກຂຸຜູ້ເປັນໄຂ້ນັ້ນ ເພິ່ງເຂົ້າໄປຫາພິກຂຸອົງໜຶ່ງ ທີ່ມອດຕະຣາສົງບ່ຽງບ່າຂ້າງໜຶ່ງ ນັ່ງ ຢ່ອງຢໍ້ ປະນົມມີ ກ່າວແນວນີ້ວ່າ “ຂ້ານ້ອຍຂໍມອບປະວາຣະນາ ທ່ານຈົ່ງນຳປະວາຣະນາຂອງຂ້າ ນ້ອຍໄປ ຈົ່ງບອກປະວາຣະນາຂອງຂ້ານ້ອຍ ຈົ່ງປະວາຣະນາແທນຂ້າພະເຈົ້າ”

ພິກຂຸຜູ້ມອບປະວາຣະນາ ໃຫ້ພິກຂຸຜູ້ຮັບມອບປະວາຣະນາຮູ້ດ້ວຍກາຍ ໃຫ້ຮູ້ດ້ວຍວາຈາ ຫຼື ໃຫ້ຮູ້ດ້ວຍກາຍແລະວາຈາ ປະວາຣະນາເປັນອັນພິກຂຸໄຂ້ມອບໃຫ້ແລ້ວ ພິກຂຸຜູ້ຮັບມອບບໍ່ໃຫ້ ພິກຂຸຜູ້ຮັບມອບປະວາຣະນາຮູ້ດ້ວຍກາຍ ຫຼື ບໍ່ໃຫ້ຮູ້ດ້ວຍວາຈາ ບໍ່ໃຫ້ຮູ້ດ້ວຍກາຍແລະວາຈາ ປະ ວາຣະນາເປັນອັນພິກຂຸໄຂ້ຍັງບໍ່ໄດ້ມອບ ຖ້າໄດ້ແນວນີ້ ນັ້ນເປັນການດີ ຖ້າບໍ່ໄດ້ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເພິ່ງໃຊ້ຕຸງ ຫຼື ຕັ້ງຫາມພິກຂຸໄຂ້ມາໃນທ່າມກາງສົງແລ້ວປະວາຣະນາ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຖ້າພວກພິກຂຸຜູ້ພະຍາບານພິກຂຸໄຂ້ໄດ້ປຶກສາກັນດັ່ງນີ້ວ່າ ຖ້າພວກເຮົາ ຈັກຍ້າຍພິກຂຸໄຂ້ ອາການໄຂ້ຈັກກຳເຣີບໜັກຂຶ້ນ ຫຼື ພິກຂຸໄຂ້ຈັກເຖິງແກ່ມໍຣະນະພາບ ບໍ່ເພິ່ງ ຍ້າຍພິກຂຸໄຂ້ ສົງເພິ່ງໄປປະວາຣະນາໃນສຳນັກພິກຂຸໄຂ້ນັ້ນ ແຕ່ສົງບໍ່ເພິ່ງແບ່ງພວກກັນເຮັດປະ

ວາຣະນາ ຖ້າແບ່ງພວກປະວາຣະນາ ຕ້ອງອາບັດທຸກກົດ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເມື່ອພິກຂຸໄຂ້ໄດ້ມອບປະວາຣະນາແລ້ວ ຖ້າພິກຂຸຜູ້ນຳປະວາຣະນາບິບ
ໄປຈາກທີ່ນັ້ນ ພິກຂຸໄຂ້ເພິ່ງມອບປະວາຣະນາແກ່ພິກຂຸອົງອື່ນ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເມື່ອພິກຂຸໄຂ້ໄດ້ມອບປະວາຣະນາແລ້ວ ຖ້າພິກຂຸຜູ້ນຳປະວາຣະນາສຶກ
ອອກໄປໃນບ່ອນນັ້ນ ຯລຯ ມໍຣະນະພາບ ຯລຯ ປະຕິນຍາເປັນສາມະເນນ ຯລຯ ປະຕິນຍາ
ເປັນຜູ້ບອກຄືນສຶກຂາ ຯລຯ ປະຕິນຍາເປັນຜູ້ຕ້ອງອັນຕິມະວັດຖຸ ຯລຯ ປະຕິນຍາເປັນຜູ້
ວິກິນຈະລິດ ຯລຯ ປະຕິນຍາເປັນຜູ້ມີຈິດຟັງຊ່ານ ຯລຯ ປະຕິນຍາເປັນຜູ້ກະສັບກະສ່ຳຍ້ອນ
ເວທະນາ ຯລຯ ປະຕິນຍາເປັນຜູ້ຖືກສົງລົງອຸກເຂປະນີຍະກຳຍ້ອນບໍ່ເຫັນອາບັດ ຯລຯ ປະຕິນ
ຍາເປັນຜູ້ຖືກສົງລົງອຸກເຂປະນີຍະກຳຍ້ອນບໍ່ເຮັດຄືນອາບັດ ຯລຯ ປະຕິນຍາເປັນຜູ້ຖືກສົງລົງອຸກ
ເຂປະນີຍະກຳຍ້ອນບໍ່ສະລະທິດຖືບາບ ຯລຯ ປະຕິນຍາເປັນບັນເດາະ ຯລຯ ປະຕິນຍາເປັນໄຖ
ຍະສັງວາດ ຯລຯ ປະຕິນຍາເປັນຜູ້ເຂົ້າຮິດເດຍຣະຖື ຯລຯ ປະຕິນຍາເປັນສັດເດຍຣັດສານ
ຯລຯ ປະຕິນຍາເປັນຜູ້ຂ້າມານດາ ຯລຯ ປະຕິນຍາເປັນຜູ້ຂ້າບິດາ ຯລຯ ປະຕິນຍາເປັນຜູ້ຂ້າ
ພຣະອະຣະຫັນ ຯລຯ ປະຕິນຍາເປັນຜູ້ປະທຸດສະຮ້າຍພິກຂຸນີ ຯລຯ ປະຕິນຍາເປັນຜູ້ທຳລາຍ
ສົງ ຯລຯ ປະຕິນຍາເປັນຜູ້ທຳຮ້າຍພຣະສາດສະດາຈົນທ້າຍພຣະໂລຫິດ ຯລຯ ປະຕິນຍາເປັນອຸ
ພະໂຕພະຍັນຊະນະກະ ພິກຂຸໄຂ້ເພິ່ງມອບປະວາຣະນາແກ່ພິກຂຸອົງອື່ນ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເມື່ອພິກຂຸໄຂ້ໄດ້ມອບປະວາຣະນາແລ້ວ ຖ້າພິກຂຸຜູ້ນຳປະວາຣະນາບິບ
ໄປໃນລະຫວ່າງທາງ ປະວາຣະນາເປັນອັນຍັງບໍ່ໄດ້ນຳມາ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເມື່ອພິກຂຸໄຂ້ໄດ້ມອບປະວາຣະນາແລ້ວ ຖ້າພິກຂຸຜູ້ນຳປະວາຣະນາສຶກ
ອອກໄປໃນລະຫວ່າງທາງ ຯລຯ ປະຕິນຍາເປັນອຸພະໂຕພະຍັນຊະນະກະ ປະວາຣະນາເປັນອັນ
ຍັງບໍ່ໄດ້ນຳມາ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເມື່ອພິກຂຸໄຂ້ໄດ້ມອບປະວາຣະນາແລ້ວ ຖ້າພິກຂຸຜູ້ນຳປະວາຣະນາເຂົ້າທີ່
ປະຊຸມສົງແລ້ວບິບໄປ ປະວາຣະນາເປັນອັນນຳມາແລ້ວ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເມື່ອພິກຂຸໄຂ້ໄດ້ມອບປະວາຣະນາແລ້ວ ຖ້າພິກຂຸຜູ້ນຳປະວາຣະນາເຂົ້າທີ່
ປະຊຸມສົງແລ້ວສຶກອອກໄປ ຯລຯ ປະຕິນຍາເປັນອຸພະໂຕພະຍັນຊະນະກະ ປະວາຣະນາເປັນ
ອັນນຳມາແລ້ວ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເມື່ອພິກຂຸໄຂ້ໄດ້ມອບປະວາຣະນາແລ້ວ ຖ້າພິກຂຸຜູ້ນຳປະວາຣະນາເຂົ້າທີ່
ປະຊຸມສົງແລ້ວຫຼັບຢູ່ບໍ່ໄດ້ບອກ ປະວາຣະນາເປັນອັນນຳມາແລ້ວ ພິກຂຸຜູ້ນຳປະວາຣະນາບໍ່ຕ້ອງ
ອາບັດ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເມື່ອພິກຂຸໄຂ້ໄດ້ມອບປະວາຣະນາແລ້ວ ຖ້າພິກຂຸຜູ້ນຳປະວາຣະນາເຂົ້າທີ່ປະຊຸມສົງແລ້ວເຜີ້ໄປບໍ່ໄດ້ບອກ ປະວາຣະນາເປັນອັນນຳມາແລ້ວ ພິກຂຸຜູ້ນຳປະວາຣະນາບໍ່ຕ້ອງອາບັດ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເມື່ອພິກຂຸເປັນໄຂ້ໄດ້ມອບປະວາຣະນາແລ້ວ ຖ້າພິກຂຸຜູ້ນຳປະວາຣະນາເຂົ້າທີ່ປະຊຸມສົງແລ້ວເຂົ້າສະມາບັດບໍ່ໄດ້ບອກ ປະວາຣະນາເປັນອັນນຳມາແລ້ວ ພິກຂຸຜູ້ນຳປະວາຣະນາ ບໍ່ຕ້ອງອາບັດ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເມື່ອພິກຂຸໄຂ້ໄດ້ມອບປະວາຣະນາແລ້ວ ຖ້າພິກຂຸຜູ້ນຳປະວາຣະນາເຂົ້າທີ່ປະຊຸມສົງແລ້ວຈົງໃຈບໍ່ບອກ ປະວາຣະນາເປັນອັນນຳມາແລ້ວ ແຕ່ພິກຂຸຜູ້ນຳປະວາຣະນາຕ້ອງອາບັດທຸກກົດ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ໃນວັນປະວາຣະນານັ້ນ ເຮົາອະນຸຍາດໃຫ້ພິກຂຸຜູ້ມອບປະວາຣະນາມອບສັນທະດ້ວຍ ເມື່ອສົງມີກິດທຸລະຈຳເປັນ

໑໒໓. ຍາຕະກາທິກະຫະນະກະຖາ

ວ່າດ້ວຍໝູ່ຍາດເປັນຕົ້ນຈັບພິກຂຸ

ເລື່ອງພິກຂຸຖືກພວກຍາດເປັນຕົ້ນຈັບໄວ້

[໒໑໔] ສະໄໝນັ້ນ ໃນວັນປະວາຣະນານັ້ນ ໝູ່ຍາດໄດ້ຈັບພິກຂຸອົງໜຶ່ງໄວ້ ພິກຂຸທັງຫຼາຍຈຶ່ງນຳເລື່ອງນີ້ໄປຂາບທູນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າໃຫ້ຊົງຊາບ

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຮັບສັ່ງວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ກໍໃນກໍລະນີນີ້ ໃນວັນປະວາຣະນານັ້ນ ໝູ່ຍາດຈັບພິກຂຸໄວ້ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເພິ່ງກ່າວກັບໝູ່ຍາດນັ້ນແນວນີ້ວ່າ “ທ່ານທັງຫຼາຍ ກະລຸນາປ່ອຍພິກຂຸນີ້ໄວ້ຈັກໜ້ອຍຈົນກວ່າພິກຂຸນີ້ຈະມອບປະວາຣະນາສຳເລັດເທີ້ນ” ຖ້າໄດ້ແນວນັ້ນ ນັ້ນເປັນການດີ ຖ້າບໍ່ໄດ້ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເພິ່ງກ່າວກັບຍາດເຫຼົ່ານັ້ນແນວນີ້ວ່າ “ທ່ານທັງຫຼາຍກະລຸນາຖ້າໃນທີ່ອັນຄວນກ່ອນຈັກໜ້ອຍ ຈົນກວ່າພິກຂຸນີ້ຈະມອບປະວາຣະນາສຳເລັດເທີ້ນ”

ຖ້າໄດ້ແນວນັ້ນ ນັ້ນເປັນການດີ ຖ້າບໍ່ໄດ້ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເພິ່ງກ່າວກັບຍາດເຫຼົ່ານັ້ນແນວນີ້ວ່າ “ທ່ານທັງຫຼາຍ ກະລຸນານຳພິກຂຸນີ້ໄປໄວ້ນອກສີມາຈັກໜ້ອຍຈົນກວ່າສົງຈະປະວາຣະນາສຳເລັດເທີ້ນ” ຖ້າໄດ້ແນວນັ້ນ ນັ້ນເປັນການດີ ຖ້າບໍ່ໄດ້ ສົງບໍ່ເພິ່ງແບ່ງພວກປະວາຣະນາ ຖ້າແບ່ງພວກປະວາຣະນາ ຕ້ອງອາບັດທຸກກົດ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອັນໜຶ່ງ ໃນກໍລະນີນີ້ ໃນວັນປະວາຣະນານັ້ນ ພຣະອາຊາທັງຫຼາຍຊົງຈັບ ພິກຂຸໄວ້ ຯລຯ ພວກໂຈນຈັບໄວ້ ຯລຯ ພວກນັກເລງຈັບໄວ້ ຯລຯ ພວກພິກຂຸທີ່ເປັນສັດຕູກັນ ຈັບໄວ້ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເພິ່ງກ່າວກັບພວກພິກຂຸທີ່ເປັນສັດຕູກັນເຫຼົ່ານັ້ນແນວນີ້ວ່າ “ທ່ານທັງຫຼາຍ ກະລຸນາປ່ອຍພິກຂຸນີ້ໄວ້ຈັກໜ້ອຍກ່ອນ ຈົນກວ່າພິກຂຸນີ້ຈະມອບປະວາຣະນາສຳເລັດເທີ້ນ” ຖ້າ ໄດ້ແນວນັ້ນ ນັ້ນເປັນການດີ ຖ້າບໍ່ໄດ້ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເພິ່ງກ່າວກັບພວກພິກຂຸຜູ້ເປັນສັດຕູນັ້ນ ແນວນີ້ວ່າ “ທ່ານທັງຫຼາຍກະລຸນາຖ້າໃນບ່ອນສົມຄວນຈັກໜ້ອຍກ່ອນ ຈົນກວ່າພິກຂຸນີ້ຈະມອບ ປະວາຣະນາສຳເລັດເທີ້ນ” ຖ້າໄດ້ແນວນັ້ນ ນັ້ນເປັນການດີ ຖ້າບໍ່ໄດ້ ພິກຂຸທັງຫຼາຍເພິ່ງກ່າວກັບ ພວກພິກຂຸຜູ້ເປັນສັດຕູນັ້ນແນວນີ້ວ່າ “ທ່ານທັງຫຼາຍ ກະລຸນານຳພິກຂຸນີ້ໄປໄວ້ນອກສີມາກ່ອນຈັກ ໜ້ອຍຈົນກວ່າສົງຈະປະວາຣະນາສຳເລັດເທີ້ນ” ຖ້າໄດ້ແນວນັ້ນ ນັ້ນເປັນການດີ ຖ້າບໍ່ໄດ້ ສົງບໍ່ ເພິ່ງແບ່ງພວກກັນປະວາຣະນາ ຖ້າແບ່ງພວກກັນປະວາຣະນາ ຕ້ອງອາບັດທຸກກົດ

໑໒໔. ສັງຄະປະວາຣະນາທິປະເພທະ

ວ່າດ້ວຍປະເພດປະວາຣະນາມີປະວາຣະນາເປັນການສົງເປັນຕົ້ນ

ເລື່ອງພິກຂຸ ໕ ອົງ ປະວາຣະນາເປັນການສົງ

[໒໑໕] ສະໄໝນັ້ນ ໃນອາວາດແຫ່ງໜຶ່ງ ໃນວັນປະວາຣະນານັ້ນ ມີພິກຂຸຢູ່ນຳກັນ ໕ ອົງ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ມີການສົນທະນາກັນດັ່ງນີ້ວ່າ “ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຊົງບັນຍັດໄວ້ວ່າ ສົງເພິ່ງປະ ວາຣະນາ ກໍພວກເຮົາມີ ໕ ອົງ ຈະເພິ່ງປະວາຣະນາແນວໃດນໍ” ຈຶ່ງນຳເລື່ອງນີ້ໄປຂາບທູນພຣະ ຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າໃຫ້ຊົງຊາບ

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຮັບສັ່ງວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເຮົາອະນຸຍາດໃຫ້ພິກຂຸ ໕ ອົງ ປະວາ ຣະນາ ເປັນການສົງ”

ເລື່ອງພິກຂຸ ໔ ອົງປະວາຣະນາເປັນການຄະນະ

[໒໑໖] ສະໄໝນັ້ນ ໃນອາວາດແຫ່ງໜຶ່ງ ໃນວັນປະວາຣະນານັ້ນ ມີພິກຂຸຢູ່ນຳກັນ ໔ ອົງ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນໄດ້ມີການສົນທະນາກັນດັ່ງນີ້ວ່າ “ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຊົງອະນຸຍາດໃຫ້ພິກຂຸ ໕ ອົງ ປະວາຣະນາເປັນການສົງ ກໍພວກເຮົາມີພຽງ ໔ ອົງ ຈະເພິ່ງປະວາຣະນາແນວໃດນໍ” ຈຶ່ງນຳ ເລື່ອງນີ້ໄປຂາບທູນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າໃຫ້ຊົງຊາບ

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຮັບສັ່ງວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເຮົາອະນຸຍາດໃຫ້ພິກຂຸ ໔ ອົງ ປະວາ ຣະນາຕໍ່ກັນ”

ວິທີເຮັດປະວາຣະນາເປັນການຄະນະແລະຄຳປະກາດ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ກໍແລ ພິກຂຸ ໔ ອົງນັ້ນ ເພິ່ງປະວາຣະນາແນວນີ້ ພິກຂຸຜູ້ສະຫຼາດ ຜູ້ສາມາດເພິ່ງປະກາດໃຫ້ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນຮູ້ວ່າ

ທ່ານທັງຫຼາຍ ຈົ່ງຟັງຂ້າພະເຈົ້າ ວັນນີ້ເປັນວັນປະວາຣະນາ ຖ້າທ່ານທັງຫຼາຍພ້ອມກັນແລ້ວ ເຮົາທັງຫຼາຍເພິ່ງປະວາຣະນາຕໍ່ກັນ

ພິກຂຸຜູ້ເຖຣະເພິ່ງທີ່ມອດຕະຣາສົງບຸ່ງບ່າຂ້າງໜຶ່ງ ນັ່ງຢ່ອງຍີ້ ປະນົມມີ ກ່າວຄຳປະວາຣະນາຕໍ່ພິກຂຸ (ຜູ້ນະວະກະ) ເຫຼົ່ານັ້ນແນວນີ້ວ່າ

ຄຳປະວາຣະນາສຳລັບພິກຂຸມີພັນສາຫຼາຍກວ່າ

ທ່ານທັງຫຼາຍ ເຮົາຂໍປະວາຣະນາຕໍ່ທ່ານທັງຫຼາຍ ດ້ວຍໄດ້ເຫັນກໍດີ ດ້ວຍໄດ້ຍິນກໍດີ ດ້ວຍນິກສົງໄສກໍດີ ຂໍທ່ານທັງຫຼາຍ ຊ່ອຍອະນຸເຄາະວ່າກ່າວຕັກເຕືອນເຮົາ ເມື່ອເຮົາຮູ້ ຈັກໄດ້ແກ້ໄຂຕໍ່ໄປ

ທ່ານທັງຫຼາຍ ແມ່ນຄັ້ງທີ ໒ ເຮົາຂໍປະວາຣະນາຕໍ່ທ່ານທັງຫຼາຍ ດ້ວຍໄດ້ເຫັນກໍດີ ດ້ວຍໄດ້ຍິນກໍດີ ດ້ວຍນິກສົງໄສກໍດີ ຂໍທ່ານທັງຫຼາຍ ຊ່ອຍອະນຸເຄາະວ່າກ່າວຕັກເຕືອນເຮົາ ເມື່ອເຮົາຮູ້ ຈັກໄດ້ແກ້ໄຂຕໍ່ໄປ

ທ່ານທັງຫຼາຍ ແມ່ນຄັ້ງທີ ໓ ເຮົາຂໍປະວາຣະນາຕໍ່ທ່ານທັງຫຼາຍ ດ້ວຍໄດ້ເຫັນກໍດີ ດ້ວຍໄດ້ຍິນກໍດີ ດ້ວຍນິກສົງໄສກໍດີ ຂໍທ່ານທັງຫຼາຍ ຊ່ອຍອະນຸເຄາະວ່າກ່າວຕັກເຕືອນເຮົາ ເມື່ອເຮົາຮູ້ ຈັກໄດ້ແກ້ໄຂຕໍ່ໄປ

ຄຳປະວາຣະນາສຳລັບພິກຂຸພັນສາໜ້ອຍກວ່າ

ພິກຂຸຜູ້ນະວະກະເພິ່ງທີ່ມອດຕະຣາສົງບຸ່ງບ່າຂ້າງໜຶ່ງ ນັ່ງຢ່ອງຍີ້ ປະນົມມີ ກ່າວຄຳປະວາຣະນາຕໍ່ພິກຂຸ (ຜູ້ເຖຣະ) ເຫຼົ່ານັ້ນແນວນີ້ວ່າ

ທ່ານຜູ້ຈະເລີນທັງຫຼາຍ ຂ້ານ້ອຍຂໍປະວາຣະນາຕໍ່ທ່ານທັງຫຼາຍ ດ້ວຍໄດ້ເຫັນກໍດີດ້ວຍໄດ້ຍິນກໍດີ ດ້ວຍນິກສົງໄສກໍດີ ຂໍທ່ານທັງຫຼາຍ ຊ່ອຍອະນຸເຄາະວ່າກ່າວຕັກເຕືອນຂ້ານ້ອຍ ເມື່ອຂ້ານ້ອຍຮູ້ ຈັກໄດ້ແກ້ໄຂຕໍ່ໄປ

ທ່ານຜູ້ຈະເລີນທັງຫຼາຍ ແມ່ນຄັ້ງທີ ໒ ຂ້ານ້ອຍຂໍປະວາຣະນາຕໍ່ທ່ານທັງຫຼາຍ ດ້ວຍໄດ້ເຫັນກໍດີດ້ວຍໄດ້ຍິນກໍດີ ດ້ວຍນິກສົງໄສກໍດີ ຂໍທ່ານທັງຫຼາຍ ຊ່ອຍອະນຸເຄາະວ່າກ່າວຕັກເຕືອນຂ້ານ້ອຍ ເມື່ອຂ້ານ້ອຍຮູ້ ຈັກໄດ້ແກ້ໄຂຕໍ່ໄປ

ທ່ານຜູ້ຈະເລີນທັງຫຼາຍ ແມ່ນຄັ້ງທີ ໓ ຂ້ານ້ອຍຂໍປະວາຣະນາຕໍ່ທ່ານທັງຫຼາຍ ດ້ວຍໄດ້ ເຫັນກໍດີດ້ວຍໄດ້ຍິນກໍດີ ດ້ວຍນິກສົງໄສກໍດີ ຂໍທ່ານທັງຫຼາຍ ຊ່ອຍອະນຸເຄາະວ່າກ່າວຕັກເຕືອນ ຂ້ານ້ອຍ ເມື່ອຂ້ານ້ອຍຮູ້ ຈັກໄດ້ແກ້ໄຂຕໍ່ໄປ

ເລື່ອງພິກຂຸ ໓ ອົງປະວາຣະນາເປັນການຄະນະ

ສະໄໝນັ້ນ ໃນອາວາດແຫ່ງໜຶ່ງ ໃນວັນປະວາຣະນານັ້ນ ມີພິກຂຸຢູ່ນຳກັນ ໓ ອົງ ພິກຂຸ ເຫຼົ່ານັ້ນໄດ້ມີການສົນທະນາກັນດັ່ງນີ້ວ່າ “ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຊົງອະນຸຍາດໃຫ້ພິກຂຸ ໔ ອົງ ປະວາຣະນາເປັນການສົງ ໃຫ້ພິກຂຸ ໔ ອົງ ປະວາຣະນາຕໍ່ກັນ ກໍພວກເຮົາມີພຽງ ໓ ອົງ ຈະ ເພິ່ງປະວາຣະນາແນວໃດນໍ” ຈຶ່ງນຳເລື່ອງນີ້ໄປຂາບທູນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າໃຫ້ຊົງຊາບ

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຮັບສັ່ງວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເຮົາອະນຸຍາດໃຫ້ພິກຂຸ ໓ ອົງ ປະວາ ຣະນາຕໍ່ກັນໄດ້”

ວິທີເຮັດປະວາຣະນາເປັນການຄະນະ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ກໍແລພິກຂຸ ໓ ອົງນັ້ນ ເພິ່ງປະວາຣະນາແນວນີ້ ພິກຂຸຜູ້ສະຫຼາດ ຜູ້ສາ ມາດເພິ່ງປະກາດໃຫ້ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນຮູ້ ວ່າ

ທ່ານທັງຫຼາຍ ຈົ່ງຟັງຂ້າພະເຈົ້າ ວັນນີ້ເປັນວັນປະວາຣະນາ ຖ້າທ່ານທັງຫຼາຍພ້ອມກັນ ແລ້ວ ເຮົາທັງຫຼາຍເພິ່ງປະວາຣະນາຕໍ່ກັນ

ພິກຂຸຜູ້ເຖຣະເພິ່ງທີ່ມອດຕະຣາສົງບຸ່ງບ່າຂ້າງໜຶ່ງ ນັ່ງຢ່ອງຍີ້ ປະນົມມື ກ່າວຄຳປະວາ ຣະນາຕໍ່ພິກຂຸ (ນະວະກະ) ເຫຼົ່ານັ້ນແນວນີ້ ວ່າ

ຄຳປະວາຣະນາ

ທ່ານທັງຫຼາຍ ເຮົາຂໍປະວາຣະນາຕໍ່ທ່ານທັງຫຼາຍ ດ້ວຍໄດ້ເຫັນກໍດີ ດ້ວຍໄດ້ຍິນກໍດີ ດ້ວຍນິກສົງໄສກໍດີ ຂໍທ່ານທັງຫຼາຍ ຊ່ອຍອະນຸເຄາະວ່າກ່າວຕັກເຕືອນເຮົາ ເມື່ອເຮົາຮູ້ ຈັກໄດ້ ແກ້ໄຂຕໍ່ໄປ

ທ່ານທັງຫຼາຍ ແມ່ນຄັ້ງທີ ໒ ເຮົາຂໍປະວາຣະນາຕໍ່ທ່ານທັງຫຼາຍ ດ້ວຍໄດ້ເຫັນກໍດີ ດ້ວຍ ໄດ້ຍິນກໍດີ ດ້ວຍນິກສົງໄສກໍດີ ຂໍທ່ານທັງຫຼາຍ ຊ່ອຍອະນຸເຄາະວ່າກ່າວຕັກເຕືອນເຮົາ ເມື່ອເຮົາ ຮູ້ ຈັກໄດ້ແກ້ໄຂຕໍ່ໄປ

ທ່ານທັງຫຼາຍ ແມ່ນຄັ້ງທີ ໓ ເຮົາຂໍປະວາຣະນາຕໍ່ທ່ານທັງຫຼາຍ ດ້ວຍໄດ້ເຫັນກໍດີ ດ້ວຍ ໄດ້ຍິນກໍດີ ດ້ວຍນິກສົງໄສກໍດີ ຂໍທ່ານທັງຫຼາຍຊ່ອຍອະນຸເຄາະວ່າກ່າວຕັກເຕືອນເຮົາ ເມື່ອເຮົາຮູ້ ຈັກໄດ້ແກ້ໄຂຕໍ່ໄປ

ພິກຂຸຜູ້ນະວະກະ ເພິ່ງທີ່ມອດຕະຣາສົງບຸ່ງປ່າຂ້າງໜຶ່ງ ນັ່ງຢ່ອງຍໍ້ ປະນົມມີ ກ່າວ ຄຳ
ປະວາຣະນາຕໍ່ພິກຂຸ (ຜູ້ເຖຣະ) ເຫຼົ່ານັ້ນແນວນີ້ ວ່າ

ຄຳປະວາຣະນາ

ທ່ານຜູ້ຈະເລີນທັງຫຼາຍ ຂ້ານ້ອຍຂໍປະວາຣະນາຕໍ່ທ່ານທັງຫຼາຍ ດ້ວຍໄດ້ເຫັນກໍດີ ດ້ວຍ
ໄດ້ຍິນກໍດີ ດ້ວຍນຶກສົງໄສກໍດີ ຂໍທ່ານທັງຫຼາຍ ຊ່ອຍອະນຸເຄາະວ່າກ່າວຕັກເຕືອນຂ້ານ້ອຍ ເມື່ອ
ຂ້ານ້ອຍ ຈັກໄດ້ແກ້ໄຂຕໍ່ໄປ

ທ່ານຜູ້ຈະເລີນທັງຫຼາຍ ແມ່ນຄັ້ງທີ ໒ ຂ້ານ້ອຍຂໍປະວາຣະນາຕໍ່ທ່ານທັງຫຼາຍ ດ້ວຍໄດ້
ເຫັນກໍດີ ດ້ວຍໄດ້ຍິນກໍດີ ດ້ວຍນຶກສົງໄສກໍດີ ຂໍທ່ານທັງຫຼາຍ ຊ່ອຍອະນຸເຄາະວ່າກ່າວຕັກເຕືອນ
ຂ້ານ້ອຍ ເມື່ອຂ້ານ້ອຍ ຈັກໄດ້ແກ້ໄຂຕໍ່ໄປ

ທ່ານຜູ້ຈະເລີນທັງຫຼາຍ ແມ່ນຄັ້ງທີ ໓ ຂ້ານ້ອຍຂໍປະວາຣະນາຕໍ່ທ່ານທັງຫຼາຍ ດ້ວຍໄດ້
ເຫັນກໍດີ ດ້ວຍໄດ້ຍິນກໍດີ ດ້ວຍນຶກສົງໄສກໍດີ ຂໍທ່ານທັງຫຼາຍ ຊ່ອຍອະນຸເຄາະວ່າກ່າວຕັກເຕືອນ
ຂ້ານ້ອຍ ເມື່ອຂ້ານ້ອຍ ຈັກໄດ້ແກ້ໄຂຕໍ່ໄປ

ເລື່ອງພິກຂຸ ໒ ອົງ ປະວາຣະນາຕໍ່ກັນ

[໒໑໗] ສະໄໝນັ້ນ ໃນອາວາດແຫ່ງໜຶ່ງ ໃນວັນປະວາຣະນານັ້ນ ມີພິກຂຸຢູ່ນຳກັນ ໒ ອົງ
ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ໄດ້ມີການສົນທະນາກັນດັ່ງນີ້ວ່າ “ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ຊົງອະນຸຍາດໃຫ້ພິກຂຸ
໔ ອົງ ປະວາຣະນາເປັນການສົງ ໃຫ້ພິກຂຸ ໔ ອົງ ປະວາຣະນາຕໍ່ກັນ ໃຫ້ພິກຂຸ ໓ ອົງ ປະວາ
ຣະນາ ຕໍ່ກັນ ກໍພວກເຮົາມີພຽງ ໒ ອົງ ຈະເພິ່ງປະວາຣະນາແນວໃດນໍ” ຈຶ່ງນຳເລື່ອງນີ້ໄປຂາບ
ທູນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າໃຫ້ຊົງຊາບ

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຮັບສັ່ງວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເຮົາອະນຸຍາດໃຫ້ພິກຂຸ ໒ ອົງ ປະວາ
ຣະນາ ຕໍ່ກັນ

ວິທີເຮັດປະວາຣະນາເປັນການຄະນະແລະຄຳປະວາຣະນາ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ກໍແລພິກຂຸ ໒ ອົງນັ້ນ ເພິ່ງປະວາຣະນາແນວນີ້

ພິກຂຸຜູ້ເຖຣະ ເພິ່ງທີ່ມອດຕະຣາສົງບຸ່ງປ່າຂ້າງໜຶ່ງ ນັ່ງຢ່ອງຍໍ້ ປະນົມມີ ກ່າວກັບພິກຂຸ
ນະວະກະແນວນີ້ ວ່າ

ທ່ານ ເຮົາຂໍປະວາຣະນາຕໍ່ທ່ານ ດ້ວຍໄດ້ເຫັນກໍດີ ດ້ວຍໄດ້ຍິນກໍດີ ດ້ວຍນຶກສົງໄສກໍດີ
ຂໍທ່ານຊ່ອຍອະນຸເຄາະວ່າກ່າວຕັກເຕືອນເຮົາ ເມື່ອເຮົາຮູ້ ຈັກໄດ້ແກ້ໄຂຕໍ່ໄປ

ທ່ານ ແມ່ນຄັ້ງທີ ໒ ເຮົາຂໍປະວາຣະນາຕໍ່ທ່ານ ດ້ວຍໄດ້ເຫັນກໍດີ ດ້ວຍໄດ້ຍິນກໍດີ ດ້ວຍ
ນົກສົງໄສກໍດີ ຂໍທ່ານຊ່ອຍອະນຸເຄາະວ່າກ່າວຕັກເຕືອນເຮົາ ເມື່ອເຮົາຮູ້ ຈັກໄດ້ແກ້ໄຂຕໍ່ໄປ

ທ່ານ ແມ່ນຄັ້ງທີ ໓ ເຮົາຂໍປະວາຣະນາຕໍ່ທ່ານ ດ້ວຍໄດ້ເຫັນກໍດີ ດ້ວຍໄດ້ຍິນກໍດີ ດ້ວຍ
ນົກສົງໄສກໍດີ ຂໍທ່ານຊ່ອຍອະນຸເຄາະວ່າກ່າວຕັກເຕືອນເຮົາ ເມື່ອເຮົາຮູ້ ຈັກໄດ້ແກ້ໄຂຕໍ່ໄປ

ພິກຂຸຜູ້ນະວະກະ ເພິ່ງທີ່ມອດຕະຣາສົງບຸ່ງບ່າຂ້າງໜຶ່ງ ນັ່ງຢ່ອງຍີ້ ປະນົມມີ ກ່າວກັບ
ພິກຂຸຜູ້ເຖຣະແນວນີ້ ວ່າ

ທ່ານຜູ້ຈະເລີນ ຂ້ານ້ອຍຂໍປະວາຣະນາຕໍ່ທ່ານ ດ້ວຍໄດ້ເຫັນກໍດີ ດ້ວຍໄດ້ຍິນກໍດີ ດ້ວຍ
ນົກສົງໄສກໍດີ ຂໍທ່ານຊ່ອຍອະນຸເຄາະວ່າກ່າວຕັກເຕືອນຂ້ານ້ອຍ ເມື່ອຂ້ານ້ອຍຮູ້ ຈັກໄດ້ແກ້ໄຂ
ຕໍ່ໄປ

ທ່ານຜູ້ຈະເລີນ ແມ່ນຄັ້ງທີ ໒ ຂ້ານ້ອຍຂໍປະວາຣະນາຕໍ່ທ່ານ ດ້ວຍໄດ້ເຫັນກໍດີ ດ້ວຍໄດ້
ຍິນກໍດີ ດ້ວຍນົກສົງໄສກໍດີ ຂໍທ່ານຊ່ອຍອະນຸເຄາະວ່າກ່າວຕັກເຕືອນຂ້ານ້ອຍ ເມື່ອຂ້ານ້ອຍຮູ້
ຈັກໄດ້ແກ້ໄຂຕໍ່ໄປ

ທ່ານຜູ້ຈະເລີນ ແມ່ນຄັ້ງທີ ໓ ຂ້ານ້ອຍຂໍປະວາຣະນາຕໍ່ທ່ານ ດ້ວຍໄດ້ເຫັນກໍດີ ດ້ວຍໄດ້
ຍິນກໍດີ ດ້ວຍນົກສົງໄສກໍດີ ຂໍທ່ານຊ່ອຍອະນຸເຄາະວ່າກ່າວຕັກເຕືອນຂ້ານ້ອຍ ເມື່ອຂ້ານ້ອຍຮູ້
ຈັກໄດ້ແກ້ໄຂຕໍ່ໄປ

ເລື່ອງພິກຂຸອົງດຽວເຮັດອະທິຖານປະວາຣະນາ

[໒໑໘] ສະໄໝນັ້ນ ໃນອາວາດແຫ່ງໜຶ່ງ ໃນວັນປະວາຣະນານັ້ນ ມີພິກຂຸຢູ່ອົງດຽວ ພິກຂຸ
ນັ້ນໄດ້ມີຄວາມຄິດດັ່ງນີ້ວ່າ “ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຊົງອະນຸຍາດໃຫ້ພິກຂຸ ໕ ອົງ ປະວາຣະນາ
ເປັນການສົງ ໃຫ້ພິກຂຸ ໔ ອົງ ປະວາຣະນາຕໍ່ກັນ ໃຫ້ພິກຂຸ ໓ ອົງ ປະວາຣະນາຕໍ່ກັນ ໃຫ້ພິກຂຸ
໒ ອົງ ປະວາຣະນາຕໍ່ກັນ ກໍເຮົາຢູ່ພຽງອົງດຽວ ຈະເພິ່ງປະວາຣະນາແນວໃດນໍ” ພິກຂຸທັງຫຼາຍ
ຈຶ່ງນໍາເລື່ອງນີ້ໄປຂາບທູນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າໃຫ້ຊົງຊາບ

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຮັບສັ່ງວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ໃນອາວາດແຫ່ງໜຶ່ງ ໃນວັນປະວາຣະ
ນານັ້ນ ມີພິກຂຸຢູ່ອົງດຽວ ພິກຂຸນັ້ນ ເພິ່ງປັດກວາດສະຖານທີ່ທີ່ພິກຂຸທັງຫຼາຍຕ້ອງກັບມາ ຄືໂຮງ
ສັນ ຫຼື ມົນດົບ ຫຼື ເທງົ້າໄມ້ກໍຕາມ ແລ້ວຕັ້ງນໍ້າສັນນໍ້າໃຊ້ ປູອາສະນະ ໄຕ້ປະທັບແລ້ວນັ່ງຢູ່ ຖ້າ
ມີພິກຂຸເຫຼົ່າອື່ນມາ ເພິ່ງປະວາຣະນາກັບພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ຖ້າບໍ່ມີມາ ເພິ່ງອະທິຖານວ່າ ວັນນີ້ ເປັນ
ວັນປະວາຣະນາຂອງເຮົາ ຖ້າບໍ່ອະທິຖານ ຕ້ອງອາບັດທຸກກົດ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ໃນອາວາດທີ່ມີພິກຂຸຢູ່ ໔ ອົງ ບໍ່ເພິ່ງນຳປະວາຣະນາຂອງພິກຂຸອົງໜຶ່ງມາ ແລ້ວ ອີກ ໔ ອົງປະວາຣະນາເປັນການສົງ ຖ້າປະວາຣະນາ ຕ້ອງອາບັດທຸກກົດ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ໃນອາວາດທີ່ມີພິກຂຸຢູ່ ໔ ອົງ ບໍ່ເພິ່ງນຳປະວາຣະນາຂອງພິກຂຸອົງໜຶ່ງມາ ແລ້ວ ອີກ ໓ ອົງປະວາຣະນາຕໍ່ກັນ ຖ້າປະວາຣະນາ ຕ້ອງອາບັດທຸກກົດ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ໃນອາວາດທີ່ມີພິກຂຸຢູ່ ໓ ອົງ ບໍ່ເພິ່ງນຳປະວາຣະນາຂອງພິກຂຸອົງໜຶ່ງມາ ແລ້ວ ອີກ ໒ ອົງປະວາຣະນາຕໍ່ກັນ ຖ້າປະວາຣະນາ ຕ້ອງອາບັດທຸກກົດ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ໃນອາວາດທີ່ມີພິກຂຸຢູ່ ໒ ອົງ ບໍ່ເພິ່ງນຳປະວາຣະນາຂອງພິກຂຸອົງໜຶ່ງມາ ແລ້ວ ອີກອົງໜຶ່ງອະທິຖານ ຖ້າອະທິຖານ ຕ້ອງອາບັດທຸກກົດ

໑໒໕. ອາບັດຕິປະຕິກຳມະວິທີ

ວ່າດ້ວຍວິທີແກ້ໄຂອາບັດ

ເລື່ອງພິກຂຸຕ້ອງອາບັດໃນວັນປະວາຣະນາ

[໒໑໙] ສະໄໝນັ້ນ ພິກຂຸອົງໜຶ່ງຕ້ອງອາບັດ ໃນວັນປະວາຣະນານັ້ນ ພິກຂຸນັ້ນໄດ້ມີ ຄວາມຄິດດັ່ງນີ້ວ່າ “ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຊົງບັນຍັດໄວ້ວ່າ ພິກຂຸມີອາບັດຕິດໂຕບໍ່ເພິ່ງປະວາ ຣະນາ ດັ່ງນີ້ ກໍເຮົາຕ້ອງອາບັດແລ້ວ ຈະເພິ່ງປະຕິບັດແນວໃດນໍ” ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຈຶ່ງນຳເລື່ອງນີ້ ໄປຂາບທູນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າໃຫ້ຊົງຊາບ

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຮັບສັ່ງວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ກໍໃນກໍລະນີນີ້ ໃນວັນປະວາຣະນານັ້ນ ພິກຂຸຕ້ອງອາບັດ ພິກຂຸນັ້ນເພິ່ງເຂົ້າໄປຫາພິກຂຸອົງໜຶ່ງ ທີ່ມອຸດຕະຣາສົງບຸ່ງບ່າຂ້າງໜຶ່ງ ນັ່ງ ຢ່ອງຍໍ ປະນົມມີກ່າວແນວນີ້ວ່າ ຂ້ານ້ອຍຕ້ອງອາບັດຊື່ນີ້ ຂໍສະແດງຄືນອາບັດນັ້ນ ຂ້ານ້ອຍ

ພິກຂຸຜູ້ຮັບເພິ່ງກ່າວວ່າ “ທ່ານເຫັນບໍ່?”

ພິກຂຸຜູ້ສະແດງເພິ່ງຕອບວ່າ “ຂ້ານ້ອຍ ເຫັນ”

ພິກຂຸຜູ້ຮັບເພິ່ງກ່າວວ່າ “ທ່ານເພິ່ງສັງລວມຕໍ່ໄປ”

ເລື່ອງພິກຂຸບໍ່ແນ່ໃຈໃນອາບັດ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອັນໜຶ່ງ ໃນກໍລະນີນີ້ ໃນວັນປະວາຣະນານັ້ນ ພິກຂຸມີຄວາມບໍ່ແນ່ໃຈໃນ ອາບັດ ພິກຂຸນັ້ນເພິ່ງເຂົ້າໄປຫາພິກຂຸອົງໜຶ່ງ ທີ່ມອຸດຕະຣາສົງບຸ່ງບ່າຂ້າງໜຶ່ງ ນັ່ງຢ່ອງຍໍ ປະ ນົມ ມີກ່າວແນວນີ້ວ່າ “ເຮົາມີຄວາມບໍ່ແນ່ໃຈໃນອາບັດຊື່ນີ້ ເຮົາເມື່ອໝົດຄວາມບໍ່ແນ່ໃຈ ຈັກເຮັດ ຄືນອາບັດນັ້ນ” ແລ້ວປະວາຣະນາ ແຕ່ຕ້ອງບໍ່ເຮັດອັນຕະລາຍຕໍ່ປະວາຣະນາ ຍ້ອນຂໍ້ນັ້ນເປັນ ປັດໄຈ

໑໒໖. ອາປັດຕິອາວິກະຣະນະວິທີ

ວ່າດ້ວຍວິທີເປີດເຜີຍອາປັດ

ເລື່ອງພິກຂຸຣະນິກອາປັດໄດ້

[໒໒໐] ສະໄໝນັ້ນ ພິກຂຸອົງໜຶ່ງກຳລັງປະວາຣະນາ ຣະນິກອາປັດໄດ້ ພິກຂຸນັ້ນໄດ້ມີຄວາມຄິດດັ່ງນີ້ວ່າ “ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຊົງບັນຍັດໄວ້ວ່າ ພິກຂຸມີອາປັດຕິດໂຕບໍ່ເພິ່ງປະວາຣະນາ ດັ່ງນີ້ ກໍເຮົາຕ້ອງອາປັດແລ້ວ ຈະເພິ່ງປະຕິບັດແນວໃດນັ້ນ”

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຈຶ່ງນຳເລື່ອງນີ້ໄປຂາບທູນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າໃຫ້ຊົງຊາບ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຮັບສັ່ງວ່າ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ໃນກໍລະນີນີ້ ເມື່ອພິກຂຸກຳລັງປະວາຣະນາ ຣະນິກອາປັດໄດ້ ພິກຂຸນັ້ນເພິ່ງບອກພິກຂຸໃກ້ຄຽງແນວນີ້ວ່າ ຂ້ານ້ອຍຕ້ອງອາປັດຊິນີ ເມື່ອຂ້ານ້ອຍລຸກຈາກບ່ອນນີ້ແລ້ວຈັກເຮັດຄືນອາປັດນັ້ນ” ແລ້ວປະວາຣະນາ ແຕ່ບໍ່ຄວນເຮັດອັນຕະລາຍຕໍ່ປະວາຣະນາ ຍ້ອນຂໍ້ນັ້ນເປັນປັດໄຈ

ກຳລັງປະວາຣະນາບໍ່ແນ່ໃຈໃນອາປັດ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອັນໜຶ່ງ ໃນກໍລະນີນີ້ ເມື່ອພິກຂຸກຳລັງປະວາຣະນາ ມີຄວາມບໍ່ແນ່ໃຈໃນອາປັດ ພິກຂຸນັ້ນ ເພິ່ງບອກພິກຂຸໃກ້ຄຽງແນວນີ້ວ່າ “ຂ້ານ້ອຍມີຄວາມບໍ່ແນ່ໃຈໃນອາປັດຊິນີ ຂ້ານ້ອຍເມື່ອໝົດຄວາມບໍ່ແນ່ໃຈຈັກເຮັດຄືນອາປັດນັ້ນ” ແລ້ວປະວາຣະນາ ແຕ່ຕ້ອງບໍ່ເຮັດອັນຕະລາຍຕໍ່ປະວາຣະນາ ຍ້ອນຂໍ້ນັ້ນເປັນປັດໄຈ

໑໒໗. ສະພາຄາປັດຕິປະຕິກຳມະວິທີ

ວ່າດ້ວຍວິທີແກ້ໄຂສະພາຄາປັດ

ເລື່ອງສົງທັງໝົດຕ້ອງສະພາຄາປັດ

[໒໒໑] ສະໄໝນັ້ນ ໃນອາວາດແຫ່ງໜຶ່ງ ໃນວັນປະວາຣະນານັ້ນ ສົງທັງໝົດຕ້ອງສະພາຄາປັດ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ໄດ້ປຶກສາກັນດັ່ງນີ້ວ່າ “ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຊົງບັນຍັດໄວ້ວ່າ ພິກຂຸບໍ່ເພິ່ງສະແດງສະພາຄາປັດ ບໍ່ເພິ່ງຮັບການສະແດງສະພາຄາປັດ ກໍສົງທັງໝົດຕ້ອງສະພາຄາປັດ ແລ້ວ ພວກເຮົາຈະເພິ່ງປະຕິບັດແນວໃດນັ້ນ” ຈຶ່ງນຳເລື່ອງນີ້ໄປຂາບທູນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າໃຫ້ຊົງຊາບ

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຮັບສັ່ງວ່າ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ກໍໃນກໍລະນີນີ້ ໃນອາວາດແຫ່ງໜຶ່ງ ໃນວັນປະວາຣະນານັ້ນ ສົງທັງໝົດຕ້ອງສະພາຄາບັດ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ເພິ່ງສົງພິກຂຸອົງໜຶ່ງໄປສູ່ອາວາດ ໃກ້ຄຽງພໍຈະກັບມາທັນໃນວັນນັ້ນດ້ວຍສັ່ງວ່າ ທ່ານ ທ່ານຈົ່ງໄປເຮັດຄືນອາບັດນັ້ນມາເທິນ ພວກເຮົາຈັກເຮັດຄືນອາບັດນັ້ນໃນສຳນັກຂອງທ່ານ ຖ້າໄດ້ແນວນີ້ ນັ້ນເປັນການດີ ຖ້າບໍ່ໄດ້ ພິກຂຸຜູ້ສະຫຼາດ ຜູ້ສາມາດເພິ່ງປະກາດໃຫ້ສົງຮູ້ດ້ວຍຍັດຕິກຳມະວາຈາວ່າ

ຍັດຕິກຳມະວາຈາ

ທ່ານຜູ້ຈະເລີນ ຂໍສົງຈົ່ງຟັງຂ້າພະເຈົ້າ ສົງທັງໝົດນີ້ຕ້ອງສະພາຄາບັດແລ້ວ ເມື່ອພົບພິກຂຸອົງອື່ນຜູ້ບໍລິສຸດບໍ່ມີອາບັດ ກໍຈັກເຮັດຄືນອາບັດນັ້ນໃນສຳນັກຂອງພິກຂຸອົງນັ້ນ ດັ່ງນີ້ ແລ້ວປະວາຣະນາ ແຕ່ບໍ່ເພິ່ງເຮັດອັນຕະລາຍຕໍ່ປະວາຣະນາ ຍ້ອນຂໍ້ນັ້ນເປັນປັດໄຈ

ສົງທັງໝົດບໍ່ແນ່ໃຈໃນສະພາຄາບັດ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອັນໜຶ່ງ ໃນກໍລະນີນີ້ ໃນອາວາດແຫ່ງໜຶ່ງ ໃນວັນປະວາຣະນານັ້ນ ສົງທັງໝົດມີຄວາມບໍ່ແນ່ໃຈໃນສະພາຄາບັດ ພິກຂຸຜູ້ສະຫຼາດ ຜູ້ສາມາດເພິ່ງປະກາດໃຫ້ສົງຮູ້ດ້ວຍຍັດຕິກຳມະວາຈາວ່າ

ຍັດຕິກຳມະວາຈາ

ທ່ານຜູ້ຈະເລີນ ຂໍສົງຈົ່ງຟັງຂ້າພະເຈົ້າ ສົງທັງໝົດນີ້ມີຄວາມບໍ່ແນ່ໃຈໃນສະພາຄາບັດ ເມື່ອພົບຄວາມບໍ່ແນ່ໃຈ ກໍຈັກເຮັດຄືນອາບັດນັ້ນ ດັ່ງນີ້ ແລ້ວປະວາຣະນາ ແຕ່ບໍ່ເພິ່ງເຮັດອັນຕະລາຍຕໍ່ປະວາຣະນາຍ້ອນຂໍ້ນັ້ນເປັນປັດໄຈ

ປະຖະມະພານະວານທີ ໑ ຈົບ

໑໒໘. ອະນາປັດຕິປັນນະຣະສະກະ

ວ່າດ້ວຍການປະວາຣະນາໂດຍບໍ່ຕ້ອງອາບັດ ໑໕ ກໍລະນີ

[໒໒໒] ສະໄໝນັ້ນ ໃນອາວາດແຫ່ງໜຶ່ງ ໃນວັນປະວາຣະນານັ້ນ ມີພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດຫຼາຍອົງ ແຕ່ປະຊຸມກັນ ໕ ອົງແດ່ ເກີນກວ່າແດ່ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນບໍ່ຮູ້ວ່າ “ຍັງມີພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດພວກອື່ນທີ່ບໍ່ໄດ້ມາມີຢູ່

ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ມີຄວາມສຳຄັນວ່າເປັນທຳ ເປັນວິໄນ ຍັງແບ່ງພວກກັນຢູ່ ແຕ່ສຳຄັນ ວ່າເປັນຜູ້ພ້ອມພຽງ ປະວາຣະນາ ເມື່ອພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນກຳລັງປະວາຣະນາ ຂະນະນັ້ນ ພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນ

ອາວາດພວກອື່ນມາເຖິງ ມີຈຳນວນຫຼາຍກວ່າ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຈຶ່ງນຳເລື່ອງນີ້ໄປຂາບທູນພຣະຜູ້ ມີພຣະພາກເຈົ້າໃຫ້ຊົງຊາບ

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຮັບສັ່ງວ່າ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ກໍໃນກໍລະນີນີ້ ໃນອາວາດແຫ່ງໜຶ່ງ ໃນ ວັນປະວາຣະນານັ້ນ ມີພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດຫຼາຍອົງ ແຕ່ປະຊຸມກັນ ໕ ອົງແດ່ ເກີນກວ່າແດ່ ພິກ ຂຸເຫຼົ່ານັ້ນບໍ່ຮູ້ວ່າ “ຍັງມີພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດພວກອື່ນທີ່ບໍ່ໄດ້ມາມີຢູ່

ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ມີຄວາມສຳຄັນວ່າເປັນທຳ ເປັນວິໄນ ຍັງແບ່ງພວກກັນຢູ່ ແຕ່ສຳຄັນ ວ່າ ເປັນຜູ້ພ້ອມພຽງ ປະວາຣະນາ ເມື່ອພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນກຳລັງປະວາຣະນາ ຂະນະນັ້ນ ພິກຂຸທີ່ຢູ່ ໃນ ອາວາດພວກອື່ນມາເຖິງ ມີຈຳນວນຫຼາຍກວ່າ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ເພິ່ງປະວາຣະນາໃໝ່ ພວກພິກຂຸທີ່ ປະວາຣະນາແລ້ວບໍ່ຕ້ອງອາບັດ (໑)

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອັນໜຶ່ງ ໃນກໍລະນີນີ້ ໃນອາວາດແຫ່ງໜຶ່ງ ໃນວັນປະວາຣະນານັ້ນ ມີພິກ ຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດຫຼາຍອົງ ແຕ່ປະຊຸມກັນ ໕ ອົງແດ່ ເກີນກວ່າແດ່ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ບໍ່ຮູ້ວ່າ “ຍັງມີ ພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດພວກອື່ນທີ່ບໍ່ໄດ້ມາມີຢູ່

ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ມີຄວາມສຳຄັນວ່າເປັນທຳ ເປັນວິໄນ ຍັງແບ່ງພວກກັນຢູ່ ແຕ່ສຳຄັນ ວ່າ ເປັນຜູ້ພ້ອມພຽງ ປະວາຣະນາ ເມື່ອພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ກຳລັງປະວາຣະນາ ຂະນະນັ້ນ ພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນ ອາວາດພວກອື່ນມາເຖິງ ມີຈຳນວນເທົ່າກັນ ພວກພິກຂຸທີ່ປະວາຣະນາແລ້ວ ເປັນອັນປະວາຣະ ນາດີແລ້ວ ພິກຂຸທີ່ເຫຼືອເພິ່ງປະວາຣະນາ ພວກພິກຂຸທີ່ປະວາຣະນາແລ້ວບໍ່ຕ້ອງອາບັດ (໒)

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອັນໜຶ່ງ ໃນກໍລະນີນີ້ ໃນອາວາດແຫ່ງໜຶ່ງ ໃນວັນປະວາຣະນານັ້ນ ມີພິກ ຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດຫຼາຍອົງ ແຕ່ປະຊຸມກັນ ໕ ອົງແດ່ ເກີນກວ່າແດ່ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ບໍ່ຮູ້ວ່າ “ຍັງມີ ພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດພວກອື່ນທີ່ບໍ່ໄດ້ມາມີຢູ່

ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ມີຄວາມສຳຄັນວ່າເປັນທຳ ເປັນວິໄນ ຍັງແບ່ງພວກກັນຢູ່ ແຕ່ສຳຄັນວ່າ ເປັນຜູ້ພ້ອມພຽງປະວາຣະນາ ເມື່ອພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ກຳລັງປະວາຣະນາ ຂະນະນັ້ນ ພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນ ອາວາດພວກອື່ນມາເຖິງ ມີຈຳນວນໜ້ອຍກວ່າ ພວກພິກຂຸທີ່ປະວາຣະນາແລ້ວ ເປັນອັນປະວາ ຣະນາດີແລ້ວ ພິກຂຸທີ່ເຫຼືອເພິ່ງປະວາຣະນາ ພວກພິກຂຸທີ່ປະວາຣະນາແລ້ວບໍ່ຕ້ອງອາບັດ (໓)

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອັນໜຶ່ງ ໃນກໍລະນີນີ້ ໃນອາວາດແຫ່ງໜຶ່ງ ໃນວັນປະວາຣະນານັ້ນ ມີພິກ ຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດຫຼາຍອົງ ແຕ່ປະຊຸມກັນ ໕ ອົງແດ່ ເກີນກວ່າແດ່ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ບໍ່ຮູ້ວ່າ “ຍັງມີ ພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດພວກອື່ນທີ່ບໍ່ໄດ້ມາມີຢູ່

ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ມີຄວາມສຳຄັນວ່າເປັນທຳ ເປັນວິໄນ ຍັງແບ່ງພວກກັນຢູ່ ແຕ່ສຳຄັນ ວ່າ

ເປັນຜູ້ພ້ອມພຽງ ປະວາຣະນາ ພໍພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ປະວາຣະນາສຳເລັດ ຂະນະນັ້ນ ພິກຂຸທີ່ຢູ່ ໃນ ອາວາດພວກອື່ນມາເຖິງ ມີຈຳນວນຫຼາຍກວ່າ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ເພິ່ງປະວາຣະນາໃໝ່ ພວກພິກຂຸທີ່ ປະວາຣະນາແລ້ວບໍ່ຕ້ອງອາບັດ (໔)

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອັນໜຶ່ງ ໃນກໍລະນີນີ້ ໃນອາວາດແຫ່ງໜຶ່ງ ໃນວັນປະວາຣະນານັ້ນ ມີພິກ ຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດຫຼາຍອົງ ຯລຯ ພໍພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນປະວາຣະນາສຳເລັດ ຂະນະນັ້ນ ພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນ ອາວາດພວກອື່ນມາເຖິງ ມີຈຳນວນເທົ່າກັນ ພວກພິກຂຸທີ່ປະວາຣະນາແລ້ວ ເປັນອັນປະວາຣະ ນາດີແລ້ວ ພວກພິກຂຸຜູ້ມາພາຍຫຼັງເພິ່ງປະວາຣະນາໃນສຳນັກຂອງພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ພວກພິກຂຸທີ່ ປະວາຣະນາແລ້ວບໍ່ຕ້ອງອາບັດ (໕)

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອັນໜຶ່ງ ໃນກໍລະນີນີ້ ໃນອາວາດແຫ່ງໜຶ່ງ ໃນວັນປະວາຣະນານັ້ນ ມີພິກ ຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດຫຼາຍອົງ ຯລຯ ພໍພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນປະວາຣະນາສຳເລັດ ຂະນະນັ້ນ ພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນ ອາວາດພວກອື່ນມາເຖິງ ມີຈຳນວນໜ້ອຍກວ່າ ພວກພິກຂຸທີ່ປະວາຣະນາແລ້ວ ເປັນອັນປະວາ ຣະນາດີແລ້ວ ພວກພິກຂຸຜູ້ມາພາຍຫຼັງເພິ່ງປະວາຣະນາໃນສຳນັກຂອງພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ພວກພິກຂຸ ທີ່ປະວາຣະນາແລ້ວບໍ່ຕ້ອງອາບັດ (໖)

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອັນໜຶ່ງ ໃນກໍລະນີນີ້ ໃນອາວາດແຫ່ງໜຶ່ງ ໃນວັນປະວາຣະນານັ້ນ ມີພິກ ຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດຫຼາຍອົງ ແຕ່ປະຊຸມກັນ ໕ ອົງແດ່ ເກີນກວ່າແດ່ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ບໍ່ຮູ້ວ່າ “ຍັງມີ ພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດພວກອື່ນທີ່ບໍ່ໄດ້ມາມີຢູ່ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນມີຄວາມສຳຄັນວ່າເປັນທຳ ເປັນວິໄນ ຍັງແບ່ງພວກກັນຢູ່ ແຕ່ສຳຄັນ ວ່າເປັນຜູ້ພ້ອມພຽງ ປະວາຣະນາ ພໍພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນປະວາຣະນາ ສຳເລັດ ບໍລິສັດຍັງບໍ່ທັນລຸກຂຶ້ນ ຂະນະນັ້ນ ພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດພວກອື່ນມາເຖິງ ມີຈຳນວນ ຫຼາຍກວ່າພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ເພິ່ງປະວາຣະນາໃໝ່ ພວກພິກຂຸທີ່ປະວາຣະນາແລ້ວບໍ່ຕ້ອງອາບັດ (໗)

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອັນໜຶ່ງ ໃນກໍລະນີນີ້ ໃນອາວາດແຫ່ງໜຶ່ງ ໃນວັນປະວາຣະນານັ້ນ ມີພິກ ຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດຫຼາຍອົງ ຯລຯ ຂະນະນັ້ນ ພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດພວກອື່ນມາເຖິງ ມີຈຳນວນເທົ່າ ກັນ ພວກພິກຂຸທີ່ປະວາຣະນາແລ້ວ ເປັນອັນປະວາຣະນາດີແລ້ວ ທີ່ມາພາຍຫຼັງເພິ່ງປະວາຣະນາ ໃນສຳນັກຂອງພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ພວກພິກຂຸທີ່ປະວາຣະນາແລ້ວບໍ່ຕ້ອງອາບັດ (໘)

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອັນໜຶ່ງ ໃນກໍລະນີນີ້ ໃນອາວາດແຫ່ງໜຶ່ງ ໃນວັນປະວາຣະນານັ້ນ ມີພິກ ຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດຫຼາຍອົງ ຯລຯ ຂະນະນັ້ນ ພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດພວກອື່ນມາເຖິງ ມີຈຳນວນ ໜ້ອຍກວ່າ ພວກພິກຂຸທີ່ປະວາຣະນາແລ້ວ ເປັນອັນປະວາຣະນາດີແລ້ວ ທີ່ມາພາຍຫຼັງເພິ່ງປະ ວາຣະນາໃນສຳນັກຂອງພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ພວກພິກຂຸທີ່ປະວາຣະນາແລ້ວບໍ່ຕ້ອງອາບັດ (໙)

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອັນໜຶ່ງ ໃນກໍລະນີນີ້ ໃນອາວາດແຫ່ງໜຶ່ງ ໃນວັນປະວາຣະນານັ້ນ ມີພິກ

ຊຸກຍູ້ໃນອາວາດຫຼາຍອົງ ແຕ່ປະຊຸມກັນ ໕ ອົງແດ່ ເກີນກວ່າແດ່ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ບໍ່ຮູ້ວ່າ “ຍັງມີພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດພວກອື່ນທີ່ບໍ່ໄດ້ມາມີຢູ່ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນມີຄວາມສຳຄັນວ່າເປັນທຳ ເປັນວິໄນ ຍັງແບ່ງພວກກັນຢູ່ ແຕ່ສຳຄັນ ວ່າເປັນຜູ້ພ້ອມພຽງ ປະວາຣະນາ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນປະວາຣະນາສຳເລັດ ບໍລິສັດລຸກຂຶ້ນບາງສ່ວນ ຂະນະນັ້ນ ພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດພວກອື່ນມາເຖິງ ມີຈຳນວນຫຼາຍກວ່າ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນເພິ່ງປະວາຣະນາໃໝ່ ພວກພິກຂຸທີ່ປະວາຣະນາແລ້ວບໍ່ຕ້ອງອາບັດ (໑໐)

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອັນໜຶ່ງ ໃນກໍລະນີນີ້ ໃນອາວາດແຫ່ງໜຶ່ງ ໃນວັນປະວາຣະນານັ້ນ ມີພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດຫຼາຍອົງ ໑໒໑ ຂະນະນັ້ນ ພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດພວກອື່ນມາເຖິງ ມີຈຳນວນເທົ່າກັນ ພວກພິກຂຸທີ່ປະວາຣະນາແລ້ວ ເປັນອັນປະວາຣະນາດີແລ້ວ ທີ່ມາພາຍຫຼັງເພິ່ງປະວາຣະນາໃນສຳນັກຂອງພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ພວກພິກຂຸທີ່ປະວາຣະນາແລ້ວບໍ່ຕ້ອງອາບັດ (໑໑)

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອັນໜຶ່ງ ໃນກໍລະນີນີ້ ໃນອາວາດແຫ່ງໜຶ່ງ ໃນວັນປະວາຣະນານັ້ນ ມີພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດຫຼາຍອົງ ໑໒໑ ຂະນະນັ້ນ ພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດພວກອື່ນມາເຖິງ ມີຈຳນວນໜ້ອຍກວ່າ ພວກພິກຂຸທີ່ປະວາຣະນາແລ້ວ ເປັນອັນປະວາຣະນາດີແລ້ວ ທີ່ມາພາຍຫຼັງເພິ່ງປະວາຣະນາໃນສຳນັກຂອງພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ພວກພິກຂຸທີ່ປະວາຣະນາແລ້ວບໍ່ຕ້ອງອາບັດ (໑໒)

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອັນໜຶ່ງ ໃນກໍລະນີນີ້ ໃນອາວາດແຫ່ງໜຶ່ງ ໃນວັນປະວາຣະນານັ້ນ ມີພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດຫຼາຍອົງ ແຕ່ປະຊຸມກັນ ໕ ອົງແດ່ ເກີນກວ່າແດ່ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ບໍ່ຮູ້ວ່າ “ຍັງມີພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດພວກອື່ນທີ່ບໍ່ໄດ້ມາມີຢູ່ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ມີຄວາມສຳຄັນວ່າເປັນທຳ ເປັນວິໄນ ຍັງແບ່ງພວກກັນຢູ່ ແຕ່ສຳຄັນວ່າເປັນຜູ້ພ້ອມພຽງ ປະວາຣະນາ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນປະວາຣະນາສຳເລັດ ບໍລິສັດລຸກຂຶ້ນທັງໝົດ ຂະນະນັ້ນ ພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດພວກອື່ນມາເຖິງ ມີຈຳນວນຫຼາຍກວ່າ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນເພິ່ງປະວາຣະນາໃໝ່ ພວກພິກຂຸທີ່ປະວາຣະນາແລ້ວບໍ່ຕ້ອງອາບັດ (໑໓)

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອັນໜຶ່ງ ໃນກໍລະນີນີ້ ໃນອາວາດແຫ່ງໜຶ່ງ ໃນວັນປະວາຣະນານັ້ນ ມີພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດຫຼາຍອົງ ໑໒໑ ຂະນະນັ້ນ ພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດພວກອື່ນມາເຖິງ ມີຈຳນວນເທົ່າກັນ ພິກຂຸທີ່ປະວາຣະນາແລ້ວ ເປັນອັນປະວາຣະນາດີແລ້ວ ທີ່ມາພາຍຫຼັງເພິ່ງປະວາຣະນາໃນສຳນັກຂອງພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ພວກພິກຂຸທີ່ປະວາຣະນາແລ້ວບໍ່ຕ້ອງອາບັດ (໑໔)

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອັນໜຶ່ງ ໃນກໍລະນີນີ້ ໃນອາວາດແຫ່ງໜຶ່ງ ໃນວັນປະວາຣະນານັ້ນ ມີພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດຫຼາຍອົງ ໑໒໑ ຂະນະນັ້ນ ພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດພວກອື່ນມາເຖິງ ມີຈຳນວນໜ້ອຍກວ່າ ພິກຂຸທີ່ປະວາຣະນາແລ້ວ ເປັນອັນປະວາຣະນາດີແລ້ວ ທີ່ມາພາຍຫຼັງເພິ່ງປະວາຣະນາໃນສຳນັກຂອງພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ພວກພິກຂຸທີ່ປະວາຣະນາແລ້ວບໍ່ຕ້ອງອາບັດ (໑໕)

ອະນາປັດຕິປັນນະຣະສະກະ ຈິບ

໑໒໙. ວັກຄາວັກຄະສັນຍິປັນນະຣະສະກະ

ວ່າດ້ວຍແບ່ງພວກກັນຢູ່ສຳຄັນວ່າພ້ອມພຽງ ໑໕ ກໍລະນີ

[໒໒໓] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ກໍໃນກໍລະນີນີ້ ໃນອາວາດແຫ່ງໜຶ່ງ ໃນວັນປະວາຣະນານັ້ນ ມີພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດຫຼາຍອົງ ແຕ່ປະຊຸມກັນ ໕ ອົງແດ່ ເກີນກວ່າແດ່ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ຮູ້ຢູ່ວ່າ “ຍັງມີພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດພວກອື່ນທີ່ບໍ່ໄດ້ມາມີຢູ່

ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ມີຄວາມສຳຄັນວ່າເປັນທຳ ເປັນວິໄນ ຍັງແບ່ງພວກກັນຢູ່ ແຕ່ສຳຄັນວ່າເປັນຜູ້ພ້ອມພຽງ ປະວາຣະນາ ເມື່ອພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ກຳລັງປະວາຣະນາ ຂະນະນັ້ນ ພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດພວກອື່ນມາເຖິງ ມີຈຳນວນຫຼາຍກວ່າ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນເພິ່ງປະວາຣະນາໃໝ່ ພວກພິກຂຸທີ່ປະວາຣະນາແລ້ວຕ້ອງອາບັດທຸກກົດ (໑)

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອັນໜຶ່ງ ໃນກໍລະນີນີ້ ໃນອາວາດແຫ່ງໜຶ່ງ ໃນວັນປະວາຣະນານັ້ນ ມີພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດຫຼາຍອົງ ຯລຯ ຂະນະນັ້ນ ພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດພວກອື່ນມາເຖິງ ມີຈຳນວນເທົ່າກັນ ພິກຂຸທີ່ປະວາຣະນາແລ້ວ ເປັນອັນປະວາຣະນາດີແລ້ວ ພິກຂຸທີ່ເຫຼືອເພິ່ງປະວາຣະນາ ພວກພິກຂຸທີ່ປະວາຣະນາແລ້ວຕ້ອງອາບັດທຸກກົດ (໒)

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອັນໜຶ່ງ ໃນກໍລະນີນີ້ ໃນອາວາດແຫ່ງໜຶ່ງ ໃນວັນປະວາຣະນານັ້ນ ມີພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດຫຼາຍອົງ ຯລຯ ຂະນະນັ້ນ ພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດພວກອື່ນມາເຖິງ ມີຈຳນວນໜ້ອຍກວ່າ ພວກພິກຂຸທີ່ປະວາຣະນາແລ້ວ ເປັນອັນປະວາຣະນາດີແລ້ວ ພິກຂຸທີ່ເຫຼືອເພິ່ງປະວາຣະນາ ພວກພິກຂຸທີ່ປະວາຣະນາແລ້ວຕ້ອງອາບັດທຸກກົດ (໓)

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອັນໜຶ່ງ ໃນກໍລະນີນີ້ ໃນອາວາດແຫ່ງໜຶ່ງ ໃນວັນປະວາຣະນານັ້ນ ມີພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດຫຼາຍອົງ ແຕ່ປະຊຸມກັນ ໕ ອົງແດ່ ເກີນກວ່າແດ່ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ຮູ້ຢູ່ວ່າ “ຍັງມີພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດພວກອື່ນທີ່ບໍ່ໄດ້ມາມີຢູ່

ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ມີຄວາມສຳຄັນວ່າເປັນທຳ ເປັນວິໄນ ຍັງແບ່ງພວກກັນຢູ່ ແຕ່ສຳຄັນວ່າເປັນຜູ້ພ້ອມພຽງ ປະວາຣະນາ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນປະວາຣະນາສຳເລັດ ຂະນະນັ້ນ ພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດພວກອື່ນມາເຖິງ ມີຈຳນວນຫຼາຍກວ່າ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ເພິ່ງປະວາຣະນາໃໝ່ ພວກພິກຂຸທີ່ປະວາຣະນາແລ້ວຕ້ອງອາບັດທຸກກົດ (໔)

ຯລຯ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ປະວາຣະນາສຳເລັດ ຂະນະນັ້ນ ພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດພວກອື່ນມາເຖິງ ມີຈຳນວນເທົ່າກັນ ພວກພິກຂຸທີ່ປະວາຣະນາແລ້ວ ເປັນອັນປະວາຣະນາດີແລ້ວ ພວກພິກຂຸ

ຜູ້ມາພາຍຫຼັງເພິ່ງປະວາຣະນາໃນສຳນັກຂອງພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ພວກພິກຂຸທີ່ປະວາຣະນາແລ້ວຕ້ອງອາບັດທຸກກົດ (໕)

ຯລຯ ຂະນະນັ້ນ ພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດພວກອື່ນມາເຖິງ ມີຈຳນວນໜ້ອຍກວ່າ ຯລຯ (໖)

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອັນໜຶ່ງ ໃນກໍລະນີນີ້ ໃນອາວາດແຫ່ງໜຶ່ງ ໃນວັນປະວາຣະນານັ້ນ ມີພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດຫຼາຍອົງ ແຕ່ປະຊຸມກັນ ໕ ອົງແດ່ ເກີນກວ່າແດ່ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ຮູ້ຢູ່ວ່າ “ຍັງມີພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດພວກອື່ນທີ່ບໍ່ໄດ້ມາມີຢູ່ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ມີຄວາມສຳຄັນວ່າເປັນທຳ ເປັນວິໄນ ຍັງແບ່ງພວກກັນຢູ່ ແຕ່ສຳຄັນວ່າ ເປັນຜູ້ພ້ອມພຽງ ປະວາຣະນາ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນປະວາຣະນາສຳເລັດ ບໍລິສັດຍັງບໍ່ທັນລຸກຂຶ້ນ ຂະນະນັ້ນ ພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດພວກອື່ນມາເຖິງ ມີຈຳນວນຫຼາຍກວ່າ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນເພິ່ງປະວາຣະນາໃໝ່ ພວກພິກຂຸທີ່ປະວາຣະນາແລ້ວຕ້ອງອາບັດທຸກກົດ (໗)

ຯລຯ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ປະວາຣະນາສຳເລັດ ບໍລິສັດຍັງບໍ່ທັນລຸກຂຶ້ນ ຂະນະນັ້ນ ພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດພວກອື່ນມາເຖິງ ມີຈຳນວນເທົ່າກັນ ພວກພິກຂຸທີ່ປະວາຣະນາແລ້ວ ເປັນອັນປະວາຣະນາດີແລ້ວ ທີ່ມາພາຍຫຼັງ ເພິ່ງປະວາຣະນາໃນສຳນັກຂອງພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ພວກພິກຂຸທີ່ປະວາຣະນາແລ້ວຕ້ອງອາບັດທຸກກົດ (໘)

ຯລຯ ຂະນະນັ້ນ ພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດພວກອື່ນມາເຖິງ ມີຈຳນວນໜ້ອຍກວ່າ ຯລຯ (໙)

ຯລຯ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ປະວາຣະນາສຳເລັດ ບໍລິສັດລຸກຂຶ້ນບາງສ່ວນ ຂະນະນັ້ນ ພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດພວກອື່ນມາເຖິງ ມີຈຳນວນຫຼາຍກວ່າ ຯລຯ (໑໐)

ຯລຯ ຂະນະນັ້ນ ພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດພວກອື່ນມາເຖິງ ມີຈຳນວນເທົ່າກັນ ຯລຯ (໑໑)

ຯລຯ ຂະນະນັ້ນ ພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດພວກອື່ນມາເຖິງ ມີຈຳນວນໜ້ອຍກວ່າ ຯລຯ (໑໒)

ຯລຯ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ປະວາຣະນາສຳເລັດ ບໍລິສັດລຸກຂຶ້ນທັງໝົດ ຂະນະນັ້ນ ພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດພວກອື່ນມາເຖິງ ມີຈຳນວນຫຼາຍກວ່າ ຯລຯ (໑໓)

ຯລຯ ຂະນະນັ້ນ ພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດພວກອື່ນມາເຖິງ ມີຈຳນວນເທົ່າກັນ ຯລຯ (໑໔)

ຯລຯ ຂະນະນັ້ນ ພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດພວກອື່ນມາເຖິງ ມີຈຳນວນໜ້ອຍກວ່າ ຯລຯ (໑໕)

ວັກຄາວັກຄະສັນຍິບັນນະຣະສະກະ ຈົບ

໑໓໐. ເວມະຕິກະບັນນະຣະສະກະ

ວ່າດ້ວຍພິກຂຸບໍ່ແນ່ໃຈປະວາຣະນາ ໑໕ ກໍລະນີ

[໒໒໔] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ກໍໃນກໍລະນີນີ້ ໃນອາວາດແຫ່ງໜຶ່ງ ໃນວັນປະວາຣະນານັ້ນ ມີພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດຫຼາຍອົງ ແຕ່ປະຊຸມກັນ ໕ ອົງແດ່ ເກີນກວ່າແດ່ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ຮູ້ຢູ່ວ່າ “ຍັງມີ

ພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດພວກອື່ນທີ່ບໍ່ໄດ້ມາມີຢູ່” ແຕ່ບໍ່ແນ່ໃຈວ່າ “ພວກເຮົາຄວນປະວາຣະນາຫຼືບໍ່ຄວນ” ປະວາຣະນາ ເມື່ອພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ກຳລັງປະວາຣະນາ ຂະນະນັ້ນພິກຂຸ ທີ່ຢູ່ໃນອາວາດພວກອື່ນມາເຖິງ ມີຈຳນວນຫຼາຍກວ່າ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ເພິ່ງປະວາຣະນາໃໝ່ ພວກພິກຂຸທີ່ປະວາຣະນາແລ້ວຕ້ອງອາບັດທຸກກົດ (໑)

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອັນໜຶ່ງ ໃນກໍລະນີນີ້ ໃນອາວາດແຫ່ງໜຶ່ງ ໃນວັນປະວາຣະນານັ້ນ ມີພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດຫຼາຍອົງ ຯລຯ ເມື່ອພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ກຳລັງປະວາຣະນາ ຂະນະນັ້ນ ພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດພວກອື່ນມາເຖິງ ມີຈຳນວນເທົ່າກັນ ພວກພິກຂຸທີ່ປະວາຣະນາແລ້ວ ເປັນອັນປະວາຣະນາດີແລ້ວ ພິກຂຸທີ່ເຫຼືອເພິ່ງປະວາຣະນາ ພວກພິກຂຸທີ່ປະວາຣະນາແລ້ວຕ້ອງອາບັດທຸກກົດ (໒)

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອັນໜຶ່ງ ໃນກໍລະນີນີ້ ໃນອາວາດແຫ່ງໜຶ່ງ ໃນວັນປະວາຣະນານັ້ນ ມີພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດຫຼາຍອົງ ຯລຯ ເມື່ອພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ກຳລັງປະວາຣະນາ ຂະນະນັ້ນ ພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດພວກອື່ນມາເຖິງ ມີຈຳນວນໜ້ອຍກວ່າ ພິກຂຸທີ່ປະວາຣະນາແລ້ວ ເປັນອັນປະວາຣະນາດີແລ້ວ ພິກຂຸທີ່ເຫຼືອເພິ່ງປະວາຣະນາ ພວກພິກຂຸທີ່ປະວາຣະນາແລ້ວຕ້ອງອາບັດທຸກກົດ (໓)

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອັນໜຶ່ງ ໃນກໍລະນີນີ້ ໃນອາວາດແຫ່ງໜຶ່ງ ໃນວັນປະວາຣະນານັ້ນ ມີພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດຫຼາຍອົງ ແຕ່ປະຊຸມກັນ ໕ ອົງແດ່ ເກີນກວ່າແດ່ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ຮູ້ຢູ່ວ່າ “ຍັງມີພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດພວກອື່ນທີ່ບໍ່ໄດ້ມາມີຢູ່” ແຕ່ບໍ່ແນ່ໃຈວ່າ “ພວກເຮົາຄວນປະວາຣະນາ ຫຼື ບໍ່ຄວນ” ປະວາຣະນາ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນປະວາຣະນາສຳເລັດ ຂະນະນັ້ນ ພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດພວກອື່ນມາເຖິງ ມີຈຳນວນຫຼາຍກວ່າ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນເພິ່ງປະວາຣະນາໃໝ່ ພວກພິກຂຸທີ່ປະວາຣະນາແລ້ວຕ້ອງອາບັດທຸກກົດ (໔)

ຯລຯ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ປະວາຣະນາສຳເລັດ ຂະນະນັ້ນ ພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດພວກອື່ນມາເຖິງມີຈຳນວນເທົ່າກັນ ພວກພິກຂຸທີ່ປະວາຣະນາແລ້ວ ເປັນອັນປະວາຣະນາດີແລ້ວ ທີ່ມາພາຍຫຼັງເພິ່ງປະວາຣະນາໃນສຳນັກຂອງພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ພວກພິກຂຸທີ່ປະວາຣະນາແລ້ວຕ້ອງອາບັດທຸກກົດ (໕)

ຯລຯ ຂະນະນັ້ນ ພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດພວກອື່ນມາເຖິງ ມີຈຳນວນໜ້ອຍກວ່າ ຯລຯ (໖)

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອັນໜຶ່ງ ໃນກໍລະນີນີ້ ໃນອາວາດແຫ່ງໜຶ່ງ ໃນວັນປະວາຣະນານັ້ນ ມີພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດຫຼາຍອົງ ແຕ່ປະຊຸມກັນ ໕ ອົງແດ່ ເກີນກວ່າແດ່ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນຮູ້ຢູ່ວ່າ “ຍັງມີພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດພວກອື່ນທີ່ບໍ່ໄດ້ມາມີຢູ່” ແຕ່ບໍ່ແນ່ໃຈວ່າ “ພວກເຮົາຄວນປະວາຣະນາ ຫຼື ບໍ່ຄວນ” ປະວາຣະນາ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນປະວາຣະນາສຳເລັດ ບໍລິສັດຍັງບໍ່ທັນລຸກຂຶ້ນ ຂະນະນັ້ນ ພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດພວກອື່ນມາເຖິງ ມີຈຳນວນຫຼາຍກວ່າ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ເພິ່ງປະວາຣະນາໃໝ່ ພວກພິກຂຸທີ່ປະວາຣະນາແລ້ວຕ້ອງອາບັດທຸກກົດ (໗)

໑໒໑ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນປະວາຣະນາສຳເລັດ ບໍລິສັດຍັງບໍ່ທັນລຸກຂຶ້ນ ຂະນະນັ້ນ ພິກຂຸທີ່ຢູ່
ໃນອາວາດພວກອື່ນມາເຖິງ ມີຈຳນວນເທົ່າກັນ ພວກພິກຂຸທີ່ປະວາຣະນາແລ້ວເປັນອັນປະວາຣະ
ນາດີແລ້ວ ທີ່ມາພາຍຫຼັງເພິ່ງປະວາຣະນາໃນສຳນັກຂອງພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ພວກພິກຂຸທີ່ປະວາຣະນາ
ແລ້ວຕ້ອງອາບັດທຸກກົດ (໘)

໑໒໒ ຂະນະນັ້ນ ພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດພວກອື່ນມາເຖິງ ມີຈຳນວນໜ້ອຍກວ່າ ໑໒໑ (໙)

໑໒໓ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ປະວາຣະນາສຳເລັດ ບໍລິສັດລຸກຂຶ້ນບາງສ່ວນ ຂະນະນັ້ນ ພິກຂຸ
ທີ່ຢູ່ໃນອາວາດພວກອື່ນມາເຖິງ ມີຈຳນວນຫຼາຍກວ່າ ໑໒໑ (໑໐)

໑໒໔ ຂະນະນັ້ນ ພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດພວກອື່ນມາເຖິງ ມີຈຳນວນເທົ່າກັນ ໑໒໑ (໑໑)

໑໒໕ ຂະນະນັ້ນ ພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດພວກອື່ນມາເຖິງ ມີຈຳນວນໜ້ອຍກວ່າ ໑໒໑ (໑໒)

໑໒໖ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ປະວາຣະນາສຳເລັດ ບໍລິສັດລຸກຂຶ້ນທັງໝົດ ຂະນະນັ້ນ ພິກຂຸທີ່ຢູ່
ໃນອາວາດພວກອື່ນມາເຖິງ ມີຈຳນວນຫຼາຍກວ່າ ໑໒໑ (໑໓)

໑໒໗ ຂະນະນັ້ນ ພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດພວກອື່ນມາເຖິງ ມີຈຳນວນເທົ່າກັນ ໑໒໑ (໑໔)

໑໒໘ ຂະນະນັ້ນ ພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດພວກອື່ນມາເຖິງ ມີຈຳນວນໜ້ອຍກວ່າ ໑໒໑ (໑໕)

ເວມະຕິກະປັນນະຣະສະກະ ຈົບ

໑໓໑. ກຸກກຸດຈະປະກະຕະປັນນະຣະສະກະ

ວ່າດ້ວຍພິກຂຸກັງວົນໃຈເຮັດປະວາຣະນາ ໑໕ ກໍລະນີ

[໒໒໕] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ກໍໃນກໍລະນີນີ້ ໃນອາວາດແຫ່ງໜຶ່ງ ໃນວັນປະວາຣະນານັ້ນ ມີພິກ
ຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດຫຼາຍອົງ ແຕ່ປະຊຸມກັນ ໕ ອົງແດ່ ເກີນກວ່າແດ່ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ຮູ້ຢູ່ວ່າ “ຍັງມີ
ພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດພວກອື່ນທີ່ບໍ່ໄດ້ມາມີຢູ່” ແຕ່ກັງວົນໃຈປະວາຣະນາດ້ວຍຄິດວ່າ “ພວກເຮົາ
ຄວນປະວາຣະນາແທ້ ບໍ່ແມ່ນບໍ່ຄວນ” ເມື່ອພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ກຳລັງປະວາຣະນາ ຂະນະນັ້ນ ພິກຂຸ
ທີ່ຢູ່ໃນອາວາດພວກອື່ນມາເຖິງ ມີຈຳນວນຫຼາຍກວ່າ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ເພິ່ງປະວາຣະນາໃໝ່ ພວກ
ພິກຂຸທີ່ປະວາຣະນາແລ້ວ ຕ້ອງອາບັດທຸກກົດ (໑)

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອັນໜຶ່ງ ໃນກໍລະນີນີ້ ໃນອາວາດແຫ່ງໜຶ່ງ ໃນວັນປະວາຣະນານັ້ນ ມີພິກ
ຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດຫຼາຍອົງ ໑໒໑ ເມື່ອພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ກຳລັງປະວາຣະນາ ຂະນະນັ້ນ ພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນ
ອາວາດພວກອື່ນມາເຖິງ ມີຈຳນວນເທົ່າກັນ ພວກພິກຂຸທີ່ປະວາຣະນາແລ້ວ ເປັນອັນປະວາຣະ
ນາດີແລ້ວ ພິກຂຸທີ່ເຫຼືອເພິ່ງປະວາຣະນາ ພວກພິກຂຸທີ່ປະວາຣະນາແລ້ວຕ້ອງອາບັດທຸກກົດ (໒)

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອັນໜຶ່ງ ໃນກໍລະນີນີ້ ໃນອາວາດແຫ່ງໜຶ່ງ ໃນວັນປະວາຣະນານັ້ນ ມີພິກ

ຊຸກຍູ້ໃນອາວາດຫຼາຍອົງ ຯລຯ ຂະນະນັ້ນ ພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດພວກອື່ນມາເຖິງ ມີຈຳນວນ ໜ້ອຍກວ່າ ພວກພິກຂຸທີ່ປະວາຣະນາແລ້ວ ເປັນອັນປະວາຣະນາດີແລ້ວ ພິກຂຸທີ່ເຫຼືອເພິ່ງປະວາ ຣະນາ ພວກພິກຂຸທີ່ປະວາຣະນາແລ້ວຕ້ອງອາບັດທຸກກົດ (໓)

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອັນໜຶ່ງ ໃນກໍລະນີນີ້ ໃນອາວາດແຫ່ງໜຶ່ງ ໃນວັນປະວາຣະນານັ້ນ ມີພິກ ຊຸກຍູ້ໃນອາວາດຫຼາຍອົງ ແຕ່ປະຊຸມກັນ ໕ ອົງແດ່ ເກີນກວ່າແດ່ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນຮູ້ຢູ່ວ່າ “ຍັງມີພິກ ຊຸກຍູ້ໃນອາວາດພວກອື່ນທີ່ບໍ່ໄດ້ມາມີຢູ່” ແຕ່ກັງວົນໃຈປະວາຣະນາດ້ວຍຄິດວ່າ “ພວກເຮົາຄວນ ປະວາຣະນາແທ້ ບໍ່ແມ່ນບໍ່ຄວນ” ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ປະວາຣະນາສຳເລັດ ຂະນະນັ້ນ ພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນ ອາວາດພວກອື່ນມາເຖິງ ມີຈຳນວນຫຼາຍກວ່າ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນເພິ່ງປະວາຣະນາໃໝ່ ພວກພິກຂຸທີ່ ປະວາຣະນາແລ້ວຕ້ອງອາບັດທຸກກົດ (໔)

ຯລຯ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນປະວາຣະນາສຳເລັດ ຂະນະນັ້ນ ພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດພວກອື່ນມາ ເຖິງ ມີຈຳນວນເທົ່າກັນ ພວກພິກຂຸທີ່ປະວາຣະນາແລ້ວ ເປັນອັນປະວາຣະນາດີແລ້ວ ທີ່ມາ ພາຍຫຼັງເພິ່ງປະວາຣະນາໃນສຳນັກຂອງພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ພວກພິກຂຸທີ່ປະວາຣະນາແລ້ວຕ້ອງອາບັດ ທຸກກົດ (໕)

ຯລຯ ຂະນະນັ້ນ ພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດພວກອື່ນມາເຖິງ ມີຈຳນວນໜ້ອຍກວ່າ ຯລຯ (໖)

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອັນໜຶ່ງ ໃນກໍລະນີນີ້ ໃນອາວາດແຫ່ງໜຶ່ງ ໃນວັນປະວາຣະນານັ້ນ ມີພິກ ຊຸກຍູ້ໃນອາວາດຫຼາຍອົງ ແຕ່ປະຊຸມກັນ ໕ ອົງແດ່ ເກີນກວ່າແດ່ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ຮູ້ຢູ່ວ່າ “ຍັງມີ ພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດພວກອື່ນທີ່ບໍ່ໄດ້ມາມີຢູ່” ແຕ່ກັງວົນໃຈປະວາຣະນາດ້ວຍຄິດວ່າ “ພວກເຮົາ ຄວນປະວາຣະນາແທ້ ບໍ່ແມ່ນບໍ່ຄວນ” ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ປະວາຣະນາສຳເລັດ ບໍລິສັດຍັງບໍ່ທັນ ລຸກຂຶ້ນ ຂະນະນັ້ນ ພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດພວກອື່ນມາເຖິງ ມີຈຳນວນຫຼາຍກວ່າ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນເພິ່ງ ປະວາຣະນາໃໝ່ ພວກພິກຂຸທີ່ປະວາຣະນາແລ້ວ ຕ້ອງອາບັດທຸກກົດ (໗)

ຯລຯ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນປະວາຣະນາສຳເລັດ ບໍລິສັດຍັງບໍ່ທັນລຸກຂຶ້ນ ຂະນະນັ້ນ ພິກຂຸທີ່ຢູ່ ໃນອາວາດພວກອື່ນມາເຖິງ ມີຈຳນວນເທົ່າກັນ ພວກພິກຂຸທີ່ປະວາຣະນາແລ້ວ ເປັນອັນປະວາ ຣະນາດີແລ້ວ ທີ່ມາພາຍຫຼັງເພິ່ງປະວາຣະນາໃນສຳນັກຂອງພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ພວກພິກຂຸທີ່ປະວາຣະ ນາແລ້ວ ຕ້ອງອາບັດທຸກກົດ (໘)

ຯລຯ ຂະນະນັ້ນ ພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດພວກອື່ນມາເຖິງ ມີຈຳນວນໜ້ອຍກວ່າ ຯລຯ (໙)

ຯລຯ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ປະວາຣະນາສຳເລັດ ບໍລິສັດລຸກຂຶ້ນບາງສ່ວນ ຂະນະນັ້ນ ພິກຂຸ ທີ່ຢູ່ໃນອາວາດພວກອື່ນມາເຖິງ ມີຈຳນວນຫຼາຍກວ່າ ຯລຯ (໑໐)

ຯລຯ ຂະນະນັ້ນ ພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດພວກອື່ນມາເຖິງ ມີຈຳນວນເທົ່າກັນ ຯລຯ (໑໑)

ຯລຯ ຂະນະນັ້ນ ພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດພວກອື່ນມາເຖິງ ມີຈຳນວນໜ້ອຍກວ່າ ຯລຯ (໑໒)

໑໙໑ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ປະວາຣະນາສຳເລັດ ບໍລິສັດລຸກຂຶ້ນທັງໝົດ ຂະນະນັ້ນ ພິກຂຸທີ່ຢູ່
ໃນອາວາດພວກອື່ນມາເຖິງ ມີຈຳນວນຫຼາຍກວ່າ ໑໙໑ (໑໓)

໑໙໒ ຂະນະນັ້ນ ພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດພວກອື່ນມາເຖິງ ມີຈຳນວນເທົ່າກັນ ໑໙໒ (໑໔)

໑໙໓ ຂະນະນັ້ນ ພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດພວກອື່ນມາເຖິງ ມີຈຳນວນໜ້ອຍກວ່າ ໑໙໓ (໑໕)

ກຸກກຸດຈະປະກະຕະປັນນະສະຣະກະ ຈົບ

໑໓໒. ເພທະປຸຣະກຂາຣະປັນນະສະຣະກະ

ວ່າດ້ວຍມຸງທຳຄວາມແຕກແຍກເຮັດປະວາຣະນາ ໑໕ ກໍລະນີ

[໒໒໖] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ກໍໃນກໍລະນີນີ້ ໃນອາວາດແຫ່ງໜຶ່ງ ໃນວັນປະວາຣະນານັ້ນ ມີພິກ
ຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດຫຼາຍອົງ ແຕ່ປະຊຸມກັນ ໕ ອົງແດ່ ເກີນກວ່າແດ່ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ຮູ້ຢູ່ວ່າ “ຍັງມີ
ພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດພວກອື່ນທີ່ບໍ່ໄດ້ມາມີຢູ່” ແຕ່ມຸງຄວາມແຕກແຍກວ່າ ຂໍພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ຈົ່ງ
ເສື່ອມສູນ ຈົ່ງພິນາດ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ຈະມີປະໂຫຍດອັນໃດ” ປະວາຣະນາ ເມື່ອພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ
ກຳລັງປະວາຣະນາ ຂະນະນັ້ນ ພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດພວກອື່ນມາເຖິງ ມີຈຳນວນຫຼາຍກວ່າ ພິກຂຸ
ເຫຼົ່ານັ້ນເພິ່ງປະວາຣະນາໃໝ່ ພວກພິກຂຸທີ່ປະວາຣະນາແລ້ວ ຕ້ອງອາບັດຖຸນລັດໄຈ (໑)

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອັນໜຶ່ງ ໃນກໍລະນີນີ້ ໃນອາວາດແຫ່ງໜຶ່ງ ໃນວັນປະວາຣະນານັ້ນ ມີພິກ
ຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດຫຼາຍອົງ ແຕ່ປະຊຸມກັນ ໕ ອົງແດ່ ເກີນກວ່າແດ່ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ຮູ້ຢູ່ວ່າ “ຍັງມີ
ພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດພວກອື່ນທີ່ບໍ່ໄດ້ມາມີຢູ່” ແຕ່ມຸງຄວາມແຕກແຍກວ່າ “ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນຈົ່ງເສື່ອມ
ສູນ ຈົ່ງພິນາດ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ຈະມີປະໂຫຍດອັນໃດ” ປະວາຣະນາ ເມື່ອພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນກຳລັງປະ
ວາຣະນາ ຂະນະນັ້ນ ພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດພວກອື່ນມາເຖິງ ມີຈຳນວນເທົ່າກັນ ພວກພິກຂຸທີ່ປະ
ວາຣະນາແລ້ວ ເປັນອັນປະວາຣະນາດີແລ້ວ ພິກຂຸທີ່ເຫຼືອເພິ່ງປະວາຣະນາ ພວກພິກຂຸທີ່ປະວາ
ຣະນາແລ້ວຕ້ອງອາບັດຖຸນລັດໄຈ (໒)

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອັນໜຶ່ງ ໃນກໍລະນີນີ້ ໃນອາວາດແຫ່ງໜຶ່ງ ໃນວັນປະວາຣະນານັ້ນ ມີພິກ
ຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດຫຼາຍອົງ ແຕ່ປະຊຸມກັນ ໕ ອົງແດ່ ເກີນກວ່າແດ່ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ຮູ້ຢູ່ວ່າ “ຍັງມີ
ພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດພວກອື່ນທີ່ບໍ່ໄດ້ມາມີຢູ່” ແຕ່ມຸງຄວາມແຕກແຍກວ່າ ຂໍພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນຈົ່ງເສື່ອມ
ສູນ ຈົ່ງພິນາດ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນຈະມີປະໂຫຍດອັນໃດ” ປະວາຣະນາ ເມື່ອພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນກຳລັງປະ
ວາຣະນາ ຂະນະນັ້ນ ພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດພວກອື່ນມາເຖິງ ມີຈຳນວນໜ້ອຍກວ່າ ພວກພິກຂຸທີ່
ປະວາຣະນາແລ້ວ ເປັນອັນປະວາຣະນາດີແລ້ວ ພິກຂຸທີ່ເຫຼືອເພິ່ງປະວາຣະນາ ພວກພິກຂຸທີ່ປະ
ວາຣະນາແລ້ວຕ້ອງອາບັດຖຸນລັດໄຈ (໓)

ທີ່ຢູ່ໃນອາວາດພວກອື່ນທີ່ບໍ່ໄດ້ມາມີຢູ່” ແຕ່ມັງຄວາມແຕກແຍກວ່າ “ຂໍ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນຈົ່ງເສື່ອມສູນ ຈົ່ງພິນາດ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນຈະມີປະໂຫຍດອັນໃດ” ປະວາຣະນາ ພໍພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນປະວາຣະນາສຳເລັດ ບໍລິສັດຍັງບໍ່ທັນລຸກຂຶ້ນ ຂະນະນັ້ນ ພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດພວກອື່ນມາເຖິງ ມີຈຳນວນເທົ່າກັນ ພວກ ພິກຂຸທີ່ປະວາຣະນາແລ້ວ ເປັນອັນປະວາຣະນາດີແລ້ວ ທີ່ມາພາຍຫຼັງເພິ່ງປະວາຣະນາໃນສຳນັກ ຂອງພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ພວກພິກຂຸທີ່ປະວາຣະນາແລ້ວຕ້ອງອາບັດຖຸນລັດໄຈ (໘)

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອັນໜຶ່ງ ໃນກໍລະນີນີ້ ໃນອາວາດແຫ່ງໜຶ່ງ ໃນວັນປະວາຣະນານັ້ນ ມີພິກ ຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດຫຼາຍອົງ ແຕ່ປະຊຸມກັນ ໕ ອົງແດ່ ເກີນກວ່າແດ່ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ຮູ້ຢູ່ວ່າ “ຍັງມີ ພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດພວກອື່ນທີ່ບໍ່ໄດ້ມາມີຢູ່” ແຕ່ມັງຄວາມແຕກແຍກວ່າ ຂໍພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ຈົ່ງ ເສື່ອມສູນ ຈົ່ງພິນາດ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນຈະມີປະໂຫຍດອັນໃດ” ປະວາຣະນາ ພໍພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນປະວາ ຣະນາສຳເລັດ ບໍລິສັດຍັງບໍ່ທັນລຸກຂຶ້ນ ຂະນະນັ້ນ ພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດພວກອື່ນມາເຖິງ ມີ ຈຳນວນໜ້ອຍກວ່າ ພວກພິກຂຸທີ່ປະວາຣະນາແລ້ວ ເປັນອັນປະວາຣະນາດີແລ້ວ ທີ່ມາພາຍຫຼັງ ເພິ່ງປະວາຣະນາໃນສຳນັກຂອງພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ພວກພິກຂຸທີ່ປະວາຣະນາແລ້ວຕ້ອງອາບັດຖຸນລັດ ໄຈ (໙)

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອັນໜຶ່ງ ໃນກໍລະນີນີ້ ໃນອາວາດແຫ່ງໜຶ່ງ ໃນວັນປະວາຣະນານັ້ນ ມີພິກ ຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດຫຼາຍອົງ ແຕ່ປະຊຸມກັນ ໕ ອົງແດ່ ເກີນກວ່າແດ່ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ຮູ້ຢູ່ວ່າ “ຍັງມີ ພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດພວກອື່ນທີ່ບໍ່ໄດ້ມາມີຢູ່” ແຕ່ມັງຄວາມແຕກແຍກວ່າ ຂໍພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນຈົ່ງເສື່ອມ ສູນ ຈົ່ງພິນາດ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນຈະມີປະໂຫຍດອັນໃດ” ປະວາຣະນາ ພໍພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ປະວາຣະນາ ສຳເລັດ ບໍລິສັດລຸກຂຶ້ນບາງສ່ວນ ຂະນະນັ້ນ ພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດ ພວກອື່ນມາເຖິງ ມີຈຳນວນ ຫຼາຍກວ່າ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນເພິ່ງປະວາຣະນາໃໝ່ ພວກພິກຂຸທີ່ປະວາຣະນາ ແລ້ວຕ້ອງອາບັດຖຸນ ລັດໄຈ (໑໐)

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອັນໜຶ່ງ ໃນກໍລະນີນີ້ ໃນອາວາດແຫ່ງໜຶ່ງ ໃນວັນປະວາຣະນານັ້ນ ມີພິກ ຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດຫຼາຍອົງ ແຕ່ປະຊຸມກັນ ໕ ອົງແດ່ ເກີນກວ່າແດ່ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ຮູ້ຢູ່ວ່າ “ຍັງມີ ພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດພວກອື່ນທີ່ບໍ່ໄດ້ມາມີຢູ່” ແຕ່ມັງຄວາມແຕກແຍກວ່າ ຂໍພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນຈົ່ງເສື່ອມ ສູນ ຈົ່ງພິນາດ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນຈະມີປະໂຫຍດອັນໃດ” ປະວາຣະນາ ພໍພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ປະວາຣະນາ ສຳເລັດ ບໍລິສັດລຸກຂຶ້ນບາງສ່ວນ ຂະນະນັ້ນ ພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດພວກອື່ນມາເຖິງ ມີຈຳນວນ ເທົ່າກັນ ພວກພິກຂຸທີ່ປະວາຣະນາແລ້ວ ເປັນອັນປະວາຣະນາດີແລ້ວ ທີ່ມາພາຍຫຼັງເພິ່ງປະວາ ຣະນາໃນສຳນັກຂອງພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ພວກພິກຂຸທີ່ປະວາຣະນາແລ້ວ ຕ້ອງອາບັດຖຸນລັດໄຈ (໑໑)

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອັນໜຶ່ງ ໃນກໍລະນີນີ້ ໃນອາວາດແຫ່ງໜຶ່ງ ໃນວັນປະວາຣະນານັ້ນ ມີພິກຂຸ ທີ່ຢູ່ໃນອາວາດຫຼາຍອົງ ແຕ່ປະຊຸມກັນ ໕ ອົງແດ່ ເກີນກວ່າແດ່ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ຮູ້ຢູ່ວ່າ “ຍັງມີພິກຂຸ

ທີ່ຢູ່ໃນອາວາດພວກອື່ນທີ່ບໍ່ໄດ້ມາມີຢູ່” ແຕ່ມັງຄວາມແຕກແຍກວ່າ ຂໍພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນຈົ່ງເສື່ອມສູນ ຈົ່ງພິນາດ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນຈະມີປະໂຫຍດອັນໃດ” ປະວາຣະນາ ພໍພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ປະວາຣະນາສຳເລັດ ບໍລິສັດລຸກຂຶ້ນບາງສ່ວນ ຂະນະນັ້ນ ພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດພວກອື່ນມາເຖິງ ມີຈຳນວນໜ້ອຍກວ່າ ພວກພິກຂຸທີ່ປະວາຣະນາແລ້ວ ເປັນອັນປະວາຣະນາດີແລ້ວ ທີ່ມາພາຍຫຼັງເພິ່ງປະວາຣະນາໃນສຳນັກຂອງພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ພວກພິກຂຸທີ່ປະວາຣະນາແລ້ວ ຕ້ອງອາບັດຖຸນລັດໄຈ (໑໒)

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອັນໜຶ່ງ ໃນກໍລະນີນີ້ ໃນອາວາດແຫ່ງໜຶ່ງ ໃນວັນປະວາຣະນານັ້ນ ມີພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດຫຼາຍອົງ ແຕ່ປະຊຸມກັນ ໕ ອົງແດ່ ເກີນກວ່າແດ່ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ຮູ້ຢູ່ວ່າ “ຍັງມີພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດພວກອື່ນທີ່ບໍ່ໄດ້ມາມີຢູ່” ແຕ່ມັງຄວາມແຕກແຍກວ່າ ຂໍພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນຈົ່ງເສື່ອມສູນ ຈົ່ງພິນາດ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນຈະມີປະໂຫຍດອັນໃດ” ປະວາຣະນາ ພໍພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ປະວາຣະນາສຳເລັດ ບໍລິສັດລຸກຂຶ້ນທັງໝົດ ຂະນະນັ້ນ ພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດພວກອື່ນມາເຖິງ ມີຈຳນວນຫຼາຍກວ່າ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນເພິ່ງປະວາຣະນາໃໝ່ ພວກພິກຂຸທີ່ປະວາຣະນາແລ້ວ ຕ້ອງອາບັດຖຸນລັດໄຈ (໑໓)

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອັນໜຶ່ງ ໃນກໍລະນີນີ້ ໃນອາວາດແຫ່ງໜຶ່ງ ໃນວັນປະວາຣະນານັ້ນ ມີພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດຫຼາຍອົງ ແຕ່ປະຊຸມກັນ ໕ ອົງແດ່ ເກີນກວ່າແດ່ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ຮູ້ຢູ່ວ່າ “ຍັງມີພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດພວກອື່ນທີ່ບໍ່ໄດ້ມາມີຢູ່” ແຕ່ມັງຄວາມແຕກແຍກວ່າ ຂໍພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນຈົ່ງເສື່ອມສູນ ຈົ່ງພິນາດ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນຈະມີປະໂຫຍດອັນໃດ” ປະວາຣະນາ ພໍພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ປະວາຣະນາສຳເລັດ ບໍລິສັດລຸກຂຶ້ນທັງໝົດ ຂະນະນັ້ນ ພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດພວກອື່ນມາເຖິງ ມີຈຳນວນເທົ່າກັນ ພວກພິກຂຸທີ່ປະວາຣະນາແລ້ວ ເປັນອັນປະວາຣະນາດີແລ້ວ ທີ່ມາພາຍຫຼັງ ເພິ່ງປະວາຣະນາໃນສຳນັກຂອງພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ພວກພິກຂຸທີ່ປະວາຣະນາແລ້ວຕ້ອງອາບັດຖຸນລັດໄຈ (໑໔)

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອັນໜຶ່ງ ໃນກໍລະນີນີ້ ໃນອາວາດແຫ່ງໜຶ່ງ ໃນວັນປະວາຣະນານັ້ນ ມີພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດຫຼາຍອົງ ແຕ່ປະຊຸມກັນ ໕ ອົງແດ່ ເກີນກວ່າແດ່ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ຮູ້ຢູ່ວ່າ “ຍັງມີພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດພວກອື່ນທີ່ບໍ່ໄດ້ມາມີຢູ່” ແຕ່ມັງຄວາມແຕກແຍກວ່າ “ຂໍ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນຈົ່ງເສື່ອມສູນ ຈົ່ງພິນາດ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນຈະມີປະໂຫຍດອັນໃດ” ປະວາຣະນາ ພໍພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນປະວາຣະນາສຳເລັດ ບໍລິສັດລຸກຂຶ້ນທັງໝົດ ຂະນະນັ້ນ ພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດ ພວກອື່ນມາເຖິງ ມີຈຳນວນໜ້ອຍກວ່າ ພວກພິກຂຸທີ່ປະວາຣະນາແລ້ວເປັນອັນປະວາຣະນາດີແລ້ວ ທີ່ມາພາຍຫຼັງ ເພິ່ງປະວາຣະນາໃນສຳນັກຂອງພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ພວກພິກຂຸທີ່ປະວາຣະນາແລ້ວຕ້ອງອາບັດຖຸນລັດໄຈ (໑໕)

ເພທະປຸຣເກຂາຣະປັນນະຣະສະກະ ຈົບ

ປັນຈະວິສະຕິຕິກະ ຈົບ

໑໓໓. ສີໂມກກັນຕິກະເປີຍຍາລະ

ວ່າດ້ວຍການລະຂໍ້ຄວາມກ່ຽວກັບພິກຂຸເຂົ້າສູ່ສີມາ

ເປີຍຍາລະມຸກ ໗໐໐ ຕິກະ

[໒໒໗] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ກໍໃນກໍລະນີນີ້ ໃນອາວາດແຫ່ງໜຶ່ງ ໃນວັນປະວາຣະນານັ້ນ ມີພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດຫຼາຍອົງ

໑. ປະຊຸມກັນ ໕ ອົງແດ່ ເກີນກວ່າແດ່
໒. ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ບໍ່ຮູ້ວ່າ “ມີພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດພວກອື່ນກຳລັງເຂົ້າມາໃນສີມາ ຯລຯ
໓. ຯລຯ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນບໍ່ຮູ້ວ່າ “ພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດພວກອື່ນເຂົ້າມາພາຍໃນສີມາແລ້ວ ຯລຯ
໔. ຯລຯ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນບໍ່ເຫັນພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດພວກອື່ນກຳລັງເຂົ້າມາພາຍໃນສີມາ ຯລຯ
໕. ຯລຯ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນບໍ່ເຫັນພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດພວກອື່ນເຂົ້າມາພາຍໃນສີມາແລ້ວ ຯລຯ
໖. ຯລຯ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນບໍ່ໄດ້ຍິນວ່າ “ພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດພວກອື່ນກຳລັງເຂົ້າມາພາຍໃນສີມາ ຯລຯ
໗. ຯລຯ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນບໍ່ໄດ້ຍິນວ່າ “ພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດພວກອື່ນເຂົ້າມາພາຍໃນສີມາແລ້ວ ຯລຯ

ໂດຍໄນ ໑໗໕ ຕິກະ

໑. ພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດກັບພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດ
໒. ພິກຂຸອາຄັນຕຸກະກັບພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດ
໓. ພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດກັບພິກຂຸອາຄັນຕຸກະ
໔. ພິກຂຸອາຄັນຕຸກະກັບພິກຂຸອາຄັນຕຸກະ

ລວມເປັນ ໗໐໐ ຕິກະ ໂດຍເປີຍຍາລະມຸກ

໑໓໔. ທິວະສະນານັດຕະ

ວ່າດ້ວຍການນັບວັນປະວາຣະນາຕ່າງກັນ

[໒໒໘] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ກໍໃນກໍລະນີນີ້ ວັນປະວາຣະນາຂອງພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດ ເປັນວັນ ໑໔ ຄໍ່າ ຂອງພິກຂຸອາຄັນຕຸກະເປັນວັນ ໑໕ ຄໍ່າ ຖ້າພວກພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດມີຈຳນວນຫຼາຍກວ່າ ພວກພິກຂຸອາຄັນຕຸກະເພິ່ງອະນຸວັດຕາມພວກພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດ ຖ້າມີຈຳນວນເທົ່າກັນ ພວກພິກຂຸອາຄັນຕຸກະເພິ່ງອະນຸວັດຕາມພວກພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດ ຖ້າພວກພິກຂຸອາຄັນຕຸກະມີຈຳນວນຫຼາຍກວ່າ ພວກພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດເພິ່ງອະນຸວັດຕາມພວກພິກຂຸອາຄັນຕຸກະ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອັນໜຶ່ງ ໃນກໍລະນີນີ້ ວັນປະວາຣະນາຂອງພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດ ເປັນວັນ ໑໕ ຄໍ່າ ຂອງພວກພິກຂຸອາຄັນຕຸກະເປັນວັນ ໑໕ ຄໍ່າ ຖ້າພວກພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດມີຈຳນວນຫຼາຍກວ່າ ພວກພິກຂຸອາຄັນຕຸກະ ເພິ່ງອະນຸວັດຕາມພວກພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດ ຖ້າມີຈຳນວນເທົ່າກັນ ພວກພິກຂຸອາຄັນຕຸກະ ເພິ່ງອະນຸວັດຕາມພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດ ຖ້າພວກ ພິກຂຸອາຄັນຕຸກະມີຈຳນວນຫຼາຍກວ່າ ພວກພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດ ເພິ່ງອະນຸວັດຕາມພວກພິກຂຸ ອາຄັນຕຸກະ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອັນໜຶ່ງ ໃນກໍລະນີນີ້ ວັນປະວາຣະນາຂອງພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດ ເປັນວັນ ແຮມ ໑ ຄໍ່າ ຂອງພິກຂຸອາຄັນຕຸກະເປັນວັນ ໑໕ ຄໍ່າ ຖ້າພວກພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດ ມີຈຳນວນຫຼາຍກວ່າ ພວກພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດບໍ່ປາຖະໜາ ກໍບໍ່ເພິ່ງໃຫ້ຄວາມພ້ອມພຽງແກ່ພວກພິກຂຸອາຄັນຕຸກະ ພວກພິກຂຸອາຄັນຕຸກະ ເພິ່ງໄປນອກສີມາປະວາຣະນາເທີນ ຖ້າມີຈຳນວນເທົ່າກັນ ພວກພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດບໍ່ປາຖະໜາ ກໍບໍ່ເພິ່ງໃຫ້ຄວາມພ້ອມພຽງແກ່ພວກພິກຂຸອາຄັນຕຸກະ ພວກພິກຂຸອາຄັນຕຸກະ ເພິ່ງໄປນອກສີມາປະວາຣະນາເທີນ ຖ້າພວກພິກຂຸອາຄັນຕຸກະ ມີຈຳນວນຫຼາຍກວ່າ ພວກພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດເພິ່ງໃຫ້ຄວາມພ້ອມພຽງແກ່ພວກພິກຂຸອາຄັນຕຸກະ ຫຼື ໄປນອກສີມາ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອັນໜຶ່ງ ໃນກໍລະນີນີ້ ວັນປະວາຣະນາຂອງພວກພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດ ເປັນວັນ ໑໕ ຄໍ່າ ຂອງພວກພິກຂຸອາຄັນຕຸກະເປັນວັນແຮມ ໑ ຄໍ່າ ຖ້າພວກພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດມີຈຳນວນຫຼາຍກວ່າ ພວກພິກຂຸອາຄັນຕຸກະເພິ່ງໃຫ້ຄວາມພ້ອມພຽງແກ່ພວກພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດ ຫຼື ໄປນອກສີມາ ຖ້າມີຈຳນວນເທົ່າກັນ ພວກພິກຂຸອາຄັນຕຸກະເພິ່ງໃຫ້ຄວາມພ້ອມພຽງ ແກ່ພວກພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດ ຫຼື ໄປນອກສີມາ ຖ້າພວກພິກຂຸອາຄັນຕຸກະ ມີຈຳນວນຫຼາຍກວ່າ ພວກພິກຂຸອາຄັນຕຸກະບໍ່ປາຖະໜາ ກໍບໍ່ເພິ່ງໃຫ້ຄວາມພ້ອມພຽງແກ່ພວກພິກຂຸ ທີ່ຢູ່ໃນອາວາດ ພວກພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດເພິ່ງໄປນອກສີມາປະວາຣະນາເທີນ

໑໓໕. ລິງຄາທິທັດສະນະ

ວ່າດ້ວຍການເບິ່ງລັກສະນະເປັນຕົ້ນ

ເລື່ອງລັກສະນະຂອງພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດ

[໒໒໙] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ກໍໃນກໍລະນີນີ້ ພວກພິກຂຸອາຄັນຕຸກະໄດ້ເຫັນອາການຂອງພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດ ລັກສະນະຂອງພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດ ເຄື່ອງໝາຍຂອງພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດ ສິ່ງສໍ້ສະແດງພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດຂອງພວກພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດ ຕຸງ ຕັ້ງ ພູກ ໝອນ ນ້ຳສັນ ນ້ຳໃຊ້ ຈັດໄວ້ດີ ບໍລິເວນປັດກວາດສະອາດ ເມື່ອແລ້ວ ບໍ່ແນ່ໃຈວ່າ “ມີພວກພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດຢູ່ຫຼື ບໍ່ມີ?”

ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ບໍ່ແນ່ໃຈແຕ່ບໍ່ຄົ້ນຫາ	ປະວາຣະນາ ຕ້ອງອາບັດທຸກກິດ
ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ບໍ່ແນ່ໃຈຈຶ່ງຄົ້ນຫາ ແຕ່ບໍ່ພົບ	ປະວາຣະນາ ບໍ່ຕ້ອງອາບັດ
ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ບໍ່ແນ່ໃຈຈຶ່ງຄົ້ນຫາຈົນພົບ	ປະວາຣະນາຮ່ວມກັນ ບໍ່ຕ້ອງອາບັດ
ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ບໍ່ແນ່ໃຈຈຶ່ງຄົ້ນຫາຈົນພົບ	ແຍກກັນປະວາຣະນາ ຕ້ອງອາບັດທຸກກິດ

ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ບໍ່ແນ່ໃຈຈຶ່ງຄົ້ນຫາຈົນພົບ ມັງຄວາມແຕກແຍກວ່າ “ຂໍພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນຈຶ່ງເສື່ອມສູນ ຈົ່ງພິນາດ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນຈະມີປະໂຫຍດອັນໃດ” ປະວາຣະນາ ຕ້ອງອາບັດຖຸນລັດໄຈ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອັນໜຶ່ງ ໃນກໍລະນີນີ້ ພວກພິກຂຸອາຄັນຕຸກະໄດ້ຍິນອາການຂອງພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດ ລັກສະນະຂອງພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດ ເຄື່ອງໝາຍຂອງພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດ ສິ່ງສະແດງໃຫ້ພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດຂອງພວກພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດ ໄດ້ຍິນສຽງຢ່າງຂອງພວກພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດກໍາລັງຈົງກົມ ສຽງສາທະຍາຍ ສຽງໄອ ສຽງຈາມ ເມື່ອແລ້ວ ບໍ່ແນ່ໃຈວ່າ “ມີພວກພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດຢູ່ຫຼືບໍ່ມີ?”

ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ບໍ່ແນ່ໃຈ ແຕ່ບໍ່ຄົ້ນຫາ	ປະວາຣະນາ ຕ້ອງອາບັດທຸກກິດ
ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ບໍ່ແນ່ໃຈຈຶ່ງຄົ້ນຫາ ແຕ່ບໍ່ພົບ	ປະວາຣະນາ ບໍ່ຕ້ອງອາບັດ
ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ບໍ່ແນ່ໃຈຈຶ່ງຄົ້ນຫາຈົນພົບ	ປະວາຣະນາຮ່ວມກັນ ບໍ່ຕ້ອງອາບັດ
ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ບໍ່ແນ່ໃຈຈຶ່ງຄົ້ນຫາຈົນພົບ	ແຍກກັນປະວາຣະນາ ຕ້ອງອາບັດທຸກກິດ

ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ບໍ່ແນ່ໃຈຈຶ່ງຄົ້ນຫາຈົນພົບ ມັງຄວາມແຕກແຍກວ່າ “ຂໍພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນຈຶ່ງເສື່ອມສູນ ຈົ່ງພິນາດ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນຈະມີປະໂຫຍດອັນໃດ” ປະວາຣະນາ ຕ້ອງອາບັດຖຸນລັດໄຈ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອັນໜຶ່ງ ໃນກໍລະນີນີ້ ພວກພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດໄດ້ເຫັນອາການຂອງພວກ

ພິກຂຸອາຄັນຕຸກະ ລັກສະນະຂອງພວກພິກຂຸອາຄັນຕຸກະ ເຄື່ອງໝາຍຂອງພວກພິກຂຸອາຄັນຕຸກະ ສິ່ງສໍ້ສະແດງພວກພິກຂຸອາຄັນຕຸກະຂອງພວກພິກຂຸອາຄັນຕຸກະ ໄດ້ເຫັນບາດ ຈິວອນ ຜ້ານິສິທະນະ ຮອຍນໍ້າລ້າງຕີນ ອັນເປັນຂອງພວກພິກຂຸພວກອື່ນ ເມື່ອແລ້ວ ບໍ່ແນ່ໃຈວ່າ “ມີພວກພິກຂຸອາຄັນຕຸກະຢູ່ຫຼືບໍ່”

ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ບໍ່ແນ່ໃຈ ແຕ່ບໍ່ຄົ້ນຫາ ປະວາຣະນາ ຕ້ອງອາບັດທຸກກິດ
 ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ບໍ່ແນ່ໃຈຈິ່ງຄົ້ນຫາ ແຕ່ບໍ່ພົບ ປະວາຣະນາ ບໍ່ຕ້ອງອາບັດ
 ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ບໍ່ແນ່ໃຈຈິ່ງຄົ້ນຫາຈົນພົບ ປະວາຣະນາຮ່ວມກັນ ບໍ່ຕ້ອງອາບັດ
 ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ບໍ່ແນ່ໃຈຈິ່ງຄົ້ນຫາຈົນພົບ ແຍກກັນປະວາຣະນາ ຕ້ອງອາບັດທຸກກິດ

ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ບໍ່ແນ່ໃຈຈິ່ງຄົ້ນຫາຈົນພົບ ມັງຄວາມແຕກແຍກວ່າ “ຂໍພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນຈິ່ງເສື່ອມສູນ ຈິ່ງພິນາດ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນຈະມີປະໂຫຍດອັນໃດ” ປະວາຣະນາ ຕ້ອງອາບັດຖຸນລັດໄຈ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອັນໜຶ່ງ ໃນກໍລະນີນີ້ ພວກພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດໄດ້ຍືນອາການຂອງອາຄັນຕຸກະ ລັກສະນະຂອງພວກພິກຂຸອາຄັນຕຸກະ ເຄື່ອງໝາຍຂອງພວກພິກຂຸອາຄັນຕຸກະ ສິ່ງສະແດງໃຫ້ພວກພິກຂຸອາຄັນຕຸກະຂອງພວກພິກຂຸອາຄັນຕຸກະ ໄດ້ຍືນສຽງຢ່າງຂອງພວກພິກຂຸອາຄັນຕຸກະກໍາລັງຢ່າງມາ ສຽງເກີບກະທົບພື້ນ ສຽງໄອ ສຽງຈາມ ເມື່ອແລ້ວ ບໍ່ແນ່ໃຈວ່າ “ມີພວກພິກຂຸອາຄັນຕຸກະຢູ່ຫຼືບໍ່ມີ”

ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ບໍ່ແນ່ໃຈ ແຕ່ບໍ່ຄົ້ນຫາ ປະວາຣະນາ ຕ້ອງອາບັດທຸກກິດ
 ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ບໍ່ແນ່ໃຈຈິ່ງຄົ້ນຫາ ແຕ່ບໍ່ພົບ ປະວາຣະນາ ບໍ່ຕ້ອງອາບັດ
 ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ບໍ່ແນ່ໃຈຈິ່ງຄົ້ນຫາຈົນພົບ ປະວາຣະນາຮ່ວມກັນ ບໍ່ຕ້ອງອາບັດ
 ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ບໍ່ແນ່ໃຈຈິ່ງຄົ້ນຫາຈົນພົບ ແຍກກັນປະວາຣະນາ ຕ້ອງອາບັດທຸກກິດ
 ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ບໍ່ແນ່ໃຈຈິ່ງຄົ້ນຫາຈົນພົບ ມັງຄວາມແຕກແຍກວ່າ “ຂໍພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນຈິ່ງເສື່ອມສູນ ຈິ່ງພິນາດ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ຈະມີປະໂຫຍດອັນໃດ” ປະວາຣະນາ ຕ້ອງອາບັດຖຸນລັດໄຈ

໑໓໖. ນານາສັງວາສະກາທິປະວາຣະນາ

ວ່າດ້ວຍພິກຂຸຜູ້ເປັນນານາສັງວາດເປັນຕົ້ນປະວາຣະນາ

ເລື່ອງພິກຂຸ ໒ ສັງວາດປະວາຣະນາ

[໒໓໐] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ກໍໃນກໍລະນີນີ້ ພວກພິກຂຸອາຄັນຕຸກະເຫັນພວກພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດຜູ້ເປັນນານາສັງວາດເຂົ້າໃຈວ່າເປັນສະມານະສັງວາດ ບໍ່ໄຕ່ຖາມ ປະວາຣະນາຮ່ວມກັນ ບໍ່ຕ້ອງອາບັດ

ພິກຂຸອາຄັນຕຸກະເຫຼົ່ານັ້ນ ໄຕ່ຖາມແລ້ວບໍ່ລັງກຽດປະວາຣະນາຮ່ວມກັນ ຕ້ອງອາບັດທຸກກິດ
 ພິກຂຸອາຄັນຕຸກະເຫຼົ່ານັ້ນ ໄຕ່ຖາມແລ້ວບໍ່ລັງກຽດ ແຍກກັນປະວາຣະນາ ບໍ່ຕ້ອງອາບັດ
 ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອັນໜຶ່ງ ໃນກໍລະນີນີ້ ພວກພິກຂຸອາຄັນຕຸກະເຫຼົ່ານັ້ນພວກພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນ
 ອາວາດຜູ້ເປັນສະມານະສັງວາດ ເຂົ້າໃຈວ່າເປັນນານາສັງວາດ ບໍ່ໄຕ່ຖາມ ປະວາຣະນາຮ່ວມກັນ
 ຕ້ອງອາບັດທຸກກິດ

ພິກຂຸອາຄັນຕຸກະເຫຼົ່ານັ້ນ ໄຕ່ຖາມແລ້ວລັງກຽດແຍກກັນປະວາຣະນາ ຕ້ອງອາບັດທຸກກິດ
 ພິກຂຸອາຄັນຕຸກະເຫຼົ່ານັ້ນ ໄຕ່ຖາມແລ້ວລັງກຽດ ປະວາຣະນາຮ່ວມກັນ ບໍ່ຕ້ອງອາບັດ
 ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອັນໜຶ່ງ ໃນກໍລະນີນີ້ ພວກພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດເຫັນພວກພິກຂຸ
 ອາຄັນຕຸກະເຫຼົ່ານັ້ນເປັນນານາສັງວາດ ເຂົ້າໃຈວ່າເປັນສະມານະສັງວາດ ບໍ່ໄຕ່ຖາມ ປະວາຣະນາຮ່ວມ
 ກັນ ບໍ່ຕ້ອງອາບັດ

ພິກຂຸອາຄັນຕຸກະເຫຼົ່ານັ້ນ ໄຕ່ຖາມແລ້ວບໍ່ລັງກຽດປະວາຣະນາຮ່ວມກັນ ຕ້ອງອາບັດທຸກກິດ
 ພິກຂຸອາຄັນຕຸກະເຫຼົ່ານັ້ນ ໄຕ່ຖາມແລ້ວບໍ່ລັງກຽດ ແຍກກັນປະວາຣະນາ ບໍ່ຕ້ອງອາບັດ
 ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອັນໜຶ່ງ ໃນກໍລະນີນີ້ ພວກພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດເຫັນພວກພິກຂຸອາຄັນຕຸ
 ກະເຫຼົ່ານັ້ນເປັນສະມານະສັງວາດ ເຂົ້າໃຈວ່າເປັນນານາສັງວາດ ບໍ່ໄຕ່ຖາມ ປະວາຣະນາຮ່ວມກັນ
 ຕ້ອງອາບັດທຸກກິດ

ພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດເຫຼົ່ານັ້ນ ໄຕ່ຖາມແລ້ວລັງກຽດ ແຍກກັນປະວາຣະນາ ຕ້ອງອາບັດ
 ທຸກກິດ

ພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດເຫຼົ່ານັ້ນໄຕ່ຖາມແລ້ວລັງກຽດ ປະວາຣະນາຮ່ວມກັນ ບໍ່ຕ້ອງອາບັດ

໑໓໗. ນະຄັນຕັບພະວານ

ວ່າດ້ວຍບໍ່ຄວນໄປໄສໃນວັນປະວາຣະນາ

[໒໓໑] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ໃນວັນປະວາຣະນານັ້ນ ບໍ່ເພິ່ງອອກຈາກອາວາດທີ່ມີພິກຂຸໄປສູ່
 ອາວາດທີ່ບໍ່ມີພິກຂຸ ເວັ້ນແຕ່ໄປກັບສົງ ເວັ້ນແຕ່ມີອັນຕະລາຍ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ໃນວັນປະວາຣະນານັ້ນ ບໍ່ເພິ່ງອອກຈາກອາວາດທີ່ມີພິກຂຸໄປສູ່ສະຖານທີ່
 ບໍ່ແມ່ນອາວາດເຊິ່ງບໍ່ມີພິກຂຸ ເວັ້ນແຕ່ໄປກັບສົງ ເວັ້ນແຕ່ມີອັນຕະລາຍ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ໃນວັນປະວາຣະນານັ້ນ ບໍ່ເພິ່ງອອກຈາກອາວາດທີ່ມີພິກຂຸໄປສູ່ອາວາດ ຫຼື
 ສະຖານທີ່ບໍ່ແມ່ນອາວາດເຊິ່ງບໍ່ມີພິກຂຸ ເວັ້ນແຕ່ໄປກັບສົງ ເວັ້ນແຕ່ມີອັນຕະລາຍ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ໃນວັນປະວາຣະນານັ້ນ ບໍ່ເພິ່ງອອກຈາກສະຖານທີ່ບໍ່ແມ່ນອາວາດເຊິ່ງມີ
ພິກຂຸໄປສູ່ອາວາດທີ່ມີພິກຂຸແຕ່ເປັນທີ່ຢູ່ຂອງພວກພິກຂຸຜູ້ເປັນນານາສັງວາດ ເວັ້ນແຕ່ໄປກັບສົງ
ເວັ້ນແຕ່ມີອັນຕະລາຍ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ໃນວັນປະວາຣະນານັ້ນ ບໍ່ເພິ່ງອອກຈາກສະຖານທີ່ບໍ່ແມ່ນອາວາດເຊິ່ງມີພິກຂຸໄປສູ່ອາວາດ ຫຼື ສະຖານທີ່ບໍ່ແມ່ນອາວາດເຊິ່ງມີພິກຂຸແຕ່ເປັນທີ່ຢູ່ຂອງພວກພິກຂຸຜູ້ເປັນນານາສ້າວາດ ເວັ້ນແຕ່ໄປກັບສົງ ເວັ້ນແຕ່ມີອັນຕະລາຍ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ໃນວັນປະວາຣະນານັ້ນ ບໍ່ເພິ່ງອອກຈາກອາວາດ ຫຼື ສະຖານທີ່ບໍ່ແມ່ນ
ອາວາດ ເຊິ່ງມີພິກຂຸໄປສູ່ອາວາດທີ່ມີພິກຂຸແຕ່ເປັນທີ່ຢູ່ຂອງພວກພິກຂຸຜູ້ເປັນນານາສັງວາດ ເວັ້ນ
ແຕ່ໄປກັບລົງ ເວັ້ນແຕ່ມີອັນຕະລາຍ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ໃນວັນປະວາຣະນານັ້ນ ບໍ່ເພິ່ງອອກຈາກອາວາດ ຫຼື ສະຖານທີ່ບໍ່ແມ່ນ
ອາວາດ ເຊິ່ງມີພິກຂຸໄປສູ່ສະຖານທີ່ບໍ່ແມ່ນອາວາດເຊິ່ງມີພິກຂຸແຕ່ເປັນທີ່ຢູ່ຂອງພວກພິກຂຸຜູ້ເປັນ
ນານາສ້າວາດ ເວັ້ນແຕ່ໄປກັບສົງ ເວັ້ນແຕ່ມີອັນຕະລາຍ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ໃນວັນປະວາຣະນານັ້ນ ບໍ່ເພິ່ງອອກຈາກອາວາດ ຫຼື ສະຖານທີ່ບໍ່ແມ່ນ
ອາວາດ ເຊິ່ງມີພິກຂຸໄປສູ່ອາວາດ ຫຼື ສະຖານທີ່ບໍ່ແມ່ນອາວາດເຊິ່ງມີພິກຂຸ ແຕ່ເປັນທີ່ຢູ່ຂອງ
ພວກພິກຂຸຜູ້ເປັນນານາສັງວາດ ເວັ້ນໄວ້ແຕ່ໄປກັບສົງ ເວັ້ນແຕ່ມີອັນຕະລາຍ

ວ່າດ້ວຍສະຖານທີ່ຄວນໄປໃນວັນປະວາຣະນາ

[໒໖໒] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ໃນວັນປະວາຣະນານັ້ນ ເພິ່ງອອກຈາກອາວາດທີ່ມີພິກຂຸໄປສູ່
ອາວາດທີ່ມີພິກຂຸເຊິ່ງເປັນທີ່ຢູ່ຂອງພວກພິກຂຸຜູ້ເປັນສະມານະສັງວາດ ເຊິ່ງຮູ້ວ່າ “ເຮົາສາມາດໄປ
ເຖົ້າໃນວັນນີ້”

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ໃນວັນປະວາຣະນານັ້ນ ເພິ່ງອອກຈາກອາວາດທີ່ມີພິກຂຸໄປສູ່ສະຖານທີ່ບໍ່ແມ່ນອາວາດເຊິ່ງມີພິກຂຸ ໑໒໑ ໄປສູ່ອາວາດ ຫຼື ສະຖານທີ່ບໍ່ແມ່ນອາວາດເຊິ່ງມີພິກຂຸເຊິ່ງເປັນທີ່ຢູ່ຂອງພວກພິກຂຸຜູ້ເປັນສະມານະສັງວາດ ເຊິ່ງຮູ້ວ່າ “ເຮົາສາມາດໄປເຖິງໃນວັນນີ້”

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ໃນວັນປະວາຣະນານັ້ນ ເພິ່ງອອກຈາກສະຖານທີ່ບໍ່ແມ່ນອາວາດເຊິ່ງມີພິກຂຸໄປສູ່ອາວາດທີ່ມີພິກຂຸ ຯລຯ

ໆລໆ ໄປສູ່ສະຖານທີ່ບໍ່ແມ່ນອາວາດເຊິ່ງມີພິກຂຸ ໆລໆ

ຯລຯ ໄປສູ່ອາວາດ ຫຼື ສະຖານທີ່ບໍ່ແມ່ນອາວາດເຊິ່ງມີພິກຂຸ ເຊິ່ງເປັນທີ່ຢູ່ຂອງພວກພິກຂຸ ຊຸຜູ້ເປັນສະມາມະສັງວາດ ເຊິ່ງຮູ້ວ່າ “ເຮົາສາມາດໄປເຖິງໃນວັນນີ້”

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ໃນວັນປະວາຣະນານັ້ນ ເພິ່ງອອກຈາກອາວາດ ຫຼື ສະຖານທີ່ບໍ່ແມ່ນອາວາດເຊິ່ງມີພິກຂຸໄປສູ່ອາວາດທີ່ມີພິກຂຸ ຯລຯ

ຯລຯ ໄປສູ່ສະຖານທີ່ບໍ່ແມ່ນອາວາດເຊິ່ງມີພິກຂຸ ຯລຯ

ຯລຯ ໄປສູ່ອາວາດ ຫຼື ສະຖານທີ່ບໍ່ແມ່ນອາວາດເຊິ່ງມີພິກຂຸ ເຊິ່ງເປັນທີ່ຢູ່ຂອງພວກພິກຂຸ ຊຸຜູ້ເປັນສະມາມະສັງວາດ ເຊິ່ງຮູ້ວ່າ “ເຮົາສາມາດໄປເຖິງໃນວັນນີ້”

໑໓໙. ວັດຊະນີຍະປຸກຄະລະສັນທັດສະນາ

ວ່າດ້ວຍການສະແດງບຸກຄົນຄວນເວັ້ນໃນປະວາຣະນາກຳ

[໒໓໓] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸບໍ່ເພິ່ງປະວາຣະນາໃນບໍລິສັດທີ່ມີພິກຂຸນັ້ນຢູ່ດ້ວຍ ອົງໃດປະວາຣະນາ ຕ້ອງອາບັດທຸກກົດ

ຯລຯ ໃນບໍລິສັດທີ່ມີສິກຂະມານນັ້ນຢູ່ດ້ວຍ ຯລຯ

ຯລຯ ໃນບໍລິສັດທີ່ມີສາມະເນນນັ້ນຢູ່ດ້ວຍ ຯລຯ

ຯລຯ ໃນບໍລິສັດທີ່ມີສາມະເນຣີນັ້ນຢູ່ດ້ວຍ ຯລຯ

ຯລຯ ໃນບໍລິສັດທີ່ມີພິກຂຸຜູ້ບອກຄືນສິກຂານັ້ນຢູ່ດ້ວຍ ຯລຯ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸບໍ່ເພິ່ງປະວາຣະນາໃນບໍລິສັດທີ່ມີພິກຂຸຕ້ອງອັນຕິມະວັດຖຸນັ້ນຢູ່ດ້ວຍ ອົງໃດປະວາຣະນາ ຕ້ອງອາບັດທຸກກົດ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸບໍ່ເພິ່ງປະວາຣະນາໃນບໍລິສັດທີ່ມີພິກຂຸຖືກສົງລົງອຸກເຂປະນີຍະກຳ ຍ້ອນບໍ່ເຫັນອາບັດນັ້ນຢູ່ດ້ວຍ ອົງໃດປະວາຣະນາ ເພິ່ງປັບອາບັດຕາມທຳ

ຯລຯ ໃນບໍລິສັດທີ່ມີພິກຂຸຖືກສົງລົງອຸກເຂປະນີຍະກຳ ຍ້ອນບໍ່ເຮັດຄືນອາບັດນັ້ນຢູ່ດ້ວຍ ຯລຯ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸບໍ່ເພິ່ງປະວາຣະນາໃນບໍລິສັດທີ່ມີພິກຂຸຖືກສົງລົງອຸກເຂປະນີຍະກຳ ຍ້ອນບໍ່ສະລະທິດຖືບາບນັ້ນຢູ່ດ້ວຍ ອົງໃດປະວາຣະນາ ເພິ່ງປັບອາບັດຕາມທຳ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸບໍ່ເພິ່ງປະວາຣະນາໃນບໍລິສັດທີ່ມີບັນເດາະນັ້ນຢູ່ດ້ວຍ ອົງໃດປະວາຣະນາ ຕ້ອງອາບັດທຸກກົດ

ຯລຯ ໃນບໍລິສັດທີ່ມີ ຄົນລັກເພດນັ້ນຢູ່ດ້ວຍ ຯລຯ

ຯລຯ ໃນບໍລິສັດທີ່ມີ ພິກຂຸເຂົ້າຮິດເດຍຣະຖືນັ້ນຢູ່ດ້ວຍ ຯລຯ

ຯລຯ ໃນບໍລິສັດທີ່ມີ ສັດເດຍຣັດສານຢູ່ດ້ວຍ ຯລຯ

ຯລຯ ໃນບໍລິສັດທີ່ມີ ຄົນຂ້າມານດານັ້ນຢູ່ດ້ວຍ ຯລຯ

ຯລຯ ໃນບໍລິສັດທີ່ມີ ຄົນຂ້າບິດານັ່ງຢູ່ດ້ວຍ ຯລຯ
 ຯລຯ ໃນບໍລິສັດທີ່ມີ ຄົນຂ້າພຣະອະຣະຫັນນັ່ງຢູ່ດ້ວຍ ຯລຯ
 ຯລຯ ໃນບໍລິສັດທີ່ມີ ຄົນປະທຸດສະຮ້າຍພິກຂຸນັ່ງຢູ່ດ້ວຍ ຯລຯ
 ຯລຯ ໃນບໍລິສັດທີ່ມີ ພິກຂຸຜູ້ທຳລາຍສິ່ງນັ່ງຢູ່ດ້ວຍ ຯລຯ
 ຯລຯ ໃນບໍລິສັດທີ່ມີຄົນທຳຮ້າຍພຣະສາດສະດາຈົນທັ້ພຣະໂລຫິດນັ່ງຢູ່ດ້ວຍ ຯລຯ
 ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ບໍ່ເພິ່ງປະວາຣະນາໃນບໍລິສັດທີ່ມີອຸພະໂຕພະຍັນຊະນະກະນັ່ງຢູ່ດ້ວຍອົງ
 ໃດປະວາຣະນາ ຕ້ອງອາບັດທຸກກົດ

ເລື່ອງຫ້າມປະວາຣະນາໃນວັນບໍ່ແມ່ນວັນປະວາຣະນາ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ບໍ່ເພິ່ງປະວາຣະນາດ້ວຍການໃຫ້ປາຣິວາສິກະປະວາຣະນາ ເວັ້ນແຕ່ບໍລິສັດ
 ຍັງບໍ່ລຸກຂຶ້ນ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອັນໜຶ່ງ ບໍ່ເພິ່ງປະວາຣະນາໃນວັນບໍ່ແມ່ນວັນປະວາຣະນາ ເວັ້ນແຕ່
 ວັນທີ່ສົງສາມັກຄີກັນ

ພານະວານທີ ໒ ຈົບ

໑໔໐. ທະເວວາຈິກາທິປະວາຣະນາ

ວ່າດ້ວຍສົງປະວາຣະນາ ໒ ເທື່ອເປັນຕົ້ນ

ເລື່ອງຊາວດົງ

[໒໑໔] ສະໄໝນັ້ນໃນອາວາດແຫ່ງໜຶ່ງ ໃນແຄວ້ນໂກສິນ ໃນວັນປະວາຣະນານັ້ນ ມີຊາວ
 ດົງມາສາລະວົນ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ບໍ່ອາດຈະປະວາຣະນາ ໓ ເທື່ອ ຈຶ່ງນຳເລື່ອງນີ້ໄປຂາບທູນພຣະ
 ຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າໃຫ້ຊົງຊາບ

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຮັບສັ່ງວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເຮົາອະນຸຍາດໃຫ້ປະວາຣະນາ ໒ ເທື່ອ”
 ຊາວດົງໄດ້ມາສາລະວົນຫຼາຍຂຶ້ນ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ບໍ່ອາດຈະປະວາຣະນາ ໒ ເທື່ອ ຈຶ່ງນຳ
 ເລື່ອງນີ້ໄປຂາບທູນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າໃຫ້ຊົງຊາບ

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຮັບສັ່ງວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍເຮົາອະນຸຍາດໃຫ້ປະວາຣະນາເທື່ອດຽວ”
 ຊາວດົງໄດ້ມາສາລະວົນຫຼາຍຍິ່ງຂຶ້ນ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ບໍ່ອາດຈະປະວາຣະນາເທື່ອດຽວ ຈຶ່ງ
 ນຳເລື່ອງນີ້ໄປຂາບທູນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າໃຫ້ຊົງຊາບ

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຮັບສັ່ງວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເຮົາອະນຸຍາດໃຫ້ປະວາຣະນາມີພັນສາ
 ເທົ່າກັນ

ເລື່ອງປະວາຣະນາເມື່ອຣາຕິໃກ້ສະຫວ່າງ

ສະໄໝນັ້ນໃນອາວາດແຫ່ງໜຶ່ງ ໃນວັນປະວາຣະນານັ້ນ ຊາວບ້ານມົວໃຫ້ທານຈົນຣາຕິໃກ້ສະຫວ່າງ ເມື່ອແລ້ວ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນໄດ້ປຶກສາກັນດັ່ງນີ້ວ່າ “ຊາວບ້ານມົວໃຫ້ທານຈົນຣາຕິໃກ້ສະຫວ່າງ ຖ້າສົງຈັກປະວາຣະນາ ໓ ເທື່ອແລ້ວ ສົງຈັກປະວາຣະນາບໍ່ທັນ ເມື່ອເປັນແນວນີ້ ຣາຕິກໍຈັກສະຫວ່າງ ພວກເຮົາຈະເພິ່ງປະຕິບັດແນວໃດນັ້ນ” ຈຶ່ງນຳເລື່ອງນີ້ໄປຂາບທູນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າໃຫ້ຊົງຊາບ

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຮັບສັ່ງວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ກໍໃນກໍລະນີນີ້ ໃນອາວາດແຫ່ງໜຶ່ງ ໃນວັນປະວາຣະນານັ້ນ “ຊາວບ້ານໃຫ້ທານຈົນຣາຕິໃກ້ສະຫວ່າງ ຖ້າພິກຂຸທັງຫຼາຍໃນອາວາດນັ້ນໄດ້ປຶກສາກັນດັ່ງນີ້ວ່າ ຊາວບ້ານມົວໃຫ້ທານຈົນຣາຕິໃກ້ສະຫວ່າງ ຖ້າສົງຈັກປະວາຣະນາ ໓ ເທື່ອແລ້ວ ສົງຈັກປະວາຣະນາບໍ່ທັນ ເມື່ອເປັນແນວນີ້ ຣາຕິກໍຈັກສະຫວ່າງ”

ພິກຂຸຜູ້ສະຫຼາດ ຜູ້ສາມາດເພິ່ງປະກາດໃຫ້ສົງຮູ້ດ້ວຍຍັດຕິກຳມະວາຈາ ວ່າ ທ່ານຜູ້ຈະເລີນ ຂໍສົງຈົ່ງຟັງຂ້າພະເຈົ້າ ຊາວບ້ານໃຫ້ທານຢູ່ຈົນຣາຕິໃກ້ສະຫວ່າງ ຖ້າສົງຈັກປະວາຣະນາ ໓ ເທື່ອແລ້ວ ສົງຈັກປະວາຣະນາບໍ່ທັນ ເມື່ອເປັນແນວນີ້ ຣາຕິກໍຈັກສະຫວ່າງ ຖ້າສົງພ້ອມກັນແລ້ວ ສົງເພິ່ງປະວາຣະນາ ໒ ເທື່ອ ປະວາຣະນາເທື່ອດຽວ ປະວາຣະນາມີພັນສາເທົ່າກັນ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອັນໜຶ່ງ ໃນກໍລະນີນີ້ ໃນອາວາດແຫ່ງໜຶ່ງ ໃນວັນປະວາຣະນານັ້ນ ພິກຂຸທັງຫຼາຍກ່າວທຳກັນ ຯລຯ

ຯລຯ ພິກຂຸຜູ້ຊຳນານພຣະສູດກໍສາທະຍາຍພຣະສູດກັນ ຯລຯ

ຯລຯ ພຣະວິໄນທອນກໍວິນິດໄສພຣະວິໄນກັນ ຯລຯ

ຯລຯ ພຣະທຳມະກະຖືກກໍສົນທະນາທຳກັນ ຯລຯ

ຯລຯ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຜິດຖຽງກັນຈົນຣາຕິໃກ້ສະຫວ່າງ ຖ້າພິກຂຸທັງຫຼາຍໄດ້ປຶກສາກັນດັ່ງນີ້ວ່າ ພິກຂຸທັງຫຼາຍຜິດຖຽງກັນຈົນຣາຕິໃກ້ສະຫວ່າງ ຖ້າສົງຈັກປະວາຣະນາ ໓ ເທື່ອແລ້ວ ສົງຈັກປະວາຣະນາບໍ່ທັນ ເມື່ອເປັນແນວນີ້ ຣາຕິກໍຈັກສະຫວ່າງກ່ອນ

ພິກຂຸຜູ້ສະຫຼາດ ຜູ້ສາມາດເພິ່ງປະກາດໃຫ້ສົງຮູ້ວ່າ

ທ່ານຜູ້ຈະເລີນ ຂໍສົງຈົ່ງຟັງຂ້າພະເຈົ້າ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຜິດຖຽງກັນຈົນຣາຕິໃກ້ສະຫວ່າງ ຖ້າສົງຈັກປະວາຣະນາ ໓ ເທື່ອແລ້ວ ສົງຈັກປະວາຣະນາບໍ່ທັນ ເມື່ອເປັນແນວນີ້ ຣາຕິກໍຈັກສະຫວ່າງ ຖ້າສົງພ້ອມກັນແລ້ວ ສົງເພິ່ງປະວາຣະນາ ໒ ເທື່ອ ປະວາຣະນາເທື່ອດຽວ ປະວາຣະນາມີພັນສາເທົ່າກັນ

ເລື່ອງປະວາຣະນາຂະນະທີ່ຝົນຕັ້ງເຄົ້າ

ສະໄໝນັ້ນ ໃນອາວາດແຫ່ງໜຶ່ງໃນແຄວ້ນໂກສິນ ໃນວັນປະວາຣະນານັ້ນ ພິກຂຸສົງມາປະຊຸມກັນຫຼາຍ ບ່ອນປະຊຸມຈຶ່ງຄັບແຄບ ຄຸ້ມຝົນບໍ່ໄດ້ ແລະຝົນກໍຕັ້ງເຄົ້າໃຫຍ່ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນໄດ້ປຶກສາກັນດັ່ງນີ້ວ່າ “ພິກຂຸສົງມາປະຊຸມກັນຫຼາຍ ສະຖານທີ່ຈຶ່ງຄັບແຄບ ຄຸ້ມຝົນບໍ່ໄດ້ ແລະຝົນກໍຕັ້ງເຄົ້າໃຫຍ່ ຖ້າສົງຈັກປະວາຣະນາ ໓ ເທື່ອແລ້ວ ສົງຈັກປະວາຣະນາບໍ່ທັນ ເມື່ອເປັນແນວນີ້ ຝົນກໍຈັກຕົກໃສ່ກ່ອນ ພວກເຮົາຈະເພິ່ງປະຕິບັດແນວໃດນີ້” ຈຶ່ງນຳເລື່ອງນີ້ໄປຂາບທູນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າໃຫ້ຊົງຊາບ

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຮັບສັ່ງວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ກໍໃນກໍລະນີນີ້ ໃນອາວາດແຫ່ງໜຶ່ງໃນວັນປະວາຣະນານັ້ນ ພິກຂຸສົງມາປະຊຸມກັນຫຼາຍ ສະຖານທີ່ຈຶ່ງຄັບແຄບ ຄຸ້ມຝົນບໍ່ໄດ້ ແລະຝົນກໍຕັ້ງເຄົ້າໃຫຍ່ ຖ້າພິກຂຸທັງຫຼາຍໄດ້ປຶກສາກັນດັ່ງນີ້ວ່າ ພິກຂຸສົງມາປະຊຸມກັນຫຼາຍ ສະຖານທີ່ຈຶ່ງຄັບແຄບ ຄຸ້ມຝົນບໍ່ໄດ້ ແລະຝົນກໍຕັ້ງເຄົ້າໃຫຍ່ ຖ້າສົງຈັກປະວາຣະນາ ໓ ເທື່ອແລ້ວ ສົງຈັກປະວາຣະນາບໍ່ທັນ ເມື່ອເປັນແນວນີ້ ຝົນກໍຈັກຕົກໃສ່ກ່ອນ

ພິກຂຸຜູ້ສະຫຼາດ ຜູ້ສາມາດເພິ່ງປະກາດໃຫ້ສົງຮູ້ວ່າ

ທ່ານຜູ້ຈະເລີນ ຂໍສົງຈົ່ງຟັງຂ້າພະເຈົ້າ ພິກຂຸສົງມາປະຊຸມກັນຫຼາຍ ສະຖານທີ່ກໍຄັບແຄບ ຄຸ້ມຝົນບໍ່ໄດ້ ທັງຝົນກໍຕັ້ງເຄົ້າໃຫຍ່ ຖ້າສົງຈັກປະວາຣະນາ ໓ ເທື່ອແລ້ວ ສົງຈັກປະວາຣະນາບໍ່ທັນ ເມື່ອເປັນແນວນີ້ ອາດກໍຈັກສະຫວ່າງ ຖ້າສົງພ້ອມກັນແລ້ວ ສົງເພິ່ງປະວາຣະນາ ໒ ເທື່ອປະວາຣະນາເທື່ອດຽວ ປະວາຣະນາມີພັນສາເທົ່າກັນ

ເລື່ອງປະວາຣະນາເມື່ອມີອັນຕະລາຍ ໑໐ ຢ່າງ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອັນໜຶ່ງ ໃນກໍລະນີນີ້ ໃນອາວາດແຫ່ງໜຶ່ງ ໃນວັນປະວາຣະນານັ້ນ

໑. ພຣະຣາຊາສະເດັດມາ	໒. ໂຈນມາປຸ້ນ
໓. ໄຟໄໝ້	໔. ນ້ຳໄຫຼມາ
໕. ຄົນມາຫຼາຍ	໖. ຜີເຂົ້າສົງພິກຂຸ
໗. ສັດຮ້າຍເຂົ້າມາ	໘. ງູຮ້າຍເລືອເຂົ້າມາ
໙. ພິກຂຸຈະເຖິງແກ່ຊີວິດ	໑໐. ມີອັນຕະລາຍຕໍ່ພົມມະຈັນ

ໃນອັນຕະລາຍນັ້ນ ຖ້າພິກຂຸທັງຫຼາຍໄດ້ປຶກສາກັນດັ່ງນີ້ວ່າ ເຫດນີ້ ຄື ອັນຕະລາຍຕໍ່ພົມມະຈັນ ຖ້າສົງຈັກປະວາຣະນາ ໓ ເທື່ອແລ້ວ ສົງຈັກປະວາຣະນາບໍ່ທັນ ເມື່ອເປັນແນວນີ້ ອັນຕະລາຍຕໍ່ພົມມະຈັນກໍຈັກເກີດຂຶ້ນກ່ອນ

ພິກຂຸຜູ້ສະຫຼາດ ຜູ້ສາມາດເພິ່ງປະກາດໃຫ້ສົງຮູ້ ວ່າ
ທ່ານຜູ້ຈະເລີນ ຂໍສົງຈົ່ງຟັງຂ້າພະເຈົ້າ ເຫດນີ້ ຄືອັນຕະລາຍຕໍ່ພົມມະຈັນ ຖ້າສົງຈັກປະ
ວາຣະນາ ໓ ເທື່ອແລ້ວສົງຈັກປະວາຣະນາບໍ່ທັນ ເມື່ອເປັນແນວນີ້ ອັນຕະລາຍຕໍ່ພົມມະຈັນກໍຈັກ
ເກີດຂຶ້ນກ່ອນຖ້າສົງພ້ອມກັນແລ້ວ ສົງເພິ່ງປະວາຣະນາ ໒ ເທື່ອ ປະວາຣະນາ ເທື່ອດຽວ ປະວາ
ຣະນາມີພັນສາເທົ່າກັນ

໑໔໑. ປະວາຣະນາຖະປະນະ

ວ່າດ້ວຍການງົດປະວາຣະນາ

ເລື່ອງພຣະສັບພັກຄຶມີອາບັດຕິດໂຕປະວາຣະນາ

[໒໓໕] ສະໄໝນັ້ນ ພວກພິກຂຸສັບພັກຄຶມີອາບັດຕິດໂຕປະວາຣະນາ ພິກຂຸທັງຫຼາຍຈຶ່ງນຳ
ເລື່ອງນີ້ໄປຂາບທູນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າໃຫ້ຊົງຊາບ

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຮັບສັ່ງວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸມີອາບັດຕິດໂຕ ບໍ່ເພິ່ງປະວາຣະ
ນາ ອົງໃດປະວາຣະນາ ຕ້ອງອາບັດທຸກກົດ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸໃດມີອາບັດຕິດໂຕປະວາຣະນາ
ເຮົາອະນຸຍາດໃຫ້ຂໍໂອກາດແລ້ວໂຈດພິກຂຸນັ້ນດ້ວຍອາບັດ

ເລື່ອງບໍ່ຍອມໃຫ້ໂອກາດ

ສະໄໝນັ້ນ ພວກພິກຂຸສັບພັກຄຶຖືກສົງຂໍໂອກາດກໍບໍ່ປາຖະໜາຈະໃຫ້ໂອກາດ ພິກຂຸ
ທັງຫຼາຍຈຶ່ງນຳເລື່ອງນີ້ໄປຂາບທູນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າໃຫ້ຊົງຊາບ

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຮັບສັ່ງວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເຮົາອະນຸຍາດໃຫ້ງົດປະວາຣະນາແກ່
ພິກຂຸຜູ້ບໍ່ຍອມໃຫ້ໂອກາດ”

ວິທີງົດປະວາຣະນາ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ກໍແລ ສົງເພິ່ງງົດປະວາຣະນາແນວນີ້

ໃນວັນປະວາຣະນານັ້ນ ໑໔ ຄ່ຳ ຫຼື ໑໕ ຄ່ຳນັ້ນ ເມື່ອພິກຂຸນັ້ນຢູ່ພ້ອມໜ້າ ພິກຂຸຜູ້
ສະຫຼາດ ຜູ້ສາມາດເພິ່ງປະກາດໃນທ່າມກາງສົງວ່າ

ທ່ານຜູ້ຈະເລີນ ພິກຂຸຊື່ນີ້ມີອາບັດຕິດໂຕ ຂ້າພະເຈົ້າຂໍງົດປະວາຣະນາຂອງພິກຂຸນັ້ນ
ເມື່ອພິກຂຸນັ້ນ ຍັງຢູ່ພ້ອມໜ້າ ສົງບໍ່ເພິ່ງປະວາຣະນາ ເທົ່ານີ້ ເປັນອັນໄດ້ງົດປະວາຣະນາແລ້ວ

ເລື່ອງພຣະສັບພັກຄຶງດປະວາຣະນາຂອງພິກຂຸບໍລິສຸດ

ສະໄໝນັ້ນ ພວກພິກຂຸສັບພັກຄຶງປຶກສາກັນວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍຜູ້ມີສິນດີງາມຈະງົດປະວາຣະນາແກ່ພວກເຮົາກ່ອນ” ຈຶ່ງຊິງງົດປະວາຣະນາແກ່ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຜູ້ບໍລິສຸດບໍ່ມີອາບັດຍ້ອນເລື່ອງອັນບໍ່ຄວນ ຍ້ອນເຫດອັນບໍ່ຄວນກ່ອນ ທັງງົດປະວາຣະນາແກ່ພິກຂຸທັງຫຼາຍທີ່ປະວາຣະນາສຳເລັດແລ້ວດ້ວຍ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຈຶ່ງນຳເລື່ອງນີ້ໄປຂາບທູນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າໃຫ້ຊົງຊາບ

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຮັບສັ່ງວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ບໍ່ເພິ່ງງົດປະວາຣະນາແກ່ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຜູ້ບໍລິສຸດບໍ່ມີອາບັດຍ້ອນເລື່ອງອັນບໍ່ຄວນ ຍ້ອນເຫດອັນບໍ່ຄວນ ອົງໃດງົດ ຕ້ອງອາບັດທຸກກົດ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ບໍ່ເພິ່ງງົດປະວາຣະນາແກ່ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ທີ່ປະວາຣະນາສຳເລັດແລ້ວ ອົງໃດງົດ ຕ້ອງອາບັດທຸກກົດ”

ເລື່ອງລັກສະນະປະວາຣະນາທີ່ບໍ່ເປັນອັນງົດ

[໒໓໖] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ປະວາຣະນາເປັນອັນງົດແນວນີ້ ບໍ່ເປັນອັນງົດແນວນີ້

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ປະວາຣະນາບໍ່ເປັນອັນງົດເປັນແນວໃດ?

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ໃນການປະວາຣະນາ ໓ ເທື່ອ ຖ້າພິກຂຸກ່າວເບິ່ງຄຳປະວາຣະນາອອກມາ ຈົນຈົບສຳເລັດສິ້ນແລ້ວ ຈຶ່ງງົດປະວາຣະນາ ປະວາຣະນາບໍ່ເປັນອັນງົດ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ໃນການປະວາຣະນາ ໒ ເທື່ອ ຖ້າພິກຂຸກ່າວເບິ່ງຄຳປະວາຣະນາອອກມາ ຈົນຈົບສຳເລັດສິ້ນແລ້ວ ຈຶ່ງງົດປະວາຣະນາ ປະວາຣະນາບໍ່ເປັນອັນງົດ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ໃນການປະວາຣະນາເທື່ອດຽວ ຖ້າພິກຂຸກ່າວເບິ່ງຄຳປະວາຣະນາອອກມາ ຈົນຈົບສຳເລັດສິ້ນແລ້ວ ຈຶ່ງງົດປະວາຣະນາ ປະວາຣະນາບໍ່ເປັນອັນງົດ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ໃນການປະວາຣະນາມີພັນສາເທົ່າກັນ ຖ້າພິກຂຸກ່າວເບິ່ງຄຳປະວາຣະນາອອກມາ ຈົນຈົບສຳເລັດສິ້ນແລ້ວ ຈຶ່ງງົດປະວາຣະນາ ປະວາຣະນາບໍ່ເປັນອັນງົດ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ປະວາຣະນາບໍ່ເປັນອັນງົດເປັນແນວນີ້ແລ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ປະວາຣະນາເປັນອັນງົດເປັນແນວໃດ?

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ໃນການປະວາຣະນາ ໓ ເທື່ອ ຖ້າພິກຂຸກ່າວເບິ່ງຄຳປະວາຣະນາອອກມາ ແຕ່ຍັງບໍ່ຈົບສຳເລັດສິ້ນ ງົດປະວາຣະນາ ປະວາຣະນາເປັນອັນງົດ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ໃນການປະວາຣະນາ ໒ ເທື່ອ ຖ້າພິກຂຸກ່າວເບິ່ງຄຳປະວາຣະນາອອກມາ ແຕ່ຍັງບໍ່ຈົບສຳເລັດສິ້ນ ງົດປະວາຣະນາ ປະວາຣະນາເປັນອັນງົດ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ໃນການປະວາຣະນາເທື່ອດຽວ ຖ້າພິກຂຸກ່າວເບິ່ງຄຳປະວາຣະນາອອກມາ ແຕ່ຍັງບໍ່ຈົບສຳເລັດສິ້ນ ງົດປະວາຣະນາ ປະວາຣະນາບໍ່ເປັນອັນງົດ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ໃນການປະວາຣະນາມີພັນສາເທົ່າກັນ ຖ້າພິກຂຸກ່າວເບ່ງຄຳປະວາຣະນາ
ອອກມາ ແຕ່ຍັງບໍ່ຈົບ ງົດປະວາຣະນາ ປະວາຣະນາເປັນອັນງົດ
ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ປະວາຣະນາເປັນອັນງົດເປັນແນວນີ້ແລ

ເລື່ອງງົດປະວາຣະນາຂອງພິກຂຸ

[໒໙] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ກໍໃນກໍລະນີນີ້ ໃນວັນປະວາຣະນານັ້ນ ພິກຂຸງົດປະວາຣະນາຂອງ
ພິກຂຸສາ ຖ້າພິກຂຸເຫຼົ່າອື່ນຮູ້ຈັກພິກຂຸນັ້ນວ່າ “ທ່ານອົງນີ້ມີຄວາມປະພຶດທາງກາຍບໍ່ບໍລິສຸດ ມີ
ຄວາມປະພຶດທາງວາຈາບໍ່ບໍລິສຸດ ມີອາຊີວະບໍ່ບໍລິສຸດ ເປັນຜູ້ຈ້າ ບໍ່ສະຫຼາດ ເມື່ອຖືກຊັກຖາມ ບໍ່
ອາດຈະຕອບຂໍ້ຊັກຖາມ” ສົງເພິ່ງກ່າວຫ້າມວ່າ “ພໍເທີ້ນ ພິກຂຸ ຢ່າຜິດໃຈກັນ ຢ່າຜິດຖຽງກັນ ຢ່າ
ແກ່ງແຍ່ງກັນ ຢ່າວິວາດກັນເລີຍ” ແລ້ວຈຶ່ງປະວາຣະນາ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອັນໜຶ່ງ ໃນກໍລະນີນີ້ ໃນວັນປະວາຣະນານັ້ນ ພິກຂຸງົດປະວາຣະນາຂອງ
ພິກຂຸສາ ຖ້າພິກຂຸເຫຼົ່າອື່ນຮູ້ຈັກພິກຂຸນັ້ນວ່າ “ທ່ານອົງນີ້ມີຄວາມປະພຶດທາງກາຍບໍ່ບໍລິສຸດ ມີຄວາມ
ປະພຶດທາງວາຈາບໍ່ບໍລິສຸດ ມີອາຊີວະບໍ່ບໍລິສຸດ ເປັນຜູ້ຈ້າ ບໍ່ສະຫຼາດ ເມື່ອຖືກຊັກຖາມ ບໍ່ອາດ
ຈະຕອບຂໍ້ຊັກຖາມ” ສົງເພິ່ງກ່າວຫ້າມວ່າ “ພໍເທີ້ນ ພິກຂຸ ຢ່າຜິດໃຈກັນ ຢ່າຜິດຖຽງກັນ ຢ່າແກ່ງ
ແຍ່ງກັນ ຢ່າວິວາດກັນເລີຍ” ແລ້ວຈຶ່ງປະວາຣະນາ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອັນໜຶ່ງ ໃນກໍລະນີນີ້ ໃນວັນປະວາຣະນານັ້ນ ພິກຂຸງົດປະວາຣະນາຂອງ
ພິກຂຸສາ ຖ້າພິກຂຸເຫຼົ່າອື່ນຮູ້ຈັກພິກຂຸນັ້ນວ່າ “ທ່ານອົງນີ້ມີຄວາມປະພຶດທາງກາຍບໍ່ບໍລິສຸດ ມີຄວາມ
ປະພຶດທາງວາຈາບໍ່ບໍລິສຸດ ແຕ່ມີອາຊີວະບໍ່ບໍລິສຸດ ເປັນຜູ້ຈ້າ ບໍ່ສະຫຼາດ ເມື່ອຖືກຊັກຖາມ ບໍ່ອາດ
ຈະຕອບຂໍ້ຊັກຖາມ” ສົງເພິ່ງກ່າວຫ້າມວ່າ “ພໍເທີ້ນ ພິກຂຸ ຢ່າຜິດໃຈກັນ ຢ່າຜິດຖຽງກັນ ຢ່າແກ່ງ
ແຍ່ງກັນ ຢ່າວິວາດກັນເລີຍ” ແລ້ວຈຶ່ງປະວາຣະນາ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອັນໜຶ່ງ ໃນກໍລະນີນີ້ ໃນວັນປະວາຣະນານັ້ນ ພິກຂຸງົດປະວາຣະນາຂອງ
ພິກຂຸສາ ຖ້າພິກຂຸເຫຼົ່າອື່ນຮູ້ຈັກພິກຂຸນັ້ນວ່າ “ທ່ານອົງນີ້ມີຄວາມປະພຶດທາງກາຍບໍ່ບໍລິສຸດ ມີຄວາມ
ປະພຶດທາງວາຈາບໍ່ບໍລິສຸດ ມີອາຊີວະບໍ່ບໍລິສຸດ ແຕ່ເປັນຜູ້ຈ້າ ບໍ່ສະຫຼາດ ເມື່ອຖືກຊັກຖາມ ບໍ່ອາດ
ຈະຕອບຂໍ້ຊັກຖາມ” ສົງເພິ່ງກ່າວຫ້າມວ່າ “ພໍເທີ້ນ ພິກຂຸ ຢ່າຜິດໃຈກັນ ຢ່າຜິດຖຽງກັນ ຢ່າແກ່ງ
ແຍ່ງກັນ ຢ່າວິວາດກັນເລີຍ” ແລ້ວຈຶ່ງປະວາຣະນາ

ເລື່ອງເຫດຜົນໃນການງົດປະວາຣະນາ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອັນໜຶ່ງ ໃນກໍລະນີນີ້ ໃນວັນປະວາຣະນານັ້ນ ພິກຂຸງົດປະວາຣະນາຂອງ
ພິກຂຸສາ ຖ້າພິກຂຸເຫຼົ່າອື່ນຮູ້ຈັກພິກຂຸນັ້ນວ່າ “ທ່ານອົງນີ້ມີຄວາມປະພຶດທາງກາຍບໍ່ບໍລິສຸດ ມີ

ຄວາມປະພຶດທາງວາຈາບໍລິສຸດ ມີອາຊີວະບໍລິສຸດ ເປັນບັນດິດ ເປັນຜູ້ສະໜາດ ເມື່ອຖືກຊັກຖາມ ສາມາດຕອບຂໍ້ຊັກຖາມໄດ້” ສົງເພິ່ງຖາມພິກຂຸນັ້ນວ່າ “ທ່ານ ທ່ານງົດປະວາຣະນາຂອງພິກຂຸນີ້ ເຮັດຫຍັງ ງົດຍ້ອນເລື່ອງອັນໃດ ງົດຍ້ອນສິນວິບັດ ຫຼື ງົດຍ້ອນອາຈາຣະວິບັດ ຫຼື ງົດຍ້ອນທິດຖິວິບັດ”

ຖ້າພິກຂຸນັ້ນກ່າວແນວນີ້ວ່າ “ເຮົາງົດຍ້ອນສິນວິບັດແດ່ ງົດຍ້ອນອາຈາຣະວິບັດແດ່ ງົດຍ້ອນທິດຖິວິບັດແດ່”

ສົງເພິ່ງຖາມພິກຂຸນັ້ນແນວນີ້ວ່າ “ທ່ານຮູ້ສິນວິບັດ ຫຼື ຮູ້ອາຈາຣະວິບັດ ຫຼື ຮູ້ທິດຖິວິບັດ ແມ່ນບໍ່?”

ຖ້າພິກຂຸນັ້ນກ່າວແນວນີ້ວ່າ “ທ່ານທັງຫຼາຍ ເຮົາຮູ້ສິນວິບັດ ຮູ້ອາຈາຣະວິບັດ ຮູ້ທິດຖິວິບັດ”

ສົງເພິ່ງຖາມພິກຂຸນັ້ນແນວນີ້ວ່າ “ທ່ານ ກໍສິນວິບັດເປັນຢ່າງໃດ? ອາຈາຣະວິບັດເປັນຢ່າງໃດ? ທິດຖິວິບັດເປັນຢ່າງໃດ?”

ຖ້າພິກຂຸນັ້ນ ກ່າວແນວນີ້ວ່າ “ປາຣາຊິກ ໔ ສັງຄາທິເສດ ໑໓ ນີ້ຊື່ວ່າ ສິນວິບັດ ຖຸນລັດ ໄຈ ປາຈິດຕິ ປະຕິເທສະນິຍະ ທຸກກົດ ທຸບພາສິດ ນີ້ຊື່ວ່າ ອາຈາຣະວິບັດ ມິດສາທິດຖິ ອັນຕະ ຄາທິກະທິດຖິ ນີ້ຊື່ວ່າ ທິດຖິວິບັດ” ສົງເພິ່ງຖາມພິກຂຸນັ້ນແນວນີ້ວ່າ “ທ່ານ ທ່ານງົດປະວາຣະນາຂອງພິກຂຸນີ້ ເຮັດຫຍັງ ງົດດ້ວຍໄດ້ເຫັນ ຫຼື ງົດດ້ວຍໄດ້ຍິນ ຫຼື ງົດດ້ວຍນິກສົງໄສແມ່ນບໍ່?”

ຖ້າພິກຂຸນັ້ນ ກ່າວແນວນີ້ວ່າ “ງົດດ້ວຍໄດ້ເຫັນແດ່ ງົດດ້ວຍໄດ້ຍິນແດ່ ງົດດ້ວຍນິກສົງໄສແດ່”

ສົງເພິ່ງຖາມພິກຂຸນັ້ນແນວນີ້ວ່າ “ທ່ານ ທ່ານງົດປະວາຣະນາຂອງພິກຂຸນີ້ດ້ວຍໄດ້ເຫັນຢ່າງໃດ ທ່ານເຫັນອັນໃດ ທ່ານເຫັນວ່າແນວໃດ ທ່ານເຫັນເມື່ອໃດ ທ່ານເຫັນຢູ່ໄສ ພິກຂຸນີ້ຕ້ອງອາບັດປາຣາຊິກ ທ່ານເຫັນບໍ່ທີ່ພິກຂຸນີ້ຕ້ອງອາບັດສັງຄາທິເສດ ທ່ານເຫັນບໍ່ທີ່ພິກຂຸນີ້ຕ້ອງອາບັດ ຖຸນລັດໄຈ ຯລຯ ອາບັດປາຈິດຕິ ຯລຯ ອາບັດປະຕິເທສະນິຍະ ຯລຯ ອາບັດທຸກກົດ ຯລຯ ອາບັດທຸບພາສິດ ທ່ານເຫັນບໍ່? ທ່ານຢູ່ທີ່ໃດ ພິກຂຸນີ້ຢູ່ທີ່ໃດ ທ່ານເຮັດຫຍັງ ພິກຂຸນີ້ເຮັດຫຍັງ”

ຖ້າພິກຂຸນັ້ນ ກ່າວແນວນີ້ວ່າ “ທ່ານທັງຫຼາຍ ເຮົາບໍ່ໄດ້ງົດປະວາຣະນາຂອງພິກຂຸນີ້ດ້ວຍໄດ້ເຫັນດອກ ແຕ່ເຮົາງົດປະວາຣະນາດ້ວຍໄດ້ຍິນຕ່າງຫາກ”

ສົງເພິ່ງຖາມພິກຂຸນັ້ນແນວນີ້ວ່າ “ທ່ານ ທ່ານງົດປະວາຣະນາຂອງພິກຂຸນີ້ດ້ວຍໄດ້ຍິນຢ່າງໃດ ທ່ານໄດ້ຍິນອັນໃດ ທ່ານໄດ້ຍິນວ່າແນວໃດ ທ່ານໄດ້ຍິນເມື່ອໃດ ທ່ານໄດ້ຍິນຢູ່ໄສ ທ່ານໄດ້ຍິນວ່າ ພິກຂຸນີ້ຕ້ອງອາບັດປາຣາຊິກ ຫຼື ໄດ້ຍິນວ່າ ພິກຂຸນີ້ຕ້ອງອາບັດສັງຄາທິເສດ ຫຼື ໄດ້ຍິນວ່າ ພິກຂຸນີ້ຕ້ອງອາບັດຖຸນລັດໄຈ ຯລຯ ອາບັດປາຈິດຕິ ຯລຯ ອາບັດປະຕິເທສະນິຍະ ຯລຯ ອາບັດທຸກກົດ ຯລຯ ອາບັດທຸບພາສິດ ຫຼື ໄດ້ຍິນຈາກພິກຂຸ ຫຼື ໄດ້ຍິນຈາກພິກຂຸນີ ຫຼື

ໄດ້ຍິນຈາກສິກຂະມານາ ຫຼື ໄດ້ຍິນຈາກສາມະເນນ ຫຼື ໄດ້ຍິນຈາກສາມະເນຣີ ຫຼື ໄດ້ຍິນຈາກອຸປາສິກ ຫຼື ໄດ້ຍິນຈາກອຸປາສິກາ ຫຼື ໄດ້ຍິນຈາກພຣະຣາຊາທັງຫຼາຍ ຫຼື ໄດ້ຍິນຈາກຣາດຊະມະຫາອຳໝາດທັງຫຼາຍ ຫຼື ໄດ້ຍິນຈາກພວກເດຍຣະຖີ ຫຼື ໄດ້ຍິນຈາກພວກສາວົກ ເດຍຣະຖີແມ່ນບໍ່?”

ຖ້າພິກຂຸນັ້ນ ກ່າວແນວນີ້ວ່າ “ທ່ານທັງຫຼາຍ ເຮົາບໍ່ໄດ້ງົດປະວາຣະນາຂອງພິກຂຸນີ້ດ້ວຍໄດ້ຍິນດອກ ແຕ່ເຮົາງົດປະວາຣະນາດ້ວຍນິກສົງໄສຕ່າງຫາກ”

ສົງເພິ່ງຖາມພິກຂຸນັ້ນແນວນີ້ວ່າ “ທ່ານ ທ່ານງົດປະວາຣະນາຂອງພິກຂຸນີ້ດ້ວຍນິກສົງໄສຢ່າງໃດ ທ່ານນິກສົງໄສອັນໃດ ທ່ານນິກສົງໄສວ່າແນວໃດ ທ່ານນິກສົງໄສເມື່ອໃດ ທ່ານນິກສົງໄສຢູ່ໃສ ທ່ານນິກສົງໄສວ່າ ພິກຂຸນີ້ຕ້ອງອາບັດປາຣາຊິກ ຫຼື ນິກສົງໄສວ່າ ພິກຂຸນີ້ຕ້ອງອາບັດສັງຄາທິເສດ ຫຼື ນິກສົງໄສວ່າ ພິກຂຸນີ້ຕ້ອງອາບັດຖຸນລັດໄຈ ຯລຯ ອາບັດປາຈິດຕິ ຯລຯ ອາບັດປະຕິເທສະນິຍະ ຯລຯ ອາບັດທຸກກົດ ຯລຯ ອາບັດທຸບພາສິດ ຫຼື ທ່ານໄດ້ຍິນຈາກພິກຂຸແລ້ວນິກສົງໄສ ຫຼື ໄດ້ຍິນຈາກພິກຂຸນີ້ແລ້ວນິກສົງໄສ ຫຼື ໄດ້ຍິນຈາກສິກຂະມານາ ແລ້ວນິກສົງໄສ ຫຼື ໄດ້ຍິນຈາກສາມະເນນແລ້ວນິກສົງໄສ ຫຼື ໄດ້ຍິນຈາກສາມະເນຣີແລ້ວນິກສົງໄສ ຫຼື ໄດ້ຍິນຈາກອຸປາສິກແລ້ວນິກສົງໄສ ຫຼື ໄດ້ຍິນຈາກອຸປາສິກາແລ້ວນິກສົງໄສ ຫຼື ໄດ້ຍິນຈາກພຣະຣາຊາທັງຫຼາຍແລ້ວນິກສົງໄສ ຫຼື ໄດ້ຍິນຈາກຣາດຊະມະຫາອຳໝາດທັງຫຼາຍແລ້ວນິກສົງໄສ ຫຼື ໄດ້ຍິນຈາກພວກເດຍຣະຖີແລ້ວນິກສົງໄສ ຫຼື ໄດ້ຍິນຈາກພວກສາວົກເດຍຣະຖີແລ້ວນິກສົງໄສແມ່ນບໍ່?”

ຖ້າພິກຂຸນັ້ນ ກ່າວແນວນີ້ວ່າ “ທ່ານທັງຫຼາຍ ເຮົາບໍ່ໄດ້ງົດປະວາຣະນາຂອງພິກຂຸນີ້ດ້ວຍນິກສົງໄສ ແລະເຮົາກໍບໍ່ຮູ້ວ່າ ເຮົາງົດປະວາຣະນາຂອງພິກຂຸນີ້ດ້ວຍເຫດອັນໃດ”

ຟັງຄຳປະຕິນຍາຂອງໂຈດແລະຈຳເລີຍ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຖ້າພິກຂຸຜູ້ເປັນໂຈດນັ້ນຕອບຂໍ້ຊັກຖາມບໍ່ເປັນທີ່ພິຈາລະນາຂອງເພື່ອນພົມມະຈາຣີຜູ້ຮູ້ທັງຫຼາຍ ສົງເພິ່ງບອກວ່າ ທ່ານບໍ່ຄວນຟ້ອງພິກຂຸຈຳເລີຍ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຖ້າພິກຂຸຜູ້ເປັນໂຈດນັ້ນຕອບຂໍ້ຊັກຖາມເປັນທີ່ພິຈາລະນາຂອງເພື່ອນພົມມະຈາຣີຜູ້ຮູ້ທັງຫຼາຍ ສົງເພິ່ງບອກວ່າ ທ່ານຄວນຟ້ອງພິກຂຸຈຳເລີຍ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຖ້າພິກຂຸຜູ້ເປັນໂຈດນັ້ນປະຕິນຍາວ່າ ພິກຂຸນັ້ນຖືກຕົນໃສ່ຄວາມດ້ວຍອາບັດປາຣາຊິກອັນບໍ່ມີມູນ ສົງເພິ່ງປັບອາບັດສັງຄາທິເສດແລ້ວຈຶ່ງປະວາຣະນາ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຖ້າພິກຂຸຜູ້ເປັນໂຈດນັ້ນປະຕິນຍາວ່າ ພິກຂຸນັ້ນ ຖືກຕົນໃສ່ຄວາມດ້ວຍອາບັດສັງຄາທິເສດອັນບໍ່ມີມູນ ສົງເພິ່ງປັບອາບັດຕາມທຳແລ້ວຈຶ່ງປະວາຣະນາ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຖ້າພິກຂຸຜູ້ເປັນໂຈດນັ້ນປະຕິນຍາວ່າ ພິກຂຸນັ້ນ ຖືກຕົນໃສ່ຄວາມດ້ວຍອາ
ບັດຖຸນລັດໄຈອັນບໍ່ມີມູນ ຯລຯ ດ້ວຍອາບັດປາຈິດຕິ ຯລຯ ດ້ວຍອາບັດປະຕິເທສະນິຍະ ຯລຯ
ດ້ວຍອາບັດທຸກກົດ ຯລຯ ດ້ວຍອາບັດທຸບພາສິດອັນບໍ່ມີມູນ ສົງເພິ່ງປັບອາບັດຕາມທຳແລ້ວຈຶ່ງ
ປະວາຣະນາ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຖ້າພິກຂຸຈຳເລີຍນັ້ນປະຕິນຍາວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າຕ້ອງອາບັດປາຣາຊິກ ສົງ
ເພິ່ງນາສະນະສາ^໓ ແລ້ວຈຶ່ງປະວາຣະນາ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຖ້າພິກຂຸຈຳເລີຍນັ້ນປະຕິນຍາວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າຕ້ອງອາບັດສັງຄາທິເສດ ສົງ
ເພິ່ງປັບອາບັດສັງຄາທິເສດ ແລ້ວຈຶ່ງປະວາຣະນາ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຖ້າພິກຂຸຈຳເລີຍນັ້ນປະຕິນຍາວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າຕ້ອງອາບັດຖຸນລັດໄຈ ຯລຯ
ອາບັດປາຈິດຕິ ຯລຯ ອາບັດປະຕິເທສະນິຍະ ຯລຯ ອາບັດທຸກກົດ ຯລຯ ອາບັດທຸບພາສິດ
ສົງເພິ່ງປັບອາບັດຕາມທຳ ແລ້ວຈຶ່ງປະວາຣະນາ

໑໔໒. ຖຸນລັດຈະຍະວັດຖຸກາທິ

ວ່າດ້ວຍການຕ້ອງອາບັດຖຸນລັດໄຈເປັນຕົ້ນ

ເລື່ອງຕ້ອງອາບັດຖຸນລັດໄຈເປັນຕົ້ນ

[໒໓໘] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ກໍໃນກໍລະນີນີ້ ໃນວັນປະວາຣະນານັ້ນ ພິກຂຸຕ້ອງອາບັດຖຸນລັດ
ໄຈ ພິກຂຸບາງພວກມີຄວາມເຫັນວ່າຕ້ອງອາບັດຖຸນລັດໄຈ ບາງພວກມີຄວາມເຫັນວ່າຕ້ອງອາບັດ
ສັງຄາທິເສດ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພວກພິກຂຸທີ່ມີຄວາມເຫັນວ່າ ຕ້ອງອາບັດຖຸນລັດໄຈ ເພິ່ງນຳພິກຂຸນັ້ນໄປ
ໃນທີ່ອັນຄວນ ປັບອາບັດຕາມທຳ ແລ້ວເຂົ້າໄປຫາສົງກ່າວແນວນີ້ວ່າ ທ່ານທັງຫຼາຍ ອາບັດທີ່ພິກ
ຂຸນັ້ນຕ້ອງ ພິກຂຸນັ້ນໄດ້ເຮັດຄືນຕາມທຳແລ້ວ ຖ້າສົງພ້ອມກັນແລ້ວ ສົງເພິ່ງປະວາຣະນາ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອັນໜຶ່ງ ໃນກໍລະນີນີ້ ໃນວັນປະວາຣະນານັ້ນ ພິກຂຸຕ້ອງອາບັດຖຸນລັດໄຈ
ພິກຂຸບາງພວກມີຄວາມເຫັນວ່າ ຕ້ອງອາບັດຖຸນລັດໄຈ ບາງພວກມີຄວາມເຫັນວ່າ ຕ້ອງອາບັດ
ປາຈິດຕິ ຯລຯ

ບາງພວກມີຄວາມເຫັນວ່າຕ້ອງອາບັດຖຸນລັດໄຈ ບາງພວກມີຄວາມເຫັນວ່າຕ້ອງອາບັດ
ປະຕິເທສະນິຍະ ຯລຯ ບາງພວກມີຄວາມເຫັນວ່າຕ້ອງອາບັດຖຸນລັດໄຈ ບາງພວກມີຄວາມເຫັນ
ວ່າ ຕ້ອງອາບັດທຸກກົດ ຯລຯ

ບາງພວກມີຄວາມເຫັນວ່າ ຕ້ອງອາບັດຖຸນລັດໄຈ ບາງພວກມີຄວາມເຫັນວ່າຕ້ອງອາບັດ
ທຸບພາສິດ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພວກພິກຂຸທີ່ມີຄວາມເຫັນວ່າ ຕ້ອງອາບັດຖຸນລັດໄຈ ເພິ່ງນຳພິກຂຸນັ້ນໄປ
ໃນທີ່ອັນຄວນ ບັບອາບັດຕາມທຳ ແລ້ວເຂົ້າໄປຫາສົງກ່າວແນວນີ້ວ່າ ທ່ານທັງຫຼາຍ ອາບັດທີ່ພິກ
ຂຸນັ້ນຕ້ອງ ພິກຂຸນັ້ນໄດ້ເຮັດຄືນຕາມທຳແລ້ວ ຖ້າສົງພ້ອມກັນແລ້ວ ສົງເພິ່ງປະວາຣະນາ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອັນໜຶ່ງ ໃນກໍລະນີນີ້ ໃນປະວາຣະນານັ້ນ ພິກຂຸຕ້ອງອາບັດປາຈິດຕິ
ຍຸລຯ ຕ້ອງອາບັດປະຕິເທສະນິຍະ ຍຸລຯ ຕ້ອງອາບັດທຸກກົດ ຍຸລຯ ຕ້ອງອາບັດທຸບພາສິດ ພິກ
ຂຸບາງພວກມີຄວາມເຫັນວ່າ ຕ້ອງອາບັດທຸບພາສິດ ບາງພວກມີຄວາມເຫັນວ່າຕ້ອງອາບັດ
ສັງຄາທິເສດ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພວກພິກຂຸທີ່ມີຄວາມເຫັນວ່າ ຕ້ອງອາບັດທຸບພາສິດ ເພິ່ງນຳພິກຂຸນັ້ນໄປ
ໃນທີ່ອັນຄວນ ບັບອາບັດຕາມທຳ ແລ້ວເຂົ້າໄປຫາສົງກ່າວແນວນີ້ວ່າ ທ່ານທັງຫຼາຍ ອາບັດທີ່ພິກ
ຂຸນັ້ນຕ້ອງ ພິກຂຸນັ້ນໄດ້ເຮັດຄືນຕາມທຳແລ້ວ ຖ້າສົງພ້ອມກັນແລ້ວ ສົງເພິ່ງປະວາຣະນາ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອັນໜຶ່ງ ໃນກໍລະນີນີ້ ໃນວັນປະວາຣະນານັ້ນ ພິກຂຸຕ້ອງອາບັດທຸບພາສິດ
ພິກຂຸບາງພວກມີຄວາມເຫັນວ່າຕ້ອງອາບັດທຸບພາສິດ ບາງພວກມີຄວາມເຫັນວ່າຕ້ອງອາບັດ
ຖຸນລັດໄຈ ຍຸລຯ

ບາງພວກມີຄວາມເຫັນວ່າ ຕ້ອງອາບັດທຸບພາສິດ ບາງພວກມີຄວາມເຫັນວ່າ ຕ້ອງອາ
ບັດປາຈິດຕິ ຍຸລຯ

ບາງພວກມີຄວາມເຫັນວ່າ ຕ້ອງອາບັດທຸບພາສິດ ບາງພວກມີຄວາມເຫັນວ່າຕ້ອງອາບັດ
ປະຕິເທສະນິຍະ ຍຸລຯ

ບາງພວກມີຄວາມເຫັນວ່າຕ້ອງອາບັດທຸບພາສິດ ບາງພວກມີຄວາມເຫັນວ່າຕ້ອງອາບັດ
ທຸກກົດ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພວກພິກຂຸທີ່ມີຄວາມເຫັນວ່າ ຕ້ອງອາບັດທຸບພາສິດ ເພິ່ງນຳພິກຂຸນັ້ນໄປ
ໃນທີ່ອັນຄວນ ບັບອາບັດຕາມທຳ ແລ້ວເຂົ້າໄປຫາສົງກ່າວແນວນີ້ວ່າ ທ່ານທັງຫຼາຍ ອາບັດທີ່ພິກ
ຂຸນັ້ນຕ້ອງ ພິກຂຸນັ້ນໄດ້ເຮັດຄືນຕາມທຳແລ້ວ ຖ້າສົງພ້ອມກັນແລ້ວ ສົງເພິ່ງປະວາຣະນາ

໑໔໓. ວັດຖະປະຖະນາທິ

ວ່າດ້ວຍການງົດວັດຖຸເປັນຕົ້ນ

ເລື່ອງວັດຖຸແລະບຸກຄົນຜາກົດ

[໒໓໖] ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ກໍໃນກໍລະນີນີ້ ໃນວັນປະວາຣະນານັ້ນ ພິກຂຸຈະເພິ່ງປະກາດໃນ
ທ່າມກາງສົງວ່າ

ທ່ານຜູ້ຈະເລີນ ຂໍສົງຈົ່ງຟັງຂ້າພະເຈົ້າ ວັດຖຸນີ້ຜາກົດ ບຸກຄົນບໍ່ຜາກົດ ຖ້າສົງພ້ອມກັນ ແລ້ວສົງເພິ່ງງົດວັດຖຸ ແລ້ວປະວາຣະນາເທີນ

ສົງເພິ່ງກ່າວກັບພິກຂຸນັ້ນວ່າ ທ່ານ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ຊົງບັນຍັດປະວາຣະນາໄວ້ ສຳລັບພິກຂຸທັງຫຼາຍຜູ້ບໍລິສຸດ ຖ້າວັດຖຸຜາກົດ ບຸກຄົນບໍ່ຜາກົດ ທ່ານ ຈົ່ງຣະບຸກຄົນນັ້ນດຽວນີ້ ເທີນ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອັນໜຶ່ງ ໃນກໍລະນີນີ້ໃນວັນປະວາຣະນານັ້ນ ພິກຂຸຈະເພິ່ງປະກາດໃນ ທ່າມກາງສົງ ວ່າ

ທ່ານຜູ້ຈະເລີນ ຂໍສົງຈົ່ງຟັງຂ້າພະເຈົ້າ ບຸກຄົນນີ້ຜາກົດ ວັດຖຸບໍ່ຜາກົດ ຖ້າສົງພ້ອມກັນ ແລ້ວ ສົງເພິ່ງງົດບຸກຄົນ ແລ້ວປະວາຣະນາເທີນ

ສົງເພິ່ງກ່າວກັບພິກຂຸນັ້ນວ່າ ທ່ານ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ຊົງບັນຍັດປະວາຣະນາໄວ້ ສຳລັບພິກຂຸທັງຫຼາຍຜູ້ພ້ອມພຽງກັນ ຖ້າບຸກຄົນຜາກົດ ວັດຖຸບໍ່ຜາກົດ ທ່ານຈົ່ງຣະບຸກຄົນນັ້ນ ດຽວນີ້ເທີນ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອັນໜຶ່ງ ໃນກໍລະນີນີ້ ໃນວັນປະວາຣະນານັ້ນ ພິກຂຸຈະເພິ່ງປະກາດໃນ ທ່າມກາງສົງ ວ່າ

ທ່ານຜູ້ຈະເລີນ ຂໍສົງຈົ່ງຟັງຂ້າພະເຈົ້າ ທັງວັດຖຸ ແລະບຸກຄົນນີ້ຜາກົດ ຖ້າສົງພ້ອມກັນ ແລ້ວ ສົງເພິ່ງງົດທັງວັດຖຸແລະບຸກຄົນ ແລ້ວປະວາຣະນາເທີນ

ສົງເພິ່ງກ່າວກັບພິກຂຸນັ້ນວ່າ ທ່ານ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ຊົງບັນຍັດປະວາຣະນາໄວ້ ສຳລັບພິກຂຸທັງຫຼາຍຜູ້ບໍລິສຸດ ແລະພ້ອມພຽງກັນ ຖ້າວັດຖຸແລະບຸກຄົນຜາກົດ ທ່ານຈົ່ງຣະບຸກຄົນນັ້ນດຽວນີ້ເທີນ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຖ້າວັດຖຸຜາກົດກ່ອນປະວາຣະນາ ບຸກຄົນຜາກົດພາຍຫຼັງ ຄວນກ່າວຂຶ້ນ ຖ້າບຸກຄົນຜາກົດກ່ອນປະວາຣະນາ ວັດຖຸຜາກົດພາຍຫຼັງ ກໍຄວນກ່າວຂຶ້ນ

ຖ້າທັງວັດຖຸແລະບຸກຄົນຜາກົດກ່ອນປະວາຣະນາ ຖ້າເຮັດປະວາຣະນາສຳເລັດແລ້ວ ຮີ່ ພື້ນເລື້ອງຂຶ້ນ ຕ້ອງອາບັດປາຈິດຕິຍ້ອນຮີ່ພື້ນເລື້ອງນັ້ນ

໑໔໔. ພັນທະນະກາຣະກະວັດຖຸ

ວ່າດ້ວຍການກໍ່ຄວາມບາດໝາງ

[໒໔໐] ສະໄໝນັ້ນ ພິກຂຸຫຼາຍອົງເຄີຍເຫັນເຄີຍຄົບກັນມາ ເຂົ້າຈຳພັນສາໃນອາວາດແຫ່ງ ໜຶ່ງໃນແຄວ້ນໂກສິນ ພິກຂຸເຫຼົ່າອື່ນຜູ້ກໍ່ຄວາມບາດໝາງ ກໍ່ຄວາມຜິດຖຽງ ກໍ່ຄວາມວິວາດ ກະທຳ ຄວາມອີ່ສາວ ກໍ່ອະທິກອນໃນສົງ ກໍ່ເຂົ້າຈຳພັນສານາໃນທີ່ໃກ້ຄຽງກັບພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນດ້ວຍປະສົງວ່າ “ໃນວັນປະວາຣະນາພວກເຮົາຈັກງົດປະວາຣະນາຂອງພວກພິກຂຸທີ່ເຂົ້າຈຳພັນສາເຫຼົ່ານັ້ນສາ”

ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນໄດ້ຮູ້ຂ້າວວ່າ “ພິກຂຸເຫຼົ່າອື່ນຜູ້ກໍ່ຄວາມບາດໝາງ ກໍ່ຄວາມຜິດຖຽງ ກໍ່ຄວາມວິວາດ ກໍ່ຄວາມອີສາວ ກໍ່ອະທິກອນໃນສົງ ກໍ່ເຂົ້າຈຳພັນສານາໃນທີ່ໃກ້ຄຽງກັບພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ດ້ວຍປະສົງວ່າ ໃນວັນປະວາຣະນາພວກເຮົາຈັກກົດປະວາຣະນາຂອງພວກພິກຂຸທີ່ເຂົ້າຈຳພັນສາ ເຫຼົ່ານັ້ນສາ ດັ່ງນີ້ ພວກເຮົາຈະເພິ່ງປະຕິບັດແນວໃດນັ້ນ” ຈຶ່ງນຳເລື່ອງນີ້ໄປຂາບທູນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າໃຫ້ຊົງຊາບ

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຮັບສັ່ງວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ກໍ່ໃນກໍລະນີນີ້ ພິກຂຸຫຼາຍອົງເຄີຍເຫັນ ເຄີຍຄົບກັນມາ ເຂົ້າຈຳພັນສາໃນອາວາດແຫ່ງໜຶ່ງ ພິກຂຸເຫຼົ່າອື່ນຜູ້ກໍ່ຄວາມບາດໝາງ ກໍ່ຄວາມຜິດຖຽງ ກໍ່ຄວາມວິວາດ ກໍ່ຄວາມອີສາວ ກໍ່ອະທິກອນໃນສົງ ກໍ່ເຂົ້າຈຳພັນສາໃນທີ່ໃກ້ຄຽງກັບພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນດ້ວຍປະສົງວ່າ ໃນວັນປະວາຣະນາພວກເຮົາຈັກກົດປະວາຣະນາຂອງພວກພິກຂຸທີ່ເຂົ້າຈຳພັນສາເຫຼົ່ານັ້ນສາ ດັ່ງນີ້ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເຮົາອະນຸຍາດໃຫ້ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນເຮັດ ໒ (ແລະ) ໓ ອຸໂປສົດ ໃຫ້ເປັນອຸໂປສົດວັນ ໑໔ ຄ່ຳ ດ້ວຍປະສົງວ່າ ເປັນຫຍັງ ພວກເຮົາເພິ່ງປະວາຣະນາກ່ອນພິກຂຸພວກນັ້ນ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຖ້າພິກຂຸຜູ້ກໍ່ຄວາມບາດໝາງ ກໍ່ຄວາມຜິດຖຽງ ກໍ່ຄວາມວິວາດ ກໍ່ຄວາມອີສາວ ກໍ່ອະທິກອນໃນສົງພວກນັ້ນພາກັນມາສູ່ອາວາດນັ້ນ ພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດ ເຫຼົ່ານັ້ນເພິ່ງພ້າວປະຊຸມປະວາຣະນາກັນໂດຍໄວ ເມື່ອແລ້ວເພິ່ງບອກວ່າ ທ່ານທັງຫຼາຍ ພວກເຮົາປະວາຣະນາສຳເລັດແລ້ວ ທ່ານທັງຫຼາຍສຳຄັນແນວໃດ ຈຶ່ງເຮັດແນວນັ້ນເທົ່ານັ້ນ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຖ້າພິກຂຸຜູ້ກໍ່ຄວາມບາດໝາງ ກໍ່ຄວາມຜິດຖຽງ ກໍ່ຄວາມວິວາດ ກໍ່ຄວາມອີສາວ ກໍ່ອະທິກອນໃນສົງ ພວກນັ້ນບໍ່ແຈ້ງໃຫ້ຮູ້ກ່ອນ ມາສູ່ອາວາດນັ້ນ ພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດ ເຫຼົ່ານັ້ນເພິ່ງປູອາສະນະ ຈັດຫນ້າລ້າງຕີນ ຕັ້ງເກີບ ກະເບື້ອງເຊັດຕີນໄວ້ ເພິ່ງລຸກຂຶ້ນຮັບບາດ ແລະຈົວອນ ຕ້ອນຮັບດ້ວຍນ້ຳຕື່ມ ເຮັດພິກຂຸພວກນັ້ນໃຫ້ຕາຍໃຈແລ້ວໄປປະວາຣະນານອກສີມາ ເມື່ອແລ້ວເພິ່ງບອກວ່າ ທ່ານທັງຫຼາຍ ພວກເຮົາປະວາຣະນາສຳເລັດແລ້ວ ທ່ານທັງຫຼາຍສຳຄັນແນວໃດ ຈຶ່ງເຮັດແນວນັ້ນເທົ່ານັ້ນ ຖ້າໄດ້ແນວນັ້ນ ນັ້ນເປັນການດີ ຖ້າບໍ່ໄດ້ ພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດຜູ້ສະຫຼາດສາມາດ ເພິ່ງປະກາດໃຫ້ພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດທັງຫຼາຍຮູ້ ວ່າ

ຂໍພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດທັງຫຼາຍ ຈົ່ງຟັງຂ້າພະເຈົ້າ ຖ້າທ່ານທັງຫຼາຍພ້ອມກັນແລ້ວ ບັດນີ້ ພວກເຮົາເພິ່ງລົງອຸໂປສົດ ເພິ່ງຍົກປາຕິໂມກຂຶ້ນສະແດງ ເພິ່ງປະວາຣະນາໃນຄຳທີ່ຈະມາເຖິງເທົ່ານັ້ນ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຖ້າພິກຂຸຜູ້ກໍ່ຄວາມບາດໝາງ ກໍ່ຄວາມຜິດຖຽງ ກໍ່ຄວາມວິວາດ ກໍ່ຄວາມອີສາວ ກໍ່ອະທິກອນໃນສົງນັ້ນ ຈະເພິ່ງກ່າວກັບພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນວ່າ ດີແລ້ວ ທ່ານທັງຫຼາຍ ຂໍຈົ່ງປະວາຣະນາຕໍ່ພວກເຮົາໃນບັດນີ້ເທົ່ານັ້ນ

ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ເພິ່ງຖືກວ່າກ່າວ ວ່າ ທ່ານທັງຫຼາຍ ພວກທ່ານບໍ່ເປັນໃຫຍ່ ໃນປະວາຣະນາຂອງພວກເຮົາ ພວກເຮົາຈະຍັງບໍ່ປະວາຣະນາ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຖ້າພິກຂຸຜູ້ກໍ່ຄວາມບາດເພງ ກໍ່ຄວາມຜິດຖຽງ ກໍ່ຄວາມວິວາດ ກໍ່ຄວາມອີສາວ ກໍ່ອະທິກອນໃນສົງພວກນັ້ນ ຈະເພິ່ງຢູ່ຈົນເຖິງຮອດຄຳມື້ນັ້ນແລ້ວ ພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດຜູ້ສະຫຼາດ ສາມາດເພິ່ງປະກາດໃຫ້ພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດທັງຫຼາຍຮູ້ ວ່າ

ຂໍພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດທັງຫຼາຍຈົ່ງຟັງຂ້າພະເຈົ້າ ຖ້າທ່ານທັງຫຼາຍພ້ອມກັນແລ້ວ ບັດນີ້ພວກເຮົາເພິ່ງລົງອຸໂປສິດ ເພິ່ງຍົກປາຕິໂມກຂຶ້ນສະແດງ ເພິ່ງປະວາຣະນາໃນຊຸນຫະປັກທີ່ຈະມາເຖິງເທີນ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຖ້າພິກຂຸຜູ້ກໍ່ຄວາມບາດເພງ ກໍ່ຄວາມຜິດຖຽງ ກໍ່ຄວາມວິວາດ ກໍ່ຄວາມອີສາວ ກໍ່ອະທິກອນໃນສົງນັ້ນ ຈະເພິ່ງກ່າວກັບພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນວ່າ ດີແລ້ວ ທ່ານທັງຫຼາຍ ຂໍຈົ່ງປະວາຣະນາຕໍ່ພວກເຮົາໃນບັດນີ້ເທີນ

ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ເພິ່ງຖືກວ່າກ່າວວ່າ ທ່ານທັງຫຼາຍ ພວກທ່ານບໍ່ເປັນໃຫຍ່ໃນປະວາຣະນາຂອງພວກເຮົາ ພວກເຮົາຍັງບໍ່ປະວາຣະນາກ່ອນ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຖ້າພິກຂຸຜູ້ກໍ່ຄວາມບາດເພງ ກໍ່ຄວາມຜິດຖຽງ ກໍ່ຄວາມວິວາດ ກໍ່ຄວາມອີສາວ ກໍ່ອະທິກອນໃນສົງນັ້ນ ຈະເພິ່ງຢູ່ຈົນເຖິງຊຸນຫະປັກແມ່ນນັ້ນແລ້ວ ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ທັງໝົດບໍ່ປະສົງຈະປະວາຣະນາ ກໍ່ຕ້ອງປະວາຣະນາໃນວັນເພິ່ງເດືອນ ໑໒ ອັນເປັນວັນທີຄົບ ໔ ເດືອນທີ່ຈະມາເຖິງເທົ່ານັ້ນ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຖ້າພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ກຳລັງປະວາຣະນາຢູ່ ພິກຂຸຜູ້ເປັນໄຂ້ງົດປະວາຣະນາຂອງພິກຂຸຜູ້ບໍ່ເປັນໄຂ້ ພິກຂຸນັ້ນເພິ່ງຖືກວ່າກ່າວວ່າ ທ່ານກຳລັງເປັນໄຂ້ ຜູ້ເປັນໄຂ້ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າບໍ່ອົດທົນໃນການຊັກຖາມ ທ່ານ ຂໍທ່ານຈົ່ງຖ້າຈົນກວ່າຈະຫາຍເປັນໄຂ້ ທ່ານຫາຍໄຂ້ແລ້ວ ເມື່ອຕ້ອງການຈົ່ງຄ່ອຍໂຈດ ດັ່ງນີ້ ຖ້າພິກຂຸນັ້ນຖືກວ່າກ່າວແນວນີ້ ຍັງຂຶ້ນໂຈດຕ້ອງອາບັດປາຈິດຕິ ຍ້ອນບໍ່ເອື້ອເຟື້ອ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຖ້າພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ກຳລັງປະວາຣະນາຢູ່ ພິກຂຸຜູ້ບໍ່ເປັນໄຂ້ງົດປະວາຣະນາຂອງພິກຂຸຜູ້ເປັນໄຂ້ ພິກຂຸນັ້ນ ເພິ່ງຖືກວ່າກ່າວວ່າ ທ່ານ ພິກຂຸນີ້ກຳລັງເປັນໄຂ້ ອັນຜູ້ເປັນໄຂ້ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າ ບໍ່ອົດທົນໃນການຊັກຖາມ ທ່ານ ຂໍທ່ານຈົ່ງຖ້າຈົນກວ່າພິກຂຸນີ້ຈະຫາຍເປັນໄຂ້ ທ່ານຕ້ອງການຈົ່ງຄ່ອຍໂຈດພິກຂຸຜູ້ຫາຍໄຂ້ແລ້ວນັ້ນ ດັ່ງນີ້ ຖ້າພິກຂຸນັ້ນຖືກວ່າກ່າວແນວນີ້ ຍັງຂຶ້ນໂຈດ ຕ້ອງອາບັດປາຈິດຕິ ຍ້ອນບໍ່ເອື້ອເຟື້ອ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຖ້າພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ກຳລັງປະວາຣະນາຢູ່ ພິກຂຸຜູ້ເປັນໄຂ້ງົດປະວາຣະນາ ຂອງພິກຂຸຜູ້ເປັນໄຂ້ ພິກຂຸຜູ້ເປັນໄຂ້ນັ້ນຖືກວ່າກ່າວວ່າ ພວກທ່ານກຳລັງເປັນໄຂ້ ພິກຂຸຜູ້ເປັນໄຂ້ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າ ບໍ່ອົດທົນໃນການຊັກຖາມ ທ່ານ ຂໍທ່ານຈົ່ງຖ້າຈົນກວ່າພວກທ່ານ ຈະຫາຍເປັນໄຂ້ ທ່ານຫາຍໄຂ້ແລ້ວ ເມື່ອຕ້ອງການຈຶ່ງຄ່ອຍໂຈດພິກຂຸນັ້ນຜູ້ຫາຍໄຂ້ແລ້ວ ດັ່ງນີ້ ຖ້າພິກຂຸຜູ້ເປັນໄຂ້ນັ້ນຖືກວ່າກ່າວແນວນີ້ ຍັງຂຶ້ນໂຈດ ຕ້ອງອາບັດປາຈິດຕິ ຍ້ອນບໍ່ເອື້ອເຟື້ອ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຖ້າພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ກຳລັງປະວາຣະນາຢູ່ ພິກຂຸຜູ້ບໍ່ເປັນໄຂ້ງົດປະວາຣະນາ ຂອງພິກຂຸຜູ້ບໍ່ເປັນໄຂ້ ສົງເພິ່ງສອບສວນສືບສວນທັງ ໒ ຝ່າຍແລ້ວປັບອາບັດ ຕາມທຳປະວາຣະນາເທີ້ນ

໑໔໕. ປະວາຣະນາສົງຄະຫະ

ວ່າດ້ວຍການສົງຄະກັນດ້ວຍປະວາຣະນາ

[໒໔໑] ສະໄໝນັ້ນ ພິກຂຸຫຼາຍອົງຜູ້ເຄີຍເຫັນເຄີຍຄົບກັນມາ ເຂົ້າຈຳພັນສາໃນອາວາດ ແຫ່ງໜຶ່ງໃນແຄວ້ນໂກສິນ ເມື່ອພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນພ້ອມພຽງຮ່ວມໃຈກັນບໍ່ຜິດຖຽງກັນຢູ່ ຍ່ອມບັນລຸຜາ ສຸວິຫາຣະທຳແນວໃດແນວໜຶ່ງ ຕໍ່ມາ ໄດ້ມີການສົນທະນາດັ່ງນີ້ວ່າ ເມື່ອພວກເຮົາພ້ອມພຽງຮ່ວມ ໃຈກັນ ບໍ່ຜິດຖຽງກັນຢູ່ ໄດ້ບັນລຸຜາສຸວິຫາຣະທຳແນວໃດແນວໜຶ່ງແລ້ວ ຖ້າພວກເຮົາຈັກປະວາຣະນາໃນປັດນີ້ ບາງເທື່ອພິກຂຸທັງຫຼາຍປະວາຣະນາແລ້ວ ຈະເພິ່ງຫຼີກໄປສູ່ທີ່ຈາຣິກ ເມື່ອເປັນ ແນວນີ້ ພວກເຮົາກໍຈັກເປັນຜູ້ເທີ້ນທ່າງຜາສຸວິຫາຣະທຳນີ້ ພວກເຮົາຈະເພິ່ງປະຕິບັດແນວໃດນໍ ຈຶ່ງນຳເລື່ອງນີ້ໄປຂາບທູນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າໃຫ້ຊົງຊາບ

ຊົງອະນຸຍາດໃຫ້ສົງຄະກັນດ້ວຍປະວາຣະນາ

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຮັບສັ່ງວ່າ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ກໍໃນກໍລະນີນີ້ ພິກຂຸຫຼາຍອົງເຄີຍເຫັນ ເຄີຍຄົບກັນມາ ເຂົ້າຈຳພັນສາໃນອາວາດແຫ່ງໜຶ່ງ ເມື່ອພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນພ້ອມພຽງຮ່ວມໃຈກັນບໍ່ຜິດ ຖຽງກັນຢູ່ ຍ່ອມບັນລຸຜາສຸວິຫາຣະທຳແນວໃດແນວໜຶ່ງ ຖ້າພິກຂຸທັງຫຼາຍໃນທີ່ນັ້ນ ສົນທະນາກັນ ວ່າ ເມື່ອພວກເຮົາພ້ອມພຽງຮ່ວມໃຈກັນບໍ່ຜິດຖຽງກັນຢູ່ ໄດ້ບັນລຸຜາສຸວິຫາຣະທຳແນວໃດແນວ ໜຶ່ງແລ້ວ ຖ້າພວກເຮົາຈັກປະວາຣະນາໃນປັດນີ້ ບາງເທື່ອພິກຂຸທັງຫຼາຍປະວາຣະນາແລ້ວ ຈະ ເພິ່ງຫຼີກໄປສູ່ທີ່ຈາຣິກ ຈະມີແດ່ ເມື່ອເປັນແນວນີ້ ພວກເຮົາກໍຈັກເປັນຜູ້ເທີ້ນທ່າງຜາສຸວິຫາຣະທຳ ນີ້ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເຮົາອະນຸຍາດໃຫ້ພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ທຳການສົງຄະກັນດ້ວຍປະວາຣະນາ

ວິທີສົງຄະກັນດ້ວຍປະວາຣະນາແລະກຳມະວາຈາສົງຄະກັນດ້ວຍປະວາຣະນາ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ກໍແລ ເພິ່ງທຳການສົງຄະກັນປະວາຣະນາແນວນີ້

ພິກຂຸທຸກອົງຕ້ອງປະຊຸມໃນທີ່ດຽວກັນ ເມື່ອແລ້ວພິກຂຸຜູ້ສະຫຼາດ ຜູ້ສາມາດເພິ່ງປະກາດ ໃຫ້ສົງຮູ້ດ້ວຍຍັດຕິທຸຕິຍະກຳມະວາຈາ ວ່າ

ທ່ານຜູ້ຈະເລີນ ຂໍສົງຈົ່ງຟັງຂ້າພະເຈົ້າ ເມື່ອພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ພ້ອມພຽງຮ່ວມໃຈກັນບໍ່ຜິດ ດຽງກັນຢູ່ ໄດ້ບັນລຸຜາສຸວິຫາຣະທຳແນວໃດແນວໜຶ່ງແລ້ວ ຖ້າພວກເຮົາຈັກປະວາຣະນາໃນບັດນີ້ ບາງເທື່ອພິກຂຸທັງຫຼາຍປະວາຣະນາແລ້ວ ຈະເພິ່ງຫຼີກໄປສູ່ທີ່ຈາຣິກ ຈະມີແດ່ ເມື່ອເປັນແນວນີ້ ພວກເຮົາກໍຈັກເປັນຜູ້ເຫັນຫ່າງຜາສຸວິຫາຣະທຳນີ້ ຖ້າສົງພ້ອມກັນແລ້ວ ສົງເພິ່ງກະທຳການສົງ ເຄາະກັນດ້ວຍປະວາຣະນາ ບັດນີ້ສົງເພິ່ງລົງອຸໂປສົດ ເພິ່ງຍົກປາຕິໂມກຂຶ້ນສະແດງ ເພິ່ງປະວາ ຣະນາໃນວັນເພິ່ງເດືອນ ໑໒ ອັນເປັນວັນທີ່ຄົບ ໔ ເດືອນ ທີ່ຈະມາເຖິງເທົ່ານີ້ ນີ້ເປັນຍັດຕິ

ທ່ານຜູ້ຈະເລີນ ຂໍສົງຈົ່ງຟັງຂ້າພະເຈົ້າ ເມື່ອພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນພ້ອມພຽງຮ່ວມໃຈກັນບໍ່ຜິດດຽງ ກັນຢູ່ ຍ່ອມບັນລຸຜາສຸວິຫາຣະທຳແນວໃດແນວໜຶ່ງແລ້ວ ຖ້າພວກເຮົາຈັກປະວາຣະນາໃນບັດນີ້ ບາງເທື່ອພິກຂຸທັງຫຼາຍປະວາຣະນາແລ້ວ ຈະເພິ່ງຫຼີກໄປສູ່ທີ່ຈາຣິກ ຈະມີແດ່ ເມື່ອເປັນແນວນີ້ ພວກເຮົາກໍຈັກເປັນຜູ້ເຫັນຫ່າງຜາສຸວິຫາຣະທຳນີ້ ຖ້າສົງພ້ອມກັນແລ້ວ ສົງເພິ່ງກະທຳການສົງ ເຄາະກັນດ້ວຍປະວາຣະນາ ບັດນີ້ສົງຈັກລົງອຸໂປສົດ ຈັກຍົກປາຕິໂມກຂຶ້ນສະແດງ ຈັກປະວາຣະ ນາໃນວັນເພິ່ງເດືອນ ໑໒ ອັນເປັນວັນທີ່ຄົບ ໔ ເດືອນ ທີ່ຈະມາເຖິງ ທ່ານອົງໃດເຫັນດ້ວຍກັບ ການສົງເຄາະກັນດ້ວຍປະວາຣະນາ ບັດນີ້ສົງຈັກລົງອຸໂປສົດ ຈັກຍົກຂຶ້ນສະແດງປາຕິໂມກ ຈັກ ປະວາຣະນາໃນວັນເພິ່ງເດືອນ ໑໒ ອັນເປັນວັນທີ່ຄົບ ໔ ເດືອນ ທີ່ຈະມາເຖິງ ທ່ານອົງນັ້ນເພິ່ງ ນຶ່ງ ທ່ານອົງໃດບໍ່ເຫັນດ້ວຍ ທ່ານອົງນັ້ນເພິ່ງທັກທ້ວງ

ການເລື່ອນປະວາຣະນາສົງໄດ້ເຮັດແລ້ວ ບັດນີ້ສົງຈັກລົງອຸໂປສົດ ຈັກຍົກປາຕິໂມກຂຶ້ນ ສະແດງ ຈັກປະວາຣະນາໃນວັນເພິ່ງເດືອນ ໑໒ ອັນເປັນວັນທີ່ຄົບ ໔ ເດືອນ ທີ່ຈະມາເຖິງ ສົງ ເຫັນດ້ວຍ ເຫດນັ້ນຈຶ່ງນຶ່ງ ຂ້າພະເຈົ້າຂໍຖືຄວາມນຶ່ງນັ້ນເປັນມະຕິແນວນີ້

ເລື່ອງບໍ່ມີໃຜເປັນໃຫຍ່ໃນປະວາຣະນາ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເມື່ອພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນ ທຳການສົງເຄາະກັນດ້ວຍປະວາຣະນາແລ້ວ ຖ້າມີພິກ ຂຸຈັກອົງໜຶ່ງກ່າວວ່າ ທ່ານທັງຫຼາຍ ເຮົາປາຖະໜາຈະຫຼີກຈາຣິກໄປສູ່ຊົນນະບົດ ຍ້ອນເຮົາມີທຸລະ ໃນຊົນນະບົດ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເພິ່ງກ່າວກັບພິກຂຸນັ້ນວ່າ ດີແລ້ວ ທ່ານ ທ່ານຈົ່ງປາຖະໜາແລ້ວໄປເທົ່ານີ້

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຖ້າພິກຂຸນັ້ນ ປະວາຣະນາຢູ່ ງົດປະວາຣະນາຂອງພິກຂຸອົງໜຶ່ງສາ ພິກຂຸ ຜູ້ຖືກງົດປະວາຣະນາເພິ່ງກ່າວກັບພິກຂຸຜູ້ງົດປະວາຣະນາວ່າ “ທ່ານ ທ່ານບໍ່ເປັນໃຫຍ່ໃນປະວາ ຣະນາຂອງເຮົາ ເຮົາຈະຍັງບໍ່ປະວາຣະນາກ່ອນ”

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຖ້າເມື່ອພິກຂຸນັ້ນປະວາຣະນາຢູ່ ພິກຂຸອົງໜຶ່ງງົດປະວາຣະນາຂອງພິກຂຸນັ້ນສາ ສົງເພິ່ງສອບສວນສືບສວນທັງ ໒ ຝ່າຍແລ້ວ ປັບອາບັດຕາມທຳ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຖ້າພິກຂຸນັ້ນ ເຮັດທຸລະຈຳເປັນໃນຊົນນະບົດສຳເລັດແລ້ວ ກັບມາສູ່ອາວາດນັ້ນ ອີກພາຍໃນວັນເພິ່ງເດືອນ ໑໒ ອັນເປັນວັນທີ່ຄົບ ໔ ເດືອນ ຖ້າເມື່ອພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນປະວາຣະນາຢູ່ ພິກຂຸອົງໜຶ່ງງົດປະວາຣະນາຂອງພິກຂຸນັ້ນສາ ພິກຂຸຜູ້ຖືກຫ້າມປະວາຣະນາເພິ່ງກ່າວກັບພິກຂຸຜູ້ງົດປະວາຣະນາວ່າ “ທ່ານ ທ່ານບໍ່ເປັນໃຫຍ່ໃນປະວາຣະນາຂອງເຮົາ ຍ້ອນເຮົາປະວາຣະນາສຳເລັດແລ້ວ”

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຖ້າເມື່ອພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນປະວາຣະນາຢູ່ ພິກຂຸນັ້ນງົດປະວາຣະນາຂອງພິກຂຸອົງໜຶ່ງ ສົງເພິ່ງສອບສວນສືບສວນທັງ ໒ ຝ່າຍແລ້ວ ປັບອາບັດຕາມທຳປະວາຣະນາເທີນ

ປະວາຣະນາຂັ້ນທະກະທີ ໔ ຈົບ

໑໔໖. ລວມເລື່ອງທີ່ມີໃນປະວາຣະນາຂັ້ນທະກະ

ປະວາຣະນາຂັ້ນທະກະ ມີ ໔໖ ເລື່ອງ ຄື

ເລື່ອງພິກຂຸຫຼາຍອົງ ເຂົ້າຈຳພັນສາໃນແຄວ້ນໂກສິນມາເຝົ້າພຣະສາດສະດາ
ເລື່ອງເຂົ້າພັນສາບໍ່ຜາສຸກດັ່ງປະສຸສັດຢູ່ຮ່ວມກັນ ເລື່ອງຊົງອະນຸຍາດ
ພິທີປະວາຣະນາເພື່ອວ່າກ່າວເຊິ່ງກັນແລະກັນ

ເລື່ອງພຣະສັບພັກຄືນັ່ງຮາບເທິງອາສະນະປະວາຣະນາ
ເລື່ອງວັນປະວາຣະນາມີ ໒ ວັນ ເລື່ອງອາການທີ່ເຮັດປະວາຣະນາມີ ໔ ຢ່າງ
ເລື່ອງພິກຂຸເປັນໄຂ້ມອບປະວາຣະນາ ເລື່ອງພິກຂຸຖືກພວກຍາດຈັບໄວ້
ເລື່ອງພິກຂຸຖືກພຣະຣາຊາ ພວກໂຈນ ພວກນັກເລງ ພວກພິກຂຸຜູ້ເປັນ
ຂ້າສຶກຈັບໄວ້

ເລື່ອງພິກຂຸ ໕ ອົງ ປະວາຣະນາເປັນການສົງ ເລື່ອງພິກຂຸ ໔ ອົງ
ປະວາຣະນາເປັນການຄະນະ ເລື່ອງພິກຂຸ ໓ ອົງ ປະວາຣະນາເປັນການຄະນະ
ເລື່ອງພິກຂຸ ໒ ອົງ ປະວາຣະນາຕໍ່ກັນ ເລື່ອງພິກຂຸອົງດຽວ
ເຮັດອະທິຖານປະວາຣະນາ ເລື່ອງພິກຂຸຕ້ອງອາບັດໃນວັນປະວາຣະນາ
ເລື່ອງພິກຂຸບໍ່ແນ່ໃຈໃນອາບັດ ເລື່ອງພິກຂຸຣະນິກອາບັດໄດ້

ເລື່ອງສົງທັງໝົດຕ້ອງສະພາຄາບັດ ເລື່ອງສົງທັງໝົດບໍ່ແນ່ໃຈສະພາຄາບັດ
ເລື່ອງພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດພວກອື່ນມາຫຼາຍກວ່າມາເທົ່າກັນມາໜ້ອຍກວ່າ

ເລື່ອງວັນປະວາຣະນາຂອງພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດເປັນ ໑໔ ຄຳ
ເລື່ອງລັກສະນະຂອງພິກຂຸທີ່ຢູ່ໃນອາວາດ
ເລື່ອງພິກຂຸ ໒ ສັງວາດປະວາຣະນາ ວ່າດ້ວຍບໍ່ຄວນໄປໄສໃນວັນປະວາຣະນາ
ເລື່ອງບໍ່ເພິ່ງປະວາຣະນາໃນບໍລິສັດທີ່ມີພິກຂຸນັ້ນຢູ່ດ້ວຍ ເລື່ອງໃຫ້ສັນທະ
ເລື່ອງທຳມປະວາຣະນາໃນວັນບໍ່ແມ່ນວັນປະວາຣະນາ

ເລື່ອງຊາວດົງ ເລື່ອງປະວາຣະນາເມື່ອຮາຕິໄກ້ສະຫວ່າງ
ເລື່ອງປະວາຣະນາຂະນະທີ່ຝົນຕັ້ງເຄົ້າ
ເລື່ອງປະວາຣະນາເມື່ອມີອັນຕະລາຍ ໑໐ ຢ່າງ ຢ່າງໃດຢ່າງໜຶ່ງ
ເລື່ອງພຣະສັບພັກຄືມີອາບັດຕິດໂຕປະວາຣະນາ
ເລື່ອງບໍ່ຍອມໃຫ້ໂອກາດ ເລື່ອງພຣະສັບພັກຄືງົດປະວາຣະນາຂອງພິກຂຸຜູ້ບໍລິສຸດ
ເລື່ອງປະວາຣະນາທີ່ບໍ່ເປັນອັນງົດ

ເລື່ອງເຫດຜົນໃນການງົດປະວາຣະນາ ຄື
(໑) ງົດປະວາຣະນາຍ້ອນເຫດໃດ (໒) ງົດປະວາຣະນາຍ້ອນເລື່ອງອັນໃດ
(໓) ງົດປະວາຣະນາດ້ວຍໄດ້ເຫັນ ດ້ວຍໄດ້ຍິນ ຫຼື ດ້ວຍສົງໄສ
ເລື່ອງຕ້ອງອາບັດຖູນລັດໄຈເປັນຕົ້ນ ເລື່ອງວັດຖຸແລະບຸກຄົນຜາກົດ
ເລື່ອງການກໍ່ຄວາມບາດໝາງ ເລື່ອງການສົງເຄາະກັນດ້ວຍປະວາຣະນາ
ເລື່ອງບໍ່ມີໃຜເປັນໃຫຍ່ໃນປະວາຣະນາ

ປະວາຣະນາຂັ້ນທະກະ ຈົບ